
600095419Y

BREVIARIUM ANICIENSE.

PARS AUTUMNALIS.

BREVIARIUM
ANICIENSE.

Illustrissimi & Reverendissimi in Christo Patris, MARIÆ-JOSEPHI DE GALARD DE TERRAUBE, Episcopi & Domini Aniciensis, Velaunia & Brivatensium Comitis, Ecclesia Romana specialis Suffraganai, eique immediatè subditi, autoritate, necnon venerabilis ejusdem Capituli Ecclesia Cathedralis consensu, editum.

PARS AUTUMNALIS.

PARISIIS,

Typis CL. SIMON, Illustrissimi DD. Archiepiscopi Parisiensis Typographi, viâ San-Jacobæâ.

M. DCC. LXXXIV.

MARIA-JOSEPHUS

DE GALARD DE TERRAUBE,

Episcopus & Dominus Aniciensis, Velauniæ & Brivatensium Comes, Ecclesiæ Romanæ specialis Suffraganeus eique immediatè subditus.

CLERO ANICIENSI,

Salutem & Benedictionem in Christo Jesu.

NON est quod immoremur, Fratres, Carissimi, in exponendâ vobis orandi necessitate, quam & tenetis, & amatis, & aliis, ut confidimus, indesinenter commendatis. Enimverò si ex ipsâ suâ conditione quilibet Christianus, ità pronunciante Christo *orare semper* debeat & (*a*) *numquàm deficere*; quantò magis Viri Ecclesiastici quos ideò sibi separavit Dominus ut stent coràm eo & ministrent ei & orent pro filiis Israel? Hoc intellexerunt primi nova Legis Sacerdotes Apostoli, cùm id muneris ipsi sibi præscripserunt ut (*b*) *orationi & ministerio*

(*a*) *Luc.* 18.
(*b*) *Act.* 6.

verbi jugiter instarent. Hoc Apostolicis instructa documentis intellexit Ecclesia, cùm, redditâ sibi pace, certas per singulos dies assignavit horas, quibus in templum convenientes sacrorum administri socias ingeminarent preces, vim Deo gratam facerent & fidelibus rerum temporalium necessitate impeditis cœlum aperirent, unde in illos depluerent supernarum imbres benedictionem. Hinc pretiosa illa consuetudo, quæ jam à pluribus seculis in legem versa & in variis Conciliis asserta, ad illarum precum, quas Horas canonicas, vocant, quotidianam recitationem, eos omnes obligat, qui vel ordinis sacro caractere sunt insigniti, vel Beneficii cujuslibet Ecclesiastici titulo gaudent & fruuntur.

Verùm etsi in omnibus orbis Christiani Ecclesiis lex eadem, non ubiquè tamen idem legem adimplendi modus, non eadem precandi forma. Nec indè vel levissimè læditur Ecclesiæ decor & venustas, quæ licet (*a*) *omnis gloria ejus ab intùs*, stat nihilhominùs *à dextris* Sponsi sui, *in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.* Quid autem multicolor illa vestis, nisi varietas sacrorum rituum quibus Ecclesiæ Ministri Deo laudes persolvunt ? (*b*) *Optimum est*, inquiebat sanctus Isidorus Hispalensis, *ut gravis prudensque Christianus eo modo agat quo agere viderit Ecclesiam ad quam fortè devenerit.* Neminem ergo offendere debet, quod in diversis Ecclesiis diversæ ceremoniæ vigeant; *In iis* enim *rebus*,

(*a*) *Ps.* 44.
(*b*) *De Eccl. Offic. Lib.* 1. c. 43.

ait sanctus Augustinus, (*a*) *de quibus nihil certi statuit* DIVINA SCRIPTURA, *mos populi* DEI *& instituta majorum pro lege tenenda sunt; & sicut prævaricatores divinarum legum, ita contemptores Ecclesiasticarum consuetudinum coercendi sunt.*

Nemini porrò ignorare liceat quod priscis Ecclesiæ temporibus Episcopus quisque in suâ Ecclesiâ precum publicarum rationem ipsemet constituebat, immò & Ordinum religiosorum Institutores psallendi formam in suis Monasteriis, non contradicentibus Episcopis novam aliquando, & sæpè ex alio ordine mutuatam præscripserunt. Unde sanctus Gregorius Magnus cùm Augustino à se ad Anglos Evangelii Luce collustrandos misso, ac de varietate Rituum, quam in variis Ecclesiis ægrè observaverat, sciscitanti respondebat: (*b*) *Noverit Fraternitas tua Romanæ Ecclesiæ consuetudinem, in quâ se meminit enutritam. Sed mihi placet ut sivè in Romanâ, sivè in Galliarum, sivè in qualibet Ecclesiâ aliquid invenisti quod plùs omnipotenti Deo possit placere, sollicitè eligas & in Anglorum Ecclesiâ, quæ adhuc in fide nova est, ... infundas. Non enim pro locis res, sed pro rebus loca nobis amanda sunt. Ex singulis verò quibusque Ecclesiis quæ pia, quæ religiosa, quæ recta sunt elige.* Quæ sancti Doctoris verba eò libentiùs exscripsimus, quòd in re præsenti non modici sunt ponderis.

Vobis enim novum Breviarium offerimus

(*a*) *In Can. Dist. II. cap.* 7. & 8.
(*b*) *Lib. II. Epist.* 64.

Fratres Cariſſimi, quòd eò felicioribus auſpiciis in lucem proditurum confidimus, quò ardentioribus votis à veſtrûm plurimis jamdudum efflagitatum eſt. Novum autem dicimus, non quaſi nova & hactenùs vobis ignota contineat, ſed quia meliori ordine digeſtum, novum Officiis eccleſiaſticis conferet ſplendorem.

Neminem igitur moveat ſi pro jure quod ad Eccleſiæ noſtræ regimen inſtitutio divina nobis contulit, quodque ſacrum Concilium Tridentinum aſſeruit, Epiſcopis commendans ut Eccleſiarum ſuarum Miſſalia & Breviaria emendarent, Breviario Romano quod ſuum Eccleſia noſtra fecerat, fauſtis nunc faventibus circumſtantiis, proprium Breviarium ſubſtituamus, in quo Eccleſiæ noſtræ Ritus antiquatos revocantes, eo modo quo per tot ſecula Patres noſtri curſum Canonicum peregerunt & nos deinceps peragere valeamus.

Habuit enim Anicienſis Eccleſia peculiares Rituum Libros quorum adhuc monumenta ſuperſunt, quos, cum viris ad id à nobis delectis in promptu fuit attentiùs inſpicere; eamdem fermè methodum ac formam in iis uſurpatam compererunt, quæ in pleriſque Eccleſiarum Galliæ de novo excuſis Breviariis conſpicitur. Inter hæc autem, cùm emineat Breviarium Pariſienſe, in plures Eccleſias hujus regni jam invectum, illud adoptandum cenſuimus; noſtrum tamen ita facientes, ut præter Proprium Sanctorum quod de novo confici curavimus, quaſdam etiam in ceteris partibus mutationes,

quando congruæ nobis visæ sunt, adhibere non timimus veriti; id unum nobis proponentes, ut nonnisi quam maximè elaboratum ad vos perveniret opus.

Quantùm autem utilitatis ex hoccè Breviario sitis percepturi, hinc licet conjicere, quòd in eo abundè reperietis, quidquid ad erudiendam & excitandam fidem aptissimum, quidquid ad fovendam & inflammandam pietatem efficacissimum desiderari potest.

Totius operis basis Scriptura sacra, ex quâ, si Lectiones quasdam, Canones, Hymnos, ac Collectas excipiatis, singulæ partes Officii depromptæ sunt. Indè fiet ut quotidiè habentes præ oculis & in ore eloquia Domini casta, divini amoris ignem quem spirant, in cordibus vestris inflammari sentiatis.

Lectiones quædam ex Sanctorum Patrum Sermonibus desumptæ, vel textui sacro explicando, vel informandis moribus inservient; Acta Sanctorum ex probatissimis scriptoribus excerpta ad eorum imitationem mentes vestras accendent; Hymni non minùs gravitate sententiarum ac vividis pietatis affectibus, quàm verborum elegantia ac metri nitore commendabiles, dulcibus illecebris divinis vos assuescent Laudibus. Canones Conciliorum, quibus intermiscere placuit delectas Patrum sententias, præcipua Disciplinæ Ecclesiasticæ capita complectentes, eximii vestri statûs amorem vobis indesinenter inculcabunt. *Orationes tandem* quas Collectas

vocant; fervidæ pietatis sensus exhibentes, mentes vestras & corda ad superna continuò erigent.

Cùm omnium Sanctorum quos per orbem universum Ecclesia Catholica colit, Festa nobis celebrare non liceat, iis præ ceteris locus in Calendario datus est, qui vel Ecclesiæ totius, vel universæ Galliæ, vel certè Provinciæ nostræ aut Diœcesis perpetuâ sunt veneratione conspicui, quorum plures hanc regionem vitâ, morte, aut miraculis illustrarunt, & ideò peculiarem à nobis exigunt cultum.

E Luctuosis Quadragesimæ diebus, juxtà Canones antiquos, Sanctorum Celebritates amovimus, & in aliud tempus transtulimus, iis tantùm exceptis quæ festivantur à populo. Nec à venerabili hoc instituto recessisse videbimur, singulis illius temporis Feriis sextis assignando Officia propria, quæ dum varia Passionis & Crucis Christi mysteria menti repræsentabunt, tenerissimul pietatis affectibus cor movebunt, ad pœnitentiæ labores reddent alacrius, & ad Paschale Sacramentum securiùs præparabunt.

Quo certiùs perantiquum in nostra Ecclesia beatæ Virginis Deiparæ cultum promoveamus, meritamque tot ac tantis favoribus devotionem erga potentem illam hujusce Diœcesis Patronam foveamus, augeamusque, illius Festorum Solemnitati, non solùm nihil detractum est, sed etiam plura addita, cùm præter diem Sabbati cujusvis Hebdomadæ, ipsi jam omnium Ecclesiarum

usu consecratum, & in nostra Ritu Duplici-minori celebratum, fiat de Sanctissima Virgine peculiaris Commemoratio, singulis diebus, sive in Adventu, sive à Circumcisione ad Præsentationem Domini.

Quod in novis Breviariis circa quasdam Octavas observatum est, scilicet ut dies Octava Festi suum habeat objectum peculiare, cum ipso tamen objecto Festi connexum, hoc in omnibus, non solum Mysteriorum ac Festorum Domini, sed & Beatæ Mariæ Virginis & aliorum Sanctorum Octavis, quantùm licuit, servari curavimus: cui proposito ut faceremus satis, quædam Officia è loco suo dimovenda fuerunt, quædam de novo adjicienda, quæ Festi principalis quasi complementum forent & corona.

Breviarium igitur hoc nostrum tot titulis venerandum, eâ mente suscipite, Fratres Carissimi, quâ nos ipsi vestris commodis intenti conficiendum curavimus. Si in Psalterii ac Officiorum distributione brevitati aliquid concedendum judicavimus, non quasi diffidentes de vestrâ diligentiâ ac pietate id fecimus, sed ut singulis Hebdomadis recitando Psalterium integrum, quod in veteri Breviario nunquàm licuit, & fastidii periculum evitetur, & de Vatis Regii suave sonantibus nihil deperdatur eloquiis.

Quo circa, de venerabilium Fratrum Ecclesiæ nostræ Canonicorum Consilio, Clerum omnem nostrum tam privatim quam publicè hoccè Bre-

viario uti volumus ac jubemus. Insuper vos hortamur, Fratres Carissimi, qui sollicitudinis nostræ pars estis potissima, ad planè & dilucidè & cum compunctione cordis recitandum, ut & recitantium mens sincerâ pietate pascatur, audientium corda ad devotionem excitentur & mens repleatur omni scientiâ & doctrinâ.

Datum Anicii die prima Martii anni millesimi septingentesimi octogesimi tertii.

✠ MARIA-JOSEPHUS, Episc. Aniciensis.

De Mandato Illustrissimi & Reverendissimi D. D. Episcopi Aniciensis.

RAYNAULD.

TABULA

Continens Officiorum Gradus & diversitatem.

Annuale-majus.
Annuale-minus.
Solemne-majus.
Solemne-minus.
Duplex-majus.
Dominica.
Hæc Officia extra tempus Paschale sunt novem Lectionum.

Duplex-minus.
Semiduplex.
Simplex.
Vigilia.
Feria.
Hæc Officia quocumque tempore sunt trium Lectionum.

ANNUALIA-MAJORA.

NAtale Domini.
Pascha.
Pentecoste.
Festum Corporis Christi.
Hæc Festa nulli cedunt Festo, & nullam Commemorationem admittunt.
Annuntiatio Incarnationis Domini ad B. M. V. *cum Commemoratione Dominicæ, vel Feriæ Quadragesimæ, vel Diei intrà Octavam Paschæ.*
Assumptio B. M. V.
Fit Commemoratio Dominicæ si occurrat.
Ipsa Dies Consecrationis, seu Dedicationis Ecclesiæ.
Festum principale Patroni Primarii, & Titularis Ecclesiæ.
Demùm omnia Festa quibus in Calendario vel Breviario apponitur hæc vox: ANNUALE-MAJUS.

ANNUALIA-MINORA.

EPiphania Domini.
Ascensio Domini.
Dies Anniversarius Dedicationis Ecclesiæ.
Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox ANNUALE-MINUS.
Annualia-minora Domini nulli cedunt Festo, excepto Anniversario Dedicationis quod occurrens in Festo Patroni vel Titularis, transfertur in Dominicam sequentem.

SOLEMNIA-MAJORA.

FEstum SS. Trinitatis.
Octava Corporis Christi.
Festum primarium S. Institutoris in proprio Ordine.
Festa Sanctorum qui in aliquibus Congregationibus quasi Patroni habentur.
Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, SOLEMNE-MAJUS.

SOLEMNIA-MINORA.

Festum Patroni secundarii.

Festum SS. Nominis Jesu.

Feria II. intra Octavas Paschæ & Pentecostes.

Dominica intrà Octavam Corporis Christi.

Festum Sacratissimi Cordis Jesu.

Octava Annuntiationis.

Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, SOLEMNE-MINUS.

DUPLICIA-MAJORA.

Dominica I. Adventus.

Dominica I. Quadragesimæ.

Dominica Passionis.

Si in ea occurrat Festum Annuntiationis, fit de Festo, cum Commemoratione Dominicæ.

Dominica Palmarum.

Feria III. intra Octavas Paschæ & Pentecostes.

Dies Octavæ quorumcumque Annualium, & Solemnium-majorum Domini, si quæ hoc ritu celebrentur alicubi.

Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox DUPLEX-MAJUS.

DUPLICIA-MINORA.

Dominicæ per annum superiùs non memoratæ.

Feria IV. intra Octavas Paschæ & Pentecostes.

Officium B. Mariæ in Sabbato.

Omnia Festa quibus apponitur in Calendario hæc vox, DUPLEX-MINUS.

SEMIDUPLICIA.

Dies intrà Octavas quaslibet.

Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox; *Semiduplex.*

SIMPLICIA.

Vigiliæ minores quæ anticipari possunt.

Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Simplex.*

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ I. CLASSIS,

Quæ excludunt quæcumque Festa etiam Annualia.

Dominica I. Adventus.
Dominica I. Quadragesimæ.
Dominica Passionis.
Dominica Palmarum.
Dominica Paschæ.

Dominica in Albis.
Dominica Pentecostes.
Dominica prima post Pentecosten, in qua fit Officium SS. Trinitatis.

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ II. CLASSIS,

Quæ admittunt Annualia & Solemnia-majora Domini & B. M. V.

Dominicæ II. III. & IV. Adventus.

Dominicæ II. III. & IV. Quadragesimæ.

DOMINICÆ PRIVILEGATÆ III. CLASSIS,

Quæ admittunt Solemnia-majora quæcumque.

Dominicæ Septuagesimæ, Sexagesimæ & Quinquagesimæ.

DOMINICÆ IV. CLASSIS,

In quibus fit de Duplicibus-majoribus & suprà.

Reliquæ Dominicæ per annum.

FERIÆ MAJORES PRIVILEGIATÆ,

Quæ excludunt quæcumque Festa, etiam Annualia.

Vigilia Natalis Domini.
Feria IV. Cinerum.
Feriæ Majoris Hebdomadæ.
Si tamen Feriis ij. iij. vel iv. occurrat Festum Annuntiationis, fit de Festo, cum Commemoratione Feriæ.
Vigilia Pentecostes.

FERIÆ MAJORES NON PRIVILEGIATÆ,

Feriæ Quadragesimæ,
Quæ Festa Sanctorum excludunt, nisi à Populo ferientur.
Feriæ Quatuor-Temporum,
Quæ non admittunt, nisi Duplicia-minora & suprà.

Feriæ Adventûs,
Feriæ Rogationum,
Feria VI. post Octavam Ascensionis,
Vigiliæ non Privilegiatæ,
Cedunt Officio Semiduplici.

FERIÆ MINORES.

Quæ omni cedunt Officio, *sunt aliæ omnes Feriæ* per annum.

EXCERPTA EX RUBRICIS.

I. IN I. Vesperis Festorum quorumcumque (nisi aliter notetur), dicuntur Psalmi de Feria ut in Psalterio, sub quinque Antiphonis, in Duplicibus & suprà; sub unica verò in Semiduplicibus; dicuntur etiam Psalmi Feriales ad Completorium quod has Vesperas sequitur, cum Antiphonis tamen propriis, si proprias Festum habeat.

II. In Festis Annualibus & Solemnibus-majoribus, ubi ad Officium Nocturnum Psalmi proprii non assignantur, sumuntur de Dominica. In Solemnibus-minoribus & infrà, Psalmi omnes sunt de Feriâ (nisi aliter notetur in Breviario.) Quoties autem ad Officium Nocturnum Psalmi proprii vel de Dominica dicuntur, ad reliquas Horas Psalmi sunt de Dominica.

III. Festa Duplicia-minora ac Semiduplicia unicum habent Nocturnum, in quo novem Psalmi (extra Tempus Paschale) de Feria sub tribus Antiphonis, quarum unaquæque post tres Psalmos, cum Versiculo, tribus Lectionibus & tribus Responsoriis. Lectio j. semper est de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis; ij. & iij. de Festo. Tres autem Antiphonæ, ℣. & ℟℟℟. sumenda sunt secundùm Feriarum ordinem, id est; Feriâ II. & V. de primo Nocturno; Feria III. & VI. de secundo; Feria IV. & Sabbato de tertio Nocturno. Ad Laudes quinque dicuntur Antiphonæ, exceptis diebus intrà Octavas, in quibus (nisi aliter notetur) unica dicitur Antiphona, scilicet quarta de Laudibus Festi.

IV. Officium simplex incipit à Capitulo primarum Vesperarum & terminatur ad Nonam. Unicum habet Nocturnum cum tribus Lectionibus, quarum duæ priores sunt de Scriptura occurrente; scilicet prima sola, secunda verò è duabus in unam junctis, tertia de Festo. Laudes sub sola quarta Antiphona de Laudibus ut in Communi. Fiunt Suffragia tam in I. Vesperis quàm in Laudibus, & dicuntur Preces ad Primam & ad Completorium.

V. Circa Responsoria tam Vesperarum quàm Officii Nocturni, hæc sunt observanda: In Annualibus quibuscumque ad I. Vesperas post *Gloria Patri*, fit reclamatio ab Asterisco * vel † & repetitur ℟. integrum usque ad ℣. & sic ad III. VI. & IX. Officii Nocturni, in Annualibus majoribus tantùm; prætereà dicitur in iisdem Annualibus majoribus *Gloria Patri* ad omnia ℟℟. sed in duobus prioribus cujusque nocturni fit tantum reclamatio.

In Solemnibus quibuscumque ad I. Vesperas, post *Gloria Patri*, omissâ reclamatione repetitur ℟. integrum usque ad ℣.

In Solemnibus-minoribus ℟. ultimum Officii Nocturni repetitur post *Gloria.* usque ad ℣.

In Annualibus-minoribus & Solemnibus-majoribus ℟℟℟. III. V. & IX. Officii Nocturni resumuntur post *Gloria* usque ad ℣.

VI. Antiphonæ ad *Magnificat*

& ad *Benedictus*, dicuntur integræ ante & post Canticum in Solemnibus-minoribus & suprà.

VII. Intrà Octavas Domini, si fiat de Festo quod non habeat Canticum proprium, dicitur Canticum de Octavà. Intrà alias Octavas dicitur in Festis occurrentibus Canticum de Psalterio pro Festis.

VIII In Festis occurrentibus intrà Octavas Domini aut Assumptionis Beatæ Mariæ, dicuntur ad Completorium Antiphonæ ut in die Festi, nisi Festum occurrens proprias habeat; dicitur etiam Hymnus aut Doxologia de Festo, si non adsit propria. Intra alias Octavas, si occurrat aliquod Festum, dicuntur Antiphonæ de Psalterio, cum Doxologia de Octava, si propriam habeat: idem servabitur in Dominicis intrà Octavas, ubi Officium fit de Dominica.

IX Intrà Octavas Annualium, & Solemnium-majorum Domini, si quæ in aliquibus Ecclesiis eo ritu celebrentur, ut v. g. Festa Crucis, Transfiguratio, &c) additur duplex *Alleluia* ℟℟. *br*. Tertiæ, Sextæ & Nonæ, etiam in Festis occurrentibus: excipiendum tamen tempus Septuagesimæ.

X. In Festis quæ celebrantur in Dominica, fit semper Commemoratio Dominicæ in utrisque Vesperis & Laudibus; & in Officio Nocturno, omissâ nonâ Lectione Festi, legitur ejus loco Evangelium cum prima Lectione de Homilia Dominicæ.

In sequenti Calendario appositum est tempus quo quisque Sanctus obiit: an. significat anno: c. an. circa annum: f. seculo: c. med. f. circa medium seculi: c. fin. f. circa finem seculi. Quibus nihil apponitur, tempus eorum mortis planè incertum.

Festa quæ majoribus notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI & Octava Natalis ejus, *Solemne-majus.*
xxix	b	iv	2	Basilii Magni, Cæsareæ in Cappadocia Episc. & Eccl. Doct. *Duplex minus. an.* 379.
xxviij	c	iij	3	Genovefæ, Virginis Parisiensis, *Semiduplex an.* 512.
xxvij	d	Prid.	4	Odilonis (ex Abbate S. Evodii in Ecclesia Aniciensi) Cluniacensis Abbatis (è 1.) *Semiduplex. an.* 1048.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, *sine jejunio, Duplex-minus.* cum *Commem.* S. Simeonis Stylitæ, Anach. prope Antioch. *circ. an.* 460.
25. xxv	f	viij	6	EPIPHANIA DOMINI, *Annuale-majus.*
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xxiij	A	vj	8	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xxij, xxj	b	v	9	De Octava Epiphaniæ, cum *Commem.* SS. Juliani & Basilissæ, Martyrum. IV. f.
	c	iv	10	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xx	d	iij	11	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xix	e	Prid.	12	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, & Baptismus Domini, *Duplex-majus.* Dominicâ II. post Epiph. fit Festum SS. NOMINIS JESU, *Solemne-minus.*
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictaviensis Episc. & Eccl. Doct. (è 13.) *Duplex-majus. c. an.* 368. cum *Comm.* S. Felicis, Presb. Nolani. *c. an.* 265.
xvj	A	xviij	15	Pauli, primi Eremitæ Thebaidis, (è 10.) *Semiduplex. c. an.* 341. cum *Comm.* S. Boniti, Claromontensis Episc. *cir. an.* 710. ac S. Mauri, Glannofol. Ab. *cir. fin.* VI. f.
xv	b	xvij	16	Fulgentii, Ruspensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, (è 1.) *Semiduplex. an.* 533.
xiv	c	xvj	17	Antonii, Abbatis Ægyptii, *Duplex minus. ann.* 356.
xiij	d	xv	18	Pontificatus, seu Cathedra S. Petri Apostoli, quâ primùm Antiochiæ, tum Romæ sedit, *Duplex-minus.* *Prima sedes Septuagesimæ,* 18.

Cycl. Epact.	Litt. Dom	Dies Mensis.		
xij	e	xiv	19	Sulpitii Pii, Bituric. Episc. (è 17.) *Semid. ann.* 644. cum *Commem.* S. Bertrandi, Episcopi. ann. 1120.
xj	f	xiij	20	Sebastiani, Romæ Martyris, *Duplex-majus: ann.* 288.
x	g	xij	21	Agnetis, Virg. & Mart. *Semid. an.* 303. *vel* 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Cæsar-Augustani, Diac. & Mart. Valentiæ in Hisp. *Semid. an.* 303. *vel* 304.
viij	b	x	23	Fabiani, Papæ & Mart. (è 20.) *Semiduplex. ann.* 250.
vij	c	ix	24	Timothei, Eph. Episc. & Mart. *Semidup.* (è 22.) *an.* 97. cum *Commem.* S. Titi, Pauli discipuli, Cretensis Episcopi: (è 4.) I. s.
vj	d	viij	25	Conversio S. Pauli, Apostoli, *Duplex-maj. an. quibusdam* 30. *vel* 31. *aliis* 34. *vel* 35. cum *Commem.* S. Præjecti, Claromontani Episc. & Mart. *ann.* 673.
v	e	vij	26	Paulæ, Viduæ Romanæ, *Simplex. ann.* 404.
iv	f	vj	27	Joannis Chrysostomi, Constantinop. Episc. & Eccl. Doct. (è 14. Sept.) *Dup. min. ann.* 407.
iij	g	v	28	Cyrilli, Alexandrini Episc. & Eccl. Doctoris, *Semid. an.* 445.
ij	A	iv	29	Francisci Salesii, Genev. Episc. (è 28. Dec.) *Duplex-minus. an.* 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semiduplex c. an.* 680.
*	c	Prid.	31	Petri Nolasci, Ordinis B. M. de Mercede Fundatoris, (è 25 Dec. *Semid. c. an.* 1256.

FEBRUARIUS.

xxix	d	Cal.	1	Agrippani, Aniciensis Episc. & Mart. *Duplex minus.* VII. s.
xxviij	e	iv	2	PRÆSENTATIO DOMINI, & PURIFICATIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-maj.*
xxvij	f	iij	3	Pauliani, Vallavorum Episc, (è 14.) *Duplex-minus.* VI. s. *Com.* Oct. Præsentationis Domini & Purificat. B. M. V. ac S. Blasii, Episc. & Mart. in Armenia. *c an.* 316.
25. xxvj	g	Prid	4	De Octava, cum *Commem.* B. Joannæ Valesiæ, *Viduæ, Reginæ* Franciæ & Monial. *Annuntiationis* Fundatricis. *ann.* 1505.

Prima dies Cinerum, 4.

APRILIS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxix	g	Cal.	1	Octava Annuntiationis, modò Pascha occurrat 22. *vel* 23. *aut* 24. Martii.) *Duplex-majus. Commem.*) S. Hugonis, Episc. Gratianop. *an.* 1132.
xxviij	A	iv	2	Francisci de Paula, Institutoris Ordinis Minimorum, *Semid. an.* 1507.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambrosii, Mediolanensis Episcopi, & Ecclesiæ Doct. *Duplex-majus : an.* 397. (*Si hoc Festum occurrat in Quadragesima, transfertur post Pascha ; & sic de Duplicibus-majoribus, & suprà.*
xxv.xxiv	d	Non.	5	*Ultimum Novilunium Paschale*, 5.
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	Justini, Romæ Christianæ Religionis Apologistæ & Mart. *Semidup. an.* 167. *vel* 168.
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	Leonis IX, Papæ, *Semiduplex. an.* 1054.
ix	e	xij	20	JOSEPH, Sponsi B. M. V. (è 19. Mart.) *Solemne-minus.* 1. f.
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	Fortunati, Mart. (è 23) *Simplex. an.* 212.
vj	A	ix	23	Georgii, Martyris in Oriente, *Semid. c. an.* 303.
v	b	viij	24	Roberti, I. Aabbatis Casæ Dei, *Semid. an.* 1067.
iv	c	vij	25	Marci, Evang. *Solemne minus. c. an.* 68. *Ultima sedes PASCHÆ*, 25.
iij	d	vj	26	Cleti *seu* Anacleti, Papæ & Mart. *Simplex. c. an.* 91.
ij	e	v	27	Polycarpi, Smyrnensis Episcopi & Martyris, (è 26. Martii,) *Semid. c. an.* 169.
j	f	iv	28	Vitalis, Martyris, *Semiduplex. c. an.* 62.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, Pœnitentis, *Semid.* v. *vel* vi. f. cum *Commem.* S. Petri, Mart. *an.* 1252.
xix	A	Prid.	30	Catharinæ Senensis, Virginis, *Semidduplex.* *an.* 1380. *Commem.* S. Eutropii, primi Santonensis Episc. & Mart. iii. f.
				Prima sedes ASCENSIONIS DOMINI, 30.
				Et celebratur hoc Festum Feriâ V. Hebdomad. V. post Pascha, Annuale-minus.

MAIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxviij	b	Cal.	1	Philippi * & Jacobi ** (Alphæi) Apostol. *Solemne minus.* * post 81. ** 62.
xxvij	c	vj	2	Athanasii, Alex. Episc. & Ecclesiæ Doct. *Duplex minus an.* 373.
xxvj	d	v	3	Inventio S. Crucis, *Solemne-minus. an.* 316. *vel* 327.
15. xxv	e	iv	4	Monicæ, Tagastensis, Viduæ, *Semiduplex. an.* 387.
xxiv	f	iij	5	Thomæ Aquinatis, Eccl. Doct. (è 7 Mart.) *Duplex minus. an.* 1274.
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apost. & Evang. ante Portam Latinam, *Duplex minus. an.* 95.
xxij	A	Non.	7	Anselmi Cantuariensis, Episc. & Eccl. Doct. (è 21 Apr.) *Simplex. an.* 1109.
xxj	b	viij	8	Gabrielis Archangeli, *Solemne-minus.*
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Constantinop. Episcopi & Eccl. Doct. *Duplex-minus an.* 391.
				Prima sedes PENTECOSTES, 10.
xix	d	vj	10	Mamerti, Viennensis Episcopi, *Simplex. post an.* 475.
xviij	e	v	11	Mayoli, Abbatis Cluniacensis, *Duplex-minus. an.* 994.
xvij	f	iv	12	Epiphanii, Salaminæ Episc. & Eccl. Doct. *Simplex. an.* 403.
xvj	g	iij	13	Isidori, Hispalensis Episc. & Eccl. Doct. (è 4 Apr.) *Semiduplex. an.* 636.
xv	A	Prid.	14	Pachomii, Tabennæ in Thebaide Abbatis, *Semiduplex. an.* 348, *vel* 349.
xiv	b	Idib.	15	
xiij	*c*	*xvij*	*16*	*Joannis Nepomuceni*, Canonici Pragensis in *Bohemia*, & Mart. *Semiduplex. an.* 1383.

TABULA TEMPORARIA

Anni Dom.	*L.D.*	*Aur. Nu.*	*Epact.*	*D. post Epi.*	*Septuagesima.*	*Dies Cinerum.*	*Paſcha.*
1783	e	17	xxvj	5 †	16 Febr.	5 Mart.	20 April.
1784	d c	18	vij	4 †	8 Febr.	25 Febr.	11 April.
1785	b	19	xviij	2 †	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1786	A	1	*	5	12 Febr.	1 Mart.	16 April.
1787	g	2	xj	4	4 Febr.	21 Febr.	8 April.
1788	f e	3	xxij	1 †	20 Jan.	6 Febr.	23 Mart.
1789	d	4	iij	4 †	8 Febr.	25 Febr.	12 April.
1790	c	5	xiv	3 †	31 Jan.	17 Febr.	4 April.
1791	b	6	xxv	6	20 Febr.	9 Mart.	24 April.
1792	A g	7	vj	4	5 Febr.	22 Febr.	8 April.
1793	f	8	xvij	2 †	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1794	e	9	xxviij	5 †	16 Febr.	5 Mart.	20 April.
1795	d	10	ix	3 †	1 Febr.	18 Febr.	5 April.
1796	c b	11	xx	2 †	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.
1797	A	12	j	5	12 Febr.	1 Mart.	16 April.
1798	g	13	xij	4	4 Febr.	21 Febr.	8 April.
1799	f	14	xxiij	1 †	20 Jan.	6 Febr.	24 Mart.
1800	e	15	iv	4 †	9 Febr.	26 Febr.	13 April.
1801	d	16	xv	3 †	1 Febr.	18 Febr.	5 April.
1802	c	17	xxvj	5 †	14 Febr.	3 Mart.	18 April.
1803	b	18	vij	4 †	6 Febr.	23 Febr.	10 April.
1804	A g	19	xviij	3	29 Jan.	15 Febr.	1 April.
1805	f	1	*	4 †	10 Febr.	27 Febr.	14 April.
1806	e	2	xj	3 †	2 Febr.	19 Febr.	6 April.
1807	d	3	xxij	2 †	25 Jan.	11 Febr.	29 Mart.
1808	c b	4	iij	5 †	14 Febr.	2 Mart.	17 April.
1809	A	5	xiv	3	29 Jan.	15 Febr.	2 April.
1810	g	6	xxv	6	18 Febr.	7 Mart.	22 April.
1811	f	7	vj	4 †	10 Febr.	27 Febr.	14 April.
1812	e d	8	xvij	2 †	26 Jan.	12 Febr.	29 Mart.
1813	c	9	xxviij	5 †	14 Febr.	3 Mart.	18 April.
1814	b	10	ix	4 †	6 Febr.	23 Febr.	10 April.
1815	A	11	xx	2	22 Jan.	8 Febr.	26 Mart.
1816	g f	12	j	5	11 Febr.	28 Febr.	14 April.
1817	e	13	xij	3 †	2 Febr.	19 Febr.	6 April.
1818	d	14	xxiij	1 †	18 Jan.	4 Febr.	22 Mart.
1819	c	15	iv	4 †	7 Febr.	24 Febr.	11 April.
1820	b A	16	xv	3	30 Jan.	16 Febr.	2 April.
1821	g	17	xxvj	6	18 Febr.	7 Mart.	22 April.
1822	f	18	vij	3 †	3 Feb.	20 Febr.	7 April.

MARTIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
*	d	Cal.	1	
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Perpetuæ, Felicitatis, & Socior. Carthaginens Martyr. *Semiduplex. c. an.* 204.
xxiij	d	viij	8	Joannis de Deo, Ordinis Fratrum Caritatis Institutoris, *Semiduplex. an.* 1550. *Primum Novilunium Paschale*, 8.
xxij	e	vij	9	
xxj	f	vj	10	Quadraginta Militum Sebastensium, Mart. *Commem. c. an.* 320. *Ultima sedes Cinerum*, 10.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patritii, Hibernorum Apost. *Commem c. fin.* v. s.
xiij	g	xv	18	Alexandri, Episcopi Hierosolymitani & Mart. *Commem. an.* 250.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Prima sedes PASCHÆ*, 22.
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	ANNUNTIATIO INCARNATIONIS DOMINI, AD BEATAM MARIAM VIRGINEM, *Annuale-majus.*
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	(De Octava Annuntiationis, quando Pascha occurrit 27. Martii. *Semid.*)
*	f	Prid.	31	(De Octava Annuntiationis, quando Pascha occurrit 22. *vel* 23. Martii. *Semiduplex.*)

* Feriâ sextâ post Dominicam Passionis fit Officium de Compassione B. Mariæ, *Duplex-majus*, (nisi occurrat die 25. Martii, tunc enim transfertur in diem sequentem.)

In sequenti Calendario appositum est tempus quo quisque Sanctus obiit: an. significat anno: c. an. circa annum: s. seculo: c. med. s. circa medium seculi: c. fin. s. circa finem seculi. Quibus nihil apponitur tempus eorum mortis planè incertum.

Festa quæ majoribus notantur caracteribus, feriantur apud populum.

JANUARIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, & Octava Natalis ejus, *Solemne-majus.*
xxix	b	iv	2	Basilii Magni, Cæsareæ in Cappadocia Episc. & Eccl. Doct. *Duplex minus. an.* 379.
xxviij	c	iij	3	Genovefæ, Virginis Parisiensis, *Semiduplex an.* 512.
xxvij	d	Prid.	4	Odilonis (ex Abbate S. Evodii in Ecclesia Aniciensi) Cluniacensis Abbatis (è 1.) *Semiduplex. an.* 1048.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, *sine jejunio, Duplex-minus.* cum *Commem.* S. Simeonis Stylitæ, Anach. prope Antioch. *circ. an.* 460.
25. xxv	f	viij	6	EPIPHANIA DOMINI, *Annuale-majus.*
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xxiij	A	vj	8	
xxij	b	v	9	De Octava Epiphaniæ, cum *Commem.* SS. Juliani & Basilissæ, Martyrum. iv. s.
xxj				
	c	iv	10	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xx	d	iij	11	
xix	e	Prid.	12	
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, & Baptismus Domini, *Duplex-majus.* Dominicâ II. post Epiph. fit Festum SS. NOMINIS JESU, *Solemne-minus.*
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictaviensis Episc. & Eccl. Doct. (è 13.) *Duplex-majus: c. an.* 368. cum *Comm.* S. Felicis, Presb. Nolani. *c. an.* 265.
xvj	A	xviij	15	Pauli, primi Eremitæ Thebaidis, (è 10.) *Semiduplex. c. an.* 341. cum *Comm.* S. Boniti, Claromontensis Episc. *cir. an.* 710. ac S. Mauri, Glannofol. Ab. *cir. fin.* v s.
xv	b	xvij	16	Fulgentii, Ruspensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, (è 1.) *Semiduplex. an.* 533.
xiv	c	xvj	17	Antonii, Abbatis Ægyptii, *Duplex minus. ann.* 356.
xiij	d	xv	18	Pontificatus, seu Cathedra S. Petri Apostoli, quâ primùm Antiochiæ, tum Romæ sedit, *Duplex-minus.* *Prima sedes Septuagesimæ*, 18.

Cycl. Epact.	Litt. Dom	Dies Mensis.		
xij	e	xiv	19	Sulpitii Pii, Bituric. Episc. (è 17.) *Semid. ann.* 644. cum *Commem.* S. Bertrandi, Episcopi. ann. 1120.
xj	f	xiij	20	Sebastiani, Romæ Martyris, *Duplex-majus: ann.* 288.
x	g	xij	21	Agnetis, Virg. & Mart. *Semid. an.* 303. *vel* 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Cæsar-Augustani, Diac. & Mart. Valentiæ in Hisp. *Semid. an.* 303. *vel* 304.
viij	b	x	23	Fabiani, Papæ & Mart. (è 20.) *Semiduplex. ann.* 250.
vij	c	ix	24	Timothei, Eph. Episc. & Mart. *Semidup.* (è 22.) *an.* 97. cum *Commem.* S. Titi, Pauli discipuli, Cretensis Episcopi: (è 4.) 1. s.
vj	d	viij	25	Conversio S. Pauli, Apostoli, *Duplex-maj. an. quibusdam* 30. *vel* 31. *aliis* 34. *vel* 35. cum *Commem.* S. Præjecti, Claromontani Episc. & Mart. *ann.* 673.
v	e	vij	26	Paulæ, Viduæ Romanæ, *Simplex. ann.* 404.
iv	f	vj	27	Joannis Chrysostomi, Constantinop. Episc. & Eccl. Doct. (è 14. Sept.) *Dup. min. ann.* 407.
iij	g	v	28	Cyrilli, Alexandrini Episc. & Eccl. Doctoris, *Semid. an.* 445.
ij	A	iv	29	Francisci Salesii, Genev. Episc. (è 28. Dec.) *Duplex-minus. an.* 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semiduplex. c. an.* 680.
*	c	Prid.	31	Petri Nolasci, Ordinis B. M. de Mercede Fundatoris, (è 25 Dec. *Semid. c. an.* 1256.

FEBRUARIUS.

xxix	d	Cal.	1	Agrippani, Aniciensis Episc. & Mart. *Duplex minus.* VII. s.
xxviij	e	iv	2	PRÆSENTATIO DOMINI, & PURIFICATIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-maj.*
xxvij	f	iij	3	Pauliani, Vallavorum Episc, (è 14.) *Duplex-minus.* VI. s. *Com.* Oct. Præsentationis Domini & Purificat. B. M. V. ac S. Blasii, Episc. & Mart. in Armenia. *c an.* 316.
25. xxvj	g	Prid	4	De Octava, cum *Commem.* B. Joannæ Valesiæ, *Viduæ, Reginæ* Franciæ & Monial. *Annuntiationis* Fundatricis. *ann.* 1505.

Prima dies Cinerum, 4.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		APRILIS.
xxix	g	Cal.	1	Octava Annuntiationis, modò Pascha occurrat 22. *vel* 23. *aut* 24. Martii.) *Duplex-majus. Commem.*} S. Hugonis, Episc. Gratianop. *an.* 1132.
xxviij	A	iv	2	Francisci de Paula, Institutoris Ordinis Minimorum, *Semid. an.* 1507.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambrosii, Mediolanensis Episcopi, & Ecclesiæ Doct. *Duplex-majus : an.* 397. (*Si hoc Festum occurrat in Quadragesima, transfertur post Pascha ; & sic de Duplicibus-majoribus, & suprà.*
xxv. xxiv	d	Non.	5	*Ultimum Novilunium Paschale*, 5.
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	Justini, Romæ Christianæ Religionis Apologistæ & Mart. *Semidup. an.* 167. *vel* 168.
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj		xiv	18	
x		xiij	19	Leonis IX, Papæ, *Semiduplex. an.* 1054.
ix		xij	20	Joseph, Sponsi B. M. V. (è 19. Mart.) *Solemne-minus.* 1. f.
viij		xj	21	
vij		x	22	Fortunati, Mart. (è 23) *Simplex. an.* 212.
vj		ix	23	Georgii, Martyris in Oriente, *Semid. c. an.* 303.
v		viij	24	Roberti, I. Aabbatis Casæ Dei, *Semid. an.* 1067.
iv	c	vij	25	Marci, Evang. *Solemne minus. c. an.* 68.
				Ultima sedes PASCHÆ, 25.
iij		vj	26	Cleti *seu* Anacleti, Papæ & Mart. *Simplex. c. an.* 91.
ij		v	27	Polycarpi, Smyrnensis Episcopi & Martyris, (è 26. Martii,) *Semid. c. an.* 169.
j	f	iv	28	*Vitalis*, Martyris, *Semiduplex. c. an.* 62.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, Pœnitentis, *Semid.* v. *vel* vi. f. cum *Commem.* S. Petri, Mart. *an.* 1252.
xxix	A	Prid.	30	Catharinæ Senensis, Virginis, *Semidduplex. an.* 1380. *Commem.* S. Eutropii, primi Santonensis Episc. & Mart. iii. f.
				Prima sedes ASCENSIONIS DOMINI, 30.
				Et celebratur hoc Festum Feriâ V. Hebdomad. V. post Pascha, Annuale-minus.

MAIUS.

xxviij	b	Cal.	1	Philippi * & Jacobi ** (Alphæi) Apostol. *Solemne minus.* * post 81. ** 62.
xxvij	c	vj	2	Athanasii, Alex. Episc. & Ecclesiæ Doct. *Duplex minus an.* 373.
xxvj	d	v	3	Inventio S. Crucis, *Solemne-minus. an.* 326. *vel* 327.
25. xxv	e	iv	4	Monicæ, Tagastensis, Viduæ, *Semiduplex. an.* 387.
xxiv	f	iij	5	Thomæ Aquinatis, Eccl. Doct. (è 7 Mart.) *Duplex minus. an.* 1274.
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apost. & Evang. ante Portam Latinam, *Duplex minus. an.* 95.
xxij	A	Non.	7	Anselmi Cantuariensis, Episc. & Eccl. Doct. (è 21 Apr.) *Simplex an.* 1109.
xxj	b	viij	8	Gabrielis Archangeli, *Solemne-minus.*
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Constantinop. Episcopi & Eccl. Doct. *Duplex-minus an.* 391.
				Prima sedes PENTECOSTES, 10.
xix	d	vj	10	Mamerti, Viennensis Episcopi, *Simplex. post an.* 475.
xviij	e	v	11	Mayoli, Abbatis Cluniacensis, *Duplex-minus. an.* 994.
xvij	f	iv	12	Epiphanii, Salaminæ Episc. & Eccl. Doct. *Simplex. an.* 403.
xvj	g	iij	13	Isidori, Hispalensis Episc. & Eccl. Doct. (è 4 Apr.) *Semiduplex. an.* 636.
xv	A	Prid.	14	Pachomii, Tabennæ in Thebaide Abbatis, *Semiduplex. an.* 348, *vel* 349.
xiv	b	Idib.	15	
xiij	*c*	*xvij*	*16*	*Joannis Nepomuceni*, Canonici Pragensis in *Bohemia*, & Mart. *Semiduplex. an.* 1383.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xij	d	xvj	17	
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Petri Celestini V. Papæ, Instit. Congr. Celest. *Semiduplex. an.* 1296 cum *Commem.* S. Yvonis, Trecorensis Presb. *an.* 1303.
ix	g	xiij	20	Isidori, Agricolæ, *Simplex. an* 1170.
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	Desiderii, Lingon. Episc. & Mart *Simplex.* + III. *vel* IV. f.
v	d	ix	24	Mariæ Magdalenæ de Pazzis, Virginis, *Simplex. an.* 1607.
iv	e	viij	25	Urbani, Papæ & Mart. *Simplex. an.* 330.
iij	f	vij	26	
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Guillelmi, Aquitaniæ Ducis, Comitis Tolos. demùm Monachi, *Simplex an* 812.
*	b	iv	29	Germani, Parisiensis Episc. *Simplex. an.* 576.
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	

Feriâ iv. vj. & Sabbato Hebdomadæ Pentecostes, Quatuor-Tempora.

Dominicâ I. post Pentecost. Festum *SS. TRINITATIS*, *Solemne-majus.*

Fer. v. post Fest. SS. Trinitatis, Festum CORPORIS CHRISTI, *Annuale-majus.*

Feriâ vj. post Oct. Corporis Christi, Festum Sacratissimi Cordis Jesu, *Solemne-min.*

JUNIUS.

xxvij	e	Cal.	1	Flori, Lutevensis Episc. *Simplex c. an.* 388.
25. xxvj	f	iv	2	Pothini, Lugdun. Episc. Blandinæ Virg. & quadraginta sex Martyrum, *Semiduplex. an.* 177. cum *Commem.* SS. Marcellini Presbyteri, & Petri Exorcistæ, Romæ Mart. *an.* 304.
xxv.xxiv	g	iij	3	Clotildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semiduplex.* post *an.* 537.
				Ultima sedes ASCENSIONIS DOMINI, 3.
xxiij	A	Prid.	4	
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viij	6	Claudii, Bisunt. Episcop. Semid. *an.* 581.
xx	d	vij	7	Marcellini, Ambr. Episc. Duplex minus.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xix	e	vj	8	Medardi, Noviom. Episcopi, *Simplex. a an.* 545.
xviij	f	v	9	Norberti, Magdeburgensis Episcop. Instit. Ord. Præmonstratensis, (è 6.) *Semiduplex. an.* 1134.
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apost. *Duplex-majus; c. fin.* 1. s.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	Antonii de Padua, Presb. *Simplex. an.* 1231.
				Ultima sedes PENTECOSTES, 13.
xiij	d	xvii	14	
xij	e	xvi	15	Crescentis, primi Viennensis Episc. *Simplex.* 1 s.
xj	f	xvj	16	Joannis Francisci Regis, Presb. *Duplex-majus. an.* 1640.
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiii	19	Gervasii & Protasii, fratrum, Mediolanens. Mart. *Semid.* 1. vel 11. s.
vij	c	xij	20	Sylvestri, Papæ, (è 31 Dec.) *Semiduplex. an.* 335.
vj	d	x	21	Paulini, Nolani Episc. *Semidup. an.* 431.
v	e	x	22	Consortiæ, Virg. *Semiduplex. c. an.* 468.
iv	f	ix	23	Acacii, & Sociorum ejus, Mart. *Semiduplex.* cum *Commem* Vigiliæ Nativitatis S. Joannis Baptistæ, *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS-BAPTISTÆ, *Solemne-majus.*
ij	A	vij	25	De Octava Nativitatis S. Joannis-Baptistæ, *Semiduplex.*
j	b	vj	26	De Octava Nativitatis S. Joannis-Baptistæ *Semiduplex*, cum *Commem.* SS. Joannis & Pauli, fratrum, Romæ Mart. *c. an* 361 *vel* 363.
*	c	v	27	De Octava S. Joannis-Baptistæ, *Semiduplex.*
xxix	d	iv	28	Irenæi, Lugdunensis Episc. & Eccl. Doctoris, ac Socior. Mart. *Duplex minus : c. an.* 202, cum *Commem.* Octavæ S. Joannis-Baptistæ, & Vigiliæ SS. Petri & Pauli, Apost. *cum jejunio.*
xxviij	e	ii	29	PETRI & PAULI, APOSTOLORUM, *Solemne-majus : c. an.* 66.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apostoli, *Duplex-majus. Commem.* Oct. S. Joannis-Baptistæ, *S. Petri Apost.* ac Ottiani, Presb Vivariens.

JULIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxvj	g	Cal.	1	Octava Nativitatis S. Joannis-Baptistæ, *Duplex-minus. Commemoratio* Octavæ SS. Petri & Pauli.
25. xxv	A	vj	2	Visitatio Beatæ Mariæ Virginis, *Solemne-minus.* cum *Commem.* Octavæ SS. Petri & Pauli.
xxiv	b	v	3	Martialis, primi Lemovicensis Episc. *Duplex-minus.* III. s. cum *Commem.* Octavæ SS. Petri & Pauli.
xxiij	c	iv	4	De Octava SS. Petri & Pauli, *Semiduplex.*
xxij	d	iij	5	De Octava SS. Petri & Pauli, *Semiduplex.*
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Apostolorum Petri & Pauli, & Festum Omnium Sanctorum Pontificum in Sede Romana Petri successorum, *Duplex-majus.*
xx	f	Non.	7	Thomæ, Cantuariensis Episc. & Mart. (è 29. Decemb.) *Semiduplex. an.* 1170. *Transl. hac die : an.* 1222.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	Benedicti, Cassinensis Abb. (è 21. Mart.) *Semiduplex. an.* 543. *Translatio hâc die. c. an.* 653.
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, & sanctæ Felicitatis eorum Matris, Romæ Mart. *Simplex. c. an.* 150.
xvj	c	v	11	ANNIVERSARIUM DEDICATIONIS ECCLESIÆ BEATÆ MARIÆ ANICIENSIS, *Annuale-minus.*
xv	d	iv	12	De Octava *Semiduplex.*
xiv	e	iij	13	De Octava *Semiduplex.*
xiij	f	Prid.	14	De Octava *Semiduplex.*
xij	g	Idib.	15	De Octava, *Semiduplex*, cum *Commem.* S. Henrici II. Imperatoris, *an.* 1024.
xj	A	xvij	16	Domnini, Martyris, *Duplex minus. Commem* de Octava.
x	b	xvj	17	De Octava, *Semiduplex. Commem.* S. Alexii, Justi, *c. an.* 405.
ix	c	xv	18	Octava Anniversarii Dedicationis, *Duplex-majus.*
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presbyteri, & Congregationis Missionis in Gallia Institutoris, *Semiduplex : (è 27 Sept.) an.* 1660.
vij	e	xiij	20	Margaritæ, Virg. & Mart. *Simplex.*
vj	f	xij	21	Bonaventuræ, Albanensis Episc. Card. & Eccl. Doct. (è 14.) *Semiduplex. an.* 1274.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *Duplex majus.* I. s. *Commem.* S. Menelei, Abbatis. *c. an.* 270.
iv	A	x	23	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi) Apost. *Solemne minus an.* 44. *Commem* .S. Christophori, Mart. in Lycia. 111. f.
j	d	vij	26	Joachim & Annæ, Parentum B. Mariæ Virginis, *Duplex-majus.*
*	e	vj	27	Pantaleonis, Mart. *Simplex. an.* 305.
xxix	f	v	28	
xxviij	g	iv	29	Lazari, Marthæ & Mariæ, Christi hospitum, *Duplex-majus*
xxvij	A	iij	30	Ignatii Loyolæ, Presbyteri, Institutoris Societatis Jesu, *Semiduplex. an.* 1556.
25. xxvj	b	Prid.	31	Germani, Autissiodorensis Episc. *Semidup. an.* 448.

AUGUSTUS.

xxv. xxiv	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (è 20. April.) *Duplex-minus : an.* 44. *&* 65. *Dedic. Basilicæ ejusd. hâc die, an.* 439. *vel* 451. cum *Commem.* SS. Septem Fratrum Machabæorum, & eorum Matris, Mart. *c. an.* 167. *ante Christum natum.*
xxiij	d	iv	2	Stephani I. Papæ & Mart. *Simplex. an.* 257.
xxij	e	iij	3	Revelatio *seu* Inventio Corporis S. Stephani, Diaconi & Protomartyris, (è 19 Dec.) *Semiduplex. an.* 415.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Presbyteri, Institutoris Ordinis Prædicatorum, (è *6.*) *Duplex-minus. an.* 1221.
xx	g	Non.	5	Tertullini, Presbyt. & Martyris, *Duplex-minus. an.* 257.
xix	A	viij	6	Transfiguratio Domini, *Solemne minus. an.* 28. *vel* 32.
xviij	b	vij	7	Xysti, Papæ & Martyris, *Semiduplex. an.* 258.
xvij	c	vj	8	Cajetani, Presbyteri, Theatinorum Institutoris, *Semiduplex. an.* 1547.
xvj	d	v	9	Romani, Romæ Mart. *Simplex. an* 258.
xv	e	iv	10	Laurentii, Romani Diaconi & Martyris, *Duplex-majus. an.* 258.
xiv	f	*iij*	*11*	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xiij	g	Prid.	12	Claræ, Assisii in Umbria Virginis, primæ Clarissarum Abbatissæ, *Semiduplex. an.* 1253.
xij	A	Idib.	13	Radegundis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semiduplex. an.* 587.
xj	b	xix	14	Vigilia Assumptionis B. Mariæ Virginis, *Duplex-minus, cum jejunio.*
x	c	xviij	15	*ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS,* totius Regni Patronæ, *Annuale-majus.*
ix	d	xvij	16	Rochi, Laici apud Montem Pessulanum, *Duplex-minus. an.* 1327. *Commem.* Octavæ Assumptionis.
viij	e	xvj	17	De Octava, *Semiduplex.*
vij	f	xv	18	De Octava, *Semiduplex.*
vj	g	xiv	19	De Octava, *Semiduplex. Commem.* S. Ludovici, Tolosani Episc. *an.* 1297.
v	A	xiij	20	Bernardi, primi Claravall. Abbatis, & Eccl. Doct. *Duplex-minus. an.* 1158. cum *Commem.* Octavæ.
iv	b	xij	21	De Octava, *Semiduplex. Commem.* S. Philiberti, Abbatis. *c. an.* 687.
iij	c	xj	22	Octava Assumptionis B. Mariæ, & Commemoratio Voti Ludovici XIII. Regis Christianissimi, *Duplex-majus. an* 1638. *Comm.* S. Symphoriani, Augustodunensis Mart. *c. an.* 179.
ij	d	x	23	Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal, Viduæ, Monialium Visitationis S. M. Fundatricis, (è 13. Decemb.) *Semiduplex. an.* 1641.
j	e	ix	24	Bartholomæi, Apost. *Solemne-minus.* 1. f.
*	f	viij	25	Ludovici IX. Regis Franciæ, *Duplex-majus: an.* 1270.
xxix	g	vij	26	Privati, Episcopi & Mart. (è 21.) *Semiduplex. c. an.* 264. *Commem.* S. Abundi, Martyris, *an.* 854.
xxviij	A	vj	27	Cæsarii, Arelatensis Episc. & Eccl. Doct. *Dupplex-minus. an.* 542. *Commem.* S. Rufi, Martyris. VIII. f.
xxvij	b	v	28	Augustini, Hipponensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-majus. an.* 430.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ, *Duplex-minus. an.* 28 *vel* 32.
25. xxv	d	iij	30	Juliani, Brivatensis Mart. (è 28.) *Semiduplex. an.* 304.
xxiv	e	Prid.	31	Paulini, Trevirensis Episc. & Confessoris Christi, *Simplex. an.* 358.

SEPTEMBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxiij	f	Cal.	1	Ægidii, Abbatis in Occitania, *Semiduplex. c. med.* VI. f. *Commem.* S. Lupi, Senonensis Episcopi. *an.* 623.
xxij	g	iv	2	Justi, Lugdunensis Episcopi, *Simplex. c. an.* 380.
xxj	A	iij	3	Gregorii Magni, Papæ, & Eccl. Doct. (è 12. Martii.) |*Duplex-majus. an.* 604. *Ordinatio hâc die : an.* 590.
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	Clodoaldi, Presbyteri, *Simplex. an.* 568.
xvj	f	vj	8	NATIVITAS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-majus.*
xv	g	v	9	De Octava, *Semid.* cum *Commem.* S. Gorgonii, Nicomediæ Mart. *c. an.* 303.
xiv	A	iv	10	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semiduplex.*
xiij	b	iij	11	Marcelli, Episcopi & Martyris, *Semiduplex. Commem.* Octavæ Nativit. B. M. V.
xij	c	Prid.	12	De Octava, *Semiduplex*
xj	d	Idib.	13	De Octava, *Semiduplex.*
x	e	xviij	14	Exaltatio sanctæ Crucis, (*imperante Constantino. an.* 326 *vel* 327. *imperante Heraclio : an.* 629.) *Solemne-minus. Commem.* Octavæ.
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis, & Festum Nominis B. Mariæ Virginis, *Duplex-majus.*
viij	g	xvj	16	Cornelii, Papæ *, & Cypriani, Carthaginensis Episc. ** Mart. *Semiduplex * an.* 252. ** *an.* 258.
vij vj	A	xv	17	B. Ludovici Alemanni, ex Abbate S. Petri de Turre in Ecclesia Aniciensi, Magalonensis ac posteà Arelatensis Episc. *Semiduplex. an.* 1450.
v	b	xiv	18	Ferreoli, Martyris, *Semiduplex. c. an.* 304.
iv	c	xiij	19	Raphaelis, Archangeli, *Duplex-majus.*
iij	d	xij	20	Eustachii & Sociorum, Martyrum, *Semiduplex.* II. f.
ij	e	xj	21	Matthæi, Apost. & Evang. *Solemne-minus.* I. f.
j	f	x	22	Mauricii & Soc. Agauni Mart. *Semiduplex. an.* 286.
*	g	ix	23	Theclæ, Virg. & Protomart. apud Iconium, *Semiduplex. c. fin.* I. f.
xxix	A	viij	24	Thyrsi, Diaconi & Martyris, *Simplex. c. an.* 178.
xxviij	b	vij	25	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxvij	c	vj	26	
25. xxvj	d	v	27	Cosmæ & Damiani, Fratrum, Mart. *Semid. c. init.* IV. *s.*
xxv.xxiv	e	iv	28	
xxiij	f	iij	29	Michaelis, Archangeli, & omnium SS. Angelorum, *Solemne minus.* § *Hoc Festum in Apulia sumpsit init. an.* 493 *vel* 536.
xxij	g	Prid.	30	Hieronymi, Presbyt. & Eccl. Doct. *Duplex-majus. an.* 420.

OCTOBER.

¶ Dominica prima hujus mensis, fit Officium B. Mariæ Virginis, de VICTORIA, *seu* de ROZARIO, *Duplex-majus.*

Dominica tertia hujus mensis, fit Officium SACERDOTII DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI, *Solemne-majus.*

xxj	A	Cal.	1	Remigii, Remensis Episc. (è 13. Januar.) *Duplex-minus. c. an.* 533. *Translatio prima hâc die, ante an.* 585.
xx	b	vj	2	Angelorum Custodum, *Duplex-majus.* Instit. Paris. *an.* 1680.
xix	c	v	3	Trophimi, I. Arelatensis Episc. *Semiduplex. aliis* I. *aliis* III. *s. Commem.* S. Dionysii, Areopagitæ, primi Athenarum Episc. & Mart. *c. an.* 95.
xviij	d	iv	4	Francisci Assisinatis in Umbria, Diac. & Instit. Ordin. Fratrum Minorum, *Semid. an.* 1226.
xvij	e	iij	5	
xvj	f	Prid.	6	Brunonis, Monachi, Institut. Ordin. Carthusian. *Semiduplex an.* 1101.
xv	g	Non.	7	Fidis, Aginnensis Virginis & Mart. *Simplex. c. an.* 287. *vel* 290.
xiv	A	viij	8	Eminiæ, Virginis, *Simplex. c. med* VII. *s.*
xiij	b	vij	9	Dionysii, I. Parisiorum Episcopi, & Sociorum, Martyrum, *Duplex-minus.* III. *s.*
xij	c	vj	10	
xj	*d*	*v*	*11*	
x	*e*	*iv*	*12*	Colotæ, Virginis, Semiduplex. *an.* 1447.

Ind. Epaĉt.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
ix	f	iij	13	Geraldi, Comitis Aureliacenſis, *Simplex. an.* 909.
viij	g	Prid.	14	Calliſti, Papæ & Martyris, *Simplex. an.* 123.
vij	A	Idib.	15	Thereſiæ, Abulenſis Virg. Inſtauratricis Ord. Carmelit. *Semiduplex. an.* 1582.
vj	b	xvij	16	
v	c	xvj	17	Florentii, Arauſicani Epiſcopi, *Semiduplex. an* v. ſ.
iv	d	xv	18	Lucæ, Evang, *Solemne-minus* i. ſ.
iij	e	xiv	19	
ij	f	xiij	20	Capraſii, Aginnenſis Presbyt. & Mart. *Simplex an* 287. *vel* 290.
j	g	xij	21	Urſulæ, & Sociorum ejus, Virg. & Mart. *Semiduplex. an.* 450.
*	A	xj	22	Hilarionis, Abbatis in Palæſtina, *Simplex. an.* 371.
xxix	b	x	23	
xxviij	c	ix	24	
xxvij	d	viij	25	Frontonis, primi Petrocorenſium Epiſcopi, *Semid.* iii ſ. *Commem.* SS. Criſpini & Criſpiniani, Fratrum, apud Sueſſiones Martyrum, *an.* 288.
xxvj	e	vij	26	
25. xxv	g	vj	27	
xxiv	f	v	28	Simonis & Judæ, Apoſtol. *Solemne-minus* i. ſ
xxiij	A	iv	29	
xxij	b	iij	30	Leonis I. Papæ, & Eccleſiæ Doĉtoris, *Duplex-minus an.* 461. cum *Commemoratione* S. Quintini, Mart. *c. an.* 286.
xxj	c	Prid.	31	Vigilia Omnium Sanĉtorum, *cum jejunio*, *Duplex-minus.*

NOVEMBER.

xx	d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM, *Annuale-majus. inſtit. c. an.* 835.
xix	e	iv	2	Commemoratio omnium Fidelium Defunĉtorum, *Solemne - minus. inſtituta an.* 998.
xviij	f	iij	3	De Oĉtava Omnium Sanĉtorum, *Semidup.*
xvij	g	Prid.	4	(De Oĉtava Omnium Sanĉtorum, *Semidup.*)
xvj	A	Non.	5	(De Oĉtava Omnium Sanĉtorum, *Semidup.*)

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
j	d	xiij	20	
*	e	xij	21	Thomæ, Apostoli, *Solemne-minus.* 1. f.
xxix	f	xj	22	Translatio S. Georgii, Velaunorum Apostoli, *Duplex-majus*
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	*Vigilia* Natalis Domini *cum jejunio. Duplex-minus*
xxvj	b	viij	25	*NATALE DOMINI*, *Annuale-majus.*
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, DIACONI ET PROTOMARTYRIS, *Solemne-minus. an.* 33. *Commem.* Oct. Natal Domini.
xxiv	d	vj	27	JOANNIS, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ, *Solemne-minus. an.* 100. *vel* 104. *Commem.* Octavæ Natalis Domini.
xxiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *Duplex-majus.* cum *Commem.* Octavæ Natalis Domini.
xxij	f	iv	29	De Octava Natalis Domini, *Semiduplex.*
xxj	g	iij	30	De Octava Natalis Domini, *Semiduplex.*
* 19. xx.	A	Prid.	31	De Octava Natalis Domini, *Semiduplex.*

* *Hæc Epacta* 19 *numquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum aureo numero* XIX.

PSALTERIUM

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM.
PARS AUTUMNALIS.

DOMINICA

Ob creatam Lucem, Christi Resurrectionem, novæque Legis promulgationem, cultu sempiterno celebranda.

OFFICII FINIS,

DEI ET DIVINÆ LEGIS AMOR.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Quomodo inchoandum & ordinandum sit Officium Nocturnum sicut & cætera Horæ, habetur in Ordinario Breviarii ad Calcem Psalterii.

INVITATORIUM.

Dóminum qui fecit nos, * Veníte adorémus. *Ps.* 94.

Repetitur, Dóminum qui fecit nos, * Veníte adorémus.

Deinde dicitur Ps. Veníte. *Ut habetur in Ordinario Breviarii,*

HYMNUS.

Die diérum príncipe
Lux è tenébris éruta,
Christus, sepulcri cárcere,
Lux vera mundi, pródiit.

Et mors & horrendum chaos
Vocem jubentis áudiunt:
Nos surdióres, ô pudor!
Deo pigébit óbsequi?

Umbris sepulta dum stupet
Natúra, lucis filii,
Surgámus, & noctem piis
Exerceámus cánticis.

LEGEM, Prophétas & sacro
Psalmos calentes lúmine,
Profána dum silent loca,
Divína templa pérsonent.
CŒLESTIS hæc vincat tuba
Cordis sopórem languidi,
Novíque mores éxprimant
Vitam resurgentis novam.
HOC consequémur, te duce,
Fons caritátis, ô Deus,
Qui legis addis lítteræ
Vitæ datórem Spíritum.
SIT laus Patri, laus Fílio;
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Beátus vir.

*Asteriscus hic * notat mediationem & pausam.*

PSALMUS 1.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secus decursus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tanquam pulvis quem projícit ventus à fácie terræ.

Ideo non resurgent ímpii in judicio, * neque peccatóres in concílio justórum;

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Hi versus Glória & Sicut erat. *dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum & Canticorum, nisi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, sed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. f. Servíte Dómino.

PSALMUS 2.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus.

Dirumpámus víncula eorum, * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos; * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: *

Filius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, & dabo tibi gentes hereditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, * nequando irascátur Dóminus, & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, & exultáte ei: apprehéndite disciplínam.

Ant. 8. G. Dicunt.

PSALMUS 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insurgunt advérsùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum; * & exurrexi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine: salvum me fac, Deus meus;

Quóniam tu percussísti omnes adversantes mihi sine causa; * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus; * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus; tu autem, Dómine, suscéptor meus es.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; ℟. Et custodívi legem tuam. *Ps.* 118.

Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur: Pater. *deinde Absolut. & Benedict. ut habentur in Ordi. Brev.*

Lectiones cum Responsoriis, ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Diligam te Dómine.

PSALMUS 17.

DIligam te, Dómine, fortitúdo me: * Dóminus firmamentum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & sperábo in eum.

Protector meus, & cornu salútis meæ, * & suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torrentes

iniquitátis conturbaverunt me.

Dolóres ínferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam; * & clamor meus in conspectu ejus introívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit terra: fundamenta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt, * quóniam irátus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus. & ignis à fácie ejus exársit: * carbónes succensi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descendit: * & calígo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, & volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et posuit ténebras latíbulum suum: in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspectu ejus nubes transiérunt, * grando, & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam: * grando & carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta sunt fundamenta orbis terrárum,

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.

Ant. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea, firmamentum meum, & refúgium meum.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus.

Divisio Psalmi 17.

Misit de summo [Dóminus,] & accépit me, * & assumpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab his qui odérunt me; * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus est Dóminus protector meus.

Et eduxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi;

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpiè gessi à Deo meo;

Quóniam ómnia judícia ejus in conspectu meo, * & justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dó-

minus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum in conspectu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * & cum viro innocente innocens eris:

Et cum electo electus eris, * & cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies, * & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne; * & in Deo meo transgrédiar murum.

Ant. Ero immaculátus cum Deo meo, & observábo me ab iniquitáte mea.

Ant. 7. a. Déxtera tua.

Altera divisio PSALMI 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protector est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam;

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & super excelsa státuens me;

Qui docet manus meas ad prælium; * & posuisti ut arcum æreum bráchia mea,

Et dedisti mihi protectiónem salútis tuæ; * & déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua correxit me in finem, * & disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatasti gressus meos subtus me, * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, & comprehendam illos; * & non convertar donec defíciant.

Confringam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxisti me virtúte ad bellum, * & supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimícos meos dedisti mihi dorsum, * & odientes me disperdidisti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et commínuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi servívit mihi; * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi: * fílii aliéni invete-

ráti sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi, & subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iràcundis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * à viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine; * & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, * & fáciens misericórdiam christò suo David, & sémini ejus usque in séculum.

Ant. Déxtera tua suscépit, me Dómine; & disciplína tua ipsa me docébit. *Ps.* 17.

℣. Legem tuam, Dómine, non sum oblítus: ℟. Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi. *Ps.* 118.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. In Deo.

PSALMUS. 27.

AD te, Dómine, clamábo: Deus meus ne síleas à me; * nequando táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me:

Qui loquuntur pacem cum próximo suo; * mala autem in córdibus eórum,

Da illis secundùm ópera eórum, * & secundùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera manuum ejus, * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protector meus: * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ, * & protector salvatiónum christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ; & * rege eos, & extolle illos usque in ætérnum.

Ant. In Deo sperávit cor meum, & adjútus sum; & ex voluntáte mea confitébor ei.

Ant. 1. D. Psállite.

PSALMUS 29.

EXaltábo te Dómine, quóniam suscepisti me,* nec delectasti inimicos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & sanasti me.

Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam: * salvasti me à descendéntibus in lacum.

Psállite, Dómino, sancti ejus, * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætèrnum.

Dómine, in voluntáte tua * præstitisti decóri meo virtútem:

Avertisti fáciem tuam à me, * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descendo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam.

Audívit Dóminus, & misértus est meî: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertisti planctum meum in gáudium mihi: * conscidisti saccum meum, & circumdedisti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória meà, & non compungar: * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Psállite Dómino, sancti ejus, & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. 5. a. Veníte.

PSALMUS 65.

JUbiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini ejus, * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quam terribília sunt opera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentientur tibi inímici tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super filios hóminum,

Qui convertit mare in áridam; in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso,

Qui dominátur in virtúte sua, in ætèrnum; óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum; * & audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probasti nos,

Deus : * igne nos examinaſti, ſicut examinátur argentum :

Induxiſti nos in láqueum, poſuiſti tribulatiónes in dorſo noſtro ? * impoſuiſti hómines ſuper cápita noſtra.

Transívimus per ignem & aquam ; * & eduxiſti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocauſtis : * reddam tibi vota mea.

Quæ diſtinxérunt lábia mea, & locútum eſt os meum * in tribulatióne mea.

Holocauſta medulláta ófferam tibi cum incenſo aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exaltávi ſub lingua mea.

Iniquitátem ſi aſpexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & miſericórdiam ſuam à me.

Ant. Veníte, audíte, & narrábo quanta fecit animæ meæ. *Pſ.* 65.

℣. Deum exquisívi mánibus meis nocte contra eum ; ℟. Et non ſum deceptus. *Pſ.* 76.

Pater noſter.

Poſt ultimum Reſponſorium dicitur. Te Deum. *ſi dicendum ſit, ut in Ordin. Breviarii.*

℣. *Sacerd.* Anima mea exultábit in Dómino ; ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34.

Si non continuò ſequantur Laudes, obſervantur quæ notantur in Ord. Brev.

AD LAUDES.

Ant. 8. *G.* Deus.

PSALMUS. 62.

DEus, Deus meus ; * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, quàm multiplíciter tibi caro mea * in terra deſerta, & ínvia, & inaquóſa.

Sic in ſancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas ; * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî ſuper ſtratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuiſti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te;*me suscépit déxtera tua.
Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam; * introíbunt in inferióra terræ:
Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.
Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquéntium iníqua.
Ant. Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo: sitívit in te ánima mea.
Ant. 1. 2. Testimónia.

PSALMUS 92.

DOminus regnávit, decórem indútus est; *indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcinxit se.
Etenim firmávit orbem terræ; * qui non commovébitur.
Paráta sedes tua ex tunc: * à sǽculo tu es.
Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem suam.
Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.
Mirábiles elatiónes maris; * mirábilis in altis Dóminus.
Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.
Ant. Testimónia tua, Dómine, credibília facta sunt nimis.
Ant. 5. C. Servíte Dómino.

PSALMUS 99.

JUbiláte Deo, omnis terra, * servíte Dómino in lætítia.
Introíte in conspectu ejus,* in exultatióne.
Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.
Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus, introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.
Laudáte nomen ejus,* quóniam suávis est Dóminus.
In æternum misericórdia ejus, * & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.
Ant. Servíte Dómino in lætítiæ: scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus.
Ant. 4. E. Benedictus es.

CANTICUM.

Trium Pueror. Dan. 3.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sǽcula.
Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, Cœli, Dómino.
Benedícite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.
Benedícite, sol & luna, Dómino: * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æstus, Dómino: * benedícite, frigus & æstus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino: * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino: * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, universa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino: * benedícite, ómnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ & pécora, Dómino: * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum; * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus & ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino; * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Hìc, loco Glória Patri, *dicitur,*

Benedicámus Patrem, & Filium, cum sancto Spíritu; * laudémus & superexaltémus eum in sécula.

Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli; * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula.

Ant. Benedictus es, Dómine in trono regni tui, & superlaudábilis, & superexaltátus in sécula.

Ant. 7. *d.* Hymnus.

PSALMUS. 148.

Laudáte Dóminum, de cœlis, * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus; * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol & luna: * laudáte eum, omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum; * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in æternum, & in séculum séculi: * præceptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra; * dracónes, & omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles; lingua fructífera, & omnes cedri;

Béstiæ, & universa pécora; * serpentes, & vólucres pennátæ;

Reges terræ, & omnes pópuli; * príncipes, & omnes júdices terræ.

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus, laudent nomen Dómini, * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * filiis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

Ant. Hymnus ómnibus sanctis ejus, filiis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

CAPITULUM. *Deut. 6.*

AUdi, Israel, Dóminus Deus noster, Dóminus unus est: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua; eruntque verba hæc in corde tuo: & meditáberis in eis sedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque consurgens.

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

HYMNUS.

AD templa nos rursus vocat
Surgentis auróræ nitor,
Novasque pro læto monet
Referre grates múnere.

AT victor auróram suo
Fulgóre Christus óbruit:
Huic, magna cujus pars sumus,
Juvat triumpho pláudere.

QUOD evolútus fásciis
Repentè mundus éxtitit,
Puro renídens lúmine,
Virtútis hoc quantæ fuit!

QUOD tráditum neci Pater,
Ut fóntibus vitam daret,
Vitæ redónat Fílium,
Amóris hoc quanti fuit!

ÆTERNUS ut rerum sator
Aspexit orbem prótinus
Colóre depictum suo,
Probávit excellens opus.

AT lætius quantò óbtulit
Sese Patri spectáculum,
Cœlestis Agni cándido
Ablútus orbis sánguine!

CUM luce nobis rédditur
Mundi renascentis decor,
Occulta per quem Núminis
Mens surgit ad magnália.

AT, splendor æterni Patris,
Lumenque Christus córdium,
Deum dat in se, quantus est,
Sub nube carnis cérnere.

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Ut legis ad facem tuæ
Vitémus omne quod vetas,
Sectémur omne quod jubes.
Amen.

℣. Manè astábo tibi, Dómine, ℟. Et vidébo quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Ps. 5.*

Antiphona, ut in Proprio.

Canticum Benedictus, *&c. ut in Ord. Brev.*

Collecta ut in Proprio.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. In toto corde.

PSALMUS 117.

Confitémini Dómino, quóniam bonus; * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor; * non timébo qui fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor; * & ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut cáderem, * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam; * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, * ingressus in eas confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini, * justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud, * & est mirábile in óculis nostris.

Hæc eſt dies quam fecit Dóminus ; * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, ſalvum me fac, ô Dómine, benè proſperáre : * benedictus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, & illuxit nobis.

Conſtitúite diem ſolemnem in condenſis, * uſque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi ; * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudiſti me ; * & factus es mihi in ſalútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in ſéculum miſericordia ejus.

PSALMUS 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui ſcrutantur teſtimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandaſti * mandáta tua cuſtodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ, * ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas !

Tunc non confundar, * cùm perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quòd dídici judícia juſtítiæ tuæ.

Juſtificatiónes tuas cuſtódiam : * non me derelinquas uſquequáque.

In quo córrigit adoleſcéntior viam ſuam ? * in cuſtodiendo ſermónes tuos.

In toto corde meo exquiſívi te ; * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abſcondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine : * doce me juſtificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum, * ſicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & conſiderábo vias tuas.

In juſtificatiónibus tuis meditábor ; * non oblivíſcar ſermónes tuos.

Diviſio PSALMI 118.

RETribue ſervo tuo, viví-fica me ; * & cuſtódiam ſermónes tuos.

Revéla óculos meos ; * & conſiderábo mirabília de lege tua.

Incola ego ſum in terra : * non abſcondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpaſti ſuperbos : * maledicti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium

& contemptum; * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua meditátio mea est, * & consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea: * vivífica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me, * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio; * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me; * & de lege tua miserére meî.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilatasti cor meum.

Quando fit Officium de Dominica, nisi aliter notetur, dicitur hìc, sequens

SYMBOLUM.

QUicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem,

Quam nisi quisque íntegram inviolatamque serváverit, * absque dúbio in ætenum períbit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur;

Neque confundentes persónas, * neque substántiam separantes:

Alia est enim persóna Patris, alia Fílii, * alia Spíritûs sancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti una est divínitas, * æquális glória, coæterna majestas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Fílius, * immensus Spíritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Fílius, * æternus Spíritus sanctus:

Et tamen non tres æterni; * sed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi; * sed unus increátus, & unus immensus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.

Et tamen non tres omnipotentes; * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus:

Et tamen non tres dii; * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dómini; * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquamque persónam, Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ita tres deos aut dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre solo est; * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre & Fílio; * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Fílius, non tres Fílii, * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coæternæ sibi sunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam suprà dictum est, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad æternam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus & confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante secula génitus; * & homo est ex substántia matris in século natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex ánima rationáli, & humána carne subsistens.

Æquális Patri secundùm divinitátem; * minor Patre secundùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit & homo; * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem; * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno non confusióne substántiæ; * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális & caro unus est homo, * ita Deus & homo unus est Christus:

Qui passus est pro salúte nostra, descendit ad ínferos, * tertiâ die resurrexit à mórtuis;

Ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos.

Ad cujus adventum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis, *

& redditúri ſunt de factis própriis ratiónem ;

Et qui bona egérunt , ibunt in vitam æternam ; * qui verò mala , in ignem æternum.

Hæc eſt fides cathólica, * quam niſi quiſque fidéliter firmiterque credíderit , ſalvus eſſe non póterit.

Ant. In toto corde meo exquisívi te , Dómine ; doce me juſtificatiónes tuas.

Capitulum , & cætera ut habentur in Ord. Brev.

AD TERTIAM.

Ant. 6. C. Da mihi.

Ex PSALMO. 118.

LEgem pone mihi , Dómine , viam juſtificatiónum tuarum , * & exquíram eam ſemper.

Da mihi intelléctum , & ſcrutábor legem tuam , * & cuſtódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum, * quia ipſam vólui.

Inclína cor meum in teſtimónia tua , * & non in avarítiam.

Averte óculos meos ne vídeant vanitátem ; * in via tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod ſuſpicatus ſum ; * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua ; * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericórdia tua , Dómine , * ſalutáre tuum ſecundùm elóquium tuum.

Et reſpondébo exprobrántibus mihi verbum ; * quia ſperávi in ſermónibus tuis.

Et ne aúferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque ; * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuam ſemper , * in ſéculum & in ſéculum ſéculi.

Et ambulábam in latitúdine ; * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu regum , * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis * quæ dilexi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ dilexi , * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

Diviſio PSALMI 118.

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo , * in quo mihi ſpem dediſti.

Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea ; * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníquè agébant uſquequáque , * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à ſéculo , Dómine ; * & conſolátus ſum.

Déféctio ténuit me * pro

ous derelinquénti-
ı tuam.
iles mihi erant juſ-
s tuæ, * in loco
ciónis meæ.
fui nocte nóminis
ine, * & cuſtodívi
m.
cta eſt mihi; * quia
ones tuas exquisí-

mea, Dómine, *
díre legem tuam.
átus ſum fáciem
oto corde meo, *
neî ſecundùm eló-
um.
vi vias meas, * &
pedes meos in teſti-
a.
ſum, & non ſum
, * ut cuſtódiam
tua.
eccatórum circum-
t me; * & legem
ı ſum oblítus.
nocte ſurgébam ad
um tibi * ſuper ju-
ficatiónis tuæ.
ps ego ſum óm-
éntium te, * &
tium mandáta tua.
córdiâ tuâ, Domi-
eſt terra; * juſtifi-
tuas doce me.
o PSALMI 118.
item feciſti cum
tuo, Dómine, *
a verbum tuum.
em, & diſciplínam,
am doce me; * quia
tuis crédidi.
uàm humili*árer*,

ego deliqui; * proptérea elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu, * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper me iníquitas ſuperbórum; * ego autem in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum; * ego verò legem tuam meditátus ſum.

Bonum mihi quia humiliaſti me, * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * ſuper míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me; * da mihi intellectum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua ſuperſperàvi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliaſti me

Fiat miſericórdia tua ut conſolétur me, * ſecundùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditário mea eſt.

Confundantur ſuperbi, quia injuſtè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immacu*látum in* juſtificatiónibus

tuis, ut non confundar.

Ant. Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam, Dómine.

CAPITULUM. I. *Joan.* 2.

IN hoc scimus quóniam cognóvimus Deum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, & mandáta ejus non custódit, mendax est, & in hoc véritas non est: qui autem servat verbum ejus, verè in hoc Cáritas Dei perfécta est.

℟. *br.* Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me, * In testimónia tua. Glória Patri. Inclína.

℣. Deduc me in sémitam mandatórum tuórum; ℟. Quia ipsam vólui. *Ps.* 118.

Collecta conveniens.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Inclinávi.

Ex PSALMO 118.

DEfécit in salutáre tuũ ánima mea, * & in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicentes: Quando consolàberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulò minùs consummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundasti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies; * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc forté periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas; * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, * salvum me fac, quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me; * testimónia tua intellexi.

Omnis consummatiónis vidi finem; * latum mandátum tuum nimis.

Divisio. PSALMI 118.

QUómodo dilexi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudentem me fecisti mandáto

mo, * quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi; * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intellexi; * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi; * quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dúlcia faúcibus meis elóquia tua! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi; * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * & lumen sémitis meis.

Jurávi, & státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine; * vivífica me secundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine; * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper, * & legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi, * & de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in æternum; * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in æternum, * propter retributiónem.

Divisio PSALMI 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam dilexi.

Adjútor & susceptor meus es tu; * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me, maligni, * & scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secundùm elóquium tuum, & vivam; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & salvus ero; * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judíciis tuis; * quia injusta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ; * ídeo dilexi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas, * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & justítiam; * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum; * non calumniéntur me superbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum, * & in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundùm misericórdiam tuam; * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego; * da mihi intellectum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine: * diſſipavérunt legem tuam.

Ideo dilexi mandáta tua, * ſuper aurum & topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar; * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Inclinávi cor meum ad faciendas juſtificatiónes tuas in æternum.

CAPITULUM. I. *Joan.* 5.

HÆc eſt Cáritas Dei, ut mandáta ejus cuſtodiámus; & mandáta ejus grávia non ſunt.

℟. *br.* Teſtimónia tua intellexi, Dómine: Latum mandátum tuum nimis. Teſtimónia. ℣. Omnis conſummatiónis * vidi finem: * Latum. Glória Patri. Teſtimónia tua.

℣. Dilexi mandáta tua ſuper aurum & topázion; ℟. Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar. *Pſ.* 118.

Collecta conveniens.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Omnia.

Ex PSALMO 118.

MIrabília teſtimónia tua; * ídeo ſcrutáta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermónum tuórum illúminat, * & intellectum dat párvulis.

Os meum apérui, & attraxi ſpíritum; * quia mandáta tua deſiderábam.

Aſpice in me, & miſerére meî, * ſecundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greſſus meos dirige ſecundùm elóquium tuum; * & non dominétur meî omnis injuſtítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum, * & doce me juſtificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non cuſtodiérunt legem tuam.

Juſtus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandaſti juſtítiam teſtimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéſcere me fecit zelus meus; * quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer; * & ſervus tuus dilexit illud.

Adoleſcéntulus ſum ego, & contemptus: * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Juſtítia tua, juſtítia in æternum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angúſtia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea eſt.

Æquitas teſtimónia tua in æternum: * intellectum da mihi, & vivam.

Diviſio PSALMI 118.

CLamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine: * juſtificatiónes tuas requíram.

aávi ad te, ſalvum
, * ut cuſtódiam man-
a.
réni in maturitáte, &
i; * quia in verba tua
erávi.
renérunt óculi mei ad
culo; * ut meditárer
a tua.
em meam audi ſecun-
iſericórdiam tuam,
e; * & ſecundùm ju-
tuum vivífica me.
ropinquavérunt per-
ites me iniquitáti: *
autem tua longè facti

pè es tu, Dómine; *
nes viæ tuæ véritas.
io cognóvi de teſtimó-
is; * quia in æternum
ti ea.
e humiliátem meam,
e me; * quia legem
non ſum oblítus.
ica judícium meum,
lime me: * propter
um tuum vivífica me.
gè à peccatóribus ſa-
quia juſtificatiónes
on exquiſiérunt.
ericórdiæ tuæ multæ,
ne: * ſecundùm judí-
uum vivífica me.
lti qui perſequuntur
& tríbulant me: * à
óniis tuis non decli-

i prævaricantes, & ta-
am; * quia elóquia
n cuſtodiérunt.
e quóniam mandáta
xi, Dómine, * in mi-

ſericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in æternum ómnia judícia juſtítiæ.

Diviſio PSALMI 118.

PRíncipes perſecúti ſunt me gratìs. * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego ſuper elóquia tua, * ſicut qui invénit ſpólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus ſum: * legem autem tuam diléxi.

Séptics in die laudem dixi tibi * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * & non eſt illis ſcándalum.

Expectábam ſalutáre tuũ, Dómine; * & mandáta tua diléxi.

Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, * & diléxit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & teſtimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conſpectu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret poſtulátio mea in conſpectu tuo: * ſecundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum; * quia ómnia mandáta tua: æquitas.

Fiat manus tua ut ſalvet

me ; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine ; & * lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te ; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Ant. Omnia mandáta tua æquitas : pax multa diligéntibus legem tuam, Dómine.

CAPITULUM. I. *Tim.* I.

FInis præcepti est cáritas de corde puro, & consciéntiâ bonâ, & fide non fictâ.

℟. *br.* Omnes viæ meæ * In conspectu tuo, Dómine. Omnes. ℣. Servávi mandáta tua * & testimónia tua, * In conspectu tuo. Glória. Omnes.

℣. Custodívit ánima mea testimónia tua, ℟. Et dilexit ea vehementer. *Ps.* 118.

Collecta conveniens.

AD VESPERAS.

Ant. 7. c. Dixit Dóminus.

PSALMUS 109.

DIxit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis ;

Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * dominàre in médio inimic-rum tuórum.

Tecum princípium in virtútis tuæ in splendór sanctórum : * ex útero te lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & pœnitébit eum : * Tu es cerdos in æternum sec dùm órdinem Melch dech.

Dóminus à dextris tuis confrégit in die iræ suæ ges.

Judicábit in natiónibus implébit ruínas ; * conqu sábit cápita in terra mul rum.

De torrente in via bibet proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dó mino meo : Sede à dext meis.

Ant. 4. d. Fidélia.

PSALMUS 110.

COnfitébor tibi, Dómi ne, in toto corde meo in concílio justórum & co gregatióne.

Magna ópera Dómini exquisíta in omnes volunt tes ejus.

Conféssio & magnificént opus ejus : * & justítia ej manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirab lium suórum miséricors miserátor Dóminus : * e cam dedit timéntibus se.

Memor erit in séculum testamenti sui : * virtúte óperum suórum annuntiáb pópulo suo ;

t illis hereditátem
: * ópera mánuum
itas & judícium.
ı ómnia mandáta
ıfirmáta in séculum
facta in veritáte &
.
ıptiónem misit pó-
ıo : * mandávit
ıum testamentum

ım & terríbile no-
: * inítium sapién-
r Dómini.
ctus bonus ómni-
ntibus eum : * lau-
s manet in séculum

idélia ómnia man-
, confirmáta in sé-
culi.
. *f.* Qui timet Dó-

ALMUS III.

: vir qui timet Dó-
m, * in mandátis
t nimis.
: in terra erit semen
eneratio rectórum
tur.
& divítiæ in domo
c justítia ejus manet
m séculi.
ım est in ténebris
ctis; * misericors,
ıtor, & justus.
lus homo, qui mi-
c cómmodat, dis-
mónes suos in ju-
quia in æternum
movébitur.
nória æterna erit

justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispersit, dedit paupéribus; * justítia ejus manet in séculum séculi : cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & irascétur; déntibus suis fremet, & tabescet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus volet nimis.

Ant. 7. ç. Sit nomen Dómini.

PSALMUS 112.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?

Súscitans à terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus : * cum princípibus pópuli sui?

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum, ex hoc nunc & usque in séculum.

Ant. 1. A. Nos qui vívimus.

PSALMUS 113.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro.

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, & fugit: * Jordánis conversus est retrorsùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quòd fugísti? * & tu, Jordánis, quia conversus es retrorsùm?

Montes exultastis sicut aríetes? * & colles sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis; * sed nómini tuo da glóriam super misericórdia tua & veritáte tua.

Nequando dicant gentes: * Ubi est Deus eórum!

Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcumque vóluit fecit.

Simulácra géntium argentum & aurum, * óper[a] mánuum hóminum.

Os habent, & non lo[-]quentur: * óculos haben[t,] & non vidébunt.

Aures habent, & non áu[-]dient: * nares habent & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt: pedes habent, & non ambulábunt; * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino, * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostrî, * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Israel: * benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos, * super vos & super fílios vestros.

Benedícti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes

nes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vívimus benedícimus Dómino, * ex hoc nunc & usque in sæculum.

Ant. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

CAPITULUM. *Ephes.* I.

BEnedictus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi qui benedixit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti & immaculáti in conspectu ejus in caritáte.

HYMNUS.

O Luce qui mortálibus
Lates inaccessâ, Deus!
Præsente quo sancti tremunt
Nubuntque vultus Angeli:

Hîc, ceu profundâ cónditi
Demérgimur calígine:
Æternus at noctem suo
Fulgóre depellet dies.

HUNC nempe nobis præparas,
Nobis reservas hunc diem,
Quem vix adumbrat spléndida
Flammantis astri cláritas.

MORARIS heu! nimis diu
Moráris, optátus dies:
Ut te fruámur, nóxii
Linquenda moles córporis.

HIS cùm solúta vínculis
Mens evolárit, ô Deus;
Vidére te, laudáre te,
Amáre te non désinet.

AD omne nos apta bonum,
Fœcunda donis Trínitas:
Fac lucis usúræ brevi
Æterna succédat dies.
Amen.

℣. In Deo laudábimur totâ die; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43.

Ant. & Coll. ut in Proprio.

Canticum Magníficat, *ut in Ord. Brev.*

Collecta, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Converte nos, *&c. ut in Ord. Brev.*

Ant. 8. G. Scuto.

PSALMUS 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatasti mihi.

Miserére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scióte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino: * multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine: *

dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum dórmiam, * & requiescam;

Quóniam tu, Dómine, * singuláriter in spe constituisti me.

PSALMUS 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi,* in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: suscéptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum;

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi; * & sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis à timóre noctúrno,

A sagitta volante in die, à negótio perambulante in ténebris, * ab incursu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam, Tu es, Dómine, spes mea, * Altíssimum posuisti refúgium tuum;

Non accédet ad te malum, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo;

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in te ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basiliscum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & osténdam illi salutáre meum.

PSALMUS 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri;

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

℟ Benedicat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Scuto circúmdabit te véritas ejus: non timébis à timóre noctúrno. *Ps.* 90.

Hymnus, &c. habentur in Ordinario Breviarii.

FERIA SECUNDA.

OFFICII FINIS.

Magnifici in suis Operibus Creatoris, erga Homines Caritas ac Beneficentia celebratur.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, exultémus Dómino: * Jubilémus Deo salutári nostro.

Continuatur Psalm. 94. Præoccupémus. *ut in Ordinario Breviarii.*

HYMNUS.

DEi canámus glóriam,
Cœlum secundo qui die
Expandit, admirábile
Mortálibus spectáculum.

POLI stupémus álveo
Stagnáre pénsiles lacus:
Hinc imbre terras fértili
Cœlestis irrórat Pater.

QUAM præparas nobis, Deus,
Est hæc imágo grátiæ:
Hæc rore stillans úberi
Cordis penétrat íntima.

HANC qui fidéli cómbibunt
Aquam salúbrem péctore,
In his ad æternas domos
Miro resultat ímpetu.

BEATA gens, quam pródigâ
Ditáre non cessas manu!
Amóris hæc memor tui,
Amóris & reddat vices.

DEO Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

In Feriis, & aliis Officiis trium Lectionum, dicuntur pro unico Nocturno novem Psalmi ad unamquamque Feriam positi, sub una duntaxat Antiphona post singulos tres Psalmos. In Festis verò novem Lectionum, post quemlibet Psalmum, unaquæque Antiphona dicitur, vel de Proprio, vel de Communi.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 4. d. Omnia.

PSALMUS 103.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessiónem & decórem induísti, * amíctus lúmine sicut vestimento;

Extendens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus;

Qui ponis nubem ascensum tuum; * qui ámbulas super pennas ventórum;

Qui facis Angelos tuos spíritus, * & minístros tuos ignem urentem;

Qui fundasti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in séculum séculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Ascendunt montes, & descendunt campi, * in locum quem fundasti eis.

Términum posuísti, quem non transgredientur; * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus: * inter médium móntiũ pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam servitúti hóminum,

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit.

Illîc pásseres nidificábunt: * heródii domus dux est eórum.

Montes excelsi cervis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, & facta est nox; * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ sylvæ:

Cátuli leónum rugientes, * ut rápiant, & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregáti sunt; * & in cubílibus suis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus suum, * & ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Divisio PSALMI 103.

QUàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecisti; impléta est terra possessióne tuâ.

Hoc mare magnum, & spatiósum mánibus: * illîc reptília, quorum non est númerus, animália pusilla cum magnis.

Illîc naves pertransíbunt: * draco iste quem formasti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur: * áuferes spíritum eórum, & deficient, & in púlverem suum revertentur.

Emittes Spíritum tuum, & creabuntur; * & renovábis fáciem terræ.

Altera Divisio PSALMI 103.

SIt glória Dómini in sǽculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis;

Qui réspicit terram, & facit eam trémere; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

um sit ei elóquium
ego verò delectá-
omino.
nt peccatóres à ter-
íqui, ita ut non
ıedic, ánima mea,

)mnia in sapiéntia
ómine: impléta est
essióne tuâ.

. NOCTURNO.

. *d.* Mementóte.

L M U S 104.

itémini Dómino,
invocáte nomen
s: * annuntiáte
tes ópera ejus.
e ei, & psállite ei: *
ómnia mirabília

nini in nómine
jus: * lætétur cor
um Dóminum.
te Dóminum, &
mini: * quærite
jus semper.
ntóte mirabílium
: fecit, * prodígia
udícia oris ejus,
Abraham, servi
ii Jacob, electi ejus.
ominus Deus nos-
univérsa terra ju-
s.
r fuit in séculum
ti sui, * verbi quod
t in mille genera-

dispósuit ad Abra-
& juramenti sui ad

tuit illud Jacob in

præceptum, * & Israel in testamentum ætermum,

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis vestræ;

Cùm essent número brevi, paucíssimi, * & íncolæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos, * & in prophétis meis nolíte malignári.

Divisio P S A L M I 104. Et

VOcávit [Dóminus] famen super terram, * & omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: * ferrum pertránsiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Misit rex, & solvit eum; * princeps populórum, & dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domûs suæ, * & príncipem omnis possessiónis suæ;

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum, & senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum

vehementer, * & firmávit eum super inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in servos ejus.

Altera divisio Psalmi 104.

Misit [Dóminus] Móysen servum suum, * Aaron quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit; * & non exacerbávit sermónes suos.

Convertit aquas eórum in sánguinem, * & occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit: & venit cœnomyía, & scínifes * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburentem in terra ipsórum.

Et percussit víneas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit: & venit locusta & bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percussit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et eduxit eos cum argento & auro; * & non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum; * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expandit núbem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix; * & pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et eduxit pópulum suum in exultatióne, * & electos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium: * & labóres populórum possedérunt;

Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus, & judícia oris ejus.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Visita nos.

Psalmus 105.

Confitémini Dómino; quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.

Memento nostrî, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo,

Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ; * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Divisio Psalmi 105.

PEccávimus cum pátribus nostris: * injustè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irrritavérunt ascendentes in mare, * mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit mare rubrum, & exsiccátum est; * & deduxit eos in abyssis, sicut in deserto.

Et salvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remansit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, obliti sunt óperum ejus, * & non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in deserto, * & tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * & misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Aperta est terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit super congregatiónem Abyron.

Et exarsit ignis in synagóga eórum, * flamma combussit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt scúlptile;

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti sunt Deum qui salvavit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, si non Móyses electus ejus stetisset in confractióne, in conspectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem: * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in deserto;

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor, * & comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis; * & multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, & placávit; * & cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem & generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus est Móyses propter eos,

Quia exacerbavérunt spíritum ejus; * & distinxit in lábiis suis.

Altera divisio PSALMI 105.

NOn disperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes, * & didicérunt ópera eórum.

Et serviérunt sculptílibus eórum; * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos * & filias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánginem innocentem, * sánguinem filiórum suórum, & filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infecta est terra in sanguínibus, & contamináta est in opéribus eórum; * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * & abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * & humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos: * ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo, & humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cùm tribularentur; * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testamenti sui, * & pœnítuit eum secundùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias, * in conspectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * & cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

BenedictusDóminus Deus Israel à sǽculo, & usque in sǽculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Vísita nos in salutári tuo, Dómine, ad videndum in bonitáte electórum tuórum.

℣. Expandit nubem in protectiónem eórum, ℟. Et ignem ut lucéret eis per noctem. *Ps.* 104.

Post Versiculum dicitur: Pater, *deindè Absolutio & Benedictiones ut habentur in Ordinario Breviar. Lectio.*

us cum ℣℟℟. *habentur in Proprio de Tempore ; & sic in sequentibus Feriis.*

Non dicitur Te Deum. *in Feriis.*

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in salutári tuo : ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Ps.* 12.

AD LAUDES.

Deus, in adjutórium, *&c. ut in Ord. Brev. & sic in aliis Feriis.*

Ant. 5. a. Bonum est.

PSALMUS 91.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime ;

Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachordo, psaltério, * cum cántico in cíthara ;

Quia delectasti me, Dómine, in factúra tua ; * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognoscet, * & stultus non intélliget hæc.

Cum exorti fúerint peccatóres sicut fœnum, & apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut intéreant in séculum séculi :

Tu autem altíssimus * in æternum, Dómine ;

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui peribunt, * & dispergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicornis cornu meum, * & senectus mea in misericórdia úberi.

Et despexit óculus meus inimícos meos, * & in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit, * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta úberi, * & bene patientes erunt ;

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noster, * & non est iníquitas in eo.

Ant. Bonum est psállere nómini tuo, Altíssime, ad annuntiandum manè misericórdiam tuam.

Ant. 8. d. Bonus Dóminus.

PSALMUS 135.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília ma-

mine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in æternum & ultrà.

Ingressus est enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare; * & reduxit super eos Dóminus aquas maris.

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Quis símilis tuî, Dómine? magníficus in sanctitáte, fáciens mirabília.

[*In Festis Sanctorum, loco superioris Cantici, dicitur sequens.*

CANTICUM *Eccli.* 39.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis;

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini univérsa bona valde.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries: * & in sermóne oris illíus sicut exceptória aquárum;

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non est quidquam abscónditum ab óculis ejus.

A século usque in séculum réspicit, * & nihil est mirábile in conspectu ejus.]

Ant. 1. g. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 134.

LAudáte nomen Dómini; * laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve;

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus est Dóminus, * & Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit:

Qui prodúcit ventos de thesauris suis; * qui percussit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa & prodígia in médio tuî, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes servos ejus:

Qui percussit gentes multas, * & occídit reges fortes;

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem;

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquéntur: * óculos habent, & non vidébunt:

Aures habent, & non áudient; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudáte Dóminum, psállite nómini ejus, quóniam elégit Israel in possessiónem sibi.

CAPITULUM. *Prov.* 8.

EGo diligentes me díligo; & qui manè vígilant ad me, invénient me.

HYMNUS.

NIl láudibus nostris eges,
Sed fílios amas, Pater;
Multâque cœléstem prece
Vis provocári grátiam.

Tui profunda cónsili
Noctis canat siléntium:
Tuæ jubar cleméntiæ
Splendor diéi prædicat.

Tantis minor miráculis
Mens óbstupet, vox déficit,
Tacére sed totis nequit
Amor medullis æstuans

Erumpat ergo: te memor
Clamet parentem, qui mala
Præséntis ævi mítigas,
Spondes futúri præmia.

Huc vota tendunt córdium;
Infírma sed tardat caro:
Quæ ducit ad te, da sequi,
Dux ipse Jesu, sémitam.
Amen.

℣. Replétì sumus manè misericórdiâ tuâ, Dómine;
℟. Et exultávimus, & delectáti sumus. *Ps.* 89.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Benedíctus Dóminus Deus Israel; quia visitávit; & fecit redemptiónem plebis suæ. *Luc.* 1.

Preces, quando dicuntur, & Suffragia habentur in Ordinario Breviarii. Collecta, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti; & sic in aliis Feriis.

AD PRIMAM.

Deus, in adjutórium, &c. *ut in Ord. Brev. & sic in aliis Horis.*

Ant. 8. G. Quid est homo.

P S A L M U S. 8.

DOmine, Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum pauló minùs ab Angelis: glóriâ & honóre coronasti eum, * & constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves universas, ínsuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & pisces maris, qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

P S A L M U S 76.

VOce meâ ad Dóminum clamávi; * voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum; * & non sum deceptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum, & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos æternos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in æternum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excelsi.

Divisio PSALMI 76.

MEmor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum;

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: * quis Deus magnus sicut Deus noster?

Tu es Deus qui facis mirabília, * notam fecisti in pópulis virtútem tuam:

Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, * fílios Jacob, & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt; * & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum, * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt; * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ; commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis; * & vestígia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum * in manu Móysi & Aaron.

Ant. Quid est homo, Dómine, quòd memor es ejus? aut filius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Capitulum, ℟. breve, & Preces, quando dicuntur, habentur in Ord. Brev. & sic in aliis Feriis.

AD TERTIAM.

Ant. 7. ç. Tóllite hóstias.

PSALMUS 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confido; non erubescam.

Neque irrídeant me inimíci mei; * étenim universi qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi, * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum quæ à século sunt.

Delicta juventútis meæ * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm misericórdiam tuam memento meî tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício, * docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini, misericórdia & véritas * requiréntibus testamentum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Divisio PSALMI 24.

QUis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & semen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum; * & testamentum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum, * quóniam ipse evellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére meî; * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimitte universa delícta mea:

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, & érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocentes & recti adhæsérunt mihi, * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

PSALMUS 95.

CAntáte Dómino, cánticum novum; * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulcritúdo in conspectu ejus; * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus universa terra; * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli, & exultet terra; commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à fácie Dómini, quia venit, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Ant. Tóllite hóstias, & adoráte Dóminum: étenim correxit orbem terræ. *Ps.* 95.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

EStóte imitatóres Dei, sicut filii caríssimi; & ambuláte in dilectióne, fr-

um & Christus diléxit nos, & trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem, & hóstiam Deo in odórem suavitátis.

℟. *br.* Quid retríbuam Dómino * Pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Quid retríbuam. ℣. Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus, * Pro ómnibus. Glória Patri. Quid retríbuam?

℣. Tibi, Dómine, sacrificábo hóstiam laudis, ℟. Et nomen Dómini invocábo. *Ps.* 115.

Preces, si dicendæ sint, habentur in Ordin. Brev. Collecta conveniens.

AD SEXTAM.

Ant. 6. *F.* Elégit.

PSALMUS 46.

OMnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quóniam Dóminus excelsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob quam diléxit.

Ascendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * psállite sapienter.

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti sunt.

PSALMUS 97.

CAntáte Dómino cánticum novum; * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra, * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara, & voce psalmi.

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum

in justítia, * & pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

DOminus regnávit, irascantur pópuli; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelsus super omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est; * & honor regis judícium díligit.

Tu parasti directiónes: * judícium & justítiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pedum ejus; * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus; * quóniã sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Elégit nobis hæreditátem suam quam diléxit Dóminus. *Ps.* 46.

CAPITULUM. *Rom.* 8.

SPíritus testimónium reddit spirítui nostro quòd sumus filii Dei. Si autem filii, & hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi.

℟. *br.* Confiteantur Dómino * Misericórdiæ ejus. Confiteantur. ℣. Et mirabília ejus * filiis hóminum: * Misericórdiæ. Glória Patri. Confiteantur. *Ps.* 106.

℣. Quómodo miserétur pater filiórum, misertus est Dóminus timéntibus se: ℟. Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum. *Ps.* 102.

Preces, si dicendæ sint, habentur in Ord. Brev.

Collecta conveniens.

AD NONAM.

PSALMUS 52.

Ant. 7. ç. In voluntáte tua.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt & abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospexit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitátem, *

qui dévorant plebem meam ut cibum panis ?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent : * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel ? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israel.

PSALMUS 72.

QUàm bonus Israël Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes, * penè effúsi sunt gressus mei ;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideo ténuit eos supérbia : * operti sunt iniquitáte & impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excelso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hîc ; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt : Quómodo scit Deus ? * &, si est sciéntia in Excelso ?

Ecce ipsi peccatóres, & abundantes in sǽculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * & lavi inter innocentes manus meas ;

Et fui flagellátus totâ die, * & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam, Narrábo sic ; * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc : * labor est ante me,

Donec intrem in sanctuárium Dei, * & intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuisti eis : * dejecisti eos, dum allevarentur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem ! * súbitò defecérunt ; periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges ;

Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt ; * & ego ad níhilum redactus sum, & nescívi.

Ut jumentum factus sum apud te : * & ego semper tecum.

Divisio PSALMI 72.

TEnuisti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxisti me, * & cum glória suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce qui elongant se à te, períbunt: * perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis filiæ Sion.

Ant. In voluntáte tua deduxisti me, Dómine, & cum glória suscepisti me. *Ps.* 72.

CAPITULUM. 2. *Thess.* 1.

DIgnétur vos vocatióne suâ Deus noster, & ímpleat omnem voluntátem bonitátis, & opus fidei in virtúte; ut clarificétur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, & vos in illo.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam; * Quia Deus meus es tu. Doce. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me; * Quia. Glória. Doce me. *Ps.* 142.

℣. In Deo salutáre meum, & glória mea: ℟. Deus auxilii mei; & spes mea in Deo est. *Ps.* 61.

Preces, si dicendæ sint, habentur in Ord. Brev.

Collecta conveniens.

AD VESPERAS.

Ant. 1. D. Convértere.

PSALMUS 114.

DIlexi, * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam; * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis pedes meos à lapsu.

Placebo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 8. G. Levávi.

PSALMUS 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes: auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium.

PSALMUS 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel; * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutissent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra, * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est; * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

PSALMUS 125.

In convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dó-

minus fácere nobíscum : facti sumus lætantes.

Ant. 6. F. Adhæreat.

PSALMUS 136.

SUper flúmina Babylónis, illîc sédimus, * & flévimus, cùm recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus,* suspéndimus órgana nostra;

Quia illîc interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tuî;

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem;

Qui dicunt: Exinaníte: exinaníte * usque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuisti nobis.

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non proposúero Jerúsalem princípio lætítiæ meæ.

CAPITULUM. 1. *Petr*

NUnc non videntes, ditis: credentes au exultábitis lætítiâ inen bili & glorificátâ; repo tes finem fidei vestræ, tem animárum.

HYMNUS.

JACTAMUR heu quot tibus!
Spes una de cœlis nitet
Illuc & ora tóllimus,
Et míttimus suspíria.

TU vota præcurris, P
Magnamque protendis num:
Jam fulta tanto róbor
Surgit potens infirmita

QUÆ sæva nos pren mala
Vinces, malis poténtior
Te nostra duræ séntiet
Mens servitútis víndice

QUIN vile corpus, F
Fulgóre donábis tui:
At illa venális patet
Multo labóre glória.

FELIX labor quem ré
Tam spléndidâ rerum v
Fletu quis æternum bre
Neget pacisci gáudium

SIT laus Patri, laus Fí
Utrumque qui nectis, D
Utríque compar, sit tib
Laus sempiterna, Spírit
Amen.

℣. Ad te, Dómine mávi totâ die: ℟. Læt ánimam servi tui. *Ps.* 8

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Magni

ıea Dóminum, &
t spíritus meus in
ıtári meo. *Luc.* 1.
s, si dicenda sint,
ıgia, habentur in-
rdinario Breviarii.
, quando propria
ınatur, dicitur de
ca præcedenti & sic
Feriis.

ŌMPLETORIUM.
ı. D. Justum.

ſALMUS 6.

ımine, ne in furóre
ıo árguas me, * ne-
ıue in ira tua corri-
.

ıére meî, Dómine,
n infirmus sum: * sa-
Dómine, quóniam
ıáta sunt ossa mea.
ima mea turbáta est
* sed tu, Dómine,
ıo?
ıértere, Dómine, &
ıimam meam: * sal-
: fac propter miseri-
ı tuam;
niam non est in mor-
nemor sit tuî: * in
ı autem quis confité-
bi?
ıávi in gémitu meo,
per síngulas noctes
meum: * lácrymis
ıatum meum rigábo.
ıátus est à furóre ócu-
ıs: * inveterávi inter
inimícos meos.
édite à me, omnes
ıámini iniquitátem;*

quóniam exaudívit Dómi-
nus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus depre-
catiónem meam: * Dóminus
oratiónem meam suscépit.

Erubéscant & conturben-
tur vehementer omnes ini-
míci mei: * convertantur &
erubéscant valdè velóciter.

PSALMUS 7.

Domine Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me;

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud; * si est iníquitas in mánibus meis;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua; * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandasti.

Et synagóga populórum circúmdabit te; * & propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos: * júdica me, Dómine, secundùm justítiam meam, & secundùm innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum : * & díriges justum, scrutans corda & renes, Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

DEus judex justus, fortis & patiens, * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum tetendit, & parávit illum;

Et in eo parávit vasa mortis : * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipsius iníquitas ejus descendet.

Confitébor Dómino secundùm justítiam ejus, * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Justum adjutórium meum à Dómino, qui salvos facit rectos corde. *Ps.* 7.

Hymnus, Capitulum, ℟. *breve, Antiphona ad* Nunc dimittis. *& Preces, quando dicuntur, habentur infrà in Ordinario Breviarii & sic in aliis Feriis.*

FERIA TERTIA.

Officii finis.

Dilectionis Proximi Necessitas & Fructus commendantur.

Ad Officium Noct.

Invit. Pópulus Dómini, & oves manûs ejus, * Veníte, adorémus. *Ps.* 94.

HYMNUS.

JUbes : &, in præceps aquis
Repentè confluéntibus,
Prodit sub auras húmidis
Exúta velis Arida.

Hanc tu colendam qui tuis,
Pater, dedisti filiis,
Quos orbis unus cóntinet,
Fac una jungat Cáritas.

Nunc exulámus; sed tuam
Mox congregábis in domum.
Te Patre dignos, qui pio
Amóre fratres víxerint.

At, qui malignis ártibus
Linguísque lædunt próximum,
A te repelles : hoc genus
Cœlestis aula non capit.

En ipsa tellus ímprobos
Dudum labórans sustinet,
Ardetque non suæ jugo
Corruptiónis éximi.

Adoptionem nos quoque
Efflagitámus íntegram,
Cui nos sacráto Spíritus
Prædestinávit pígnore.

Æterna laus & glória
Uni

Uni sit & trino Deo,
Diffúsa per quem córdibus
Fraterna regnat Cáritas.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Quis requiéscet.

PSALMUS 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde suo; * qui non egit dolum in lingua sua;

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timentes autem Dóminum glorificat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

PSALMUS 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentũ.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum;

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad curréndam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Divisio PSALMI 18.

LEx Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? * ab occúltis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si meî non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant

elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requiescet in monte sancto tuo, Dómine? qui operátur justítiam, nec fecit próximo suo malum. *Ps.* 14.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Non proponébam.

PSALMUS 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam filio regis;

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet filios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatiónes generatiónum.

Descendet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Divisio PSALMI 71.

REges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium, super extollétur super Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestátis ejus in æternum; * & replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

PSALMUS 100.

MIsericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam, & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injustam :* faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinantem à me malignum non cognoscébam.

Detrahentem secrétò próximo suo, * hunc persequébar.

Superbo óculo, & insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ, qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injustam : detrahentem secrétò próximo suo, hunc persequébar. *Ps.* 100.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Adjúvit.

PSALMUS. 106.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci;

Et de regiónibus congregávit eos, * à solis ortu & occásu, ab aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esurientes, & sitientes; * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum;

Quia satiávit ánimam inánem, * & ánimam esurientem satiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum; * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbrâ mortis, * & víncula eórum disrúpit.

Divisio Psalmi 106.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum : * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, & sanávit eos; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacrífícent sacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis;

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit : & stetit spíritus procellæ; * & exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos, & descendunt usque ad abyssos : * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius; * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum eduxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram, * & siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt : * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera divisio Psalmi 106.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in ecclésia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desertum, * & éxitus aquárum in sitim :

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desertum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illic esurientes : * & constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros,

& plantavérunt víneas ; * & fecérunt fructum nativitátis.
Et benedixit eis, & multiplicáti sunt nimis ; * & juménta eórum non minorávit.
Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribulatióne malórum, & dolóre.
Effúsa est contémptio super príncipes ; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.
Et adjúvit páuperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.
Vidébunt recti, & lætabuntur ; * & omnis iníquitas oppilábit os suum.
Quis sápiens, & custódiet hæc ? * & intélliget misericórdias Dómini ?
Ant. Adjúvit Dóminus páuperem de inópia : vidébunt recti, & lætabuntur.
℣. Exortum est in ténebris lumen rectis : ℟. Miséricors, & miserátor, & justus. *Ps.* 111.
℣. *Sacerd.* Magnificáte Dominum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

AD LAUDES.

Ant. 4. *D.* Qui non accépit.

PSALMUS. 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus : * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo ;
Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.
Quis ascendet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?
Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiam à Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas Príncipes vestras ; & elevámini, portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis & potens Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas Príncipes vestras ; & elevámini, portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Ant. Qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo, hic accípiet benedictiónem à Dómino.
Ant. 5. a. Audiam.

PSALMUS 84.

BEnedixisti, Dómine, terram tuam : * avertisti captivitátem Jacob.
Remisisti iniquitátem plebis tuæ : * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigasti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus, salutáris noster, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu conversus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen propè timentes eum salutáre ipsíus, * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; quóniam loquétur pacem in plebem suam, & super sanctos suos.

Ant. 3. à. Qui diligitis

PSALMUS 96.

DOminus regnávit ex[...] tet terra, * lætent[...] ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in [...] cúitu ejus: * justítia [...] judícium corréctio se[...] ejus.

Ignis ante ipsum præ[...] det, * & inflammábit [...] circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ej[...] orbi terræ: * vidit, & co[...] móta est terra.

Montes sicut cera flu[...] runt à fácie Dómini: * [...] fácie Dómini omnis terra[...]

Annuntiavérunt cœli j[...] stítiam ejus; * & vidér[...] omnes pópuli glóriam eju[...]

Confundantur omnes [...] adórant sculptília, * [...] qui gloriantur in simulác[...] suis.

Adoráte eum, * omn[...] Angeli ejus.

Audívit & lætáta [...] Sion: * & exultavérunt [...] liæ Judæ propter judícia t[...] Dómine;

Quóniam tu Dóminus [...] tíssimus super omnem t[...] ram: * nimis exaltátus [...] super omnes deos.

Qui diligitis Dóminu[...] odíte malum: * custó[...] Dóminus ánimas sanctó[...] suórum; de manu peccat[...] ris liberábit eos.

Lux orta est justo, * [...] rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dó[...]

tuo, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum.

Ant. 7. d. Vivens.

In Feriis, CANTICUM *Ezechiæ. Is.* 38.

EGo dixi : In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi : * quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium : * non aspíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, & convolúta est à me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut à texente vita mea ; dum adhuc ordíretur, succídit me : * de manè usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad manè ; quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea : * de manè usque ad vésperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis sic clamábo : * meditábor ut columba.

Attenuáti sunt óculi mei, suspicientes in excelsum : * Dómine, vim pátior, respónde pro me.

Quid dicam, aut quid respondébit mihi, * cùm ipse fécerit ?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, & in tálibus vita spíritûs mei ; * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima : * tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret.

Projecísti post tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non expectábunt, qui descendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac ; * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, Dómine : pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

[*In Festis Sanctorum* CANTICUM. *Eccli.* 36.

MIserére nostri, Deus ómnium, & réspice nos, * & osténde nobis lucem miseratiónum tuárum.

Et immitte timórem tuum super gentes quæ non exquisiérunt te ; * ut cognóscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspectu eórum sanctificátus es in no-

bis, * sic in conspectu nostro magnificáberis in eis;

Ut cognoscant te, * sicut & nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, & immúta mirabília: * glorífica manum & bráchium dextrum.

Excita furórem, & effunde iram: * tolle adversárium, & afflíge inimícum.

Festína tempus, & memento finis, * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui salvátur; * & qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium: Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob; * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Et hæreditábis eos, * sicut ab inítio.

Miserére plebi tuæ super quam invocátum est nomen tuum, * & Israel quem coæquasti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glóriâ tuâ pópulum tuum.],

Ant. 1. *D.* Laudáte.

PSALMUS 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtúti ejus: * laudáte eum sec dùm multitúdinem ma túdinis ejus.

Laudáte eum in sonc bæ: * laudáte eum in p tério & cíthara.

Laudáte eum in tymp & choro: * laudáte eu chordis & órgano.

Laudáte eum in cymb benesonántibus; lau eum in cymbalis jubil nis: * omnis spíritus la Dóminum.

Ant. Laudáte Dómi in sanctis ejus: laudáte secundùm multitúdi magnitúdinis ejus.

CAPITULUM. 1. *Joan*

MAndátum novum bo vobis, quod ve est & in Christo, & in bis; quia ténebræ tra runt, & verum lumen lucet. Qui dicit se in esse, & fratrem suum in ténebris est usque ad Qui díligit fratrem su in lúmine manet, & dalum in eo non est.

HYMNUS.

TE príncipem sum Deus,
Jubes amóre díligi;
Tibi secundum prótin
Jubes amári próximun
AMÓRE fundátam tu
Communiónem réspic
Quâ corpus unum plú
Unum cor, una mens su
ILLAM fides & vérit
Amábili stipant choro

Oblíquus hinc livor procul
Et litis ardor éxulant.
Te, pacis auctor, mútuos
Astringe nexus: da, Pater,
Gaudére fratrum gáudiis,
Da condolére flétibus.
ÆTERNA laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Qui moris unius sacrâ
Nos pacis in domo locat.
Amen.

℣. Deus in médio civitátis suæ; non commovébitur: ℞. Adjuvábit eam manè dilúculo. *Ps.* 45.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. Erexit Dóminus cornu salútis nobis in domo David púeri sui, sicut locútus est per os sanctórum. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Cùm mihi.

PSALMUS 34.

JUdica, Dómine, nocentes me: * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & scutum, * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos qui persequuntur me; * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundantur & revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, * & confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti, * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini pérsequens eos;

Quóniam gratìs abscondérunt mihi intéritum láquei sui; * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; & cáptio quam abscondit, apprehendat eum; * & in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopens de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Divisio PSALMI 34.

SUrgentes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens & contristátus, sic humiliábar.

Et adversùm me lætáti sunt, & convenérunt: *

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs filium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecisti, & tácui.

Existimasti, iniquè, quòd ero tuî símilis: * árguam te, & státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum; * nequando rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me; * & illîc iter, quo ostendam illi salutáre Dei.

Ant. Cum ímpiis non sedébo: inter innocentes circúmdabo altáre tuum, Dómine. *Ps.* 25.

CAPITULUM. *Eccli.* 35.

SAcrificium salutáre est atténdere mandátis, & discédere ab omni iniquitáte: & propitiatiónem litáre sacrificii super injustítias, & deprecátio pro peccátis, recédere ab injustítia.

℟. *br.* Quis ascendet in montem Dómini, * Stabit in loco sancto ejus? Quis ascendet. ℣. Innocens mánibus * & mundo corde * Stabit in loco sancto ejus. Glória Patri. Quis ascendet. *Ps.* 23.

℣. Congregáte Dómino sanctos ejus, ℟. Qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia. *Ps.* 49.

AD SEXTA

Ant. 4. c. Justus.

PSALMUS. 3

NOli æmulári in gnántibus, * zeláveris fa iniquitátem;

Quóniam tanquar num velóciter aresc & quemádmodùm óle bárum citò décident.

Spera in Dómino, bonitátem; * & in terram, & pascéris i tiis ejus.

Delectáre in Dóm & dabit tibi petitióne dis tui.

Revéla Dómino tuam, & spera in ec ipse fáciet.

Et edúcet quasi lun stítiam tuam, & ju tuum tanquam meríd Súbditus esto Dómir ora eum.

Noli æmulári in prosperátur in via s in hómine faciente i tias.

Désine ab ira, & d que furórem: * noli lári, ut malignéris;

Quóniam qui mal tur, exterminabunt sustinentes autem num, ipsi hæreditábu ram.

Et adhuc pusillùm, erit peccátor; * & locum ejus, & non in

Mansuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum, & stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum; * quóniam próspicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem & ínopem; * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas;

Quóniam bráchia peccatórum conterentur: * confírmat autem justos Dóminus.

Divisio PSALMI 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum; * & hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis saturabuntur; * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini, mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficientes, quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non solvet: * justus autem miserétur, & tríbuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram; * maledicentes autem ei dispeŕibunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui*; & non vidi justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miserétur, & cómmodat; * & semen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum; * & inhábita in séculum séculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet sanctos suos: * in ætérnum conservabuntur.

Injusti punientur; & semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in séculum séculi super eam.

Altera divisio PSALMI 36.

OS justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non supplantabuntur gressus ejus.

Considerat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, &

custódi viam ejus; & exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium super exaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem dispeníbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino; * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos, quia speravérunt in eo.

Ant. Justus totâ die miserétur, & cómmodat; & semen illíus in benedictióne erit.

Capitulum. 1. *Joan.* 3.

Qui habúerit substántiam hujus mundi, & víderit fratrem suum necessitátem habére, & cláuserit víscera sua ab eo; quómodo cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque linguâ, sed ópere & veritáte.

℟. *br.* Jucundus homo * Qui miserétur, & cómmodat. Jucundus. ℣. In ætérnum * non commovébitur. * Qui miserétur. Glória Patri. Jucundus.

℣. Dispersit, dedit paupéribus: ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111.

AD NONAM.

Ant. 7. b. Pro eo.

Psalmus 108.

Deus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris, & os dolósi super me apertum est.

Locúti sunt adversùm me linguâ dolosâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Divisio Psalmi 108.

Constítue [Dómine] super eum peccatórem; * & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus suis.

...tur fœnerátor om-
...stántiam ejus ; * &
... aliéni labóres ejus.
...sit illi adjútor, * nec
misereátur pupillis

...nati ejus in intéri-
in generatióne una
... nomen ejus.
...emóriam rédeat iní-
...atrum ejus in consp-
...ómini ; * & peccátum
ejus non deleátur.
: contra Dóminum
: * & dispéreat de
...emória eórum ;
...eo quòd non est re-
...s fácere misericór-
* & persecútus est
...em ínopem & men-
, & compunctum cor-
...tificáre.
...lexit maledictiónem,
...iet ei : * & nóluit be-
...ónem, & elongábi-
...eo.
...nduit maledictiónem
...estimentum : * & in-
...sicut aqua in interióra
... sicut óleum in ossi-
...us.
ei sicut vestimentum
...eritur, * & sicut zona
...mper præcíngitur.
: opus eórum qui de-
... mihi apud Dómi-
, * & qui loquun-
...la advérsùs ánimam
...

...tu, Dómine, Dómi-
...c mecum propter no-
...uum ; * quia suávis
...sericórdia tua.

Altera divisio Psalmi 108.

Libera me, quia egénus & pauper ego sum, * & cor meum conturbátum est intrà me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus sum ; * & excussus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio, * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus : * salvum me fac secundùm misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * & tu, Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces : * qui insurgunt in me, confundantur ; servus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre ; * & operiantur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum ;

Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvum fáceret à persequéntibus ánimam meam.

Ant. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : ego autem orábam.

Capitulum *Rom.* 12.

Nolite esse prudentes apud vosmetípsos, nulli *malum pro malo reddentes*,

providentes bona non tantùm coram Deo, sed étiam coram ómnibus homínibus: si fieri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habentes.

℟. *br.* Posuérunt adversùm me * Mala pro bonis. Posuérunt. ℣. Et ódium * pro dilectióne mea, * Mala pro bonis. Glória. Posuérunt. *Ps.* 108.

℣. Sermónibus ódii circumdedérunt me; ℟. Et expugnavérunt me gratìs. *Ps.* 108.

AD VESPERAS.

Ant. 3. b. Multùm íncola fuit.

PSALMUS 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid détur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea, Dómine: cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter fratres meos.

PSALMUS 121.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illîc sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos & próximos meos, loquébar pacem de te, Jerúsalem.

Ant. 4. d. Quàm bonum.

PSALMUS 132.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron;

Quod descendit in oram vestimenti ejus : * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion ;

Quóniam illîc mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in sæculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucundum habitáre fratres in unum !

Ant. 8. G. In misericórdia.

PSALMUS 140.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me : * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspectu tuo :* elevátio mánuum meárum, sacrificium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusandas excusatiónes in peccátis,

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * & non communicábo cum electis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me : * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum ;

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti petræ júdices eórum : * áudient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erupta est super terram, * dissipáta sunt ossa nostra secùs infernum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei : * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Ant. In misericórdia justus increpábit me : óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Ant. 6. F. Me expectant justi.

PSALMUS 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi : * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio,

In deficiendo ex me spíritum meum ; * & tu cognovisti sémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam ; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me, * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi, Tu es spes mea, pór-

tio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam, * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me, * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo: * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant justi, donec retríbuas mihi, Dómine.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

SI quid pátitur unum membrum, compatiuntur ómnia membra; sive gloriátur unum membrum, congaudent ómnia membra: vos autem estis corpus Christi, & membra de membro.

HYMNUS.

O Quàm juvat fratres, Deus,
Unum quibus Christus caput
Vitále robur sufficit,
Uno movéri spíritu!

QUAM dulce laudes dícere
Unâ tibi cunctos domo,
Precumque ceu facta manu,
Inferre vim gratam tibi!

HANC quisque díligat domum,
Hanc pace concors récreet:
Væ dira qui spargit malus
Dissensiónum sémina.

SED damna cedunt in lucrum
Te, Christe, diligéntibus:
Augent corónas prælia;
Prosuntque, dum nocent, mali.

VOX blanda sævit tristius,
Dum pectus incautum subit,
Lapsuque cæco dúlcibus
Laudum venénis ínficit.

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Ut caritáte mútuâ
Prosímus alter álteri,
Regnémus & polo simul.
Amen.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant mansuéti, & lætentur. *Ps.* 33.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Respexit Deus humilitátem ancillæ suæ: ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. ç. Tu remisisti.

PSALMUS 12.

USquequò, Dómine, oblivisceris me in finem? * úsquequò avertes fáciem tuam à me?

Quàmdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequando dicat inimícus meus: Præválui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo: * cantábo Dó-

nino qui bona tríbuit mihi, & psallam nómini Dómini altíssimi.

PSALMUS 31.

BEáti quorum remissæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino; * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & instruam te in via hac quâ gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris; * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, justi; * & gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 78.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam: polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum escas volatílibus cœli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúsalem; * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * subsannátio & illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem? * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt;

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: * citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster; * & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos:

Et propítius esto peccátis nostris * propter nomen tuum;

Ne fortè dicant in géntibus: *Ubi est Deus eórum?

Et innotescat in natiónibus coram óculis nostris * últio sánguinis servórum tuórum, qui effusus est.

Intróeat in conspectu tuo* gémitus compeditórum.

Secundùm magnitúdinem bráchii tui, * posside filios mortificatórum;

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum impropérium ipsórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in séculum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remisisti impietátem peccáti mei: pro hac orábit ad te omnis sanctus. *Ps.* 31.

FERIA QUARTA.

OFFICII FINIS.

Deus Pater misericors, ipsi fidendum:

Hinc Spes christiana.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Non repellet Dóminus plebem suam: * Venite, adorémus. *Ps.* 94.

HYMNUS.

MIRAMUR, ô Deus, tuæ
Recens opus poténtiæ,
Quæ scripta scintillántibus
Refulget astrórum globis.

UT sol diéi, cándida
Sic luna nocti præsidet:
Exércitu totum novo
Discríminant stellæ pólum.

AT ipse, cœlórum decus,
Sol novit occásus suos:
Sunt certa lunæ témpora,
Statique lapsus síderum.

JUGI rotáta túrbine
Furantur & reddunt diem:
Tu semper idem, néscius
Mortálium spem fállere.

TURBATA quid mens flúctuet?
Curâ paternâ nos regis:
Æterna sit cordi salus,
Æterna nos salus manet.

SUPREMA laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Suo repóni qui jubet
Curas & angóres sinu.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 3. *à.* Sperent in te.

PSALMUS 9.

CONFITÉBOR tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.

In convertendo inimícum meum retrorsùm, * infirmabuntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecisti judícium meum & causam meam: *

per thronum, qui
ſtítiam.
ſti gentes, & pé-
ıs: * nomen eó-
ſti in æternum, &
m ſéculi.
i defecérunt frá-
nem, * & civitá-
a deſtruxiſti.
memória eórum
itu; * & Dóminus
um pérmanet.
t in judício thro-
m: * & ipſe judi-
em terræ in æqui-
licábit pópulos in

us eſt Dóminus re-
páuperi: * adjútor
tunitátibus, in tri-
e.
rent in te, qui no-
omen tuum; * quó-
n dereliquiſti quæ-
, Dómine.
e Dómino qui há-
Sion: * annuntiáte
ntes ſtúdia ejus;
iam requírens ſán-
eórum recordátus
on eſt oblítus cla-
páuperum.
io Psalmi 9.
rére meî, Dómi-
: * vide humilitá-
m de inimícis meis,
xaltas me de portis
, * ut annúntiem
laudatiónes tuas in
liæ Sion.
bo in ſalutári tuo: *
nt gentes in intéri-
i fecérunt.

In láqueo iſto quem abſcondérunt, * comprehenſus eſt pes eórum.

Cognoſcétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum ſuárum comprehenſus eſt peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ obliviſcuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine; non confortétur homo: * judicentur gentes in conſpectu tuo.

Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos; * ut ſciant gentes quóniam hómines ſunt.

Altera diviſio Psalmi 9.

Ut quid, Dómine, receſſiſti longè? * déſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum ſuperbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ, * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor: * ſecundum multitúdinem iræ ſuæ non quæret.

Non eſt Deus in conſpectu ejus: * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus; * omnium inimi-

córum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo:* Non movébor, à generatióne in generatiónem ſine malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo: * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in inſídiis cum divítibus in occultis, * ut interſíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem; reſpíciunt: * inſidiátur in abſcóndito quaſi leo in ſpelunca ſua.

Inſidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dum attrahit eum.

In láqueo ſuo humiliábit eum: * inclinábit ſe, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde ſuo: Oblítus eſt Deus; * avertit fáciem ſuam, ne vídeat in finem.

Exurge, Dómine, Deus; exaltétur manus tua: * ne oblivifcáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde ſuo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem conſíderas,*ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus eſt pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & maligni: * quærétur peccátum illíus, & n[illegible] invenietur.

Dóminus regnábit [illegible] ætcrnum, & in ſécul[illegible] ſéculi: * períbitis, gent[illegible] de terra illíus.

Deſidérium páuperu[illegible] exaudívit Dóminus: * præ[illegible]paratiónem cordis córu[illegible] audívit auris tua;

Judicáre pupillo & húmi[illegible]li, * ut non appónat ultrà magnificáre ſe homo ſuper terram.

Ant. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum; quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Fílii.

PSALMUS 77.

ATténdite, pópule meus, legem meam:* inclináte autem veſtram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propoſitiónes ab inítio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea; * & patres noſtri narravérunt nobis.

Non ſunt occultáta à filiis eórum * in generatióne altera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et ſuſcitávit teſtimónium in Jacob, * & legem póſuit in Iſrael.

Quanta mandávit pátribus noſtris, nota fácere ea

filiis suis; * ut cognoscat generátio áltera.

Filii qui nascentur, & exurgent, * & narrábunt filiis suis;

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant;

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava & exásperans:

Generátio quæ non diréxit cor suum, * & non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Divisio PSALMI 77.

Filii Ephraïm intendentes & mittentes arcum, * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi *, & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra, * & deduxit tanquam flumina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excelsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo: * dixérunt, Numquid póterit Deus paráre mensam in deserto?

Quóniam percussit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt.

Numquid & panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideò audivit Dóminus, & dístulit: * & ignis accensus est in Jacob, & ira ascendit in Israel;

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.

Altera divisio PSALMI 77.

Tránstulit [Dóminus] Austrum de cœlo; * & índuxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * & sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & sa-

turáti sunt nimis; & desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti à desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei ascendit super eos.

Et occídit pingues eórum, * & electos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, * & non crediderunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum festinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * & revertebantur, & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum, * & Deus excelsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * & linguâ suâ mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non disperdet eos.

Ant. Fílii qui nascentur, narrábunt fíliis suis, ut ponant in Deo spem suam.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Abstulit.

Ex PSALMO 77. Et

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram suam, * & non accendit omnem iram suam.

Et recordátus est [illegible] caro sunt, * spíritus vádens & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deserto? * in [illegible] concitavérunt eum in [illegible] quóso?

Et conversi sunt, & tentavérunt Deum; * & sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulántis:

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convertit in sánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, & comédit eos; * & ranam, & dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locustæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ; * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ: non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúsit.

Et percussit omne primogénitum

(pr)imitum in terra Ægypti, * (pr)imítias omni labóris eó(ru)m in tabernáculis Cham.

Divisio PSALMI 77. Et

ABstulit [Dóminus] ficut oves pópulum suum, * (e)t perduxit eos tanquam (g)regem in deserto.

Et deduxit eos in spe, & non timuérunt: * & inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelsum; * & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non servavérunt pactum · * quemádmodùm patres eórum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, * & in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audivit Deus, & sprevit; * & ad níhilum redégit valdè Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulcritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum, * & hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, * & víduæ eórum non plorabantur.

Altera divis. PSALMI 77. Et

EXcitátus est tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percussit inimícos suos in postérióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * & tribum Ephraïm non elégit;

Sed elégit tríbum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctificium suum * in terra quam fundávit in sécula:

Et elégit David servum suum, * & sústulit eum de grégibus óvium.

De post fœtantes accépit eum, * páscere Jacob servum suum, & Israel hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui, * & in intelléctibus mánuum suárum deduxit eos.

Ant. Abstulit Dóminus

ficut oves pópulum fuum, & deduxit eos in fpe.

℣. Ecce non dormitábit, neque dórmiet, qui cuftódit Ifrael. ℟. Dóminus cuftódit te, Dóminus protéctio tua. *Pf.* 120.

℣. *Sacerd.* Lætábitur juftus in Dómino, & fperábit in eo; ℟. Et laudabúntur omnes recti corde. *Pf.* 63.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Omnes.

PSALMUS 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine; * manè exáudies vocem meam.

Manè aftábo tibi, & vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injufti ante óculos tuos.

Odifti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum fánguinum & dolófum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine mifericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum fanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juftitia tua: * propter inimícos meos dírige in confpectu tuo viam meam;

Quóniam non eft in ore eórum véritas: * cor eórum vanum eft.

Sepulcrum patens eft guttur eórum, linguis fuis dolósè agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus fuis: fecundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos; * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui fperant in te: * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum; * quóniam tu benedíces jufto.

Dómine, ut fcuto bonæ voluntátis tuæ * coronafti nos.

Ant. Omnes qui fperant in te, Dómine, in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Ant. 5. C. In tégmine.

PSALMUS 35.

DIxit injuftus ut delinquat in femetipfo: * non eft timor Dei ante óculos ejus;

Quóniam dolófè egit in confpectu ejus, * ut in-

iníquitas ejus ad
oris ejus iníquitas
*nóluit intellíge-
ne ágeret.
átem meditátus est
suo: ástitit omni
bonæ: * malítiam
m odívit.
ie in cœlo miseri-
a, * & véritas tua
l nubes.
a tua sicut montes
udícia tua abyssus
ines & jumenta sal-
Dómine; * quemád-
multiplicasti mise-
m tuam, Deus.
autem hóminum *
inte alárum tuárum
nt.
iabuntur ab ubertá-
is tuæ; * & torrente
tis tuæ potábis eos.
niam apud te est
æ, * & in lúmine
ébimus lumen.
ende misericórdiam
iéntibus te, * & ju-
tuam his qui recto
rde.
véniat mihi pes su-
, * & manus pecca-
on móveat me.
cecidérunt qui ope-
iniquitátem: * ex-
unt, nec potuérunt
. In tégmine alárum
i sperábunt, Dómi-
. torrente voluptátis
otábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

PSALMUS 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, & assumpsisti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos, à signis tuis: * éxitus matutíni & vésperæ delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti eam: * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis: * parasti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni

benignitátis tuæ ;* & campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa deserti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt frumento: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus salutáris noster, spes ómnium finium terræ.

Ant. 1. a. Ecce.

In Feriis CANTICUM. *Is.* 12.

CONfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * conversus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus:* fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris :* & dicétis in die illa : Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: *mementóte quóniam excelsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magníficè fecit : * annuntiáte hoc in universa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion ; * quia magnus in médio tuî Sanctus Israel.

Ant. Ecce Deus salvátor meus : fiduciáliter agam, & non timébo.

[*In Festis Sanctorum*,

CANTICUM. *Tob.* 13.

MAgnus es, Dómine, in æternum, * & in ómnia sécula regnum tuum.

Quóniam tu flagellas, & salvas : dedúcis ad ínferos, & redúcis ; * & non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, filii Israel, * & in conspectu géntium laudáte eum ;

Quóniam ídeò dispersit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis scire eos* quia non est álius Deus omnipotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras ; * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobiscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi ; * Regemque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi ;* quóniam ostendit majestátem suam in gentem peccatricem.

Convertímini itaque, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, *credentes quòd fáciat vobiscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes electi ejus : * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

... C. Beneplácitum

...ALMUS 146.

...te Dóminum, quó-
... bonus est psal-
...eo nostro sit jucun-
...raque laudátio.
...ans Jerúsalem Dó-
... dispersiónes Israé-
...egábit.
...nat contrítos cor-
álligat contritiónes

...númerat multitúdi-
...lárum, * & ómni-
...ómina vocat.
...us Dóminus noster,
a virtus ejus; * &
... ejus non est nú-

...iens mansuétos Dó-
* humílians autem
...es usque ad terram.
...ite Dómino in con-
: * psállite Deo no-
...ithara.
...perit cœlum núbi-
& parat terræ plú-

...odúcit in móntibus
* & herbam servi-
...inum.
...lat jumentis escam
, * & pullis corvó-
...cántibus eum.
...n fortitúdine equi
...em habébit; * nec
viri beneplácitum

...ácitum est Dómino
...entes eum, * &
...i sperant super mi-
...a ejus.

Ant. Beneplácitum est Dómino super timentes eum, & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

CAPITULUM. *Is.* 26.

IN sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: nomen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte; sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

HYMNUS.

PROMITTIS, & servas datam
Immóbilis fidem, Deus:
Hanc mane primo sédulâ
Repóscimus fidem prece.
PROMITTIT atque décipit
Incertus & fallax homo:
Sic quassa, si incumbas semper,
Arundo transfiget manum.
BEATUS ergo, qui tuo
Se totus abdit in sinu:
Hâc arce tutum túrbinis
Vis nulla de statu quatit.
NE cor vacillet, óbligas
Temet sacramento, Deus:
Spes nixa tanto pígnore,
Æterna jam prensat bona.
JAM mente præsumens polum,
Secúra sublími throno
Assistit, & cœléstium
Prælibat undas flúminum.
FONS ô perennis grátiæ,
Colenda semper Trínitas,
Te spem salútis únicam
Da mente totâ quærere.
Amen.

℣. Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; ℟. Quia in te sperávi. *Ps.* 142.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. g. Jurávit Dóminus datúrum se nobis, ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, serviámus illi. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. Ego.

PSALMUS 30.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut salvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abscondérunt mihi; * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observantes vanitátes supervácuè: * ego autem in Dómino sperávi.

Exultábo, & lætábor in misericórdia tua; * quóniam respexísti humilitátem meam, salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Divisio PSALMI 30.

MIserére meî, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * & ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, & vicínis meis valde; * & timor notis meis.

Qui vidébant me, * foras fugérunt à me.

Oblivióni datus sum tanquam mórtuus à corde: * factus sum tanquam vas pérditum;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu: * in eo dum convenírent simul adversùm me, accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine; * dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à persequéntibus me.

Illustra fáciem tuam super servum tuum: * sal-

vum me fac in misericórdia tua.

Dómine, non confundar, quóniam invocávi te: *erubescant ímpii, & deducantur in infernum.

Muta fiant lábia dolósa, * quæ loquuntur adversùs justum iniquitátem, in supérbia, & in abusióne.

Altera divisio PSALMI 30.

QUàm magna multitúdo ducédinis tuæ, Dómine, * quam abscondisti timéntibus te!

Perfecisti eis qui sperant in te, * in conspectu filiórum hóminum.

Abscondes eos in abscóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Protéges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: *Projectus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudisti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus; quóniam veritátem requíret Dóminus, * & retríbuet abundanter faciéntibus subérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Ant. Ego in Dómino sperávi: exultábo, & lætábor in misericórdia tua.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Spera in Deo.

PSALMUS 41.

QUemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum; * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei!

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meã; * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis & confessiónis, * sonûs epulantis.

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Divisio PSALMI 41.

AD meipsum ánima mea conturbáta est: * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contristátus incédo, * dum afflígit me inimícus.

Dum confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

PSALMUS 42.

JUdica me, Deus, & discerne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo & dolóso érue me;

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulisti? & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Spera in Deo, ánima mea: salutáre vultûs mei, & Deus meus.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

QUæcumque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt; ut per patiéntiam & consolatiónem Scripturárum, spem habeámus.

℟. *br.* Memor esto verbi tui, Dómine, * In quo mihi spem dedisti. Memor esto. ℣. Hæc me consoláta est, quia elóquium tuum vivificávit me, * In quo. Glória. Memor. *Ps.* 118.

℣. Respondébo exprobrántibus mihi verbum: ℟. Quia sperávi in sermónibus tuis. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Qui sperat.

PSALMUS. 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex, * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudasti eum;

Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis, * posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te; * & tribuisti ei longitúdinem diérum in séculum, & in séculum séculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculum séculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino; * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à filiis hóminum;

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

PSALMUS 102.

Benedic, ánima mea, Dómino; * & ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino; * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam; * qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntátes suas.

Divisio PSALMI 102.

Miserátor & miséricors Dóminus: * longánimis, & multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in ætérnum comminábitur.

Non secundùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secundùm iniquitátes nostras retribuit nobis;

Quóniam secundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericórdiam suam super timentes se.

Quantùm distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómodò miserétur pa-

ter filiórum, * misertus est Dóminus timéntibus se;

Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum: * recordátus est quóniam pulvis sumus.

Homo, sicut fœnum dies ejus: * tanquam flos agri sic efflorébit;

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsistet, * & non cognoscet ámpliùs locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * & usque in ætérnum super timentes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testamentum ejus,

Et memores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Qui sperat in Dómino, in misericórdia Altíssimi non commovébitur. *Ps.* 20

CAPITULUM. I. *Joan.* 3.

NUnc filii Dei sumus, & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sicuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut & ille sanctus est.

℟. *br.* Beátus vir, * Cujus est nomen Dómini spes ejus. Beátus vir. ℣. Et non respexit in vanitátes * & insánias falsas: * Cujus est. Glória. Beátus vir. *Ps.* 39.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: ℟. Effúndite coram illo corda vestra. *Ps.* 61.

AD NONAM.

Ant. 8. d. Factus est.

PSALMUS. 81.

DEus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupíllo: * húmilem & páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * & filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram ; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequò peccatóres, Dómine, * usquequò peccatóres gloriabúntur ?

Effabúntur & loquéntur iniquitátem, * loquéntur omnes qui operántur injustítiam ?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupíllos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipientes in pópulo ; * & stulti, aliquando sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet ? * aut qui finxit óculum, non consíderat ?

Qui córripit gentes, non árguet ? * qui docet hóminem sciéntiam ?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Divisio PSALMI 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum ;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem suam, * & hæreditátem suam non derelinquet ;

Quoadusque justítia convertátur in judícium, * & qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversùs malignántes ? * aut quis stabit mecum adversùs operántes iniquitátem ?

Nisi quia Dóminus adjúvit me, * paulò minùs habitásset in inferno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus ; * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto ?

Captábunt in ánimam justi, * & sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum ; & in malítia eórum disperdet eos : * dis-

perdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Factus est mihi Dóminus in refúgium, & Deus meus in adjutórium spei meæ. *Ps.* 93.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

NOlíte amíttere confidéntiam vestram, quæ magnam habet remunerati ónem: patiéntia enim vobis necessária est; ut voluntátem Dei facientes, reportétis promissiónem.

℟. *br.* Bonum est confídere in Dómino, * Quàm confídere in hómine. Bonum est. ℣. Bonum est * speráre in Dómino, * Quàm confídere in hómine. Glória Patri. Bonum est. *Ps.* 117.

℣. Mihi adhærére Deo bonum est, ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam. *Ps.* 72.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi nostri.

PSASMUS 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum:

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ; * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostrî.

Miserére nostrî, Dómine, miserére nostrî; * quia multùm repléti sumus despectióne;

Quia multùm repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, & despéctio superbis.

Ant. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostrî.

Ant. 5. a. Qui confidunt.

PSALMUS 124.

QUi confidunt in Dómino sicut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc, & usque in séculum;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum; * ut non extendant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israël.

Ant. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

PSALMUS 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit

m, * frustrà vigilat
tódit eam.
ım est vobis ante lu-
ırgere : * surgite ,
ım sedéritis , qui
:átis panem dolóris,
:derit dilectis suis
n.
hæréditas Dómini, fi-
:rces, fructus ventris.
: sagittæ in manu po-
* ita filii excussórum.
ıs vir qui implévit
ium suum ex ipsis; *
ınfundétur, cùm lo-
inimícis suis in porta.
Beátus vir qui im-
desidérium suum :
nfundétur, cùm lo-
inimícis suis.
. 1. a. Sustínuit.
SALMUS 129.
profundis clamávi ad
., Dómine: * Dómi-
audi vocem meam.
t aures tuæ intenden-
n vocem deprecatió-
æ.
ıiquitátes observáve-
ómine; * Dómine,
stinébit?
ı apud te propitiátio
t propter legem tuam
i te, Dómine.
nuit ánima mea in
ejus, * sperávit áni-
a in Dómino.
ıstódia matutína us-
noctem * speret Is-
Dómino;
ı apud Dóminum mi-
dia, * & copiósa
ım redémptio;

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Sustínuit ánima mea in verbo ejus: sperávit ánima mea in Dómino.

Ant. 4. a. Speret.

PSALMUS 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum, * neque eláti sunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam, * sed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc & usque in séculum.

Ant. Speret Israel in Dómino.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

DEus spei répleat vos omni gáudio & pace in credendo; ut abundétis in spe, & virtúte Spíritûs sancti.

HYMNUS.

HORRES superbos, nec tuam
Das álteri laudem, Deus:
Humána nil isthinc sibi
Decerpat arrogántia.

INGRATA quippe mens tuæ
Fluenta sistit grátiæ;
Tristique marcescit statim,
Ceu gramen exustum siti.

UT servus in manus heri
Intenta figit lúmina;

Sic ora ſacris móntibus
Non dimovémus ánxii.
Desideratam ſi dare
Opem moráris ; ſpes tamen,
Tenácis inſtar áncoræ,
Immóta fundat péctora.
Sit ſumma Patri glória :
Sit ſumma Nato, qui dedit
Nobis futúræ ſpíritum
Hæreditátis óbſidem.
Amen.

℣. A cuſtódia matutína uſque ad noctem ſperet Iſrael in Dómino. ℟. Quia apud Dóminum miſericórdia. *Pſ.* 129.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Miſericórdia ejus à progégie in progénies timéntibus eum. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Conſerva me.

Psalmus 10.

IN Dómino confído ; * quómodò dícitis ánimæ meæ : Tránſmigra in montem ſicut paſſer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt ſagittas ſuas in phǽretra ; * ut ſagittent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfeciſti, deſtruxérunt : * juſtus autem quid fecit?

Dóminus in templo ſancto ſuo : * Dóminus in cœlo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum & ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos : * ignis, & ſulphur, & ſpíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus, & juſtítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 13.

DIxit insípiens in corde ſuo : * Non eſt Deus.

Corrupti ſunt, & abominábiles facti ſunt in ſtúdiis ſuis : * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Dóminus de cœlo proſpexit ſuper fílios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérant, ſimul inútiles facti ſunt : * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum ; linguis ſuis dolóſè agébant : * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum eſt : * velóces pedes eórum ad effundendum ſánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt : * non eſt timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoſcent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem

meam ſicut eſcam panis?

Dóminum non invocavérunt: illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor; * quóniam Dóminus in generatióne juſta eſt.

Consílium ínopis confudiſtis, * quóniam Dóminus ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſrael? * cùm avérterit Dominus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſrael.

PSALMUS 15.

CONſerva me, Dómine; * quóniam ſperávi in te.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum: * póſteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de ſanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui reſtítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára eſt mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intellectum, * inſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conſpectu meo ſemper; * quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultábit lingua mea: * ínſuper & caro mea requieſcet in ſpe;

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi feciſti vias vitæ; adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua uſque in finem.

Ant. Conſerva me, Dómine; quóniam ſperávi in te. *Pſ.* 15.

FERIA QUINTA.

OFFICII FINIS.

Deus verax:

Ipſi credendum;

Hinc fides Chriſtiana.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Hódie ſi vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda veſtra. *Pſ.* 94.

HYMNUS.

IISDEM creáti flúctibus
Piſces natant, volant aves:
Utrumque mortáli genus
Parátur eſca córpori.

MENTI ſed æternæ cibus
Debétur alter: hæc Dei
Sermóne vivit: hanc fovet
Cœleſtis & nutrit fides.

QUÆSITA Chriſti ſánguine

Manávit in terras fides,
Et impiárum péctora
Victrix subégit géntium.

Fax illa puris córdibus
Monstráre cœlos éfficax,
Æterna dignis íncitat
Factis meréri præmia.

Sancti leónum, per fidem,
Mulsére rugítus: truces
Fregére regnantûm minas;
Risére stridentes rogos.

Hac luce signátum, Deus,
Calcáre dona trámitem,
Et caritátis úberes
Fructus eundo cárpere.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 3. b. Rectum est verbum Dómini.

Psalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui; * & holocaustum túum pingue fiat.

Tríbuat tibi secundum cor tuum, * & omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo, * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt; * nos autem surréximus, & erecti sumus.

Dómine, salvum fac regem; * & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

Psalmus 32.

EXultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium: * misericórdiâ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt; * & spíritu oris ejus omni virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris, * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem;

Quóniam ipse dixit, &

facta sunt : * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consilium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatióne.

Divisio PSALMI 32.

BEáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus : * pópulus quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respexit Dóminus : * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respexit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem ; * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum ; * quóniam adjútor & protector noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum, * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

Ant. Rectum est verbum Dómini, & ómnia ópera ejus in fide. *Ps.* 32.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 4. A. Dóminus.

PSALMUS 67.

EXurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus ; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epulentur, & exultent in conspectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei qui ascendit super occásum.

Dóminus nomen illi : * exultáte in conspectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conspectu pópuli tui, * cùm pertransíres in deserto,

Terra mota est : * étenim

cœli distillavérunt à fácie Dei Sinaï, à fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ : * & infirmáta est, tu verò perfecisti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parasti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Divisio PSALMI 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multâ.

Rex virtútum dilecti, dilecti : * & speciéi domûs divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ; * & posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum díscernit cœlestis reges super eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis : * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid suspicámini montes coagulátos ? * mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina, in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitátem : * accepisti dona in homínibus.

Etenim non credentes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciendi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórum, * vérticem capilli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris;

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

Altera divisio PSALMI 67.

IN ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus * in mentis excessu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ; * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti sunt argento.

Díssipa gentes quæ bella volunt: * vénient legáti ex Ægypto; Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo qui ascendit super cœlum cœli * ad oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis: * date glóriam Deo.

Super Israel magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis; Deus Israel ipse dabit virtútem & fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Ant. Dóminus dabit verbum evangelizántibus: Deus Israel ipse dabit fortitúdinem plebi suæ.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Dómine.

PSALMUS 88.

MIsericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo;

Quóniam dixisti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis; * jurávi David servo meo:

Usque in ætérnum præparábo semen tuum; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum; * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra: * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundásti;

Aquilónem & mare tu creásti: * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia: * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Justítia & judícium præparátio sedis tuæ; * misericórdia & véritas præcedent fáciem tuam.

Divisio PSALMI 88.

BEátus pópulus qui scit jubilatiónem: * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt,

Et in nómine tuo exultá-

bunt totâ die, * & in justítia tua exaltabuntur;

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * & Sancti Israel regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixisti: * Pósui adjutórium in potente, & exaltávi electum de plebe mea.

Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * & odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea & misericórdia mea cum ipso; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & susceptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excelsum præ régibus terræ.

In æternum servábo illi misericórdiam meam, * & testamentum meum fidéle ipsi;

Et ponam in sǽculum sǽculi semen ejus, * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint;

Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint,

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea;

Neque profánabo testamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera divisio PSALMI 88.

SEmel jurávi in sancto meo, * si David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus sicut sol in conspectu meo,

Et sicut luna perfecta in æternum, * & testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulisti & despexisti, * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: * profanasti in terra sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus: * posuisti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeuntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltasti déxteram depri-

[illegible]ationem eum: * lætificasti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne; * & sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.

Usquequò, Dómine, avertis in finem? * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo qui vivet, & non vidébit mortem? * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, * quod contínui in sinu meo, multárum géntium;

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Ant. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die, & in justítia tua exaltabúntur.

℣. Ténebræ non obscurabúntur à te, Dómine; ℟. Et nox sicut dies illuminábitur. *Ps.* 138.

℣. *Sacerd.* Cognoscant quia nomen tibi Dóminus: ℟. Tu solus Altíssimus in omni terra. *Ps.* 82.

AD LAUDES.

Ant. 4. f. Audi.

PSALMUS 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum, * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ;

Quia præceptum in Israel est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocasti me, & liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & contestábor te: * Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os

tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam ; * & Iſrael non intendit mihi.

Et dimíſi eos ſecundùm deſidéria cordis eórum : * ibunt in adinventiónibus ſuis.

Si pópulus meus audiſſet me ; * Iſrael ſi in viis meis ambulaſſet,

Pro níhilo fórſitan inimícos eórum humiliaſſem, * & ſuper tribulantes eos miſiſſem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti ſunt ei ; * & erit tempus eórum in ſécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti ; * & de petra, melle ſaturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus, & conteſtábor te : ego ſum Dóminus Deus tuus.

Ant. 1. *g.* Parátum.

PSALMUS 107.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo & pſallam in glória mea.

Exurge, glória mea ; exurge, pſaltérium & cíthara : * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & pſallam tibi in natiónibus ;

Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus ; * & ſuper omnem terram glória tua ;

Ut liberentur dilecti tui : * ſalvum fac déxterâ tuâ, [...] exaudi me.

Ant. Parátum cor meum, Deus ; exurgam dilúculo [...] confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. F. Dómine.

Diviſio PSALMI 107.

DEus locútus eſt in ſancto ſuo : * exultábo, [...] dividam Síchimam, & con[...] vallem tabernaculórum [...]métiar.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manaſſes ; * & Ephraim ſuſcéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me uſque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos ? * & non exíbis, Deus, in virtútibus noſtris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.

Ant. Dómine, vana ſalus hóminis : in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8. c. Deus.

In Feriis, CANTICUM *Annæ.* 1. *Reg.* 2.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum eſt cornu meum in Deo meo.

Dilatátum eſt os meum

super inimícos meos ; * quia lætáta sunt in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus ; neque enim est alius extra te : * & non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, gloriantes : * recédant vétera de ore vestro ;

Quia Deus scientiárum Dóminus est, * & ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est ; * & infírmi accincti sunt róbore.

Repléti priùs pro pánibus se locavérunt ; * & famélici saturáti sunt,

Donec stérilis péperit plúrimos ; * & quæ multos habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat, & vivíficat : * dedúcit ad ínferos, & redúcit.

Dóminus páuperem facit, & ditat : * humíliat & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * & de stércore élevat páuperem ;

Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * & pósuit super eos órbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, & ímpii in ténebris conticescent ; * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus ; * & super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium regi suo, * & sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Deus scientiárum Dóminus est, & ipsi præparantur cogitatiónes.

[*In Festis Sanctorum*,

CANTICUM. 1.*Par*.29.

BEnedictus es, Dómine, Deus Israel Patris nostri, * ab æterno in æternum.

Tua est, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória, atque victória ; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo sunt & in terra, * tua sunt.

Tuum, Dómine, regnum ; * & tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua est glória : * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia : * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuum ínclytum.]

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus.

PSALMUS 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion ;

Quóniam confortávit se-

ras portárum tuárum, * benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe frumenti sátiat te;

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum suum Jacob, & judícia sua Israel: non fecit táliter omni natióni.

CAPITULUM. I. *Petr.* 2.

VOs genus electum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum.

HYMNUS.

DIGNAS quis, ô Deus, tibi
Laudes rependat, qui tuo
Pellis tenébras lúmine,
Salútis & monstras viam?

Tu, quam jubes, donas fidem;
Hæc cúltui præest tuo;
Hæc mentis errores fugat;
Hæc corda sursum dírigit.

Te destitúta spíritu
Nil pompa sacrórum juvat;
Secréta puri blándiùs
Tibi litábunt péctoris.

Vox inde cordi cónsona
Vectígal exolvet suum,
Et ad salútem líbero
Prométur ore véritas.

O, qui superbos réspuis,
Et símplices amas, Deus,
Ut crescat in nobis fides,
Cordis tumórem cómprime.

Sit summa Patri glória;
Sit summa Nato, qui fidem
Cruóre fundávit suo:
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, ℟. Et intellectum dat párvulis. *Ps.* 118.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis, ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus. *Luc.* I.

AD PRIMAM.

Ant. à. Illúminet.

PSALMUS 66.

DEus misereátur nostrî, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostrî;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus,

Deus, *confiteantur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent gentes; quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus;* & métuant eum omnes fines terræ.

PSALMUS 89.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priusquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis; * à sǽculo & usque in sǽculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * & dixísti: Convertímini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies hestérna quæ prætériit, & custódia in nocte :

Quæ pro níhilo habentur, * eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat & tránseat : * véspere décidat, indúret & aréscat;

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspectu tuo, * sǽculum nostrum in illuminatióne vultûs tui;

Quóniam omnes dies nostri defecérunt, & in ira tua defécimus : * anni nostri sicut aránea meditabuntur.

Dies annórum nostrórum in ipsis septuaginta anni : * si autem in potentátibus, octoginta anni,

Et amplius eórum * labor & dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo, * & corripiémur.

Divisio PSALMI 89.

QUis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre ?

Déxteram tuam sic notam fac, * & erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequò ? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdiâ tuâ; * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliásti, *annis quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua; * & dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos : & ópera mánuum nostrárum dírige super nos; * & opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Illúminet Dóminus vultum suum super nos; ut cognoscámus in terra viam tuam, Dómine. *Ps.* 66.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Credo.

PSALMUS 26.

DOminus illuminátio mea, & salus mea; * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ; * à quo trepidábo.

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.

Si consistant advérsùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat advérsùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protexit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Divisio PSALMI 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miserére meî, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelinquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona, Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age; * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

PSALMUS 83.

QUàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea *

exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus & Deus meus!

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine! * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noster, áspice, Deus, * & réspice in fáciem christi tui;

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum;

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus: * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. *Ps.* 26.

Capitulum. *Hebr.* 11.

EST fides sperandárum substántia rerum, argumentum non apparéntium.

℟. *br.* Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondisti timéntibus te! Quàm magna. ℣. Perfecisti eis * qui sperant in te, * Quam abscondisti. Glória. Quàm magna. *Ps.* 30.

℣. Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; ℟. Sed non ut lex tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 8. *G.* Veníte, filii.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convertit.

Deduxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala; * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * advérsùs eos qui tríbulant me.

Impinguasti in óleo caput meum: * & calix meus iné-

brians quàm præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

PSALMUS 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, & lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum ; * & exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum ; & exaudívit me, * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini ; * & fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamávit ; & Dóminus exaudívit eum, * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum ; * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus ; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt ; * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Divisio PSALMI 33.

VEníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam à malo ; * & lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum : * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi ; & Dóminus exaudívit eos ; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum ; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima ; * & qui odérunt justum delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum ; * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Veníte, filii, audíte me : timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

CAPITULUM. *Jac.* 2.

SIcut corpus sine spíritu mórtuum est, ita & fides sine opéribus mórtua est.

℟. *br.* Gressus meos dírige, Dómine, * Secundùm elóquium tuum. Gressus. ℣. Ut custódiam * mandáta tua, * Secundùm elóquium tuum. Glória. Gressus meos.

℣. Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me; ℟. Quia mandátis tuis crédidi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Non discédimus.

PSALMUS 69.

DEus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me festina.

Confundantur, & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

PSALMUS 79.

QUi regis Israel, intende; * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Cherubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, & Manasse.

Excita poténtiam tuam; * & veni, ut salvos fácias nos.

Deus, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quousque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuisti nos in contradictiónem vicínis nostris; * & inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Divisio PSALMI 79.

[DOmine] víneam de Ægypto transtulisti: * ejecisti gentes, & plantasti eam.

Dux itíneris fuisti in conspectu ejus: * plantasti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbusta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites suos usque ad mare, * & usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti macériam ejus; * & vindémiant

eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de sylva, * & singuláris ferus depastus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cœlo, & vide, & vísita víneam istam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Incensa igni, & suffossa * ab increpatióne vultûs tui peribunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * & super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Ant. Non discédimus à te, Dómine: vivificábis nos. *Ps.* 79.

CAPITULUM. *Rom.* 4.

CRedenti in eum qui justíficat ímpium, reputátur fides ejus ad justítiam, secundùm propósitum grátiæ Dei.

℟. *br.* Salvávit eos Dóminus, *Et crediderunt verbis ejus. Salvávit. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus, * Et credidérunt. Glória. Salvávit. *Ps.* 105.

℣. In conspectu géntium revelávit justítiam suam: ℟. Recordátus est misericórdiæ suæ. *Ps.* 97.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. Crédidi.

PSALMUS 115.

CRédidi, propter quod locútus sum; * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspectu Dómini mors Sanctorum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & fílius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúsalem.

Ant. Crédidi propter quod locútus sum; ego autem humiliátus sum nimis.

Ant. 1. g. Confitébor.

PSALMUS 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * quóniam audísti verba oris mei.

ıspectu Angelórum
tibi : * adorábo ad
ı sanctum tuum,
ıfitébor nómini tuo
nisericórdia tua &
tua ; * quóniam
ıasti super omne,
ánctum tuum.
ıacumque die invo-
te, exaudi me : *
ıcábis in ánima mea
ı.
teantur tibi, Dómi-
ınes reges terræ ; *
liérunt ómnia ver-
tui.
ntent in viis Dómi-
uóniam magna est
Dómini ;
iam excelsus Dó-
& humília réspicit,*
ı longè cognoscit.
ıbulávero in médio
ónis, vivificábis
ı super iram inimi-
meórum extendisti
tuam, & salvum
ı déxtera tua.
inus retríbuet pro
Dómine, misericór-
in séculum : ópera
ı tuárum ne despi-

Confitébor nómini
ımine, super miseri-
ıa & veritáte tua.
7. d. Generátio.
ALMUS 144.
ábo te, Deus meus
; * & benedícam
tuo in séculum, &
ım séculi.
ngulos díes benedí-

cam tibi ; * & laudábo nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis ; * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * & justítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. *D.* Fidélis.

Divisio PSALMI 144.

MIserátor & miséricors Dóminus ; * pátiens, & multùm miséricors.

Suávis Dóminus univérsis, * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua ; * & sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent,* & poténtiam tuam loquentur ;

Ut notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium seculórum;* & dominátio tua in omni ge-

neratióne & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; * & tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Ant. 8. c. Propè est Dóminus.

Altera divisio PSALMI 144.

JUstus Dóminus in ómnibus viis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligentes se, * & omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in séculum, & in séculum séculi.

Ant. Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum in veritáte.

CAPITULUM. *Rom.* 10.

COrde créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem; dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum.

HYMNUS.

O Fortis, ô clemens Deus,
Salútis auctor, tu fidem
Nostris potenter ínsere,
Germen salútis, córdibus.

Hinc omne robur dúcimus:
Hæc arma nobis; hoc manus
Protecta scuto, flámmea
Retundet hostis spícula.

Hinc fúndimus preces tibi
Sacri sub umbra nóminis,
Quo nítitur spes ómnium
Uno salútis pígnore

Placatus illo nómine,
Labántibus feres opem,
Dabísque, sanctam dégener
Ne vita deturpet fidem.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus,
Infúsa per quem córdibus
Relúcet imis véritas. Amen.

℣. Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Potens est Dóminus, & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Salvum me fac, Dómine.

PSALMUS 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus; * quóniam diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde & corde locúti sunt.

Disperdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * & linguam magníloquam;

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt: * quis noster Dóminus est?

Propter misériam inopum, & gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos; * & custódies nos à generatióne hac in æternum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secundùm altitúdinem tuam multiplicasti filios hóminum.

PSALMUS 38.

DIxi: Custódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori *meo custódiam*, * cùm consísteret peccátor advérsùm me.

Obmútui, & humiliátus sum, & sílui à bonis, * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intrà me, & in meditatióne mea exardéscet ignis: * locútus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum, quis est; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuisti dies meos: * & substántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo; * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Divisio PSALMI 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui, & non apérui os meum; * quóniam tu fecisti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manus tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter *iniquitátem* corripuisti

hóminem, & tabéſcere feciſti ſicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego ſum apud te, & peregrínus, * ſicut omnes patres meï.

Remitte mihi ut refrígerer, priuſquàm ábeam: * & ámpliùs non ero.

Ant. Salvum me fac, Dómine, quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum. *Pſ.* 11.

FERIA SEXTA.

Officii finis.

Exemplo Christi patientis, ad perferendas vitæ hujus ærumnas animetur Fidelis.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, adorémus, & procidámus ante Deum: * Plorémus coram Dómino qui fecit nos. *Pſ.* 94.

HYMNUS.

JAM ſánctius moves opus,
Tecum, Deus, delíberans:
Mundo recénti príncipem,
Tibique præcónem paras.

HOMO creátur, hunc ſacro
Cœléſtis oris hálitu
Succendis, & vivam tuî
Spiráre das imáginem.

ERGO per omnes æquoris,
Tellúris omnes & ſinus
Regnábit: at memor ſuî
Deo minórem ſe gerat.

HEU, cæca cordis právitas!
Jugum rebellis éxcutit;
Deo ſuperbus nec timet
Æquáre pulvis vérticem.

HINC quanta lúctuum cohors
Incumbit orbi pérdito!
O Christe, ni feras opem,
Spes tota fontes déſerat.

QUI nos creávit, laus Patri;
Qui nos redémit, Fílio;
Cujus movémur hálitu,
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 7. b. Contriſtátus ſum.

PSALMUS 51.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injuſtítiam cogitávit lingua tua: * ſicut novácula acúta feciſti dolum.

Dilexiſti malítiam ſuper benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem.

Dilexiſti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolóſa.

Proptéreà Deus déſtruet te in finem: * evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt juſti, & timébunt, & ſuper eum ridé-

bunt; * & dicent: Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum;

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & prævâluit in vanitáte sua.

Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei: * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, & in sǽculum sǽculi.

Confitébor tibi in sǽculum, quia fecisti; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspectu sanctórum tuórum.

PSALMUS 54.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, & exaudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me, * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? * & volábo, & requiescam.

Ecce elongávi fúgiens, * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit à pusillanimitáte spíritûs, * & tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas; * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique;

Et si is qui óderat me, super me magna locútus fuísset, * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui simul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos, * & descendant in infernum viventes;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus salvábit me.

Divisio PSALMI 54.

VEsperè, & manè, & merídiè narrábo & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humi-

liábit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum: * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus; * & appropínquávit cor illíus.

Molliti sunt sermónes ejus super óleum; * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam; & ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suos; * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Contristátus sum in exercitatióne mea, & conturbátus sum; quóniam declinavérunt in me iniquitátes. *Ps.* 54.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Ab insurgéntibus in me.

PSALMUS 58.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus; * & ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris sánguinum salva me;

Quia ecce cepérunt ánimam meam; * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine; * sine iniquitáte cucurri, & direxi.

Exurge in occursum meum, & vide; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israel.

Intende ad visitandas omnes gentes: * non miseréaris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam; * & famen patiéntur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore suo, & gládius in lábiis eórum; * quóniam quis audivit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Divisio PSALMI 58.

DEus ostendet mihi super inimícos meos: * ne occídas eos, nequando obliviscantur pópuli mei.

Disperge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protector meus, Dómine.

Delictum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum; * & comprehendantur in supérbia sua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabuntur in consummatióne; * in ira consummatiónis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * & finium terræ.

Converténtur ad vésperam; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergentur ad manducandum; * si verò non fúerint saturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo manè misericórdiam tuam;

Quia factus es suscéptor meus & refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

PSALMUS 60.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum: * in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula: * protégar in velamento alárum tuárum;

Quóniam tu, Deus meus, exaudisti oratiónem meam, * dedisti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in æternum in conspectu Dei: * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine; quia irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 4. a. In conspectu.

PSALMUS 68.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profundi, * & non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempestas demersit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injustè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam; * & delicta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubescant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super

me, * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * & factus sum illis in parábolam.

Adversùm me loquebántur qui sedébant in porta; * & in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus beneplácit, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum.

Non me demergat tempéstas aquæ, * neque absórbeat me profúndum, neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio PSALMI 68.

EXaudi me, Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua: * secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, & misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit; * & qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel; * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in retributiónes, & in scándalum.

Obscurentur óculi eórum, ne vídeant; * & dorsum eórum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam; * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum desérta; * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt; * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum; * & non intrent in justítiam tuam.

Deleantur de libro vivén-

tium; * & cum justis non scribantur.

Altera divisio Psalmi 68.

EGo sum pauper & dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novellum, * córnua producentem & úngulas.

Videant páuperes, & læténtur: * quærite Deum, & vivet ánima vestra;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion, * & ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me: impropérium expectávit cor meum, & misériam.

℣. Die ac nocte graváta est super me manus tua: ℟. Conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina. *Ps.* 31.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum; ℟. Et ab inimícis meis salvus ero. *Ps.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

Psalmus 53.

DEus, in nómine tuo salvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me, & fortes quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * & in veritáte tua disperde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me; * & super inimícos meos despexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei; quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me.

Ant. 7. ç. Deus meus.

Psalmus 70.

IN te, Dómine, sperávi; non confundar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut salvum me fácias;

Quóniam firmamentum meum * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea à juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: de ventre matris meæ tu es protector meus; * in te cantátio mea semper.

Tanquam prodígium factus sum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cùm defécerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; persequímini, & comprehéndite eum, * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundantur & deficiant detrahentes ánimæ meæ: * operiantur confusióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo, * & adjíciam super omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris; quóniam tu es patiéntia mea.

Ant. 3. *a.* Lingua mea.

Divisio Psalmi 70.

Os meum annuntiábit justítiam tuam, * totâ die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me à juventúte mea; * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua,

Et usque in senectam & sénium: * Deus, ne derelinquas me;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est,

Poténtiam tuam & justítiam tuam, Deus, usque in altíssima quæ fecisti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulatiónes multas, & malas? * & conversus, vivificasti me, & de abyssis terræ íterum reduxisti me.

Multiplicasti magnificéntiam tuam; * & conversus consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, Deus: * psallam

tibi in cíthara, Sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi: * & ánima mea, quam redemisti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, * cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fúeris.

In Feriis, CANTICUM *Habacuc.* 3.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum: * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * & Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit, córnua in mánibus ejus: * ibi abscóndita est fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors; * & egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & mensus est terram: * aspexit, & dissolvit gentes; & contriti sunt montes séculi.

Incurváti sunt colles mundi * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ: * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascendes super equos tuos, * & quadrígæ tuæ salvátio;

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juramenta tríbubus quæ locútus es

Flúvios scindes terræ? vidérunt te, & doluérunt montes; * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol & luna stetérunt in habitáculo suo: * in luce sagittárum tuárum ibunt, in splendóre fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * & in furóre obstupefácies gentes.

Egressus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum christo tuo.

Percussisti caput de domo ímpii; * denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultátio eórum, * sicut

ejus qui dévorat pâuperem in abscóndito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus est venter meus: * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * & subter me scáteat;

Ut requiéscam in die tribulatiónis, * ut ascendam ad pópulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ; * & arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus, * & non erit armentum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus, fortitúdo mea; * & ponet pedes meos quasi servórum.

Et super excelsa mea dedúcet me victor * in psalmis canentem.

Ant. Cùm irátus fúeris, Dómine, misericórdiæ recordáberis.

[*In Festis Sanctorum*,

CANTICUM *Isaiæ*. 26.

URbs fortitúdinis nostræ Sion: * Salvátor ponétur in ea murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem.

Vetus error ábiit: servábis pacem; * pacem, qui in te sperávimus.

Sperastis in Dómino in sǽculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in excelso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, gressus egenórum.

Sémita justi recta est, * rectus callis justi ad ambulandum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte; * sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * justítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, & non discet justítiam: * in terra sanctórum iníqua gessit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua; * & non vídeant:

Vídeant, & confundantur zelantes pópuli; * & ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis; * ómnia enim ópera nostra operátus est nobis.]

4. *D*. Laudábo.

ALMUS 145.

la, ánima mea, Dó-
:um : * laudábo Dó-
in vita mea ; pſal-
o meo quámdiu ſue-

e confidere in prin-
; * in filiis hómi-
n quibus non eſt ſa-

t ſpíritus ejus, &
ur in terram ſuam : *
die peribunt omnes
ónes eórum.
s cujus Deus Jacob
ejus, ſpes ejus in
o Deo ipsíus, * qui
:lum & terram, ma-
ómnia quæ in eis

:uſtódit veritátem in
n, facit judícium in-
patiéntibus, * dat
:ſuriéntibus.
iinus ſolvit compédi-
Dóminus illúminat

iinus érigit eliſos : *
us díligit juſtos.
iinus cuſtódit ádve-
pupillum & víduam
et ; * & vias pecca-
diſperdet.
nábit Dóminus in ſé-
* Deus tuus, Sion,
eratiónem & genera-
i.
. Laudábo in vita
óminum, qui facit
im injúriam patiénti-

CAPITULUM. *Iſaiæ*. 33.

DOmine, miſerére noſtri; te enim expectávimus : eſto bráchium noſtrum in mane, & ſalus noſtra in témpore tribulatiónis.

HYMNUS.

ULtricibus nos úndique
Dum ſaucias telis, Deus,
Quis ferre, te præter, queat
Mœréntibus ſolátium?
MUNDUS faceſſat : nil opis
Favóre præſtat fútili :
Fallácibus quin áſperat
Alitque fomentis malum.
FLAGELLA nos terrent tua ;
Non illa ſpem demunt tamen :
Quæ ferre nos jubes, Pater,
Fiunt medéla vúlnerum.
AT ímpetus libídinum
Ferocientes cómprime :
Hæc vera nos vexant mala,
Sanáre quæ ſolus potes.
QUID ergo ceſſas? íngruunt
Intùs foríſque prælia ;
Hoſti ne præda mens erit
Chriſti redempta ſanguine?
AUDIS precantes : ánxiæ
Spes blanda jam menti redit :
O Chriſte, tetros mors tua
Mortis pavóres díſcutit.
SIT Trinitáti glória,
Quæ ſic flagellis quos amat
Exercet, ut clementiæ
Rurſum recordétur ſuæ.
Amen.

℣. Exultábo mane miſericórdiam tuam ; ℟. Quia

factus es susceptor meus in die tribulatiónis. *Ps.* 58.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 3. c. Exurge.

PSALMUS 43.

DEus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus * quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antiquis.

Manus tua gentes dispérdidit, & plantasti eos: * afflixisti pópulos, & expulisti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * & bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui; * quóniam complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus, & Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo spernémus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo, * & gládius meus non salvábit me.

Salvasti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudisti.

Divisio PSALMI 43.

IN Deo laudábimur to- die; * & in nómine tu- confitébimur in séculum.

Nunc autem repulisti, & confudisti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertisti nos retrórsum post inimícos nostros; * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tanquam oves escárum, * & in géntibus dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuum sine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem & derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est; * & confúsio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis & obloquentis, * à fácie inimíci & persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos; nec oblíti sumus te, * & iníquè non égimus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor nostrum, * & declinasti sémitas nostras à via tua;

Quóniam humiliasti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera divisio Psalmi 43.

SI obliti sumus nomen Dei nostri, * & si expándimus manus nostras ad deum aliénum,

Nonne Deus requíret ista; * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exurge, quare obdormis, Dómine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam avertis? * oblivísceris inópiæ nostræ & tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra, * conglutinátus est in terra venter noster.

Exurge, Dómine, ádjuva nos; * & rédime nos propter nomen tuum.

Ant. Exurge, quare obdormis, Dómine? exurge, & ne repellas in finem.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D Circumdedérunt.

Psalmus 39.

EXpectans expectávi Dóminum, * & intendit mihi.

Et exaudívit preces meas; * & eduxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * & direxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus, * & non respexit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi & locútus sum; * multiplicáti sunt super número.

Sacrifícium & oblatiónem noluisti; * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccáto non postulasti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Divisio Psalmi 39.

ANnuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna; * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me; * misericórdia

tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est número; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei; * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me, * Dómine, ad adjuvandum me réspice.

Confundantur & revereantur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm, & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur super te omnes quærentes te; * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pauper: * Dóminus sollícitus est meî.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

PSALMUS 57.

SI verè útique justítiam loquímini, * recta judicáte filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini; * in terra injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitúdinem serpentis: * sicut áspidis surdæ, & obturantis aures suas;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens: * intendit arcum suum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur: * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priusquàm intellígerent spinæ vestræ rhamnum; * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætábitur justus, cùm víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus justo, * útique est Deus júdicans eos in terra.

Ant. Circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: compláceat tibi, Dómine, ut éruas me. *Ps.* 39.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

SUpra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetipsis responsum mortis habúimus, ut non simus fidentes in no-

bis ; sed in Deo qui suscitat mórtuos ; qui de tantis perículis nos erípuit, & éruit ; in quem sperámus quóniam & adhuc erípiet.

℟. *br*. Multiplicáti sunt, * Qui odérunt me gratìs. Multiplicáti sunt. ℣. Confortáti sunt * qui persecúti sunt me injustè, * Qui odérunt me gratìs. Glória Patri. Multiplicáti sunt. *Ps*. 68.

℣. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : ℟. Ab defensiónem meam cónspice. *Ps*. 21.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Potum meum.

PSALMUS 101.

DOmine, exaudi oratiónem meam ; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me : * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exáudi me ;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum ; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno solitúdinis : * factus sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei ; * & qui laudábant me adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ ; * quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt, * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes ; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Divisio PSALMI 101.

TU exurgens miseréberis Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus ;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam ;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatiónem álteram : * &

pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne revóces me in dimídio diérum meórum: * in generatióne generatiónum anni tui.

Altera divisio PSALMI 101.

INítio tu, Dómine, terram fundasti: * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt; * tu autem pérmanes.

Et omnes sicut vestimentum veterascent; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt; * & semen eórum in séculum dirigétur,

Ant. Potum meum cum fletu miscébam, à fácie iræ & indignatiónis tuæ, Dómine.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

VObis, tanquam filiis, lóquitur [Deus] dicens: Fili mi, noli neglígere disciplínam Dómini; neque fatigéris dum ab eo argúeris: quem enim díligit Dóminus, castigat; flagellat autem omnem fílium quem récipit. In disciplína perseveráte.

℟. *br.* Ego, Dómine, * In flagella parátus sum. Ego.
℣. Et dolor meus * in conspectu meo semper: * In flagella. Gloria. Ego, Dómine.

℣. Dómine, ante te omne desidérium meum; ℟. Et gémitus meus à te non est abscónditus. *Ps.* 37.

AD NONAM.

Ant. 6. *F.* Deus meus.

PSALMUS 21.

DEus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquisti? * longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, & liberasti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me, derisérunt me: * locúti sunt

movérunt caput.
t in Dómino, erí-
; * salvum fáciat
oniam vult eum.
m tu es qui extra-
ventre;*spes mea
ts matris meæ.
rojectus sum ex
de ventre matris
meus es tu.
o Psalmi 21.
meus] ne discés-
; à me, *quóniam
róxima est, quó-
est qui ádjuvet.
ledérunt me ví-
: * tauri pingues
t me.
unt super me os
icut leo rápiens &

ua effúsus sum, *
a sunt ómnia ossa

est cor meum tan-
a liquescens * in
atris mei.
unquam testa vir-
& lingua mea ad-
ibus meis ; * &
em mortis dedu-

m circumdedérunt
multi; *concílium
tium obsédit me.
nt manus meas &
os: * dinumeravé-
ia ossa mea.
ò consideravérunt
érunt me : * divi-
i vestimenta mea,
vestem meam mi-
rtem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Altera divisio Psalmi 21.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : *univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel; * quóniam non sprevit neque despexit deprecatiónem páuperis.

Nec avertit fáciem suam à me ; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent páuperes, & saturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in séculum séculi

Reminiscentur & converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspectu ejus * universæ famíliæ géntium;

Quóniam Dómini est regnum, * & ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra; * & annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Deus meus, quare me dereliquisti? longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Capitulum. *Thren.* 5.

QUare in perpétuum oblivíscéris nostrì? derelinques nos in longitúdine diérum? Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur: ínnova dies nostros, sicut à princípio; sed projíciens repulisti nos, irátus es contra nos vehementer.

℟. *br.* Usquequò, Dómine, * Oblivíscéris me in finem? Usquequò. ℣. Usquequò exaltábitur * inimícus meus super me? * Oblivíscéris. Glória. Usquequò. *Ps.* 12.

℣. Exurge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: ℟. Ne oblivíscáris páuperum. *Ps.* 9.

AD VESPERAS.

Ant. 4. A. Supra dorsum.

Psalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * etenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus * concídit cervíces peccatórum.

Confundantur & convertantur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod, priusquàm evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit; * & sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: prolongavérunt iniquitátem suam.

Ant. 2. D. Posuisti.

Psalmus 138.

DOmine, probasti me, & cognovisti me: * tu cognovisti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexisti cogitatiónes meas de longè: * sémitam meam & funículum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia, novíssima & antíqua: * tu formasti me,

ti super me manum

ilis facta est sciéntia
e : * confortáta est,
ótero ad eam.
bo à spíritu tuo ? *
fácie tua fúgiam ?
éndero in cœlum,
s : * si descéndero
ium, ades :
apsero pennas meas
, * & habitávero in
maris ;
m illuc manus tua
me, * & tenébit me
tua.
i : Fórsitan ténebræ
ábunt me ; * & nox
tio mea in delíciis

ténebræ non obscu-
r à te ; & nox sicut
minábitur : * sicut
ejus, ita & lumen

tu possedísti renes
* suscepísti me de
atris meæ,
Posuísti super me
tuam, Dómine ;
ácie tua fúgiam ?
6. F. Confitébor tibi,
visio Psalmi 138.
fitébor tibi, [Dó-
ne] quia terribíliter
icátus es ; * mirabí-
ra tua, & ánima mea
cit nimis.
est occultátum os
à te, quod fecísti in
; * & substántia mea
rióribus terræ.
erfectum meum vidé-

runt óculi tui ; & in libro tuo omnes scribentur : * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabuntur : * exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri sánguinum, declináte à me ;

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam ? * & super inimícos tuos tabescébam ?

Perfectò ódio óderam illos ; * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, & scito cor meum : * intérroga me, & cognosce sémitas meas ;

Et vide si via iniquitátis in me est ; * & deduc me in via ætérna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es ; ánima mea cognoscit nimis.

Ant. 3. b. Custódi me, Dómine.

Psalmus 139.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo : * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * totâ die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpentis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris ; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt superbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. c. Dómine, Dómine.

Divisio Psalmi 139.

DOmine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me ; ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitus eórum ; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes : in ignem dejícies eos ; * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injustum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebuntur nómini tuo ; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ, ne derelinquas me.

Capitulum. *Hebr.* 12.

DEponentes omne pondus & circumstans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen ; aspicientes in auctórem fidei & consummatórem Jesum, qui, propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, confusióne contemptâ.

Hymnus.

LUgete, pacis Angeli :
Mortális en ultrò Deus,
Culpæ gerens imáginem,
Pœnam nocentûm sustinet.

Amoris ô miráculum !
O cordis humáni stupor !
Insons Deus neci datur ;
Pigébit & sontes pati !

Nos sempiternis crux tua,
O Christe, flammis éruit :
Hîc ure vindex, hîc seca,
Parcas in æternum modò.

Caro reclámat ; sed Patris
Urget voluntas : nos tuâ
Virtúte da fortes sequi,
Jesu, quod exemplo doces.

Livore sanátos tuo,
Tuoque lotos sánguine,
Peccando ne novam sinas
Paráre nos tibi crucem.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natoque sit laus víctimæ :
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

amávi ad te, Dó-
tâ die: ℟. Expandi
nus meas. *Ps.* 87.
ignificat. *Ant.* 1. *D.*
minus poténtiam in
uo: dispersit super-
e cordis sui. *Luc.* 1.

MPLETORIUM.
. D. Dómine.
ALMUS 37.
mine, ne in furóre
o árguas me, * ne-
ue in ira tua corri-
;
iam sagittæ tuæ in-
mihi, * & confirma-
me manum tuam.
est sánitas in carne
ácie iræ tuæ: non
óssibus meis à fácie
um meórum.
iam iniquitátes meæ
essæ sunt caput
* & sicut onus gra-
itæ sunt super me.
érunt & corruptæ
atríces meæ, * à fa-
iéntiæ meæ.
factus sum & cur-
m usque in finem: *
contristátus ingre-

uiam lumbi mei im-
t illusiónibus; * &
ánitas in carne mea.
tus sum & humiliá-
nimis: * rugiébam
cordis mei.
ine, ante te omne
m meum; * & gé-
eus à te non est abs-
.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Divisio PSALMI 37.

Amíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & steterunt.

Et qui juxta me erant de longè steterunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iniquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi, * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus: * ne discésseris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

PSALMUS 55.

MIserére meî, Deus, quóniam conculcávit me homo: * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totá die, * quóniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo; * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abscondent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuisti lácrymas meas in conspectu tuo, sicut & in promissióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsùm * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum: * in Dómino laudábo sermónem.

In Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam laudatiónes tibi;

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Dómine Deus meus, ne discésseris à me. *Ps.* 37.

SABBATO,

OFFICII FINIS.

Bonorum operum Deus
Merces magna nimis,
Canticis gratiarum actionis celebratur.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminus ipse est Deus noster: * Veníte, adorémus. *Ps.* 94.

HYMNUS.

TAndem peractis, ô Deus,
Sexto diérum límite,
Ponis modum labóribus,
Orbique plaudis cóndito.

At dum perenni séptimam
Lucem quiéti cónsecras,
En te reposcit dénuo
Alter creatórem labor.

Te cuncta nempe prædicant;

Te terra, pontus, sídera
Cantu celébrant æmulo;
Peccátor unus díssonat.

Tu pectus aufer sáxeum;
Tu cárneum pectus crea:
Et caritátis úberes
Fructus canent hymnum tibi.

Hæc te juvant præcónia,
Si facta voci cónsonent:
Sic efficáci fléctitur
Divína majestas prece.

Æterna laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Qui cuncta nutu cóndidit,
Nutuque servat cóndita.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Propter innocéntiam.

Psalmus 40.

BEátus qui intélligit super egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére meî; * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur forás, * & loquebátur in idipsum.

Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei: * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt adversùm me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére meî, & resúscita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluisti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepisti, * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Israel à século, & usque in séculum: * fiat, fiat.

Psalmus 48.

AUdíte hæc, omnes gentes: * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem,

Quique terrígenæ, & fílii hóminum, * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * & meditátio cordis meî prudéntiam.

Inclinábo in parabólam

aurem meam : * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confidunt in virtúte sua, * & in multitúdine divitiárum suárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam,

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ : * & laborábit in æternum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, * cùm víderit sapientes moriéntes.

Simul insípiens & stultus períbunt, * & relinquent aliénis divítias suas.

Et sepulcra eórum domus illórum in æternum; tabernácula eórum in progénie & progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honóre esset, non intellexit : * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis; * & pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt : * mors depascet eos.

Et dominabuntur eórum justi in matutíno ; * & auxílium eórum veterascet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Divisio PSALMI 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fuerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non sumet ómnia ; * neque descendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsius benedicétur : * confitébitur tibi, cùm benefécerís ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum ; * & usque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intellexit : * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Ant. Propter innocéntiam suscepisti me, Deus ; & confirmasti me in conspectu tuo in æternum. *Ps.* 40.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

PSALMUS 61.

NOnne Deo subjecta erit ánima mea ? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus : * susceptor meus, non movébor ámpliùs.

Quousque irrúitis in hóminem ? * interfícitis univérsi vos tanquam paríeti

ɔ, & marcériæ de-

ntamen prétium
:ogitavérunt repél-
curri in siti: * ore
edicébant, & cor-
maledicébant.
ıtamen Deo subje-
, ánima mea; *
ı ab ipso patiéntia

ipse Deus meus, &
meus; * adjútor
on emigrábo.
:o salutáre meum,
ı mea: * Deus auxí-
& spes mea in Deo

:e in eo, omnis con-
ı pópuli; effúndite
llo corda vestra: *
jútor noster in ætér-

ntamen vani filii
m, mendáces filii
m in statéris, * ut
ıt ipsi de vanitáte in

e speráre in iniqui-
rapínas nolíte con-
:e: * divítiæ si áf-
nolíte cor appónere.
l locútus est Deus,
:c audívi; quia po-
Dei est, & tibi, Dó-
misericórdia; * quia
es unicuíque juxta
ıa.

ALMUS 63.

di, Deus, oratió-
n meam, cùm dé-
: * à timóre inimíci
nimam meam.

Protexísti me à convéntu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum, rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt, Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum; * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum; * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei; * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo: * & laudabúntur omnes recti corde.

PSALMUS 74.

CONfitébimur tibi, Deus, * confitébimur; & invocábimus nomen tuum: narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, & omnes qui hábitant in ea: *

ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníquè ágere ; * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem ;

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, * neque à desertis móntibus.

Quóniam Deus judex est: * hunc humíliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto : * & inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in séculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam ; * & exaltabuntur córnua justi.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum : narrábimus mirabília tua. *Ps.* 74.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Cogitátio hóminis.

PSALMUS 75.

NOtus in Judæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à montibus æternis : * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum ; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis resistet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecisti judícium : * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi ; * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera,

Terríbili, & ei qui aufert spíritum príncipum ; * terríbili apud reges terræ.

PSALMUS 82.

DEus, quis símilis erit tibi ? * ne táceas, neque compescáris, Deus ;

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt adversùs sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & disperdámus eos de gente; * & non memorétur nomen Israel ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: * simul adversùm te testamentum disposuérunt tabernácula Idumæórum & Ismahelítæ,

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis; * facti sunt in adjutórium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, & Sisaræ, * sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperiérunt in Endor; * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, & Zeb, * & Zébee, & Sálmana;

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt: Hæreditáte possideámus sanctuárium Dei.

Divisio PSALMI 82.

DEus meus, pone illos ut rotam * & sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit sylvam, & * sicut flamma combúrens montes;

Ita persequéris illos in tempestáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ; * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubescant & conturbentur in séculum séculi, * & confundantur, & péreant

Et cognoscant quia nomen tibi, Dóminus, * tu solus Altíssimus in omni terra.

Ant. Cogitátio hóminis confitébitur tibi; & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi. *Ps.* 75.

℣. Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, ℟. Et sancti tui benedícant tibi. *Ps.* 144.

℣. *Sacerd.* Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, ℟. Totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 4. d. Pérfice.

PSALMUS 16.

EXaudi, Dómine, justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probasti cor meum, & visitasti nocte: * igne me examinasti; & non est inventa in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, * ut non moveantur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me; Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, Dómine, ut non moveantur vestígia mea.

Ant. 7. b. In justítia.

Divisio Psalmi 16.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt; ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, prævéni eum, & supplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frameam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis; * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant In justítia apparébo conspéctui tuo: satiábor cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. *f.* Parátum.

Psalmus 56.

Miserére meî, Deus, miserére meî; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam & veritátem suam; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum; dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagittæ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis, * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * can-

psalmum dicam.
e, glória mea: ;
psaltérium & cítha-
urgam dilúculo.
ebor tibi in pópu-
tine: * & psalmum
bi in géntibus;
lata magnificáta est
l cœlos misericór-
* & usque ad nubes
mas.
are super cœlos,
* & super omnem
glória tua.
Parátum cor meum,
arátum cor meum:
, & psalmum dicam.
. a. Date magnifi-
.
is, Canticum
yss. Deut. 32.
ite, cœli, quæ lo-
: * audiat terra
ris mei.
rescat ut plúvia do-
mea: * fluat ut ros
um meum.
si imber super her-
& quasi stillæ super
a.
. nomen Dómini in-
: * date magnificén-
eo nostro.
erfecta sunt ópera,
es viæ ejus judícia: *
délis, & absque ulla
áte, justus & rectus.
avérunt ei, & non
s in sórdibus: * ge-
prava atque per-

ine reddis Dómino, *
stulte & insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, & fecit, & creávit te?
Meménto diérum antiquórum: * cógita generatiónes síngulas.
Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi: * majóres tuos, & dicent tibi.
Quando dividébat Altíssimus gentes, * quando separábat fílios Adam;
Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Isráel.
Pars autem Dómini pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.
Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, & vastæ solitúdinis.
Circumdúxit eum, & dócuit; * & custodívit quasi pupíllam óculi sui.
Sicut áquila próvocans ad volandum pullos suos, * & super eos vólitans,
Expándit alas suas, & assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.
Dóminus solus dux ejus fuit; * & non erat cum eo Deus aliénus.
Constítuit eum super excelsam terram, * ut coméderet fructus agrórum,
Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo;
Bútyrum de arménto, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Basan,

Et hircos cum medulla trítici; * & sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, & recalcitrávit; * incrassátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem suum, * & recessit à Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis; * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo; * diis quos ignorábant.

Novi recentesque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit, dereliquisti; * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum fílii sui, & filiæ.

Et ait: Abscondam fáciem meam ab eis, * & considerábo novíssima eórum;

Generátio enim perversa est; * & infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat Deus, * & irritavérunt in vanitátibus suis.

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * & in gente stulta irritábo illos.

Ignis succensus est in furóre meo, * & ardébit usque ad inferni novíssima;

Devorabitque terram cum gérmine suo, * & móntium fundamenta combúret.

Congregábo super eos mala; * & sagittas meas complébo in eis.

Consumentur fame, * & devorábunt eos aves morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli, * ne fortè superbírent hostes eórum;

Et dícerent: Manus nostra excelsa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, & sine prudéntia: * útinam sáperent, & intellígerent, ac novíssima providérent!

Quómodò persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonne ídeò quia Deus suus vendidit eos * & Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eorum; * & inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de suburbánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis; * & botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum có-

rum, * & venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * & signáta in thesauris meis?

Mea est últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxtà est dies perditiónis; * & adesse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis miserébitur.

Vidébit quòd infirmáta sit manus, * & clausi quoque defecérunt, residuique consúmpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam;

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum?

Surgant, & opituléntur vobis, * & in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim solus, * & non sit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego sanábo: * & non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóstibus meis; * & his qui odérunt me retríbuam:

Inebriábo sagittas meas sánguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus; * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * & propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnificéntiam Deo nostro: Dei perfecta sunt ópera.

[*In Festis Sanctorum*,

CANTICUM. *Judith.* 16.

INcípite Dómino in týmpanis: * cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláimini illi psalmum novum: * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella: * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Venit Assur ex móntibus ab Aquilóne, * in multitúdine fortitúdinis suæ:

Cujus multitúdo obturávit torrentes * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit se incensúrum fines meos, * & júvenes meos occisúrum gládio,

Infantes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.]

Ant. 2. D. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes pópuli; quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus.

CAPITULUM. *Coloss.* 1.

NOn cessámus pro vobis orantes, & postulantes ut impleámini agnitióne voluntátis Dei, in omni sapiéntia & intellectu spirituáli; ut ambulétis digne Deo, per ómnia placentes, in omni ópere bono fructificantes, & crescentes in sciéntia Dei, in omni virtúte confortáti secundùm poténtiam claritátis ejus.

HYMNUS.

RERUM Creator ómnium,
Nostros labóres ádjuva;
Ut casta Christi nómine
Nos vita dignos árguat.

Tu nempe sanctus & potens,
Placére das solus tibi:
Tu legis auctor das sequi
Quod lege præmonstras iter.

CINGUNT iter perícula;
Tu lúbricos firma pedes;
Et certióre férvidi
Pergémus ad metam gradu.

O meta felix, pax ubi
Et vera nos manet quies;
Ubi voluptátis sacro
Torrente potábis tuos!

TE mens, ô alma Trínitas,
Anhélat ardens, te sitit:
Tuâ redemptis grátiâ
Æterna redde præmia.
Amen.

℣. Deduc me, Dómine, in via tua & ingrédiar in veritáte tua: ℟. Lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum. *Ps.* 58.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant 7. *d.* Notam.

PSALMUS 87.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo orátio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam;

Quia repléta est malis ánima mea: * & vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber:

Sicut vulneráti dormientes in sepulcris, quorum non es memor ámpliùs, * & ipsi

de manu tua repulsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notòs meos à me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, & non egrediébar * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília? * aut médici suscitábunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepulcro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscentur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi, * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam? * avertis fáciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiéruntiræ tuæ;* & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totâ die; * circumdedérunt me simul.

Elongasti à me amícum & próximum, * & notos meos à misériа.

PSALMUS 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo, * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam, * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Divisio PSALMI 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Notam fac mihi viam in qua ámbulem; quia ad te levávi ánimam meam, Dómine. *Ps.* 142.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. Afferte Dómino.

PSALMUS 28.

AFferte Dómino, filii Dei; * afferte Dómino filios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem; afferte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani,

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani; * & dilectus quemádmodum filius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis: vox Dómini concutientis desertú; * & commovébit Dóminus desertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condensa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & sedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

PSALMUS 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ filiis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulcritúdine tuâ intende, * prósperè procéde.

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circumdáta varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & obliviscere pópulum tuum, & domum patris tui;

Et concupíscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus; & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs: * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatióne.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in séculum séculi.

PSALMUS 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum; * & filii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & psaltério psallant ei;

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória: * lætabuntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * & gládii ancípites in manibus eórum,

Ad faciendam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis;

Ut fáciant in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Afferte Dómino glóriam & honórem. *Ps.* 28.

CAPITULUM. *Coloſſ.* 3.

OMne quodcumque fácitis ; in verbo aut in ópere , ómnia in nómine Dómini Jeſu Chriſti ; grátias agentes Deo & Patri per ipſum.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus * in ore meo , * In omni témpore. Glória Patri. Benedícam. *Pſ.* 33.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea : ℟. Pſallam Deo meo , quámdiu fúero. *Pſ.* 145.

AD SEXTAM.

Ant. 1. *g.* Adjútor.

PSALMUS 45.

DEus noſter refúgium & virtus : * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra , * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum : * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus ; non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes ; & inclináta ſunt regna : * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobiſcum ;* ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte , & vidéte ópera Dómini , quæ póſuit prodígia ſuper terram , * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret , & confringet arma , * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus : * exaltábor in géntibus , & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum,* ſuſceptor noſter Deus Jacob.

PSALMUS 47.

MAgnus Dóminus , & laudábilis nimis , * in civitáte Dei noſtri , in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univerſæ terræ mons Sion , * látera Aquilónis , cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur , * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt ; * convenérunt in unum.

Ipſi videntes ſic admiráti ſunt , * conturbáti ſunt , commóti ſunt.

Tremor apprehendit eos : *

ibi dolóres ut paturientis.
In spíritu vehementi * cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.
Secundùm nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, & compleƈtímini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera;
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in séculum séculi: * ipse reget nos in sécula.

PSALMUS 86.

FUndamenta ejus in móntibus sanƈtis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Glorióse diƈta sunt de te, * cívitas Dei.
Memor ero Rahab & Babylónis, * sciéntium me.
Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthiopum; * hi fuérunt illìc.
Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea; * & ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium, * ómnium habitátio est in te.
Ant. Adjútor noster Deus; proptéreà non timébimus. *Ps.* 45.

CAPITULUM. 2. *Petr.* 1.

SAtágite ut per bona ópera certam vestram vocatiónem & eleƈtiónem faciátis; hæc enim facientes, non peccábitis aliquando.
℟. *br.* Quærite Dóminum, * Et confirmámini. Quærite. ℣. Quærite * fáciem ejus semper, * Et confirmámini. Glória Patri. Quærite Dóminum. *Ps.* 104.
℣. Accédite ad eum, & illuminámini: ℟. Et fácies vestræ non confundentur. *Ps.* 33.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Pauper.

PSALMUS 59.

DEus, repulísti nos, & destruxísti nos: * irátus es, & miséртus es nobis.
Commovísti terram, & conturbásti eam: * sana con-

tritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendisti Pópulo tuo dura: * potasti nos vino compunctiónis.

Dedisti metuéntibus te significatiónem, * ut fúgiant a fácie arcûs;

Ut liberentur dilecti tui: * salvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, & partíbor Síchimam, & convallem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses, * & Ephraim fortitúdo capitis mei:

Juda rex meus, * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

PSALMUS 73.

UT quid, Deus, repulisti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedisti ab inítio.

Redemisti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa; * & non cognovérunt, sicut in exitu super summum.

Quasi in sylva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus; jam non est prophéta; * & nos non cognoscet ámpliùs.

Divisio PSALMI 73.

USquequò, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam * de

médio sinu tuo in finem?

Deus autem, rex noster ante sǽcula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare; * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes & torrentes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem & ver, tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino, * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi; * & ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum; * quia repleti sunt, qui obscuráti sunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt totá die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum qui te odérunt, ascéndit semper.

Ant. Pauper & inops laudábunt nomen tuum, Dómine. *Ps.* 73.

Capitulum. *Philipp.* 4.

QUæcumque sunt vera, quæcumque pudíca, quæcumque justa, quæcumque sancta, quæcumque amabília, quæcumque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte.

℟. *br.* Mandásti justítiam * Testimónia tua. Mandásti. ℟. Et veritátem tuam * nimis. * Testimónia tua. Glória Patri. Mandásti.

℣. Feci judícium & justítiam: ℟. Non tradas me calumniántibus me. *Ps.* 118.

AD VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Beáti omnes.

Psalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion ; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. a. Surge, Dómine.

PSALMUS 131.

MEmento, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam, * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas fáciem Christi tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam ; & sancti tui exultent.

Ant. 7. c. Sion réquies mea.

Divisio PSALMI 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testamentum meum, * & testimónia mea hæc quæ docébo eos.

Et filii eórum usque in séculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam,

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári ; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David : * parávi lucernam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne ; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in séculum séculi : sancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant.

D. Deus meus.
. M U S 143.
:us Dóminus Deus
qui docet manus
ælium, * & dígi-
d bellum.
ordia mea, & re-
um; * susceptor
iberátor meus.
r meus, & in ipso
qui subdit pópu-
ı sub me.
, quid est homo,
uisti ei? * aut fi-
is, quia réputas

anitáti símilis fa-
* dies ejus sicut
ætéreunt.
, inclína cœlos
escende: * tange
& fumigábunt.
coruscatiónem,
is eos: * emitte
as, & conturbá-

manum tuam de
pe me, & líbera
uis multis, * de
orum alienórum,
n os locútum est
; * & déxtera eó-
tera iniquitátis.
eus meus, mise-
nea, & susceptor

. ℣. Beátus.
o PSALMI 143.
cánticum novum
bo tibi: * in psal-
achordo psallam

Qui das salútem régibus; * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno, éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis:

Quorum fílii sicut novellæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtosæ, abundantes in egréssibus suis; * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

CAPITULUM. *Tit.* 2.

SAlvátor noster Jesus Christus dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret sibi pópulum acceptábilem, sectatórem bonórum óperum.

H Y M N U S.

SUPREME motor córdium,
Tu sanctitátis frúgibus
Justos ab orbe cóndito

Tenóre ditas pérperi.
Hîc spes, fides & cáritas
Dulci cohærent vínculo:
Præsentis ævi post diem
Manébit una cáritas.
O CARITAS! ô véritas!
O lux perennis! en erit,
Post tot labóres, ut tuo
Tandem fruámur Sábbato.
Hîc mille per discrímina
Semen gementes spárgimus:
Illîc ovante spléndidam
Gestábimus messem manu.
TU trine, tu, potens Deus,
Fructus adauge quos petis:
Mox dona, justus árbiter:
Cœlo coronábis tua.
Amen.

℣. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo; ℟. Et exaltábit mansuétos in salútem. *Ps.* 149.

Ad Magníficat. *Antiph.* & *Collecta*, *ut in Proprio.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miserére.

PSALMUS 50.

MIserére meî, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum* dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concepturs sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti: * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssópo & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua, * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui, * & spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sa-

crificium, dedíssem útique; * holocaústis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocausta; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

PSALMUS 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me; * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére meî, Domine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis & mitis; * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam; * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudísti me.

Non est símilis tuî in diis, Dómine; * & non est secundùm ópera tua.

Omnes gentes, quascumque fecísti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Divisio PSALMI 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrediar in veritáte tuá;* lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in æternum;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruísti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam,* & non proposuérunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére meî: * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odé-

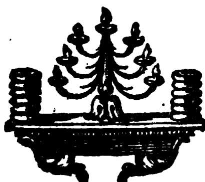
runt me, & confundantur; * quóniam tu, Dómine, adjuvisti me, & consolátus es me.

Ant. Miserére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die. *Ps.* 85.

Hymnus, Capitul. &c. habentur in Ordinario Breviarii post Suffrag. ad Vesp.

Omnes, in Psalmis, Hymnis, & Canticis Deo alacriter modulentur. *Concil. Bas. an.* 1431. *Sess.* 21. *c.* 28.

Quas tibi, Deus meus, voces dedi, cum legerem Psalmos David, Cantica fidelia, & sonos pietatis excludentes turgidum spiritum? quas tibi voces dabam in Psalmis illis, & quomodo in te inflammabar ex eis: & accendebar eos recitare, si possem, toto terrarum orbe? Quantùm flevi in Hymnis & Canticis tuis, suave sonantis Ecclesiæ tuæ vocibus commotus acriter? Voces illæ influebant auribus meis, & eliquabatur veritas tua in cor meum: & exæstuabat indè affectus pietatis, & currebant lacrymæ & benè mihi erat cum eis. *Conf. S. Aug. lib. ix. cap.* 4. & 6.

ORDINARIUM BREVIARII.

Ante Orationem, præpara animam tuam; & noli esse quasi homo qui tentat Deum. Eccli. 18.

Dómine, doce nos oráre. *Luc.* 11.

Ante recitationem divini Officii dicetur ad devotionem Oratio *sequens.*

APeri, Dómine, os meum ad benedicendum nomen sanctum tuum; munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, perversis, & aliénis cogitatiónibus: intellectum illúmina, affectum inflamma; ut dignè, attentè, ac devótè hoc Officium recitáre váleam, & exaudíri mérear ante conspectum divínæ majestátis tuæ: Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Dómine Jesu, in unióne illíus divínæ intentiónis, quâ ipse in terris laudes Deo persolvisti, has tibi Horas persolvo.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Primo dicitur secretò.

PAter noster, qui es in cœlis; sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat voluntas tua sicut in cœlo & in terra: panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: & dimitte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris: & ne nos indúcas in tentatiónem; sed líbera nos à malo. Amen. *Matth.* 6.

AVe, María, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus, & benedictus fructus ventris tui, Jesus. *Luc.* 1.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc, & in hora mortis nostræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipotentem, Creatórem cœli & terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui conceptus est de Spíritu-sancto, natus ex María Vírgine; passus sub Pontio Piláto, crucifixus, mórtuus, & sepultus: descendit ad ínferos; tértiâ die resurrexit à mórtuis: ascendit ad cœlos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis: inde ventúrus est judicáre

vivos & mortuos. Credo in Spíritum-sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum Communiónem, Remissiónem peccatórum, carnis Resurrectiónem, Vitam ætemam. Amen.

Deindè altâ voce dicitur, pollice signando sibi os signo crucis.

DOmine, † lábia mea apéries; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps.* 50. 16.

Tùm signando se à fronte ad pectus, & à sinistro humero ad dextrum.

DEus †, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps. 69.*

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Sequitur Invitatorium quod sicut & cetera partes Officii infrà designanda, reperitur vel in Psalterio, vel in Proprio de Tempore, vel denique in Proprio aut in Communi Sanctorum.

Invitatorium autem semper bis dicitur antè Psalmum Veníte. *Et si Festum sit Solemne aut Annuale repetitur etiam integrè post singulos ejusdem Psalmi versus; in Duplicibus verò & infrà, post secundum & quartum Versum, repetitur tantùm à reclamatione, quæ designatur per Asteriscum*.*

PSALMUS 94.

VEníte, exultémus Dómino; jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus super omnes deos; quóniam non repellet Dóminus plebem suam; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus. Veníte, adorémus, & procidámus ante Deum, plorémus coram Dómino qui fecit nos; quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra; sicut in exacerbatióne secundùm diem tentatiónis in deserto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic; & dixi: Semper hi errant corde; ipsi verò non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea: Si introíbunt in réquiem meam.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

*Hîc in quolibet Feſto fit tantùm reclamatio deſignata per Aſteriſcum *, deindè ſemel integrè repetitur Invitatorium.*

Hymnus, Antiphonæ, Versiculi, habentur in Pſalterio, vel in propriis locis; Psalmi autem dicuntur, prout diſtribuuntur in Pſalterio pro ſingulis Hebdomadæ diebus, niſi aliter in quibuſdam Feſtis notetur.

Dominica & in Officiis novem Lectionum, poſt ſingulos tres Pſalmos cum ſuis Antiphonis & Verſiculo, dicitur ſecretò, Pater noſter.

Altâ voce, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem;

℟. Sed líbera nos à malo

Deinde Absolutio & Benedictiones ut ſequitur.

IN I. NOCTURNO.

Absolutio. 2. *Mac.* 1.

ADapériat Deus cor noſtrum in lege ſua, & in præceptis ſuis; & det nobis cor ómnibus, ut colámus eum. ℟. Amen.

Antè quamlibet Lectionem, Lector petit Benedictionem, dicens: Jube Domne, benedícere, *quod omittit qui ſolus recitat.*

Benedictiones.

1. Deus Dómini noſtri, Jeſu Chriſti, Pater glóriæ det nobis ſpíritum ſapiéntiæ. *Epheſ.* 1. ℟. Amen. *Sic reſpondetur poſt omnes Abſolutiones & Benedictiones.*

2. Fílius Dei det nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. 3. *Reg.* 8.

DEus noſter inclínet corda noſtra ad ſe, ut cuſtodiámus mandáta ejus.

Benedictiones.

In Dominicis ac Festis Domini.

4. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti benedícat nos in omni benedictióne ſpirituáli. *Epheſ.* 1.

5. Sciámus ſupereminentem ſciéntiæ caritátem Chriſti, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Epheſ.* 3.

6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

In Festis B. Mariæ Virginis.

4. Deus à quo miſſus eſt Angelus Gábriel ad Vírginem Maríam, mittat nobis

de cœlis sapiéntiam. *Luc.* 1. *Sap.* 6.

5. Filius Altíssimi, quem Virgo concépit & péperit, det nobis filios Dei fieri. *Luc.* 1. *Joan.* 1.

6. Spíritus sanctus de quo est, quod in Maríâ natum est, sanctíficet nos per ómnia. *Matth.* 1. *Thess.* 5.

IN FESTIS SANCTORUM.

4. Deus det nobis illuminátos óculos cordis, ut sciámus quæ sit spes vocatiónis ejus in Sanctis. *Ephes.* 1.

5. Dignos nos fáciat in partem sortis Sanctórum, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum. *Coloss.* 1.

6. Aperiantur óculi nostri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus sortem inter Sanctos. *Act.* 26.

IN III. NOCTURNO.

ABSOLUTIO. 2. *Mach.* 1.

DEus meminerit testamenti sui quod locútus est, & exáudiat orationes nostras.

BENEDICTIONES.

7. Detur nobis sermo in apertióne oris nostri cum fidúcia notum fácere mystérium Evangélii. *Ephes.* 6.

8. Occurrámus omnes in unitátem fidei, & agnitiónis Filii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Eph.* 4.

9. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs sancti. *Rom.* 15.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evangelium, cum Homilia, tunc nona Benedictio erit:

Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtúte. *Rom.* 1.

Si tria legantur Evangelia, septima Benedictio erit:

7. Detur nobis sermo in apertióne oris nostri cum fidúcia, notum fácere mystérium Evangélii. *Ephes.* 6.

8. Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtúte. *Rom.* 1.

9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à spe Evangélii. *Coloss.* 1.

Si nona Lectio sit de Sancto, Benedictio erit:

Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis suis admirábilis fieri. 2. *Thess.* 1.

Quando D. Episcopus Lectionem lecturus est, postquàm ipse præmisit ex more: Jube, Domne, benedícere. *dignior post ipsum dicit illi:*

Ora pro nobis, Pater.

Ipse autem Episcopus respondet:

Oro ut cáritas vestra magis ac magis abundet in sciéntia & in omni sensu. *Philip.* 1. *Chorus.* ℟. Amen.

Idem observatur ubi unicus est Presbyter.

IN OFFICIO *trium Lectionum post novem Psalmos*

tum tribus Antiphonis & Versiculo, dicto Pater noster. *ut suprà, dicuntur* Absolutiones *&* Benedictiones *ut sequitur.*

In Officio Feriali.

Feriâ II. & V.

Absolutio. 2. *Mac.* 1.

ADapériat Deus cor nostrum in lege sua, & in præceptis suis; & det nobis cor ómnibus, ut colámus eum. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Deus Dómini nostri Jesus Christi, Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ. *Ephes.* 1. ℟. Amen.

2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem *Joan.* 16.

Feriâ III. & VI.

Absolutio. 3. *Reg.* 8.

DEus noster inclinet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

Benedictiones.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.

2. Sciámus supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Ephes.* 3.

3. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

Feriâ IV. & Sabbato.

Absolutio. 2. *Mach.* 1.

DEus memínerit testamenti sui quod locútus est, & exaudiat oratiónes nostras.

Benedictiones.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi det nobis Christum habitáre per fidem in córdibus nostris. *Ephes.* 3.

2. Occurámus omnes in unitátem fidei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Eph.* 4.

3. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs sancti. *Rom.* 15.

Si tertia Lectio sit de Evangelio, Benedictio erit in qualibet Feria:

Evangélium, virtus Dei, sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.

In Officiis B. M. V.

Quæ sunt trium Lectionum.

Absolutio secundùm Feriam.

Benedictiones ut suprà in II. Nocturno pro Festis Beatæ Mariæ Virginis.

In Festis Sanctorum,

Quæ sunt trium Lectionum

Absolutio erit secundùm Feriam, Benedictiones verò ut suprà in II. Noct. pro Festis Sanctorum.

Intrà Octavas *Domini, & Beatæ Mariæ, ac etiam in Officio de Beatâ in Sabbato, si tertia Lectio sit de Sancto, tunc tertia Benedictio erit:*

Digni habeámur regno Dei cùm vénerit in Sanctis suis admirábilis fieri 1. *Thess.* 1.

In Festis *trium Lectionum, si tertia Lectio sit de Evangelio,* Benedictio *erit:*

Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.

Lectiones *&* Responsoria *habentur in Proprio de Tempore & de Sanctis.*

Post ultimum Responsorium, dicitur, si dicendus sit, sequens

Hymnus.

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cœli, & univérsæ Potestátes.

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus,

Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli & terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * immensæ majestátis;

Venerandum tuum verum, * & únicum Fílium,

Sanctum quoque * Paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberandum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérnâ fac * cum Sanctis tuis in glóriâ numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hereditáti tuæ;

Et rege eos, * & extolle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te,

Et laudámus nomen tuum

in sǽculum, * & in sǽculum sǽculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre

Miserére nostrî, Dómine, * miserére nostrî.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi, * non confundar in ætérnum.

Dicto Te Deum, *aut si non dicatur, post ultimum Responsorium, dicitur* ℣. *Sacerdotalis; & si non continuò sequantur Laudes, hîc dicitur:*

Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Deindè COLLECTA *propria cum integra conclusione, & iterùm,*

Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Submissâ voce: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pater noster. *secretò.*

Sic terminantur Laudes, Tertia, Sexta, Nona & Vespera quando unam ex his Horis aliud Officium non sequitur.

In eo autem casu antè Laudes aut aliam quamcumque suprà dictam Horam, Officium præcedens continuò non sequentem, dicitur secretò Pater *&* Ave,

AD LAUDES.

DEus †, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sǽcula sæculórum. Amen. Allelúia.

PSALMI, ANTIPHONÆ, CAPITULUM, HYMNUS, Versiculus, ut notantur in Breviario.

[*In Solemnibus & suprà, Antiphona ad* Benedictus *dicitur integra antè & post Canticum.*]

CANTICUM *Zachariæ.* *Luc.* I.

BEnedíctus Dóminus Deus Israel; * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ.

Et erexit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui:

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à sǽculo sunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris, * & memorári testamenti sui sancti;

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis;

Ut sine timóre, de manu

inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi,

In sanctitáte & justitia coram ipso * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis; * præíbis enim antè fáciem Dómini paráre vias ejus;

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum,

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos Oriens ex alto,

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent, * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Post Antiphonam, dicitur Dóminus vobiscum. *Collectaa propria, &c. ut suprà.*

Si facienda sit aliqua Commemoratio, fit eo loco per Ant. quæ posita est ad Benedictus *in Officio de quo fit Commemoratio, & Versiculum qui habetur post Hymnum Laudum, deinde dicitur Collecta ut notatur in Proprio, quæ, si non sequatur alia Commemoratio, terminatur per integram conclusionem. Si autem plures sint, ultima tantùm integrâ Conclusione finitur, & iterùm dicitur* Dóminus vobiscum. Benedicámus Dómino, *&c.*

In Feriis IV. Temporum, ac in Vigiliis quibus jejunatur, nisi aliter notetur, dicuntur flexis genibus sequentes

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére meî; ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine, usquequò? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Orémus pro universo Clero. ℟. Sacerdótes tui induantur justítiam; & sancti tui exultent. *Ps.* 131.

℣. Pro Papa nostro *N.* ℟. Pascat hæreditátem Dómini in innocéntiâ cordis sui. *Ps.* 77.

℣. Pro Antístite nostro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro Ecclésia sancta Dei. ℟. Memor esto congregatiónis tuæ, quam possedisti ab initio. *Ps.* 73.

℣. Pro Rege nostro. ℟. Dómine, salvum fac regem nostrum *N.* & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro cuncto Pópulo. ℟. Salvum fac Pópulum

tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ: & rege eos, & extolle illos usque in æternum. *Ps.* 27.

℣. Pro Pace: ℟. Fiat pax in virtúte tuâ, Jerúsalem, & abundántia in túrribus tuis. *Ps.* 121.

℣. Pro Frátribus nostris abséntibus. ℣. Benéfac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Pro Infirmis, Afflictis & Captívis. ℟. Líbera, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro cunctis Fidélibus Defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

Deindè dicitur Psalmus De profundis, *qui habetur suprà in Vesperis Feriæ iv.* 85, *& in fine* Glória Patri.

Finito Psalmo dicitur

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos: ℟. Et ostende fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Collecta *de Dominica præcedenti, nisi propria assignetur.*

Dictò Benedicámus, *si facienda sit Commemoratio de aliquo Sancto, fit eo loco.*

Deinde fiunt Suffragia seu Commemorationes communes ut sequitur.

De S. Cruce.

[*In Officio Feriali tantùm.*]

Ant. Peccáta nostra Christus pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. 1. *Petr.* 2.

℣. Ipse rédimet Israel. ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

Collecta. Orémus.

Perpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

De B. Maria Virgine.

Ant. Benedicentur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. *Gen.* 28.

℣. Pópuli confitebuntur tibi in æternum: ℟. Mémores erunt nóminis tui. *Ps.* 44.

Collecta. Orémus.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére; & gloriósâ beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, à præsenti liberári tristítiâ, & æternâ perfrui lætítiâ: Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Posteà fit Commem. de Patrono Ecclesiæ; ac de Titulari, si à Patrono differat. Si autem Ecclesia dedicata

sit sub titulo SS. Trinitatis, aut S. Spiritûs, vel alicujus ex Mysteriis Christi: ejusmodi Commemoratio fit suo loco, ante vel post Orationem de Cruce, sed semper ante Suffragium de Beata. Quod si in honorem S. Crucis dedicata sit, supradicta Commem. de Cruce fit etiam in Festis simplicibus. Si verò sub invocatione S. Mariæ, non fit alia Commemoratio de ea quàm quæ hîc habetur.

Posteà fit Commem. de OMNIBUS SANCTIS, *& speciatìm de iis quorum corpora aut saltem Reliquiæ habentur.*

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

℣. In æternum exultábunt, & habitábis in eis; ℟. Et gloriabuntur in te, Dómine. *Ps.* 5.

In Collecta sequenti, extra Ecclesiam omittitur vox [hac].

COLLECTA. Orémus.

PRopitiáre, quæsumus, Dómine, fámulis tuis per Sanctórum quorum Relíquiæ in [hac] Ecclésia tua requiescunt, & ómnium Sanctórum, mérita gloriósa; ut eórum intercessióne ab ómnibus semper protegámur advérsis: Per Christum Dóminum nostrum; ℟. Amen.

Ultimò, pro PACE.

Ant. Deus, qui fecit nobiscum secundùm suam misericórdiam, det nobis jucunditátem cordis, & fieri pacem in diébus nostris. *Eccli.* 50.

℣. Dóminus virtútem pópulo suo dabit: ℟. Dóminus benedícet pópulo suo in pace. *Ps.* 28.

COLLECTA. Orémus.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília & justa sunt ópera: da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem; ut, & corda nostra mandátis tuis dédita, &, hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD PRIMAM.

Pater, Ave, Credo. *Si separetur à Laudibus.*

℣. Deus †, in adjutórium meum intende, ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. Glória Patri.

HYMNUS.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat:
Lux increáta, sémitas.

Nil lingua, nil peccet manus,
Nil mens ináne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.

Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor?
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente proséqui.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet supérbiam
Potûs cibíque párcitas.

* Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

* *Hæc Doxologia omittitur, quando alia assignatur, in Proprio de Tempore vel de Sanctis; & sic ad alias Horas.*

[*In Dominicis & in Feriali Officio, Psalmi & Antiph. dicuntur, ut in Psalterio assignantur pro singulis diebus.*

In Festis verò, Antiphona sumitur de Proprio, vel de Communi, & est prima de Laudibus, nisi propria assignetur; Psalmi autem dicuntur ut in Psalterio.]

[*Quoties dicti sunt Psalmi de Dominica, dicitur sequens*

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

ERátis aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte: probantes quid sit beneplácitum Deo. ℟. Deo grátias.]

[*Aliis diebus,*

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

VIdéte, fratres, quómodò cautè ambulétis, non quasi insipientes, sed ut sapientes, redimentes tempus, quóniam dies mali sunt. ℟. Deo grátias.]

℟. *br.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére, nobis. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui sedes * ad déxteram Patris. [*Hic versus quondoquè mutandus est, ut notatur in Proprio.*] * Miserére nobis. Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Mat.* 16. *Tob.* 8. *Hebr.* 1.

℣. Exurge, Dómine, adjúva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

[*In omni Officio Semiduplici & suprà, hîc dicitur* Dominus vobiscum, *deinde*

Collecta Dómine, Deus, *ut infrà.*

Aliis diebus dicuntur sequentes Preces & quidem flexis genibus si Preces dicta sunt ad Laudes.

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Ps.* 87.

℣. Repleátur os meum laude, ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis, ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus, ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ps.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua, ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui, ℟. Et spíritu principáli confirma me. *Ps.* 50.

[*Quandò Preces dicuntur flexis genibus, adduntur sequentes* ℣℣. *ante* Adjutórium.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo: ℟. A viro iníquo éripe me. *Ps.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab insurgentibus in me líbera me. *Ps.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem; ℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ps.* 58.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Ps.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus salvátor meus. *Ps.* 24.

℣. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, ℟. Et misericordiárum tuárum quæ à século sunt. *Ps.* 24.

℣. Bénedic ánima mea, Dómino; ℟. Et ómnia quæ intrà me sunt, nómini sancto ejus. *Ps.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. *Ps.* 102.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *Ps.* 102.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam; ℟. Qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus. *Ps.* 102.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.

[*Deindè signando se signo Crucis.*

℣. Adjutórium nostrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Hebdomad. facit Confessionem mediocri voce dicens:

CONfiteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, (& vobis, fratres,) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & opere, *ad sequentia verba ter percutitur pectus:* meâ culpâ, meâ culpâ., meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos, fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus dicit:

Misereátur tuî omnípotens Deus, & dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam æternam. *Hebdomad. respondet*, Amen.

Deindè Chorus facit Confessionem; & ubi dictum est, vobis, fratres, *&* vos, fratres; *dicit*, tibi, pater, *&* te, pater.

[*Mulieres in suis Conventibus, loco* fratres, *&* pater, *dicunt*, sorores, *&* mater.]

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit,

MIsereátur vestrî omnípotens Deus, & dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætarnam. ℟. Amen.

[*Qui solus recitat, semel dicit*, Confiteor. *omissis vocibus quæ clauduntur parenthesi, & additâ particula* &, *ante voces* ómnibus *&* omnes. *Deindè* Misereátur *semel, ad quod dicit*, nóstrî, nostris, nos.]

Deinde signando se signo Crucis.

INdulgéntiam †, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Elevans vocem dicit:

℣. Exaudi nos, Deus, salutáris noster, ℟. Spes ómnium finium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine, ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clámor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

COLLECTA. Orémus.

DOmine Deus omnipotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti, tuâ, nos hódie salva virtúte, ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte, Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur; sed statim Hebdomadarius dicit, ℣. Pretiósa, *& cetera quæ sequuntur; si verò non legatur Martyrol. Officium Capituli incipitur absolutè sic:*

℣. Pretiósa in conspectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum; ut secundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti simus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

[*Deindè, ubi legitur Necrologium; post ejus lectionem dicitur Ps.* De profundis. 85. *& in fine,* Réquiem *cum* ℣℣℣. Requiscant in pace. Sancta & salúbris. Dómine, exáudi. Dóminus vobíscum. *Deinde Collecta ut sequitur; ubi verò non legitur Necrologium, dicitur tantum sequens* ℣. *cum Collecta.*]

℣. Sancta & salúbris est cogitátio pro Defunctis exoráre, ℟. Ut à peccátis solvantur. 2. *Mach.* 12.

ABsolve, quæsumus, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glóriâ, inter Sanctos & Electos tuos ressuscitáti respírent: per eum qui ventúrus est judicáre vivos & mórtuos, & séculum per ignem. ℟. Amen.

[*In Dominicis & Festis feriatis à populo, hic fit Lectio Canonis ut infrà.*]

Aliis diebus dicuntur sequentes

PRECES AD OPERA DIURNA.

℣. Deus, in adjutorium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende : ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua ; ℟. Et dirige filios eórum :

℣. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos ; ℟. Et ópera mánuum nostrárum dirige. *Ps.* 89.

Glória. & Sicut erat.

Collecta. Orémus.

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum ; ut hîc, & in æternum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi ; Qui vivis & regnas in sécula seculórum.

℟. Amen.

Lectio Canonis.

Lector, Jube, domne, benedícere.] *Lectrix dicit*, domna. *solus vel sola recitans dicit absolutè*] *Bened.* Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. ℟. Amen. *Heb.* 8.

Tum fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur suo loco ; in cujus fine dicitur : Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Post lect. Hebdomadarius dicit : ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit : Benedicite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se, per Jesum Christum : cui est glória in sécula seculórum. *Lector*, ℟. Amen. *Heb.* 13.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur dicitur, submissâ voce : Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Deinde Pater noster.

AD TERTIAM.

Pater. Ave. *si separetur à Primâ.*

℣. Deus †, in adjutórium.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Qui nos creávit, laus Patri :
Laus, qui redémit, Filio ;

Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

[*In Dominicis & in Feriali Officio, Psalmi & Antiphonæ dicuntur, ut singulis diebus assignantur in Psalterio.*

In quocumque alio Officio, Antiphona semper sumitur de Proprio, vel de Communi, & est secunda de Laudibus, nisi propria assignetur. Psalmi autem dicuntur ut in Psalterio.]

Capitulum & ℟. breve sumuntur ubi sumitur Antiphona super Psalmos; & sic ad alias Horas.

PRECES.

Quando ad Laudes dictæ sunt Preces, tunc ad Tertiam, Sextam, & Nonam, hæ dicuntur flexis genibus.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et ostende fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi.

℣. Dóminus vobíscum.

Collecta conveniens.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD SEXTAM.

Pater. Ave. *si separetur à Tertiâ.*

℣. Deus †, in Adjutórium.

HYMNUS.

NUnc solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine;
Sic, Christe, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.

FAc pura nostris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.

QUi nos creávit, laus Patri:
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. Psalmi, Capitul. ℟. *br. ut in Psalterio aut in Proprio. Preces, si dicendæ sint, ut suprà ad Tertiam. Collecta conveniens.*

AD NONAM.

Pater. Ave. *si separetur à Sextâ.*

℣. Deus †, in adjutórium.

HYMNUS.

PRono volutus ímpetu
Inclínat in noctem dies;
Sic vita suprémam cito

Festinat ad metam gradu.
O Christe, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem: tuo
Da nos in amplexu mori.
Qui nos creávit, laus Patri,
Laus, qui redémit Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen

Ant. Psalmi, Capitul. ℟. br. ut in Psalterio aut in Proprio. Preces, si dicendæ sint, ut suprà ad Tertiam. Collecta conveniens.

AD VESPERAS.

Pater. Ave. *si separentur à Nonâ.*

℣. Deus†, in adjutórium. *Psalmi ut in Psalterio, Antiphona & Capitulum vel de Psalterio, vel de Proprio.*

In I. Vesperis Duplicium majorum, & suprà, dicitur Responsorium ut in Proprio vel in Communi; in II. Vesperis Annualium & Solemnium-majorum, loco Responsorii, post Capitulum dicitur Allelúia *cum* ℣. *ut in Proprio vel in Communi.*

Sequitur Hymnus & ℣. *Antiphona ad* Magníficat, *in solemnibus & suprà, dicitur integra ante & post Canticum.*

CANTICUM *B. MARIÆ V.* *Luc.* 1.

Magníficat* ánima mea Dóminum,

Et exultávit spíritus meus* in Deo salutári meo;

Quia respexit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est; * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.

Depósuit potentes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esurientes implévit bonis, * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, & sémini ejus in sécula.

Post Antiphonam, dicitur; Dóminus vobiscum, *Collecta conveniens. Deinde* Dóminus vobiscum.

Benedicámus Dómino.

Si facienda sint Commemorationes de Sanctis, fiunt eo loco.

Posteà in Simplicibus & Feriis, fiunt Suffragia, seu

Commemorationes Communes, ut sequitur.

D E S. C R U C E.

[*In Officio Feriali tantum.*]

Ant. Mihi absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi. *Gal. 6.*

℣. In Deo salutáre meum, ℟. Et glória mea. *Ps. 61.*

Collecta. Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

De B. Maria Virgine.

Ant. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc. 1.*

℣. Ipse est Dóminus Deus tuus; & adorábunt eum: ℟. Vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis. *Ps. 44.*

Collecta. Orémus.

COncéde nos famulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére, & gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, à præsenti liberári tristítiâ, & æternâ pérfrui lætítiâ: Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Posteà fit commem. de Patrono & Titulari ut dictum est suprà.

Deinde de Omnibus Sanctis, *& speciatìm de iis quorum Corpora aut saltèm Reliquæ habentur.*

Ant. Fulgébunt justi sicut sol in regno Patris eórum. *Math. 13.*

℣. Justi confitebuntur nómini tuo, Dómine; ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. *Ps. 139.*

Collecta. Orémus.

PRopitiáre, quæsumus, Dómine, fámulis tuis per Sanctórum quorum Relíquiæ in [hac] Ecclésia tua requiescunt, & ómnium Sanctórum, mérita gloriósa; ut eórum intercessióne ab ómnibus semper protegámur advérsis; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ultimò, pro Pace.

Ant. Deus memínerit testamenti sui, & fáciat pacem, nec déserat in témpore malo. *2. Mach. 1.*

℣. Dóminus Deus loquétur pacem, ℟. In plebem suam. *Ps. 84.*

Collecta. Orémus.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, &, hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla, Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit

& regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

Pollice signando Pectus.

CONverte † nos, Deus salutáris noster; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Ps.* 84.

℣. Deus †, in adjutórium meum intende, ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 49.

Glória Patri.

Antiphona & Psalmi ut in Psalterio, nisi assignetur Ant. propria.

HYMNUS.

GRATES, peracto jam die,
Deus, tibi persólvimus;
Pronóque, dum nox íncipit,
Prostérnimus vultu preces.

QUOD longa peccávit dies,
Amárus éxpiet dolor;
Somno gravátis ne nova
Infligat hostis vúlnera.

INFESTUS usquè círcuit
Quærens leo quem dévoret:
Umbrâ sub alárum tuos
Defende filios, Pater.

O quando lucescet tuus
Qui nescit occásum dies!
O quando sancta se dabit
Quæ nescit hostem pátria!

QUI nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit; Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

In omni Officio de BEATA MARIA VIRGINE,

HYMNUS.

VIRGINEIS títulis Matris quæ jungis honóres;
Hâc natos foveas nocte, benigna, tuos.

FULGIDA stella maris, secli dum mérgimur undis?
Sis lux in ténebris & benè fida quies.

SI sopor obrépit, casti fac Mater amóris,
Cor vígilans uno spiret amóre Dei.

NUMINIS alma Parens, própiùs res áspice nostras:
Plebis ames dici vita salusque tuæ.

GLORIA summa Patri; compar sit glória Nato;
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus. Amen.

[*Quoties dicti sunt Psalmi de Dominica, dicitur sequens*

CAPITULUM. I. *Thess.* 5.

OMnes vos filii lucis estis, & filii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum; ígitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. Deo grátias.]

[*Aliis diebus,*

CAPITULUM, I. *Petr.* 5.

SObrii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus, tanquam leo rú-

giens, circuit quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. ℟. Deo grátias.]

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti me, Dómine, *Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus tuas. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. 3. c. Sive vigilémus.

CANTICUM

Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Sive vigilémus, sive dormiámus, simul cum Christo vivámus. 1. *Thess.* 5.

In Semiduplicibus & suprà, hic dicitur Dóminus vobiscum, *deinde Collecta, ut infrà; aliis diebus dicuntur sequentes*

PRECES.

KYrie, eléison, Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrórum; ℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum; ℟. Et laudábile & superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firmamento cœli, ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster, ℟. Benedícat nos Deus. *Ps.* 66.

Deinde fit Confessio, ut suprà ad Primam.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostri, Dómine : ℟. Miserére nostri. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiscum.

COLLECTA. Orémus.

ILlúmina, quæsumus, Dómine, ténebras nostras, & totíus hujus noctis insídias tu à nobis repelle propítius; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

[Si

[*Si domi dicatur, loco præcedentis Collecta dicitur sequens*

Collecta. Orémus.

Visita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, & omnes insidias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper: Per Dóminum.]

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus.

℟. Deo grátias.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur:

Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spiritûs sit cum ómnibus vobis. [*Solus vel sola recitans*, nobis.] ℟. Amen. 2. *Cor.* 13.

Posteà dicitur flexis genibus, exceptis Dominicis & Festis Domini à primis Vesperis.

Antiphona de Beata Maria Virgine.

Salve, Regína, mater misericórdiæ; vita, dulcédo, & spes nostra, salve. Ad te clamámus éxules filii Evæ: ad te suspirámus gementes & flentes in hoc lacrymárum valle. Eia ergo, advocáta nostra, illos tuos misericordes óculos ad nos converte; & Jesum benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exilium ostende, ô clemens, ô pia, ô dulcis virgo María.

℣. Invoca Dóminum pro nobis. ℟. Et libera nos de morte. *Esther.* 14.

Collecta. Orémus.

Omnípotens sempiterne Deus, qui gloriósæ Vírginis matris Maríæ corpus & ánimam, ut dignum Filii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto cooperante, præparasti: da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus piâ intercessióne, ab instántibus malis & à morte perpétuâ liberémur; Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Post completum Officium, dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

Deindè ad devotionem dicitur Oratio sequens.

Orationem sequentem devotè post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus & culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit.

SAcro-sanctæ & individuæ Trinitáti, Crucifixi Dómini nostri Jesu Christi Humanitáti, beatíssimæ & gloriosíssimæ semperque Vírginis Maríæ fœcundæ Integritáti, & ómnium Sanctórum Universitáti, sit sempiterna laus, honor, virtus & glória, ab omni creatúra, nobisque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Beáta Víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt æterni Patris Fílium;

℟. Et beáta Ubera quæ lactavérunt Christum Dóminum. Pater noster. Ave, María.

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS AUTUMNALIS.

FERIA QUARTA.
Intrà Hebdomadam XI. post Pentecosten.
Officium ut in Psalterio, & in Ordin. additis quæ sequuntur, & sic in aliis Feriis.

Lectio j.

De libro Sapiéntiæ. *cap.* 7.

EGo natus accépi commúnem áerem, & in símíliter factam décidi terram, & primam vocem símilem ómnibus emísi plorans. In involumentis nutrítus sum, & curis magnis. Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitátis initium. Unus ergo intróitus est ómnibus ad vitam, & símilis éxitus. Propter hoc optávi, & datus est mihi sensus; & invocávi, & venit in me spíritus sapiéntiæ: & præpósui illam regnis & sédibus, & divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus, nec comparávi illi lápidem pretiósum; quóniam omne aurum, in comparatióne illíus, aréna est exígua; & tamquam lutum æstimábitur argentum in conspectu illíus. Super salútem & spéciem diléxi illam, & propósui pro luce habére illam; quóniam inextinguíbile est lumen illíus.

℟. Beátus homo qui invénit sapiéntiam, pretiósior est cunctis ópibus; * Viæ ejus viæ pulcræ, & omnes sémitæ illíus pacíficæ. ℣. Quæ desursùm est sapiéntia, pudica est, pacífica, modesta, plena misericórdiâ & fructibus bonis; * Viæ ejus. *Prov.* 3. *Jac.* 3.

Lectio ij.

VEnérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, & innumerábilis honestas per manus illíus: & lætátus sum in ómnibus, quóniam antecedébat me ista sapiéntia; & ignorábam quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico, & honestátem illíus non abscondo. Infinítus enim thesaurus est homínibus; quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiæ Dei, propter disciplinæ dona commendári. Mihi autem dedit Deus dícere ex

senténtia, & præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor. In manu enim illíus & nos, & sermónes nostri, & omnis sapiéntia, & óperum sciéntia, & disciplina.

℟. Vani sunt omnes hómines. * In quibus non subest sciéntia Dei; & de his quæ videntur bona, non potuérunt intellígere eum qui est. ℣. Invisibília Dei per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur; ita ut sint inexcusábiles, * In quibus. *Sap.* 13. *Rom.* 1.

LECTIO iij.

QUæcumque sunt absconsa & improvísa, dídici; ómnium enim ártifex dócuit me sapiéntia. Est enim in illa spíritus intelligéntiæ, sanctus, únicus, múltiplex, subtílis, disertus, móbilis, incoinquinátus, certus, suávis, amans bonum, acútus, quem nihil vetat, benefáciens, humánus, benignus, stábilis, certus, secúrus, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens, & qui cápiat omnes spíritus: intelligíbilis, mundus, subtílis. Omnibus enim mobílibus mobílior est sapiéntia: attingit autem ubíque propter suam mundítiam. Vapor est enim virtútis Dei; & emanátio quædam est claritátis omnipotentis Dei sincéra; & ídeò nihil inquinátum in eam incurrit: candor est enim lucis ætérnæ, & spéculum sine mácula Dei majestátis, & imágo bonitátis illíus.

℟. Finem loquendi páriter omnes audiámus: * Deum time, & † Mandáta ejus obsérva; hoc est enim omnis homo. ℣. Finis præcepti est cáritas de corde puro, & consciéntiâ bonâ, & fide non fictâ. * Deum. Glória. † Mandáta ejus. *Eccles.* 12. 1. *Tim.* 1.

COLLECTA. Orémus.

OMnípotens sempitérne Deus, qui abundántiâ pietátis tuæ & mérita súpplicum excédis & vota, effunde super nos misericórdiam tuam, ut dimíttas quæ consciéntia métuit, & adjícias quod orátio non præsúmit; Per.

CANON.

Ex Concílio Coloniénsi. *Ann.* 1536. *part.* 3. *c.* 4. & 5.

QUàm à vero aberrant qui exístimant sese non alicújus Officii in Ecclésia exercendi, sed quiétis & inértiæ tantùm causâ Canonicátus esse adeptos! perinde atque satis sit, paucis quibusdam Cléricis admodùm ignáris, ténui prétio conductis, curam divíni Officii commítti, quod deinde hujuscémodi mercenárii, non servátis témporum

interstítiis, syncopando transcurrunt, ínterim ipsis Canónicis totâ vitâ torpéntibus.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Sapiéntiæ. *cap.* 8.

SApiéntia attingit à fine usque ad finem fórtiter, & dispónit ómnia suáviter. Hanc amávi, & exquisívi à juventúte mea, & quæsívi sponsam mihi eam assúmere, & amátor factus sum formæ illíus. Generositátem illíus glorificat, contubérnium habens Dei; sed & ómnium Dóminus diléxit illam: doctrix enim est disciplinæ Dei, & eléctrix óperum illíus. Et si divítiæ appetuntur in vita, quid sapientiâ locuplétiùs, quæ operátur ómnia? Si autem sensus operátur, quis horum quæ sunt, magis quàm illa, est ártifex? Et si justítiam quis díligit, labóres hujus magnas habent virtútes: sobrietátem enim & prudéntiam docet & justítiam, & virtútem, quibus utíliùs nihil est in vita homínibus.

℟. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. * Mitte illam de cœlis sanctis tuis, ut mecum sit, ut mecum labóret, ut sciam quid acceptum sit apud te. ℣. Si quis índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo, qui dat ómnibus affluenter; & dábitur ei. * Mitte. *Sap.* 9. *Jac.* 1.

Lectio ij.

PRopósui ergo hanc addúcere mihi ad convivéndum; sciens quóniam mecum communicábit de bonis, & erit allocútio cogitatiónis & tædii mei. Habébo propter hanc claritátem ad turbas, & honórem apud senióres júvenis: & acútus invéniar in judício, & in conspectu poténtium admirábilis ero, & fácies príncipum mirabuntur me: tacentem me sustinébunt, & loquentem me respícient; &, sermocinante me plura, manus ori suo impónent. Prætéreà habébo per hanc immortalitátem; & memóriam ætérnam his qui post me futúri sunt, relinquam. Dispónam pópulos; & natiónes mihi erunt súbditæ. Timébunt me audientes reges horrendi: in multitúdine vidébor bonus, & in bello fortis. Intrans in domum meam, conquiescam cum illa: non enim habet amaritúdinem conversátio illíus, nec tædium convíctus illíus, sed lætítiam & gáudium. Hæc cógitans apud me, & commémorans in corde meo, quóniam immortálitas est in cognatióne sapiéntiæ, & in amicítia illíus delectátio bona, & in

impudicítiæ. Infandórum enim idolórum cultúra, omnis mali causa est, & inítium & finis.

℟. Finem loquendi. 172.

C A N O N.

Ex Concílio Aquisgranensi. *Ann.* 816. *c.* 145.

CAnónici discórdiam fúgiant; & quos discordantes invénerint, ad caritátis concórdiam révocent: amóri Christi nihil præpónant, próprio Epíscopo secundum canónicam constitutiónem obtémperent, doctrínis spiritálibus óperam dent, irreprehensibíliter vivant.

S A B B A T O.

Lectio j.

De libro Sapiéntiæ. *c.* 15.

TU, Deus noster, suávis & verus es, pátiens, & in misericórdia dispónens ómnia. Etenim si peccavérimus, tui sumus, sciéntes magnitúdinem tuam; & si non peccavérimus, scimus quóniam apud te sumus computáti. Nosse enim te, consummáta justítia est; & scire justítiam & virtútem tuam, radix est immortalitátis. Non enim in errórem induxit nos hóminum malæ artis excogitátio, nec umbra pictúræ, labor sine fructu, effigies sculpta per vários colóres, cujus aspectus insensáto dat concupiscéntiam, & díligit mórtuæ imáginis effígiem sine ánima. Malórum amatóres digni sunt qui spem hábeant in tálibus, & qui fáciunt illos, & qui díligunt, & qui colunt.

Lectio ij.

SEd & fígulus mollem terram premens laboriósè fingit ad usus nostros unumquodque vas, & de eódem luto fingit quæ munda sunt in usum vasa, & simíliter quæ his sunt contrária: horum autem vasórum quis sit usus, Judex est fígulus. Et cum labóre vano deum fingit de eódem luto: ille qui paulò ante de terra factus fúerat, & post pusíllum redúcit se unde accéptus est, repetítus ánimæ débitum quam habébat. Sed cura est illi, non quia laboratúrus est, nec quóniam brevis illi vita est, sed concertátur aurifícibus & argentáriis; sed & ærários imitátur, & glóriam præfert, quóniam res supervácuas fingit. Cinis est enim cor ejus, & terra supervácua spes illíus, & luto vílior vita ejus; quóniam ignorávit qui se finxit, & qui inspirávit illi ánimam quæ operátur, & qui insufflávit ei spíritum vitálem. Sed & æstimavérunt lusum esse vitam nostram, & conversatiónem vitæ compósitam ad lucrum, & oportére undecúmque étiam ex malo acquírere. Hic enim scit se

super omnes delinquere; qui ex terræ matéria fragília vasa & sculptília fingit.

Lectio iij.

OMnes enim insipientes, & infelíces suprà modum ánimæ superbi, sunt inimici pópuli tui: & imperantes illi; quóniam ómnia idóla natiónum deos æstimavérunt, quibus neque oculórum usus est ad vidéndum, neque nares ad percipiendum spíritum, neque aures ad audiendum, neque digiti mánuum ad tractandum, sed & pedes eórum pigri ad ambulandum. Homo enim fecit illos; & qui spíritum mutuátus est, is finxit illos. Nemo enim sibi símilem homo póterit deum fingere. Cùm enim sit mortális, mórtuum fingit mánibus iníquis. Mélior enim est ipse his quos colit; quia ipse quidem vixit, cùm esset mortális; illi autem nunquam.

CANON.

Ex Concilio Aquisgranensi. *cap.* 145.

SEnióres spiritáliter junióres diligant: junióres senióribus obséquium dignum exhíbeant. Doctióres minùs doctis nequáquam se præferant, sed magìs eos cum caritáte ædificent; neque hi qui nobilitáte géneris aut virtútum donis pollent, céteris se túmidè superextollant.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Doctrínam sapiéntiæ & disciplínæ scripsit Jesus fílius Sirach: beátus qui in istis versátur bonis. Si enim hæc fécerit, ad ómnia valébit. *Eccli.* 50.

Coll. ut infrà ad Laud.

DOMINICA XII. POST PENTECOSTEN.

Officium ut in Ordinario & Psalterio, exceptis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Ecclesiástici. *c.* 1.

OMnis sapiéntia à Dómino Deo est, & cum illo fuit semper, & est ante ævum. Arénam maris, & plúviæ guttas, & dies séculi quis dinumerávit? Altitúdinem cœli, & latitúdinem terræ, & profundum abyssi quis diménsus est? Sapiéntiam Dei præcedentem ómnia quis investigávit? Prior ómnium creáta est sapiéntia, & intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ Verbum Dei in excelsis, & ingressus illius mandáta ætérna. Radix sapiéntiæ cui reveláta est? & astútias illíus, quis agnóvit? Disciplína sapiéntiæ cui reveláta est & manifestáta? & multiplicatiónem ingressùs illíus quis intellexit? Unus est altíssimus Creátor omnípotens & Rex potens,

& metuendus nimis, sedens super thronum illíus, & dóminans Deus.

℟. Beátus homo. 171.

Lectio ij.

TImor Dómini delectábit cor, & dabit lætítiam, & gáudium, & longitúdinem diérum. Timenti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiónis suæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus autem apparúerit in visu, díligunt eam in visióne & in agnitióne magnálium suórum. Inítium sapiéntiæ, timor Dómini, & cum fidélibus in vulva concreátus est: cum electis féminis gráditur: & cum justis & fidélibus agnóscitur. Timor Dómini, sciéntiæ religiósitas. Religiósitas custódiet & justificábit cor, jucunditátem atque gáudium dabit. Timenti Dóminum benè erit, & in diébus consummatiónis illíus benedicétur.

℟. Vani sunt. 172.

Lectio iij.

FIli, concupiscens sapiéntiam, conserva justítiam: & Deus præbébit illam tibi. Sapiéntia enim & disciplína, timor Dómini: & quod beneplácitum est illi, fides & mansuetúdo; & adimplébit thesauros illíus. Ne sis incredébilis timóri Dómini; & ne accésseris ad illum dúplici corde. Ne fúeris hypócrita in conspectu hóminum, & non scandalizéris in lábiis tuis. Atténde in illis, ne fortè cadas, & addúcas ánimæ tuæ inhonoratiónem, & revélet Deus abscónsa tua, & in médio synagógæ elídat te: quóniam accessísti malignè ad Dóminum, & cor tuum plenum est dolo & fallácià.

℟. Finem loquendi. 172.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Liv. 1. cap. 25. n. 34.

SUnt non nulli qui vitam suam négligunt, & dum transitória áppetunt, dum æterna vel non intélligunt, vel intellecta contemnunt; nec dolórem séntiunt, nec habére consílium sciunt. Cùmque superna quæ amisérunt, non consíderant, esse se (heu míseri!) in bonis felíces putant. Nequáquam enim ad veritátis lucem, cui cónditi fúerant mentis óculos érigunt: nequáquam ad contemplatiónem æternæ pátriæ, desidérii áciem tendunt; sed semetipsos in his ad quæ projecti sunt, deseréntes, vice pátriæ díligunt exílium quod patiuntur: & in cæcitáte quam tólerant, quasi in claritáte lúminis exultant.

℟. Da mihi. 173.

Lectio v.

AT contrà, electórum mentes, dum cuncta transitória nulla esse conspíciunt, ad quæ sint cónditæ exquírunt: cùmque eórum satisfactióni nihil extra Deum sufficit, ipsa inquisitiónis exercitatióne fatigátâ illórum cogitátio, in Conditóris sui spe & contemplatióne requiescit, supernis intérseri cívibus áppetit: & unusquisque eórum adhuc in mundo, córpore pósitus, mente jam extra mundum surgit; ærumnam exílii, quam tólerat, deplórat; & ad sublímem pátriam incessántibus se amóris stímulis éxcitat. Cùm ergo dolens videt quàm sit ætérnum quod pérdidit, invénit salúbre consílium, temporále hoc despícere quod percurrit; & quò magis crescit consílii sciéntia, ut peritúra déserat, eò augétur dolor, quòd necdum ad mansúra pertingat.

℟. Vanitátem. 173.

Lectio vj. *n.* 35.

INtuendum quoque est quàm nullus dolor menti sit in actióne præcipitatiónis. Qui enim sine consiliis vivunt, qui seipsos rerum evéntibus præcípites déserunt, nullo ínterim cogitatiónum dolóre fatigantur. Nam qui solerter in vitæ consílio figit mentem, cautè sese in omni actióne circumspiciendo consíderat: & ne ex re quæ ágitur, repentínus finis adversusque subrípiat, hunc priùs mólliter pósito pede cogitatiónis palpat: pensat ne ab his quæ agenda sunt, formído præpédiat; ne in his quæ differenda sunt, præcipitátio impellat; ne prava per concupiscéntiam aperto bello súperent, ne recta per inánem glóriam insidiando supplantent.

℟. Nonne Dóminus. 174.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap.* 10.

IN illo témpore; Conversus Jesus ad discípulos suos, dixit: Beáti óculi qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis quòd multi prophétæ & reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, & non vidérunt. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. *de Doct. Ch. c.* 26.

FInis præcepti est diléctio; & ea gémina, id est, Dei & próximi. Quòd si te totum intélligas, id est, ánimum & corpus tuum, & próximum totum, id est ánimum & corpus ejus, (homo enim ex ánimo constat & córpore) nullum rerum diligendárum genus in his duóbus præceptis prætermissum est. Cùm enim præcurrat diléc-

tio Dei, ejusque dilectiónis modus præscriptus appáreat, ita ut cétera in illum cónfluant, de dilectióne tua nihil dictum vidétur: sed cùm dictum est: Díliges próximum tuum tamquam teipsum, simul & tui abs te diléctio non prætermissa est.

℟. Latrónes despoliavérunt hóminem: &, plagis impósitis, abiérunt semivívo relicto. * Sacerdos, viso illo, præterivit: símiliter & Levíta: Samaritánus autem videns eum, misericórdiâ motus est. ℣. Fácere misericórdiam & judícium magis placet Dómino, quàm víctimæ. * Sacerdos. *Luc.* 10. *Prov.* 21.

Lectio viij. *cap.* 27.

Ille autem justè & sanctè vivit, qui rerum íntegerr æstimátor est: ipse est autem qui ordinátam dilectiónem habet, ne aut díligat quod non est diligendum, aut non díligat quod est diligendum, aut ámpliùs díligat quod minùs est diligendum, aut æquè díligat quod vel minùs vel ámpliùs diligendum est, aut minùs vel ámpliùs quòd æquè diligendum est. Omnis peccátor, in quantùm peccátor est, non est diligendus; & omnis homo, in quantùm homo est, diligendus est propter Deum; Deus verò propter seipsum. Etsi Deus omni hómine ámpliùs diligendus est, ámpliùs quisque debet Deum diligere quàm seipsum. Item ámpliùs álius homo diligendus est quàm corpus nostrum; quia propter Deum ómnia ista diligenda sunt: & potest nobiscum álius homo Deo pérfrui, quod non potest corpus; quia corpus per ánimam vivit, quâ frúimur Deo.

℟. Alligávit Samaritánus vúlnera ejus, infundens óleum & vinum; & * Impónens illum in jumentum suum, duxit in stábulum, & curam ejus egit. ℣. Qui credit in Dómino, misericórdiam díligit, misericórdia & véritas præparant bona. * Impónens illum. *Luc.* 10. *Prov.* 14.

Lectio ix. *c.* 28. & 30.

Omnes autem æquè diligendi sunt. Nam quòd nullum hóminum excéperit, qui præcépit ut próximum diligámus, & ipse in Evangélio Dóminus osténdit, & Paulus Apóstolus. Namque ille cui duo ipsa præcepta protúlerat, atque in eis pendére totam legem prophetasque díxerat, cùm interrogáret eum, dicens: Et quis est meus próximus? hóminem quemdam propósuit descendentem ab Jerúsalem in Jéricho, incidisse in latrónes, & ab eis gráviter vulnerátum, sáucium, & semivívum esse derelictum: cui próximum esse

non dócuit, nisi qui erga illum recreandum atque curandum miséricors éxtitit, ita ut hoc qui interrogáverat, interrogátus ipse fateréture. Cui Dóminus ait: Vade, & tu fac simíliter; ut vidélicet eum esse próximum intelligámus, cui vel exhibendum est officium misericórdiæ, si índiget, vel exhibendum esset, si indigeret. Nullum autem exceptum esse cui misericórdiæ denegétur officium, quis non videat; quando usque ad inimícos étiam porrectum est, eódem Dómino dicente: Dilígite inimícos vestros, benefácite iis qui odérunt vos.

℟. Quis horum trium vidétur tibi próximus fuisse illi qui íncidit in latrónes? Legisperítus dixit: Qui fecit misericórdiam in illum. Ait Jesus: * Vade, & tu fac simíliter. ℣. Indicábo tibi, ó homo, quid Dóminus requírat à te: útique fácere judícium, & dilígere misericórdiam. * Vade. Glória Patri. * Vade. *Luc.* 10. *Mich.* 6.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. D. Legisperítus tentans Jesum, dixit: Magister, quid faciendo vitam ætérnam possidébo? At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? Quómodò legis? Ille respondens, dixit: Díliges Dóminum Deum tuum. *Luc.* 10.

Collecta. Orémus.

Omnípotens & miséricors Deus, de cujus múnere venit ut tibi à fidélibus tuis digné & laudabiliter serviátur: tribue, quæsumus, nobis, ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus; Per.

CANON.

Ex Excerptiónibus Egberti Eboracensis Epíscopi.

Circa ann. 747. *can.* 28.

Septem synaxes sancti Patres canendas constituérunt, quas omni die Clerus síngulis Horis cánere debet; quarum prima est nocturnális synaxis. Hæc ergo septem synaxes omni die debémus sollícitè réddere Deo pro nobis & pro omni pópulo Christiáno, sicut Psalmista testátur, dicens: Sépties in die laudem dixi tibi super judícia justítiæ tuæ; & insuper Missas non omíttere.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex ómnibus víribus tuis, & ex omni mente tua; & próximum tuum sicut teipsum: hoc fac, & vives. *Luc.* 10.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Ecclesiástici. *c.* 2.

Fili, accédens ad servitútem Dei, sta in justítia & timóre, & præpara ánimam tuam ad ten-

tatiónem. Déprime cor tuum, & sústine: inclína aurem tuam, & súscipe verba intelléctûs; & ne festínes in témpore obductiónis. Sústine sustentatiónes Dei: conjúngere Deo, & sústine, ut crescat in novíssimo vita tua. Omne quod tibi applícitum fúerit, áccipe: & in dolóre sústine, & in humilitáte tua patiéntiam habe; quóniam in igne probátur aurum & argentum, hómines verò receptíbiles in camíno humiliatiónis. Crede Deo, & recuperábit te; & dírige viam tuam, & spera in illum: serva timórem illíus, & in illo veterasce.

℟. Beátus homo. 171.

Lectio ij.

Respícite, filii, natiónes hóminum; & scitóte quia nullus sperávit in Dómino, & confúsus est. Quis enim permansit in mandátis ejus, & derelíctus est? aut quis invocávit eum, & despexit illum? Quóniam pius & misércors est Deus, & remittet in die tribulatiónis peccáta; & protéctor est ómnibus exquiréntibus se in veritáte. Væ dúplici corde, & lábiis sceléstis, & mánibus malefaciéntibus, & peccatóri terram ingrediénti duábus viis. Væ dissolútis corde, qui non credunt Deo; & ídeò non protegentur ab eo. Væ his qui perdidérunt sustinéntiam, & qui dereliquérunt vias rectas, & divertérunt in vias pravas. Et quid fácient, cùm inspícere cœperit Dóminus.

℟. Vani sunt. 172.

Lectio iij.

Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illíus; & qui díligunt illum, conservábunt viam illíus. Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita sunt ei; & qui díligunt eum, replebúntur lege ipsíus. Qui timent Dóminum, præparábunt corda sua, & in conspéctu illíus sanctificábunt ánimas suas. Qui timent Dóminum, custódiunt mandáta illíus, & patiéntiam habébunt usque ad inspectiónem illíus, dicentes: Si pœniténtiam non egérimus, incidémus in manus Dómini, & non in manus hóminum. Secundùm enim magnitúdinem ipsíus, sic & misericórdia illíus cum ipso est.

℟. Finem loquendi. 172.

CANON

Ex Concílio Parisiensi. *Ann.* 1528. *Decr.* 18.

In Cathedrálibus, ac Collegiátis, & Conventuálibus Ecclésiis, laudes divínæ per síngulas Horas, non cursim ac festinanter, sed tractim cum pausa decenti, præsertim in médio cujúslibet versículi Psalmórum, débitam faciendo inter solemne ac feriále Officium

differéntiam, reverenter ab ómnibus persolvantur.

FERIA TERTIA.
Lectio j.
De libro Ecclesiástici.
cap. 3.

QUi honórat patrem suum, vitâ vivet longióre, & qui óbedit patri, refrigerábit matrem. Qui timet Dóminum, honórat parentes; & quasi dóminis sérviet his qui se genuérunt. In ópere & sermóne, & omni patiéntia honóra patrem tuum, ut supervéniat tibi benedíctio ab eo, & benedíctio illíus in novíssimo máneat. Benedíctio patris firmat domos filiórum; maledíctio autem matris eradícat fundamenta. Ne gloriéris in contumélia patris tui; non enim est tibi glória, ejus confúsio: glória enim hóminis ex honóre patris sui, & dédecus filii pater sine honóre. Fili, suscipe senectam patris tui, & non contristes eum in vita illíus; & si defécerit sensu, véniam da, & ne spernas eum in virtúte tua.

℟. Da mihi. 173.

Lectio ij.

FIli, in mansuetúdine ópera tua pérfice, & super hóminum glóriam diligéris. Quantò magnus es, humília te in ómnibus, & coram Deo invénies grátiam; quóniam magna poténtia Dei solíus, & ab humílibus honorátur. Altióra te ne quæsíeris, & fortióra te ne scrutátus fúeris; sed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita semper, & in plúribus opéribus ejus ne fúeris curiósus. Non est enim tibi necessárium ea quæ abscóndita sunt vidére óculis tuis. In supervácuis rebus noli scrutári multiplíciter, & in plúribus opéribus ejus non eris curiósus; plúrima enim super sensum hóminum ostensa sunt tibi. Multos quoque supplantávit suspício illórum, & in vanitáte detínuit sensus illórum.

℟. Vanitátem. 173.

Lectio iij.

COr durum habébit malè in novíssimo, & qui amat perículum, in illo períbit. Cor ingrédiens duas vias, non habébit succéssus; & parvus corde in íllis scandalizábitur. Cor nequam gravábitur in dolóribus, & peccátor adjiciet ad peccandum. Synagógæ superbórum non erit sánitas; frutex enim peccáti radicábitur in illis, & non intelligétur. Cor sapiéntis intellígitur in sapiéntia; & auris bona áudiet cum omni concupiscéntia sapiéntiam. Sápiens cor & intelligíbile abstinébit se à peccátis; & in opéribus justítiæ succéssus habébit. Ignem arden-

tem extinguit aqua, & eleemósynâ resístit peccátis; & Deus prospéctor est ejus qui reddit grátiam: méminit ejus in pósterum, & in témpore casûs sui invéniet firmamentum.

℟. Nonne Dóminus. 174.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi.

Ann. 1528. *Decr.* 18.

HOras Canónicas dictúri, cùm in choro fúerint, gravitátem servent quam locus & Offícium exposcunt: non cum áliis confabulantes seu colloquentes, aut lítteras seu scriptúras álias legentes; sed omnes, præsertim qui majóri funguntur honóre, in psalmis, hymnis & cánticis Deo alácriter modulentur.

FERIA QUARTA.

Lectio j

De libro Ecclesiástici.

cap. 4.

FIli, eleemósynam páuperis ne defraudes, & óculos tuos ne transvertas à páupere. Animam esurientem ne despéxeris, & non exásperes páuperem in inópia sua. Cor inopis ne afflíxeris, & non prótrahas datum angustianti. Rogatiónem contribuláti ne abjícias, & non avertas fáciem tuam ab egéno. Ab ínope ne avertas óculos tuos propter iram; & non relinquas quæréntibus tibi retrò maledícere, maledicentis enim tibi in amaritúdine ánimæ, exaudiétur deprecátio illíus; exaudiet autem eum qui fecit illum. Congregatióni páuperum affábilem te fácito: & presbytero humília ánimam tuam, & magnáto humília caput tuum. Declína páuperi sine tristítia aurem tuam, & redde débitum tuum, & responde illi pacífica in mansuetúdine. Líbera eum qui injúriam pátitur de manu supérbi, & non acídè feras in ánima tua. In judicando esto pupíllis miséricors ut pater, & pro viro matri illórum: & eris tu velut fílius Altíssimi obédiens, & miserébitur tuî magis quàm mater.

℟. Beátus homo. 171.

Lectio ij.

FIli, conserva tempus, & devíta à malo. Pro ánima tua ne confundáris dícere verum. Est enim confúsio addúcens peccátum, & est confúsio addúcens glóriam & grátiam. Ne accípias fáciem adversùs fáciem tuam, nec adversùs ánimam tuam mendácium. Ne revereáris próximum tuum in casu suo, nec retíneas verbum in témpore salútis. Non abscondas sapiéntiam tuam in decóre suo: in lingua enim sapiéntia dignóscitur; & sensus,

& sciéntia, & doctrína in verbo sensáti, & firmamentum in opéribus justítiæ. Non contradícas verbo veritátis ullo modo & de mendácio ineruditiónis tuæ confúndere.

℣. Vani sunt. 172.

Lectio iij.

NOn confundáris confitéri peccáta tua, & ne subjícias te omni hómini pro peccáto. Noli resístere contra fáciem potentis, nec conéris contra ictum flúvii. Pro justítia agonizáre pro ánima tua, & usque ad mortem certa pro justítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos. Noli citátus esse in lingua tua; & inútilis, & remissus in opéribus tuis. Noli esse sicut leo in domo tua, evertens doméstícos tuos, & ópprimens subjectos tibi. Non sit porrecta manus tua ad accipiendum, & ad dandum collecta.

℟. Finem loquendi. 172.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi.

Ann. 1528. *Decr.* 18.

NEmo, cùm Horæ in commúni cantantur, legat vel dicat privátim Officium. Nam non solùm Officium quo obnóxius est, Choro súbtrahit, sed & álios psallentes perturbat. Horum autem transgressóres, illíus Horæ in qua circa prædicta excésserint vel áliâ majóri, prout transgressiónis grávitas exégerit, plectantur mulctâ.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Ecclesiástici.

cap. 5.

NOli attèndere ad possessiónes iníquas, & ne díxeris: Est mihi sufficiens vita; nihil enim próderit in témpore vindictæ & obductiónis. Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui; & ne díxeris: Quómodò pótui? aut quis me subjíciet propter facta mea? Deus enim víndicans vindicábit. Ne díxeris: Peccávi, & quid mihi áccidit triste? Altíssimus enim est pátiens rédditor. De propitiáto peccáto noli esse sine metu, neque adjícias peccátum super peccátum. Et ne dicas: Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórum meórum miserébitur. Misericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réspicit ira illíus.

℟. Da mihi. 173.

Lectio ij.

NOn tardes converti ad Dóminum, & ne differas de die in diem; súbitò enim véniet ira illíus, & in témpore vindictæ disperdet te. Noli ánxius esse in divítiis injustis; non enim próderunt tibi in die obductió-

nis & vindictæ. Non véntiles te in omnem ventum, & non eas in omnem viam; sic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua. Esto firmus in via Dómini, & in veritáte sensûs tui, & sciéntia; & prosequátur te verbum pacis & justítiæ.

℟. Vanitátem. 173.

Lectio iij.

ESto mansuétus ad audiendum verbum, ut intélligas; & cum sapiéntia próferas respónsum verum. Si est tibi intelléctus, responde próximo: sin autem, sit manus tua super os tuum, ne capiáris in verbo indisciplináto, & confundáris. Honor & glória in sermóne sensáti; lingua verò imprudentis subvérsio est ipsius. Non appelléris susurro, & linguâ tuâ ne capiáris & confundáris. Super furem enim est confúsio & pœniténtia, & denotátio péssima super bilinguem: susurratóri autem ódium, & inimicítia, & contumélia. Justífica pusíllum & magnum simíliter.

℟. Nonne Dóminus. 174.

CANON.

Ex Concílio Basileensi.

Ann. 1435. *Seff.* 21. *Canone V. acceptato in Concilio Senonensi ann.* 1460.

QUoscumque Beneficiátos, sive in sacris constitútos, cùm ad Horas Canónicas teneantur, ádmonet hæc sancta Synodus, si oratiónes suas Deo accept-tas fore cúpiunt, ut non in gútture, vel inter dentes, seu degluttiendo aut syncopando dictiónes, nec colloquia, vel risus intermiscendo; sed sive soli, sive associáti, diurnum nocturnúmque Officium reverenter verbísque distinctis péragant, ac tali loco, unde à devotióne non retrahantur, ad quam se dispónere & præparáre debent, juxta id quod scriptum est: Ante oratiónem præpara ánimam tuam, ne sis quasi qui tentat Deum.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Ecclesiástici.

cap. 6.

VErbum dulce multíplicat amícos, & mítigat inimícos, & lingua éucharis in bono hómine abundat. Multi pacífici sint tibi, & consiliárius sit tibi unus de mille. Si póssides amícum, in tentatióne pósside eum; & ne fácile credas ei. Est enim amícus secundùm tempus suum, & non permanébit in die tribulatiónis. Et est amícus qui convértitur ad inimicítiam: & est amícus qui ódium & rixam & convícia denudábit. Est autem amícus sócius mensæ, & non permanébit in die necessitá-

s si permánserit
ibi quasi coæqua-
loméſticis tuis ſi-
iget.
us homo. 171.
TIO ij.
ícis tuis ſeparáre,
amícis tuis atten-
s fidélis, protéc-
qui autem invé-
invénit theſau-
o fidéli nulla eſt
; & non eſt di-
rátio auri & ar-
a bonitátem fidei
cus fidélis, medi-
vitæ & immorta-
qui métuunt Dó-
invénient illum.
Deum, æquè ha-
icítiam bonam;
ſecundùm illum
s illíus.
i ſunt. 172.
iij. cap. 7.
uærere à dómino
um, neque à rege
honóris. Non te
nte Deum, quó-
tor cordis ipſe eſt:
regem noli velle
iens. Noli quærere
, niſi váleas vir-
pere iniquitátes,
xtimeſcas fáciem
& ponas ſcánda-
quitáte tua. Non
multitúdinem ci-
ec te immitas in
, neque álliges du-
cáta, nec enim in
nmúnis. Noli eſſe
is in ánimo tuo.

Exoráre, & fácere eleemóſynam ne deſpícias. Ne dicas: In multitúdine múnerum meórum reſpíciet Deus; & offerente me Deo altíſſimo, múnera mea ſuſcípiet.

℟. Finem loquendi. 172.

CANON.

Ex Synodo Diœceſana Mediolanenſi quarta, ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1574. *Decr.* 20 & 21.

SAcerdos, Clericuſve ſacris initiátus, aut Eccleſiáſticum beneficium óbtinens, ne morbi quidem causâ, quo labórat, Canonicárum Horárum Officium omittat, niſi is ita gráviter morbo labóret, ut planè ſéntiat ſe illíus gravitáte impedíri quóminus ſtatas preces horárias recitáre poſſit.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici.

cap. 7.

NOn irrídeas hóminem in amaritúdine ánimæ; eſt enim qui humíliat & exaltat circumſpector Deus. Noli aráre mendácium adverſùs fratrem tuum; neque in amícum ſimíliter fácias. Noli velle mentíri omne mendácium; aſſidúitas enim illíus non eſt bona. Noli verbóſus eſſe in multitúdine presbyterórum; & non íteres verbum

in oratióne tua. Non óderis laborióſa ópera, & ruſticatiónem creátam ab Altíſſimo. Non te réputes in multitúdine indiſciplinatórum. Memento iræ, quóniam non tardábit.

Lectio ij.

NOn lædas ſervum in veritáte operantem, neque mercenárium dantem ánimam ſuam. Servus ſenſátus ſit tibi dilectus quaſi ánima tua: non defraudes illum libertáte, neque inópem derelinquas illum. Pécora tibi ſunt? attende illis; & ſi ſunt utília, perſevérent apud te. Fílii tibi ſunt? érudi illos, & curva illos à pueritia illórum. Fíliæ tibi ſunt? ſerva corpus illárum, & non oſtendas hílarem fáciem tuam ad illas. Trade fíliam, & grande opus féceris; & hómini ſenſáto da illam. Múlier ſi eſt tibi ſecundùm ánimam tuam, non projícias illam; & odíbili non credas te. In toto corde tuo honóra patrem tuum, & gémitûs matris tuæ ne oblivíſcáris: memento quóniam niſi per illos natus non fuiſſes; & retríbue illis, quómodò & illi tibi.

Lectio iij.

IN tota ánima tua time Dóminum; & ſacerdótes illíus ſanctífica. In omni virtúte tua dílige eum qui te fecit; & miniſtros ejus ne derelinquas. Honóra Deum ex tota ánima tua, & honorífica ſacerdótes, & propurga te cum bráchiis. Da illis partem, ſicut mandátum eſt tibi, primitiárum & purgatiónis; & de negligéntia tua purga te cum paucis. Datum brachiórum tuórum, & ſacrifícium ſanctificatiónis ófferes Dómino, & inítia ſanctórum. Et páuperi pórrige manum tuam, ut perficiátur propitiátio & benedíctio tua. Grátia dati in conſpectu omnis viventis; & mórtuo non prohíbeas grátiam. Non deſis plorántibus in conſolatióne, & cum lugéntibus ámbula. Non te pígeat viſitáre infirmum; ex his enim in dilectióne firmáberis. In ómnibus opéribus tuis memoráre novíſſima tua, & in æternum non peccábis.

CANON.

Ex Synodo Diœceſána Mediolanenſi undécima, ſub ſancto Carolo.

Ann. 1584. Monit. de divino Officio.

MArtyrológii uſus in perpétuum deinceps ita retinéri mandámus, ut in Metropolitána Basílica recitári ſólitum, in omni Collegiáta Eccléſia tam urbis quàm Diœceſis de more in Choro recitétur. Sacerdótes & ſacris initiátos, qui diviní Officii in choro collegiátim recitandi lege devincti non ſunt, hortámur ut idem

institútum usum-
Patrum régulis
tem piâ sollicitú-
piant.
gníficat.
. C. Sapiéntia, &
, & sciéntia legis
ım : diléctio, &
rum apud ipsum.
:
CTA, ut infrà ad

NICA XIII.
PENTECOSTEN.
NOCTURNO.
ECTIO j.
ro Ecclesiástici.
cap. 8.
ı júdices contra jú-
em; quóniam se-
ıdùm quod justum
icat. Cum audáce
n via, ne fortè gra-
sua in te: ipse enim
n voluntátem suam
simul cum stultítia
ies. Cum iracundo
es rixam, & cum
on eas in desertum;
quasi nihil est ante
ıguis: & ubi non
órium, elídet te.
uis consílium non
non enim póterunt
, nisi quæ eis pla-
oram extráneo ne
onsílium; nescis
id páriet. Non omni
cor tuum manifes-
: fortè ínferat tibi
grátiam falsam, & convi-
ciétur tibi.

℟. Beátus homo. 171.

LECTIO ij. *cap.* 10.

JUdex sápiens judicábit pópulum suum, & principátus sensáti stábilis erit. Secundùm júdicem pópuli, sic & minístri ejus: & qualis rector est civitátis, tales & inhabitantes in ea. Rex insípiens perdet pópulum suum; & civitátes inhabitabuntur per sensum poténtium. In manu Dei potestas terræ; & útilem rectórem suscitábit in tempus super illam. In manu Dei prospéritas hóminis, & super fáciem scribæ ímponet honórem suum. Omnis injúriæ próximi ne memíneris, & nihil agas in opéribus injúriæ.

℟. Vani sunt. 172.

LECTIO iij.

ODíbilis coram Deo est & homínibus supérbia, & execrábilis omnis iníquitas géntium. Regnum à gente in gentem transfertur propter injustítias, & injúrias, & contumélias, & diversos dolos. Aváro autem nihil est sceléstius. Quid supérbit terra & cinis? Nihil est iníquius quam amáre pecúniam. Hic enim & ánimam suam venálem habet; quóniam in vita sua projécit íntima sua. Omnis potentátûs brevis vita. Languor prolíxior gravat médi-

cum. Brevem languórem præcídit médicus : sic & rex hódie est, & cras moriétur. Cùm enim moriétur homo, hæreditábit serpentes, & béstias, & vermes. Inítium supérbiæ hóminis, apostatáre à Deo, quóniam ab eo qui fecit illum, recessit cor ejus : quóniam inítium omnis peccáti est supérbia. Qui tenúerit illam, adimplébitur maledíctis, & subvertet eum in finem. Proptéreà exhonorávit Dóminus conventus malórum, & destruxit eos usque in finem. Sedes ducum superbórum destruxit Deus, & sedére fecit mites pro eis.

℟. Finem loquendi. 172.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo Sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 20. in Ep. 2. ad Cor.

NE tardes converti ad Dóminum [illegible] ne differas de die in diem; nescis enim quid paritúra sit superventúra dies. Perículum enim & metus est in dilatióne; salus verò certa ac secúra, si nulla sit dilátio. Virtútem ígitur cole : sic enim sive júvenis hinc abscédas, tutò abscédes ; sive ad senectútem pervénias, cum amplíssimis ópibus excédes; duplicemque festivitátem per omnem vitam habébis, & à vítio abs-tinens, & virtútem [illegible]plexans.

℟. Da mihi. 173.

Lectio v.

NE dicas : Erit temp[illegible] quando converti [illegible] bit; verba enim hæc De[illegible] valdè exásperant. Cur en[illegible] cùm ipse tibi ætérna sæ[illegible] promíserit, tu in præs[illegible] vita quæ brevis & mom[illegible] tánea est, laboráre non v[illegible] sed sic ignávus ac dissolú[illegible] agis, quasi hâc brevió[illegible] áliam quamdam inquír[illegible] Annon eædem quotídie [illegible] messatiónes? annon eæd[illegible] mensæ? annon eadem th[illegible] tra? annon eædem pe[illegible] niæ.

℟. Vanitátem. 173.

Lectio vj.

INebriátus es? ventri [illegible] dulsisti? rapuísti? siste [illegible] gradum : verte te in div[illegible] sùm. Confitére Deo g[illegible] tiam, quòd non in méd[illegible] peccátis te abripúerit : quære áliud tibi prorog[illegible] tempus, ut malè operé[illegible] Multi áliis fraudem facie[illegible] tes abrepti sunt, & in ma[illegible] festam damnatiónem ab[illegible] runt : time ne idem tibi [illegible] cidat. Sed multis, inqu[illegible] dedit Deus spátium, ut última senecta confitere[illegible] tur. Quid ígitur? Numqu[illegible] & tibi dabit? Fortasse dabi[illegible] inquis. Cur dicis, Fortass[illegible] Cóntigit aliquóties. Cóg[illegible] quòd de ánima delíbera[illegible] & contrárium étiam pon[illegible]

ne réputa, & dic: Quid autem, si non det? Quid autem si det, inquis? Dedit quidem ipse: verùmtamen hoc illo tútius est & utílius.

℟. Nonne Dóminus. 174.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

cap. 17.

IN illo témpore; Dum iret Jesus in Jerúsalem; transíbat per médiam Samaríam & Galilæam: & cùm ingrederétur quoddam castellum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 27. de Divers. contra vitium ingratitudinis. n. 6.

MUltos vidémus usque hódie satìs importúne peténtes quod sibi deesse cognóverint; sed paucos ádmodùm nóvimus, qui dignas super acceptis benefíciis grátias ágere videántur. Nec reprehensíbile est quod instanter pétimus; sed planè petitióni negat efféctum, quòd invenímur ingráti. Et fortè hoc étiam cleméntiæ esse vidétur, ingrátis negáre quod póstulant: ne contingat nobis, ut tantò grávius de ingratitúdine judicémur, quantò magìs accumulátis benefíciis ingráti probábimur extitisse.

℟. Cùm ingrederétur Jesus quoddam castellum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt à longè, dicentes: * Jesu præceptor, miserére nostrî. ℣. Tu es, Dómine, qui líberas ab omni malo: * Jesu. *Luc. 17. Sap. 16.*

Lectio viij. *n. 8.*

FElix autem Samaritánus ille, qui cognóvit se nihil habére quod non accepisset: & idcircò servávit depósitum, & cum gratiárum actióne ad Dóminum est reversus! Felix, qui ad síngula dona grátiæ redit ad eum in quo est plenitúdo ómnium gratiárum; cui, dum nos pro acceptis non ingrátos exhibémus, locum in nobis fácimus grátiæ, ut majóra adhuc accípere mereámur! Omníno enim sola nos à proféctu conversatiónis ímpedit ingratitúdo nostra, dum quodam modo amissum réputans dator, quod ingrátus accépit, cavet sibi de cétero, ne tantò plura amítteret, quantò plura conferret ingráto. Felix proinde, qui se alienígenam réputans, étiam pro mínimis quibusque benefíciis non mínimas refert grates, gratúitum esse non dúbitans neque dissímulans, quod alièno impénditur & ignóto!

℟. Leprósos ut vidit Jesus, dixit: * Ite, osténdite

vos sacerdótibus. ℣. Sacerdótes pópulum docébunt quid sit inter sanctum & pollútum, & inter mundum & immundum ostendent eis. * Ite. *Luc.* 17. *Ezech.* 44.

Lectio ix.

OBsecro itaque, fratres mei, humiliémur magìs ac magìs sub potenti manu Dei, & ab hoc tam máximo, tam nequíssimo vítio ingratitúdinis longè fieri studeámus; ut totâ devotióne in gratiárum actióne versantes, conciliémus nobis grátiam Dei nostri; quæ sola potest salváre ánimas nostras. Nec verbo tantùm vel lingua, sed ópere & veritáte exhibeámus nos gratos; quia gratiárum actiónem magìs quàm dictiónem à nobis éxigit dator gratiárum Dóminus Deus noster, qui est benedictus in sécula.

℟. Dum irent leprósi, mundáti sunt. * Unus autem regressus est cum magna voce magníficans Deum, & † Cécidit in fáciem ante pedes Jesu, grátias agens; & hic erat Samaritánus. ℣. Oblíti sunt benefactórum Dei, & mirabílium ejus. * Unus. Glória. † Cécidit. *Luc.* 17. *Ps.* 77.

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. Dixit Jesus: Nonne decem mundáti sunt? Et novem ubi sunt? Non est inventus qui redíret, & daret glóriam Deo, nisi hic alienígena. *Luc.* 17.

Collecta. Orémus.

OMnípotens sempitérne Deus, da nobis fídei, spei & caritátis augmentum: & ut mereámur ássequi quod promittis, fac nos amáre quod præcipis; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Noviomensi.

Ann. 1344. *cap.* 4.

PEr síngulas Ecclésias cujuslibet civitátis vel Diœcésis, tam in Collegiátis, quàm áliis, ordinárius seu usus divíni Officii in modo officiandi qui in Ecclésiis Cathedrálibus observári consuévit & tenéri, inviolabíliter observétur.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Ait Samaritáno Jesus: Surge, vade, quia fides tua te salvum fecit. *Luc.* 17.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Ecclesiástici.

cap. 11.

IN vestítu ne gloriéris unquam, neç in die honóris tui extolláris: quóniam mirabília ópera Altíssimi sólius, & glorióśa; & abscon&sa, & invísa ópera illíus. Multi tyranni sedérunt in throno; & insuspicábilis portávit diadéma.

Multi

:ntes oppressi sunt
: gloriósi tráditi
ianus alterórum.
ι intérroges, ne
quemquam; &
ogáveris, córripe
unquàm áudias,
deas verbum; &
ermónum ne ad-
ii. De ea re quæ
olestat, ne certé-
judício peccán-
onsístas. Fili, ne
int actus tui; & si
is, non eris im-
elicto.
us homo, 117.

ij. *cap.* 13.

:igerit picem, in-
ábitur ab ea; &
iunicáverit super-
t supérbiam. Pon-
se tollet, qui ho-
: commúnicat: &
ne sócius fúeris.
ummunicábit cáca-
am? quando enim
int, confringétur.
ustè egit, & fre-
iper autem læsus
i largítus fúeris,
:; & si non habúe-
nquet te. Si habes,
tecum, & evacuá-
. ipse non dolébit
Si necessárius illi
applantábit te; &
spem dabit, nar-
bona, & dicet:
is est tibi?
ai sunt omnes hó-
2.
umnnalis, ANIC.

Lectio iij

ADvocátus á potentióre, discéde; ex hoc enim magis te advocábit. Ne ímprobus sis, ne impingáris; & ne longè sis ab eo, ne eas in obliviónem. Ne retíneas ex æquo loqui cum illo, nec credas multis verbis illíus; ex multa enim loquéla tentábit te, & subrídens interrogábit te de abscónditis tuis. Immítis ánimus illíus conservábit verba tua; & non parcet de malítia, & de vínculis. Cave tibi, & attende diligenter audítui tuo; quóniam cum subversióne tua ámbulas. Aúdiens verò illa quasi in somnis vide, & vigilábis. Omni vitá tuâ dílige Deum, & ínvoca illum in salúte tua. Omne ánimal díligit símile sibi; sic & omnis homo próximum sibi.

℟. Finem loquendi. 172.

CANON.

Ex Synodo Trecensi.

Ann. 1459.

IN número Collectárum, in Missa dicendárum, & modo se habendi ad altáre, & tálibus hujúsmodi, Ecclésiæ Cathedráli Présbyter se confórmet.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Ecclesiáici. *c.* 13.

VEnátio leónis, ónager in erémo; sic & páscua dívitum sunt páuperes. Et sicut abominátio

est superbo humílitas, sic & execrátio dívitis páuper. Dives commótus confirmátur ab amícis suis; húmilis autem, cùm cecíderit, expellétur & à notis. Díviti decepto multi recuperatóres: locútus est superba, & justificavérunt illum. Húmilis deceptus est, ínsuper & argúitur: locútus est sensátè, & non est datus ei locus. Dives locútus est, & omnes tacuérunt, & verbum illíus usque ad nubes perdúcent. Pauper locútus est, & dicunt: Quis est hic? & si offénderit, subvertent illum. Bona est substántia, cui non est peccátum in consciéntia, & nequíssima paupertas in ore ímpii.

℟. Da mihi. 173.

Lectio ij. cap. 14.

BEátus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo, & non est stimulátus in tristítia delícti. Felix qui non hábuit ánimi sui tristítiam, & non éxcidit à spe sua. Viro cúpido & tenáci sine ratióne est substántia: & hómini lívido ad quid aurum? Qui acervat ex ánimo suo injustè, áliis cóngregat; & in bonis illíus álius luxuriábitur. Qui sibi nequam est, cui álii bonus erit? & non jucundábitur in bonis suis. Qui sibi ínvidet, nihil est illo néquius, & hæc reddítio est malítiæ illíus: & si benè fécerit, ignoranter & non volens facit; & in no vìssimo manifestat malítia suam.

℟. Vanitátem. 173.

Lectio iij.

INsatiábilis óculus cúpi in parte iniquitátis; no satiábitur, donec consúm aresáciens ánimam suam. Oculus malus ad mala; non satiábitur pane, se índigens, & in tristítia eri super mensam suam. Fili si habes, bénefac tecum, Deo dignas oblatiónes of fer. Memor esto quónia mors non tardat, & testa mentum inferórum qui demonstrátum est tibi; tes tamentum enim hujus mun di, morte moriétur. Ant mortem bénefac amíco tuo & secundùm vires tuas ex pórrigens da páuperi. Non defraudéris à die bono, & partícula boni doni non te prætéreat. Nonne áliis relinques dolóres, & labóres tuos in divisióne sortis? Da & áccipe, & justífica ánimam tuam. Ante óbitum tuum operáre justítiam; quóniam non est apud ínferos inveníre cibum.

℟. Nonne Dóminus. 174.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi. *Ann.* 816. *L.* 1. *c.* 132.

STudendum solerter est ut cùm Ecclésiam, vel ad divínæ laudis débita solvenda, vel ad Missárum solémnia, intrámus, cum ti-

ore & veneratióne con-tenti cœléste compleámus fficium.

ERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Ecclesiástici.

cap. 20 & 21.

XEnia & dona excæ-cant óculos júdicum, & quasi mutus in ore vertit correptiónes eórum. apiéntia abscónsa, & the-aurus invisus : quæ utílitas n utrísque ? Mélior est qui elat insipiéntiam suam, uàm homo qui abscóndit apiéntiam suam. Fili, pec-casti ? non adjícias íterùm ; sed & de prístinis deprecá-re, ut tibi dimittántur. Quasi à fácie cólubri fuge peccá-ta : & si accésseris ad illa, suscípient te. Dentes leónis, dentes ejus, interficientes ánimas hóminum. Quasi rhomphæa bis acúta, om-nis iníquitas ; plagæ illíus non est sánitas. Objurgátio & injúriæ annullábunt subs-tántiam : & domus quæ ni-mis lócuples est, annullá-bitur supérbia ; sic substán-tia superbi eradicábitur.

℟. Beátus homo. 171.

Lectio ij. *cap.* 25.

IN tribus plácitum est spí-rítui meo, quæ sunt pro-báta coram Deo & homíni-bus. Concórdia fratrum, & amor proximórum, & vir & múlier benè sibi consen-tientes. Tres spécies odívit ánima mea, & aggrávor valdè ánimæ illórum : Páu-perem superbum, dívitem mendácem, senem fátuum & insensátum. Quæ in ju-ventúte tua non congregas-ti ? quómodò in senectúte tua invénies ? Quàm spec̣ió-sum canitiéi judícium, & presbýteris cognóscere con-sílium ! Quàm speciósa ve-terános sapiéntia, & glorió-sis intelléctus & consílium ! Coróna senum, multa pe-rítia ; & glória illórum, ti-mor Dei.

℟. Vani sunt. 172.

Lectio iij. *cap.* 28.

QUi vindicári vult, à Dó-mino invéniet vindic-tam ; & peccáta illíus ser-vans servábit. Relinque pró-ximo tuo nocenti te ; & tunc deprecanti tibi peccáta sol-ventur. Homo hómini re-servat iram, & à Deo quærit medélam ? In hóminem sí-milem sibi non habet mise-ricórdiam, & de peccátis suis deprecátur ? Ipse cùm caro sit, reservat iram, & propitiatiónem petit à Deo ? Quis exorábit pro delíctis illíus ? Memento novissimó-rum, & désine inimicári : tabitúdo enim & mors ím-minent in mandátis ejus. Memoráre timórem Dei, & non irascáris próximo. Memoráre testaméntum Al-tíssimi, & déspice ignorán-

tiam próximi. Abstine te à lite, & mínues peccáta.

℟. Finem loquendi. 172.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi. *cap.* 132.

Nobis observandum est ne quid in Ecclésia Dei ineptum, ne quid perversum, ne quid índecens, aut cogitatióne, aut verbis, aut áctibus perpetrémus; quátenùs Dóminus ad nos véniens, non quod condemnet in nobis, sed pótiùs quod remúneret, invéniat.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Ecclesiástici. *c.* 31.

Intéllige quæ sunt próximi tui ex teipso. Utere quasi homo frugi his quæ tibi apponuntur; ne, cùm mandúcas multùm, ódio habeáris. Cessa prior causâ disciplínæ; & noli nímius esse, ne fortè offendas. Et si in médio multórum sedisti, prior illis ne extendas manum tuam, nec prior poscas bíbere. Quàm sufficiens est hómini erudíto vinum exíguum! Et in dormiendo non laborábis ab illo, & non sénties dolórem. Vigília, chólera & tortúra viro infruníto. Somnus sanitátis in hómine parco. Dórmiet usque manè, & ánima illíus cum ipso delectábitur.

℟. Da mihi. 173.

Lectio ij.

Audi me, fili, & ne spernas me; & in novíssimo invénies verba mea. In ómnibus opéribus tuis esto velox, & omnis infírmitas non occurret tibi. Splendidum in pánibus benedícent lábia multórum, & testimónium veritátis illíus fidéle. Nequíssimo in pane murmurábit cívitas, & testimónium nequítiæ illíus verum est. Diligentes in vino noli provocáre; multos enim exterminávit vinum. Ignis probat ferrum durum; sic vinum corda superbórum árguet in ebrietáte potátum. Æqua vita homínibus vinum in sobrietáte: si bibas illud moderátè, eris sóbrius. Quæ vita est ei qui minúitur vino? Quid defraudat vitam? mors.

℟. Vanitátem. 173.

Lectio iij.

Vinum in jucunditátem creátum est, & non in ebrietátem, ab inítio. Exultátio ánimæ & cordis, vinum moderátè potátum. Sánitas est ánimæ & córpori sóbrius potus. Vinum multum potátum irritatiónem, & iram, & ruínas multas facit. Amaritúdo ánimæ vinum multum potátum. Ebrietátis animósitas, imprudentis offénsio, minórans virtútem, & fáciens vúlnera. In convívio vini non árguas próximum, & non

despícias eum in jucunditáte illius; verba impropérii non dicas illis, & non premas illum in repetendo.

℟. Nonne Dóminus. 174.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Ann. 816. *L.* 1. *c.* 133.

TAles ad legendum, cantandum & psallendum in Ecclésia constituantur, qui non supérbè, sed humíliter débitas Dómino laudes persolvant, plúsque velint in lectióne, vel cantu, pópuli ædificatiónem, quàm populárem vaníssimam adulatiónem.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Ecclesiástici. *c.* 32.

AUudi tacens, & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Adolescens, lóquere in tua causa vix. Si bis interrogátus fúeris, hábeat caput respónsum tuum. In multis esto quasi insćius, & audi tacens simul, & quærens. In médio magnatórum non præsúmas; & ubi sunt senes, non multùm loquáris. Ante grándinem præíbit coruscátio : & ante verecúndiam præíbit grátia : & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Et horâ surgendi non te trices : præcurre autem prior in domum tuam, & illìc avocáre, & illìc lude, & age conceptiónes tuas, & non in delíctis & verbo supérbo. Et super his ómnibus benedícito Dóminum qui fecit te, & inebriantem te ab ómnibus bonis suis.

℟. Beátus homo. 171.

Lectio ij. cap. 32. & 33.

FIli, sine consilio nihil fácias, & post factum non pœnitébis. In via ruínæ non eas, & non offendes in lápides. Nec credas te viæ laborióśæ, ne ponas ánimæ tuæ scándalum. Et à filiis tuis cave, & à doméśticis tuis attende. In omni ópere tuo crede ex fide ánimæ tuæ; hoc est enim consservátio mandatórum. Qui credit Deo, attendit mandátis; & qui confidit in illo, non minorábitur. Timenti Dóminum non occurrent mala; sed in tentatióne Deus illum consservábit, & liberábit à malis. Sápiens non odit mandáta & justítias, & non illidétur quasi in procella navis. Homo sensátus credit legi Dei, & lex illi fidélis.

℟. Vani sunt. 172.

Lectio iij. cap. 34.

QUi offert sacrifícium ex substántia páuperum, quasi qui víctimat filium in conspectu patris sui. Panis egéntium, vita páuperum est : qui defraudat illum, homo sánguinis est. Qui aufert in sudóre panem, quasi qui occídit próximum suum. Qui effundit sángui-

nem, & qui fraudem facit mercenário, fratres sunt. Unus ædíficans, & unus déstruens, quid prodest illis nisi labor? Unus orans, & unus maledícens, cujus vocem exáudiet Deus? Qui baptizátur à mórtuo, & íterùm tangit eum, quid próficit lavátio illíus? Sic homo qui jejúnat in peccátis suis, & íterùm éadem fáciens, quid próficit humiliando se? oratiónem illíus quis exáudiet?

℟. Finem loquendi. 172.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi. *cap.* 137.

STudendum summópere Cantóribus, ne donum sibi divínitùs collátum vítiis fœdent; sed pótiùs illud humilitáte, castitáte & sobrietáte, & céteris sanctárum virtútum ornamentis exornent: quorum melódia ánimos pópuli circumstantis ad memóriam amoremque cœléstium, non solùm sublimitáte verbórum, sed étiam suavitáte tonórum, quæ dicuntur, érigat.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Ecclesiástici. *cap.* 37.

CUm viro sancto assíduus esto, quemcumque cognóveris observantem timórem Dei, cujus ánima est secundùm ánimam tuam; & qui, cum titubáveris in ténebris, condolébit tibi. Cor boni consílii státue tecum; non est enim tibi áliud pluris illo. Anima viri sancti enúntiat aliquandò vera, quàm septem circumspectóres sedentes in excelso ad speculandum. Et in his ómnibus deprecáre Altíssimum, ut dírigat in veritáte viam tuam. Ante ómnia ópera verbum verax præcédat te, & ante omnem actum consílium stábile. Verbum nequam immutábit cor, ex quo partes quátuor oriuntur, bonum & malum, vita & mors; & dominátrix illórum est assídua lingua. Est vir astútus multórum erudítor, & ánimæ suæ inútilis est. Vir perítus multos erudívit, & ánimæ suæ suávis est. Qui sophísticè lóquitur, odíbilis est: in omni re defraudábitur.

Lectio ij. *cap.* 41.

O Mors, quàm amára est memória tua hómini pacem habenti in substántiis suis; viro quiéto, & cujus viæ directæ sunt in ómnibus, & adhuc valenti accípere cibum! O mors, bonum est judícium tuum hómini indigenti, & qui minorátur víribus, defecto ætáte, & cui de ómnibus cura est, & incredíbili qui, perdit patiéntiam! Noli me-

túere judícium mortis. Meménto quæ ante te fuérunt, & quæ superventúra sunt tibi : hoc judícium à Dómino omni carni. Et quid supervéniet tibi in beneplácito Altíssimi? Sive decem, sive centum, sive mille anni, non est enim in inferno accusátio vitæ.

Lectio iij.

VÆ vobis, viri ímpii, qui dereliquístis legem Dómini Altíssimi. Et si nati fuéritis, in maledictióne nascémini; & si mórtui fuéritis, in maledictióne erit pars vestra. Omnia quæ de terra sunt, in terram converténtur; sic ímpii à maledicto in perditiónem. Luctus hóminum in córpore ipsórum; nomen autem impiórum delébitur. Curam habe de bono nómine; hoc enim magìs permanébit tibi, quàm mille thesáuri pretiósi & magni. Bonæ vitæ númerus diérum; bonum autem nomen permanébit in ævum. Disciplínam in pace conserváte, filii.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi. *cap.* 137.

PSalmi in Ecclésia, non excelsis atque inordinátis seu intemperátis vócibus, sed planè ac dilúcidè & cum compunctióne cordis recitentur; ut & recitántium mens illórum dulcédine pascátur, & audiéntium aures illórum pronuntiatióne demulceántur.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Numquid considerasti servum meum Job, quòd non sit ei símilis in terra, vir simplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo, & adhuc rétinens innocéntiam? *Job.* 2.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XIV. POST POSTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Job. *c.* 1.

VIr erat in terra Hus, nómine Job; & erat vir ille simplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo : natíque sunt ei septem filii & tres filiæ. Et fuit posséssio ejus septem míllia óvium, & tria míllia camelórum, quingenta quoque juga boum, & quingentæ ásinæ, ac família multa nimìs; eratque vir ille magnus inter omnes Orientáles. Et ibant filii ejus, & faciébant convívium per domos, unusquísque in die suo. Et mittentes vocábant tres sorores suas, ut comédèrent & biberent cum eis. Cùmque in orbem transissent dies convívii, mittébat ad eos Job, & sanctificábat illos; consurgensque dilúculo, offerébat ho-

locausta pro síngulis. Dicébat enim : Ne forte peccáverint filii mei, & benedixerint Deo in córdibus suis. Sic faciébat Job cunctis diébus.

℟. Job córruens in terram, adorávit, & dixit : * Nudus egressus sum de útero matris meæ, & nudus revertar illuc : Dóminus dedit, Dóminus ábstulit : sit nomen Dómini benedictum. ℣. Nihil intúlimus in hunc mundum; haud dúbium quòd nec auferre, quid póssumus. * Nudus. *Job. 1. 1. Tim. 6.*

Lectio ij.

QUâdam autem die, cùm venissent filii Dei ut assisterent coram Dómino, áffuit inter eos étiam Satan. Cui dixit Dóminus : Unde venis? Qui respondens, ait : Circuívi terram, & perambulávi eam. Dixitque Dóminus ad eum : Numquid considerasti servum meum Job, quòd non sit ei símilis in terra, homo simplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo? Cui respondens Satan, ait : Numquid Job frustrà timet Deum? Nonne tu vallasti eum, ac domum ejus, universamque substántiam per circúitum? Opéribus mánuum ejus benedixisti, & posséssio ejus crevit in terra? Sed extende páululum manum tuam, & tange cuncta quæ póssidet, nisi in fáciem benedixerit tibi. Dixit ergo Dóminus ad Satan : Ecce, universa quæ habet, in manu tua sunt; tantùm in eum ne extendas manum tuam. Egressusque est Satan à fácie Dómini.

℟. Quis respondébit Deo? vel quis dícere potest : Cur ita facis? * Deus, cujus iræ nemo resístere potest, & sub quo curvantur qui portant orbem. Quantus sum ego, ut respóndeam ei? ℣. Numquid dicit figmentum ei qui se finxit : Quid me fecisti sic? * Deus *Job. 9. Rom. 9.*

Lectio iij.

CUm autem quâdam die filii & filiæ ejus coméderent, & bíberent vinum in domo fratris sui primogéniti, núntius venit ad Job, qui díceret : Boves arábant, & ásinæ pascebantur juxtà eos, & irruérunt Sabæi, tuleruntque ómnia, & púeros percussérunt gládio; & evási ego solus ut nuntiárem tibi. Cùmque adhuc ille loquerétur, venit alter, & dixit : Ignis Dei cécidit è cœlo, & tactas oves pueròsque consumpsit; & effúgi ego solus ut nuntiárem tibi. Sed & illo adhuc loquente, venit álius, & dixit : Chaldæi fecérunt tres turmas, & invasérunt camélos, & tulérunt eos, necnon & púeros percussérunt

& ego fugi solus ut
:m tibi. Adhuc lo-
r ille, & ecce álius
, & dixit: Fíliis tuis
is vescéntibus & bi-
s vinum in domo
ii primogéniti, re-
entus véhemens ír-
egióne deserti, &
t quátuor ángulos
quæ córruens op-
beros tuos, & mór-
; & effúgi ego so-
intiárem tibi.
nedíctio peritúri su-
veniébat, & cor ví-
isolátus sum: jus-
útus sum: * Oculus
) ; & pes claudo;
eram páuperum.
is sum infirmis in-
ómnibus ómnia fa-
n. * Oculus. Glória
Pater. *Job.* 29. 1.

. NOCTURNO.

LECTIO iv.

is Morálium sancti
Gregórii Papæ.
b. 2. *cap.* 18.

)minus dedit, Dó-
minus ábstulit; sicut
Dómino plácuit, ita
est. Sanctus vir Job,
e adversário, cuncta
rat; sed tamen sciens
ntra se Satan tentan-
s, nisi permittente
o, non habébat, non
ominus dedit, diábo-
tulit; sed: Dóminus
Dóminus ábstulit.
e *enim fúerat dolen-*dum, si quod Cónditor déderat, hostis abstulisset: at postquàm non ábstulit nisi ipse qui dedit, sua recépit, non nostra ábstulit. Si enim ab illo accípimus quibus in hac vita útimur, cur dóleat quòd ipso judicante exígimur, quo largiente fœnerámur? Nec aliquando injustus est créditor, qui dum præfixo reddendi témpore non constríngitur, quando vult, éxigit quod fœnerátur. Ubi & bene subjúngitur: Sicut Dómino plácuit, ità factum est. Cùm enim in hac vita ea quæ nólumus pátimur, necesse est ut ad eum qui injustum velle nil potest, stúdia nostræ voluntátis inclinémus.

℟. Beátus homo qui corrípitur à Deo; Increpatiónem ergo Dómini ne réprobes; * Quia ipse vúlnerat, & medétur. ℣. Noli neglígere disciplínam Dómini, neque fatigéris, dum ab eo argúeris; * Quia. *Job.* 5. *Hebr.* 12.

LECTIO v. *n.* 31. & 32.

MAgna quippe est consolátio in eo quod dísplicet, quòd illo ordinante erga nos ágitur, cui nonnisi justum placet. Si ígitur justa placére Dómino scimus, pati autem nulla, nisi quæ Dómino placúerint; póssumus; justa sunt cuncta quæ pátimur, & valdè injustum est, si de justa passió-

quàm cibum ; & erit jam bonum nostrum in manducando, necessárium autem in evangelizando.

℟. Nolíte sollíciti esse, dicentes : Quid manducábimus, aut quo operiémur ? * Hæc ómnia gentes inquírunt : † Scit Pater vester quia his indigétis. ℣. Peccatóri dedit Deus curam supérfluam, ut addat & cóngreget ; & hoc vánitas est, & cassa sollicitúdo. * Hæc. Glória. † Scit. *Matth.* 6. *Eccles.* 2.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. *à.* Nemo potest duóbus dóminis servíre : non potestis Deo servíre & mammónæ. *Matth.* 6.

COLLECTA. Orémus.

CUstódi, Dómine quæsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétuâ : & quia sine te lábitur humána mortálitas, tuis semper auxíliis & abstrahátur à nóxiis, & ad salutária dirigátur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Coloniensi primo.

Ann. 1536. *part.* 3. *c.* 13.

UTinam optando à Deo óptimo máximo cónsequi posśimus, ne quisquam lucri causâ divínis interesset, alióqui non accessúrus sacra, velúti quem nummi magis quàm Dei amor in templum trahit, quæstum pietátem esse putantem ! qui non dúbio ex eórum número est de quibus Isaías ait: Díligunt múnera, sequuntur retributiónes. Sed ínterim debet Cléricus habére semper menti recónditum Christi verbum : Primùm quærite regnum Dei & justítiam ejus, & hæc ómnia adjicientur vobis.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Quærite primùm regnum Dei & justítiam ejus, & hæc ómnia adjicientur vobis. *Matth.* 6.

FERIA SECUNDA.

LECTIO j.

De libro Job. *cap.* 1. & 2.

SUrrexit Job, & scidit vestimenta sua, & tonso cápite córruens in terram, adorávit, & dixit : Nudus egressus sum de útero matris meæ, & nudus revertar illuc : Dóminus dedit, Dóminus ábstulit ; sicut Dómino plácuit, ita factum est : sit nomen Dómini benedíctum. In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum quid contra Deum locútus est. Factum est autem cùm quâdam die venissent Filii Dei, & starent coram Dómino, venisset quoque Satan inter eos & staret in conspectu ejus, ut díceret Dóminus ad Satan : Unde venis ? Qui respondens,

Circuívi terram, & nbulávi eam.
. Job córruens. 200.

Lectio ij.

T dixit Dóminus ad Satan: Numquid conside:i servum meum Job, òd non sit ei símilis in :ra, vir simplex & rectus, timens Deum, & recé:ns à malo, & adhuc rétiens innocéntiam? Tu autem commovisti me adver:ùs eum, ut affligerem eum frustrà. Cui respondens Satan, ait: Pellem pro pelle, & cuncta quæ habet homo, dabit pro ánima sua: alióquin mitte manum tuam, & tange os ejus & carnem; & tunc vidébis quòd in fáciem benedícat tibi. Dixit ergo Dóminus ad Satan: Ecce in manu tua est; verúmtamen ánimam illíus serva. Egressus ígitur Satan à fácie Dómini, percussit Job úlcere péssimo, à planta pedis usque ad vérticem ejus: qui testâ sániem radébat, sedens in sterquilínio. Dixit autem illi uxor sua: Adhuc tu pérmanes in simplicitáte tua? Bénedic Deo, & mórere. Qui ait ad illam: Quasi una de stultis muliéribus locúta es: si bona suscépimus de manu Dei, mala quare non suscipiámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis.

℟. Quis respondébit. 200.

Lectio iij.

IGitur audientes tres amíci Job omne malum quod accidisset ei, venérunt sínguli de loco suo, Eliphaz Themanítes, & Baldad Suhítes, & Sophar Naamathítes. Condíxerant enim, ut páriter venientes visitárent eum, & consolarentur. Cùmque elevassent procul óculos suos, non cognovérunt eum; & exclamantes plorayérunt: scissisque vestibus, sparsérunt púlverem super caput suum in cœlum. Et sedérunt cum eo in terra septem diébus & septem nóctibus, & nemo loquebátur ei verbum; vidébant enim dolórem esse vehementem.

℟. Benedíctio peritúri. 201.

CANON.

Ex Concílio Remensi.

Ann. 1583. tit. 3. de Cult. divino.

NE cui precum multitúdo aut prolíxitas tædium géneret, nemoque cárum partem áliquam tácitus prætéreat, aut volubilitáte linguæ illas omnes ità percurrat, ut plerumquè mentem lingua prævéniat; póterunt Epíscopi, exhíbito Canonicórum & aliórum grávium virórum judício, preces ad eum modum redúcere, ut & Ecclésiæ dignitáti respóndeant, & fácilè

ab ómnibus exolvi, pièque decantári possint.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Job. *cap.* 3.

POst hæc apéruit Job os suum, & máledixit diéi suo, & locútus est: Péreat dies in qua natus sum, & nox in qua dictum est: Conceptus est homo. Dies ille vertátur in ténebras; non requírat eum Deus désuper, & non illustrétur lúmine. Obscúrent eum ténebræ, & umbra mortis; óccupet eum calígo, & involvátur amaritúdine. Noctem illam tenebrósus turbo possídeat; non computétur in diébus anni, nec numerétur in ménsibus. Sit nox illa solitária, nec laude digna: maledícant ei qui maledícunt diéi, qui paráti sunt suscitáre Levíathan. Obtenebréntur stellæ calígine ejus: expectet lucem, & non vídeat, nec ortum surgentis auróræ; quia non conclúsit óstia ventris qui portávit me, nec ábstulit mala ab óculis meis.

℟. Beátus homo. 201.

Lectio ij. cap. 4.

REspondens autem Eliphaz Themanítes, dixit: Si cœpérimus loqui tibi, fórsitan molestè accípies; sed conceptum sermónem tenére quis póterit? Ecce docuisti multos, & manus lassas roborasti: vacillantes confirmavérunt sermónes tui, & génua treméntia confortasti: nunc autem venit super te plaga & defecisti; tétigit te, & conturbátus es. Ubi est timor tuus, fortitúdo tua, patiéntia tua, & perféctio viárum tuárum? Recordáre, óbsecro te, quis unquam innocens périit? aut quando recti deléti sunt? Quin pótiùs vidi eos qui operantur iniquitátem, & séminant dolóres, & metunt eos, flante Deo, periisse, & spíritu iræ ejus esse consumptos.

℟. Addidit Dóminus. 202

Lectio iij. cap. 6.

REspondens autem Job, dixit: Utinam appenderentur peccáta mea quibus iram mérui, & calámitas quam pátior, in statéra. quasi aréna maris hæc grávior apparéret: unde & verba mea dolóre sunt plena: quia sagittæ Dómini in me sunt, quarum indignátio ébibit spíritum meum, & terróres Dómini militant contra me. Numquid rúgiet ónager, cùm habúerit herbam? aut múgiet bos cùm ante præsépe plenum stéterit? aut póterit cómedi insulsum, quod non est sale condítum? aut potest áliquis gustáre, quod gustátum affert mortem? Qu

priùs nolébat tángere ánima mea, nunc præ angústia cibi mei sunt. Quis det ut véniat petítio mea; & quod exspecto, tríbuat mihi Deus? Et qui cœpit, ipse me cónterat; solvat manum suam, & succídat me? Et hæc mihi sit consolátio, ut affligens me dolóre, non parcat, nec contradícam sermónibus sancti.

℟. Patientes estóte. 202.

CANON.

Ex Concílio Remensi.

Ann. 1564. *Congr.* 5.

QUóniam à primæva Breviárii institutióne, id antiqui Patres voluisse videntur, ut síngulis hebdómadis totum Psaltérium recitarétur; in Breviário Davídici Psalmi ità per dies síngulos disponantur, ut totus Psalmórum liber in unaquáque hebdómada recitétur.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Job. *cap.* 8.

REspondens Baldad Suhítes, dixit: Usquequò loquéris tália, & spíritus múltiplex sermónes oris tui? Numquid Deus supplantat judícium? aut Omnípotens subvertit quod justum est? Etiamsi filii tui peccavérunt ei, & dimísit eos in manu iniquitátis suæ; tu tamen si dilúculo consurréxeris ad Deum, & Omnipotentem fúeris deprecátus, si mundus & rectus incésseris, statim evigilábit ad te, & pacátum reddet habitáculum justítiæ tuæ; in tantum ut si prióra tua fúerint parva, & novíssima tua multiplicentur nimis.

℟. Job córruens. 200.

Lectio ij. *cap.* 9.

ET respondens Job, ait: Verè scio quòd ità sit, & quòd non justificétur homo compósitus Deo. Si volúerit conténdere cum eo, non póterit ei respondére unum pro mille. Sápiens corde est, & fortis róbore: quis réstitit ei, & pacem hábuit? Qui tránstulit montes, & nesciérunt hi quos subvertit in furóre suo. Qui commóvet terram de loco suo, & columnæ ejus concutiuntur. Qui præcipit soli, & non óritur; & stellas claudit quasi sub signáculo. Qui extendit cœlos solus, & gráditur super fluctus maris. Qui facit Arctúrum, & Orióna, & Hyadas, & interióra Austri. Qui facit magna, & incomprehensibília & mirabília, quorum non est númerus.

℟. Quis respondébit. 200.

Lectio iij.

SI vénerit ad me, non vidébo eum; si abíerit, non intélligam. Si repentè

intérroget, quis respondébit ei? vel quis dícere potest: Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo resístere potest, & sub quo curvantur qui portant orbem. Quantus ergo sum ego, ut respóndeam ei, & loquar verbis meis cum eo? Qui etiamsi habúero quídpiam justum, non respondébo, sed meum júdicem deprecábor. Et cùm invocantem exaudíerit me, non credo quòd audíerit vocem meam. In túrbine enim cónteret me, & multiplicábit vúlnera mea étiam sine causa. Non concédit requiéscere spíritum meum, & implet me amaritudínibus. Si fortitúdo quæritur, robustíssimus est, si æquitas judícii, nemo audet pro me testimónium dícere. Si justificáre me volúero, os meum condemnábit me: si innocentem osténdero, pravum me comprobábit.

℟. Benedíctio peritúri. 201.

CANON.

Ex Concílio Narbonensi. *An. 589. can. 2.*

PEr quemque Psalmum *Glória* dicátur omnipotenti Deo: per majóres verò Psalmos, proùt prolíxiùs fúerint, pausatiónes fiant; & per quamcumque pausatiónem *Glória Trinitátis* Dómino decantétur.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Job. *cap.* 11.

REspondens autem Sophar Naamathítes, dixit: Numquid qui multa lóquitur, non & áudiet? aut vir verbósus justificábitur? Tibi soli tacébunt hómines? & cùm céteros irríseris, à nullo confutáberis? Dixisti enim: Purus est sermo meus, & mundus sum in conspectu tuo. Atque útinam Deus loquerétur tecum, & aperíret lábia sua tibi; ut osténderet tibi secréta sapiéntiæ, & quòd múltiplex esset lex ejus; & intellígeres quòd multò minóra exigáris ab eo, quàm merétur iníquitas tua!

℟. Beátus homo. 201.

Lectio ij. *cap.* 12.

REspondens autem Job, dixit: Ergo vos estis soli hómines, & vobíscum moriétur sapiéntia? Et mihi est cor sicut & vobis, nec inférior vestrî sum: quis enim hæc quæ nostis ignórat? Qui deridétur ab amíco suo sicut ego, invocábit Deum, & exáudiet eum: deridétur enim justi simplícitas. Lampas contempta apud cogitatiónes dívitum, paráta ad tempus statútum. Abundant tabernácula præ-

donum, & audacter próvocant Deum, cùm ipse déderit ómnia in manus eórum. Nimírum intérroga jumenta, & docébunt te; & volatília cœli, & indicábunt tibi. Lóquere terræ, & respondébit tibi; & narrábunt pisces maris. Quis ignórat quòd ómnia hæc manus Dómini fécerit? In cujus manu ánima omnis viventis, & spíritus universæ carnis hóminis.

℟. Addidit Dóminus. 202.

Lectio iij. cap. 13.

AUdíte ergo correptiónem meam, & judícium labiórum meórum atténdite. Numquid Deus índiget vestro mendácio, ut pro illo loquámini dolos? Numquid fáciem ejus accípitis, & pro Deo judicáre nitímini? Aut placébit ei quem celáre nihil potest? aut decipiétur ut homo vestris frauduléntiis? Ipse vos árguet, quóniam in abscóndito fáciem ejus accípitis. Statim ut se commóverit, turbábit vos; & terror ejus írruet super vos. Memória vestra comparábitur cíneri, & redigentur in lutum cervíces vestræ. Tacéte paulísper, ut loquar quodcumque mihi mens suggésserit. Quare lácero carnes meas déntibus meis, & ánimam meam pòrto in mánibus meis? Etiamsi occíderit me, in ipso *sperábo?* verúmtamen vias meas in conspectu ejus árguam. Et ipse erit salvátor meus: non enim véniet in conspectu ejus omnis hypócrita.

℟. Patientes estóte. 202.

CANON.

Ex Concílio Coloniensi primo.

Ann. 1536. *part.* 2. *can.* 6. & 11.

CUm olim à sanctíssimis Pátribus institútum sit, ut solæ Scriptúræ sacræ in Ecclésia recitarentur, nescímus quâ incúriâ accíderit ut in earum locum succésserint ália cum his neútiquam comparanda, atque ínterim históriæ Sanctórum tam incultè, ac tam negligenti judício conscriptæ, ut nec auctoritátem habére videantur, nec gravitátem. Ergo amputátis supérfluis, & quæ superstitiósiùs invecta vidéri possint, ea tantùm quæ dignitáti Ecclésiæ & priscis institútis consentánea, fúerint, relinquantur.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Job. *cap.* 32.

OMisérunt tres viri isti respondére Job, cò quòd justus sibi viderétur. Et irátus, indignatusque est Elíu filius Báracheł Buzítes, de cognatióne Ram: irátus est autem adversùm Job, eò quòd justum

se esse díceret coram Deo. Porrò adversùm amícos ejus indignátus est, eò quòd non invenissent responsiónem rationábilem, sed tantúmmodò condemnassent Job. Igitur Elíu expectávit Job loquentem, eò quòd senióres essent qui loquebantur. Cùm autem vidisset quod tres respondére non potuissent, irátus est vehementer. Respondensque Elíu fílius Bárachel Buzítes, dixit: Júnior sum témpore, vos autem antiquióres; idcircò demisso cápite, véritus sum vobis indicáre meam senténtiam. Sperábam enim quòd ætas prolíxior loquerétur, & annórum multitúdo docéret sapiéntiam. Sed, ut vídeo, spíritus est in homínibus, & inspirátio Omnipoténtis dat intelligéntiam. Non sunt longævi sapientes, nec senes intélligunt judícium.

℟. Job corruens. 200.

Lectio ij. *cap. 36.*

ADdens quoque Elíu, hæc locútus est: Sústine me páululùm, & indicábo tibi; adhuc enim hábeo quod pro Deo loquar. Répetam sciéntiam meam à princípio, & operatórem meum probábo justum. Verè enim absque mendácio sermónes mei, & perfecta sciéntia probábitur tibi. Deus potentes non ábjicit, cùm & ipse sit potens. Sed non salvat ímpios, & judícium paupéribus tríbuit. Non áuferet à justo óculos suos, & reges in sólio cóllocat in perpétuum, & illi eriguntur. Et si fúerint in caténis, & vinciantur fúnibus paupertátis, indicábit eis ópera eórum, & scélera eórum, quia violenti fuérunt.

℟. Quis respondébit. 200.

Lectio iij. *cap. 38.*

REspondens autem Dóminus Job de túrbine, dixit: Quis est iste involvens senténtias sermónibus imperítis? Accinge sicut vir lumbos tuos: interrogábo te, & responde mihi. Ubi eras quando ponébam fundamenta terræ? Indica mihi, si habes intelligéntiam. Quis pósuit mensúras ejus, si nosti? vel quis teténdit super eam líneam? Super quo bases illíus solidátæ sunt? aut quis demísit lápidem anguláren ejus; cum me laudárent simul astra matutína, & jubilárent omnes filii Dei? Quis conclúsit óstiis mare, quando erumpébat quasi de vulva procédens: cùm pónerem nubem vestimentum ejus, & calígine illud quasi pannis infántiæ obvólverem? Circúmdedi illud términis meis, & pósui vectem & óstia. Et dixi: Usque huc vénies, & non procédes ámpliùs, & hîc confringes tumentes fluctus tuos.

℟. Benedíctio peritúri. 201.

A N O N.
ncílio Milevitáno
ſecundo.
t. 416. *can.* 12.
s vel Oratiónes, ſeu
æ quæ probátæ fúe-
'e Præfatiónes, ſive
ıdatiónes, ſive má-
ıpoſitiónes, ab óm-
lebrentur, nec áliæ
in Ecclésia; ne
quid contra fidem,
ignorántiam, vel
is ſtúdium, ſit com-

. B B A T O.

Lectio j.

ıro Job. *cap.* 42.
ſpondens Job Dómi-
o, dixit: Scio quia
mnia potes, & nul-
tet cogitátio. Quis
qui celat consílium
ſciéntia? ídeò inſi-
locútus ſum, & quæ
nodum excéderent
m meam. Audi, &
uar: interrogábo te,
ɔnde mihi. Audítu
ıdívi te, nunc autem
meus videt te. Id-
ɔſe me reprehendo,
pœniténtiam in fa-
: cínere. Poſtquàm
locutus eſt Dóminus
ıæc ad Job, dixit ad
z Themanítem: Irá-
furor meus in te, &
amícos tuos, quó-
on eſtis locúti coram
ɛtum, ſicut ſervus
meus Job. Súmite ergo vo-
bis ſeptem tauros & ſeptem
aríetes, & ite ad ſervum
meum Job, & offerte ho-
locauſtum pro vobis. Job
autem ſervus meus orábit
pro vobis: fáciem ejus ſuſ-
cípiam, ut non vobis im-
putétur ſtultítia; neque enim
locúti eſtis ad me recta, ſi-
cut ſervus meus Job.

Lectio ij.

ABiérunt ergo Eliphaz Themanítes, & Baldad Suhítes, & Sophar Naamathítes, & fecérunt ſicut locútus fúerat Dóminus ad eos; & ſuſcépit Dóminus fáciem Job. Dóminus quoque converſus eſt ad pœniténtiam Job, cùm oráret ille pro amícis ſuis. Et áddidit Dóminus ómnia quæcumque fúerant Job, duplícia. Venérunt autem ad eum omnes fratres ſui, & univerſæ ſoróres ſuæ, & cuncti qui novérant eum priùs, & comedérunt cùm eo panem in domo ejus; & movérunt ſuper eum caput, & conſoláti ſunt eum ſuper omni malo quod intúlerat Dóminus ſuper eum; & dedérunt ei unuſquiſque ovem unam, & inaurem áuream unam.

Lectio iij.

DOminus autem benedixit novíſſimis Job magis quàm princípio ejus: & facta ſunt ei quatuórdecim míllia óvium, & ſex míllia

camelórum, & mille juga boum, & mille ásinæ. Et fuérunt ei septem filii & tres filiæ. Et vocávit nomen unius Diem, & nomen secundæ Cássiam, & nomen tértiæ Cornustíbii. Non sunt autem inventæ mulíeres speciósæ, sicut filiæ Job in universa terra, deditque eis pater suus hæreditátem inter fratres eárum. Vixit autem Job post hæc, centum quadraginta annis, & vidit filios suos, & filios filiórum suórum usque ad quartam generatiónem; & mórtuus est senex, & plenus diérum.

CANON.

Ex Concílio Coloniensi primo.

Ann. 1536. *part.* 2. *c.* 7.

SUnt in Clero zelum quidem Dei habentes, sed non secundùm sciéntiam; qui privátis affectibus ducti, effíciunt ut nova Festa & Officia præter Ecclésiæ auctoritátem solémniter celebrentur. Quo ínterim fit ut preces horáriæ, ac réliqua públicè receptâ, pro affectu cujúslibet fácilè noventur, id quod nobis non satis probátur. Neque enim errârunt Patres, à quorum institútis in dicendis précibus útinam tam longè discessum non fuisset! Quòd si his affectibus singulórum indulgébitur, tandem antíquus ritus pénitus evanescet.

Ad Magníficat

Ant. 3. a. Tol

est cæcus: hanc a

tatiónem ídeò Dó

misit evenire illi,

ris darétur exempl

tiæ ejus, sicut & (

Tob. 2.

Collecta, *u*

Laudes.

DOMINIC

POST PENTEC(

IN I. NOCT

Lectio

Incipit liber Tob

TObías ex tri

vitáte Néph

captus esset

Salmánasar regis

rum in captivitá

pósitus, viam ver

deséruit; ità ut ó

habére póterat,

concaptívis fráti

erant ex ejus gén

pertíret. Cùmque

nior ómnibus in tri

thali, nihil tame

gessit in ópere. Dér

irent omnes ad v

reos quos Jeróboa

rex Israel, hic so

bat consórtia ómn

pergébat in Jerú

templum Dómini

adorábat Dóminu

Israel, ómnia prin

& décimas suas fic

ferens; ita ut in té

prosélytis & ádver

tráret omnem de

æc & his simília sé-
legem Dei puéru-
rvábat.
obías cùm esset jú-
ihil puérile gessit in
lénique. * Cùm irent
ad vítulos áureos,
s fugiébat consórtia
; sed pergébat in
m ad templum Dó-
t ibi adorábat. ℣.
les quærit qui adó-
. * Cùm. *Tob.* 1.

Lectio ij.

verò factus esset vir,
pit uxórem Annam
sua, genuitque ex
a, nomen suum im-
i, quem ab infán-
e Deum dócuit, &
e ab omni peccáto.
m per captivitátem
et cum uxóre sua
in civitátem Níni-
m omni tribu sua;
nes éderent ex cibis
m; iste custodívit
suam, & nunquam
inátus est in escis
Et quóniam memor
mini in toto corde
dit illi Deus grátiam
ectu Salmánasar re-
dedit illi potestatem
que vellet ire, ha-
ertátem quæcumque
oluisset.
Quómodò potúeris,
éricors: si multum
rit, abundanter trí-
Si exíguum tibi fúe-
m exíguum libenter
impertíri stude. ℣. Si volun-
tas prompta est, secundùm
id quod habet accepta est,
non secundùm id quod non
habet: * Si exíguum. *Tob.*
4. 2. *Cor.* 8.

Lectio iij.

PErgébat ergo ad omnes
qui erant in captivitáte,
& mónita salútis dabat eis.
Cùm autem venisset in Ra-
ges civitátem Medórum, &
ex his quibus honorátus fúe-
rat à rege, habuisset decem
talenta argenti; & cùm in
multa turba géneris sui Ga-
bélum egentem vidéret, qui
erat ex tribu ejus, sub chi-
rógrapho dedit illi memo-
rátum pondus argenti. Post
multum verò témporis, mór-
tuo Salmánasar rege, cùm
regnáret Sennácherib filius
ejus pro eo, & filios Israel
exósos habéret in conspectu
suo, Tobías quotídie per-
gébat per omnem cognatió-
nem suam, & consolabátur
eos, dividebatque unicuí-
que, prout póterat, de fa-
cultátibus suis: esurientes
alébat, nudisque vestimen-
ta præbébat, & mórtuis at-
que occísis sepultúram sol-
lícitus exhibébat.

℟. Noli timére, fili mi;
páuperem quidem vitam gé-
rimus, sed * Multa bona
habébimus, si timuérimus
Deum, & recessérimus ab
omni peccáto, & fecérimus
bene. ℣. Nonne Deus elé-
git páuperes in hoc mundo,

dívites in fide, & hærédes regni quod repromísit diligéntibus se? * Multa. Glória. *Multa. *Tob.* 4. *Jac.* 2.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Tobía. *cap.* 1. 2. & 3.

LEctio prophético libro, qui inscríbitur Tobías, quamvis plenè vobis virtútes sancti Prophétæ Scriptúra insinuáverit, tamen compendiário mihi sermóne de ejus méritis recensendis & opéribus apud vos utendum árbitror; ut ea quæ Scriptúra histórico more digessit látiùs, nos stríctiùs comprehendámus, virtútum ejus génera, velut quodam breviário colligentes. Fuit Tobías vir justus, miséricors, hospitális; & hoc virtútum præditus choro, súbiit ærumnam captivitátis, quam ferébat humíliter atque patienter, commúnem magìs injúriam quàm privátam dolens; nec sibi virtútum suffrágia nihil profuisse deplórans, sed magìs eam sibi contuméliam minórem peccatórum suórum prétio illátam arbitrátus. Méruit edictum, ne quis ex fíliis captivitátis mórtuum sepultúræ daret.

℟. Cognáti Tobíæ irridébant vitam ejus: Tobías verò increpábat eos, dicens: **Fílii sanctórum* sumus, & vitam illam expectámus, quam Deus datúrus est his qui fidem suam nunquam mutant ab eo. ℣. Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem; fidélis enim est qui repromísit. *Fílii sanctórum sumus. *Tob.* 2. *Hebr.* 10.

LECTIO V. *n.* 3. 4. & 5.

AT ille interdicto non revocabátur magìs quàm incitabátur, ne desérere offícium pietátis, mortis metu viderétur; erat enim misericórdiæ prétium mortis pœna. Talis flagítii deprehensus reus, vix tandem per amícum pótuit, direpto património, egénus & exul restítui suis. Iterùm in his versabátur officiis; & si quid alimenti foret, peregrínum cum quo cibum súmeret quærébat. Itaque cùm fessus à sepultúræ revertisset múnere, appósitis sibi edendi subsídiis, misso fílio, quærébat consortem convívii. Dum convíva accérsitur, nuntiátis insepulti córporis relíquiis, convívium deserébat: nec putábat pium ut ipse cibum súmeret, cùm in público corpus jacéret exánime. Hoc illi quotidiánum opus, & magnum opus.

℟. Quando orábas cum lácrymis, & sepeliébas mórtuos, & derelinquébas prándium tuum, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. *Ego sum Ráphael ángelus, unus

:m qui assístimus ante
ini. ℣. Grátia vobis
ab eo qui est; & à
spirítibus qui in consp-
ectu throni ejus sunt. *Ego
phael ángelus. *Tob.*
oc. I.
ro vj. c. 2. n. 6. & 7.
i sancto fessus officio
ophéta, dum requiesc-
a paríetem aulæ, ca-
e pásserum nido stér-
albúgine cæcitátem
; nec conquæstus in-
, nec dixit: Hæc
labórum meórum?
ri magis se dóluit ob-
rum, quàm oculó-
ímere; nec cæcitá-
enam, sed impedi-
m putábat. Et cùm
mercéde leváret cón-
ne quid furtívum do-
uam intráret, cavé-
énique plus honestáti
necessitáti cónsulens,
. déerant, commodá-
róximo suo pecúniam
am, quam toto vitæ
mpore in tanta indi-
non popóscit. Vix,
fessum vidit, & de-
n senectúte, insinuá-
, non tam cúpiens
o látum repóscere,
sollícitus ne fraudá-
rédem. Quòd ígitur
odávit pecúniam, &
enerávit, justi servá-
cium. Malum est enim
quo quæruntur usú-
d non illud fœnus ma-
e quo scriptum est:
Fœnera próximo tuo in tém-
pore necessitátis illíus.

℟. Quia acceptus eras Deo * Necesse fuit ut tentátio probáret te; & † Nunc misit me Dóminus ut curárem te, & Saram uxórem filii tui à dæmónio liberárem. ℣. Quem díligit Dóminus, castígat; flagellat autem omnem filium quem récipit. * Necesse. Glória. † Nunc. *Tob. 12. Hebr. 12.*

In III. Nocturno.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap. 7.*

IN illo témpore; Ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naïm; & ibant cum eo discípuli ejus, & turba copiósa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defunctus efferebátur filius únicus matris suæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 98. de verbis Evang. Luc. 7. c. 4.

VIdeámus quid Christus nos díscere vóluit in tribus mórtuis quos suscitávit. Resuscitávit filiam mórtuam Archisynagógi, ad quam ægrotantem petebátur ut eam de ægritúdine liberáret. Excitávit & hunc júvenem víduæ filium, de quo nunc admoníti sumus ut hinc ista quæ ipse largíri dignátur, cum vestra caritáte loque-

rémur. Modò audístis quómodò excitátus est. Appropinquábat Dóminus civitáti: & ecce efferebátur mórtuus jam extra portam. Misericórdiâ commótus, quòd flebat mater vídua, & destitúta único fílio, fecit quod audístis, dicens: Adoléscens, tibi dico, Surge. Surrexit ille mórtuus, cœpit loqui; & réddidit illum matri suæ. Excitávit & Lázarum de sepulcro.

℟. Defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ; & hæc vídua erat. Quam cùm vidísset * Dóminus, misericórdiâ motus super eam, dixit illi: Noli flere. ℣. Non despíciet Dóminus víduam, si effundat loquélam gémitûs. * Dóminus. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Lectio viij. *cap.* 5.

ISta tria génera mortuórum sunt tria génera peccatórum, quos hodieque súscitat Christus. Illa enim mórtua filia Archisynagógi intùs erat in domo; nondùm erat de secrétis pariétibus eláta in públicum. Ibi intùs suscitáta est, viva paréntibus réddita. Iste autem jam quidem non in domo, sed tamen nondùm in sepulcro; pariétibus elátus erat, terræ mandátus non erat. Qui suscitávit mórtuam nondùm elátam, suscitávit mórtuum jam elátum, nondùm sepultum. Tértium restábat, ut & sepultum suscitáret; & hoc fecit in Lázaro.

℟. Accessit Jesus, & tétigit lóculum: hi autem qui portábant, stetérunt. Et * Ait: Adoléscens, tibi dico, Surge; & resédit qui erat mórtuus. ℣. Deus noster, Deus salvos faciendi; & Dómini Dómini éxitus mortis. * Ait. *Luc.* 7. *Ps.* 67.

Lectio ix. *cap.* 7.

HÆc ergo, caríssimi, sic audiámus, ut qui vivunt, vivant; qui mórtui sunt, revivíscant. Sive adhuc peccátum in corde concéptum est, & non processit in factum; pœníteat, corrigátur cogitátio, surgat mórtuus intrà domum consciéntiæ. Sive jam, quod cogitávit, admísit; nec sic desperétur. Non surrexit mórtuus intùs: surgat elátus. Pœníteat facti, de próximo revivíscat: non eat in profundum sepultúræ; non accípiat désuper consuetúdinis molem. Sed fortè jam illi loquor, qui jam duro sui moris lápide prémitur, qui jam urgétur consuetúdinis póndere, qui jam quatriduánus putet. Nec ipse despéret: profundus mórtuus est; sed altus est Christus. Novit clamando terréna ónera rúmpere, novit intrínsecùs per seipsum vivificáre, solvendum discípulis

pulis trádere. Agant étiam tales pœniténtiam; neque enim Lázaro resuscitáto post quatríduum ullus putor in vivente remánserat. Ergo qui vivunt, vivant: quicumque autem mórtui sunt, in quacumque harum trium morte se invénerint, agant ut celériter jam resurgant.

℟. Sicut Pater suscitat mórtuos, & vivíficat; * Sic & † Filius quos vult, vivíficat. Non est fortis sicut Deus noster: Dóminus mortíficat, & vivíficat. * Sic. Glória. † Filius. *Joan.* 5. 1. *Reg.* 2.

Ad Benedictus.

Ant. 2. D. Qui erat mórtuus cœpit loqui; & dedit illum Jesus matri suæ. *Luc.* 7.

Collecta. Orémus.

Ecclésiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet & múniat: &, quia sine te non potest salva consístere, tuo semper múnere gubernétur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Emeritensi.

Ann. 666. *can.* 19.

Pro Ecclésiis in quibus Présbyter jussus fúerit per sui Epíscopi ordinatiónem præesse, síngulis diébus Domínicis sacrifícium Deo procúret offerre, & eórum nómina à quibus eas Ecclésias constat esse constructas, vel qui áliquid his Ecclésiis videntur, aut visi sunt contulisse, témpore Missæ, si ab hac decessérunt luce, cum defunctis fidélibus reciténtur.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Accépit omnes timor, & magnificábant Deum, dicentes: Quia Prophéta magnus surrexit in nobis, & quia Deus visitávit plebem suam. *Luc.* 7.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Tobíæ. *cap.* 2.

Post hæc, cùm esset dies festus Dómini, & factum esset prándium bonum in domo Tobíæ, dixit fílio suo: Vade, & adduc áliquos de tribu nostra, timentes Deum, ut epuléntur nobiscum. Cùmque abiisset, reversus nuntiávit ei unum ex fíliis Israel jugulátum jacére in platéa. Statímque exíliens de accúbitu suo, relinquens prándium, jejúnus pervénit ad corpus, tollensque illud portávit ad domum suam occultè, ut, dum sol occubuisset, cautè sepelíret eum. Cùmque occultasset corpus, manducávit panem cum luctu & tremóre; mémorans illum sermónem quem dixit Dóminus per Amos prophétam: Dies festi vestri converten-

tur in lamentatiónem & luctum.

℟. Tobías cum esset. 213.

Lectio ij.

CUm verò sol occubuisset, ábiit, & sepelivit eum. Arguébant autem eum omnes próximi ejus, dicentes: Jam hujus rei causâ intérfici jussus es, & vix effugisti mortis impérium, & iterùm sépelis mórtuos? Sed Tobías plùs timens Deum quàm regem, rapiébat córpora occisórum, & occultábat in domo sua, & médiis nóctibus sepeliébat ea. Cóntigit autem ut quâdam die fatigátus à sepultúra, véniens in domum suam, jactasset se juxta parietem, & obdormisset, & ex nido hirúndinum dormienti illi cálida stércora incíderint super óculos ejus, fiéretque cæcus. Hanc autem tentatiónem ídeò permísit Dóminus eveníre illi, ut pósteris darétur exemplum patiéntiæ ejus, sicut & sancti Job.

℟. Quómodò. 213.

Lectio iij. cap. 2. & 3.

ANna verò uxor ejus ibat ad opus textrínum quotídie, & de labóre mánuum suárum victum quem cónsequi póterat, deferébat. Undè factum est ut hædum caprárum accípiens detulisset domi; cujus cùm vocem balantis vir ejus audisset, dixit: Vidéte ne fortè furtívus sit: réddite eum dóminis suis; quia non licet nobis aut édere ex furto áliquid, aut contíngere. Ad hæc uxor ejus iráta, respondit: Manifestè vana facta est spes tua, & eleemósynæ tuæ modò apparuérunt. Atque his & áliis hujuscémodi verbis exprobrábat ei. Tunc Tobías ingémuit, & cœpit oráre cum lácrymis, dicens: Justus es, Dómine, & ómnia judícia tua justa sunt; & omnes viæ tuæ, misericórdia, & véritas, & judícium. Et nunc, Dómine, memor esto meî, & ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea, vel parentum meórum. Quóniam non obedívimus præceptis tuis, ídeò tráditi sumus in dirreptiónem, & captivitátem, & mortem.

℟. Noli timére. 213.

CANON.

Ex Concilio Tolosáno.

Ann. 1590. *part.* 2. *c.* 10.

SAncta & salúbris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis solvantur. Id Paróchi sédulò præstábunt. Nullus, inscio vel non approbante Epíscopo, mórtuum in fúnere hábitâ oratióne laudábit. Cóncio tamen áliqua habéri póterit, quâ humánæ tantùm misériæ status, mortis judiciique necessitas qualitasque describétur.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Tobiæ. *cap.* 4.

Cum Tobias putáret orationem suam exaudíri ut mori potuisset, vocávit ad se Tobíam filium suum, dixitque ei: Audi, fili mi, verba oris mei, & ea in corde tuo quasi fundamentum cónstrue. Cùm accéperit Deus ánimam meam, corpus meum sépeli; & honórem habebis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus: memor enim esse debes quæ & quanta perícula passa sit propter te in útero suo. Cùm autem & ipsa compléverit tempus vitæ suæ, sepélias eam circa me. Omnibus autem diébus vitæ tuæ in mente habéto Deum, & cave ne aliquando peccáto conséntias, & prætermittas præcepta Dómini Dei nostri. Ex substántia tua fac eleemósynam, & noli avértere fáciem tuam ab ullo páupere; ità enim fiet ut nec à te avertátur fácies Dómini. Quómodò potúeris, ità esto misericors. Si multùm tibi fúerit, abundanter tribue; si exíguum tibi fúerit, étiam exíguum libenter impertíri stude. Præmium enim bonum tibi thesáurizas in die necessitátis; quóniam eleemósyna ab omni peccáto & à morte líberat, & non patiétur ánimam ire in ténebras. Fidúcia magna erit coram summo Deo eleemósyna ómnibus faciéntibus eam.

℟. Cognáti Tobiæ. 214.

Lectio ij.

Attende tibi, fili mi, ab omni fornicatióne; & præter uxórem tuam nunquàm patiáris crimen scire. Supérbiam nunquam in tuo sensu, aut in tuo verbo dominári permittas; in ipsa enim inítium sumpsit omnis perdítio. Quicumque tibi áliquid operátus fúerit, statim ei mercédem restítue; & merces mercenárii tui apud te omnínò non remáneat. Quod ab álio óderis fieri tibi, vide ne tu aliquando álteri fácias. Panem tuum cum esuriéntibus & egénis cómede, & de vestiméntis tuis nudos tege. Panem tuum & vinum tuum super sepultúram justi constítue, & noli ex eo manducáre & bíbere cum peccatóribus. Consílium semper à sapiente perquíre. Omni témpore bénedic Deum; & pete ab eo ut vias tuas dírigat, & ómnia consília tua in ipso permáneant. Indico étiam tibi, fili mi, dedisse me decem talenta argenti, dum adhuc infántulus esses, Gabélo, in Rages civitáte Medórum; & chirógraphum ejus apud me hábeo: & ídeò perquíre quómodò ad

eum pervénias, & recípias ab eo suprà memorátum pondus argenti, & restítuas ei chirógraphum suum. Noli timére, fili mi; páuperem quidem vitam gérimus, sed multa bona habébimus, si timuérimus Deum, & recessérimus ab omni peccáto, & fecérimus benè.

℟. Quando orábas. 214.

Lectio iij. cap. 5.

TUnc respondit Tobías patri suo, & dixit: Omnia quæcumque præcepisti mihi, fáciam, pater. Quómodò autem pecúniam hanc requíram, ignóro. Ille me nescit, & ego eum ignóro: quod signum dabo ei? Sed neque viam per quam pergátur illuc, aliquando cognóvi. Tunc pater suus respondit illi, & dixit: Chirógraphum quidem illíus penès me hábeo: quod dum illi osténderis, statim restítuet. Sed perge nunc, & inquíre tibi áliquem fidélem virum, qui eat tecum salvâ mercéde suâ; ut, dum adhuc vivo, recípias eam. Tunc egressus Tobías invénit júvenem spléndidum, stantem præcinctum, & quasi parátum ad ambulandum. Et ignórans quòd Angelus Dei esset, salutávit eum, & dixit: Unde te habémus: bone júvenis? At ille respondit: Ex filiis Israel. Et Tóbias dixit ei: Nosti viam quæ ducit in regiónem Medórum? Cui respondit: Novi; & ómnia itínera ejus frequenter ambulávi, & mansi apud Gabélum fratrem nostrum, qui morátur in Rages civitáte Medórum, quæ pósita est in monte Ecbátanis.

℟. Quia acceptus. 215.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. Sess. 25. Decret. de Purgatorio.

CUrent Epíscopi ut fidélium vivórum suffrágia, Missárum scílicet sacrifícia, oratiónes, eleemósynæ, aliaque pietátis ópera quæ à fidélibus pro áliis fidélibus defunctis fieri consuevérunt, secundùm Ecclésiæ institúta piè & devótè fiant; & quæ pro illis ex testatórum fundatiónibus vel ália ratióne debentur, non perfunctóriè, sed à Sacerdótibus & Ecclésiæ ministris, & áliis qui hoc præstáre tenentur, diligenter & accurátè persolvantur.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Tobíæ. *cap. 6.*

PRofectus est Tobías, & canis secútus est eum, & mansit primâ mansióne juxta flúvium Tigris. Et exívit ut laváret pedes suos; & ecce piscis immánis exívit ad devorandum eum. Quem expavescens

, clamávit voce ma-
licens : Dómine, in-
me. Et dixit ei An-
: Apprehende brán-
ejus, & trahe eum ad
od cùm fecisset, attra-
n in siccum, & palpi-
epit ante pedes ejus.
dixit ei Angelus : E-
a hunc piscem ; & cor
& fel & jecur repóne
sunt enim hæc neces-
d medicamenta utíli-
uod cùm fecisset, as-
rnes ejus, & secum
it in via ; cétera sa-
, quæ sufficerent eis,
uc pervenírent in Ra-
ivitátem Medórum.
interrogávit Tobías
um, & dixit ei : Ob-
e, Azária frater, ut
mihi quod remédium
unt ista quæ de pisce
: jussisti. Et respon-
ngelus, dixit ei : Cor-
s particulam si super
es ponas, fumus ejus
it omne genus dæmo-
n, sive à viro, sive à
e ; ita ut ultrà non
it ad eos. Et fel valet
gendos óculos in qui-
erit albúgo, & sana-
:.

Tobías cum esset. 213.

Lectio ij.

Dixit ei Tobías : Ubi
; ut maneámus ? Res-
usque Angelus, ait :
: Ráguel nómine, vir
quus de tribu tua,
habet filiam nómine
Saram ; sed neque másculum, neque féminam ultam habet áliam præter eam. Tibi debétur omnis substántia ejus, & oportet eam te accípere cónjugem. Pete ergo eam à patre ejus, & dabit tibi eam in uxórem. Tunc respondit Tobías, & dixit : Audio quia trádita est septem viris, & mórtui sunt : sed & hoc audívi, quia dæmónium occídit illos. Tímeo ergo, ne fortè & mihi hæc evéniant ; & cùm sim únicus paréntibus meis, depónam senectútem illórum cum tristítia ad ínferos.

℟. Quómodò. 213.

Lectio iij.

Tunc ángelus Ráphael dixit ei : Audi me, & osténdam tibi qui sunt, quibus prævalére potest dæmónium. Hi namque qui conjúgium ita suscípiunt, ut Deum à se & à sua mente exclúdant, & suæ libídini ita vacent, sicut equus & mulus quibus non est intelléctus, habet potestátem dæmónium super eos. Tu autem cùm accéperis eam, ingressus cubículum, per tres dies cóntinens esto ab ea ; & nihil áliud, nisi oratiónibus vacábis cum ea. Ipsâ autem nocte, incenso jécore piscis, fugábitur dæmónium. Secunda verò nocte, in copulatióne sanctórum Patriarchárum admittéris. Tértiâ autem nocte

benedictiónem consequéris, ut filii ex vobis procreentur incólumes. Transactâ autem tértiâ nocte, accípies vírginem cum timóre Dómini, amóre filiórum magis quàm libídine ductus, ut in sémine Abrahæ benedictiónem in filiis consequáris.

℟. Noli timére. 213.

CANON.

Ex Tractátu Jonæ Aurelianensis Epíscopi, de Institutióne Laicáli.

Ann. 830. *lib.* 3. *cap.* 15.

NUllátenus audiendi sunt illi qui dicunt quòd nullæ aliæ eleemósynæ opitulári possint defunctis, nisi solúmmodò quæ Sacerdótibus dantur, & Sacrificia quæ per eos Deo offeruntur. Hoc qui credunt & dicunt, aut ignorántiâ aut certè aliórum persuasióne falluntur. Sancta quippe mater Ecclésia pro defunctis suis non solùm sacrificia altáris, sed étiam quascumque álias eleemósynas offerre consuévit.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Tobíæ. *cap.* 7.

INgressi sunt ad Raguélem; & suscépit eos Ráguel cum gáudio. Intuensque Tobíam Ráguel, dixit Annæ uxóri suæ: Quàm símilis est júvenis iste consobríno meo! Et cùm hæc dixisset, ait: Unde estis júvenes fratres nostri? At illi dixérunt: Ex tribu Néphthali sumus, ex captivitáte Nínive. Dixitque illis Ráguel: Nostis Tobíam fratrem meum? Qui dixérunt: Nóvimus. Cùmque multa bona loquerétur de eo, dixit Angelus ad Raguélem: Tobías de quo intérrogas, pater istíus est. Et misit se Ráguel, & cum lácrymis osculátus est eum; & plorans suprà collum ejus: dixit: Benedíctio sit tibi, fili mi, quia boni & óptimi viri filius es. Et Anna uxor ejus, & Sara ipsórum filia lacrymátæ sunt. Postquàm autem locúti sunt, præcépit Ráguel occídi aríetem, & parári convívium. Cùmque hortarétur eos discúmbere ad prándium, Tobías dixit: Hic ego hódie non manducábo, neque bibam, nisi priùs petitiónem meam confirmes, & promittas mihi dare Saram filiam tuam.

℟. Cognáti Tobíæ. 214.

Lectio ij.

TUnc dixit Ráguel: Non dúbito quòd Deus preces & lácrymas meas in conspectu suo admíserit; & credo quóniam ídeò fecit vos veníre ad me, ut ista conjungerétur cognatióni suæ secundùm legem Móysi: & nunc noli dúbium gérere quòd tibi eam tradam.

Et apprehendens déxteram fíliæ suæ, dextræ Tobíæ tradidit, dicens: Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob vobíscum sit, & ipse conjungat vos, impleatque benedictiónem suam in vobis. Et acceptâ chartâ, fécerunt conscriptiónem conjúgii. Et post hæc epulári sunt, benedicentes Deum. Vocavitque Ráguel ad se Annam uxórem suam, & præcépit ei ut præparáret álterum cubículum. Et introduxit illuc Saram fíliam suam, & lacrymáta est. Dixitque ei: Forti ánimo esto, fília mea, Dóminus cœli det tibi gáudium pro tædio quod perpessa es.

℟. Quando orábas. 214.

Lectio iij. *cap.* 8

TUnc hortátus est vírginem Tobías, dixitque ei: Sara, exurge, & deprecémur Deum hódie, & cras, & secundum cras; quia his tribus nóctibus Deo júngimur; tértiâ autem transactâ nocte, in nostro érimus conjúgio: fílii quippe sanctórum sumus, & non póssumus ita conjungi sicut gentes quæ ignórant Deum. Surgentes autem páriter, instanter orábant ambo simul, ut sánitas darétur eis. Dixitque Tobías: Dómine Deus patrum nostrórum, benedícant te cœli & terræ, maréque & fontes, & flúmina, & omnes creatúræ tuæ quæ in eis sunt. Tu fecisti Adam de limo terræ, dedistíque ei adjutórium Evam: & nunc, Dómine, tu scis, quia non luxúriæ causâ accípio sorórem meam cónjugem, sed solâ posteritàtis dilectióne, in qua benedicátur nomen tuum in sǽcula sæculórum. Dixit quoque Sara: Miserére nobis, Dómine, miserére nobis, & consenescámus ambo páriter sani.

℟. Quia acceptus. 215.

CANON.

Ex Concílio Narbonensi, *Ann.* 1669. *cap.* 24.

INtrà Ecclésiam, & máximè propè altáre, non ità fácilè admittantur sepeliendi, sed illi tantùm, quos aut dígnitas Ecclesiástica, aut nóbilis prosápia, aut virtútis laudábilis splendor commendárint. Quòd si sepulcra intrà Ecclésiam constrúxerint, super soli planítiem non attollantur.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Tobíæ. *c.* 8. & 9.

ADjurávit Ráguel Tobíam, ut duas hebdómadas morarétur apud se. De ómnibus autem quæ possidébat Ráguel, dimídiam partem dedit Tobíæ, & fecit scriptúram, ut pars dimídia quæ súpererat post óbitum eórum, Tobíæ

domínio deveníret. Tunc vocávit Tobías Angelum ad se, quem quidem hóminem existimábat, dixitque ei: Azária frater, peto ut auscultes verba mea. Si meipsum tradam tibi servum, non ero condignus providéntiæ tuæ: tamen óbsecro te, ut assúmas tibi animália sive servítia, & vadas ad Gabélum in Rages civitátem Medórum, reddasque ei chirógraphum suum, & recípias ab eo pecúniam, & roges eum veníre ad núptias meas. Scis enim ipse quóniam númerat pater meus dies; & si tardávero unâ die plus, contristátur ánima ejus. Et certè vides quómodò adjurávit me Ráguel, cujus adjuramentum spérnere non possum. Tunc Ráphael assúmens quátuor ex servis Raguélis, & duos camélos, in Rages civitátem Medórum perrexit: & invéniens Gabélum, réddidit ei chirógraphum suum, & recépit ab eo omnem pecúniam, indicavitque ei de Tobía filio Tobíæ, ómnia quæ gesta sunt; fecitque eum secum veníre ad núptias.

℟. Tobías cum esset. 213.

Lectio ij. *cap.* 10.

CUm verò moràs fáceret Tobías causâ nuptiárum, sollícitus erat pater ejus Tobías, dicens: Putas quare morátur filius meus, aut quare detentus est ibi? Putasne Gabélus mórtuus est, & nemo reddet illi pecúniam? Cœpit autem contristári nimis ipse, & Anna uxor ejus cum eo; & cœpérunt ambo simul flere, eò quòd die statúto mínimè reverterétur filius eórum ad eos. Flebat ígitur mater ejus irremediabílibus lácrymis, atque dicébat: Heu, heu me, fili mi, ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum, báculum senectútis nostræ, solátium vitæ nostræ, spem posteritátis nostræ? ómnia simul in te uno habentes, te non debúimus dimíttere à nobis. Cui dicébat Tobías: Tace, & noli turbári; sanus est filius noster, satis fidélis est vir ille cum quo mísimus eum.

℟. Quómodò. 213.

Lectio iij. *cap.* 11.

ANna autem sedébat secùs viam quotídie in supercílio montis, unde respícere póterat de longinquo. Et dum ex eódem loco specularétur adventum ejus, vidit à longè; & íllico agnóvit venientem filium suum; currensque nuntiávit viro suo, dicens: Ecce venit filius tuus. Dixitque Ráphael ad Tobíam: At ubi introíeris domum tuam, statim adóra Dóminum Deum tuum; & grátias agens ei, accéde ad patrem tuum, & osculáre

eum. Statimque lini super óculos ejus ex felle isto piscis quod portas tecum : scias enim quóniam mox aperiéntur óculi ejus ; & vidébit pater tuus lumen cœli, & in aspectu tuo gaudébit. Tunc præcucurrit canis qui simul fúerat in via ; & quasi núntius advéniens, blandimento suæ caudæ gaudébat. Et consurgens cæcus pater ejus, cœpit offendens pédibus cúrrere ; & datâ manu púero, occurrit óbviàm fílio suo : & suscípiens osculátus est eum cum uxóre suâ, & cœpérunt ambo flere præ gáudio. Cùmque adorassent Deum, & grátias egissent, consedérunt. Tunc sumens Tobías de felle piscis, linívit óculos patris sui : & sustínuit quasi dimídiam ferè horam ; & cœpit albúgo ex óculis ejus, quasi membrána ovi, égredi : quam apprehendens Tobías traxit ab óculis ejus ; statimque visum recépit. Et glorificábant Deum.

℞. Noli timére. 213.

CANON.

Ex Concílio Narbonensi. *Ann.* 1669. *cap.* 24.

SOrdidas exactiónes, & pro exéquiis defunctórum illícitas pactiónes à Sacerdótibus fieri non permittant Epíscopi ; & in hoc deprehensos Sacerdótes, quâ decet severitáte púniant.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Tobíæ. *cap.* 12.

VOcávit ad se Tobías fílium suum, dixitque ei : Quid póssumus dare viro isti sancto qui venit tecum ? Respondens Tobías, dixit patri suo : Pater, quam mercédem dábimus ei ? aut quid dignum póterit esse benefíciis ejus ? Me duxit & reduxit sanum, pecúniam à Gabélo ipse recépit, uxórem ipse me habére fecit, & dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, meipsum à devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cœli, & bonis ómnibus per eum repléti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare ? Sed peto te, pater mi, ut roges eum si fortè dignábitur medietátem de ómnibus quæ alláta sunt, sibi assúmere. Et vocantes eum, pater scílicet & fílius, tulérunt eum in partem, & rogáre cœpérunt ut dignarétur dimídiam partem ómnium quæ attúlerant, acceptam habére.

Lectio ij.

TUnc dixit eis occultè : Manifesto vobis veritátem, & non abscondam à vobis occultum sermónem. Quando orábas cum lácry-

mis : & sepeliébas mórtuos, & derelinquébas prándium tuum , & mórtuos abscondébas per diem in domo tua, & nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia acceptus eras Deo , necesse fuit ut tentátio probáret te. Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, & Saram uxórem filii tui à dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphael Angelus , unus ex septem qui astámus ante Dóminum. Cùmque hæc audissent, turbáti sunt , & trementes cecidérunt super terram in fáciem suam. Dixitque eis Angelus : Pax vobis , nolíte timére. Etenim cùm essem vobiscum , per voluntátem Dei eram : ipsum benedícite , & cantáte illi. Vidébar quidem vobiscum manducáre , & bíbere ; sed ego cibo invisíbili & potu , qui ab homínibus vidéri non potest , utor. Tempus est ergo ut revertar ad eum qui me misit.

Lectio iij. *cap.* 14.

IN hora autem mortis suæ vocávit ad se Tobíam filium suum , & septem júvenes filios ejus nepótes suos , dixitque eis : Propè erit intéritus Nínive ; non enim éxcidit verbum Dómini : & fratres nostri qui dispersi sunt à terra Israel, revertentur ad eam. Omnis autem deserta terra ejus replébitur, & domus Dei quæ in ea incensa est , íterùm reædificábitur ; ibique revertentur omnes timentes Deum : & relinquent gentes idóla sua , & vénient in Jerúsalem , & inhabitábunt in eá ; & gaudébunt in ea omnes reges terræ , adorantes regem Israel. Audíte ergo, filii mei, patrem vestrum : Servíte Dómino in veritáte , & inquírite ut faciátis quæ plácita sunt illi ; & filiis vestris mandáte ut fáciant justítias & eleemósynas, ut sint mémores Dei, & benedícant eum in omni témpore in veritáte , & in tota virtúte sua. Nunc ergo, filii , audite me , & nolíte manére hîc ; sed quacumque die sepeliéritis matrem vestram circa me in uno sepulcro , ex eo dírigite gressus vestros ut exeátis hinc : vídeo enim quia iníquitas ejus finem dabit ei. Factum est autem post óbitum matris suæ , Tobías abscessit ex Nínive cum uxóre sua, & filiis , & filiórum filiis, & reversus est ad sóceros suos. Invenitque eos incólumes in senectúte bona ; & curam eórum gessit ; & ipse claudit óculos eórum : & omnem hæreditátem domûs Raguélis ipse percépit, viditque quintam generatiónem , filios filiórum suórum. Et complétis annis nonaginta novem in timóre

Dómini, cum gáudio sepeliérunt eum. Omnis autem cognátio ejus, & omnis generátio ejus in bona vita, & in sancta conversatióne permansit; ita ut accepti essent tam Deo quam homínibus; & cunctis habitántibus in terra.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quarto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1576. *part.* 1. *tit.* 14. & 17.

Cœmetéria ut muro, vel áliis, tutè úndique sepiantur, & eórum ingressus béstiis occludátur, curet Epíscopus diligenter. In eórum médio crux firmiter erecta sit. Cœmetéria Rectóri aut étiam áliis úsui ne sint, res profánas oneráve asportántibus, hácque & illác per Ecclésiam sacráque loca, quasi per viam públicam transeúntibus.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Venit Assur in multitúdine fortitúdinis suæ: Dóminus autem omnípotens trádidit eum in manus féminæ, & confódit eum. *Judith.* 16.

Collecta. Orémus.

Tua nos, quæsumus, Dómine, grátia semper & prævéniat & sequátur, ac bonis opéribus júgiter præstet esse intentos; Per Dóminum.

DOMINICA XVI. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Judith. *cap.* 1.

Arphaxad rex Medórum subjugáverat multas gentes império suo; & ipse ædificávit civitátem potentíssimam, quàm appellávit Ecbátanis. Et gloriabátur quasi potens in poténtia exércitûs sui, & in glória quadrigárum suárum. Anno ígitur duodécimo regni sui, Nabuchodónosor rex Assyriórum, qui regnábat in Nínive civitáte magna, pugnávit contra Arphaxad, & obtínuit eum.

℟. Scitóte quóniam exáudiet Dóminus preces vestras, si manentes permanséritis in jejúniis & oratiónibus: * Mémores estóte Móysi qui Amalec confidentem in virtúte sua, non ferro pugnando, sed précibus sanctis orando dejécit. ℣. Omnia quæcumque petiéritis in oratióne credentes, accipiétis. * Mémores. *Judith.* 4. *Matth.* 21.

Lectio ij. *cap.* 2.

Anno tértio-décimo Nabuchodónosor regis, vigésimâ & secundâ die mensis primi, factum est verbum in domo Nabuchodónosor regis Assyriórum, ut defénderet se. Vocavitque omnes

majóres natu, omnesque duces, & bellatóres suos, & hábuit cum eis mystérium consílii sui: dixitque cogitatiónem suam in eo esse, ut omnem terram suo subjugáret império. Quod dictum cùm plácuisset ómnibus, vocávit Nabuchodónosor rex Holofernem príncipem milítiæ suæ, & dixit ei: Egrédere advérsùs omne regnum Occidéntis, & contra eos præcípuè qui contempsérunt impérium meum.

℟. Judith vídua habens super lumbos suos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ: & erat hæc in ómnibus famosíssima; * Quóniam timébat Dóminum valdè: nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. ℣. Hæc erat plena opéribus bonis & eleemósynis quas faciébat; * Quóniam. *Judith. 8. Act. 9.*

Lectio iij. *cap. 4.*

TUnc audientes hæc filii Israel, qui habitábant in terra Juda, timuérunt valdè à fácie ejus. Tremor, & horror invásit sensus eórum, ne hoc fáceret Jerúsalem & templo Dómini, quod fécerat céteris civitátibus & templis eárum. Et misérunt in omnem Samaríam Per circúitum usque Jéricho, & præoccupavérunt omnes vértices móntium: & muris circumdedérunt vicos suos, & gregavérunt frument præparatiónem pugna cerdos étiam Elíachim sit ad universos qui contra Esdrelon, qu contra fáciem campi n juxta Dóthaïn, & ur sos per quos viæ trá esse póterat, ut obtin ascensus móntium per via esse póterat ad Je lem, & illîc custodíre angustum iter esse pó inter montes. Et fec filii Israel secundùm constitúerat eis sacerdo mini Elíachim.

℟. Æquo ánimo es fratres, expectémus à mino misericórdiam; * sitan enim indignati suam abscindet, & † glóriam nómini suo. ℣ hil sollíciti sitis, sed in oratióne & obsecratió titiónes vestræ innote apud Deum; * Fór Glória. † Dabit. *Judi Philip. 4.*

IN II. NOCTUR

Lectio iv.

Ex libro sancti Am Epíscopi, de Elía júnio.

cap. 9. n. 28 & 2

POtentes vinum bentur bíbere, n bíberint, oblivis sapiéntiam. Bibébant in ebrietáte potentes Holoferni príncipi n regis Assyriórum se t

geſtiébant : ſed non bibébat fémina Judith, jejúnans ómnibus diébus viduitátis ſuæ, præter feſtórum diérum ſolemnitátes. His armis muníta proceſſit, & omnem Aſſyriórum circumvénit exércitum. Sóbrii vigóre consílii ábſtulit Holoférnis caput, ſervávit pudicítiam, victóriam reportávit. Hæc enim ſuccincta jejúnio, in caſtris prætendébat aliénis : ille vino ſepultus jacébat, ut ictum vúlneris ſentíre non poſſet. Itaque uníus mulíeris jejúnium innúmeros ſtravit exércitus ebriórum.

℟. Reputantes peccátis noſtris hæc ipſa ſupplícia minóra eſſe, * Flagella Dómini, quibus corrípimur, ad emendatiónem, & non ad perditiónem noſtram eveniſſe credámus. ℣. Dum judicámur, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. * Flagella. *Judith.* 8. 1. *Cor.* 11.

Lectio. v. *n.* 30 & 31.

Esther quoque púlcrior facta eſt jejúnio; Dóminus enim grátiam sóbriæ mentis augébat. Omne genus ſuum, id eſt, totum pópulum Judæórum à perſecutiónis acerbitátibus liberávit : ita ut regem ſibi fáceret eſſe ſubjectum, non libídinis ardóre flammátum, ſed cœleſti miſeratióne converſum, ita ut & pœna retorquerétur in ímpium, & honor ſacris redderétur altáribus. Itaque illa quæ tríduo jejunávit contínuo, & corpus ſuum aquâ lavit, plus plácuit, & vindictam rétulit. Aman autem, dum ſe regáli jactat convívio, inter ipſa vina pœnam ſuæ ebrietátis exolvit. Eſt ergo jejúnium reconciliatiónis ſacrificium, virtútis incrementum, quod fecit étiam féminas fortióres augmento grátiæ.

℟. Quia pátiens Dóminus eſt, in hoc ipſo pœniteámus : * Humiliémus illi ánimas noſtras, & expectémus húmiles conſolatiónem ejus. ℣. Deus ſuperbis reſiſtit, humílibus autem dat grátiam. * Humiliémus. *Judith.* 8. *Jac.* 4.

Lectio vj. *cap.* 10. *n.* 34.

Non omnis fames acceptábile jejúnium facit; ſed fames quæ Dei timóre ſuſcípitur. Non ſola fames quæritur, ſed plena diſciplína jejúnii. Aliis dícitur : In diébus jejuniórum veſtrórum invenítis voluntátes veſtras, & omnes ſúbditos vobis ſtimulátis. Non tale jejúnium ego elégi, dicit Dóminus. Quod jejúnium improbétur, audívimus : nunc audiámus quod ſit probábile. Sed ſolve omnem colligatiónem injuſtítiæ tuæ : diſſolve obligatiónes violentárum commuta-

tiónum : dimitte confractos in remissiónem, & omnem conscriptiónem iníquam dirumpe : frange esurienti panem tuum; & egénos non habentes tectum, induc in domum tuam : & si víderis nudum, coóperi eum; & doméssticos séminis tui non despícias.

℟. Non in multitúdine est virtus tua, Dómine, nec superbi ab inítio placuérunt tibi; sed * Humílium & mansuetórum semper tibi plácuit deprecátio ℣. Omnis qui se exaltat, humiliábitur; & qui se humíliat, exaltábitur. * Humílium. Glória.* Humílium. *Judith. 9. Luc. 18.*

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

cap. 14.

IN illo témpore; Cùm intráret Jesus in domum cujusdam príncipis Pharisæórum sábbato manducáre panem, & ipsi observábant eum : & ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Lib. 16. Moral. in Job. c. 23 & 24. n. 28 & 29.

QUantálibet sit justítia óperis, apud internum Júdicem nulla est, si hanc élevat tumor mentis. Qui enim humiliátus fúerit, erit in glória; & qui inclináverit óculos suos, ipse salvábitur. Quæ nimírum senténtia à Veritátis ore non discrépat, dicentis : Omnis qui se exaltat, humiliábitur; & qui se humíliat, exaltábitur. Unde & per Salomónem dícitur : Antequàm conterátur, exaltátur cor hóminis; & antequàm gloriétur, humiliátur. Rectè autem dícitur : Qui inclináverit óculos suos, ipse salvábitur; quia quantùm per membrórum ministérium deprehendi potest, prima supérbiæ osténsio esse in óculis solet. Oculos ergo inclináre, est nullum respiciendo despícere, sed se minórem atque ímparem cunctis quos áspicit, æstimáre. Salvábitur qui óculos inclínat; quia qui falsum supérbiæ vérticem déserit, veritátis altitúdinem ascendit.

℟. Cùm invitátus fúeris ad núptias, * Non discumbas in primo loco, ne fortè honorátior te sit invitátus, & qui te vocávit, dicat tibi: Da huic locum. ℣. Ubi fúerit supérbia, ibi erit & contumélia; ubi autem est humílitas, ibi & sapiéntia. * Non. *Luc. 14. Prov. 11.*

LECTIO viij.

Homil. 7. in Evang. n. 4.

REstat ergo ut in omne quod scit, sese mens déprimat; ne quod virtus

ſciéntiæ cóngregat, ventus elatiónis tollat. Cùm bona, fratres, ágitis, ſemper ad memóriam malè acta revocáte; ut dum cautè culpa conſpícitur, núnquam de bono ópere incautè ánimus lætétur. Superióres ínvicem, eos máximè qui vobis commiſſi non ſunt, próximos veſtros atténdite; quia & quos ágere áliqua prava conſpícitis, quæ in eis láteant bona neſcitis. Magnus ergo unuſquiſque eſſe ſtúdeat, ſed tamen áliquo modo eſſe ſe néſciat; ne dum ſibi magnitúdinem arroganter tríbuit, amittat. Hinc étenim per Prophétam dícitur: Væ qui ſapientes eſtis in óculis veſtris, & coram vobiſmetípſis prudentes. Hinc Paulus ait: Nolíte prudentes eſſe apud voſmetípſos. Hinc contra ſuperbientem Saül dícitur: Cùm eſſes párvulus in óculis tuis, caput in tríbubus Iſrael factus es. Ac ſi apertè dicerétur: Cùm tu te párvulum conſpíceres, ego te præ céteris magnum feci. Quia verò tu te magnum cónſpicis, à me parvus æſtimáris.

℟. Recumbe in novíſſimo loco, ut qui te invitávit, dicat tibi: Amíce, aſcende ſupériùs; * Tunc erit tibi glória coram ſimul diſcumbentibus. ℣. Mélius eſt ut dicátur tibi, Aſcende, quàm ut humiliéris. * Tunc. *Luc.* 14. *Prov.* 25.

Lectio ix.

SI ergo ſancti viri, étiam cùm agunt fórtia, de ſemetipſis vília ſéntiunt: quid in ſua excuſatióne dictúri ſunt qui ſine ópere virtútis intumeſcunt? Sed etſi quælibet bona adſint ópera, nulla ſunt, niſi ex humilitáte condiantur. Miranda quippe áctio cum elatióne non élevat, ſed gravat. Qui enim ſine humilitáte virtútes cóngregat, in ventum púlverem portat; & unde áliquid ferre cérnitur, inde detérius cæcátur. In cunctis ergo quæ ágitis, fratres mei, radícem boni óperis humilitátem tenéte; nec quibus jam ſuperióres, ſed quibus adhuc inferióres eſtis aſpícite; ut dum meliórum vobis exempla propónitis, ad majóra ſemper aſcéndere ex humilitáte valeátis.

℟. Superbum ſéquitur humílitas; * Et † Húmilem ſpíritu ſuſcípiet glória. ℣. Qui potens eſt, diſperſit ſuperbos, & exaltávit húmiles; * Et húmilem. Glória Patri. † Húmilem. *Prov.* 29. *Luc.* 1.

Ad Benedíctus.

Ant. J. Jeſus dixit ad Legiſperítos & Pharíſæos: Si licet sábbato curáre? At illi tacuérunt. Ipſe verò ap-

prehenſum ſanávit hidrópicum, ac dimíſit. *Luc.* 14.

Collecta. Orémus.

TUa nos, quæſumus, Dómine, grátia ſemper & prævéniat & ſequátur, ac bonis opéribus júgiter præſtet eſſe intentos; Per Dóminum noſtrum.

CANON.

Ex ſancto Ambróſio Epíſcopo.

Epiſt. 63. *ad Vercell. ſcriptâ ann.* 396. *in Decr. Grat. diſt.* 63. *Et lib.* 1. *Offic. cap.* 22.

NEóphytus prohibétur ordinári, ne extollátur ſupérbiâ. Tamen, ſi non deeſt humílitas cómpetens ſacerdótio, ubi cauſa non hæret, vítium non imputátur..... Ergo bonis áctibus & ſincéro propóſito nitendum ad honórem árbitror Eccleſiáſticum, ut neque reſupína arrogántia, vel remiſſa negligéntia ſit, neque turpis affectátio & indecóra ambítio. Ad ómnia abundat ánimi directa ſimplícitas, ſatíſque ſeipſa comméndat.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Reſpondens Jeſus ad Legiſperítos, dixit: Cujus veſtrûm áſinus aut bos in púteum cadet, & non contínuò éxtrahet illum die ſábbati? Et non póterant ad hæc reſpondére illi. *Luc.* 14.

FERIA SECUN

Lectio j.

De libro Judith. *ca*

ERat Judith relic dua jam annis t & ménſibus ſex. ſuperióribus domûs ſ cit ſibi ſecrétum c lum, in quo cum ſuis clauſa morabát habens ſuper lumbo cilícium, jejunábat bus diébus vitæ ſuæ ter ſábbata, & neom & feſta domûs Iſrael autem Eleganti aſpec mis, cui vir ſuus relí divítias multas, & far copióſam, ac poſſe armentis boum & gr óvium plenas. Et er in ómnibus famoſíſ quóniam timébat Dór valdè; nec erat qui rétur de illa verbu lum.

℟. Scitóte quónian

Lectio ij. *ca*

FActum eſt auten deſcénderet mont ca ortum diéi, occu ei exploratóres Aſſyri & tenuérunt eam, dic Unde venis? aut quò Quæ reſpondit: Fíli Hebræórum; ídeò eg à fácie eórum, qu futúrum agnóvi quò tur vobis in depredati pro eo quòd contem vos, noluérunt ult

dere seipsos, ut invenírent misericórdiam in conspectu vestro. Hac de causa cogitávi mecum, dicens : Vadam ad fáciem príncipis Holofernis, ut índicem illi secréta illórum, & osténdam illi quo áditu possit obtinére eos, ita ut non cadat vir unus de exércitu ejus. Et cùm audissent viri illi verba ejus, considerábant fáciem ejus, & erat in óculis eórum stupor, quóniam pulcritúdinem ejus mirabantur nimis. Et dixérunt ad eam : Conservasti ánimam tuam, eò quòd tale repperisti consílium, ut descénderes ad dóminum nostrum. Hoc autem scias, quóniam cùm stéteris in conspectu ejus, benè tibi fáciet, & eris gratíssima in corde ejus. Duxeruntque illam ad tabernáculum Holofernis, annuntiantes eam. Cùmque intrasset ante fáciem ejus, statim captus est in suis óculis Holofernes.

℟. Judith vídua. 228.

Lectio iij. cap. 13.

ERat Judith sola in cubículo. Porrò Holofernes jacébat in lecto nímiâ ebrietáte sopítus. Dixitque Judith puellæ suæ, ut staret foris ante cubículum, & observáret. Stetitque Judith ante lectum, orans cum lácrymis, & labiórum motu in siléntio, dicens : Confirma me, Dómine Deus Israel, & réspice in hac hora ad ópera mánuum meárum; ut, sicut promisisti, Jerúsalem civitátem tuam érigas; & hoc quod credens per te posse fieri cogitávi, perficiam. Et cùm hæc dixisset, accessit ad colúmnam quæ erat ad caput lectuli ejus; & pugiónem ejus, qui in ea ligátus pendébat, exolvit. Cùmque evaginasset illum, apprehendit comam cápitis ejus, & ait : Confirma me, Dómine Deus, in hac hora. Et percussit bis in cérvicem ejus : & abscidit caput ejus.

℟. Æquo ánimo estóte. 228.

CANON.

Ex Epístola sancti Leónis Papæ, ad Epíscopos Mauritániæ Cæsariensis.

Scrip. ann. 440. cap. 4.

SI ad honóres mundi sine suffrágio témporis, sine mérito labóris, indignum est perveníre; & notári ámbitûs solent, quos probitátis documenta non ádjuvant: quàm díligens & quàm prudens habenda est dispensátio divinórum múnerum & cœléstium dignitátum, ne in áliquo Apostólica & Canónica decréta violentur, & his Ecclésia Dómini regenda credátur, qui (sunt) legitimárum institutiónum néscii, & totíus humilitátis ignári.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Judith. *cap.* 15.

CUm omnis exércitus decollátum Holofernem audisset, fugit mens & consílium ab eis, & solo tremóre & metu agitáti, fugæ præsídium sumunt; ita ut nullus loquerétur cum próximo suo: sed inclináto cápite, relictis ómnibus, evádere festinábant Hebræos, quos armátos super se veníre audiébant, fugientes per vias campórum & sémitas cóllium. Videntes ítaque filii Israel fugientes, secúti sunt illos; descenderuntque clangentes tubis, & ululantes post ipsos. Et quóniam Assírii non adunáti, in fugam ibant præcípites; filii autem Israel uno ágmine persequentes, debilitábant omnes quos inveníre potuissent.

℟. Reputantes peccátis. 229.

Lectio ij.

JOacim autem summus Póntifex de Jerúsalem venit in Bethúliam, cum univérsis presbyteris suis, ut vidéret Judith. Quæ cùm exísset ad illum, benedixérunt eam omnes unâ voce, dicentes: Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri; quia fecisti viríliter, & confortátum est cor tuum; eò quòd castitátem amáveris, & post virum tuum, álterum nesciéris: ídeò & manus Dómini confortávit te, & ídeò eris benedicta in æternum. Et dixit omnis pópulus: Fiat, fiat. Per dies autem triginta vix collecta sunt spólia Assyriórum à pópulo Israel.

℟. Quia pátiens Dóminus, 229.

Lectio iij. *cap.* 16.

ET factum est post hæc, omnis pópulus post victóriam venit in Jerúsalem adoráre Dóminum: & mox ut purificáti sunt, obtulérunt omnes holocausta, & vota, & repromissiónes suas. Porrò Judith universa vasa béllica Holofernis quæ dedit illi pópulus, & conopéum quod ipsa sustúlerat de cubíli ipsíus, óbtulit in anathéma obliviónis. Erat autem pópulus jucundus secundùm fáciem sanctórum, & per tres menses gáudium hujus victóriæ celebrátum est cum Judith. Post dies autem illos unusquisque rédiit in domum suam; & Judith magna facta est in Bethúlia, & præclárior erat univérsæ terræ Israel. Erat étiam virtúti cástitas adjuncta, ita ut non cognósceret virum ómnibus diébus vitæ suæ, ex quo defunctus est Manasses vir

Erat autem diébus fes-
rocédens cum magna
a. Mansit autem in do-
viri sui annos centum
ıque, & dimísit Abram
n líberam, & defuncta
, ac sépulta cum viro
ı in Bethúlia. Luxitque
ım omnis pópulus diébus
ptem.

℟. Non in multitúdine.
30.

C A N O N.

De Sermóne Synodáli Stéphani, Tornacensis Epíscopi.

Ann. 1197. *Serm.* 1.

NOn quid fiat, sed quid fieri débeat attendámus. Generális enim est régula illa, & quæ locum habet in omni Sacerdóte, summo, médio, infimove, ut (ad régimen) quærátur cogendus, rogátus recédat, invitátus fúgiat; sola illi suffragétur necéssitas se non excusandi. Si áliter factum est, vitiáta est régula, & pérdidit officium suum. Inter hæc clamat legis austéritas, stat rigor Cánonum intráre volentes arcens.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

Incipit liber Esther. *cap.* 1.

IN diébus Assuéri, qui regnávit ab India usque Æthiópiam super centum viginti septem províncias, quando sedit in sólio regni sui, Susan cívitas regni ejus exórdium fuit. Tértio ígitur anno impérii sui, fecit grande convívium cunctis princípibus, & púeris suis, fortíssimis Persárum & Medórum ínclytis, & Præfectis provinciárum coram se, ut osténderet dívitias glóriæ regni sui, ac magnitúdinem atque jactántiam poténtiæ suæ, multo témpore, centum vidélicet & octoginta diébus.

℟. Instábat dies quo Esther debéret intráre ad regem. Quæ * Non quæsívit mulíebrem cultum, habuítque grátiam super omnes mulíeres; & pósuit rex diadéma regni in cápite ejus. ℣. Abscónditus cordis homo est in conspectu Dei lócuples; sic & sanctæ mulíeres ornábant se. * Non. *Esther.* 21. *Petr.* 3.

Lectio ij.

VAsthi quoque regína fecit convívium feminárum in palátio, ubi rex Assuérus manére consuéverat. Itaque die séptimo, cùm rex esset hilárior, & post nímiam potatiónem incaluisset mero, præcépit septem eunúchis qui in conspectu ejus ministrábant, ut introdúcerent regínam Vasthi coram rege, pósito super caput ejus diadémate, ut osténderet cun-

ctis pópulis & princípibus pulcritúdinem illíus; erat enim pulcra valdè. Quæ rénuit, & ad regis impérium, quod per eunúchos mandáverat, veníre contempsit.

℟. Dómine, rex omnípotens, in ditióne tua cuncta sunt pósita; & * Non est qui possit tuæ resístere voluntáti, si decréveris salváre Israel: & nunc miserére pópuli tui. ℣. Si Deus pro nobis, quis contra nos? * Non est qui. *Esther.* 13. *Rom.* 8.

Lectio iij. *cap.* 2.

Erat vir Judæus in Susan civitáte, vocábulo Mardochæus, fílius Jaïr, fílii Sémei, fílii Cis, de stirpe Jémini; qui translátus fúerat de Jerúsalem, eo témpore quo Jechoníam regem Juda Nabuchodónosor rex Babylónis transtúlerat; qui fuit nutrítius fíliæ fratris sui Edíssæ, quæ áltero nómine vocabátur Esther, & utrumque paréntem amíserat, pulcra nimìs, & decórâ fácie. Mortuísque patre ejus ac matre, Mardochæus sibi eam adoptávit in fíliam. Cùmque percrebuísset regis impérium, & juxta mandátum illíus multæ pulcræ vírgines adducerentur Susan, & Egéo traderentur Eunúcho; Esther quoque inter céteras puellas ei trádita est, ut servarétur in número feminárum. Quæ plácuit ei, & invénit grátiam in conspectu illíus.

℟. Israel clamávit ad Dóminum, & * Salvum fecit Dóminus pópulum suum; † Liberavitque nos ab ómnibus malis. ℣. Suscépit Israel púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ. * Salvum. Glória Patri. † Liberavitque nos. *Esther.* 10. *Luc.* 1.

CANON.

Ex Epístola Concílii Valentíni ad Clerum & plebem Forojuliensem.

Ann. 374. *post.* *can.* 4.

Licèt non ignorémus multos verecúndiâ, & nonnullos suscipiendi sacerdótii metâ trépidos, (quæ utrique signa sunt sanctitátis) falsa in se rejiciendi honóris causâ dixisse; tamen quia ómnium ferè ad ea quæ sunt pejóra, proclíve judícium est, & matéries disputatiónum ex obtrectatióne Sacerdótum Dei quæritur: sedit in Synodo, ut quisquis de se vel vera, vel falsa dixisset, fides ei quam suómet testimónio confirmáret, haberétur. Quapropter decrétum est submovendos esse ab eo gradu, quem ab omni scándalo líberum esse decet.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Esther. *cap.* 2.

EVolúto témpore per órdinem, instábat dies quo Esther filia Abíhail fratris Mardochæi, quam sibi adoptáverat in filiam, debéret intráre ad regem. Quæ non quæsívit muliebrem cultum; sed quæcumque vóluit, Egéus eunúchus custos vírginum, hæc ei ad ornátum dedit. Erat enim formósa valdè, & incredíbili pulcritúdine; ómnium óculis gratiósa & amábilis videbátur. Ducta est ítaque ad cubículum regis Assuéri mense décimo, qui vocátur Tebeth, séptimo anno regni ejus. Et adamávit eam rex plusquàm omnes mulíeres, habuítque grátiam & misericórdiam coram eo super omnes mulíeres, & pósuit diadéma regni in cápite ejus, fecítque eam regnáre, in loco Vasthi.

℟. Instábat dies. 235.

Lectio ij. *cap.* 3.

POst hæc rex Assuérus exaltávit Aman filium Amadáthi, qui erat de stirpe Agag; & pósuit sólium ejus super omnes príncipes quos habébat. Cunctíque servi regis, qui in fóribus palátii versabántur, flectébant génua, & adorábant Aman; sic enim præcéperat eis imperátor: solus Mardochæus non flectébat genu, neque adorábat eum. Cui dixérunt púeri regis, qui ad fores palátii præsidébant: Cur præter céteros non obsérvas mandátum regis? Cùmque hoc crébrius dícerent, & ille nollet audíre, nuntiavérunt Aman, scire cupientes utrùm perseveráret in senténtia: díxerat enim eis se esse Judæum. Quod cùm audisset Aman, & experimento probasset quòd Mardochæus non flécteret sibi genu, nec se adoráret, irátus est valdè, & pro níhilo duxit in unum Mardochæum míttere manus suas: audíerat enim quòd esset gentis Judææ; magísque vóluit omnem Judæórum, qui erant in regno Assuéri, pérdere natiónem.

℟. Dómine, rex. 236.

Lectio iij. *cap.* 4.

QUæ cùm audisset Mardochæus, scidit vestiménta sua, & indútus est sacco, spargens cínerem cápiti; & in plátea médiæ civitátis voce magnâ clamábat, osténdens amaritúdinem ánimi sui, & hoc ejulátu usque ad fores palátii grádiens. Non enim erat lícitum indútum sacco aulam regis intráre. In óm-

nibus quoque provínciis, óppidis, ac locis, ad quæ crudéle regis dogma pervénerat, planctus ingens erat apud Judæos, jejúnium, ululátus, & fletus, sacco & cínere multis pro strato uténtibus. Ingressæ autem sunt puellæ Esther & eunúchi, nuntiaveruntque ei. Quod áudiens consternáta est; & vestem misit, ut abláto sacco indúerent eum, quam accípere nóluit. Accitoque Athac eunúcho, quem rex ministrum ei déderat, præcépit ei ut iret ad Mardochæum, & disceret ab eo cur hoc fáceret.

℟. Israel clamávit ad Dóminum. 236.

CANON.

Ex libro secundo sancti Gregórii Papæ, de Régula pastoráli.

Ann. 590 part. 2. cap. 6.

SIt Rector bene agéntibus per humilitátem sócius, contra delinquéntium vítia per zelum justítiæ erectus; ut & bonis in nullo se præferat, & cùm pravórum culpa éxigit, potestátem prótinus sui priorátûs agnoscat: quátenus & honóre suppresso, æquálem se súbditis bene vivéntibus députet, & erga perversos jura rectitúdinis exercére non formídet.

FERIA SEXTA

Lectio j.

De libro Esther. *cap.* 5.

DIe tértio indúta est Esther regálibus vestimentis, & stetit in átrio domûs régiæ, quod erat intérius, contra basílicam regis: at ille sedébat super sólium suum in consistório palátii contra óstium domûs. Cùmque vidisset Esther regínam stantem, plácuit óculis ejus, & extendit contra eam virgam áuream quam tenébat manu. Quæ accédens, osculáta est summitáte virgæ ejus. Dixitque ad eam rex: Quid vis, Esther regína? Quæ est petítio tua? Etiamsi dimídiam partem regni petíeris, dábitur tibi. At illa respóndit: Si regi placet, óbsecro ut vénias ad me hódie, & Aman tecum, ad convívium quod parávi. Statímque rex, Vocáte, inquit, citò Aman, ut Esther obédiat voluntáti.

℟. Instábat dies. 235.

Lectio ij. *cap.* 6.

CUm esset ingressus Aman, ait illi rex: Quid debet fieri viro quem rex honoráre desíderat? Cógitans autem in corde suo Aman, & réputans quòd nullum álium rex, nisi se, vellet honoráre, respóndit: Homo quem

rex honoráre cupit, debet indui véstibus régiis, & impóni super equum qui de sella regis est, & accípere régium diadéma super caput suum; & primus de régiis princípibus ac tyrannis téneat equum ejus, & per platéam civitátis incédens, clamet & dicat: Sic honorábitur quemcumque volúerit rex honoráre. Dixitque ei rex: Festína, & sumptâ stolâ & equo, fac, ut locútus es, Mardochæo Judæo, qui sedet ante fores palátii. Cave ne quidquam de his quæ locútus es, prætermittas.

℟. Dómine, rex omnípotens. 236.

Lectio iij.

TUlit itaque Aman stolam & equum, indutumque Mardochæum in platéa civitátis; & impósitum equo præcedébat, atque clamábat: Hoc honóre condignus est, quemcumque rex volúerit honoráre. Reversusque est Mardochæus ad jánuam palátii: & Aman festinávit ire in domum suam, lugens & operto cápite; narravitque Zares uxóri suæ & amícis ómnia quæ evenissent sibi. Cui respondérunt sapientes quos habébat in consílio, & uxor ejus: Si de sémine Judæórum est Mardochæus, ante quem cádere cœpisti, non póteris ei resístere, sed cades in conspectu ejus.

℟. Israel clamávit. 236.

CANON.

Ex Epístola Innocéntii Papæ, tértii, ad Epíscopum Calaritánum.

Ann. 1206. Decr. lib. 1. tit. 9. de Renuntiatione.

SI humilitátis causâ de cúlmine quæris Pontificáli descéndere, eo ipso humilitátis vidéris erígere malè vérticem, quod te nimis in resignandi propósito éxhibes pertinácem, quia tunc in te veram humilitátem custódies, cùm & per eam locum sublímem fúgies, & per obediéntiam non dimittes.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Esther. *cap. 7.*

INtrávit rex & Aman, ut bíberent cum regína. Dixitque ei rex étiam secundâ die, postquàm vino incalúerat: Quæ est petítio tua, Esther, ut detur tibi? & quid vis fieri? Etiamsi dimídiam partem regni mei petíeris, impetrábis. Ad quem illa respondit: Si invéni grátiam in óculis tuis, ô rex, & si tibi placet, dona mihi ánimam meam pro qua rogo, & pópulum meum pro quo óbsecro: tráditi enim sumus ego & pópulus meus, ut conterá-

mur, jugulémur, & pereámus. Atque útinam in servos & fámulas venderémur! esset tolerábile malum, & gemens tacérem: nunc autem hostis noster est, cujus crudélitas redundat in regem. Respondensque rex Assuérus, ait: Quis est iste, & cujus poténtiæ, ut hæc áudeat fácere? Dixitque Esther: Hostis & inimícus noster péssimus iste est Aman. Quod ille áudiens, illìco obstúpuit, vultum regis ac regínæ ferre non sústinens.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟. *sumentur è Feria IV. præcedenti.*]

Lectio ij. *cap.* 7 & 8.

DIxitque Harbóna, unus de eunúchis qui stabant in ministério regis: En lignum quod paráverat Mardochæo qui locútus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitúdinis quinquagínta cúbitos. Cui dixit rex: Appéndite eum in eo. Suspensus est ítaque Aman in patíbulo quod paráverat Mardochæo; & regis ira quiévit. Die illo dedit rex Assuérus Esther regínæ domum Aman adversárii Judæórum, & Mardochæus ingressus est ante fáciem regis. Conféssa est enim ei Esther, quòd esset pátruus suus. Tulítque rex ánnulum quem ab Aman récipi jússerat, & trádidit Mardochæo. Esther autem constítuit Mardochæum super domum suam.

Lectio iij. *cap.* 9.

IGitur duodécimi mensis, quem Adar vocári ante jam díximus, tértiâ-décimâ die, quando cunctis Judæis interféctio parabátur, & hostes eórum inhiábant sánguini; versâ vice Judæi superióres esse cœpérunt, & se de adversáriis vindicáre. Congregatíque sunt per síngulas civitátes, óppida & loca, ut exténderent manum contra inimícos & persecutóres suos. Nullúsque ausus est resístere, eò quòd omnes pópulos magnitúdinis eórum formído penetráratu. Nam & provinciárum júdices, & duces, & procuratóres, omnísque dígnitas quæ síngulis locis ac opéribus præerat, extollébant Judæos timóre Mardochæi, quem príncipem esse palátii, & plúrimùm posse cognóverant: fama quoque nóminis ejus créscebat quotídie, & per cunctórum ora volitábat.

C A N O N.

Ex Epístola Innocéntii Papæ tértii, ad Epíscopum Claritánum.

undè suprà.

ESto quòd multùm háctenus laboráveris, & bonum certámen certáveris; tamen, ut coróna justítiæ tibi de réliquo reponátur, cursum te decet perfecti

óperis

consummáre. Nec
quòd ideò Martha
partem elégerit quæ
plúrima satagébat,
aría óptimam par-
git quæ non auferé-
ea; quóniam licèt
gis sit secúra, ista
est magis fructífera.
opter facíliùs indul-
it mónachus ascen-
Præsulátum, quàm
ad monachátum desc-
.
Magníficat.
1. D. In diébus Ne-
ducis, & Esdræ sa-
s, in dedicatióne mu-
salem, requisiérunt
de ómnibus locis
t addúcerent eos, &
t dedicatiónem &
a in actióne gratiá-
Esd. 12.
LECTA, ut infrà ad
.

INICA XVII.
r PENTECOSTEN.
NOCTURNO.
LECTIO j.
liber primus Esdræ.
Cap. 1.
nno primo Cyri regis
árum, ut compleré-
verbum Dómini ex
emíæ, suscitávit Dó-
spíritum Cyri regis
m; & tradúxit vo-
omni regno suo étiam
riptúram, dicens:
cit Cyrus rex Persá-
rum: ómnia regna terræ de-
dit mihi Dóminus Deus cœ-
li, & ipse præcépit mihi ut
ædificárem ei domum in Je-
rúsalem, quæ est in Judæa.
Quis est in vobis de uni-
verso pópulo ejus? Sit Deus
illíus cum ipso. Ascendat in
Jerúsalem quæ est in Judæa,
& ædíficet domum Dómini
Dei Israel; ipse est Deus
qui est in Jerúsalem. Et om-
nes réliqui in cunctis locis
ubicumque hábitant, ádju-
vent eum viri de loco suo,
argento & auro, & substán-
tia, & pecóribus, excepto
quod voluntáriè ófferunt
templo Dei, quod est in
Jerúsalem. Et surrexérunt
príncipes patrum de Juda,
& Bénjamin, & sacerdótes
& Levítæ, & omnis cujus
Deus suscitávit spíritum,
ut ascénderent ad ædifican-
dum templum Dómini,
quod erat in Jerúsalem.
Universíque qui erant in
circúitu, adjuvérunt manus
eórum in vasis argénteis &
áureis, in substántia & ju-
mentis, in supelléctili, ex-
ceptis his quæ sponte obtú-
lerant. Rex quoque Cyrus
prótulit vasa templi Dómi-
ni, quæ túlerat Nabucho-
dónosor de Jerúsalem, &
posúerat ea in templo Dei
sui.

℟. Esdras scriba velox in
lege Móysi, venit in Jerú-
salem juxta manum Dei bo-
nam super se. * Parávit cor

suum ut investigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret in Israel. ℣. Qui fécerit & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum. * Parávit. 1. *Esd.* 7. *Matth.* 5.

Lectio ij. cap. 3.

JAmque vénerat mensis séptimus, & erant filii Israel in civitátibus suis, congregátus est ergo pópulus quasi vir unus in Jerúsalem. Et surrexit Jósue filius Jósedec, & fratres ejus sacerdótes, & Zoróbabel filius Saláthiel, & fratres ejus & ædificavérunt altáre Dei Israel, ut offerrent in eo holocautómata, sicut scriptum est in lege Móysi viri Dei. Collocavérunt autem altáre Dei super bases suas, deterréntibus eos per circúitum pópulis terrárum; & obtulérunt super illud holocaustum Dómino manè & vésperè: fecerúntque solemnitátem tabernaculórum, sicut scriptum est, & holocaustum diébus síngulis per órdinem secundùm præceptum, opus diéi in die suo. Et post hæc holocaustum juge, tam in Calendis, quàm in universis solemnitátibus Dómini, quæ erant consecrátæ, & in ómnibus in quibus ultrò offerebátur munus Dómino. A primo die mensis séptimi cœpérunt offerre holocaustum Dómino; porrò templum Dei nondùm fundátum erat. Dedérunt autem pecúnias látomis & cæmentáriis; cibum quoque, & potum, & óleum Sidóniis Tyriísque, ut deferrent ligna cédrina de Líbano ad mare Joppe, juxta quod præcéperat Cyrus rex Persárum eis.

℟. Accedentes hostes Judæ, dixérunt: Ædificémus vobiscum: & dixit eis Zoróbabel: * Non est vobis & nobis ut ædificémus domum Deo nostro, sed nos ipsi soli ædificábimus. ℣. Qui consensus templo Dei cum idólis? * Non est. 1. *Esdr.* 4. *II. Cor.* 6.

Lectio iij.

FUndáto ígitur à cæmentáriis templo Dómini, stetérunt Sacerdótes in ornátu suo cum tubis, & Levítæ filii Asaph in cymbalis, ut laudarent Deum per manus David regis Israel. Et concinébant in hymnis & confessióne Dómino: Quóniam bonus, quóniam in ætérnum misericórdia ejus super Israel. Omnis quoque pópulus vociferabátur clamóre magno in laudando Dóminum, eò quòd fundátum esset templum Dómini. Plúrimi étiam de Sacerdótibus & Levítis, & príncipes patrum, & senióres qui víderant templum prius cùm fundátum esset, & hoc templum in óculis

a, flebant voce mag-
& multi vociferantes
ítia, elevábant vocem.
póterat quisquam ag-
re vocem clamóris læ-
m, & vocem fletûs pó-
commixtìm enim pó-
vociferabátur clamó-
gno, & vox audiebá-
ocul.
Manus Dei nostri est
omnes qui quærunt
n bonitáte: * Impé-
jus, & fortitúdo ejus,
or super omnes qui
nquunt eum. ℣. Gló-
honor, & pax omni
nti bonum: non enim
ccéptio personárum
Deum. * Impérium.
Patri. * Impérium.
l. 8. *Rom.* 2.

II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

arratióne sancti Au-
íni Epíscópi super
mos.
In Ps. 64. *n.* 1.

Aptivátus pópulus Is-
rael, ex civitáte Jerú-
salem ductus est in ser-
n Babylóniæ. Prophe-
utem Jeremías sanc-
ost septuaginta annos
rum pópulum de cap-
e, & instauratúrum
em ipsam Jerúsalem,
devictam ab hóstibus
rat. Illo autem tém-
uerunt Prophétæ in
ptivitáte pópuli cons-
in Babylónia, inter
erat & Ezechíel Pro-
phéta. Expectábat autem ille pópulus donec implerentur témpora septuaginta annórum, secundùm prophetíam Jeremíæ. Factum est complétis septuaginta annis, restitútum est templum quod dejectum erat; & regressa est de captivitáte magna pars illíus pópuli. Sed quóniam dicit Apóstolus: Hæc in figúra contingébant in illis, scripta sunt autem propter nos, in quos fines seculórum devenérant, debémus & nos nosse priùs captivitátem nostram, deindè liberatiónem nostram; debémus nosse Babylóniam, in qua captívi sumus; & Jerúsalem, ad cujus réditum suspirámus.

℟. Congregátus est omnis pópulus, & dixérunt Esdræ, ut afferret librum legis, & legit in eo apertè: * Et flebat omnis pópulus, cùm audíret verba legis. ℣. Intendébant turbæ his quæ dicebantur, unanímiter audientes. * Et flebat. 2. *Esdr.* 8. *Act.* 8.

LECTIO v.

IStæ quippe duæ civitátes, secundùm lítteram revérâ duæ civitátes. Et illa quidem Jerúsalem modò à Judæis non incólitur. Post crucifixum enim Dóminum vindicátum est in illos flagello magno; & eradicáti ab eo loco, ubi ímpiâ libertáte furiósi adversùs médicum

insanierant, dispersi sunt per omnes gentes, & data est illa terra Christiánis: impletumque est quod eis díxerat Dóminus: Propteà auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti faciénti justítiam. Cùm autem vidérent tunc multas turbas ire post Dóminum prædicantem regnum cælórum, & mirabília faciéntem, dixérunt príncipes illíus civitátis: Si dimisérimus eum, omnes ibunt post illum, & vénient Románi, & tollent nobis & locum & gentem. Ne locum pérderent, dómi num occidérunt; & ídeò perdidérunt, quia occidérunt.

℟. Dies sanctificátus est Dómino Deo nostro: Nolíte lugére, & nolíte flere: * Gáudium étenim Dómini est fortitúdo nostra. ℣. Gaudéte in Dómino semper: íterùm dico, Gaudéte. * Gáudium. 2. *Esdr.* 8. *Philpp.* 4.

LECTIO vj.

CIvitas ergo quædam illa terréna cujusdam civitátis ætérnæ in cælis umbram gerébat: at ubi cæpit illa quæ significabátur, evidéntiùs prædicári, umbra quâ significabátur, dejecta est: proptéreà ibi modo templum non est, quod fabricátum fúerat in imáginem futúri córporis Dómini. Tenémus lucem, umbra transivit; tamen adhuc in quadam captivitáte sumus. Quándiu sumus, inquit córpore, peregrinámu Dómino. Et vidéte nóm duárum istárum civitátı Babylónis & Jerúsalem. bylon confúsio interpr tur; Jerúsalem, vísio p Inténdite nunc civitá confusiónis, ut intelli visiónem pacis: Istam rétis, ad illam suspiré

℟. Percutiámus fo cum Dómino Deo nost * Date confessiónem mino Deo patrum ves rum, & fácite plácitum ℣. Reformámini in nov sensûs vestri, ut prol quæ sit voluntas Dei b & benéplacens, & perf * Date. Glória Patri. * D 1. *Esdr.* 10. *Rom.* 12.

IN III. NOCTUR

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangéli cundùm Matthæum. c.

IN illo témpore; Pha audientes quòd silén impos uisset Jesus Sa cæis, convenérunt in un & interrogávit eum ex eis legis doctor, ten eum: Magister, quod mandátum magnum i ge? Et réliqua.

Homília sancti Augus Epíscopi.

Epist. 155. c. 4. n. 14. &

CHristus, id est, V tas, dicit in his du præceptis totam gem Prophetásque pend Ut diligámus Deum ex

corde, ex tota ánima, ex tota mente; &, Diligámus próximos tamquam nosmetipsos. Próximus sanè hoc loco non sanguinis propinquitáte, sed ratiónis societáte pensandus est, in qua sócii sunt omnes hómines. Cùm ergo illâ dilectióne quam divína lex ímperat, débeat homo diligere Deum, & seipsum, & próximum, non tamen ex hoc tria præcepta data sunt; nec dictum est, In his tribus; sed, In his duóbus præceptis tota Lex pendet & Prophétæ; id est, In dilectióne Dei ex toto corde, ex tota ánima, & ex tota mente, & próximi tamquam suî ipsíus; vidélicet ut intelligerétur nullam esse áliam dilectiónem, quâ quisque díligit seipsum, nisi quòd díligit Deum.

℟. Interrogávit Jesum unus legis doctor, tentans eum: Magister, quod est mandátum magnum in lege? Ait illi Jesus: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo: * Hoc est máximum & primum mandátum. ℣. Quid Dóminus Deus tuus pétit à te, nisi ut díligas eum, ac sérvias Dómino Deo tuo in toto corde tuo & in tota ánima tua? * Hoc. *Matth.* 22. *Deut.* 10.

Lectio viij. *n.* 15.

QUi enim áliter se díligit, pótius se odisse dicendus est. Fit quippe iníquus, privaturque luce justítiæ, cùm à potióre ac præstantióre bono aversus, atque inde vel ad seipsum conversus, ad inferióra & egéna útique convertitur; fitque in ipso quod veracíssimè scriptum est: qui autem amat iniquitátem, odit ánimam suam. Quia ígitur nemo nisi Deum diligendo, díligit seipsum; non opus erat, ut dato de Dei dilectióne præcepto, étiam seipsum homo díligere juberétur, cùm in eo díligat seipsum quòd díligit Deum.

℟. Secundum mandátum símile est huic: * Díliges próximum tuum sicut teipsum. ℣. Dílige próximum, & conjúngere fide cum illo. * Díliges. *Matth.* 22. *Eccli.* 27.

Lectio ix. *n.* 15 & 16.

DEbet ergo & próximum dilígere tamquam seipsum; ut quem potúerit hóminem, vel beneficéntiæ consolatióne, vel informatióne doctrínæ, vel disciplínæ coercitióne, addúcat ad colendum Deum, sciens in his duóbus præceptis totam Legem Prophetasque pendére. Hoc qui sóbriâ discretióne éligit, prudens est: qui nullâ hinc afflictióne avértitur, fortis est: qui nullâ áliâ delectatióne, témperans est: qui nullâ elatióne, justus est. His virtútibus divínitùs imper-

tútis, per grátiam Mediatóris Dei cum Patre, & nobiscum hóminis Jesu Christi, per quem post inimicítias iniquitátis reconciliámur Deo in spíritu caritátis; his, inquam, virtútibus divínitùs impertítis, & bona vita nunc ágitur, & pósteà præmium ejus, quæ nisi ætcrna esse non potest, beáta vita persólvitur.

℟. Benè, Magister, in veritáte dixisti, Quia unus est Deus; &, Ut diligátur ex toto corde: * Et, Dilígere próximum tamquam seipsum, majus est ómnibus holocautomátibus & sacrifíciis. ℣. Qui facit misericórdiam, offert sacrificium: beneplácitum est Dómino recédere ab injustítia. * Et. Glória Patri. * Et. *Marc.* 12. *Eccli.* 35.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. Primum ómnium mandátum est; Audi, Israel; Dóminus Deus tuus, Deus unus est; &, Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo. Majus áliud mandátum non est. *Marc.* 12.

COLLECTA. Orémus.

SAncti nóminis tui, Dómine, timórem páriter & amórem fac nos habére perpétuum; quia nunquam tuâ gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Aquisgra
Ann. 816. *lib.* 1. *cap.*

REctóres Ecclesiáru gilárc oportet, ut lescentes qui in cong tióne sibi commissa eru tur, ita júgibus Eccle cis disciplínis constri tur, ut eórum ætas a candum valdè proclívi lum possit reperíre l quo in peccáti fácinus ruat.

Ad Magníficat.

Ant. 4. f. Interro Pharisæos Jesus, dic Quid vobis vidétur de sto; cujus filius est? D ei: David: Ait illis: modò ergo David in s vocat eum Dóminum cens: Dixit Dóminus mino meo, Sede à d meis? *Math.* 22.

FERIA SECUN

LECTIO j.

De libro primo Esd
cap. 4.

AUdiérunt hostes & Bénjamin, q lii captivitátis cárent templum Dó Deo Israel; & acced ad Zoróbabel, & ad p pes patrum, dixérunt Ædificémus vobiscum ita ut vos: quærimus I vestrum: ecce nos i lávimus víctimas à d Asor Haddan regis A

qui adduxit nos huc. Et dixit eis Zoróbabel, & Jósue, & réliqui príncipes patrum Israel: Non est vobis & nobis ut ædificémus domum Deo nostro, sed nos ipsi soli ædificábimus Dómino Deo nostro, sicut præcépit nobis Cyrus rex Persárum. Factum est ígitur ut pópulus terræ impedíret manus pópuli Judæ, & turbáret eos in ædificando. Conduxérunt autem adversùs eos consiliatóres, ut destrúerent consílium eórum ómnibus diébus Cyri regis Persárum, & usque ad regnum Daríi regis Persárum.

℟. Esdras scriba. 241.

Lectio ij. cap. 4. & 5.

TUnc intermissum est opus domûs Dómini in Jerúsalem, & non fiébat usque ad annum secundum regni Daríi regis Persarum. Prophetavérunt autem Aggæus prophéta, & Zacharías filius Addo, prophetantes ad Judæos qui erant in Judæa & Jerúsalem, in nómine Dei Israel. Tunc surrexérunt Zoróbabel filius Saláthiel, & Jósue filius Jósedec, & cœpérunt ædificáre templum Dei in Jerúsalem, & cum eis prophétæ Dei adjuvantes eos. In ipso autem témpore venit ad eos Thathánai, qui erat dux trans flumen, & Stharbuzánai, & consiliárii eórum; sicque dixérunt eis: Quis dedit vobis consílium ut domum hanc ædificarétis, & muros ejus instaurarétis? Ad quod respóndimus ei quæ essent nómina hóminum auctórum ædificatiónis illíus. Oculus autem Dei eórum factus est super senes Judæórum, & non potuérunt inhibére eos. Placuitque ut res ad Daríum referrétur, & tunc satisfácerent adversùs accusatiónem illam.

℟. Accedentes hostes. 242.

Lectio iij. cap. 6.

TUnc Daríus rex præcépit: & recensuérunt in bibliothéca librórum qui erant repósiti in Babylóne; & inventum est in Ecbátanis, quod est castrum in Medéna província, volúmen unum; talisque scriptus erat in eo commentárius: Anno primo Cyri regis, Cyrus rex decrévit ut domus Dei ædificarétur, quæ est in Jerúsalem, in loco ubi ímmolent hóstias, & ut ponant fundamenta supportántia altitúdinem cubitórum sexaginta, & latitúdinem cubitórum sexaginta, órdines de lapídibus impolítis tres, & sic órdines de lignis novis: sumptus autem de domo regis dabuntur. Sed & vasa templi Dei áurea & argéntea, quæ Nabuchodónosor túlerat de templo Jerúsalem, & attúlerat ea in Babylónem, red-

dantur, & referantur in templum in Jerúsalem in locum suum, quæ & pósita sunt in templo Dei. Nunc ergo, Thathánai, dux regiónis quæ est trans flumen, Stharbuzánai, & consiliárii vestri Apharsachæi qui estis trans flumen, procul recédite ab illis; & dimíttite fieri templum Dei illud à duce Judæórum, & à senióribus eórum, ut domum Dei illam ædíficent in loco suo.

℟. Manus Dei. 243.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Lib. 1. cap. 135.

IN adolescéntibus custodiendis & spiritáliter erudiendis, talis à Prælátis constituendus est, qui eórum curam summâ gerat indústriâ, eosque ita arctíssimè constríngat, quáliter Ecclesiásticis doctrínis imbúti, & armis spirítálibus indúti, & Ecclésiæ utilitátibus decenter parére, & ad gradus Ecclesiásticos possint promovéri.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro primo Esdræ.

cap. 6.

IGitur Thathánai dux regiónis trans flumen, & Stharbuzánai, & consiliárii ejus, secúndùm quod præcéperat Daríus rex, sic diligenter execúti sunt. Senióres autem Judæórum ædificábant & prosperabantur juxta prophetíam Aggæi prophétæ, & Zacharíæ filii Addo; & ædificavérunt, & construxérunt, jubente Deo Israel, & jubente Cyro, & Darío, & Artaxerce régibus Persárum; & complevérunt domum Dei istam, usque ad diem tértium mensis Adar, qui est annus sextus regni Daríi regis. Fecérunt autem filii Israel, Sacerdótes & Levítæ, & réliqui filiórum transmigratiónis, dedicatiónem domûs Dei in gáudio. Et obtulérunt in dedicatiónem domûs Dei vítulos centum, aríetes ducentos, agnos quadringentos, hircos caprárum pro peccáto totíus Israel duodécim juxta númerum tribuum Israel. Et statuérunt Sacerdótes in ordínibus suis, & Levítas in vícibus suis super ópera Dei in Jerúsalem, sicut scriptum est in libro Móysi.

℟. Congregátus est. 243.

Lectio ij. cap. 6 & 7.

FEcérunt autem filii Israel transmigratiónis Pascha quartâ décimâ die mensis primi. Purificáti enim fúerant Sacerdótes & Levítæ quasi unus: omnes mundi ad immolandum Pascha univérsis filiis transmigratiónis, & frátribus suis Sacerdótibus, & sibi. Et comedérunt filii Israel qui reversi

de transmigratióne,
es qui se separáve-
oinquinatióne gén-
træ ad eos, ut quæ-
Dóminum Deum
Et fecérunt solemni-
azymórum septem
in lætítia, quóniam
verat eos Dóminus,
érterat cor regis Af-
eos, ut adjuváret
eórum in ópere do-
ómini Dei Israel. Post
item verba, in regno
rxis regis Persárum,
ascendit de Babyló-
: ipse scriba velox in
óysi, quam Dóminus
ledit Israel: & dedit
secundùm manum
ni Dei ejus super eum,
n petitiónem ejus. Et
lérunt de filiis Israel,
filiis Sacerdótum, &
is Levitárum, & de
ribus, & de janitóri-
& de Nathinæis in Je-
m anno séptimo Arta-
regis. Et venérunt in
ilem mense quinto,
st annus séptimus re-
uia in primo die men-
imi cœpit ascéndere de
lóne, & in primo die
is quinti venit in Jerú-
, juxta manum Dei
onam super se. Esdras
parávit cor suum, ut
tigáret legem Dómini,
eret, & docéret in If-
ræceptum & judicium.
Dies sanctificátus. 244.

Lectio iij. *cap. 9.*

POstquàm autem hæc compléta sunt, accessé-runt ad me (Esdram) prín-cipes, dicentes: Non est se-parátus pópulus Israel, Sa-cerdótes & Levítæ à pópulis terrárum, & abominatió-nibus eórum & commiscué-runt semen sanctum cum pópulis terrárum: manus étiam príncipum & magis-trátuum fuit in transgressió-ne hac prima. Cùmque au-dissem sermónem istum, scidi pállium meum & túni-cam, & evelli capillos cápi-tis mei & barbæ, & sedi mœrens. Convenérunt au-tem ad me omnes qui timé-bant verbum Dei Israel, pro transgressióne eórum qui de captivitáte vénerant, & ego sedébam tristis usque ad sacrificium vespertínum; & in sacrificio vespertíno surrexi de afflictióne mea, & scisso pállio & túnicâ, curvávi génua mea, & ex-pandi manus meas ad Dó-minum Deum meum.

℟. Percutiámus fœdus. 244.

CANON.

Ex Concílio Cloveshoviensi secundo.

Ann. 747. can. 7.

COerceantur & exerceantur (Clérici) ad dilectiónem sacræ sciéntiæ; ut per hoc benè erudíti inve-

nisi possint ad omnimodam Ecclesiæ utilitatem, nec sint Rectores tantæ aviditatis operationis, ut domus Dei dedicatione spiritalis ornatu vacua videatur.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De Libro primo Esdræ.

Cap. 10.

SIc orante Esdrâ, & implorante eo, & flente, & jacente ante templum Dei, collectus est ad eum de Israel cœtus grandis nimis virorum, & mulierum, & puerorum: & flevit populus fletu multo. Et respondit Sechenias filius Jéhiel de filiis Ælam, & dixit Esdræ: Nos prævaricati sumus in Deum nostrum, & duximus uxores alienigenas de populis terræ: & nunc, si est pœniténtia in Israel super hoc, percutiámus fœdus cum Domino Deo nostro, ut projiciamus universas uxores, & eos qui de his nati sunt, juxta voluntátem Dómini, & eorum qui timent præceptum Domini Dei nostri: secundùm legem fiat. Surge, tuum est decérnere; nosque érimus tecum: confortáre, & fac. Surrexit ergo Esdras, & adjurávit principes Sacerdótum & Levitárum, & omnem Israel, ut facerent secundùm verbum hoc, & juravérunt. Et surrexit Esdras ante domum Dei, & ábiit ad cubículum Jóhanam filii Eliásib; & ingressus est illuc: panem non comédit, & aquam non bibit; lugébat enim transgressiónem eórum qui vénerant de captivitáte.

℟. Esdras scriba. 241.

Lectio ij.

ET missa est vox in Juda & in Jerúsalem ómnibus filiis transmigratiónis, ut congregarentur in Jerúsalem, & omnis qui non vénerit in tribus diébus juxta consilium príncipum & seniórum, auferétur universa substántia ejus, & ipse abjiciétur de cœtu transmigratiónis. Convenérunt igitur omnes viri Juda & Benjamin in Jerúsalem tribus diebus, ipse est mensis nonus, vigésimo die mensis: & sedit omnis pópulus in platéa domûs Dei, trementes pro peccáto & plúviis. Et surrexit Esdras sacerdos, & dixit ad eos: Vos transgressi estis, & duxistis uxores alienígenas, ut adderetis super delictum Israel. Et nunc date confessiónem Dómino Deo patrum vestrorum, & fácite plácitum ejus, & separámini à pópulis terræ, & ab uxóribus alienígenis.

℟. Accedentes hostes. 24

Lectio iij.

ET respondit universa multitúdo, dixitque voce magnâ: Juxta verbum tuum ad nos, sic fiat. Verumtamen quia pópulus multus est, & tempus plúviæ, & non sustinémus stare foris, & opus non est diéi unius vel duórum (vehementer quippe peccávimus in sermóne isto) constituantur príncipes in universa multitúdine: & omnes in civitátibus nostris qui duxérunt uxóres alienígenas, véniant in tempóribus statútis, & cum his senióres per civitátem & civitátem, & júdices ejus, donec avertátur ira Dei nostri à nobis super peccáto hoc.

℟. Manus Dei. 243.

CANON.

Ex Concílio Lateranensi tértio.

Ann. 1179. cap. 18.

DE paupéribus qui paréntum ópibus juvári non possunt, legendi & proficiendi opportúnitas subtrahátur, per unamquamque Ecclésiam Cathedrálem magistro, qui Cléricos ejusdem Ecclésiæ, & Scholáres páuperes dóceat, competens áliquod benefícium assignétur, quo docentis necéssitas sublevétur, & discéntibus via páteat ad doctrínam.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

Incipit liber Nehemíæ, qui & Esdræ secúndus dícitur. cap. 1.

VErba Nehémiæ, filii Hélchiæ. Et factum est in mense Casleu, anno vigésimo, & ego eram in Susis castro. Et venit Hánani unus de frátribus meis, ipse & viri ex Juda: & interrogávi eos de Judæis qui remánserant & superérant de captivitáte, & Jerúsalem. Et dixérunt mihi: Qui remansérunt, & rélicti sunt de captivitáte ibi in província, in afflictióne magna sunt & in oppróbrio: & murus Jerúsalem dissipátus est, & portæ ejus combústæ sunt. Cùmque audíssem verba hujuscémodi, sedi & flevi, & luxi diébus multis; jejunábam, & orábam ante fáciem Dei cœli. Et dixi: Quæso Dómine Deus cœli, fortis, magne atque terríbilis, qui custódis pactum & misericórdiam cum his qui te díligunt, & custódiunt mandáta tua: fiant aures tuæ auscultantes, & óculi tui aperti, ut áudias oratiónem servi tui, quam ego oro coram te hódie nocte & die pro fíliis Israel servis tuis: & confíteor pro peccátis filiórum Israel, quibus peccavérunt tibi.

℟. Congregáti sunt. 241.

Lectio ij. cap. 1 & 2.

EGo enim eram pincerna regis. Factum est autem in mense Nisan, anno vigésimo Artaxerxis regis: & vinum erat ante eum, & levávi vinum, & dedi regi; & eram quasi lánguidus ante fáciem ejus. Dixitque mihi rex: Quare vultus tuus tristis est, cùm te ægrótum non vídeam? non est hoc frustrà, sed malum néscio quod in corde tuo est. Et tímui valdè ac nimìs; & dixi regi: Rex, in æternum vive, quare non mœreat vultus meus, quia cívitas domûs sepulcrórum patris mei desérta est, & portæ ejus combustæ sunt igni? Et ait mihi rex: Pro qua re póstulas? Et orávi Deum cœli, & dixi ad regem: Si vidétur regi bonum, & si placet servus tuus ante fáciem tuam, ut mittas me in Judæam, ad civitátem sepulcri patris mei, & ædificábo eam. Dixitque mihi rex, & regína quæ sedébat juxta eum: Usque ad quod tempus erit

pauci mecum, & non
cávi cuíquam quid De
dísset in corde meo ut
rem in Jerúsalem, &
mentum non erat me
nisi ánimal qui sedéba
egressus sum per p
Vallis nocte, & ante fo
dracónis, & ad portan
coris; & considerábar
rum Jerúsalem dissip
& portas ejus consu
igni. Et transívi ad p
Fontis, & ad aquæd
regis, & non erat lo
mento cui sedébam, t
síret. Et ascendi per t
tem nocte, & conside
murum; & reversus
ad portam Vallis, &
Magistrátus autem
bant quò abiissem, a
ego fácerem: sed & J
& sacerdótibus, & o
tibus, & magistrátil
réliquis qui faciéban
usque ad id loci ni
dicáveram. Et dixi e
nostis afflictiónem
sumus; quia Jerúsal
serta est, & portæ ej
sumptæ sunt igni:
& ædificémus muro

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1546. *Sess.* 5. de *Ref. cap.* 1.

SAcrosáncta Synodus státuit quòd in Ecclésiis in quibus Præbenda seu áliud quovis nómine nuncupátum stipéndium, pro Lectóribus sacræ Theológiæ deputátum repéritur, Epíscopi eos qui Præbendam seu stipéndium hujusmodi óbtinent, ad ipsíus sacræ Scriptúræ expositiónem & interpretatiónem compellant. De cétero verò Præbenda aut stipéndium hujúsmodi non nisi persónis idóneis, & quæ per seipsos id munus explére possint, conferantur.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Nehémiæ *cap.* 4.

FActum est cùm audíisset Sanaballat quòd ædificarémus murum, irátus est valdè; & motus nimìs, subsannávit Judæos, & dixit coram frátribus suis & frequéntia Samaritanórum: quid Judæi fáciunt imbecilles? Num dimittent eos gentes? Num sacrificábunt, & complébunt in una die? Numquid ædificáre póterunt lápides de acervis púlveris, qui combusti sunt? Sed & Tobías Ammanítes próximus ejus, ait: Ædíficent; si ascénderit vulpes, transíliet murum eórum lapídeum. Audi, Deus noster, quia facti sumus despéctui: converte oppróbrium super caput eórum, & da eos in despectiónem in terra captivitátis. Ne opérias iniquitátem eórum; & peccátum eórum coram fácie tua non deleátur, quia irrisérunt ædificantes.

℟. Esdras scriba. 241.

Lectio ij.

FActum est autem, cùm audísset Sanaballat, & Tobías, & Arabes, & Ammonítæ, & Azótii, quòd obducta esset cicátrix muri Jerúsalem: & quòd cœpissent interrupta conclúdi, iráti sunt nimìs, & congregáti sunt omnes páriter, ut venírent, & pugnárent contra Jerúsalem, & molirentur insídias. Et orávimus Deum nostrum, & posúimus custódes super murum die ac nocte contra eos. Dixit autem Judas: Debilitáta est fortitúdo portantis, & humus nímia est, & nos non potérimus ædificáre murum. Et dixérunt hostes nostri: Néssciant & ignórent, donec veniámus in médium eórum, & interficiámus eos, & cessáre faciámus opus.

℟. Accedentes hostes. 229.

nistério suo ; & in oblatióne lignórum in tempóribus constitútis, & in primitivis. Meménto meî, Deus meus, in bonum. Amen.

CANON.

Ex Concílio Aquensi. *Ann.* 1585. *tit. de Seminariis.*

EPíscopus Seminárium vísitet, in eoque visitatiónis múnere adhíbitis étiam, si modò ei vidébitur, áliis doctis & piis viris, tum de magistrórum & rectórum diligéntia, tum de progréssibus quos & in vitæ disciplína & in stúdiis Seminárii Clerus fécerit, accuráte inquírat.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Multi de pópulo Israel definiérunt apud se, ut non manducárent immunda ; & elegérunt magis mori, quàm cibis coinquinári immundis. 1. *Machab.* 1.

Coll. *ut infrà ad Laud.*

DOMINICA XVIII. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incípiunt libri Machabæórum. *Lib.* 1. *cap.* 1.

ET factum est, postquàm percússit Alexander Philippi Macédo, (qui primus regnávit in Græcia, egréssus de terra Cethim,) Daríum regem Persárum & Medórum ; constítuit prælia multa, & obtínuit ómnium munitiónes, & interfécit reges terræ, & pertránsiit usque ad fines terræ, & accépit spólia multitúdinis géntium ; & síluit terra in conspectu ejus. Et congregávit virtútem & exércitum fortem nimis, & exaltátum est & elevátum cor ejus ; & obtínuit regiónes géntium & tyrannos : & facti sunt illi in tribútum. Et post hæc décidit in lectum, & cognóvit quia morerétur. Et vocávit púeros suos nóbiles, qui secum erant nutríti à juventúte ; & divísit illis regnum suum, cùm adhuc víveret. Et regnávit Alexander annis duódecim, & mórtuus est. Et obtinuérunt púeri ejus regnum, unusquísque in loco suo.

℟. Postquàm percússit Alexander Daríum regem Persárum, * Pertránsiit usque ad fines terræ : síluit terra in conspectu ejus : & post hæc décidit in lectum, & cognóvit quia morerétur. ℣. Quid prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ verò suæ detriméntum patiátur? *Pertránsiit. 1. *Mach.* 1. *Matth.* 16.

Lectio ij. *lib.* 2. *c.* 3.

IGitur cùm sancta cívitas habitarétur in omni pace, leges étiam adhuc óptimè

custodirentur, propter Oníæ pontificis pietátem, & ánimos ódio habentes mala, fiébat ut & ipsi reges & príncipes locum summo honóre dignum dúcerent, & templum máximis munéribus illustrárent; ita ut Seleucus Asiæ rex de rédditibus suis præstáret omnes sumptus ad ministérium sacrificiórum pertinentes. Simon autem de tribu Bénjamin præpósitus templi constitútus, contendébat, obsistente sibi príncipe Sacerdótum, iníquum áliquid in civitáte molíri. Sed cùm víncere Oníam non posset, venit ad Apollónium Tharsææ fílium, qui eo témpore erat dux Cœlesyriæ & Phænicis, & nuntiávit ei pecúniis innumerabílibus plenum esse ærárium Jerosólymis, & commúnes cópias immensas esse, quæ non pértinent ad ratiónem sacrificiórum, esse autem possíbile sub potestáte regis cádere universa.

℟. Cóntigit septem fratres cum matre compelli à rege Antíocho édere contra fas carnes porcínas, flagris, & taureis cruciátos. Primus sic ait: * Parári sumus mori magis quàm pátrias Dei leges prævaricári. ℣. Neque mors, neque vita, neque principátus, neque instántia, neque creatúra ália póterit nos separáre à caritáte Dei. * Parári. 2. Mach. 7. Rom. 8.

Lectio iij.

Cumque retulisset ad regem Apollónius de pecúniis quæ delátæ erant, ille accítum Heliodórum, qui erat super negótia ejus, misit cum mandátis, ut prædíctam pecúniam transportáret. Statimque Heliodórus iter est aggressus, spécie quidem quasi per Cœlesyriam & Phœnicen civitátes esset peragratúrus, reverâ autem regis propósitum perfectúrus. Sed, cùm venisset Jerosólymam, & benignè à summo Sacerdóte in civitáte esset exceptus, narrávit de dato indício pecuniárum; &, cujus rei grátiâ adesset, apéruit: interrogábat autem, si verè hæc ita essent. Tunc summus Sacerdos osténdit depósita esse hæc, & victuália viduárum & pupillórum; quædam verò esse Hircáni Tobíæ viri valdè eminentis, in his quæ detúlerat ímpius Simon: universa autem argenti talenta esse quadringinta, & auri ducenta; décipi verò eos qui credidissent loco & templo, quod per universum mundum honorátur pro sui veneratióne & sanctitáte, omnínò impossíbile esse.

℟. In sartágine cùm primus diu cruciarétur, céteri fratres unà cum matre ínvicem se hortabantur mori fórtiter, dicentes: * Dómi-

nus Deus aſpíciet veritátem, & † Conſolábitur in nobis. ℣. Per patiéntiam currámus ad propóſitum nobis certámen. * Dóminus. Glória. † Conſolábitur. 2. *Mach.* 7. *Hebr.* 12.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Gregórii Nazianzéni Epíſcopi.

Orat. 22.

QUinam Machabæi fúerint, quâque primùm ex inſtitutióne atque doctrína in tantam virtútis frugem gloriamque pervénerint, perſpícuè liber ille declárat, qui ratiónem ánimi perturbatiónibus imperáre docet, in ejuſque arbítrio eſſe, ut in utramvis partem, hoc eſt, vel ad virtútem vel ad vítium propendeámus. Nam libri illíus autor, cùm pleraque ália teſtimónia, tùm horum quoque dimicatiónes in hujus argumenti confirmatiónem áttulit. Mihi verò hæc tantùm commemoráre ſufficiet. Eleázarus primítiæ eórum qui ante Chriſtum paſſi ſunt, quemádmodùm poſt Chriſtum Stéphanus, ſacerdos, & ſenex, canus capillis, canus & prudéntiâ, priùs quidem pro pópulo ſacrificábat & orábat. Tandem autem & ſemetipſum hóſtiam óbtulit Deo perfectíſſimam, ac totíus pópuli expiatrícem, fauſtum certáminis inítium; ad quod loquens páriter ac tacens cohortabátur. Obtulit autem & fílios ſeptem, ſuæ fructus diſciplínæ, hóſtiam viventem, ſanctam, Deo placentem, omni legáli ſacrificio ſplendidiórem & puriórem: quæ ſunt enim filiórum, ad patrem referri æquíſſimum ac juſtíſſimum eſt.

℟. Supra modum mater mirábilis ſíngulos hortabátur voce pátriâ: * Mundi Creátor ſpíritum vobis cum miſericórdia reddet & vitam, ſicut nunc voſmetipſos deſpícitis propter leges ejus. ℣. Nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non poſſunt occídere: * Mundi. 2. *Mach.* 7. *Matth.* 10.

Lectio v.

IBi fortes & magnánimi fílii, generóſæ matris generóſa ſóboles, glorióſi veritátis propugnatóres, Antíochi tempóribus excelſióres, veri Moſáicæ legis diſcípuli, paternórum rítuum obſervantíſſimi; númerus apud Hebræos laudábilis, & propter ſeptenáriæ quiétis myſtérium venerábilis, unum ſpirantes, unum ſectantes, unum illud ad vitam iter agnoſcentes, ut mortem Dei cauſâ ſuſcíperent; non minùs ánimis fratres quàm corpóribus, inter ſe mútuæ mortis æmu-

em admirandam! tor-
quasi thesauros præ-
es, pro magistra lege
a subeuntes, illáta
iagis formidantes,
quæ superérant re-
tes; unum illi vériti
nnus à pœnis desíste-
e quis ipsórum fine
præmio discéderet,
ti fratres álii ab álio
erentur, & ne in eo
iine, cruciátibus erep-
llâ victóriâ superá-

Cùm mater adhuc dí-
it adolescens: Quem
tis? Non obédio præ-
egis, sed præcepto
* Tu veró judício
tas supérbiæ tuæ pœ-
lves. ℣. Momentá-
& leve tribulatiónis
æternum glóriæ pon-
rátur in nobis. * Tu.
h. 7. 2. Cor. 4.

Lectio vj.

ibi fortis & generó-
nater, puerórum fi-
Dei amans, cujus
a víscera suprà natú-
suetúdinem dilania-
. Non enim filiórum
ormentis erant, mi-
ur; sed timóre an-
r, ne non ea suscí-
: neque magìs eos
ita migráverant de-
at, quàm precabátur
ui cum illis conjun-
ır; de quibus filiis
uàm de mórtuis erat
i. Horum enim dú-
bium erat certámen, at il-
lórum secúrus vitæ éxitus.
Atque illos quidem jam Deo
adjúnxerat; de his, verò
quómodò Deus eos suscípe-
ret, laborábat. O virílem
ánimum in córpore mulie-
bri! ô admirábile magni
ánimi incrementum!

℟. Rex accensus irâ, in
adolescentiórem super om-
nes crudéliùs desæviit, in-
dignè ferens se derísum.
* Novíssimè autem post fi-
lios & mater consumpta est.
℣. Distenti sunt, non sus-
cipientes redemptiónem, ut
meliórem invenírent resur-
rectiónem. * Novíssimè. Gló-
ria. * Novíssimè. 2. *Mach.*
7. *Hebr.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii se-
cundùm Matthæum.

cap. 9.

IN illo témpore; Ascen-
dens Jesus in navículam,
transfretávit, & venit in ci-
vitátem suam. Et réliqua.

Homília sancti Petri Chry-
sólogi. *Serm.* 50.

CHristum in humánis
áctibus divína gessisse
mystéria, & in rebus
visibílibus invisibília exer-
cuisse negótia, léctio ho-
dierna monstrávit. Nonne
ipse est qui, fugátis flúcti-
bus, maris profunda nudá-
vit, ut Israelíticus pópulus
inter stupentes undas, sicco
vestígio, velut móntium

cóncava pertransíret? Nonne hic est qui Petri pédibus marínos vórtices inclinávit; ut iter liquidum humánis gréssibus sólidum præbéret obséquium? Et quid est quòd ipse sibi matris sic dénegat servitútem, ut brevíssimi lacûs tránsitum sub náutica mercéde transfretáret? Quid mirum, fratres? Christus venit suscípere infirmitátes nostras, & suas nobis conferre virtútes; humána quærere, præstáre divína; accípere injúrias, réddere dignitátes; ferre tædia, referre sanitátes; quia médicus qui non fert infirmitátes, curáre nescit; & qui non fúerit cum infirmo infirmátus, infirmo non potest conferre sanitátem.

℟. Ecce viri portantes hóminem qui erat paralyticus, quærébant eum pónere ante Jesum. Et * non invenientes quâ parte illum inferrent præ turba, per tégulas summisérunt eum cum lecto in médium. ℣. Spes illórum in salvantem illos, & óculi Dei in diligentes se. * Non. *Luc.* 5. *Eccli.* 34.

LECTIO viij.

CHristus ergo si in suis mansisset virtútibus, commúne cum homínibus nihil habéret; & si non implesset carnis órdinem, carnis in illo esset otiósa suscéptio. Sustínuit ergo has necessitátes, ut homo verus humánis necessitátibus probarétur. Et venit in civitatem suam. Creátor rerum, orbis Dóminus, postéaquàm se propter nos nostrâ coangustávit in carne, cœpit habére humánam pátriam: cœpit civitátis Judáicæ esse civis, parentes habére cœpit, paréntum ómnium ipse parens; ut invitáret amor, attráheret cáritas, vincíret afféctio, suadéret humánitas quos fugárat dominátio, metus dispérserat, & fécerat ejus potestátis extorres. Et ecce offerébant ei paralyticum jacentem in lecto; & respíciens Jesus fidem illórum, dixit paralytico: Confide, fili; remittuntur tibi peccáta tua. Audit véniam, & tacet paralyticus; nec ullam respondet grátiam, quia plùs córporis quàm ánimæ tendébat ad curam; & temporáles ærumnas resolúti córporis sic deflébat, ut ætérnas pœnas resolutiónis ánimæ non defléret: gratiórem sibi præséntem vitam júdicans, quàm futúram. Méritò Christus operántium fidem réspicit, & vecórdiam réspicit, sic jacentis, ut fidei aliénæ suffrágio paralytici ánima antè curarétur quàm corpus.

℟. Videns Jesus fidem illórum, dixit paralytico, * Confide, fili; remittuntur tibi peccáta tua. ℣. Per

ndium & fidem pur-
peccáta. * Confide.
p. Præm. 15.
Lectio. ix.
itis in hoc loco, fra-
i, Deum non inter-
insipiéntium hómi-
luntátes, non exspe-
morántium fidem,
rmórum stulta desi-
r ferrutári; sed ad ali-
lem subvenire, quod
im grátiam conferé-
um quidquid divínæ
uis est non negáret.
ŕ, fratres, quando
s languéntium aut
uat réspicit voluntá-
m semper contrária
t; aut requírat infir-
Hinc est quòd nunc
, nunc ignem, nunc
ócula íngerit & ap-
vítis, ut curam sani
; quam non póte-
tiste ægrotantes. Et
» injúrias déspicit,
ta contemnit, ut
s morbo sponte vi-
nferat & salútem;
magis Christus mé-
mitáte divínâ, mor-
ios peccatórum, &
i críminum laboran-
salútem étiam inví-
ahit & nolentes? O
us, fratres, ô si ve-
manem mentis nos-
rálysim pervidére!
noftram virtútibus
am jacére in vitió-
tis cernerémus. Lu-
bis quemádmodùm

Christus & nostras quotí-
die nóxias réspicit voluntá-
tes, & ad salutária nos re-
média pértrahit & perurget
invitos.

℟. Ego sum, ego sum ipse qui * Déleo iniquitátes tuas propter me; & † Peccatórum tuórum non recordábor. ℣. Dixit Jesus: Homo, remittuntur tibi peccáta tua. * Déleo. Glória Patri. † Peccatórum. *Is.* 43. *Luc.* 5.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Ait Jesus paralytico: Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam; & surrexit, & ábiit in domum suam. *Matth.* 9.

Collecta. Orémus.

Dirigat corda nostra, quæsumus, Dómine, tuæ miseratiónis operátio, quia tibi sine te placére non póssumus; Per Dóminum.

CANON.

Ex Epístola decretáli quarta sancti Cœlestíni Papæ, ad Epíscopos Gálliæ.

Ann. 428. *num.* 3.

Salútem hómini ádimit quisquis mortis témpore sperátam prætériti pœniténtiam denegárit, & despéravit de cleméntia Dei, qui eum ad subveniendum morienti sufficere vel moménto posse non crédidit.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Videntes turbæ, timuérunt, & glorifi-

cavérunt Deum, qui dedit potestátem talem homínibus. *Matth.* 9.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libris Machabæórum.

Lib. 2. *cap.* 3.

HEliodórus quod decréverat, perficiébat eódem loco ipse cum satellítibus circa ærárium præsens. Sed Spíritus omnipotentis Dei magnam fecit suæ ostensiónis evidéntiam; ita ut omnes qui ausi fúerant parére ei, ruentes Dei virtúte, in dissolutiónem & formídinem converterentur. Appáruit enim illis quidam equus terríbilem habens sessórem, óptimis operimentis adornátus: isque cum ímpetu Heliodóro prióres calces elísit; qui autem ei sedébat, videbátur arma habére áurea. Alii étiam apparuérunt duo júvenes virtúte decóri, óptimi glóriâ, speciósique amíctu; qui circumstetérunt eum, & ex utráque parte flagellábant, sine intermissióne multis plagis verberantes.

℟. Postquàm. 256.

Lectio ij.

SUbitò autem Heliodórus cóncidit in terram; eumque multâ calígine circumfúsum rapuérunt, atque in sella gestatória pósitum ejecérunt. Et is qui cum multis cursóribus & satellítibus prædíctum ingressus est ærárium, portabátur, nullo sibi auxílium ferente, manifestâ Dei cógnitâ virtúte: & ille quidem per divínam virtútem jacébat mutus, atque omni spe & salúte privátus. Hi autem Dóminum benedicébant, quia magnificábat locum suum: & templum quod paulò antè timóre ac tumultu erat plenum, apparente omnipotente Dómino, gáudio & lætítiâ implétum est. Tunc verò ex amícis Heliodóri quidam rogábant confestim Oníam, ut invocáret Altíssimum, ut vitam donáret ei qui in suprémo spíritu erat constitútus.

℟. Cóntigit. 257.

Lectio iij.

COnsíderans autem summus Sacerdos, ne fortè rex suspicarétur malítiam áliquam ex Judæis circa Heliodórum consummátam, óbtulit pro salúte viri hóstiam salutárem. Cùmque summus Sacerdos exoráret, iidem júvenes eísdem véstibus amícti, astantes Heliodóro dixérunt: Oníæ sacerdóti grátias age; nam propter eum Dóminus tibi vitam donávit: tu autem à Deo flagellátus, núntia ómnibus magnália Dei & potestátem. Et his dictis, non comparuérunt. Heliodórus

hóstiâ Deo oblátâ,
magnis promissis ei
illi concessit, &
rátias agens, recepto
, repedábat ad re-
estabátur autem ómn-
a quæ sub óculis suis
ópera magni Dei.
utem rex interrogas-
iodórum quis esset
dhuc semel Jerosó-
mitti, ait: Si quem
hostem, aut regni
diatórem, mitte il-
: flagellátum eum re-
si tamen eváserit;
d in loco sit verè Dei
n virtus. Nam ipse
bet in cœlis habita-
, visitátor & adjútor
illíus, & venientes
efaciendum pércutit
it. Igitur de Helio-
& ærárii custódia,
se habet.

a sartágine. 253.

ANON.

tola decretáli quarta
li Cœlestíni Papæ, ad
copos Gálliæ.

an. 428. num. 3.

ad Deum convér-
in último positórum
pótiùs est æstimanda,
npore. Cùm ergo sit
us cordis inspector,
témpore non est de-
a pœniténtia postu-
cùm illi se óbliget
qui occulta ómnia
revelári.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libris Machabæórum.

Lib. 2. cap. 4.

POst Seleuci vitæ excessum, cùm suscepisset regnum Antíochus qui Nóbilis appellabátur, ambiébat Jason frater Oníæ summum Sacerdótium: ádito rege, promittens ei argenti talenta trecenta sexaginta, & ex redditibus áliis talenta octoginta. Super hæc promittébat & ália centum quinquaginta, si potestáti ejus concederétur gymnásium & ephébiam sibi constituére, & eos qui in Jerosólymis erant Antiochénos scríbere. Quod cùm rex annuisset, & obtinuisset principátum, statim ad gentílem ritum contríbules suos transferre cœpit. Et amóris his quæ humanitátis causâ Judæis à régibus fúerant constitúta, per Joannem patrem Eupólemi, qui apud Romános de amicítia & societáte functus est legatióne legítimâ, cívium jura destítuens, prava institúta sanciébat. Etenim ausus est sub ipsa arce gymnásium constitúere, & óptimos quosque ephebórum in lupanáribus pónere. Erat autem hoc non inítium, sed incrementum quoddam, & proféctus gentílis & alienígenæ conversa-

tiónis, propter ímpii & non sacerdótis Jasónis nefárium & inaudítum scelus.

℟. Suprà modum mater mirábilis. 258.

Lectio ij.

ET post triénnii tempus misit Jason Meneláum supradicti Simónis fratrem, portantem pecúnias regi, & de negótiis necessáriis respónsa perlatúrum. At ille commendátus regi, cùm magnificasset fáciem potestátis ejus, in semetipsum retorsit summum Sacerdótium, superpónens Jasóni talenta argenti trecenta. Acceptisque à rege mandátis, venit, nihil quidem habens dignum Sacerdótio, ánimos verò crudélis tyranni & feræ bélluæ iram gerens. Et Jason quidem qui próprium fratrem captiváverat, ipse deceptus, prófugus in Ammanítem expulsus est regiónem. Meneláus autem principátum quidem obtínuit: de pecúniis verò regi promissis nihil agébat, cum exactiónem fáceret Sostrátus qui arci erat præpósitus; nam ad hunc exáctio vectigálium pertinébat: quam ob causam utríque ad regem sunt evocáti. Et Meneláus amótus est à Sacerdótio, succedente Lysímacho fratre suo; Sostrátus autem prælátus est Cypriis.

℟. Cùm mater adhuc díceret. 259.

Lectio iij.

RAtus autem Meneláus accepisse se tempus opportúnum áurea quædam vasa è templo furátus, donávit Androníco, & ália vendíderat Tyri & per vicínas civitátes. Quod cùm certíssimè cognovisset Onías, arguébat eum, ipse in loco tuto se cóntinens Antiochíæ secùs Daphnem. Unde Meneláus accédens ad Andrónicum, rogábat ut Oníam interfíceret. Qui cùm venisset ad Oníam, & datis dextris cum jurejurando (quamvis esset ei suspectus) suasisset de ásylo procédere, statim eum perémit, non véritus justítiam. Ob quam causam non solùm Judæi, sed áliæ quoque natiónes indignabantur & molestè ferébant de nece tanti viri injustâ. Sed regressum regem de Cilíciæ locis adiérunt Judæi apud Antiochíam, simul & Græci, conquerentes de iníqua nece Oníæ. Contristátus ítaque ánimo Antíochus propter Oníam, & flexus ad misericórdiam, lácrymas fudit, recordátus defuncti sobrietátem & modéstiam. Accensisque ánimis, Androníeum púrpurâ exútum per totam civitátem jubet circumdúci, & in eódem loco in quo in Oníam impietátem commíserat, sacrilégum vitâ privári, Dómino illi

illi condignam retribuente pœnam.

℟. Rex accensus. 259.

CANON.

Ex Concilio Arausicáno.

Ann. 441. *c.* 12. & 13.

SUbitò obmutescens, proùt status ejus, baptizári aut pœniténtiam accípere potest, si voluntátis aut prætéritæ testimónium aliórum verbis habet, aut præséntis in suo nutu.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libris Machabæórum.

Lib. 1. *cap.* 1.

PArátum est regnum in conspectu Antíochi, & cœpit regnáre in terra Ægypti, ut regnáret super duo regna. Et intrávit in Ægyptum in multitúdine gravi, in cúrribus, & elephantis, & equitíbus, & copiósâ návium multitúdine: & constítuit bellum advérsùs Ptolemæum regem Ægypti; & véritus est Ptolemæus à fácie ejus, & fugit, & cecidérunt vulneráti multi. Et comprehéndit civitátes munítas in terra Ægypti, & accépit spólia terræ Ægypti. Et convertit Antíochus, postquàm percussit Ægyptum in centésimo & quadragésimo tértio anno; & ascendit ad Israel, & ascendit Jerosólymam in multitúdine gravi, & intrávit in sanctificatiónem cum supérbia.

℟. Postquàm. 256.

Lectio ij.

ET accépit altáre áureum, & candelábrum lúminis, & univérsa vasa ejus, & mensam propositiónis, & libatória, & phíalas, & mortarióla áurea, & velum, & corónas, & ornamentum áureum quod in fácie templi erat; & comminuit ómnia. Et accépit argentum & aurum, & vasa concupiscibília; & accépit thesauros occultos quos invénit; &, sublátis ómnibus, ábiit in terram suam. Et fecit cædem hóminum, & locútus est in supérbia magna. Et factus est planctus magnus in Israel, & in omni loco eórum. Et ingemuérunt príncipes & senióres: vírgines & júvenes infirmáti sunt; & speciósitas mulíerum immutáta est. Omnis marítus sumpsit lamentum; & quæ sedébant in thoro maritáli, lugébant: & commóta est terra super habitantes in ea, & univérsa domus Jacob índuit confusiónem.

℟. Cóntigit. 257.

Lectio iij.

ET misit rex libros per manus nuntiórum in Jerúsalem, & in omnes civitátes Juda; ut sequerentur leges géntium terræ, & prohibérent holocausta, &

ſacrificia, & placatiónes fieri in templo Dei; & prohibérent celebrári Sábbatum, & dies ſolemnes: & juſſit coinquinári ſancta, & ſanctum pópulum Iſrael. Et juſſit ædificári aras, & templa, & ídola, & immolári carnes ſuillas, & pécora commúnia, & relínquere fílios ſuos incircumcíſos, & coinquinári ánimas eórum in ómnibus immundis, & abominatiónibus, ita ut obliviſcerentur legem, & immutárent omnes juſtificatiónes Dei; & quicumque non feciſſent ſecundùm verbum regis Antíochi, morerentur. Secundùm ómnia verba hæc ſcripſit omni regno ſuo: & præpóſuit príncipes pópulo, qui hæc fieri cógerent. Et juſſérunt civitátibus Juda ſacrificáre.

℞. In ſartágine. 257.

CANON.

Ex Concílio Carthaginenſi quarto.

Ann. 398. c. 76. & 79.

QUi pœniténtiam in infirmitáte petit, ſi caſu, dum ad eum Sacerdos invitátus venit, oppreſſus infirmitáte obmutúerit, vel in phrénesim verſus fúerit, dent teſtimónium qui eum audiérunt, & accípiat pœniténtiam. Et ſi contínuò créditur moritúrus, reconciliétur per manus impoſitiónem.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libris Machabæórum.

Lib. 2. cap. 6.

ELeázarus unus de primóribus Scribárum, vir ætáte provectus, & vultu decórus, aperto ore hians compellebátur carnem porcínam manducáre. At ille glorioſíſſimam mortem magìs quàm odíbilem vitam compleɛtens, voluntáriè præíbat ad ſupplícium. Intuens autem, quemádmodùm oportéret accédere, patienter ſuſtinens, deſtinávit non admittere illícita propter vitæ amórem. Hi autem qui aſtábant, iníquâ miſeratióne commóti, propter antíquam viri amicítiam tollentes eum ſecretò, rogábant afferri carnes, quibus veſci ei licébat, ut ſimularétur manducaſſe, ſicut rex imperáverat, de ſacrifícii cárnibus; ut, hoc facto, à morte liberarétur: & propter véterem viri amicítiam, hanc in eo faciébant humanitátem.

℞. Supra modum. 258.

Lectio ij.

AT ille cogitáre cœpit ætátis ac ſenectútis ſuæ eminéntiam dignam, & ingénitæ nobilitátis caníticm, atque à púero óptimæ converſatiónis actus: & ſecundùm ſanctæ & à Deo cón-

ditæ legis constitúta, respondit citò dicens, premitti se velle in infernum. Non enim ætáti nostræ dignum est, inquit, fingere, ut multi adolescéntium, arbitrantes Eleázarum nonaginta annórum transisse ad vitam alienigenárum: & ipsi propter meam simulatiónem, & propter módicum corruptíbilis vitæ tempus decipiantur, & per hoc máculam atque execratiónem meæ senectúti conquíram. Nam, etsi in præsenti témpore supplíciis hóminum erípiar, sed manum Omnipotentis nec vivus, nec defunctus effúgiam: quamobrem fórtiter vitâ excedendo, senectúte quidem dignus apparébo; adolescéntibus autem exemplum forte relinquam, si prompto ánimo, ac fórtiter pro gravíssimis ac sanctíssimis légibus honestâ morte perfungar. His dictis, confestim ad supplícium trahebátur.

℟. Cùm mater. 259.

Lectio iij.

HI autem qui eum ducébant, & paulò antè fúerant mitióres, in iram conversi sunt propter sermónes ab eo dictos, quos illi per arrogántiam prolátos arbitrabantur. Sed cùm plagis perimerétur, ingémuit & dixit: Dómine, qui habes sanctam sciéntiam, manifestè tu scis quia, cùm à morte possem liberári, duros córporis sustíneo dolóres; secundùm ánimam verò propter timórem tuum libenter hæc pátior. Et iste quidem hoc modò vitâ decessit, non solùm juvénibus, sed & universæ genti memóriam mortis suæ ad exemplum virtútis & fortitúdinis derelinquens.

℟. Rex accensus. 259.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi tértio, sub sancto Cárolo.

Ann. 1573. *c.* 9.

SI quis morbi vi vel repentíno áliquo casu sensum omnem amíserit, ut nihil planè intélligat, Extrémæ-Unctiónis Sacramentum ei ministrári líceat, si modò, dum usum ratiónis habéret, pii ánimi significatiónem déderit, ut inde judicári possit, eum hoc Sacramentum petitúrum, si adhuc íntegrâ mente esset.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libris Machabæórum.

Lib. 2. *cap.* 7.

COntigit & septem fratres unâ cum matre sua apprehensos, compelli à rege édere contra fas carnes porcínas, flagris & táureis cruciátos. Unus autem ex illis qui erat primus, sic ait: Quid quæris, & quid

vis díscere à nobis? Paráti sumus mori, magìs quàm pátrias Dei leges prævaricári. Irátus ítaque rex, jussit sartágines & ollas æneas succendi: quibus statim succensis, jussit ei qui prior fúerat locútus, amputári linguam; &, cute cápitis abstractâ, summas quoque manus & pedes ei præscíndi, céteris ejus frátribus & matre inspiciéntibus. Et cùm jam per ómnia inútilis factus esset, jussit ignem admovéri, & adhuc spirantem torréri in sartágine: in qua cùm diù cruciarétur, céteri unâ cum matre ínvicem se hortabantur mori fórtiter dicentes: Dóminus Deus aspíciet veritátem, & consolábitur in nobis; quemádmodum in protestatióne cántici declarávit Móyses: Et in servis suis consolábitur. Mórtuo ítaque illo primo hoc modo, sequentem deducébant ad illudendum; &, cute cápitis ejus cum capillis abstractâ, interrogábant si manducáret, priusquàm toto córpore per membra síngula punirétur. At ille respondens pátriâ voce, dixit: Non fáciam. Propter quod & iste, sequenti loco, primi tormenta suscépit; & in último spíritu constitútus, sic ait: Tu quidem, scelestíssime, in præsenti vita nos perdis, sed Rex mundi defunctos nos pro suis légibus in ætérnæ vitæ resurrectióne suscitábit.

℟. Postquàm. 256.

Lectio ij.

POst hunc tértius illúditur, & linguam postulátus citò prótulit, & manus constanter extendit, & cum fidúcia ait: E cœlo ista possídeo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despício, quóniam ab ipso me ea receptúrum spero; ità ut rex, & qui cum ipso erant, mirarentur adolescentis ánimum, quòd tamquam níhilum dúceret cruciátus. Et hoc ita defuncto, quartum vexábant simíliter torquentes. Et cùm jam esset ad mortem, sic ait: Pótiùs est ab homínibus morti datos spem expectáre à Deo, íterùm ab ipso resuscitandos; tibi enim resurréctio ad vitam non erit. Et cùm admovissent quintum, vexábant eum. At ille respíciens in eum, dixit: Potestátem inter hómines habens, cùm sis corruptíbilis, facis quod vis; noli autem putáre genus nostrum à Deo esse derelictum: tu autem patienter sústine, & vidébis magnam potestátem ipsíus, quáliter te & semen tuum torquébit. Post hunc ducébant sextum; & is mori incípiens, sic ait: Noli frustrà erráre; nos enim propter nosmetipsos hæc pátimur, peccantes in Deum,

nostrum, & digna admiratióne facta sunt in nobis: tu autem ne exíſtimes tibi impúne futúrum, quòd contra Deum pugnáre tentáveris.

℟. Cóntigit. 257.

Lectio iij.

SUpra modum autem mater mirábilis, & bonórum memória digna, quæ pereuntes ſeptem filios ſub unius diéi témpore conſpíciens, bono ánimo ferébat propter ſpem quam in Deum habébat; síngulos illórum hortabátur voce pátriâ fórtiter, repléta ſapiéntiâ; & femíneæ cogitatióni maſculínum ánimum ínſerens, dixit ad eos: Néſcio quáliter in útero meo apparuiſtis; Neque enim ego ſpíritum & ánimam donávi vobis & vitam, & ſingulórum membra non ego ipſa compégi: ſed enim mundi Creátor, qui formávit hóminis nativitátem, quique ómnium invénit oríginem, & ſpíritum vobis íterùm cum miſericórdia reddet & vitam, ſicut nunc voſmetipſos deſpícitis propter leges ejus.

℟. In ſartágine. 257.

CANON.

Ex Epíſtola decretáli ſancti Leónis Papæ, ad Rúſticum Narbonenſem Epíſcopum.

Ann. 443. Reſp. 7.

EOrum qui in ægritúdine pœniténtiam accípiunt, & cùm revalúerint, ágere eam nolunt, culpanda eſt negligéntia, ſed non pénitus deſerenda; ut crebris cohortatiónibus incitáti, quod neceſſáriè expetiérunt, fidéliter exequantur. Nemo enim deſperandus eſt, dum in hoc córpore conſtitútus eſt; quia nonnunquam quod diffidéntiâ ætátis differtur, consílio maturióre perfícitur.

SABBATO.

Lectio j.

De libris Machabæórum.

Lib. 2. cap. 7.

ANtíochus contemni ſe arbitrátus, ſimul & exprobrantis voce deſpectâ, cùm adhuc adoleſcéntior ſupereſſet, non ſolùm verbis hortabátur, ſed & cum juramento affirmábat ſe dívitem & beátum factúrum, & tranſlátum à pátriis légibus amícum habitúrum, & res neceſſárias ei præbitúrum. Sed ad hæc cùm adoleſcens nequáquam inclinarétur, vocávit rex matrem, & ſuadébat ei ut adoleſcenti fíeret in ſalútem. Cùm autem multis eam verbis eſſet hortátus, promíſit ſuaſúram ſe filio ſuo.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟℟. *ſumentur è II. Noct. Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij.

ITaque inclináta ad illum irrídens crudélem tyrannum, ait pátriâ voce: Fili

mi, miserére meî, quæ te in útero novem ménsibus portávi, & lac triénnio dedi & álui, & in ætátem istam perduxi. Peto, nate, ut aspícias ad cœlum & terram, & ad ómnia quæ in eis sunt; & intélligas quia ex níhilo fecit illa Deus, & hóminum genus: ita fiet ut non tímeas carníficem istum; sed dignus frátribus tuis effectus párticeps, súscipe mortem, ut in illa miseratióne cùm frátribus tuis te recípiam.

Lectio iij.

CUm hæc illa adhuc díceret, ait adolescens: Quem sustinétis? non obédio præcepto regis, sed præcepto legis quæ data est nobis per Móysen. Tu verò qui inventor omnis malítiæ factùs es in Hebræos, non effúgies manum Dei. Nos enim pro peccátis nostris hæc pátimur; & si nobis propter increpatiónem & correptiónem Dóminus Deus noster módicùm irátus est, sed íterùm reconciliábitur servis suis. Tu autem, ô scelestе, & ómnium hóminum flagitiosíssime, noli frustrà extolli vanis spebus in servos ejus inflammátus; nondum enim omnipotentis Dei, & ómnia inspicientis, judícium effugisti. Nam fratres mei, módico nunc dolóre sustentáto, sub testamento ætérnæ vitæ effecti sunt: tu verò judício Dei justas supérbiæ tuæ pœnas exolves. Ego autem, sicut & fratres mei, ánimam & corpus meum trado pro patris légibus, ínvocans Deum matúriùs genti nostræ propítium fieri, teque cum torméntis & verbéribus confitéri, quòd ipse est Deus solus. In me verò & in frátribus meis désinet Omnipotentis ira, quæ super omne genus nostrum justè superducta est. Tunc rex accensus irâ, in hunc super omnes crudéliùs desævit, indignè ferens se derísum. Et hic ítaque mundus óbiit, per ómnia in Dómino confídens. Novíssimè autem post fílios & mater consumpta est.

CANON.

Ex Epístola decretáli sancti Leónis Papæ, ad Rústicum Narbonensem Epíscopum.

Ann. 443. Resp. 9.

EOrum qui, dolóre nímio perurgente, rogant pœniténtiam, & cùm vénerit Présbyter, si dolor parumper quiéverit, excúsant & nolunt accípere, dissimulátio potest non de contemptu esse remédii, sed de metu gráviùs deliquendi. Undè Pœniténtia quæ diláta est, cùm studiósiùs petíta fúerit, non negétur, ut quoquómodò ad indulgéntiæ

medicínam ánima vulneráta pervéniat.

Ad. Magníficat.

Ant. 7. G. Simon Mathathíæ filius, & fratres ejus dedérunt se perículo, & restitérunt adversáriis gentis suæ, ut starent sancta ipsórum, & lex: & glóriâ magnâ glorificavérunt gentem suam. 1. *Mach.* 14.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XIX.
POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De libris Machabæórum.

Lib. 1. *cap.* 2.

IN diébus illis surrexit Mathathías filius Joannis, filii Simeónis, sacerdos ex filiis Jóarib ab Jerúsalem, & consédit in monte Modin. Et habébat filios quinque; Joannem, qui cognominabátur Gaddis; & Simónem, qui cognominabátur Thasi; & Judam, qui vocabátur Machabæus, & Eleázarum, qui cognominabátur Abaron; & Jónathan, qui cognominabátur Apphus. Hi vidérunt mala quæ fiébant in pópulo Juda & in Jerúsalem. Et dixit Mathathías: Væ mihi! ut quid natus sum vidére contritiónem pópuli mei, & contritiónem civitátis sanctæ, & sedére illic, cùm datur in mánibus inimicórum? sancta in manu extraneórum facta sunt; templum ejus sicut homo ignóbilis. Vasa glóriæ ejus captíva abducta sunt: trucidáti sunt senes ejus in platéis, & júvenes ejus cecidérunt in gládio inimicórum. Quæ gens non hæreditávit regnum ejus, & non obtínuit spólia ejus? Omnis compositio ejus abláta est. Quæ erat líbera, facta est ancilla. Et ecce sancta nostra, & pulcritúdo nostra, & cláritas nostra desoláta est, & coinquinavérunt ea gentes. Quo ergo nobis adhuc vívere?

℟. Intrávit rex Antíochus in sanctificatiónem cum supérbia, accépit altáre áureum & universa vasa, & comminuit; * Et fecit cædem hóminum: & factus est planctus magnus in Israel. ℣. Datum est béstiæ bellum fácere cum sanctis, & víncere eos. * Et fecit. 1. *Mach.* 1. *Apoc.* 13.

Lectio ij.

ET scidit vestimenta sua Mathathías, & filii ejus; & operuérunt se cilíciis, & planxérunt valdè. Et venérunt illuc qui missi erant à rege Antíocho, ut cógerent eos qui confúgerant in civitátem Modin, immoláre & accéndere thura, & à lege Dei discédere. Et multi de pópulo Israel consentientes, accessérunt ad eos; sed

Mathathías & filii ejus constanter stetérunt. Et respondentes qui missi erant ab Antíocho, dixérunt Mathathíæ: Princeps, & claríssimus, & magnus es in hac civitáte, & ornátus filiis & frátribus: ergo accéde prior, & fac jussum regis, sicut fecérunt omnes gentes, & viri Juda, & qui remansérunt in Jerúsalem; & eris tu, & filii tui, inter amícos regis, & amplificátus auro, & argento, & munéribus multis.

℟. Ex gravi supérbia dedúctus Antíochus ad agnitiónem sui, ait: Justum est súbditum esse Deo, & mortálem non pária Deo sentíre. * Orábat hîc scelestus Dóminum, à quo non esset misericórdiam consecutúrus. ℣. Quæ est spes hypócritæ? Numquid Deus áudiet clamórem ejus, cùm vénerit super eum angústia? * Orábat. 2. *Mach.* 9. *Job.* 27.

Lectio iij.

ET respondit Mathathías, & dixit magnâ voce: Et si omnes gentes regi Antíocho obédiunt, ut discédat unusquisque à servitúte legis patrum suórum, & consentiat mandátis ejus; ego & filii mei, & fratres mei obediémus legi patrum nostrórum. Propítius sit nobis Deus: non est nobis útile relínquere legem & justítias Dei; non audiémus verba regis Antíochi, nec sacrificábimus transgredientes legis nostræ mandáta, ut eámus álterâ viâ. Et ut cessávit loqui verba hæc, accessit quidam Judæus in ómnium óculis sacrificáre idólis super aram in civitáte Modin secundùm jussum regis: & vidit Mathathías, & dóluit, & contremuérunt renes ejus, & accensus est furor ejus, secundùm judícium legis; & insíliens trucidávit eum super aram: sed & virum quem rex Antíochus míserat, qui cogébat immoláre, occídit in ipso témpore, & aram destruxit.

℟. Surrexit Machabæus, & adjuvábant eum fratres ejus, & * Præliabantur prælium Israel cum lætítia, & repulsi sunt inimíci ejus; & † Direċta est salus in manu ejus. ℣. Operáti sunt justítiam, fortes facti sunt in bello, castra vertérunt exterórum. * Præliabantur. Glória. † Direċta est salus. 1. *Mach.* 3. *Hebr.* 11.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

In Psalmus 43.

MAchabæi, cùm invasisset Judæam Antíochus, qui dictus est Epíphanes, & ómnia devastasset, & multos qui tunc erant, à pátriis institú-

tis resilíre coegisset, permansérunt illæsi ab illis tentatiónibus. Et quando grave quidem bellum ingruébat, nec quidquam póterant fácere quod prodesset, se abscondébant; nam hoc quoque fecérunt Apóstoli. Non enim semper in média irruébant perícula; sed nonnunquam fugientes, & latentes cedébant. Postquam autem parùm respiráverant, tamquam generósi quidam leúnculi ex antris exilientes, & è látebris emergentes, statuébant se non ámpliùs solos serváre, sed álios quoscumque possent: & civitátem & omnem regiónem obeuntes, collegérunt quotquot invenérunt adhuc sanos & íntegros; & multos étiam qui laborábant & corrupti erant, in statum prístinum redegérunt, eis persuadentes redíre ad legem pátriam.

℟. Illi quidem armis confidunt, & audáciâ; * Nos in omnipotente Dómino; qui potest & venientes adversùm nos, & universum mundum uno nutu delére, confídimus. ℣. Hæc est victória quæ vincit mundum, fides nostra: *Nos. 2. *Mach.* 8. 1. *Joan.* 5.

Lectio v.

DEum enim dicébant esse benignum & clementem, nec unquam adímere salútem quæ profícíscitur ex pœniténtia. Hæc autem dicentes, habuérunt delectum virórum fórtium. Non enim pro uxóribus, líberis & ancillis, patriæque eversióne, & captivitáte, sed pro lege & pátria república pugnábant. Eórum autem dux erat Deus. Cùm ergo áciem dirígerent, & próprias expónerent ánimas, fundébant adversários, non armis fidentes, sed loco omnis armatúræ pugnæ causam sufficere ducentes. Ad bellum autem euntes, non tragœdias excitábant; non pæána canébant, sicut nonnulli fáciunt: non adscissébant tibícines, ut fit in áliis castris, sed Dei superne auxílium invocábant, ut adesset, opem ferret, & manum præbéret, propter quem bellum gerébant, pro cujus glória decertábant.

℟. In áliis natiónibus Dóminus patienter expectat, ut eas in plenitúdine peccatórum púniat; * Corrípiens verò in adversis pópulum suum non derelinquit. ℣. Novit Dóminus iníquos in diem judícii reserváre cruciandos. * Corrípiens. 2. *Mach.* 6. 2. *Petr.* 2.

Lectio vj.

VIdeámus ergo quid hæc castra Dei loquantur, quæ sunt spirituáli munita auxílio, cùm sunt hostes aggressúra. Deus, áuribus nostris audívimus. Quia

enim nonnulli eórum qui cum ipsis stabant in ácie, Antíochi multitúdinem, instructam áciem, & victóriam videntes, quodque ómnia primo ímpetu cepisset, propriamque imbecillitátem & paucitátem considerantes, mollióres erant & imbecillióres; eórum ánimos spiritusque éxcitans, & ostendens in Dei ductu universum situm esse, & absque exércitu, si is opem ferat, posse parári victóriam, instar precatiónis compósitam suasiónem & exhortatiónem effert ad commilitónes, & Deum álloquens, eos promptióres reddit & alacrióres. Sed tamquam hæc eis deessent quæ jure afferre possent, nec fidúciam ex suis factis habérent, ad ea quæ Deus majóribus illórum fécerat, confúgiunt. Eos enim qui fidúciæ causam non habent, hæc fácere non est mirum, cùm eos ipsos trahat ad hoc necéssitas. Cùm autem illi qui quóniam rectè fecérunt, magníficè loqui possunt, nolunt ex iis servári; sed ex Dei benignitáte quâ in patres usus est, hoc est magnum argumentum eórum humilitátis, prompti autem & álacris ánimi sui non parvam hinc quoque causam stâtuunt.

℟. Pro peccátis nostris hæc pátimur: * Etsi nobis propter correptiónem Deus noster módicum irátus est, † Iterùm reconciliábitur servis suis. ℣. Persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur: dejícimur, sed non périmus. * Etsi. Glória. † Iterùm. 2. *Mach*. 7. 2. *Cor*. 4.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. *c*. 22.

IN illo témpore; Respondens Jesus, dixit íterùm in parábolis Princípibus Sacerdótum, & Pharisæis, dicens: Símile factum est regnum cœlórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

38. *In Evang. hab. in Basil. S. Clementis*, *n*. 3.

IN hoc Pater regi Fílio núptias fecit, quod ei per Incarnatiónis mystérium sanctam Ecclésiam sociávit. Uterus autem genitrícis Vírginis hujus sponsi thálamus fuit. Unde & Psalmista dicit: In sole pósuit tabernáculum suum, & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo. Tamquam sponsus quippe de thálamo suo processit, quia ad conjungendam sibi Ecclésiam incarnátus Deus de incorrupto útero Vírginis exívit. Misit ergo servos suos ut ad istas núptias amícos invitárent. Misit se-

mel, misit íterùm; quia Incarnatiónis Domínicæ prædicatóres, & priùs Prophétas, & póstmodùm Apóstolos fecit.

℟. Símile factum est regnum cœlórum hómini regi qui fecit núptias fílio suo, & misit servos suos vocáre invitátos: * Et nolébant veníre. ℣. Hæc dicit Dóminus: Misi servos meos Prophétas, & non audiérunt me, sed induravérunt cervícem suam: * Et. *Matth.* 22. *Jerem.* 7.

LECTIO viij. *n.* 5.

SEquitur: Illi autem neglexérunt; & abiérunt, álius in villam suam, álius verò in negotiatiónem suam. In villam quippe ire, est labóre terréno immoderátè incúmbere: in negotiatiónem verò ire, est actiónum seculárium lucris inhiáre. Quia enim álius inténtus labóri terréno, álius verò mundi hujus actiónibus déditus, mystérium Incarnatiónis Domínicæ pensáre, & secundùm illud vívere dissímulat, quasi ad villam vel negótium pergens, veníre ad regis núptias recúsat.

℟. Misit álios servos, dicens: Dícite invitátis, Veníte ad núptias. Illi neglexérunt; & *Abiérunt, álius in villam suam, álius ad negotiatiónem suam. ℣. Ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium, & non suscípient illud; à minóre quippe usque ad majórem omnes avarítiæ student. * Abiérunt. *Matt.* 22. *Jerem.* 6.

LECTIO ix. *n.* 9.

INtrávit autem rex ut vidéret discumbentes: & vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli. Quid debémus intelligere per nuptiálem vestem, nisi caritátem? Intrat enim ad núptias; sed cum nuptiáli veste non intrat, qui in sancta Ecclésia assistens, fidem habet, sed caritátem non habet. Rectè enim cáritas nuptiális vestis vocátur; quia hanc in se Cónditor noster hábuit, dum ad sociandæ sibi Ecclésiæ núptias venit. Solâ quippe dilectióne Dei actum est, ut ejus Unigénitus mentes sibi electórum hóminum uníret. Unde & Joannes dicit: Sic enim diléxit Deus mundum, ut Fílium suum unigénitum daret pro nobis.

℟. Rex ait servis suis: Núptiæ quidem parátæ sunt; sed qui invitáti erant, non fuérunt digni: * Ite ergo ad éxitus viárum, & † Quoscumque invenéritis, vocáte ad núptias. ℣. Sapiéntia propósuit mensam suam: misit ancillas suas ut vocárent ad arcem. * Ite. Glória Patri. † Quoscumque. *Matth.* 22. *Prov.* 9.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. *G.* Intrávit rex ut vidéret discumbentes, & vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli, & ait illi: Amíce, quómodò huc intrasti non habens vestem nuptiálem? At ille obmútuit. *Matth.* 22.

Collecta. Orémus.

OMnípotens & miséricors Deus, universa nobis adversántia propitiátus exclúde, ut mente & córpore páriter expedíti, quæ tua sunt líberis méntibus exequámur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Régula Canónica sancti Chrodogangi Metensis Epíscopi.

Script. ann. 757. *can.* 14.

CUi peccáta non impédiunt de Clero, ómnibus diébus Domínicis & Festivitátibus præcláris debet corpus & sánguinem Dómini nostri Jesu Christi accípere; quia Dóminus in Evangélio dicit: Qui mandúcat carnem meam, & bibit sánguinem meum, in me manet, & ego in eo. At si indignè quis sacrosancta mystéria súmpserit, hic judícium sibi mandúcat & bibit.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. Dixit rex minístris: Ligátis mánibus & pédibus ejus, míttite eum in ténebras exterióres; ibi erit fletus & stridor déntium. Multi enim sunt vocáti, pauci verò elécti. *Matth.* 22.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libris Machabæórum.

Lib. 1. *cap.* 2.

EXclamávit Mathathías voce magnâ in civitáte, dicens: Omnis qui zelum habet legis, státuens testamentum, éxeat post me. Et fugit ipse, & fílii ejus in montes, & reliquérunt quæcumque habébant in civitáte. Tunc descendérunt multi quærentes judícium & justítiam, in desértum: & sedérunt ibi ipsi, & fílii eórum, & mulíeres eórum, & pécora eórum; quóniam inundavérunt super eos mala. Et renuntiátum est viris regis, & exercítui qui erat in Jerúsalem civitáte David, quóniam discessíssent viri quidam qui dissipavérunt mandátum regis, in loca occulta in desérto, & abiíssent post illos multi. Et statim perrexérunt ad eos, & constituérunt advérsùs eos prælium in die sabbatórum, & dixérunt ad eos: Resístitis & nunc adhuc? Exíte, & fácite secundùm verbum regis Antíochi, & vivétis. Et dixérunt: Non exíbimus, neque faciémus verbum regis, ut polluámus diem sabbató-

rum. Et concitavérunt advérsùs eos prælium. Et non respondérunt eis, nec lapidem misérunt in eos, nec oppilavérunt loca occulta, dicentes: Moriámur omnes in simplicitáte nostrâ, & testes erunt super nos cœlum & terra, quòd injustè pérditis nos.

℟. Intrávit. 273.

Lectio ij.

ET appropinquavérunt dies Mathathíæ moriendi, & dixit fíliis suis: Nunc confortáta est supérbia, & castigátio, & tempus eversiónis, & ira indignatiónis. Nunc ergo, ô filii, æmulatóres estóte legis, & date ánimas vestras pro testamento patrum vestrórum, & mementóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatiónibus suis; & accipiétis glóriam magnam & nomen ætérnum. Abraham nonne in tentatióne inventus est fidélis, & reputátum est ei ad justítiam? Joseph in témpore angústiæ suæ custodívit mandátum, & factus est dóminus Ægypti. Phínees pater noster, zelando zelum Dei, accépit testaméntum sacerdótii ætérni.

℟. Ex gravi. 274.

Lectio iij.

VOs ergo, filii, confortámini, & viríliter ágite in lege; quia in ipsa gloriósi éritis. Et ecce Simon frater vester, scio quòd vir consílii est: ipsum audíte semper, & ipse erit vobis pater. Et Judas Machabæus fortis víribus à juventúte sua, sit vobis princeps milítiæ, & ipse aget bellum pópuli. Et adducétis ad vos omnes factóres legis; & vindicáte vindíctam pópuli vestri. Retribúite retributiónem géntibus, & inténdite in præceptum legis. Et benedixit eos, & appósitus est ad patres suos. Et defunctus est anno centésimo & quadragésimo-sexto; & sepultus est à fíliis suis in sépulcris patrum suórum in Modin: & planxérunt eum omnis Israel planctu magno.

℟. Surrexit. 274.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi, áliàs Meldensi.

Ann. 846. can. 56.

NEmo Episcopórum quémlibet, sine certa & manifesta peccáti causa communióne privet Ecclesiásticâ. Anáthema autem sine præláta Evangélica admonitióne nulli impónat, nisi unde canónica docet auctóritas; quia anáthema ætérnæ est mortis damnátio, & nónnisi pro mortáli debet impóni crímine, & illi qui áliter non potúerit córrigi.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libris Machabæórum.

Lib. 1. cap. 3.

SUrrexit Judas qui vocabátur Machabæus, filius ejus pro eo; & adjuvábant eum omnes fratres ejus, & univerſi qui ſe conjúnxerant patri ejus, & præliabantur prælium Iſrael cum lætítia. Et dilatávit glóriam pópulo ſuo, & índuit ſe loricam ſicut gigas, & ſuccinxit ſe arma béllica ſua in præliis, & protegébat caſtra gládio ſuo. Símilis factus eſt leóni in opéribus ſuis, & ſicut cátulus leónis rúgiens in venatióne. Et perſecútus eſt iníquos, perſcrútans eos: & qui conturbábant pópulum ſuum, eos ſuccendit flammis; & repulſi ſunt inimíci ejus præ timóre ejus, & omnes operárii iniquitátis conturbáti ſunt; & directa eſt ſalus in manu ejus. Et exacerbábat reges multos, & lætificábat Jacob in opéribus ſuis, & in ſéculum memória ejus in benedictióne. Et perambulávit civitátes Juda, & pérdidit ímpios ex eis, & avertit iram ab Iſrael. Et nominátus eſt uſque ad novíſſimum terræ, & congregávit pereuntes. Et congregávit Apollónius gentes, & à Samaría virtútem multam & magnam, ad bellandum contra Iſrael. Et cognóvit Judas, & éxiit óbviam illi, & percuſſit, & occídit illum; & cecidérunt vulneráti multi, & réliqui fugérunt; & accépit ſpólia eórum, & gládium Apollónii ábſtulit Judas, & erat pugnans in eo ómnibus diébus.

℟. Illi quidem. 275.

Lectio ij.

ET vidit Judas, & fratres ejus, quia multiplicáta ſunt mala, & exércitus applicábant ad fines eórum: & cognovérunt verba regis, quæ mandávit pópulo fácere in intéritum & conſummatiónem; & dixérunt unuſquiſque ad próximum ſuum. Erigámus dejectiónem pópuli noſtri, & pugnémus pro pópulo noſtro & ſanctis noſtris. & congregátus eſt conventus, ut eſſent paráti in prælium, & ut orárent, & péterent miſericórdiam & miſeratiónes. Et Jeruſalem non habitabátur, ſed erat ſicut deſertum: non erat qui ingrederétur & egrederétur de natis ejus; & ſanctum conculcabátur: & filii alienigenárum erant in arce, ibi erat habitátio géntium: & abláta eſt volúptas à Jacob, & defécit ibi tíbia & cíthara. Et congregáti ſunt, & venérunt in Maſpha contra Jeruſalem; quia locus oratió-

nis erat in Maspha antè in Israel. Et jejunavérunt illâ die, & induérunt se cilíciis, & cínerem imposuérunt cápiti suo; & discidérunt vestimenta sua: & expandérunt libros legis, de quibus scrutabantur gentes similitúdinem simulacrórum suórum.

℟. In áliis. 275.

Lectio iij.

ET post hæc constítuit Judas duces pópuli, tribúnos, & centuriónes, & pentacontarchos, & decuriónes. Et dixit his qui ædificábant domos, & sponsábant uxóres, & plantábant víneas, & formidolósis, ut redírent unusquisque in domum suam secundùm legem. Et movérunt castra, & collocavérunt ad austrum Emmaum. Et ait Judas: Accingímini, & estóte filii potentes; & estóte paráti in mane, ut pugnétis adversùs natiónes has quæ convenérunt advèrsùs nos dispérdere nos, & sancta nostra; quóniam mélius est nos mori in bello, quàm vidére mala gentis nostræ & sanctórum. Sicut autem fúerit voluntas in cœlo, sic fiat.

℟. Pro peccátis. 276.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1563. *Sess.* 25. *de Ref. cap.* 1.

QUamvis excommunicatiónis gládius nervus sit Ecclesiásticæ disciplínæ, & ad continendos in officio pópulos valdè salutáris; sóbriè tamen magnâque circumspectióne exercendus est, cùm experiéntia dóceat, si témerè aut lévibus ex rebus incutiátur, magis contemni quàm formidári, & perníciem parére pótiùs quàm salútem.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libris Machabæórum.

Lib. 1. *cap.* 4.

COmmisérunt prælium: & cecidérunt de exércitu Lysiæ quinque míllia virórum. Videns autem Lysias fugam suórum, & Judæórum audáciam, & quòd paráti sunt aut vívere aut mori fórtiter, ábiit Antiochiam, & elégit mílites, ut multiplicáti rursùs veníerent in Judæam. Dixit autem Judas, & fratres ejus: Ecce contríti sunt inimíci nostri; ascendámus nunc mundáre sancta, & renováre. Et congregátus est omnis exércitus, & ascendérunt in montem Sion. Et vidérunt sanctificatiónem desertam, & altáre profanátum, & portas exustas, & in átriis virgulta nata sicut in saltu vel in móntibus, & pastophória díruta. Et scidérant vestimenta sua, & planxérunt planctu magno, & imposuérunt cíne-

rem super caput suum ; & cecidérunt in fáciem super terram, & exclamavérunt tubis signórum, & clamavérunt in cœlum.

℞. Intrávit. 273.

Lectio ij.

TUnc ordinávit Judas viros ut pugnárent advérsùs eos qui erant in arce, donec emundárent sancta. Et elégit sacerdótes sine mácula, voluntátem habentes in lege Dei : & mundavérunt sancta, & tulérunt lápides contaminatiónis in locum immundum. Et cogitávit de altári holocaustórum, quod profanátum erat, quid de eo fáceret. Et íncidit illis consílium bonum ut destrúerent illud, ne fortè illis esset in oppróbrium, quia contaminavérunt illud gentes : & dæmolíti sunt illud. Et reposuérunt lápides in monte domûs in loco apto, quoadusque veníret Prophéta, & respondéret de eis. Et accepérunt lápides íntegros secundùm legem ; & ædificavérunt altáre novum, secundùm illud quod fuit priùs : & ædificavérunt sancta, & quæ intrà domum erant intrínsecùs ; & ædem & átria sanctificavérunt.

℞. Ex gravi. 274.

Lectio iij.

ET obtulérunt sacrifícium secundùm legem super altáre holocaustórum novum quod fecérunt. Secundùm tempus & secundùm diem, in qua contaminavérunt illud gentes, in ipsa renovátum est in cánticis, & cítharis, & cínyris, & in cymbalis. Et cécidit omnis pópulus in fáciem, & adoravérunt, & benedixérunt in cœlum eum qui prosperávit eis. Et fecérunt dedicatiónem altáris diébus octo, & obtulérunt holocausta cum lætítia, & sacrifícium salutáris & laudis. Et ornavérunt fáciem templi corónis áureis & scútulis ; & dedicavérunt portas & pastophória, & imposuérunt eis jánuas. Et facta est lætítia in pópulo magna valdè, & aversum est oppróbrium géntium. Et státuit Judas & fratres ejus, & universa ecclésia Israel, ut agátur dies dedicatiónis altáris in tempóribus suis, ab anno in annum.

℞. Surrexit. 274.

CANON.

Ex Concíliis * Arelatensi primo, & ** Carthaginensi tértio.

* *Ann.* 317. *can.* 4. & 5.

** *Ann.* 397. *can.* 35.

DE agitatóribus plácuit eos, quámdiù ágitant, à communióne separári : de theátricis & ipsos plácuit, quámdiù agunt, à communióne separári... Hujúsmodi persónis conversis vel reversis ad Dóminum, grá-

tia vel reconciliátio non negétur.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libris Machabæórum.

Lib. 1. cap. 9.

EOdem témpore Antíochus inhonestè revertebátur de Pérside. Intráverat enim in eam quæ dícitur Persépolis, & tentávit expoliáre templum, & civitátem opprímere: sed multitúdine ad arma concurrente, in fugam versi sunt; & ita cóntigit ut Antíochus post fugam túrpiter redíret. Et cùm venisset circa Ecbátanam, recognóvit quæ erga Nicanórem & Timótheum gesta sunt. Elátus autem in ira, arbitrabátur se injúriam illórum qui se fugáverant, posse in Judæos retorquére, ideóque jussit agitári currum suum, sine intermissióne agens iter, cœlesti eum judício perurgente, eò quòd ita superbè locútus est se ventúrum Jerosólymam, & congériem sepulcri Judæórum eam factúrum. Sed qui universa cónspicit Dóminus Deus Israel, percussit eum insanábili & invisíbili plagâ. Ut enim finívit hunc ipsum sermónem, apprehendit eum dolor dirus víscerum, & amára internórum tormenta, & quidem satis justè: quippe qui multis & novis cruciátibus aliórum tórserat víscera, licèt ille nullo modo à sua malítia cessáret. Super hoc autem supérbiâ replétus, ignem spirans ánimo in Judæos, & præcípiens accelerári negótium, cóntigit illum ímpetu euntem de curru cádere, & gravi córporis collisióne membra vexári.

℟. Illi quidem. 275.

Lectio ij.

ISque qui sibi videbátur étiam flúctibus maris imperáre, supra humánum modum supérbiâ replétus, & móntium altitúdines in statéra appéndere, nunc humiliátus ad terram in gestatório portabátur, manifestam Dei virtútem in semetipso contestans: ita ut de córpore ímpii vermes scaturírent, ac viventis in dolóribus carnes ejus efflúerent, odóre étiam illíus & fœtóre exércitus gravarétur; &, qui pauló antè sídera cœli contíngere se arbitrabátur, eum nemo póterat propter intolerántiam fœtóris portáre. Hinc ígitur cœpit ex gravi supérbia dedúctus ad agnitiónem sui veníre, divínâ admónitus plagâ, per momenta síngula dolóribus suis augmenta capiéntibus. Et cùm nec ipse jam fœtórem suum ferre posset, ita ait: Justum est súbditum esse Deo, & mor-

tálem non pária Deo sentíre. Orábat autem hic scelestus Dóminum, à quo non esset misericórdiam consecutúrus.

℟. In áliis. 275.

Lectio iij.

SEd non cessántibus dolóribus, (supervénerat enim in eum justum Dei judícium) despérans, scripsit ad Judæos in modum deprecatiónis epístolam hæc continentem: Optimis cívibus Judæis plúrimam salútem, & benè valére, & esse felíces, Rex & princeps Antíochus. Si bene valétis & filii vestri, & ex senténtia vobis cuncta sunt, máximas ágimus grátias. Et ego in infirmitáte constitútus, vestrî autem memor benignè, reversus de Pérsidis locis, & infirmitáte gravi apprehensus, necessárium duxi pro commúni utilitáte curam habére: non despérans memetipsum, sed spem multam habens effúgiendi infirmitátem. Respíciens autem quòd & pater meus, quibus tempóribus in locis superióribus ducébat exércitum, ostendit qui post se suscíperet principátum; ut si quid contrárium accíderet, aut difficile nuntiarétur, scientes hi qui in regiónibus erant, cui esset rerum summa derelícta, non turbarentur. Ad hæc consíderans de próximo potentes quosque, & vicínos tempóribus insidiantes; & eventum expectantes, designávi filium meum Antíochum regem; quem sæpè recurrens in superióra regna multis vestrûm commendábam: & scripsi ad eum quæ subjecta sunt. Oro ítaque vos, & peto, mémores beneficiórum públicè & privátim, ut unusquisque consérvet fidem ad me & ad fílium meum. Confido enim eum modestè & humánè actúrum, & sequentem propósitum meum, & commúnem vobis fore. Igitur homicída & blasphémus péssimè percussus, & ut ipse álios tractáverat, péregrè in montibus miserábili óbitu vita functus est.

℟. Pro peccátis. 276.

CANON.

Ex Concílio Antiochéno.

Ann. 341. *can.* 2.

OMnes qui in Ecclésiam ingrediuntur, & sacras Scriptúras áudiunt, oratióni autem cum pópulo non commúnicant, vel sanctam Eucharístiæ participatiónem propter áliquam insoléntiam aversantur, eos ab Ecclésia expelli statúimus, donec postquàm conféssi fúerint, fructusque pœniténtiæ ostenderint, & imploráverint, véniam ássequi possint.

FERIA SEXTA

Lectio j.

De libris Machabæórum.

Lib. 2. *c.* 10.

AT Timótheus qui priùs à Judæis fúerat superátus, convocáto exércitu peregrínæ multitúdinis, & congregáto equitátu Asiáno, advénit quasi armis Judæam captúrus. Machabæus autem, & qui cum ipso erant, appropinquante illo, deprecabantur Dóminum, caput terrâ aspergentes, lumbosque cilíciis præcincti, ad altáris crepídinem provolúti, ut sibi propítius, inimícis autem eórum esset inimícus, & adversáriis adversarétur, sicut lex dicit. Et ita post oratiónem, sumptis armis, lóngiùs de civitáte procedentes, & próximi hóstibus effecti, resedérunt. Primo autem solis ortu utríque commisérunt: isti quidem victóriæ & prosperitátis sponsórem cùm virtúte Dóminum habentes; illi autem ducem belli ánimum habébant. Sed cùm véhemens pugna esset, apparuérunt adversáriis de cœlo viri quinque in equis, frænis áureis decóri, ducátum Judæis præstantes: ex quibus duo Machabæum médium habentes, armis suis circumseptum incolúmen conservábant; in adversários autem tela & fúlmina jaciébant, ex quo & cæcitáte confúsi, & repléti perturbatióne cadébant. Interfecti sunt autem viginti míllia quingenti, & équites sexcenti. Timothéus verò confúgit in Gázaram præsídium munítum, cui præerat Chéreas.

℟. Intrávit rex. 273.

Lectio ij. *cap.* 11.

LYsias autem ingressus Judæam, & appròpians Bethsúræ quæ erat in angusto loco, ab Jerosólyma intervallo quinque stadiórum, illud præsídium expugnábat. Ut autem Machabæus, & qui cum eo erant cognovérunt expugnári præsídia, cum fletu & lácrymis rogábant Dóminum, & omnis turba simul, ut bonum Angelum mítteret ad salútem Israel. Et ipse primus Machabæus, sumptis armis, céteros adhortátus est simul secum perículum subíre, & ferre auxílium frátribus suis. Cùmque páriter prompto ánimo procéderent, Jerosólymis appáruit præcédens eos eques in veste cándida, armis áureis hastam vibrans. Tunc omnes simul benedixérunt misericordem Dóminum, & convaluérunt ánimis, non solùm hómines, sed & béstias ferocíssimas, & muros férreos paráti penetráre. Ibant

ígitur prompti, de cœlo habentes adjutórem, & miserantem super eos Dóminum. Leónum autem more, ímpetu irruentes in hostes, prostravérunt ex eis úndecim míllia péditum, & équitum mille sexcentos : universos autem in fugam vertérunt, plures autem ex eis vulneráti, nudi evasérunt. Sed & ipse Lysias túrpiter fúgiens evásit.

℟. Ex gravi. 274.

Lectio iij. cap. 15.

NIcánor quidem cum summa supérbia erectus, cogitáverat commúne trophæum statúere de Juda. Machabæus autem semper confidébat cum omni spe auxílium sibi à Deo affutúrum ; & hortabátur suos, ne formidárent ad adventum natiónum, sed in mente habérent, adjutória sibi facta de cœlo, & nunc sperárent ab Omnipotente sibi affutúram victóriam. Et allocútus eos de lege & Prophétis, ádmonens étiam certámina quæ fécerant priùs, promptióres constítuit eos : & ita ánimis eórum erectis, simul ostendébat géntium falláciam, & juramentórum prævaricatiónem. Síngulos autem illórum armávit, non clypei & hastæ munitióne, sed sermónibus óptimis & exhortatiónibus, expósito digno fide sómnio, per quod universos lætificávit. Erat autem hujuscémodi visus : Oníam qui fúerat summus sacerdos, virum bonum & benignum, verecundum visu, modestum móribus, & elóquio decórum, & qui à púero in virtútibus exercitátus sit, manus protendentem, oráre pro ómni pópulo Judæórum. Post hoc apparuisse & álium virum ætáte & glóriâ mirábilem, & magni decóris habitúdine circa illum ; respondentem verò Oníam dixisse : Hic est fratrum amátor, & pópuli Israel : hic est qui multùm orat pro pópulo & univérsa sancta civitáte, Jeremías prophéta Dei. Extendisse autem Jeremíam dextram, & dedisse Judæ gládium aureum, dicentem : Accipe sanctum gládium munus à Deo, in quo dejícies advérsários pópuli mei Israel. Exhortáti ítaque Judæ sermónibus bonis valdè, de quibus extolli posset ímpetus, & ánimi júvenum confortári, statuérunt dimicáre.

℟. Surrexit Machabæus. 274.

CANON.

Ex Concílio Antiochéno. *can. 2.*

CEnsémus non licére communicáre cum excommunicátis, neque in dómibus convenientes oráre pro iis qui in Ecclésia non commúnicant ; neque in ália Ec-

clésia récipi eos qui in ália Ecclésia non convéniunt. Si quis autem de Epíscopis aut Presbyteris, vel Diáconis, seu quílibet ex Clero deprehensus fúerit cum excommunicátis communicáre, étiam iste privétur communióne, tamquam qui régulam confundat Ecclésiæ.

SABBATO.

Lectio j.

De libris Machabæórum.

Lib. 2. cap. 15.

NIcánor & qui cum ipso erant, cum tubis & cánticis admovébant. Judas verò, & qui cum eo erant, invocáto Deo, per oratiónes congressi sunt: manu quidem pugnantes, sed Dóminum córdibus orantes, prostravérunt non minùs triginta quinque míllia, præséntiâ Dei magníficè delectáti. Cùmque cessassent, & cùm gáudio redírent, cognovérunt Nicanórem ruisse cum armis suis. Facto ítaque clamóre, & perturbatióne excitátâ, pátriâ voce omnipoténtem Dóminum benedicébant. Præcépit autem Judas, qui per ómnia córpore & ánimo mori pro cívibus parátus erat, caput Nicanóris, & manum cum húmero abscissam, Jerosólymam perferri. Quò cùm pervenisset, convocátis contribúlibus & sacerdótibus ad altáre, accérsiit & eos qui in arce erant. Et ostenso cápite Nicanóris, & manu nefáriâ quam extendens contra domum sanctam omnipotentis Dei magníficè gloriátus est: linguam étiam ímpii Nicanóris præcísam jussit particulátim ávibus dari, manum autem dementis contra templum suspendi. Omnes ígitur, cœli benedixérunt Dóminum, dicentes: Benedictus qui locum suum incontaminátum servávit. Suspendit autem Nicanóris caput in summa arce, ut évidens esset & manifestum signum auxílii Dei.

[*Si fiat de Sabbato,* ℟℟℟. *sumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij. lib. 1. c. 9.

CEtera verba bellórum Judæ, & virtútum quas fecit, & magnitúdinis ejus, non sunt descripta; multa enim erant valdè. Et factum est, post óbitum Judæ emersérunt iníqui in ómnibus fínibus Israel, & exorti sunt omnes qui operabantur iniquitátem. In diébus illis facta est fames magna valdè, & trádidit se Bácchidi omnis régio eórum cum ipsis. Et elégit Bácchides viros ímpios, & constítuit eos dóminos regiónis: & exquirébant, & perscrutabantur amícos Judæ, & adducébant eos ad Bácchidem. Et vindicábat in illos, & illu-

débat. Et facta est tribulátio magna in Israel, qualis non fuit ex die quâ non est visus Prophéta in Israel. Et congregáti sunt omnes amíci Judæ, & dixérunt Jónathæ: Ex quo frater tuus Judas defunctus est, vir símilis ei non est qui éxeat contra inimícos nostros, Bácchidem, & eos qui inimíci sunt gentis nostræ. Nunc ítaque te hódie elégimus esse pro eo nobis in príncipem & ducem ad bellandum bellum nostrum. Et suscépit Jónathas témpore illo principátum, & surrexit loco Judæ fratris sui.

Lectio iij. cap. 13.

ET audívit Simon quòd congregávit Tryphon exércitum copiósum, ut veníret in terram Juda, & attéreret eam. Videns quia in tremóre pópulus est & in timóre, ascendit Jerúsalem, & congregávit pópulum, & adhortans, dixit: Vos scitis quanta ego, & fratres mei, & domus patris mei, fécimus pro légibus & pro sanctis prælia, & angústias quales vídimus: horum grátiâ periérunt fratres mei omnes propter Israel, & relíctus sum ego solus. Et nunc non mihi contingat párcere ánimæ meæ in omni témpore tribulatiónis; non enim mélior sum frátribus meis. Vindicábo ítaque gentem meam & sancta, natos quoque nostros & uxóres; quia congregátæ sunt univérsæ gentes contérere nos inimicítiæ grátiâ. Et accensus est spíritus pópuli simul, ut audívit sermónes istos; & respondérunt voce magnâ, dicentes: Tu es dux noster loco Judæ & Jónathæ fratris tui: pugna prælium nostrum; & ómnia quæcumque díxeris nobis, faciémus.

CANON.

De Concílio Aquisgranensi ex Gregório magno.

Ann. 816. *can.* 37.

PAstor quisque vel absólvere indiscrétè tímeat, vel ligáre. Is autem qui sub manu Pastóris est, ligári tímeat, vel injustè: nec Pastóris sui judícium témere reprehendat; ne etsi injustè ligátus est, ex ipsâ túmidæ reprehensiónis supérbiâ, culpa quæ non erat fiat.

Ad Magníficat.

Ant. 3. *à.* Ezéchiel vidit conspectum glóriæ, quam osténdit illi Deus in curru Chérubim. *Eccli.* 49.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XX.
POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ. *cap.* 1.

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cùm essem in médio captivórum

juxta flúvium Chobar, aperti sunt cœli, & vidi visiónes Dei in quinta mensis : ipse est annus quintus transmigratiónis regis Joáchin; factum est verbum Dómini ad Ezechiélem filium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar, & facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, & ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne; & nubes magna, & ignis involvens, & splendor in circúitu ejus, & de médio ejus quasi spécies electri, id est, de médio ignis.

℞. Fili hóminis, vade ad domum Israel, & loquéris verba mea ad eos. * Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum, & frontem tuam durióream frontibus eórum. ℣. Ex his sunt qui resistunt veritáti, corrupti mente, réprobi circa fidem; sed ultra non profícient. * Ecce. *Ezech.* 3. 2. *Tim.* 3.

LECTIO ij.

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium, & hic aspectus eórum similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti; & planta pedis eórum quasi planta pedis vituli; & scintillæ quasi aspectus æris candentis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: & fácies & pennas per quátuor partes habébant. Junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum; non revertebantur, cùm incéderent : sed unumquodque ante fáciem suam gradiebátur.

℞. Ecce, dicit Dóminus Deus, erit manus mea super prophétas, qui vident vana & divínant mendácium. * In consílio pópuli mei non erunt, eò quòd decéperint pópulum meum, dicentes : Pax; & non est pax. ℣. Fuérunt pseudoprophétæ in pópulo, sicut & in vobis erunt magistri mendáces. * In consílio. *Ezech.* 13. 2. *Petr.* 2.

LECTIO iij.

SImilitúdo autem vultûs eórum, fácies hóminis, & fácies leónis à dextris ipsórum quátuor; fácies autem bovis à sinistris ipsórum quátuor, & fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, & pennæ eórum extentæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebantur, & duæ tegébant córpora eórum; & unumquodque eórum coram fácie sua ambulábat : ubi erat ímpetus spíritûs, illuc gradiebantur; nec revertebantur, cùm ambulárent. Et similitúdo animálium aspectus eórum quasi carbónum ignis ardéntium, & quasi aspectus lampadárum.

℟. Vivo ego, dicit Dóminus Deus: * Vir si fúerit justus, ad usúram non commodáverit, & ámpliùs non accéperit, † Hic justus est, vitâ vivet. ℣. Mutuum date, nihil inde sperantes; & erit merces vestra multa. * Vir. Glória. † Hic. *Ezech.* 18. *Luc.* 6.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei.

Lib. 18. *cap.* 34.

IN ipsa Babylóniæ captivitáte priùs prophetavérunt Dániel & Ezéchiel, duo ex prophétis majóribus. Quorum Dániel étiam tempus quo ventúrus fúerat Christus atque passúrus, número definívit annórum: quod longum est computando monstráre, & ab áliis factitátum est antè nos. De potestáte verò ejus & glória, sic locútus est: Vidébam, inquit, in visu noctis: & ecce cum núbibus cœli ut Fílius hóminis véniens erat, & usque ad vetustum diérum pervénit; & in conspectu ejus prælátus est; & ipsi datus est principátus, & honor, & regnum: & omnes pópuli, tribus & linguæ ipsi sérvient. Potestas ejus potestas perpétua quæ non transíbit; & regnum ejus non corrumpétur.

℟. Suscitábo super oves meas pastórem unum, servum meum David: * Ipse pascet eas; & ipse erit eis in pastórem. ℣. Oves illum sequuntur quia sciunt vocem ejus. * Ipse pascet. *Ezech.* 34. *Joan.* 10.

Lectio v.

EZéchiel quoque more prophético, per David Christum signíficans, quia carnem de David sémine assumpsit; propter quam formam servi, quâ factus est homo, étiam servus Dei dícitur idem Dei Fílius; sic eum prophetando prænúntiat ex persóna Dei Patris: Et suscitábo, inquit, super pécora mea pastórem unum qui pascat ea, servum meum David: & ipse pascet ea, & ipse erit eis in Pastórem. Ego autem Dóminus ero eis in Deum, & servus meus David Princeps in médio eórum: ego Dóminus locútus sum.

℟. Liberábo oves meas, & indúcam eas in terram suam: * In páscuis ubérrimis pascam eas. ℣. Ego veni ut vitam hábeant, & abundántiùs hábeant. * In páscuis. *Ezech.* 34. *Joan.* 10.

Lectio vj.

ET álio loco: Et Rex, inquit, unus erit ómnibus ímperans: & non erunt ultrà duæ gentes, nec dividentur ámpliùs in duo regna: neque polluentur ultrà

trà in idólis suis, & abominatiónibus suis, & in cunctis iniquitátibus suis. Et salvos eos fáciam de univérsis sédibus suis in quibus peccavérunt, & mundábo eos: & erunt mihi pópulus; & ego ero eis Deus: & servus meus David Rex super eos, & Pastor unus erit ómnium eórum.

℟. Congregábo fílios Israël, & non erunt ultrà duæ gentes; & erunt mihi pópulus: * Et † Pastor unus erit ómnium eórum. ℣. Alias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli; illas opórtet me addúcere, & fiet unum ovíle. * Et. Glória. † Pastor. *Ezech.* 37. *Joan.* 10.

In III. Nocturno.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c.* 4.

In illo témpore; Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaüm. Hic cùm audisset quia Jesus veníret à Judæa in Galilæam, ábiit ad eum; & rogábat eum ut descénderet, & sanáret, fílium ejus; (incipiébat enim mori.) Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

18. *In Ev. hab. ad Tumbam SS. Nerei & Achillei. n.* 2.

Quid est quòd régulus rogat ut ad ejus fílium véniat, & tamen ire corporáliter recúsat; ad servum verò Centuriónis non invitátur, & tamen se corporáliter ire pollicétur? Quid est hoc, nisi quòd supérbia nostra retúnditur, qui in homínibus non natúram quâ ad imáginem Dei facti sunt, sed honóres & divítias venerámur? Cùmque pensámus quæ circa eos sunt, profectò interióra mínimè providémus; dum ea considerámus quæ in corpóribus despecta sunt, neglígimus pensáre quòd sunt. Redemptor verò noster ut osténderet quia quæ alta sunt hóminum, despicienda sunt, & quæ despecta sunt hóminum sanctis despicienda non sunt, ad fílium réguli ire nóluit, ad servum Centuriónis ire parátus fuit.

℟. Cùm audisset régulus quia Jesus veníret à Judæa in Galilæam, ábiit ad eum: * Et rogábat eum ut descénderet, & sanáret fílium ejus; incipiébat enim mori. ℣. Deprecabátur Dóminum, dicens: Dómine mi, ádjuva me; præter te nullus est auxiliátor álius. * Et. *Joan.* 4. *Esth.* 14.

Lectio viij.

Certè si nos cujúspiam servus rogáret ut ad eum ire deberémus, prótinus nobis nostra supérbia in cogitatióne tácita respondéret, dicens: Non eas, quia temetipsum degéneras, honor tuus despícitur,

locus vilescit. Ecce de cœlo venit, qui servo in terra occúrrere non déspicit; & tamen humiliári in terra contémnimus, qui de terra sumus. Quid verò apud Deum vílius, quid despéctius esse potest, quàm serváre honórem apud hómines, & interni testis óculos non timére? Unde & in sacro Evangélio ad Pharisæos Dóminus ait: Vos estis qui justificátis vos coram homínibus, Deus autem novit corda vestra; quia quod homínibus altum est, abominábile est apud Deum.

℞. Dixit Jesus: Nisi signa & prodígia vidéritis, non créditis. Dicit régulus: Dómine, descende, priusquàm moriátur fílius meus. * Dicit ei Jesus: Vade, fílius tuus vivit. ℣. Sermo tuus, Dómine, hos qui in te credíderint, consérvat. * Dicit. *Joan.* 4. *Sap.* 16.

Lectio ix.

NOtáte, fratres, notáte quod dícitur. Si enim quod homínibus altum est, abominábile est apud Deum, cordis nostri cogitátio tantò apud Deum in imo est, quantò homínibus in alto; & humílitas cordis nostri tantò apud Deum in alto est, quantò homínibus in imo. Despiciámus ergo, si quid boni gérimus: nulla nos nostra inflet operátio, non rerum abundántia, non glória extollat. Si quibúslibet ex bonis affluéntibus intùs intuméscimus, Deo despecti sumus. Hæc ergo cogitáte, fratres: hæc totâ intentióne pensáte. Nolíte in próximis vestris mundi hujus bona venerári. Hoc propter Deum honoráte in homínibus, quòd facti sunt ad imáginem Dei.

℞. Crédidit homo sermóni quem dixit ei Jesus, & ibat. Jam autem * Eo descendente, † Servi occurrérunt ei, dicentes: Quia fílius ejus víveret. ℣. Nullus sperávit in Dómino, & confúsus est. * Eo. Glória. † Servi. *Joan.* 4. *Eccli.* 2.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. a. Dixérunt servi: Quia herì horâ séptimâ relíquit eum febris. Cognóvit ergo pater quia illa hora erat in qua dixit ei Jesus: Fílius tuus vivit. *Joan.* 4.

Collecta. Orémus.

LArgíre, quæsumus, Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus, & pacem; ut páriter ab ómnibus mundentur offensis, & secúrâ tibi mente desérviant. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi.

Ann. 1528. *in Decret. mor. cap.* 25.

IN conversatióne cum Láicis ita se hábeant Clérici, ut neque ex nímia familiaritáte, aut conversatióne

æquáli reddátur contemptus dignitátis; neque ex nímia austeritáte, fastu aut pompâ superbi aut plùs æquo eláti judicentur.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Crédidit régulus, & domus ejus tota. Hoc secundum signum fecit Jesus, cùm venisset à Judæa in Galilæam. *Joan.* 4.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De Ezechiéle Prophéta. *c.* 2.

FIli hóminis, mitto ego te ad filios Israel, ad gentes apostatríces quæ recessérunt à me: ipsi & patres eórum prævaricáti sunt pactum meum usque ad diem hanc. Et filii durâ fácie & indomábili corde sunt, ad quos ego mitto te; & dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: Si fortè vel ipsi áudiant, & si fortè quiescant, quóniam domus exásperans est, & scient quia Prophéta fúerit in médio eórum. Tu ergò fili hóminis, ne tímeas eos, neque sermónes eórum métuas; quóniam incréduli & subversóres sunt tecum, & cum scorpiónibus hábitas. Verba eórum ne tímeas, & vultus eórum ne formídes; quia domus exásperans est. Loquéris ergo verba mea ad eos, si fortè áudiant, & quiescant, quóniam irritatóres sunt.

℟. Fili hóminis. 289.

Lectio ij. *cap.* 3.

ET dixit ad me: Fili hóminis, vade ad domum Israel, & loquéris verba mea ad eos. Non enim ad pópulum profundi sermónis & ignótæ linguæ, tu mittéris ad domum Israel; neque ad pópulos multos profundi sermónis, & ignótæ linguæ, quorum non possis audíre sermónes: & si ad illos mitteréris, ipsi audirent te. Dómus autem Israel noluit audíre te, quia nolunt audire me: omnis quippe domus Israel attrítâ fronte est & duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum, & frontem tuam duriórem fróntibus eórum. Ut adamantem & ut sílicem dedi fáciem tuam: ne tímeas eos, neque métuas à fácie eórum; quia domus exásperans est.

℟. Ecce, dicit. 289.

Lectio iij.

FIli hóminis, speculatórem dedi te dómui Israel; & áudies de ore meo verbum, & annuntiábis eis ex me. Si dicente me ad ímpium, Morte moriéris, non annuntiáveris ei, neque locútus fúeris ut avertátur à via sua ímpia, & vivat; ipse ímpius in iniquitáte sua moriétur, sánguinem autem ejus de manu tua requíram. Si autem tu annuntiáveris ímpio, & ille non fúerit convérsus ab impietáte

sua & à via sua ímpia ; ipse quidem in iniquitáte sua moriétur, tu autem ánimam tuam liberasti. Sed & si convérsus justus à justítia sua fúerit, & fécerit iniquitátem, ponam offendículum coram eo, ipse moriétur, quia non annuntiasti ei : in peccáto suo moriétur, & non erunt in memória justítiæ ejus quas fecit ; sánguinem verò ejus de manu tua requíram. Si autem tu annuntiáveris justo ut non peccet justus, & ille non peccáverit, vivens vivet, quia annuntiasti ei ; & tu ánimam tuam liberasti.

℟. Vivo ego. 290.

CANON.

Ex Concílio Remensi.
Ann. 1583. *tit. de Cler.*

PRohibémus, ne Clérici sacris initiáti aut beneficiáti se suamque óperam Láicis quamtumvis nobílibus addícant ad rerum domesticárum dispensatiónem, negotiórum civílium procuratiónem, aut áliud áliquid vile indecorumque órdini suo ministérium.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De Ezechiéle Prophéta. *c.* 9.

GLória Dómini Israel assumpta est de Cherub, quæ erat super eum ad limen domûs ; & vocávit virum qui indútus erat líneis, & atramentárium scriptóris habébat in lumbis suis. Et dixit Dóminus ad eum : Transi per médiam civitátem in médio Jerúsalem, & signa Thau super frontes virórum geméntium & doléntium super cunctis abominatiónibus quæ fiunt in médio ejus. Et illis dixit, audiente me : Transíte per civitátem sequentes eum, & percútite : non parcat óculus vester, neque misereámini. Senem, adolescéntulum, & vírginem, párvulum & mulíeres, interfícite usque ad interneciónem : omnem autem super quem vidéritis Thau, ne occidátis ; & à sanctuário meo incípite. Cœpérunt ergo à viris senióribus qui erant ante fáciem domûs. Et dixit ad eos : Contamináte domum, & impléte átria interfectis : egredímini. Et egressi sunt, & percutiébant eos qui erant in civitáte.

℟. Suscitábo. 290.

Lectio ij. cap. 13.

ET factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, vaticináre ad prophétas Israel, qui prophétant ; & dices prophetántibus de corde suo : Audíte verbum Dómini : Hæc dicit Dóminus Deus : Væ prophétis insipiéntibus, qui sequuntur spíritum suum, & nihil vident. Quasi vul-

pes in desertis, prophétæ tui, Israel, erant. Non ascendistis ex adverso, neque opposuistis murum pro domo Israel, ut starétis in prælio in die Dómini. Vident vana, & divínant mendácium, dicentes: Ait Dóminus, cùm Dóminus non míserit eos: & perseveravérunt confirmáre sermónem. Numquid non visiónem cassam vidistis, & divinatiónem mendácem locúti estis? Et dícitis: Ait Dóminus, cùm ego non sim locútus.

℟. Liberábo. 290.

Lectio iij.

PRoptéreà hæc dicit Dóminus Deus: Quia locúti estis vana, & vidistis mendácium: ídeò ecce ego ad vos, dicit Dóminus Deus. Et erit manus mea super prophétas, qui vident vana & divínant mendácium: in consílio pópuli mei non erunt, & in scriptúra domûs Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredientur; & sciétis quia ego Dóminus Deus. Eò quòd decéperint pópulum meum, dicentes: Pax, & non est pax: & ipse ædificábat paríetem, illi autem liniébant eum luto absque páleis. Dic ad eos qui líniunt absque temperatúra, quòd casúrus sit: erit enim imber inundans, & dabo lápides prægrandes désuper irruentes, & ventum procellæ dissipantem.

℟. Congregábo. 291.

CANON.

Ex libro primo sancti Ambrósii Epíscopi, de officiis Ministrórum.

Scrip. c. ann. 391. cap. 20. n. 86.

QUàm prudenter factis convenire Ecclesiásticis, & maximè Ministrórum officiis, árbitror declináre extraneórum convívia, vel ut ipsi hospitáles sitis peregrinántibus, vel ut eâ cautióne nullus sit oppróbrio locus. Convívia quippe extraneórum occupatiónes habent, tum étiam epulandi produnt cupiditátem. Subrépunt étiam fábulæ frequenter de século, ac voluptátibus: cláudere aures non potes, prohibére putátur supérbia. Subrépunt étiam præter voluntátem pócula. Mélius est tuæ domi semel excúses, quàm aliénæ frequenter. Et ut ipse sóbriùs surgas, tamen ex aliéna insoléntia condemnári non debet præséntia tua.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De Ezechiéle Prophéta.

cap. 13.

HÆc dicit Dóminus Deus: Væ quæ consuunt pulvillos sub omni cúbito manûs, & fá-

guis ejus in ipso erit. Quòd si genúerit fílium, qui videns ómnia peccáta patris sui, quæ fecit, timúerit; & non fécerit símile eis, super montes non coméderit, & óculos suos non leváverit ad idóla domûs Israel, & uxórem próximi sui non voláverit, & virum non contristáverit, pignus non retinúerit, & rapínam non rapúerit; panem suum esurienti déderit, & nudum operúerit vestimento, à páuperis injúriâ avérterit manum suam, usúram & superabundántiam non accéperit, judícia mea fécerit, in præceptis meis ambuláverit: hic non moriétur in iniquitáte patris sui, sed vitâ vivet.

℟. Liberábo. 290.

LECTIO iij.

Anima quæ peccáverit, ipsa moriétur. Fílius non portábit iniquitátem patris, & pater non portábit iniquitátem filii: justítia justi super eum erit, & ímpietas ímpii erit super eum. Si autem ímpius égerit pœniténtiam ab ómnibus peccátis suis quæ operátus est, & custodíerit ómnia præcepta mea, & fécerit judícium & justítiam; vitâ vivet, & non moriétur. Omnium iniquitátum ejus quas operátus est, non recordábor: in justítia sua quam operátus est, vivet. Numquid voluntátis meæ est mors ímpii, dicit Dóminus Deus; & non ut convertátur à viis suis, & vivat?

℟. Congregábo. 291.

CANON.

Ex Concílio Carthaginensi tértio.

Ann. 397. can. 25.

Clérici ad víduas vel vírgines, nisi jussu vel permissu Episcopórum & Presbyterórum, non accédant: & hoc non soli fáciant, sed cum Cléricis, vel cum his cum quibus jússerit Epíscopus aut Présbyter. Sed nec ipsi Epíscopi aut Presbyteri soli hábeant accessum ad hujúsmodi féminas, nisi aut Clérici præsentes sint, aut graves áliqui Christiáni.

FERIA SEXTA.

LECTIO j.

De Ezechiéle Prophéta.

cap. 33.

Dic ad domum Israel: vivo ego, dicit Dóminus Deus, nolo mortem ímpii, sed ut convertátur ímpius à via sua, & vivat. Convertímini, convertímini à viis vestris péssimis: & quare moriémini, domus Israel? Tu ítaque, fili hóminis, dic ad fílios pópuli tui: Justítia justi non liberábit eum in quacumque die peccáverit; & ímpietas ímpii non nocébit ei in quacumque die

conversus fúerit ab impietáte sua : & justus non póterit vívere in justítia sua, in quacumque die peccáverit. Etiamsi díxero justo quòd vitâ vivat, & confísus in justítia sua fécerit iniquitátem ; omnes justítiæ ejus oblivióni tradentur, & in iniquitáte sua quam operátus est, in ipsa moriétur. Si autem díxero ímpio : Morte moriéris ; & égerit pœniténtiam à peccáto suo, fecerítque judícium & justítiam, & pignus restitúerit ille ímpius, rapinámque reddíderit, in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quidquam injustum, vitâ vivet, & non moriétur.

℟. Fili hóminis. 289.

Lectio ij. *cap.* 34.

HÆc dicit Dóminus Deus: Væ pastóribus Israel qui pascébant semetipsos : nonne greges à pastóribus pascuntur ? Lac comedebátis ; & lanis operiebámini, & quod crassum erat occidebátis ; gregem autem meum non pascebátis. Quod infírmum fuit non consolidastis, & quod ægrótum non sanastis ; quod confractum est non alligastis, & quod abjectum est non reduxistis, & quod períerat non quæsistis ; sed cum austeritáte imperabátis eis, & cum poténtia. Et dispersæ sunt oves meæ, eò quòd non esset pastor, & factæ sunt in devoratiónem ómnium bestiárum agri, & dispersæ sunt. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus & in universo colle excelso, & super omnem fáciem terræ dispersi sunt greges mei ; & non erat qui requíreret : non erat, inquam, qui requíreret.

℟. Ecce, dicit Dóminus. 289.

Lectio iij.

PRoptéreà, Pastóres, audíte verbum Dómini : Vivo ego, dicit Dóminus Deus : quia pro eo quòd facti sunt greges mei in rapínam, & oves meæ in devoratiónem ómnium bestiárum agri, eo quòd non esset pastor ; neque enim quæsiérunt pastóres mei gregem meum, sed pascébant pastóres semetipsos, & greges meos non pascébant : proptéreà, pastóres, audíte verbum Dómini : Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ipse super pastóres requíram gregem meum de manu eórum, & cessáre fáciam eos ut ultrà non pascant gregem, nec pascant ámplius pastóres semetipsos ; & liberábo gregem meum de ore eórum, & non erit ultrà eis in escam. Quia hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ipse requíram oves meas, & visitábo eas. Sicut vísitat pastor gregem suum, in die quando fúerit in mé-

dio óvium suárum dissipatárum; sic visitábo oves meas, & liberábo eas de ómnibus locis in quibus dispersæ fúerant in die nubis & calíginis.

℟. Vivo ego, dicit Dóminus Deus. 290.

CANON.

Ex Concílio Matisconensi primo.

Ann. 581. *can.* 2.

NUllus Epíscopus, Présbyter, Diáconus, Cléricus, vel quicumque seculáris, in monastériis Puellárum, nisi probátæ vitæ & ætátis provectæ, præter utilitátem aut quamcumque reparatiónem monastérii, ad quascumque eárum necessitátes habitáre, aut secrétas collocutiónes habére præsúmant; nec extra salutatórium aut oratórium ultérius íngredi permittantur.

SABBATO.

Lectio j.

De Ezechiéle Prophéta. *cap.* 34.

HÆc dicit Dóminus Deus ad vos: Ecce ego ipse júdico inter pecus pingue & macilentum; pro eo quòd latéribus & húmeris impingebátis, & córnibus vestris ventilabátis ómnia infirma pécora, donec dispergerentur foràs: salvábo gregem meum, & non erit ultrà in rapínam; & judicábo inter pecus & pecus. Et suscitábo super eas pastórem unum, qui pascat eas, servum meum David: ipse pascet eas, & ipse erit eis in pastórem. Ego autem Dóminus ero eis in Deum, & servus meus David princeps in médio eórum: ego Dóminus locútus sum.

[*Si fiat de Sabbato,* ℟℟℟. *sumentur è II. Noct. Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij. *cap.* 36.

PEperci nómini sancto meo quod pollúerat domus Israel in géntibus, ad quas ingressi sunt. Idcircò dices dómui Israel: Hæc dicit Dóminus Deus: Non propter vos ego fáciam, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum quod polluistis in géntibus ad quas intrastis. Et sanctificábo nomen meum magnum, quod pollútum est inter gentes, quod polluistis in médio eárum; ut sciant gentes quia ego Dóminus, ait Dóminus exercítuum, cùm sanctificátus fúero in vobis coram eis. Tollam quippe vos de géntibus, & congregábo vos de universis terris, & addúcam vos in terram vestram.

Lectio iij.

ET effundam super vos aquam mundam, & mundabímini ab ómnibus

inquinamentis vestris ; & ab universis idólis vestris mundábo vos. Et dabo vobis cor novum, & spíritum novum ponam in médio vestrî : & áuferam cor lapídeum de carne vestra, & dabo vobis cor cárneum. Et Spíritum meum ponam in médio vestrî ; & fáciam ut in præceptis meis ambulétis, & judícia mea custodiátis & operémini. Et habitábitis in terra quam dedi pátribus vestris ; & éritis mihi in pópulum, & ego ero vobis in Deum. Et salvábo vos ex univerfis inquinamentis vestris.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seff. 25. cap. 5.

INgredi intrà septa Monastérii sanctimoniálium némini líceat, cujuscumque géneris aut conditiónis, sexûs, vel ætátis fúerit, sine Epíscopi vel superióris licéntia in scriptis obtenta, sub excommunicatiónis pœna ipso facto incurrenda. Dare autem tantùm Epíscopus vel supérior licéntiam debet in cásibus necessáriis.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Ananias, & Azárias, & Mísael credentes, liberáti sunt de flamma. Dániel in sua simplicitáte liberátus est de ore leónum. 1. *Mach.* 2.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XXI.
POST PENTECOSTEN.
IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Daniélis Prophétæ.

cap. 1.

ANno tértio regni Joákim regis Juda, venit Nabuchodónosor rex Babylónis in Jerúsalem, & obsédit eam ; & trádidit Dóminus in manu ejus Joákim regem Juda, & partem vasórum domûs Dei ; & asportávit ea in terram Sénnaar in domum Dei sui, & vasa íntulit in domum thésauri Dei sui. Et ait rex Asphenez, præpósito eunuchórum, ut introdúceret de fíliis Israel, & de sémine régio & tyrannórum, púeros in quibus nulla esset mácula, decóros formâ, & erudítos omni sapiéntiâ, cautos sciéntiâ, & doctos disciplínâ, & qui possent stare in palátio regis, ut docéret eos lítteras, & linguam Chaldæórum. Et constítuit eis rex annónam per síngulos dies de cibis suis, & de vino unde bibébat ipse ; ut enutríti tribus annis, posteà starént in conspectu regis. Fuérunt ergo inter eos de fíliis Juda, Dániel, Ananias, Mísael & Azárias. Et impósuit eis præpósitus eunuchórum nómi-

na : Daniéli, Baltassar ; Ananíæ, Sidrach ; Misaéli, Misach ; & Azáriæ, Abdénago.

℟. Sit nomen Dómini benedíctum ; quia sapiéntia & fortitúdo ejus sunt. * Ipse revélat abscóndita, & novit in ténebris constitúta ; & lux cum eo est. ℣. Dei sapiéntiam quæ abscóndita est, nemo príncipum hujus séculi cognóvit ; nobis autem revelávit Deus. * Ipse. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.

Lectio ij.

PRopósuit autem Dániel in corde suo, ne pollueretur de mensa regis, neque de vino potûs ejus ; & rogávit eunuchórum præpósitum, ne contaminarétur. Dedit autem Deus Daniéli grátiam & misericórdiam in conspectu príncipis eunuchórum. Et ait princeps eunuchórum ad Daniélem : Tímeo ego Dóminum meum regem, qui constítuit vobis cibum & potum ; qui, si víderit vultus vestros macilentióres præ céteris adolescéntibus coævis vestris, condemnábitis caput meum regi. Et dixit Dániel ad Málasar, quem constitúerat princeps eunuchórum super Daniélem, Ananíam, Misaélem & Azáriam : Tenta nos, óbsecro, servos tuos diébus decem, & dentur nobis legúmina ad vescendum, & aqua ad bibendum ; & contemplare vultus nostros, & vultus puerórum qui vescuntur cibo régio ; & sicut víderis, fácies cum servis tuis. Qui, audíto sermóne hujuscémodi, tentávit eos diébus decem. Post dies autem decem, apparuérunt vultus eórum melióres & corpulentióres præ ómnibus púeris qui vescebantur cibo régio.

℟. Fuérunt in palátio regis Babylónis, de fíliis Juda, Dániel, Anánias, Mísael & Azárias. Et * Propósuit Dániel in corde suo, ne pollueretur de mensa regis, neque de vino potûs ejus. ℣. Qui secundùm carnem sunt, quæ carnis sunt, sápiunt ; qui verò secundùm spíritum sunt, quæ sunt spíritûs, séntiunt. * Propósuit. *Dan.* 1. *Rom.* 2.

Lectio iij.

POrrò Malasar tollébat cibária & vinum potûs eórum : dabatque eis legúmina. Púeris autem his dedit Deus sciéntiam & disciplínam in omni libro & sapiéntiâ ; Daniéli autem intelligéntiam ómnium visiónum & somniórum. Complétis ítaque diébus, post quos díxerat rex ut introduceréntur ; introduxit eos præpósitus eunuchórum in conspectu Nabuchodónosor. Cùmque eis locútus fuisset rex, non sunt invénti tales de univérsis ut Dániel,

Anánias, Mísael & Azárias; & stetérunt in conspectu regis: & omne verbum sapiéntiæ & intellectûs, quod sciscitátus est ab eis rex, invénit in eis décuplum super cunctos aríolos & magos qui erant in universo regno ejus. Fuit àutem Dániel usque ad annum primum Cyri regis.

℟. Apparuérunt vultus eórum melióres præ ómnibus púeris qui vescebantur cibo régio. * Púeris his dedit Deus sciéntiam & disciplínam in omni libro & sapiéntiâ; Daniéli autem intelligéntiam ómnium visiónum. ℣. Alii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secundùm eumdem Spíritum, álii interpretátio sermónum. * Púeris. Glória. * Púeris. *Dan.* 1. 1. *Cor.* 12.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

De Off. Minist. l. 2. *c.* 10. *&* 11.

DAniel ex captívis, regálium consultórum árbiter factus, consíliis suis emendávit præséntia, annuntiávit futúra. Ex his enim quæ frequenter interpretátus osténderat veri se esse annúntium, fides ei in ómnibus deferebátur. Quis Daniélis consílium refúgeret, de quo Deus ipse dixit: Quis Daniéle sapiéntior? Aut quómodò hómines de eórum dubitáre méntibus possent, quibus Deus tantam conferébat grátiam? Quàm purus Daniélis ánimus, ut mulcéret bárbaros mores, mitigáret leónes! quæ in illo temperantia! quanta ánimi & córporis continéntia! Nec immérito mirábilis factus ómnibus, quando (quod vehementer admirantur hómines) regálibus fultus amicítiis, aurum non quærébat, nec delátum sibi honórem pluris faciébat quàm fidem. Quin étiam periclitári malébat pro lege Dómini, quàm pro grátia hóminis inflecti.

℟. Loquens rex, ait Daniéli: * Verè Deus vester Deus deórum est, & Dóminus regum, & revélans mystéria; quóniam tu potuisti aperíre sacramentum. ℣. Animális homo non pércipit ea quæ sunt Spíritûs Dei; stultítia enim est illi, & non potest intellígere. * Verè. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.

LECTIO v.

Lib. 3. *de Spiritu sancto cap.* 6.

PEr Spíritum datur sermo sapiéntiæ. Dániel, nisi accepisset Dei Spíritum, nunquam potuisset deprehéndere adultérium libídinis, mendácium fraudis. Nam cùm Susanna presby-

terórum conjuratiónibus appetíta, inflexam pópuli mentem vidéret contemplatióne seniórum; & ómnibus destitúta subsídiis, sola inter hómines pudicítiæ suæ cónscia Deum árbitrum precarétur: Exaudívit, inquit, Dóminus vocem ejus, cùm ducerétur ut períret; & excitávit Dóminus Spíritum sanctum púeri adolescentis, cui nomen Dániel. Itaque secundùm accepti Spíritûs sancti grátiam, vacillántia perfidórum testimónia deprehendit: neque enim ália nisi divínæ fuit operátio potestátis, ut eos vox sua próderet, quorum latébat affectus. Ac ne quis fortè exístimet, quia, dicente scriptúrâ, Excitávit Deus Spíritum sanctum púeri adolescentis, spíritum in eo putet fuisse hóminis, non Spíritum sanctum; legat in posterióribus, & invéniet quia Spíritum sanctum accépit Dániel, & ídeò prophetávit. Dénique & rex eum prætúlit, quia habébat grátiam spiritálem. Sic enim dicit: Tu autem, Dániel, potes; quia Spíritus sanctus Dei in te est. Et infrà Scriptúra dicit: Et fuit Dániel præpósitus illis; quóniam Spíritus erat súperans in eo.

℟. Exclamávit Susanna, & dixit: Deus ætérne, qui abscónditórum es cógnitor, tu scis quóniam falsum testimónium tulérunt me; & ecce mórior. * ...dívit autem Dómin... cem ejus. ℣. Deus qu... ficat, quis est qui co... net? * Exaudívit. D... Rom. 8.

Lectio vj.

Sermo sancti Aug... Epíscopi. *In Ep.* *Tract.* 8. *c.* 4. *nu...*

INténdite quid dica... mo, agnosce eum... pra te est, ut agnos... quæ infra te sunt. Ide... Dániel agnovisset su... Deum, agnovérunt... supra se leónes. Si... non agnoscis illum q... pra te est, superiórer... temnis, súbderis inf... Proptéreà supérbia ... tiórum unde dómit... De ranis & muscis. P... Deus & leónes mítter... áliquis magnus leór... rendus est. Quantò illi... superbióres, tantò de... contemptibílibus & a... fracta est eórum cervi... la. Sed Daniélem ag... runt leónes, quia ille... tus Deo erat. Quid! ... tyres qui ad béstias p... vérunt, & ferárum ... bus laceráti sunt, non... sub Deo? Aut erant... Dei tres viri, & non... servi Dei Machabæi? ... vit ignis servos Dei t... ros, quos non ussit,... rum nec vestimenta ... pit: & non agnóvit M...

bæos ? Agnóvit Machabæos : sed opus erat quodam flagello, permittente Dómino, qui dixit in Scriptúra : Flagellat omnem filium quem récipit. Visibíliter quosdam visus est deservisse, quosdam visus est eripuisse. Ideò quosdam erípuit, ne putes illum non potuisse erípere. Testimónium dedit, quia potest; ut ubi non facit, secretiórem intélligas voluntátem, non suspicéris difficultátem.

℟. Benedíctus Deus, qui misit Angelum suum, & éruit servos suos qui credidérunt in eum : * Et † Tradidérunt córpora sua, ne adorárent omnem deum, excepto Deo suo. ℣. Per fidem obturavérunt ora leónum, extinxérunt ímpetum ignis, * Et tradidérunt. Glória Patri. † Tradidérunt. *Dan.* 3. *Hebr.* 11.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum. *c.* 18.

IN illo témpore; Dixit Jesus : Assimilátum est regnum cœlórum hómini regi, qui vóluit ratiónem pónere cum servis suis. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 27. in Genes.

UT discámus parábolam hanc ob animárum nostrárum salútem à Dómino addúctam, *audi quæ inferuntur : Sic* & Pater vester cœlestis fáciet vobis, inquit, si non unusquisque fratri suo remiséritis è córdibus vestris delícta illórum. Magnum parábolæ lucrum, modò atténdere voluérimus. Quid enim tantùm potérimus dimíttere, quantùm nobis à Dómino dimíttitur ? Et nos quidem, si hoc voluérimus, conservis remíttimus; ipsi verò à Dómino remissiónem accípimus. Et vide ut diligenter síngula sunt dicta. Non enim dixit simplíciter, Si non dimiséritis homínibus peccáta; sed, Si non unusquisque fratri suo remiséritis è córdibus vestris delícta illórum. Adverte quómodò vult cor nostrum in quiéte & tranquillitáte esse, & mentem nostram à perturbatiónibus aliénam, affectionibusque ómnibus líberam, plurimumque nos erga próximum dilectiónis stúdium declaráre.

℟. Prócidens servus orábat dóminum : Patiéntiam habe in me. Misertus dóminus débitum dimísit ei. Egressus autem * Servus unum de conservis suis suffocábat, dicens : Redde quod debes. ℣. Homo hómini reservat iram, & à Deo quærit medélam?* Servus. *Matth.* 18. *Eccli.* 28.

LECTIO viij.

ALio quoque loco íterùm dicentem audíre licet : *Si dimiséritis homínibus de-*

licta illórum, dimíttet & vobis Pater vester cœlestis. Ne ígitur putémus, dum hoc fácimus, nos álteri gratificári, aut magnum quoddam beneficium apud illum depónere. Nam ipsi sumus qui beneficio frúimur, & multùm lucri inde nobis conciliámus: sicut étiam si hoc non fecérimus, omníno nihil eos lædere potérimus, nobis ipsis autem intolerábilem gehennæ pœnam parámus. Idcircò óbsecro ut cogitantes hæc, nunquam admittámus, ut eórum qui nos contristârunt vel álias offendérunt, injúriæ reminiscámur, vel inimíco ánimo erga illos afficiámur: sed considerantes quanta hoc nobis ásferat benefica, & quantam apud Dóminum fidúciam; & ante ómnia, quòd reconciliári cum iis qui nos injúriâ affecére, peccatórum nostrórum assúmptio quædam sit: festinémus, & anhelémus ut parátum inde lucrum reputantes, tam officiósi in eos simus qui nos offendérunt, quàm sumus in eos qui verè nobis benefáciunt. Nam si sápimus, non ita nobis prodesse póterunt qui benévoli in nos sunt, & demeréri cúpiunt; ut istórum cultus & observátio divínum favórem nobis conciliábit, nosque sarcínâ peccatórum levábit.

℞. Prócidens conservus ejus, rogábat eum: Pat[ientiam] habe in me: & óm[nia] reddam tibi. Ille nóluit, * Misit eum in cárcer[em] donec rédderet débi[tum]. ℣. In hóminem símilem non habet misericórdi[am] quis exorábit pro de[lictis] illíus? * Misit eum. *M[att.]* 18. *Eccli.* 28.

Lectio ix.

Cogita, óbsecro te, quanta sit h[...] tútis magnitúdo. [...] vel ex præmiis q[...] [...]o illam universi D[...] [...]as mísit. Nam cù[...] [...]xis Dilígite inimíc[...] [...]stri benedícite ei[...] [...] pe[...] quuntur vos, [...] pro [...] lumniántibus [...] qui[...] blímia sunt p[...] [...]pta, mumque vér[...] [...]a tan[...] tia, inquit: [...]efficiá[...] símiles Patri [...]tro q[...] cœlis est; qu[...] [...]lem [...] oríri facit su[...] [...]on[...] malos, & plu[...] [...] j[...] & injustos. Vi[...] [...] facultas fert h[...] símilis fiat qui non ulcíscitur e[...] fendit, sed & pr[...] studet? Ne ígitur [...] tiâ nostrâ tálibus n[...] dénius bonis & præm[...] omnem sermónem cendunt; sed modis [...] bus boni hujus óperis [...] cura sit, cogaturque & [...] diátur mens, ut párea[t] præceptis. Nam prop[ter] hanc admonitiónem & nunc feci, & parábola

médium áttuli; & quanta sit hujus boni óperis magnitúdo, & quantum inde lucrum nobis accrescat, osténdi; ut cùm adhuc tempus est, si quis ex vobis est qui álium hábeat sibi infensum, óperam det ut officiósè reconciliétur.

℟. Nolíte condemnáre, & non condemnabímini: * Dimíttite, & dimittémini; eâdem quippe mensúrâ quâ mensi fuéritis, remetiétur vobis. ℣. Qui vindicári vult, à Dómino invéniet vindictam; & peccáta illíus servans servábit. * Dimíttite. Glória Patri. * Dimíttite. *Luc.* 6. *Eccli.* 28.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. Omne débitum dimísi tibi, serve nequam, quóniam rogasti me: nonne ergo opórtuit & te miseréri conservi tui, sicut & ego tuî misertus sum? *Matth.* 18.

Collecta. Orémus.

FAmíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínuâ pietáte custódi; ut à cunctis adversitátibus, te protegente, sit líbera, & in bonis áctibus tuo nómini sit devóta; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Moguntíno.

Ann. 813. *cap.* 44.

OBlatiónem & panem in Ecclésia fácere júgiter admoneátur pópulus Christiánus; quia oblátio sibi & suis magnum est remédium animárum, & in ipsa pace vera unanímitas & concórdia demonstrátur.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. Irátus Dóminus trádidit servum tortóribus, quoadusque rédderet universum débitum: sic & Pater cœlestis fáciet vobis, si non remiséritis unusquisque fratri suo de córdibus vestris. *Matth.* 18.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De Daniéle Prophéta.

cap. 2.

IN anno secundo regni Nabuchodónosor, vidit Nabuchodónosor sómnium, & contérritus est spíritus ejus, & sómnium ejus fugit ab eo. Præcépit autem rex ut convocarentur aríoli, & magi, & maléfici, & Chaldæi, ut indicárent regi sómnia sua: qui cùm venissent, stetérunt coram rege. Et dixit ad eos rex Vidi sómnium, & mente confúsus ignóro quid víderim. Responderuntque Chaldæi regi Syriacè; Rex, in sempitérnum vive; dic sómnium servis tuis, & interpretatiónem ejus indicábimus. Et respondens rex, ait Chaldæis: Sermo recessit à me; nisi indicavéritis mihi sómnium, & conjectúram ejus, peribitis vos, & do-

mus veſtræ publicabuntur: ſi autem ſómnium & conjectúram ejus narravéritis, præmia, & dona, & honórem multùm accipiétis à me.

℟. Sit nomen. 302.

Lectio ij.

RESpondentes ergo Chaldæi coram rege, dixérunt: Non eſt homo ſuper terram qui ſermónem tuum, rex, poſſit implére; ſed neque regum quiſquam magnus & potens verbum hujuſcémodi ſciſcitátur ab omni ariolo, & mago, & Chaldæo: ſermo enim quem tu quæris, rex, gravis eſt: nec reperiétur quiſquam qui indicet illum in conſpectu regis, exceptis diis quorum non eſt cum homínibus conversátio. Quo audíto, rex in furóre & in ira magna præcépit ut perírent omnes ſapientes Babylónis. Et egreſsâ ſenténtiâ, ſapientes interficiebantur, quærebanturque Dániel & ſócii ejus, ut perírent. Tunc Dániel requisívit de lege atque ſententia ab Arioch príncipe milítiæ regis.

℟. Fuérunt in palátio. 302.

Lectio iij.

CUm ergo rem indicaſſet Arioch Daniéli, Dániel ingreſſus rogávit regem, ut tempus daret ſibi ad ſolutiónem indicandam regi. Et ingreſſus eſt domum ſuam Ananiæque, & Miſaéli, & Azáriæ ſóciis ſuis indicávit negótium, ut quærerent miſericórdiam à fácie Dei cœli ſuper ſacramento iſto, & non perírent Dániel & ſócii ejus, cum céteris ſapiéntibus Babylónis. Tunc Daniéli myſtérium per viſiónem nocte revelátum eſt: & benedixit Dániel Deum cœli. Et locútus, ait: Sit nomen Dómini benedictum à ſéculo & uſque in ſéculum; quia ſapiéntia & fortitúdo ejus ſunt, & ipſe mutat témpora & ætátes, transfert regna atque conſtítuit; dat ſapiéntiam ſapiéntibus, & ſciéntiam intelligéntibus diſciplínam. Ipſe revélat profunda & abſcóndita, & novit in ténebris conſtitúta; & lux cum eo eſt. Tibi, Deus patrum noſtrórum, confíteor, teque laudo; quia ſapiéntiam & fortitúdinem dediſti mihi: & nunc oſtendiſti mihi quæ rogávimus te, quia ſermónem regis aperuiſti nobis.

℟. Apparuérunt. 303.

CANON.

Ex Capitulári Herardi Turonenſis Epíſcopi.

Ann. 858. *cap.* 35 & 132.

DEcimæ & fidéliter à pópulis dentur, & canónicè à Presbyteris diſpenſentur. (Eaſdem) nullus Sacerdótum cum lite & júrgio ſuſcípiat, ſed prædicatióne magìs & admonitióne.

IA TERTIA.

Lectio j.

)aniéle Prophéta.

cap. 2.

Aniel ingressus ad Arioch, quem consti- uerat rex ut pérderet es Babylónis, sic ei ; est : Sapientes Ba- ; ne perdas; intróduc conspectu regis, & nem regi narrábo. Arioch festínus intro-)aniélem ad regem, ei : Inveni hóminem iis transmigratiónis qui solutiónem regi iet. Respondit rex, t Daniéli cujus no- at Baltassar : Putasne otes mihi indicáre m quod vidi, & in- atiónem ejus? Et res- s Dániel coram re- t : Mystérium quod térrogat, sapientes , arioli & arúspices nt indicáre regi; sed us in cœlo revélans ia, qui indicávit tibi, buchodónosor, quæ a sunt in novíssimis ribus.

Loquens. 303.

Lectio ij.

, rex, vidébas ; & ce quasi státua una is, statua illa magna; túrâ sublímis stabat te, & intúitus ejus rríbilis. Hujus státuæ caput ex auro óptimo erat; pectus autem & bráchia de argento : porrò venter & fémora ex ære ; tíbiæ autem férreæ; pedum quædam pars erat férrea, quædam autem fictilis. Vidébas ita, donec abscissus est lapis de monte sine mánibus, & percussit státuam in pédibus ejus férreis & fictílibus, & commínuit eos. Tunc contríta sunt páriter ferrum, testa, æs, argentum, & aurum; & redacta quasi in favillam æstívæ áreæ, quæ rapta sunt vento; nullusque locus inventus est eis : lapis autem qui percússerat státuam, factus est mons magnus & implévit universam terram. Hoc est sómnium.

℟. Exclamávit. 304.

Lectio iij.

INterpretatiónem quoque ejus dicémus coram te, rex. Tu rex regum es; & Deus cœli regnum, & fortitúdinem, & impérium, & glóriam dedit tibi : & ómnia in quibus hábitant filii hóminum, & béstiæ agri ; vólucres quoque cœli dedit in manu tua, & sub ditióne tua universa constítuit : tu es ergo caput áureum. Et post te consurget regnum áliud minus te, argénteum. Et regnum tértium áliud, æreum, quod imperábit universæ terræ. Et regnum quartum erit velut ferrum;

quómodò ferrum comminuit & domat ómnia, sic comminuet & cónteret ómnia hæc. Porrò quia vidisti pedum & digitórum partem testæ figuli, & partem férream; regnum divísum erit, quod tamen de plantário ferri oriétur, secundùm quòd vidisti ferrum mistum testæ ex luto. Et digitos pedum ex parte férreos, & ex parte fictiles: ex parte regnum erit sólidum, & ex parte contrítum. Quòd autem vidisti ferrum mistum testæ ex luto, commiscebuntur quidem humáno sémine, sed non adhærébunt sibi, sícuti ferrum miscéri non potest testæ. In diébus autem regnórum illórum suscitábit Deus cœli regnum quod in æternum non dissipábitur; & regnum ejus álteri pópulo non tradétur: comminuet autem & consumet universa regna hæc; & ipsum stabit in æternum.

℟. Benedictus Deus. 305.

CANON.

Ex libro secundo sancti Ambrósii Epíscopi de officiis Ministrórum.

Script. circa. ann. 391.

cap. 21.

DEcet Dei ministrum esse benignum, justum, non aliéni cúpidum, imò de suo jure pótiùs cedentem áliqua, si fúerit lacessítus, quàm aliéna jura pulsantem, fugitantem lítium, abhorrentem à júrgiis, redimentem concórdiam & tranquillitátis grátiam; síquidem de suo jure virum bonum áliquid relaxáre, non solùm liberalitátis, sed étiam plerumquè commoditátis est. Primùm dispéndio litis carére, non mediócre est lucrum. Deinde accédit ad fructum quòd augétur amicítia ex qua oriuntur plúrimæ commoditátes, quæ contemnenti áliqua in témpore pósteà fructuósæ erunt.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De Daniéle Prophéta.

cap. 3.

NAbuchodónosor rex fecit státuam áuream, altitúdine cubitórum sexaginta, latitúdine cubitórum sex, & státuit eam in campo Dura provínciæ Babylónis. Itaque Nabuchodónosor rex misit ad congregandos sátrapas, magistrátus & júdices, duces & tyrannos, & præfectos, omnesque príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem státuæ quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Tunc congregáti sunt sátrapæ, magistrátus & júdices, duces & tyranni, & optimátes qui erant in potestátibus constitúti, & univérsi príncipes regiónum, ut convenírent ad dedica-

:m ſtátuæ quam eréxe-
Nabuchodónoſor rex.
unt autem in conſpectu
æ quam poſúerat Na-
.odónoſor rex; & præco
ábat valenter : Vobis
ır pópulis, tríbubus &
iis : In hora quâ audié-
ónitum tubæ, & fiſtu-
& cítharæ, ſambúcæ,
altérii, & ſymphóniæ,
iiverſi géneris muſicó-
, cadentes adoráte ſtá-
ı áuream quam conſtí-
Nabuchodónoſor rex.
iis autem non proſtrá-
doráverit, eâdem horâ
tur in fornácem ignis
ntis.

Sit nomen Dómini. 302.

Lectio ij.

atimque in ipſo témpo-
: accedentes viri Chal-
accuſavérunt Judæos,
runtque Nabuchodóno-
egi : Rex, in æternum
; tu, rex, poſuiſti de-
ım, ut omnis homo qui
erit ſónitum tubæ, fiſ-
, & cítharæ, ſambúcæ,
altérii, & ſymphóniæ,
iiverſi géneris muſicó-
, proſternat ſe, & adó-
tátuam áuream; ſi quis
m non prócidens ado-
rit, mittátur in forná-
ignis ardentis. Sunt er-
viri Judæi quos conſti-
i ſuper ópera regiónis
lónis; Sidrach, Miſach
odénago : viri iſti con-
ſérunt, rex, decrétum
n; deos tuos non co-
lunt; & ſtátuam áuream quam erexiſti, non adórant. Tunc Nabuchodónoſor in furóre & in ira præcépit ut adducerentur Sidrach, Miſach & Abdénago; qui confeſtim adducti ſunt in conſpectu regis. Pronuntianſque Nabuchodónoſor rex, ait eis : Verène, Sidrach, Miſach & Abdénago, deos meos non cólitis; & ſtátuam áuream quam conſtítui, non adorátis?

℟. Fuérunt in palátio. 302.

Lectio iij.

Reſpondentes Sidrach, Miſach & Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónoſor : Non oportet nos de hac re reſpondére tibi; ecce enim Deus noſter quem cólimus, poteſt erípere nos de cámino ignis ardentis, & de mánibus tuis, ô rex, liberáre. Quòd ſi nolúerit, notum ſit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus; & ſtátuam áuream quam erexiſti, non adorámus. Tunc Nabuchodónoſor replétus eſt furóre; & aſpectus faciéi illíus immutátus eſt ſuper Sidrach, Miſach & Abdénago : & præcépit ut ſuccenderétur fornax ſéptuplum quàm ſuccendi conſuéverat. Et viris fortiſſimis de exércitu ſuo juſſit, ut, ligátis pédibus Sidrach, Miſach & Abdénago, mítterent eos in fornácem ignis

ardentis. Et confestim viri illi vincti cum braccis suis, & tiaris, & calceamentis, & véstibus, missi sunt in médium fornácis ignis ardentis; nam jussio regis urgébat: fornax autem succensa erat nimìs. Porrò viros istos qui míserant Sidrach, Misach & Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach & Abdénago, cecidérunt in médio camíno ignis ardentis, colligáti. Et ambulábant in médio flammæ, laudantes Deum, & benedicentes Dómino.

℟. Apparuérunt. 303.

CANON.

Ex Concílio Carthaginensi quarto.

Ann. 397. *can.* 92. 93. & 94.

SEditionários statúimus nunquam ordinandos Cléricos, sicut nec usurários, & injuriárum suárum ultóres. Oblatiónes dissidéntium, neque in sacrário, neque in gazophylácio recipiantur. Eórum quoque qui páuperes ópprimunt, dona à Sacerdótibus refutanda.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De Daniéle Prophéta. *c.* 3.

NAbuchodónosor rex obstúpuit, & surrexit própere, & ait optimátibus suis: Nonne tres viros mísimus in médium ignis compedítos? Qui respondentes regi, dixérunt: Verè, rex. Respondit, & ait: Ecce ego vídeo quátuor viros solútos, & ambulantes in médio ignis, & nihil corruptiónis in eis est; & spécies quarti símilis fílio Dei. Tunc accessit Nabuchodónosor ad óstium fornácis ignis ardentis, & ait: Sidrach, Misach & Abdénago, servi Dei excelsi, egredímini, & veníte. Statimque egressi sunt Sidrach, Misach & Abdénago de médio ignis. Et congregáti sátrapæ, & magistrátus, & júdices, & potentes regis, contemplabantur viros illos, quóniam nihil potestátis habuisset ignis in corpóribus eórum, & capillus cápitis eórum non esset adustus, & sarábala eórum non fuissent immutáta, & odor ignis non transisset per eos.

℟. Loquens rex. 303.

Lectio ij.

ET erumpens Nabuchodónosor, ait: Benedictus Deus eórum: Sidrach vidélicet, Misach & Abdénago, qui misit Angelum suum, & éruit servos suos qui credidérunt in eum: & verbum regis immutavérunt, & tradidérunt córpora sua, ne servírent, & ne adorárent omnem deum, excepto Deo suo. A me ergo pósitum est hoc decré-

tum : Ut omnis pópulus, tribus, & lingua, quæcumque locúta fuerit blasphémiam contra Deum Sidrach, Misach & Abdénago, dispereat, & domus ejus vastétur, neque enim est alius Deus qui possit ita salváre.

℟. Exclamávit. 304.

Lectio iij.

TUnc rex promóvit Sidrach, Misach & Abdénago in província Babylónis. Nabuchodónosor rex, ómnibus pópulis, géntibus & linguis, qui hábitant in universa terra : Pax vobis multiplicétur. Signa & mirabília fecit apud me Deus excelsus : plácuit ergo mihi prædicáre signa ejus, quia magna sunt ; & mirabília ejus, quia fórtia ; & regnum ejus, regnum sempitérnum ; & potestas ejus in generatiónem & generatiónem.

℟. Benedictus. 305.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Lib. 1. *cap.* 13.

CAvendum summópere Sacerdótibus, ut ab avarítiæ peste quæ est idolórum sérvitus, & cupiditáre quæ radix ómnium malórum est, suosque sectatóres à regno Christi exclúdunt, se compescant ; quóniam dignè non possunt súbditis prædicáre, ut ab his se abstíneant, cùm ipsi his, quod valde dédecens, imò periculósum est, se mancipáverint.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De Daniéle Prophéta.

cap. 4.

DAniel cujus nomen Baltassar, cœpit intrà semetipsum tácitus cogitáre quasi unâ horâ, & cogitatiónes ejus conturbábant eum. Respondens autem rex ait : Baltassar, sómnium & interpretátio ejus non conturbent te. Respondit Baltassar, & dixit : Dómine mi, sómnium his qui te odérunt, & interpretátio ejus hóstibus tuis sit. Arbórem quam vidisti sublímem atque robustam, cujus altitúdo pertingit ad cœlum, & aspectus illíus in omnem terram, & rami ejus pulchérrimi, & fructus ejus nímiùs, & esca ómnium in ea ; subter eam habitantes béstiæ agri, & in ramis ejus commorantes aves cœli : tu es rex qui magnificátus es, & invaluisti ; & magnitúdo tua crevit, & pervénit usque ad cœlum ; & potestas tua in términos universæ terræ.

℟. Sit nomen. 302.

Lectio ij.

QUòd autem vidit rex Vigilem & Sanctum descéndere de cœlo & dícere: Succídite arbórem, & dissipáte illam; áttamen germen radícum ejus in terra dimíttite, & vinciátur ferro & ære in herbis foris, & rore cœli conspergátur, & cum feris sit pábulum ejus, donec septem témpora mutentur super eum: hæc est interpretátio senténtiæ Altíssimi, quæ pervénit super dóminum meum regem. Ejícient te ab homínibus, & cum béstiis ferísque erit habitátio tua; & fœnum ut bos cómedes, & rore cœli infundéris: septem quoque témpora mutabuntur super te, donec sciat quòd dominétur Excelsus super regnum hóminum; & cuicumque volúerit, det illud.

℟. Fuérunt in palátio. 302.

Lectio iij.

QUòd autem præcépit ut relinquerétur germen radícum ejus, id est, árboris: regnum tuum tibi manébit, postquàm cognóveris potestátem esse cœlestem. Quámobrem, rex, consílium meum pláceat tibi; & peccáta tua eleemósynis rédime, & iniquitátes tuas misericórdiis páuperum: fórsitan ignoscet delíctis tuis. Omnia hæc venérunt super Nabuchodónosor regem.

℟. Apparuérunt. 303.

CANON.

Ex Epístola sancti Anselmi ad Paulum Abbátem sancti Albáni.

Script. ann. 1077. *lib.* 1. *epist.* 71.

SUnt multi Prælati ádeò cauti ne fiant pródigi, & quæ habent irrationabíliter perdant, ut avári fiant, & quæ servant inutíliter putrescant. Sic studiósè, ut servis & paupéribus Dei, & sancto loco semper sátagunt áliquid acquírere, ut dolósè semper alícui tentent áliquid auferre. Sic animantur zelo corrigendi stultos, ut accendantur crudelitáte vel cupiditáte colligendi nummos. Hæc ígitur vestra prudéntia sollícitè cáveat. Táliter peccantes coargúite, ut nec crudélitas adsit, nec avarítia.

SABBATO.

Lectio j.

De Daniéle Prophéta. *c.* 5.

BAltassar rex fecit grande convívium optimátibus suis mille; & unusquísque secundùm suam bibébat ætátem. Præcépit ergo jam temulentus, ut afferrentur vasa áurea & argéntea, quæ asportáverat Nabuchodónosor pater ejus de

plo quod fuit in Je-
a, ut bíberent in eis
optimátes ejus, uxó-
ejus & concubínæ.
llata sunt vasa áurea
atea, quæ asportáve-
templo quod fúerat
salem; & bibérunt
ex & optimátes ejus,
& concubínæ illius.
nt vinum, & laudá-
os suos áureos & ar
, æreos, férreos, li-
ue & lapideos. In eâ
râ apparuérunt digi-
asi manus hóminis
tis contra candelá-
n superfície pariétis
giæ: & rex aspicié-
culos manûs scriben-
nc fácies regis com-
est, & cogitatiónes
nturbábant eum, &
ges renum ejus sol-
ur, & génua ejus ad
em collidebantur.

at de Sabbato, ℟. ℟. ℟.
ur è II. Nocturno Do-
præcedentis.]

Lectio ij.

introdúctus est Dá-
coram rege. Ad quem
as rex ait: Tu es Dá-
fíliis captivitátis Ju-
quem addúxit pater
ex de Judæa? Audívi
uóniam spíritum deó-
ábeas; & sciéntia, in-
ntiaque ac sapiéntia
ores inventæ sunt in
nunc introgressi sunt
spectu meo sapientes

magi, ut scriptúram hanc
légerent, & interpretatiónem ejus indicárent mihi;
& nequivérunt sensum hujus sermónis edícere. Porrò
ego audívi de te, quòd possis obscúra interpretári, &
ligáta dissólvere: si ergo vales scriptúram légere, & interpretatiónem ejus indicáre mihi, púrpurâ vestiéris,
& torquem áuream circa collum tuum habébis, &
tértius in regno meo princeps eris. Ad quæ respondens Dániel, ait coram rege: Múnera tua sint tibi,
& dona domûs tuæ álteri da: scriptúram autem legam tibi, rex, & interpretatiónem ejus osténdam
tibi.

Lectio iij.

HÆc est autem scriptúra quæ digesta est: Mane, Thecel, Phares. Et hæc
est interpretátio sermónis. Mane: Numerávit Deus regnum tuum, & complévit
illud. Thecel: Appensus es in statéra, & inventus es
mínus habens. Phares: Divísum est regnum tuum, &
datum est Medis & Persis. Tunc, jubente rege, indútus est Dániel púrpurâ, &
circúmdata est torques áurea collo ejus; & prædicátum est de eo quòd habéret
potestátem tértius in regno suo. Eâdem nocte interfectus est Baltassar rex Chaldæus: & Dárius Medus suc-

cessit in regnum annos natus sexaginta duos.

¶ *Si duæ tantùm supersint hebdomadæ usque ad Adventum, (quod contingit quando Pascha accidit* xxiv. *vel* xxv. *Aprilis*) *Ant.* Omnes habitatóres. *cum omnibus Lectionibus sequentis hebdomadæ, quæ de Daniele sunt, prætermittitur; & pro Officio Dominicæ & hebdomadæ XXII. ponitur Officium Dominicæ & hebdomadæ XXIII. Sabbato verò hujus hebdomadæ fit de Psalterio, & in eo ponitur pro iij. Lectione Homilia Dominicæ XXII. cum suo* ℟. *Ad Laudes verò ponitur Ant. ad* Benedíctus. *& Collecta de eadem Dominica, quæ dicitur etiam ad omnes Horas usque ad Nonam inclusivè, nisi occurrat Festum Semiduplex aut suprà : quo casu fit tantùm Commemoratio prædicta Dominicæ per Homiliam in Nocturno & in Laudibus per Antiphonem ad* Benedíctus. *& Collectam.*]

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *Ann.* 829. *lib.* 1. *cap.* 18.

CONvenit pastóribus Ecclesiárum res Ecclésiæ possidére, non ab his possidéri; &, ut Prosper scribit, eas possidendo debent contémnere; & non sibi, sed áliis possidére.

Ad Magníficat.

Ant. 5. a. Omnes habitatóres terræ apud Altíssimum in níhilum reputáti sunt; juxta voluntátem enim suam facit, & non est qui resístat mánui ejus, & dicat ei : Quare fecísti? *Dan.* 4.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XXII. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De Daniéle Prophéta. *c.* 6.

PLácuit Dario, & constítuit super regnum sátrapas centum viginti, ut essent in toto regno suo; & super eos príncipes tres, ex quibus Dániel unus erat; ut sátrapæ illis rédderent rationem, & rex non sustinéret moléstiam. Igitur Dániel superábat omnes príncipes & sátrapas, quia Spíritus Dei ámplior erat in illo. Porrò rex cogitábat constitúere eum super omne regnum; unde príncipes & sátrapæ quærébant occasiónem ut invenírent Daniéli ex látere regis; nullamque causam & suspiciónem reperíre potuérunt, eò quòd fidélis esset, & omnis culpa & suscípio non inveniréntur in eo. Dixérunt ergo viri illi : Non inveniémus Daniéli huic áliquam occa-

sionem, nisi fortè in lege Dei sui.

℟. Sit nomen. 300.

Lectio ij.

TUnc príncipes & sátrapæ surripuérunt regi, & sic locúti sunt ei: Dari rex, in æternum vive: consílium iniérunt omnes príncipes regni tui, magistrátus & sátrapæ, senatóres & júdices, ut decrétum imperatórium éxeat & edictum; ut omnis qui petíerit áliquam petitiónem à quocumque Deo & hómine, usque ad triginta dies, nisi à te, rex, mittátur in lacum leónum. Nunc ítaque, rex, confírma senténtiam, & scribe decrétum; ut non immutétur quod statútum est à Medis & Persis, nec prævaricári cuíquam líceat. Porrò rex Daríus propósuit edictum, & státuit. Quod cùm Dániel comperisset, id est, constitútam legem, ingressus est domum suam; & fenestris apertis in cœnáculo suo contra Jerúsalem, tribus tempóribus in die flectébat génua sua, & adorábat, confitebaturque coram Deo suo, sicut & antè fácere consuéverat.

℟. Fuérunt in palátio. 300.

Lectio iij.

VIri ergo illi curiósiùs inquirentes, invenérunt Daniélem orantem & obsecrantem Deum suum. Et accedentes locúti sunt regi super edicto: Rex, numquid non constituisti, ut omnis homo qui rogáret quemquam de diis & homínibus usque ad dies triginta, nisi te, rex, mitterétur in lacum leónum? Ad quos respondens rex, ait: Verus est sermo juxta decrétum Medórum atque Persárum, quod prævaricári non licet. Tunc respondentes, dixérunt coram rege: Dániel de filiis captivitátis Juda non curávit de lege tua, & de edicto quod constituisti; sed tribus tempóribus per diem orat obsecratióne suâ. Quod verbum cùm audisset rex, satìs contristâtus est; & pro Daniéle pósuit cor ut liberáret eum, & usque ad occásum solis laborábat ut erúeret illum.

℟. Apparuérunt. 301.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

De Expositióne sancti Hierónymi Presbyteri in Daniélem Prophétam. *c. 9.*

AFricánus in quinto Témporum volúmine, de septuaginta hebdomádibus hæc locútus ad verbum est: Capítulum quod in Daniéle de septuaginta hebdomádibus légimus, multa & mirabília cóntinet, quæ nunc longum est dícere. Ergo, quòd ad præsens opus pértinet, de tem-

póribus differendum est. Nullíque dúbium quin de adventu Christi prædicátio sit; qui post septuaginta hebdómadas mundo appáruit, post quem consummáta sunt delícta, & finem accépit peccátum, & deléta est iníquitas, & annuntiáta justítia sempiterna quæ legis justítiam vínceret; & impléta est vísio & prophetía, quia lex & prophétæ usque ad Baptistam Joannem; & unctus est Sanctus sanctórum: quæ ómnia priusquàm Christus humánum corpus assúmeret, sperabantur magis quàm tenebantur.

℟. Loquens rex. 301.

Lectio v.

Dicit autem ipse Angelus, septuaginta annórum hebdómadas, id est, annos quadringentos nonaginta, ab éxitu sermónis, ut respondeátur, & ut ædificétur Jerúsalem, vicésimum Artaxerxis regis Persárum annum habére princípium. Nehémias quippe, hujus pincerna, sicut in Esdræ libro légimus, rogávit regem, accepítque respónsum ut ædificarétur Jerúsalem. Et iste egressus est sermo, qui extruendæ urbis & circumdandæ muris daret licéntiam; quæ usque ad illud tempus vicinárum géntium patébat incúrsibus; siquidem ad Cyri regis impérium, qui voléntib veni Jerosólymam d potestátem, Jesus pó & Zoróbabel, & póst dras sacerdos, & cét cum eis profícisci rant, templum & urb muros ejus ædificáre sunt, prohibéntibus cúitu natiónibus, ne rétur opus, quasi h non jussísset.

℟. Exclamávit. 30

Lectio vj.

Mansit ítaque im tum opus usque hémiam, & vicésim num regis Artaxerxis témpore, regni Pe centum & quíndeci fúerant evolúti; cap tis autem Jerúsalem mus octogésimus & annus erat: & tunc p Artaxerxes jussit mu trui Jerúsalem, cu præfuit Nehémias; & cáta est platéa, & m cúmdati; & ex illo té si numeráre velis, ginta annórum hebd usque ad Christum invenire.

℟. Benedictus. 20

IN III. NOCTU

Lectio vij.

Léctio sancti Evang cundùm Matthæu *cap. 22.*

In illo témpore; Ab Pharisæi, consiliu runt ut cáperent Jes sermóne. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Exposit. quarumd. Proposit. Epist. ad Rom. Prop. 72.

CUm constémus ex ánima & córpore, & quámdiu in hac vita temporáli sumus, étiam rebus temporálibus ad subsídium degendæ hujus vitæ utámur; oportet nos ex ea parte quæ ad hanc vitam pértinet, súbditos esse potestátibus, id est, homínibus res humánas cum áliquo honóre administrántibus. Ex illa veró parte quâ crédimus Deo, & in regnum ejus vocámur, non nos oportet esse súbditos cuíquam hómini, idipsum in nobis evértere cupienti quod Deus ad vitam ætérnam donáre dignátus est.

℟. Príncipes Sacerdótum & Scribæ * Misérunt insidiatóres qui se justos simulárent, ut cáperent Jesum in sermóne, ut tráderent illum potestáti Præsidis. ℣. Consília impiórum fraudulenta, verba impiórum insidiantur sánguini. * Misérunt. *Luc.* 20. *Prov.* 12.

Lectio viij.

SI quis ergo putat, quóniam Christiánus est, non sibi esse vectígal reddendum, aut tribútum, aut non esse exhibendum honórem débitum eis quæ hæc curant potestátibus, magno in erróre versátur. Item si quis sic se putat esse subdendum, ut étiam in suam fidem habére potestátem arbitrétur eum, qui temporálibus administrandis áliquâ sublimitáte præcellit, in majórem errórem lábitur.

℟. Mittunt quosdam ex Pharisæis & Herodiánis, qui * Dicunt ei: Magister, scimus quia in veritáte viam Dei doces: licet dari tribútum Cæsari, an non dábimus? ℣. Loquuntur pacem cum próximo suo, mala autem in córdibus eórum: * Dicunt. *Marc.* 12. *Ps.* 27.

Lectio ix.

MOdus iste servandus est, quem Dóminus ipse præscríbit, ut reddámus Cæsari quæ Cæsaris sunt, & Deo quæ Dei sunt. Quanquam enim ad illud regnum vocémur, ubi nulla erit potestas hujúsmodi; in hoc tamen itínere dum ágimus, donec perveniámus ad illud séculum ubi sit evacuátio omnis principátûs & potestátis, conditiónem nostram pro ipso rerum humanárum órdine tolerémus, nihil simulátè faciéntes, & in eo ipso non tam homínibus quàm Deo qui hæc jubet, obtemperantes.

℟. Abyssum & cor hóminum investigávit Deus, & in astútia eórum excogitávit. * Non præterit illum omnis cogitátus, & † Non

abscondit se ab eo ullus sermo. ℣. Cógnitâ Jesus nequítiâ eórum, ait: Quid me tentátis, hypócritæ? * Non prætерit. Glória. † Non abscondit. *Eccli.* 42. *Matth.* 22.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Obtulérunt ei denárium. Et ait illis Jesus: Cujus est imágo hæc, & superscríptio? Dicunt ei: Cæsaris. Tunc ait illis: Réddite ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari; & quæ sunt Dei, Deo. *Matth.* 22.

Collecta. Orémus.

DEus, refúgium nostrum & virtus, adesto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis; & præsta, ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Capituláribus Herardi Turonensis Archiepíscopi.

Ann. 858. *n.* 39.

DOceantur plebes Epíscopis humíliter ac reverenter in cunctis obedíre, & quòd eórum injúria referátur ad Deum, cujus summâ legatióne funguntur; & ut Reges vel Príncipes, pro quibus oráre, quibusque propter Deum subdi præcípimur, nullus maledícere vel detráhere præsúmat.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Non potuérunt verbum ejus reprehéndere coram plebe; & miráti in responso ejus, tacuérunt. *Luc.* 20.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De Daniéle Prophéta. *c.* 6.

VIri illi intelligentes regem dixérunt ei: Scito, rex, quia lex Medórum atque Persárum est, ut omne decrétum quod constitúerit rex, non líceat immutári. Tunc rex præcépit; & adduxérunt Daniélem, & misérunt eum in lacum leónum. Dixitque rex Daniéli: Deus tuus quem colis semper, ipse liberábit te. Allatusque est lapis unus, & pósitus est super os laci; quem obsignávit rex ánnulo suo & ánnulo optimátum suórum, ne quid fíeret contra Daniélem. Et ábiit rex in domum suam, & dormívit incœnátus, cibíque non sunt álláti coram eo; ínsuper & somnus recessit ab eo.

℟. Sit nomen. 300.

Lectio ij.

TUnc rex primo dilúculo consurgens, festínus ad lacum leónum perrexit; appropinquansque lácui, Daniélem voce lacrymábili inclamávit, & affátus est eum; Dániel, serve Dei viventis, Deus tuus, cui tu servis semper, putasne váluit te liberáre à leónibus? Et Dániel regi respondens, ait: Rex,

in ætérnum vive: Deus meus misit Angelum suum, & conclúsit ora leónum, & non nocuérunt mihi; quia coram eo justítia invénta est in me: sed & coram te, rex, delíctum non feci. Tunc veheménter rex gavísus est super eo, & Daniélem præcépit edúci de lacu: eductúsque est Dániel de lacu, & nulla læsio invénta est in eo, quia crédidit Deo suo. Jubénte autem rege, addúcti sunt viri illi qui accusáverant Daniélem, & in lacum leónum missi sunt ipsi, & filii, & uxóres eórum; & non pervenérunt usque ad paviméntum laci, donec arríperent eos leónes, & ómnia ossa eórum comminuérunt.

℟. Fuérunt in palátio. 300.

Lectio iij.

TUnc Darius rex scripsit univérsis pópulis, tríbubus, & linguis habitántibus in univérsa terra. Pax vobis multiplicétur. A me constitútum est decrétum, ut in univérso império & regno meo tremiscant & páveant Deum Daniélis: ipse est enim Deus vivens, & ætérnus in sǽcula; & regnum ejus non dissipábitur, & potéstas ejus usque in ætérnum: ipse liberátor atque salvátor, fáciens signa & mirabília in cœlo & in terra; qui liberávit Daniélem de lacu leónum. Porro Dániel persevérávit usque ad regnum Dárii, regnúmque Cyri Persæ.

℟. Apparuérunt. 301.

CANON.

Ex sancto Joanne Chrysóstomo.

Homil. 23. in Epist. ad Rom. ante ann. 397.

APóstolus movens ratiónes eas quæ Potestátibus ex débito obedíre jubent, osténdit quòd ista imperéntur ómnibus, & Sacerdótibus, & Mónachis, non solùm sæculáribus: id quod statim in exórdio declárat, cùm dicit: Omnis ánima Potestátibus supereminéntibus súbdita sit.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De Daniéle Prophéta. c. 7.

ANno primo Baltassar regis Babylónis, Dániel sómnium vidit. Vísio autem cápitis ejus in cubíli suo: & sómnium scribens, brevi sermóne comprehéndit; summatímque perstríngens, ait: Vidébam in visióne mea, nocte; & ecce quátuor venti cœli pugnábant in mari magno. Et quátuor béstiæ grandes ascendébant de mari, divérsæ inter se. Prima quasi leæna, & alas habébat áquilæ: aspiciébam, donec evúlsæ sunt alæ ejus, & sublata est de terra, & super pedes quasi

homo stetit, & cor hóminis datum est ei. Et ecce béstia ália símilis urso in parte stetit: & tres órdines erant in ore ejus, & in déntibus ejus; & sic dicébant ei: Surge, cómede carnes plúrimas. Post hæc aspiciébam, & ecce ália quasi pardus, & alas habébat quasi avis quátuor super se, & quátuor cápita erant in béstia; & potestas data est ei. Post hæc aspiciébam in visióne noctis; & ecce béstia quarta terríbilis atque mirábilis, & fortis nimis.

℟. Loquens rex. 301.

Lectio ij.

Aspiciébam ergo in visióne noctis: & ecce cum núbibus cœli quasi Fílius hóminis veniébat, & usque ad Antíquum diérum pervénit; & in conspéctu ejus obtulérunt eum. Et dedit ei potestátem, & honórem, & regnum; & omnes pópuli, tribus & linguæ ipsi sérvient: potestas ejus, potestas ætérna, quæ non auferétur; & regnum ejus, quod non corrumpétur. Hórruit spíritus meus: ego Dániel térritus sum in his, & visiónes cápitis mei conturbavérunt me. Accessi ad unum de assisténtibus, & veritátem quærébam ab eo de ómnibus his. Qui dixit mihi interpretatiónem sermónum, & dócuit me: Hæ quátuor béstiæ magnæ quátuor sunt regna quæ consurgent de terra. Suscípient autem regnum sancti Dei Altíssimi; & obtinébunt regnum usque in séculum, & séculum seculórum.

℟. Exclamávit. 302.

Lectio iij.

Post hoc vólui diligenter díscere de béstia quarta, quæ erat dissímilis valdè ab ómnibus, & terríbilis nimis: dentes & ungues ejus férrei; comedébat, & comminuébat, & réliqua pédibus suis conculcábat: & de córnibus decem quæ habébat in cápite, & de álio quod ortum fúerat, ante quod cecíderant tria córnua; & de cornu illo quod habébat óculos & os loquens grándia, & majus erat céteris. Aspiciébam, & ecce cornu illud faciébat bellum adversùs sanctos, & prævalébat eis, donec venit Antíquus diérum, & judícium dedit sanctis Excelsi; & tempus advénit, & regnum obtinuérunt sancti. Et sic ait: Béstia quarta regnum quartum erit in terra, quod majus erit ómnibus regnis, & devorábit univérsam terram, & conculcábit & comminuet eam. Porrò córnua decem ipsíus regni decem reges erunt: & álius consurget post eos, & ipse poténtior erit prióribus; & tres reges humiliábit, & sermónes contra Excelsum lo-

, & sanctos Altíssimi
:t, & putábit quod
nutáre témpora & le-
k tradentur in manu
que ad tempus, &
a, & dimídium tém-
Et judícium sedébit
:rátur poténtia, &
itur, & dispéreat us-
finem.
enedíctus Deus. 303.
:- A N O N.
ncílio Parisiénsi sexto.
. 829. lib. 1. cap. 3.
cipáliter totíus sanc-
Dei Ecclésiæ corpus
s exímias persónas,
rdotálem vidélicet &
n, sicut à sanctis
s tráditum accépi-
vísum esse nóvimus.
a Gelásius Románæ
enerábilis Epíscopus
tásium Imperatórem
bit: Duo sunt, in-
Imperátor auguste,
principáliter mun-
régitur; auctóritas
ontíficum, & Regá-
stas.

.IA QUARTA.

Lectio j.

niéle Prophéta. c. 8.
Nno tértio regni Bal-
:assar regis, vísio ap-
páruit mihi. Ego Dá-
post id quod víderam
cípio, vidi in visióne
cùm essem in Susis
quod est in Ælam re-
vidi autem in visió-
me super portam U-
laï. Et levávi óculos meos, & vidi & ecce áries unus stabat ante palúdem, habens córnua excelsa, & unum excélsius áltero atque succrescens. Pósteà vidi arietem córnibus ventilantem contra occidentem, & contra aquilónem, & contra merídiem; & omnes béstiæ non póterant resístere ei, neque liberári de manu ejus: fecitque secundùm voluntátem suam, & magnificátus est. Et ego intelligébam: ecce autem hircus caprárum veniébat ab occidente super fáciem totíus terræ, & non tangébat terram: porrò hircus habébat cornu insigne inter óculos suos.

℟. Sit nomen. 300.

Lectio ij.

Et audívi unum de sanctis loquentem. Et dixit unus sanctus álteri, néscio cui loquenti: Usquequò vísio, & juge sacrifícium, & peccátum desolatiónis quæ facta est; & sanctuárium, & fortitúdo conculcábitur? Et dixit ei: Usque ad vésperam & manè, dies duo míllia trecenti; & mundábitur sanctuárium. Factum est autem, cùm vidérem ego Dániel visiónem, & quærerem intelligéntiam, ecce stetit in conspéctu meo quasi spécies viri. Et audívi vocem viri inter Ulaï; & clamávit, & ait: Gábriel, fac intellígere istam visiónem. Et ve-

nit, & stetit juxta ubi ego stabam: cùmque venisset, pavens córrui in fáciem meam; & ait ad me: Intéllige, fili hóminis, quóniam in témpore finis complébitur vísio. Cùmque loquerétur ad me, collapsus sum pronus in terram.

℟. Fuérunt in palátio. 300.

Lectio iij.

ET tétigit me, & státuit me in gradu meo, dixitque mihi: Ego ostendam tibi quæ futúra sunt in novíssimo maledictiónis; quóniam habet tempus finem suum. Aríes quem vidisti habére córnua, rex Medórum est atque Persárum. Porrò hircus caprárum, rex Græcórum est; & cornu grande quod erat inter óculos ejus, ipse est rex primus. Quòd autem fracto illo, surrexérunt quátuor pro eo; quátuor reges de gente ejus consurgent, sed non in fortitúdine ejus. Et post regnum eórum, cùm créverint iniquitátes, consurget rex ímpudens fácie, & intélligens propositiónes. Et roborábitur fortitúdo ejus, sed non in víribus suis; & supra quàm credi potest, universa vastábit, & prosperábitur, & fáciet; & interfíciet robustos, & pópulum sanctórum secundùm voluntátem suam, & dirigétur dolus in manu ejus.

℟. Apparuérunt. 301.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi, áliàs Meldensi.

Ann. 846. can. 15.

SI quis potestáti régiæ quæ non est, juxta Apóstolum, nisi à Deo, contumáci ac infláto spíritu contra auctoritátem & ratiónem, pertináciter contradícere præsúmpserit, & ejus justis ac rationabílibus impériis secundùm Deum & auctoritátem Ecclesiásticam ac jus civíle obtemperáre irrefragabíliter nolúerit, anathematizétur.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De Daniéle Prophéta. *c. 9.*

IN anno primo Daríi filii Assuéri, de sémine Medórum, qui imperávit super regnum Chaldæórum; anno uno regni ejus, ego Dániel, intellexi in libris númerum annórum, de quo factus est sermo Dómini ad Jeremíam Prophétam, ut complerentur desolatiónis Jerúsalem septuaginta anni. Et pósui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre & deprecári in jejúniis, sacco & cínere. Et orávi Dóminum Deum meum, & confessus sum, & dixi, Obsecro, Dómine Deus magne & terríbilis, custódiens pactum & misericórdiam diligéntibus te, & custodién-

tibus mandáta tua: peccávimus, iniquitátem fécimus, ímpiè égimus, & recéssimus, & declinávimus à mandátis tuis ac judíciis: non obedívimus servis tuis Prophétis qui locúti sunt in nómine tuo régibus nostris, princípibus nostris, pátribus nostris, omníque pópulo terræ.

℞. Loquens rex. 301.

Lectio ij.

ADhuc me loquente in oratióne, ecce vir Gábriel quem víderam in visióne à princípio, citò volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me & locútus est mihi, dixítque: Dániel, nunc egressus sum ut docérem te, & intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egressus est sermo; ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es: tu ergo animadverte sermónem, & intéllige visiónem. Septuaginta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum & super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, & finem accípiat peccátum, & deleátur iníquitas, & adducátur justítia sempitérna, & impleátur vísio & prophetía, & ungátur Sanctus sanctórum.

℞. Exclamávit. 302.

Lectio iij.

SCito ergo, & animadverte: Ab éxitu sermónis, ut íterùm ædificétur Jerúsalem usque ad Christum ducem, hebdómades septem, & hebdómades sexaginta duæ erunt: & rursum ædificábitur platéa, & muri in angústia témporum. Et post hebdómades sexaginta duas occidétur Christus; & non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est. Et civitátem & sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro: & finis ejus vástitas, & post finem belli statúta desolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómadâ unâ: & in dimídio hebdómadis deficiet hóstia & sacrifium: & erit in templo abominátio desolatiónis; & usque ad consummatiónem & finem perseverábit desolátio.

℞. Benedíctus. 303.

CANON.

Ex Concílio Cabilonensi secundo.

Ann. 813. *can.* 20. & 21.

SI inter omnes fidéles pax & concórdia habenda est, multò magìs inter Epíscopos & Cómites esse debet, qui post Imperiális (seu Regális) ápicis dignitátem pópulum Dei regunt. Ita enim inter se concordáre debent, ut alterútrum sibi ad Dei servítium peragendum & ministérium suum explendum non solùm non nóceant, quin pótiùs adminículo sint.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De Daniéle Prophéta. c. 10.

IN diébus illis, ego Dániel lugébam trium hebdomadárum diébus: panem desiderábilem non comédi, & caro & vinum non introiérunt in os meum; sed neque unguento unctus sum, donec complerentur trium hebdomadárum dies. Die autem vigésimâ & quartâ mensis primi eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, & vidi: & ecce vir unus vestítus líneis, & renes ejus accincti auro obrízo: & corpus ejus quasi chrysólithus, & fácies ejus velut spécies fúlguris, & óculi ejus ut lampas ardens; & bráchia ejus, & quæ deorsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candentis, & vox sermónum ejus ut vox multitúdinis.

℟. Sit nomen. 300.

Lectio ij. cap. 12.

ET ecce quasi duo álii stabant; unus hinc super ripam flúminis, & álius inde ex áltera ripa flúminis. Et dixi viro qui erat indútus líneis, qui stabat super aquas flúminis: Usquequò finis horum mirabílium? Et audívi virum qui indútus erat líneis, qui stabat super aquas flúminis, cùm elevasset déxteram & sinistram suam in cœlum, & per viventem in æt
quia in tempus, & t
& dimídium témp
cùm compléta fue
pérsio manûs pópu
ti, complebuntur
hæc. Et ego audívi,
intellexi.

℟. Fuérunt in palá

Lectio iij.

ET dixi: Dómine
erit post hæc?
Vade, Dániel, qui
sunt signatíque serm
que ad præfinítum
Eligentur, & dealba
& quasi ignis prob
multi: & impiè ager
neque intélligent om
pii; porrò docti int
Et à témpore cùm
fúerit juge sacrifici
pósita fúerit abomi
desolatiónem, dies m
centi nonaginta. Be
expectat & pervéni
ad dies mille trecen
ginta quinque. Tu
vade ad præfinítum
quiesces, & stabis
tua in finem diérum.

℟. Apparuérunt.

CANON

Ex Concílio Turo
tértio.

Ann. 813. *can.*

ADmonendi sunt
dótibus Dómini
tórum, ut circa suo
misericórditer agant
eos quálibet injustâ c
ne condemnent, nec

primant; nec illórum substantiolas injustè tollant, nec ipsa débita quæ à subditis reddenda sunt, ímpiè ac crudéliter exigantur.

SABBATO.

Lectio j.

De Daniéle Prophéta.

c. 13. & 14.

REx Astyages appósitus est ad patres suos; & suscépit Cyrus Perses regnum ejus. Erat autem Dániel convíva regis, & honorátus super omnes amícos ejus. Erat quoque idólum apud Babylónios, nómine Bel: & impendebantur in eo per dies síngulos símilæ ártabæ duódecim, & oves quadraginta, viníque ámphoræ sex. Rex quoque colébat eum, & ibat per síngulos dies adoráre eum: porrò Dániel adorábat Deum suum. Dixitque ei rex: Quare non adóras Bel? Qui respondens, ait ei: Quia non colo idóla manufacta, sed viventem Deum qui creávit cœlum & terram, & habet potestátem omnis carnis. Et dixit rex ad eum: Non vidétur tibi esse Bel vivens Deus? an non vides quanta cómedat & bibat quotídie? Et ait Dániel árridens: Ne erres, rex; iste enim intrínsecùs lúteus est, & forínsecùs æreus, neque cómedit aliquando.

[*Si fiat de Sabbato,* ℟℟. *sumentur è II. Nocturno Dominicæ XXI.*]

℣ Lectio ij.

ET irátus rex vocávit sacerdótes ejus, & ait eis: Nisi dixéritis mihi quis est qui comédat impensas has, moriémini: si autem ostendéritis quóniam Bel cómedat hæc, moriétur Dániel, quia blasphemávit in Bel. Et dixit Dániel regi: Fiat juxta verbum tuum. Erant autem sacerdótes Bel septuaginta, exceptis uxóribus, & párvulis, & filiis. Et venit rex cum Daniéle in templum Bel. Et dixérunt sacerdótes Bel: Ecce nos egrédimur forás, & tu, rex, pone escas, & vinum misce, & claude óstium, & signa ánnulo tuo; & cùm ingressus fúeris manè, nisi invéneris ómnia comesta à Bel, morte moriémur, vel Dániel qui mentítus est adversùm nos. Contemnébant autem, quia fecérant sub mensa abscónditum introítum; & per illum ingrediebantur semper, & devorábant ea. Factum est ígitur, postquàm egressi sunt illi, rex pósuit cibos ante Bel. Præcépit Dániel púeris suis; & attulérunt cínerem, & cribrávit per totum témplum coram rege: & egressi clausérunt óstium; & signantes ánnulo regis, abiérunt.

Lectio iij.

SAcerdótes autem ingressi sunt nocte juxta consuetúdinem suam, & uxóres; & filii eórum; & comedérunt ómnia, & bibérunt; Surrexit autem rex primo dilúculo, & Dániel cum eo. Et ait rex: Salva-ne sunt signácula, Dániel? Qui respondit: Salva, rex. Statimque cùm aperuisset óstium, intúitus rex mensam, exclamávit voce magnâ: Magnus es Bel; & non est apud te dolus quisquam. Et risit Dániel, & ténuit regem ne ingrederétur intrò; & dixit: Ecce pavimentum, animadverte cujus vestígia sint hæc. Et dixit rex: Video vestígia virórum, & mulíerum, & infántium. Et irátus est rex. Tunc apprehendit sacerdótes, & uxóres, & filios eórum: & ostendérunt ei abscóndita ostíola per quæ ingrediebantur, & consumébant quæ erant super mensam. Occídit ergo illos rex, & trádidit Bel in potestátem Daniélis, qui subvertit eum, & templum ejus.

CANON.

Ex Concílio Arelatensi sexto.

Ann. 813. *can.* 17.

NOverint (Epíscopi) sibi curam populórum & páuperum in protegendis iisdem ac defendendis impósitam. Idcóque dum conspíciunt Júdices ac Potentes páuperum oppressóres existere, priùs eos Sacerdotáli admonitióne redárguant; & si contempserint emendári, eórum insoléntia Regis áuribus intimétur; ut quos Sacerdotális admonítio non flectit ad justítiam, Regális potestas ab improbitáte coérceat.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *D.* Duódecim Prophetárum ossa púllulent de loco suo; nam corroboravérunt Jacob, & redemérunt se in fide virtútis. *Eccli.* 49.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XXIII.

POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit Osée Prophéta.

cap. 1.

VErbum Dómini, quod factum est ad Osée filium Beéri, in diébus Oziæ, Jóathan, Achaz, Ezechíæ regum Juda, & in diébus Jeróboam filii Joas regis Israel. Princípium loquendi Dómino in Osée. Et Dixit Dóminus ad Osée: Vade, sume tibi uxórem fornicatiónum; & fac tibi filios fornicatiónum; quia fórnicans fornicábitur terra à Dómino. Et ábiit, & accépit Gomer filiam Debé-

laim : & concépit, & péperit ei filium. Et dixit Dóminus ad eum : Voca nomen ejus, Jézrael ; quóniam adhuc módicum, & visitábo sanguinem Jézrael super domum Jehu, & quiéscere fáciam regnum domûs Israel. Et in illa die cónteram arcum Israel in valle Jézrael.

℟. Dies multos sedébunt filii Israel sine rege, & sine sacrificio, & sine altári : * Et post hæc revertentur, & quærent Dóminum Deum suum. ℣. Cæcitas ex parte cóntigit in Israel, donec plenitúdo géntium intráret. * Et post hæc. *Os.* 3. *Rom.* 11.

Lectio ij.

Et concépit adhuc, & péperit filiam. Et dixit ei : Voca nomen ejus, Absque misericórdia ; quia non addam ultrà miseréri dómui Israel, sed oblivióne oblivíscar eórum. Et dómui Juda miserébor, & salvábo eos in Dómino Deo suo ; & non salvábo eos in arcu & gládio, & in bello, & in equis, & in equítibus. Et ablactávit eam quæ erat absque misericórdia. Et concépit, & péperit filium. Et dixit : Voca nomen ejus, Non pópulus meus ; quia vos non pópulus meus ; & ego non ero vester. Et erit númerus filiórum Israel quasi aréna maris, quæ sine mensúra est, & non numerabítur. Et erit in loco ubi dicétur eis, Non pópulus meus vos ; dicétur eis, Filii Dei viventis. Et congregabuntur filii Juda, & filii Israel páriter : & ponent sibimet caput unum, & ascendent de terra ; quia magnus dies Jézrael.

℟. Tóllite vobiscum verba, & * Convertímini ad Dóminum : & dícite ei : Omnem aufer iniquitátem. ℣. Vobis est repromíssio, & filiis vestris. * Convertímini. *Os.* 14. *Act.* 2.

Lectio iij. *cap.* 2.

Dicite frátribus vestris : Pópulus meus ; & soróri vestræ : Misericórdiam consecúta. Judicáte matrem vestram, judicáte ; quóniam ipsa non uxor mea : & ego non vir ejus. Auferat fornicatiónes suas à fácie sua, & adultéria sua de médio úberum suórum ; ne fortè expóliem eam nudam, & státuam eam secundùm diem nativitátis suæ ; & ponam eam quasi solitúdinem, & státuam eam velut terram ínviam, & interficiam eam siti. Et filiórum illíus non miserébor, quóniam filii fornicatiónum sunt ; quia fornicáta est mater eórum, confúsa est quæ concépit eos ; quia dixit : Vadam post amatóres meos, qui dant panes mihi, & aquas meas, lanam meam, & linum

potum meum. Propter hoc ecce ego sépiam viam tuam spinis, & sépiam eam macéria, & sémitas suas non invéniet. Et sequétur amatóres suos, & non apprehendet eos; & quæret eos, & non invéniet, & dicet: Vadam, & revertar ad virum meum priórem; quia benè mihi erat tunc magis quàm nunc.

℞. Numquid placári potest Dóminus in míllibus aríetum? * Indicábo tibi, ô homo, quid Dóminus requírat à te: Utique fácere judícium, & dilígere misericórdiam. ℣. Qui vult dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum. * Indicábo. Glória. * Indicábo. *Mich. 6. Ps. 33. & 1. Petr. 3.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi, de Civitáte Dei.

Lib. 18. cap. 27.

IN Cápite libri Oséе prophétæ, qui primus in duódecim pónitur, ita scriptum est: verbum Dómini quod factum est ad Osée in diébus Ozíæ, & Jóathan, & Achaz, & Ezéchíæ, regum Juda. Amos quoque diébus regis Ozíæ prophetasse se scribit. Michæas étiam éadem suæ prophetíæ commémorat témpora post dies Ozíæ. Nam tres qui sequuntur, reges nóminat, quos & Osée nominávit, Jóathan, & Achaz, & Ezechíam. His adjúngitur Jonas, eódem Oziâ rege regnante; & Joel, cùm jam regnáret Jóathan, qui successit Ozíæ. Ac per ea témpora isti velut fontes prophetíæ páriter erupérunt, quando regnum defécit Assyrium, cœpitque Románum: ut scílicet quemádmodùm regni Assyriórum primo témpore éxtitit Abraham, cui promissiónes apertíssimè fierent in ejus sémine benedictiónis ómnium géntium; ita occidentális Babylónis exórdio, quâ fúerat Christus imperante ventúrus, in quo implerentur illa promissa, orácula Prophetárum, non solùm loquéntium, verùm étiam scribéntium, in tantæ rei futúræ testimónium solveréntur.

℞. Fílius honórat patrem, & servus dóminum suum: si pater ego sum, ubi est honor meus? * Si Dóminus ego sum, ubi est timor meus? ℣. Quid vocátis me, Dómine, Dómine, & non fácitis quæ dico? * Si. *Malach. 1. Luc. 6.*

LECTIO v. c. 28. & 30.

OSée ígitur Prophéta, quantò profúndiùs quidem lóquitur, tantò operósiùs penetrátur. Sed áliquid inde sumendum est, & hîc ex nostra promissióne po-

rendum. Et erit, inquit, in loco quo dictum est eis. Non pópulus meus vos, vocabuntur, & ipsi filii Dei vivi. Hoc testimónium prophéticum de vocatióne pópuli géntium, qui priùs non pertinébat ad Deum, étiam Apóstoli intellexérunt. Amos quoque de rebus tálibus sic prophétat: Præpara, inquit, te, ut invoces Deum tuum, Israel; quia ecce ego firmans tonitruum, & creans spíritum, & annúntians in homínibus Christum suum. Michæas Prophéta Christum in figúra ponens cujusdam magni montis, hæc lóquitur: Erit in novíssimis diébus manifestus mons Dómini parátus super vértices móntium. Prædicens iste Prophéta & locum in quo natus est Christus: Et tu, inquit, Béthleem domus Ephrata, nequáquam mínima es, ut sis in míllibus Juda: ex te mihi pródiet, ut sit in príncipem Israel; & egressus ejus ab inítio, & ex diébus æternitátis.

℟. Judícium verum judicáte, & misericórdiam fácite unusquisque cum fratre suo: * Et víduam, & pupillum, & páuperem nolíte calumniári. ℣. Loquímini veritátem unusquisque cum próximo suo: estóte invicem, benigni, misericordes. * Et víduam. *Zach.* 7. *Ephes.* 4.

Lectio vj. c. 30. & 31.

JOnas autem Prophéta, non tam sermóne Christum, quàm suâ quâdam passióne prophetávit; profectò apértiùs, quàm si ejus mortem & resurrectiónem voce clamáret. Ut quid enim exceptus est ventre belluíno, & die tértio rédditus, nisi ut significáret Christum de profundo inferni die tértio reditúrum? Joel ómnia quæ prophétat, multis verbis compellit expóni, ut quæ pértinent ad Christum & Ecclésiam dilucescant. Unum tamen, quod étiam Apóstoli commemoravérunt, quando in congregátos credentes Spíritus sanctus, sicut à Christo promissus fúerat, désuper venit, non prætermittam. Et erit, inquit, post hæc, & effundam de Spíritu meo super omnem carnem; & prophetábunt filii vestri & filiæ vestræ. Abdias, quantùm ad scriptúram ejus áttinet, ómnium brevíssimus Prophetárum, advérsùs Idumæam lóquitur. Porrò, si Idumæam modo locutiónis quo intellígitur à parte totum, accipiámus pósitam esse pro Géntibus, de Christo agnóscere póssumus quod ait inter cétera: In monte autem Sion erit salus, & erit sanctum.

℟. Confortentur manus vestræ, qui audítis in his

diébus sermónes Prophetárum: * Et erit, † Sicut erátis maledíctio in géntibus, domus Juda & domus Israel; sic éritis benedíctio. ℣. Vos estis filii Prophetárum, & testamenti quod dispósuit Deus ad patres nostros. *Et erit. Glória. † Sicut. *Zach.* 8. *Act.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum. *c.* 9.

IN illo témpore; Loquente Jesu ad discípulos Joannis, ecce princeps unus accessit, & adorábat eum, dicens: Dómine, fília mea modò defuncta est: sed veni, impóne manum tuam super eam, & vivet. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. lib. 6. n. 60.

COnsiderémus quòd Christus suscitatúrus mórtuam, ad faciendam fidem, hemorrhoïssam antè curávit. Et ut scias exempli grátiâ stetisse sánguinis fluxum, dum illa pétitur, ista curátur. Sic & resurréctio temporális in Dómini passióne celebrátur, ut & perpétua illa credátur. Sic & Maríæ paritúra stérilis indicátur, ut conceptúra virgo credátur. Dénique audívit paritúram Elísabeth María, nec de sua generatióne dubitávit. Venérunt, inquit, servi dicentes príncipi: Noli vexáre illum. Adhuc & hi incréduli ad resurrectiónem quam Jesus in lege prædixit, in Evangélio complévit. Itaque cùm venisset in domum, paucos futúræ árbitros resurrectiónis ascívit, non enim à multis contínuò est crédita resurréctio.

℟. Quidam de Archisynagógis prócidit ad pedes Jesu, dicens: Fília mea in extrémis est: * Veni, impóne manum super eam, ut salva sit. ℣. Tu, Dómine, vitæ & mortis habes potestátem, dedúcis ad portas mortis, & redúcis. * Veni. *Marc.* 5. *Sap.* 16.

Lectio viij.

DIcente Dómino, Non est mórtua puella, sed dormit, deridébant eum. Quicumque enim non credit, irrídet. Fleant ígitur mórtuos suos, qui putant mórtuos, ubi resurrectiónis fides est, non mortis est spécies, sed quiétis. Nec abhorret illud Matthæi, quod ait tibícines fuisse in domo príncipis, & turbam tumultuantem; quia more véteri tibícines ad incendendos excitandosque luctus videbantur adhibéri.

℟. Véniunt ab Archisynagógo, dicentes: Fília tua mórtua est; quid ultrà vexas Magistrum? Jesus ait: * Noli timére; tantúmmo-

dò crede. ℣. Dabit tibi Dóminus petitiónes cordis tui: spera in eo, & ipse fáciet. * Noli. *Marc.* 5. *Ps.* 36.

Lectio ix.

TEnens ergo manum puellæ Jesus, sanávit eam; & jussit ei dari manducáre; quod est testimónium vitæ, ut non phantasma, sed véritas crederétur. Beátus ille cui manum sapiéntia tenet. Utinam meos quoque téneat actus, téneat manum justítia, téneat Dei Verbum, indúcat in penetrália sua, spíritum avertat erróris, convertat salútis, dari mihi júbeat manducáre! Panis enim cœlestis, Dei Verbum est. Inde & illa Sapiéntia quæ divíni córporis & sánguinis sacrosancta altária replévit aliméntis: Veníte, inquit, édite panes meos, & bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Cùm venisset Jesus domum, tenens manum puellæ, * Clamávit, dicens: Puella, surge: & † Reversus est spíritus ejus; & surrexit continuò. ℣. In omni necessitáte ómnia obáudiunt ei. * Clamávit. Glória Patri. † Reversus. *Luc.* 8. *Eccli.* 42.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. C. Dicébat múlier intrà se: Si tetígero tantùm vestiméntum ejus, salva ero. *Matth.* 9.

Collecta. Orémus.

ABsolve, quæsumus, Dómine, tuórum delícta populórum; ut à peccatórum néxibus, quæ pro nostra fragilitáte contráximus, tuâ benignitáte liberémur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Carthaginensi quinto.

Ann. 398. *can.* 14.

OMníno nulla memória Mártyrum probabíliter acceptétur, nisi ubi corpus, aut áliquæ certæ relíquiæ sunt, aut orígo alicújus habitatiónis, aut possessiónis vel passiónis fidelíssimâ orígine tráditur. Nam quæ per sómnia & per inánes quasi revelatiónes quorúmlibet hóminum ubicumque constituuntur altária, omninò reprobentur.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Jesus conversus, dixit: Confide, fília; fides tua te salvam fecit. Et salva facta est múlier ex illa hora. *Matth.* 9.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De Oséе Prophéta. *cap.* 6.

IN tribulatióne sua manè consurgent ad me: Veníte, & revertámur ad Dóminum; quia ipse cepit, & sanábit nos; percútiet, & curábit nos. Vivificábit nos post duos dies, in die tértia suscitábit nos; & vivémus

in conspectu ejus. Sciémus, sequemurque ut cognoscámus Dóminum: quasi dilúculum præparátus est egressus ejus, & véniet quasi imber nobis temporáneus & serótinus terræ. Quid fáciam tibi, Ephraim? Quid fáciam tibi, Juda? Misericórdia vestra quasi nubes matutína, & quasi ros manè pertránsiens. Propter hoc dolávi in Prophétis, occídi eos in verbis oris mei; & judícia tua quasi lux egredientur. Quia misericórdiam vólui, & non sacrificium; & sciéntiam Dei, plusquàm holocausta.

℟. Dies multos. 327.

Lectio ij. *cap.* 11.

SIcut manè tránsiit, pertránsiit rex Israel. Quia puer Israel, & dilexi eum & ex Ægypto vocávi filium meum. Vocavérunt eos, sic abiérunt à fácie eórum. Báalim immolábant, & simulácris sacrificábant. Et ego quasi nutrítius Ephraim, portábam eos in bráchiis meis; & nesciérunt quòd curárem eos. In funiculis Adam traham eos, in vínculis caritátis: & ero eis quasi exaltans jugum super maxillas eórum; & declinávi ad eum, ut vescerétur.

℟. Tóllite vobiscum. 327.

Lectio iij. *cap.* 13.

PErdítio tua, Israel: tantúmmodò in me auxílium tuum. Ubi est rex tuus? Máximè nunc salve ómnibus úrbibus t[...] júdices tui, de qu[...] xisti: Da mihi reg[...] príncipes. Dabo tib[...] in furóre meo, & [...] in indignatióne mea [...] gáta est iníquitas Ep[...] abscónditum peccát[...] Dolóres parturientis [...] ei: ipse filius non [...] nunc enim non stabi[...] tritióne filiórum. D[...] mortis liberábo eos, te rédimam eos: er[...] tua, ô mors: mor[...] ero, inferne: co[...] abscóndita est ab [...] meis.

℟. Numquid plac[...]

C A N O [...]

Ex Concílio Late[...] quarto.

Ann. 1215. *tit.*

INventas de nov[...] quias) nemo púb[...] nerári præsúmat ni[...] auctoritáte Pontífi[...] rint approbátæ. Pra[...] rò non permittant il[...] ad Ecclésias causâ [...] tiónis accédunt, va[...] mentis aut falsis dé[...] cumentis.

FERIA TER[...]

Lectio j.

Incipit Joel Prophét[...]

VErbum Dómin[...] factum est ad [...] lium Phátuel. [...] hoc, senes; & áurib[...]

omnes habitatóres
i factum est istud in
estris, aut in diébus
vestrórum ? Super
s vestris narráte, &
ri filiis suis, & filii
generatióni álteræ.
m erúcæ comédit
, & resíduum locus-
dit bruchus, & re-
bruchi comédit ru-

lius honórat. 328.
o ij. cap. 2.
it post hæc : Effun-
Spíritum meum su-
em carnem ; & pro-
nt filii vestri, & fi-
træ : senes vestri
somniábunt, & jú-
estri visiónes vidé-
ed & super servos
ancillas in diébus il-
damSpíritum meum.
prodigia in cœlo &
, sánguinem, &
& vapórem fumi.
vertétur in ténebras,
in sánguinem, ánte-
éniat dies Dómini
& horríbilis. Et erit:
qui invocáverit no-
mini, salvus erit;
monte Sion & in Je-
erit salvátio, sicut
minus, & in resí-
ios Dóminus vocá-

dícium verum. 329.
o iij. cap. 3
surgant & ascendant
ites in vallem Jósa-
uia ibi sedébo ut jú-
omnes gentes in cir-

cúitu. Míttite falces, quóniam maturávit messis : veníte, & descéndite, quia plenum est tórcular, exúberant torculária ; quia multiplicáta est malítia eórum. Pópuli, pópuli, in valle concisiónis ; quia juxtà est dies Dómini in valle concisiónis. Sol & luna obtenebráti sunt, & stellæ retraxérunt splendórem suum Et Dóminus de Sion rúgiet, & de Jerúsalem dabit vocem suam ; & movebuntur cœli & terra : & Dóminus spes pópuli sui, & fortitúdo filiórum Israel. Et sciétis quia ego Dóminus Deus vester hábitans in Sion monte sancto meo : & erit Jerúsalem sancta, & alieni non transíbunt per eam ámpliùs,

℟. Confortentur. 329.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. Sess. 25. Decret. de Invoc. SS.

OMnis superstítio in Sanctórum invocatióne, Reliquiárum veneratióne, & imáginum sacro usu, tollátur; omnis turpis quæstus eliminétur, omnis dénique lascívia vitétur; ita ut procáci venustáte imágines non pingantur nec ornentur : & Sanctórum celebratióne, ac Reliquiárum visitatióne, hómines ac comessatiónes, atque ebrietátes non abutantur, quasi festi dies in honórem Sanctórum per luxum ac lascíviam agantur.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

Incipit Amos Prophéta.

cap. 1.

VErba Amos qui fuit in pastóribus de Thécue, qui vidit super Israel in diébus Oziæ regis Juda, & in diébus Jeróboam filii Joas regis Israel, ante duos annos terræ motûs. Et dixit: Dóminus de Sion rúgiet, & de Jerúsalem dabit vocem suam; & luxérunt speciósa pastórum, & exsiccátus est vertex Carméli. Hæc dicit Dóminus: Super tribus sceléribus Damasci, & super quátuor non convertam eum, eò quòd trituráverint in plaustris férreis Gálaad. Et mittam ignem in domum Azael, & devorábit domos Bénadad. Et cónteram vectem Damasci: & disperdam habitatórem de campo idóli, & tenentem sceptrum de domo voluptátis; & transferétur pópulus Syriæ Cyrenen, dicit Dóminus.

℟. Dies multos. 327.

Lectio ij. *cap.* 6.

VÆ qui opulenti estis in Sion, & confiditis in monte Samaríæ; optimátes cápita populórum, ingredientes pompáticè domum Israel: Transíte in Chálane, & vidéte, & ite inde in Emath magnam; & descéndite in Geth Palæsthinórum, & ad óptima quæque regna horum, si látior términus eórum término vestro est. Qui separáti estis in diem malum, & appropinquátis sólio iniquitátis: qui dormítis in lectis ebúrneis, & lascivítis in stratis vestris: qui comeditis agnum de grege, & vítulos de médio armenti. Qui cánitis ad vocem psaltérii; sicut David putavérunt se habére vasa cántici. Bibentes vinum in phíalis, & óptimo unguento delibúti; & nihil patiebantur super contritióne Joseph. Quaproprer nunc migrábunt in cápite transmigrántium, & auferétur factio lasciviéntium.

℟. Tóllite vobíscum. 327.

Lectio iij. *cap.* 7.

ET misit Amásias sacerdos Bethel ad Jeróboam regem Israel, dicens: Rebellávit contra te Amos in médio domus Israel: non póterit terra sustinére universos sermónes ejus. Hæc enim dicit Amos: In gládio moriétur Jeróboam, & Israel captívus migrábit de terra sua. Et dixit Amásias ad Amos: Qui vides, grádere, fuge in terram Juda, & cómede ibi panem, & prophetábis ibi, & in Bethel non adjícies ultrà ut prophétes; quia sanctificátio regis est, & domus regni est. Respónditque Amos, & dixit ad Amásiam: Non sum Prophéta, & non sum filius Prophétæ; sed armen-

ârius ego sum, véllicans sycómoros: & tulit me Dóminus, cùm séquerer gregem: & dixit Dóminus ad me: Vade, prophéta ad pópulum meum Israel. Et nunc audi verbum Dómini: Tu dicis: Non prophetábis super Israel, & non stillábis super domum idóli. Propter hoc hæc dicit Dóminus: Uxor tua in civitáte fornicábitur, & filii tui & filiæ tuæ in gládio cadent, & humus tua funículo metiétur: & tu in terra pollúta moriéris; & Israel captívus migrábit de terra sua.

℞. Numquid placári. 328.

CANON.

Ex Concílio Mechliniensi. *Ann. 1570. de Superstit.*

CUm rectè móneat sacrosancta Tridentína Synodus ut omnis superstítio tollátur; docet hæc Synodus omnem illum rerum usum esse superstitiósum, qui sine verbo Dei & Ecclésiæ doctrína fit, præscriptis alíquibus rítibus & observántiis, quarum rationábilis causa reddi non potest, & fidúcia in eis collocátur certo expectandi áliquem eventum, qui sine illis rítibus ex Sanctórum intercessióne non sperarétur, aut quæ in cultu Sanctórum ex temeritáte ac quâdam levitáte, pótiùs quàm pietáte & verâ in Deum religióne, fieri videntur.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

Incipit Abdias Prophéta.

VIsio Abdiæ. Hæc dicit Dóminus Deus ad Edom: Audítum audívimus à Dómino, & legátum ad gentes misit: Súrgite, & consurgámus advérsùs eum in prælium. Ecce párvulum dedi in te géntibus: contemptíbilis tu es valdè. Supérbia cordis tui éxtulit te habitantem in scissúris petrárum, exaltantem sólium tuum; qui dicis in corde tuo: Quis détrahet me in terram? Si exaltátus fúeris ut áquila, & si inter sídera posúeris nidum tuum; inde détraham te, dicit Dóminus.

℞. Fílius honórat. 328.

Lectio ij.

NUmquid non in die illa, dicit Dóminus, perdam sapientes de Idumæa, & prudéntiam de monte Esaü? Et timébunt fortes tui à Merídie, ut intéreat vir de monte Esaü. Propter interfectiónem, & propter iniquitátem in fratrem tuum Jacob, opériet te confúsio, & peribis in ætérnum. In die cùm stares advérsùs eum, quando capiébant aliéni exércitum ejus, & extránei ingrediebantur portas ejus, & super Jerúsalem mitte-

bant sortem ; tu quoque eras quasi unus ex eis.

℟. Judícium verum. 329.

Lectio iij.

IN monte Sion erit salvátio, & erit sanctus : & possidébit domus Jacob eos qui se possséderant. Et erit domus Jacob, ignis ; & domus Joseph, flamma ; & domus Esaü, stípula : & succendentur in eis, & devorábunt eos ; & non erunt relíquiæ domûs Esaü, quia Dóminus locútus est. Et hæreditábunt hi qui ad Austrum sunt, montem Esaü, & qui in campéstribus Philísthiim : & possidébunt regiónem Ephraim, & regiónem Samaríæ : & Bénjamin possidébit Gálaad. Et transmigrátio exércitûs hujus filiórum Israel, ómnia loca Chananæórum usque ad Sareptam : & transmigrátio Jerúsalem, quæ in Bósphoro est, possidébit civitátes Austri. Et ascendent salvatóres in montem Sion judicáre montem Esaü ; & erit Dómino regnum.

℟. Confortentur. 329.

CANON.

Ex Concílio Tridentino.

Ann. 1563. Sess. 25. de Reliq. & Invoc. SS.

STátuit sancta Synodus némini licére ullo in loco, vel Ecclésiâ, étiam quomodòlibet exemptâ, ullam insólitam pónere, vel ponendam curáre imáginem, nisi ab Epíscopo approbáta fúerit.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

Incipit Jonas Prophéta. c. 1.

ET factum est verbum Dómini ad Jonam filium Amathi, dicens: Surge, & vade in Níniven civitátem grandem, & prædica in ea ; quia ascendit malítia ejus coram me. Et surrexit Jonas, ut fúgeret in Tharsis à fácie Dómini ; & descendit in Joppen, & invénit navem euntem in Tharsis ; & dedit naulum ejus, & descendit in eam ut iret cum eis in Tharsis à fácie Dómini. Dóminus autem misit ventum magnum in mare, & facta est tempestas magna in mari, & maris periclitabátur cónteri. Et timuérunt nautæ, & clamavérunt viri ad Deum suum, & misérunt vasa quæ erant in navi, in mare, ut alleviarétur ab eis. Et Jonas descendit ad interióra navis, & dormiébat sopóre gravi. Et accessit ad eum gubernátor, & dixit ei : Quid tu sopóre deprímeris ? surge, ínvoca Deum tuum, si fortè recógitet Deus de nobis, & non pereámus.

℟. Dies multos. 327.

Lectio ij. cap. 1. & 2.

ET dixit ad eos : Tóllite me, & míttite in mare, & cessábit mare à vobis ; scio

Scio enim ego quóniam propter me tempestas hæc grandis venit super vos. Et remigábant viri ut reverterentur ad áridam, & non valébant; quia mare ibat, & intumescébat super eos. Et clamavérunt ad Dóminum, & dixérunt: Quæsumus, Dómine, ne pereámus in ánima viri istíus, & ne des super nos sánguinem innocentem, quia tu, Dómine, sicut voluisti, fecisti. Et tulérunt Jonam, & misérunt in mare, & stetit mare à fervóre suo. Et timuérunt viri timóre magno Dóminum; & immolavérunt hóstias Dómino, & vovérunt vota. Et præparávit Dóminus piscem grandem, ut deglutíret Jonam. Et erat Jonas in ventre piscis tribus diébus & tribus nóctibus. Et orávit Jonas ad Dóminum Deum suum de ventre piscis.

℟. Tóllite vobiscum. 327.

Lectio iij. cap. 2. & 3.

ET dixit Dóminus pisci: & evómuit Jonam in áridam. Et factum est verbum Dómini ad Jonam secundò, dicens: Surge, & vade in Níniven civitátem magnam, & prædica in ea prædicatiónem quam ego loquor ad te. Et surrexit Jonas, & ábiit in Níniven juxta verbum Dómini: & Nínive erat cívitas magna itínere trium diérum. Et cœpit Jonas introíre in civitátem itínere diéi uníus; & clamávit, & dixit: Adhuc quadraginta dies, & Níniye subvertétur. Et credidérunt viri Ninívitæ in Deum, & prædicavérunt jejúnium, & vestíti sunt saccis à majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Níniye; & surrexit de sólio suo, & abjécit vestiméntum suum à se, & indútus est sacco, & sedit in cínere. Et clamávit, & dixit in Níniye ex ore regis & príncipum ejus, dicens: Hómines, & jumenta, & boves, & pécora non gustent quidquam; nec pascantur, & aquam non bibant: & operiantur saccis hómines & jumenta, & clament ad Dóminum in fortitúdine; & convertátur vir à via sua mala, & ab iniquitáte quæ est in mánibus eórum. Quis scit si convertátur & ignoscat Deus & revertátur à furóre iræ suæ, & non períbimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia conversi sunt de via sua mala: & misertus est Deus super malítiam quam locútus fúerat ut fáceret eis, & non fecit.

℟. Numquid placári. 328.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 25. de Rel. & Inv. SS.

STátuit sancta Synodus nulla admittenda esse nova miràcula, nec novas Re-

líquias recipiendas, nisi eódem recognoscente & approbante Epíscopo, qui simul atque de iis áliquid compertum habúerit, adhíbitis in consílium Theólogis & áliis piis viris, ea fáciat quæ veritáti & pietáti consentánea judicáverit.

SABBATO.
Lectio j.
Incipit Michæas Prophéta. *cap.* 1.

VErbum Dómini quod factum est ad Michæam Morasthíten in diébus Jóathan, Achaz, & Ezechíæ, regum Juda; quod vidit super Samaríam & Jerúsalem. Audíte, pópuli omnes; & attendat terra, & plenitúdo ejus: & sit Dóminus vobis in testem, Dóminus de templo sancto suo. Quia ecce Dóminus egrediétur de loco suo, & descendet; & calcábit super excelsa terræ. Et consumentur montes subtus eum; & valles scindentur sicut cera à fácie ignis, & sicut aquæ quæ decurrunt in præceps. In scélere Jacob omne istud, & in peccátis domûs Israel. Quod scelus Jacob? Nonne Samaría? & quæ excelsa Judæ? Nonne Jerúsalem? Et ponam Samaríam quasi acervum lápidum in agro, cùm plantátur vínea; & détraham in vallem lápides ejus, & fundamenta ejus revelábo.

[*Si fiat de Sabbato,* ℟℟. *sumentur è II. Noct. Domínicæ præcedentis.*]

Lectio ij. *cap.* 3.

HÆc dicit Dóminus super Prophétas qui sedúcunt pópulum meum, qui mordent déntibus suis, & prædicant pacem: & si quis non déderit in ore eórum quíppiam, sanctíficant super eum prælium. Proptéreà nox vobis pro visióne erit, & ténebræ vobis pro divinatióne; & occumbet sol super Prophétas, & obtenebrábitur super eos dies. Et confundentur qui vident visiónes, & confundentur divíni; & opérient omnes vultus suos, quia non est responsum Dei. Verúmtamen ego replétus sum fortitúdine Spíritûs Dómini, judício, & virtúte; ut annúntiem Jacob scelus suum, & Israel peccátum suum.

Lectio iij. *cap.* 5.

ET tu, Béthleem Ephrata, párvulus es in míllibus Juda: ex te mihi egrediétur qui sit dominátor in Israel; & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. Propter hoc dabit eos usque ad tempus in quo partúriens páriet; & relíquiæ fratrum ejus convertentur ad filios Israel. Et stabit, & pascet in fortitúdine Dómini, in sublimitáte nóminis Dómi-

sui ; & convertentur, tunc magnificábitur ad términos terræ. Et pax.

C A N O N.

ncílio Mediolanensi primo.

t. 1565. p. 1. c. 7.
uscujusque imáginis
, corpus, córporis
m & statum, orná-
locum inspiciendum
Epíscopi ; ut hæc óm-
protótypi dignitátem
štitátem apta sint &
, atque imáginis ins-
ie pietas excitétur.
Magníficat.
. 5. C. Propheravé-
ggæus & Zacharías
dæos qui erant in Je-
a, in nómine Dei Is-
t cœpérunt ædificáre
um Dei, & cum eis
tæ Dei adjuvantes
Esdr. 5.
LECTA, ut infrà ad
s.

IINICA XXIV.
T PENTECOSTEN.

I. NOCTURNO.

Lectio j.

r Nahum Prophéta.
cap. 1.

Nus Nínive : liber vi- siónis Nahum Elce- sæi. Deus æmulátor, iscens Dóminus : ul- s Dóminus, & ha- urórem : ulciscens Dóminus in hostes suos, & irascens ipse inimícis suis. Dóminus pátiens, & magnus fortitúdine, & mundans non fáciet innocentem. Dóminus in tempestáte, & túrbine viæ ejus, & nébulæ pulvis pedum ejus. Increpans mare, & exsíccans illud, & ómnia flúmina ad desertum dedúcens. Infirmátus est Basan & Carmélus ; & flos Líbani elánguit. Montes commóti sunt ab eo, & colles desoláti sunt ; & contrémuit terra à fácie ejus, & orbis & omnes habitantes in eo. Ante fáciem indignatiónis ejus quis stabit, & quis resistet in ira furóris ejus? Indignátio ejus effúsa est ut ignis, & petræ dissolútæ sunt ab eo.

℟. Dies multos. 327.

Lectio ij.

Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis, & sciens sperantes in se. Et in dilúvio prætereunte consummatiónem fáciet loci ejus ; & inimícos ejus persequentur ténebræ. Quid cogitátis contra Dóminum? Consummatiónem ipse fáciet : non consurget duplex tribulátio. Quia sicut spinæ se ínvicem compleсtuntur, sic convívium eórum páriter potántium : consumentur quasi stípula ariditáte plena. Ex te exíbit cógitans contra Dóminum

malítiam, mente pertractans prævaricatiónem.

℟. Tóllite vobiscum. 327.

Lectio iij.

HÆc dicit Dóminus: Si perfecti fúerint, & ita plures; sic quoque attendentur, & pertransibit. Afflixi te, & non affligam te ultrà. Et nunc cónteram virgam ejus de dorso tuo; & víncula tua dirumpam. Et præcípiet super te Dóminus, non seminábitur ex nómine tuo ámpliùs: de domo Dei tui interficiam scúlptile & conflátile: ponam sepulcrum tuum, quia inhonorátus es. Ecce super montes pedes evangelizantis & annuntiantis pacem. Célebra, Juda, festivitátes tuas, & redde vota tua; quia non adjíciet ultrà ut pertránseat in te Bélial: universus intériit.

℟. Numquid placári. 328.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi, de Civitáte Dei.

Lib. 18. *c.* 31. *&* 32.

NAhum prophéta, imò per illum Deus: Exterminábo, inquit, sculptília & conflatília: ponam sepultúram tuam; quia velóces ecce super montes pedes evangelizantis & annuntiantis pacem. Célebra, Juda, dies festos tuos, redde vota tua, quia jam non adjícient ultrà, ut tránseant in vetustátem. Consummátum est, consumptum est, ablátum est. Ascendit qui insufflat in fáciem tuam, erípiens te ex tribulatióne. Quis ascénderit ab ínferis, & insuffláverit in fáciem Judæ, hoc est, Judæórum discipulórum, Spíritum sanctum, récolat, qui méminit Evangélium. Hábacuc de quo álio, quàm de Christi adventu qui futúrus fúerat, intellígitur dícere: Et respondit Dóminus ad me, & dixit: Scribe visum apertè in buxo, ut assequátur qui legit ea; quia adhuc vísio ad tempus, & oriétur in fine, & non in vácuum: si tardáverit, sústine eum; quia véniens véniet, & non morábitur? In oratióne autem sua cum cántico, cui nisi Dómino Christo, dicit: Dómine, audívi auditiónem tuam, & tímui; Dómine, consíderávi ópera tua, & expávi? Quid enim hoc est, nisi præcógnitæ, novæ ac repentínæ salútis hóminum ineffábilis admirátio.

℟. Fílius honórat. 328.

Lectio v. *c.* 33. *&* 35.

SOphoníæ autem prophétæ, qui cum Jeremía prophetábat, hæc prædicta de Christo ínterim ponam: Expecta me, dicit Dóminus, in die resurrectiónis meæ, in futúrum; quia judícium meum, ut cóngregem gen-

& cólligam regna. Res- res minóres Prophétæ, rophetavérunt in fine vitátis, Aggæus, Za- as, Malachías. Quo- Aggæus Christum & siam hâc apértiùs bre- : prophétat: Hæc dicit inus exercítuum. Ad- num módicum est, & ommovébo cœlum, & n, & mare, & áridam; ovébo omnes gentes: niet Desiderátus cunc- ntibus.

Judícium verum. 329.

Lectio vj.

charías de Christo & Ecclésia, Exulta, in- valdè, filia Sion; jú- filia Jerúsalem: Ecce nus véniet tibi, justus vátor; ipse pauper, & dens super ásinam & pullum filium ásinæ; testas ejus à mari us- d mare, & à flúmini- usque ad fines terræ. quando factum sit, ut inus Christus in itíne- mento hujus géneris tur, in Evangélio légi- Malachías prophétans siam, quam per Chris- érnimus propagátam, is apertíssimè dicit ex na Dei: Non est mihi tas in vobis; & mu- on suscípiam de manu . Ab ortu enim solis ad occásum, magnum omen meum in génti- & in omni loco sacri- ficábitur & offerétur nómini meo oblátio munda. Hoc sacrificium per sacerdótium Christi secundùm órdinem Melchísedech, cum in omni loco à solis ortu usque ad occásum Deo jam videámus offerri; sacrificium autem Judæórum, quibus dictum est: Non est mihi voluntas in vobis, nec accípiam de mánibus vestris munus, cessasse negáre non possunt; quid adhuc expectant álium Christum, cùm hoc quod prophetátum legunt & implétum vident, impléri non potúerit, nisi per ipsum?

℟. Confortentur. 329.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum. *c. 24.*

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Cùm vidéritis abominatiónem desolatiónis quæ dicta est à Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto; qui legit, intélligat. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 77. in Matth.

CHristus nec principáliter, nec à séipso ad hunc sermónem devénit; sed deflendo primùm civitátem, discípulos in quamdam velúti necessitátem ostendendi moles ædificiórum, & interrogandi compulit; ut quasi ad in-

terrogáta respondens, futúra prænúntiet. Tu autem dispensatiónem Spíritûs consídera. Nihil enim horum Joannes scripsit; ne, quóniam post Judæórum illas ærumnas longo témpore supérstes fuit, ab eventu rerum, scríbere videátur. Qui autem ante illam Hierosolymórum desolatiónem vivis excessérunt, quique nihil horum vidérunt; ipsi, ut úndique prædictiónis véritas resplendéret, ista scripsérunt. Tunc si quis, inquit, vobis díxerit: Ecce hîc est Christus, aut illîc, nolíte crédere. Voce illâ, Tunc, non quæ statim póstea forent significat; sed tempus designat quod hæc ab illo prædicta futúra essent. Si quis vobis díxerit: Ecce hîc est Christus, aut illîc, nolíte crédere. A loco primùm ipsos cautióres facit, dum signa quædam secundi adventûs sui, & seductórum ostenta expónit. Non enim quemádmodum in primo suo adventu in Béthleem apparúerat, & in parvo orbis ángulo, nec ullo hóminum & à princípio sciente, ita & tunc, inquit; sed apertè & cùm splendóre, ita ut res núntio non égeat. Neque parvum illud signum est ipsum non latenter ventúrum esse.

℟. Cùm vidéritis abominatiónem desolatiónis quæ dicta est à Daniéle prophéta, stantem in loco sancto; qui legit, intélligat. * Erit tunc tribulátio magna, qualis non fuit ab inítio, neque fiet. ℣. Erit in templo abominátio desolatiónis, & usque ad consummatiónem & finem perseverábit desolátio. * Erit tunc. *Matth.* 24. *Dan.* 9.

Lectio viij.

CONsídera autem quóniam non ámpliùs hîc de bello dísputat; sed cùm de adventu dísserat suo, de seductóribus verba facit. Multi enim quidem, Apostolórum étiam témpore, seductóres fuérunt, qui verò ante secundum adventum sedúcent, multò illis erunt deterióres. Tunc de seipso demùm expónit: Sicut fulgur exit ab oriente, & paret usque ad occidentem; sic erit adventus Fílii hóminis, ubíque simul majestátis splendóre clarescens. Tum áliud signum adjécit, dicens: Ubi corpus, ibi & áquilæ; Angelórum, Mártyrum, ceterorumque Sanctórum cœtum signíficans. Dénique signa terróris plena percenset. Quæ autem hæc signa sunt? Statim post tribulatiónem diérum illórum sol obtenebrábitur. Quorum diérum? Antichristi vidélicet, & falsórum prophetárum. Magna enim tunc tribulátio futúra, cùm

ic multi futúri sunt seductóres, quanquam non in longa témpora producenda ea tribulátio est. Nam cùm bellum illud Judáicum propter eléctos intra breviores moras coactum sit, ac dissolútum; quantò magìs propter eos ipsos tentátio illa contrahétur? Prætéreà non dixit, Post tribulatiónem; sed, Statim post tribulatiónem. Ita ferè simul ómnia peraguntur: tùm nempe pseudoprophétæ & pseudochristi turbas cient, tùm ipse confestim præstò venit.

℟. Ecce prædixi vobis ómnia; sed in illis diébus post tribulatiónem illam sol contenebrábitur, & luna non dabit splendórem suum: * Et stellæ cœli erunt decidentes; & virtútes quæ in cœlis sunt, movebuntur. ℣. Obtenebrátus est sol in ortu suo, & luna non splendébit in lúmine suo: & visitábo super orbis mala, & contra ímpios iniquitátem eórum. * Et. *Marc.* 13. *Is.* 13.

LECTIO IX.

Tunc apparébit signum Filii hóminis in cœlo, crux nimirùm sole fulgéntior: quippe cùm ille obscurétur, crux autem perspléndeat; quod fieri non posset, nisi lucis suæ fulgóribus solis rádios superáret. Cujus autem rei grátiâ signum illud appáret? Ut magno cúmulo Judæórum imprudéntia opprimátur. Crucem in suam justificatiónem secum habens, in judicium véniet, non vúlnera solùm, sed & acerbum ac ignominiósum mortis suæ genus osténdens. Tunc plangent se Tribus. Non enim accusántibus opus erit, cùm crucem víderint. Plangent ígitur, quia ex morte ipsíus nihil profecérunt; quia quem adoráre oportébat, cruxi affixérunt. Vides quómodò terribíliter adventum suum descripsit? quómodò discipulórum suórum ánimos suscitávit? Idcircò priùs tristia pósuit; deinde jucunda commémorat, ut vel hoc modo eos consolétur. Quin & passiónis rursùs ac resurrectiónis cómmonet, splendidioríque hábitu circumvestítæ crucis comméminit; ut jam non púdeat eos, nec dolor invádat, cùm signi loco atque vexilli eam ostendens ventúrus sit.

℟. Plangent omnes Tribus terræ; & vidébunt Filium hóminis veniéntem in núbibus cœli cum virtúte multa & majestáte. * Et † Mittet Angelos suos cum tuba & voce magna, & congregábunt eléctos ejus. ℣. Pópule meus, stat ad judicandum Dóminus, & stat ad judicandos pópulos. * Et

dispérdam hómines à fácie terræ, dicit Dóminus. Et exténdam manum meam super Judam, & super omnes habitántes Jerúsalem; & dispérdam de loco hoc relíquias Baal, & nómina æditируórum cum sacerdótibus; & eos qui adórant super tectam milítiam cœli, & adórant & jurant in Dómino, & jurant in Melchom; & qui avertúntur de post tergum Dómini; & qui non quæsiérunt Dóminum, nec investigavérunt eum.

℟. Filius honórat. 328.

Lectio ij.

IN témpore illo scrutábor Jerúsalem in lucernis: & visitábo super viros defixos in fæcibus suis; qui dicunt in córdibus suis: Non fáciet benè Dóminus, & non fáciet malè. Et erit fortitúdo eórum in direptiónem, & domus eórum in desértum: & ædificábunt domos, & non habitábunt; & plantábunt víneas, & non bibent vinum eárum. Juxtà est dies Dómini magnus; juxtà est, & velox nimis: vox diéi Dómini amára, tribulábitur ibi fortis. Dies iræ dies illa, dies tribulatiónis & angústiæ, dies calamitátis & misériæ, dies tenebrárum & calíginis, dies nébulæ & túrbinis, dies tubæ & clangóris super civitátes munítas & super ángulos excélsos. Et tribulábo hómines: & ambul[...] cæci, quia Dómin[...] vérunt; & effund[...] guis eórum sicut hu[...] córpora eórum sicu[...] ra. Sed & argentum & aurum eórum n[...] rit liberáre eos in [...] Dómini.

℟. Judícium ver[...]

Lectio iij.

EXpecta me, dic[...] nus, in die res[...] nis meæ in futúru[...] judícium meum ut [...] gem gentes, & cól[...] gna; & effundam [...] indignatiónem me[...] nem iram furóris [...] igne enim zeli mei [...] bitur omnis terr[...] tunc reddam pópul[...] eléctum, ut invo[...] nes in nómine Dó[...] sérviant ei húmero [...] tra flúmina Æthio[...] súpplices mei; filii [...] rum meórum défe[...] nus mihi. In die [...] confundéris super [...] adinventiónibus tu[...] bus prævaricáta e[...] quia tunc áuferam [...] tuî magníloquos [...] tuæ, & non adjície[...] ámpliùs in mont[...] meo. Et derelinqu[...] dio tuî pópulum p[...] & egénum; & spe[...] nómine Dómini. [...] Israel non fácient [...] tem, nec loquent[...] dácium: & non in[...]

in ore eórum lingua dolósa; quóniam ipsi pascéntur & accubábunt, & non erit qui extérreat.

℟. Confortentur. 329.

CANON.

Ex Synodo Ebroicensi.

Ann. 1576. *tit. de Haret.*

PAstóres orent assíduè pro (Hæréticis), demonstrent se de eórum perditióne ex ánimo dolére; pro eórum conversióne ómnia parátos esse ágere, ut agnoscantur filii Patris sui qui solem suum oriri facit super bonos & malos.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

Incipit Aggæus Prophéta.

cap. 1.

IN anno secundo Daríi regis, in mense sexto, in die una mensis factum est verbum Dómini in manu Aggæi prophétæ ad Zoróbabel filium Saláthiel, ducem Juda, & ad Jesum filium Jósedec, sacerdótem magnum, dicens: Hæc ait Dóminus exercítuum, dicens: Pópulus iste dicit: Nondùm venit tempus domûs Dómini ædificandæ. Et factum est verbum Dómini in manu Aggæi prophétæ, dicens: Numquid tempus vobis est ut habitétis in dómibus laqueátis; & domus ista desérta?

℟. Dies multos. 327.

Lectio ij.

HÆc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda vestra super vias vestras: ascéndite in montem, portáte ligna, & ædificáte domum: & acceptábilis mihi erit, & glorificábor, dicit Dóminus. Respexístis ad ámplius, & ecce factum est minus; & intulístis in domum, & exsufflávi illud: quam ob causam, dicit Dóminus exercítuum? Quia domus mea desérta est, & vos festinátis unusquísque in domum suam. Propter hoc super vos prohíbiti sunt cœli ne darent rorem, & terra prohíbita est ne daret germen suum.

℟. Tóllite vobíscum. 327.

Lectio iij. *cap.* 2.

HÆc dicit Dóminus exercítuum: Adhuc unum módicum est, & ego commovébo cœlum, & terram, & mare, & áridam. Et movébo omnes gentes; & véniet Desiderátus cunctis géntibus: & implébo domum istam glóriâ, dicit Dóminus exercítuum. Meum est argentum, & meum est aurum, dicit Dóminus exercítuum. Magna erit glória domûs istíus novíssimæ plusquàm primæ, dicit Dóminus exercítuum: & in loco isto dabo pacem, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Numquid placári. 328

CANON.

Ex Concílio Laodicéno.
Ann. 372. *can.* 7.

QUi ab hærésibus convertuntur, non antè suscipiantur quàm omnes hæreses anathematízent, & præcípuè illam quâ detinebantur: tunc nostræ doceantur fidei Symbolum, & sic mystériis commúnicent sacrosanctis.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

Incipit Zacharías Prophéta. *cap.* 1.

IN mense octávo, in anno secundo Daríi regis, factum est verbum Dómini ad Zacharíam filium Barachíæ filii Addo, prophétam, dicens: Irátus est Dóminus super patres vestros iracúndiâ. Et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum; & convertar ad vos, dicit Dóminus exercítuum. Ne sitis sicut patres vestri, ad quos clamábant Prophétæ prióres, dicentes: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertímini de viis vestris malis, & de cogitatiónibus vestris péssimis, & non audiérunt, neque attendérunt ad me, dicit Dóminus.

℟. Fílius honórat. 318.

Lectio ij. *cap.* 3.

HÆc dicit Dóminus exercítuum: Si in viis meis ambuláveris, & custódiam meam custodíeris; tu quoque judicábis domum meam, & custódies átria mea; & dabo tibi ambulantes de his qui nunc hîc assistunt. Audi, Jesu sacerdos magne, tu, & amíci tui qui hábitant coram te, quia viri portendentes sunt. Ecce enim ego addúcam servum meum Orientem. Quia ecce lapis quem dedi coram Jesu: super lápidem unum septem óculi sunt: ecce ego cælábo sculptúram ejus, ait Dóminus exercítuum; & áuferam iniquitátem terræ illíus in die una. In die illa, dicit Dóminus exercítuum, vocábit vir amícum suum subter vitem & subter ficum.

℟. Judícium verum. 329.

Lectio iij. *cap.* 9.

EXulta satìs, filia Sion; júbila, filia Jerúsalem: Ecce Rex tuus véniet tibi justus & salvátor; ipse pauper, & ascendens super ásinam, & super pullum fílium ásinæ. Et disperdam quadrígam ex Ephraim, & equum de Jerúsalem; & dissipábitur arcus belli: & loquétur pacem géntibus; & potestas ejus à mari usque ad mare, & à flumínibus usque ad fines terræ. Tu quoque in sánguine testamenti tui emisísti vinctos

tuos de lacu in quo non est aqua. Convertímini ad munitiónem, vincti spei; hódie quoque annúntians dúplicia reddam tibi. Quóniam extendi mihi Júdam quasi arcum, implévi Ephraim; & suscitábo fílios tuos, Sion, super filios tuos, Græcia; & ponam te quasi gládium fórtium. Et Dóminus Deus super eos vidébitur; & exíbit ut fulgur jáculum ejus: & Dóminus Déus in tuba canet, & vadet in túrbine Austri. Dóminus exercítuum protéget eos; & devorábunt, & subjícient lapídibus fundæ: & bibentes inebriabúntur quasi à vino: & replebúntur ut phíalæ, & quasi córnua altáris. Et salvábit eos Dóminus Deus eórum in die illa, ut gregem pópuli sui; quia lápides sancti elevabúntur super terram ejus. Quid enim bonum ejus est, & quid pulchrum ejus, nisi frumentum electórum, & vinum gérminans vírgines?

℟. Confortentur. 327.

CANON.

Ex Concílio Aurelianensi primò.

Ann. 511. *can.* 10.

SI herétici Clérici fidéliter convertuntur, & fidem cathólicam íntegrè confiténtur, vel ita dignam vitam morum & áctuum probitáte custódiunt, officium quo eos Epíscopus dignos esse censúerit, cum impósitæ manus benedictióne suscípiant.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De Zacharía Prophéta.

cap. 11.

TUli virgam meam, quæ vocabátur Decus; & abscídi eam, ut irrítum fácerem fœdus meum quod percussi cum ómnibus pópulis. Et in írritum deductum est in die illa: & cognovérunt sic páuperes gregis, qui custódiunt mihi, quia verbum Dómini est. Et dixit ad eos: Si bonum est in óculis vestris, afferte mercédem meam; & si non, quiéscite. Et appendérunt mercédem meam triginta argénteos. Et dixit Dóminus ad me: Prójice illud ad statuárium, decórum prétium, quo appretiátus sum ab eis. Et tuli triginta argénteos, & projéci illos in domum Dómini ad statuárium. Et præcidi virgam meam secundam, quæ appellabátur Funículus, ut dissólverem germanitátem inter Judam & Israel. Et dixit Dóminus ad me: adhuc sume tibi vasa pastóris stulti; quia ecce ego suscitábo pastórem in terra, qui derelicta non visitábit, dispersum non quæret, & contritum non sanábit; & id

quod stat non enútriet, & carnes pinguium cómedet, & úngulas eórum dissolvet. O pastor, & idólum, derelinquens gregem: gládius super bráchium ejus, & super óculum dextrum ejus, bráchium ejus ariditáte siccábitur, & óculus dexter ejus tenebrescens obscurábitur.

℟. Dies multos. 327.

Lectio ij. *cap.* 12.

IN die illa próteget Dóminus habitatóres Jerúsalem: & erit qui offénderit ex eis in die illa, quasi David; & domus David, quasi Dei, sicut Angelus Dómini in conspectu eórum. Et erit in die illa, quæram contérere omnes gentes quæ véniunt contra Jerúsalem. Et effúndam super domum David & super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ & precum; & aspícient ad me quem confixérunt: & plangent eum planctu quasi super unigénitum, & dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti.

℟. Tóllite vobíscum, 327.

Lectio iij. *cap.* 13.

ET erit: in die illa confundentur prophétæ, unusquisque ex visióne sua cum prophetáverit; nec operiéntur pállio saccino, ut mentiántur; sed dicet: Non sum prophéta, homo agrícola ego sum; quóniam Adam exemplum meum ab adolescéntia mea. E[t dicé]tur ei: Quid sunt pla[gæ is]tæ in médio mánuum [tuá]rum? Et dicet: His [plaga]tus sum in domo eór[um qui] diligébant me. Fráme[a, sus]citáre super pastórem [meum], & super virum cohær[éntem] mihi, dicit Dóminu[s exer]cítuum: pércute past[órem], & dispergentur ove[s: et] convertam mánum [meam] ad párvulos.

℟. Numquid placá[bitur]

CANON

Ex Concílio Aureli[anensi] quarto.

Ann. 541. *c.* 8.

DE his qui post B[aptismi] Sacramentum a[d hæ]resis lapsum descendi[t, si] agnoscentes reátum [uni]tátem fidei Cathólicæ [repete]re desíderant, in Epi[scopo]rum potestáte consist[at ut] eos víderint dignam [pœni]téntiam ágere, quan[do et] quáliter communióni [Eccle]næ reformentur.

SABBATO

Lectio j.

Incipit Malachías Pro[pheta.]

cap. 1.

ONus verbi Dó[mini ad] Israel in man[u Ma]lachíæ. Dilex[i vos,] dicit Dóminus; & di[xístis:] In quo dilexísti nos? [Nonne] frater erat Esaü Jacob[, di]cit Dóminus? Et dil[exi Ja]cob, Esaü autem ód[io habui]

; & pósui montes ejus solitúdinem, & hæredi-
m ejus in dracónes de-
i. Quòd si dixerit Idú-
a: Destructi sumus, sed
ertentes ædificábimus
e destructa sunt: Hæc
it Dóminus exercítuum:
ædificábunt, & ego dés-
am: & vocabuntur tér-
ii impietátis, & pópulus
irátus est Dóminus us-
in ætermum. Et óculi
tri vidébunt; & vos di-
is: Magnificétur Dómi-
super términum Israel.
us honórat Patrem, &
rus dóminum suum: si
o Pater ego sum, ubi est
nor meus? & si Dóminus
sum, ubi est timor
us, dicit Dóminus exer-
uum? Ad vos, ô sacerdó-
, qui despícitis nomen
um, & dixistis: In quo
péximus nomen tuum?
ertis super altáre meum
em pollútum; & díci-
In quo pollúimus te? In
quod dícitis: Mensa Dó-
ii despecta est.

Si fiat de Sabbato, ℞℞℞.
entur è II. Noct. Dom.
XIII.]

Lectio ij.

I offerátis cæcum ad im-
molandum, nonne ma-
a est? & si offerátis clau-
n, & lánguidum, nonne
lum est? Offer illud duci
, si placúerit ei, aut si
suscéperit fáciem tuam, dicit Dóminus exercítuum? Et nunc deprecámini vultum Dei ut misereátur vestri, (de manu enim vestra factum est hoc) si quómodò suscípiat fácies vestras, dicit Dóminus exercítuum. Quis est in vobis qui claudat óstia, & incendat altáre meum gratúitò? Non est mihi voluntas in vobis, dicit Dóminus exercítuum; & munus non suscípiam de manu vestra. Ab ortu enim solis usque ad occásum, magnum est nomen meum in géntibus: & in omni loco sacrificátur, & offertur nómini meo oblátio munda; quia magnum est nomen meum in géntibus, dicit Dóminus exercítuum.

Lectio iij. *cap. 4.*

Ecce dies véniet succensa quasi camínus; & erunt omnes superbi, & omnes faciéntes impietátem stípula; & inflammábit eos dies véniens, dicit Dóminus exercítuum, quæ non derelinquet eis radícem & germen. Et oriétur vobis timéntibus nomen meum Sol justítiæ; & sánitas in pennis ejus; & egrediémini, & saliétis sicut vítuli de armento. Et calcábitis ímpios, cùm fúerint cinis sub planta pedum vestrórum in die quâ ego fácio, dicit Dóminus exercítuum. Mementóte legis

convertet cor patrum ad filios, & cor filiórum ad patres eórum; ne fortè véniam, & percútiam terram anathémate.

CANON.

Ex Concílio Turonensi.

Ann. 1236. *tit.* 13.

DIspónant Epíscopi in suis Diœcésibus quáliter de novo conversi erudiantur in fide, & cómmodè sustententur, & sicut víderint expedíre; ne sub pau-

post Epiphaniam, inc
do à Vesperis Sabba
ordine infrà posito.

Si igitur fuerint I
nicæ XXV. resumetu
ficium Dominicæ V
Epiphaniam.

Si XXVI, resu
Officium Dominicæ
VI.

Si XXVII, resu
Officium Dominicæ I
& VI.

Si denique XXVI.
sumetur Officium Do
III. IV. V. & VI.]

HEBDOMADÆ POST EPIPHANI

RESUMENDÆ,

Quando post Pentecosten plures fuerint Domi
quam viginti-quatuor.

DOMINICA III.
Quæ superfuit post Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas. *c.* 1.

PAulus Apóstolus non ab homínibus, neque per hóminem, sed per Jesum Christum, & Deum Patrem qui suscitávit eum à mórtuis; & qui mecum sunt omnes fratres, Ecclésiis Galátiæ; Grátia vobis & pax à Deo Patre, & Dómino nostro Jesu Christo, qui dedit semetipsum pro peccátis nostris, ut eríperet nos de præsenti século nequam, secundùm voluntátem Dei & Patris nostri, cui est glória in sécula sæculórum: amen. Tu autem.

℟. Apud Dóminum misericórdia, & copiósa apud eum redémptio. * Et ipse rédimet Israel ex ómnibus iniquitátibus ejus. ℣. Salvátor noster Jesus Christus dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte. * Et ipse. *Ps.* 129. *Tit.* 2.

Lectio ij.

MIror quòd sic tam citò transferímini, ab eo qui vos vocávit in grátiam Christi, in áliud Evangélium; quod non est áliud, nisi sunt áliqui qui vos conturbant, & volunt convértere Evangélium Christi. Sed licèt nos, aut Angelus de cœlo evangelízet vobis prætérquam quod evangelizávimus vobis, anáthema sit. Sicut prædíximus, & nunc íterum dico: Si quis vobis evangelizáverit præter id quod accepístis, anáthema sit. Modò enim homínibus suádeo, an Deo? An quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem.

℟. Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum; & humiliábit calumniatórem: * Oriétur in diébus ejus justítia. ℣. Christum propósuit Deus, ad ostensiónem justítiæ ejus in hoc témpore; ut sit ipse justus, & justíficans eum qui est ex fide Jesu Christi. * Oriétur. *Ps.* 71. *Rom.* 3.

Lectio iij.

NOtum enim vobis fácio, fratres, Evangélium quod evangelizátum est à me, quia non est secundùm hóminem: neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Jesu Christi. Audístis enim conversatiónem meam aliquando in Judaísmo: quóniam supra modum persequébar Eccle-

siam Dei, & expugnábam illam; & proficiébam in Judaísmo supra multos coætáneos meos in génere meo, abundántiùs æmulátor existens paternárum meárum traditiónum. Cùm autem plácuit ei, qui me segregávit ex útero matris meæ, & vocávit per grátiam suam; ut reveláret Fílium suum in me, ut evangelizárem illum in géntibus; contínuò non acquiévi carni & sánguini.

℟. Rectum est verbum Dómini, & ómnia ópera ejus in fide: * Díligit misericórdiam & judícium. † Misericórdiâ Dómini plena est terra. ℣. In Christo Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium; sed fides quæ per caritátem operátur. * Díligit. Glória Patri. † Misericórdiâ. *Ps.* 32. *Galat.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi, in Epístolam ad Gálatas.

Præf. initio.

CAusa propter quam scribit Apóstolus ad Gálatas, hæc est, ut intélligant grátiam Dei id secum ágere, ut sub lege jam non sint. Cùm enim prædicáta eis esset Evangélii grátia, non defuérunt quidam ex circumcisióne, quamvis Christiáni nómine, nondum tamen tenentes ipsum grátiæ benefícium, & adhuc volentes esse sub onéribus legis, quæ Dóminus Deus imposúerat, non justítiæ serviéntibus, sed peccáto, justam scílicet legem injustis homínibus dando ad demonstranda peccáta eórum, non auferenda. Non enim aufert peccáta nisi grátia fidei, quæ per dilectiónem operátur.

℟. Adjuva me, Dómine Deus meus: salvum me fac secundùm misericórdiam tuam; & sciant * Quia manus tua hæc; & tu, Dómine, fecisti eam. ℣. Grátiâ estis salváti per fidem, & hoc non ex vobis: Dei enim donum est, non ex opéribus, ut ne quis gloriétur; * Quia manus tua. *Ps.* 108. *Ephes.* 2.

Lectio v.

SUb hac ergo grátia jam Gálatas constitútos, illi volébant constitúere sub onéribus legis, asseverantes nihil eis prodesse Evangélium, nisi circumciderentur, & céteras carnáles Judáïci ritûs observatiónes subírent. Et ídeo Paulum Apóstolum suspectum habére cœperant, à quo illis Evangélium prædicátum erat, tamquam non tenentem disciplínam ceterórum Apostolórum, qui gentes cogébant judaïzáre.

℟. Super omnem terram

glória tua, Deus. * Ut li-
berentur dilecti tui, salvum
fac déxterâ tuâ, & exaudi
me. ℣. Grátia quæ data est
nobis in Christo Jesu ante
témpora secularia, mani-
festata est nunc per illumi-
natiónem Salvatóris nostri
Jesu Christi. * Ut liberen-
tur. *Ps.* 107. 2. *Tim.* 1.

Lectio vj.

TAlis quidem quæstio est
& in Epistola ad Ro-
manos: verumtamen vidé-
tur aliquid interesse, quòd
ibi contentiónem ipsam di-
rimit, itémque compónit,
quæ inter eos qui ex Judæis,
& eos qui ex géntibus cre-
díderant, orta erat, cùm
illi tamquam ex méritis ópe-
rum legis sibi rédditum E-
vangélii præmium arbitra-
rentur; quod præmium in-
circumcisis tamquam immé-
ritis nolébant dari; illi con-
tra Judæis se præferre gesti-
rent, tamquam interfectó-
ribus Dómini: in hac verò
Epístola ad eos scribit, qui
jam commóti erant autori-
táte illórum qui ex Judæis
erant, & ad observatiónes
legis cogébant.

℟. Dóminus petra mea
& robur meum; sperábo in
eum: * Salvátor meus, † De
iniquitáte liberábis me. ℣.
Lex spíritûs vitæ in Christo
Jesu liberávit me à lege pec-
cáti & mortis: * Salvátor.
Glória. † De iniquitáte. 2.
Reg. 22. *Rom.* 8.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii se-
cúndùm Matthæum. *c.* 8.

IN illo témpore; Cùm des-
cendisset Jesus de monte,
secútæ sunt eum turbæ mul-
tæ: & ecce leprósus véniens
adorábat eum. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 1. *Com. in c.* 8. *Matth.*

DE monte Dómino
descendénte, occúr-
runt turbæ; quia ad
altióra ascéndere non va-
luérunt. Et primus ei occúr-
rit leprósus: necdum enim
póterat cum lepra tam mul-
típlicem in monte Salvató-
ris audíre sermónem. Et no-
tandum, quòd hic primus
speciáliter curátus sit: se-
cundò, puer Centuriónis:
tértiò, socrus Petri fébriens
in Capharnaüm: quarto lo-
co, qui obláti sunt ei à dæ-
mónio vexáti, quorum spí-
ritus verbo ejiciébat, quan-
do omnes malè habentes
curávit.

℟. Cùm descendisset Je-
sus de monte, ecce lepró-
sus véniens adorábat eum,
dicens: Dómine, * Si vis,
potes me mundáre. ℣. Dó-
mine Deus, non erit tibi
difficile omne verbum: * Si
vis. *Matth.* 8. *Jerem.* 32.

Lectio viij.

ET ecce leprósus véniens
adorábat eum, dicens:
Rectè post prædicatiónem

atque doctrínam, signi offértur occásio, ut per virtútum mirácula prætéritus apud audientes sermo firmétur. Dómine, si vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. Et extendens Jesus manum, tétigit eum, dicens: Volo; Mundáre. Extendente manum Dómino, statim lepra fugit. Simulque consídera quàm húmilis & sine jactántia respónsio. Ille díxerat: Si vis; Dóminus respondit: Volo. Ille præmíserat: Potes me mundáre; Dóminus jungit, & dicit: Mundáre. Non ergo, ut plerique latinórum putant jungendum est, & legendum, volo mundáre; sed separátim, ut primùm dicat: Volo; deindè ímperans dicat: Mundáre.

℟. Jesus misertus ejus, extendit manum suam; & tangens eum, * Ait illi: Volo; Mundáre. Et statim mundátus est. ℣. Omne, quod volúerit, fáciet: & sermo illíus potestáte plenus est. * Ait illi. *Marc.* 1. *Eccles.* 8.

LECTIO IX.

ET ait illi Jesus: Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necesse ut sermóne jactáret, quod córpore præferébat? Sed vade, ostende te Sacerdótibus, & offer munus quod præcepit Móyses, in testimónium illis. Várias ob causas mittit eum ad Sacerdótes. Primùm propter humilitátem, ut Sacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim lege præceptum, ut qui mundáti fúerant à lepra, offérrent múnera Sacerdótibus. Deinde ut mundátum videntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent: si créderent, salvarentur; si non créderent, inexcusábiles forent: & simul ne, quod in eo sæpíssimè criminabantur, legem viderétur infríngere.

℟. Ait Jesus: Vide, némini díxeris; sed vade, * Ostende te Sacerdóti, & † Offer munus quod præcépit Móyses, in testimónium illis. ℣. Hic est ritus leprósi, quando mundandus est: Adducétur ad Sacerdótem, qui præcípiet ei ut ófferat. * Ostende te. Glória Patri. † Offer. *Matth.* 8. *Levit.* 14.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. a. Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquétur: Et ait illi Jesus: Ego véniam, & curábo eum. *Matth.* 8.

COLLECTA. Orémus.

OMnípotens sempiterne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice; atque ad protegendum nos, déxteram tuæ majestátis extende; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concilio Aquisgranensi sub Carolo magno.

Ann. 789. *c.* 71 & 72.

UNusquisque vestrûm videat per suam Paróchiam, ut Ecclésia Dei suum hábeat honórem: simul & altária secundùm suam dignitátem venerentur; & ut sacrificia sanctificáta cum magna diligéntia ab eis colligantur qui digni sunt, vel cum honóre serventur: & ut seculária negótia vel vanilóquia in Ecclésiis non agantur; quia domus Dei domus orationis debet esse, non spelunca latrónum, & ut intentos ánimos hábeant ad Deum, quando véniunt ad Missárum solémnia. Sed & hoc flagitámus vestram almitátem, ut ministri altáris Dei suum ministérium bonis móribus ornent, & bonam & probábilem vitam & conversatiónem hábeant.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Dixit Jesus Centurióni: Vade, & sicut credidisti fiat tibi: Et sanátus est puer in illa hora. *Matth.* 8.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De Epístola ad Gálatas. *c.* 2.

SCientes quòd non justificátur homo ex opéribus legis, nisi per fidem Jesu Christi; & nos in Christo Jesu crédimus, ut justificémur ex fide Christi, & non ex opéribus legis: propter quòd ex opéribus legis non justificábitur omnis caro. Quòd si quærentes justificári in Christo, inventi sumus & ipsi peccatóres, numquid Christus peccáti minister est? Absit. Si enim quæ destruxi, íterùm hæc ædífico; prævaricatórem me constítuo. Ego enim per legem legi mórtuus sum, ut Deo vivam: Christo confixus sum cruci. Vivo autem, jam non ego; vivit veró in me Christus. Quòd autem nunc vivo in carne; in fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me, & trádidit semetipsum pro me. Non abjício grátiam Dei. Si enim per legem justítia, ergo gratìs Christus mórtuus est.

℟. Apud Dóminum. 355.

Lectio ij. *cap.* 3.

O Insensáti Gálatæ, quis vos fascinávit non obedíre veritáti, ante quorum óculos Jesus Christus præscriptus est, in vobis crucifixus? Hoc solum à vobis volo díscere: Ex opéribus legis Spíritum accepistis, an ex audítu fidei? Sic stulti estis, ut cùm spíritu cœpéritis, nunc carne consumMémini? Tanta passi estis sine causa? si tamen sine causa. Qui ergo tríbuit vobis Spíritum, & operátur

virtútes in vobis, ex opéribus legis, an ex audítu fidei? Sicut scriptum est: Abraham crédidit Deo, & reputátum est illi ad justítiam. Cognóscite ergo quia qui ex fide sunt, ii sunt filii Abrahæ.

℟. Judicábit páuperes. 355.

Lectio iij.

PRóvidens autem Scriptúra, quia ex fide justíficat gentes, Deus prænuntiávit Abrahæ: Quia benedicentur in te omnes gentes. Igitur qui ex fide sunt, benedicentur cum fidéli Abraham. Quicumque enim ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim: Maledíctus omnis qui non permánserit in ómnibus quæ scripta sunt in libro legis, ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, manifestum est quia Justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide; sed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledíctum; quia scriptum est: Maledíctus omnis qui pendet in ligno; ut in géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritûs accipiámus per fidem.

℟. Rectum est verbum. 356.

C A N O N.

Ex Concílio Turonensi tértio.

Ann. 813. can. 38.

SAcerdótes debent fidéles admonére, ut quando ad Ecclésiam véniunt, sine strépitu ac tumultu eam ingrediantur: in qua étiam quámdiu oratiónis causâ morantur, nequáquam inánes inter se próferant confabulatiónes. Sed & témpore quo Missárum solémnia celebrantur, non solùm ab otiósis & inutílibus verbis, verùm étiam & à perniciósis cogitatiónibus fúnditùs abstinendum est.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas. *cap. 5.*

VOs in libertátem vocáti estis, fratres: tantùm ne libertátem in occasiónem detis carnis, sed per caritátem Spíritûs servíte ínvicem. Omnis enim lex in uno sermóne implétur: Díliges próximum tuum sicut teipsum. Quòd si ínvicem mordétis, & comédítis; vidéte ne ab ínvicem consumámini. Dico autem: Spíritu ambuláte, & desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupíscit advérsùs spíritum: spíritus autem advérsùs carnem: hæc enim sibi ínvicem adversan-

r, ut non quæcumque ...ltis, illa faciátis. Quòd si ...íritu ducimini, non estis ...b lege. Manifésta sunt ...tem ópera carnis; quæ ...nt fornicátio, immundí..., impudicítia, luxúria, ...olórum sérvitus, venefí...i, inimicítiæ, contentió...s, æmulatiónes, iræ, ri...., dissensiónes, sectæ, in...diæ, homicídia, ebrietá...s, comessatiónes, & his ...mília: quæ prædíco vobis, ...ut prædíxi, quóniam qui ...lia agunt, regnum Dei ...n consequentur. Fructus ...tem Spíritûs est, cáritas, ...udium, pax, patiéntia, ...nígnitas, bónitas, longa...mitas, mansuetúdo, fides, ...odéstia, continéntia, cás...as.

℟. Adjúva me. 356.

Lectio ij. *cap. 6.*

Fratres, & si præoccupátus fúerit homo in áliquo delícto, vos qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis; considerans teipsum, ne & ... tentéris. Alter altérius ...era portáte; & sic adimplébitis legem Christi. Nam ...quis exístimat se áliquid ...se, cùm nihil sit, ipse se ...dúcit. Opus autem suum ...obet unusquísque, & sic ...semetipso tantùm glóriam habébit, & non in ...tero. Unusquísque enim ...nus suum portábit. Com...múnicet autem is qui catechizátur verbo, ei qui se catechizat in ómnibus bonis. Nolíte erráre; Deus non irridétur. Quæ enim seminâverit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem; qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam.

℟. Super omnem. 356.

Lectio iij.

Vidéte quálibus lítteris scripsi vobis meâ manu. Quicumque enim volunt placére in carne, hi cogunt vos circumcídi, tantùm ut crucis Christi persecutiónem non patiantur. Neque enim qui circumciduntur, legem custódiunt; sed volunt vos circumcídi, ut in carne vestra gloriéntur. Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicumque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, & misericórdia, & super Israel Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit; ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum spíritu vestro, fratres: amen. Tu autem.

℟. Dóminus petra. 357.

CANON.

Ex Concilio Turonensi secundo.

Ann. 567. can. 4.

LAici secùs altáre, quo sancta mystéria celebrantur, inter Cléricos tam ad Vigílias quàm ad Missas stare pénitus non præsúmant; sed pars illa quæ à cancellis versùs altáre divíditur, choris tantùm psalléntium páteat Clericórum. Ad orandum verò & communicandum, Láicis & féminis, sicut mos est, páteant sancta sanctórum.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, ómnibus sanctis qui sunt Ephesi, & fidélibus in Christo Jesu; Grátia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Benedictus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi qui benedixit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti & immaculáti in conspectu ejus in caritáte.

℞. Apud Dóminum. 355.

Lectio ij.

QUi prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum; secundùm propósitum voluntátis suæ; in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in dilecto Fílio suo, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum, secundùm divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis in omni sapiéntia & prudéntia; ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, secundùm beneplácitum ejus, quod propósuit in eo, in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia in Christo, quæ in cœlis, & quæ in terra sunt, in ipso.

℞. Judicábit páuperes. 355.

Lectio iij.

IN quo étiam & nos sorte vocáti sumus, prædestináti secundùm propósitum ejus, qui operátur ómnia secundùm consílium voluntátis suæ; ut simus in laudem glóriæ ejus nos, qui antè sperávimus in Christo. In quo & vos, cùm audissétis verbum veritátis, (Evangélium salútis vestræ) in quo & credentes signáti estis Spíritu promissiónis sancto, qui est pignus hæreditátis nostræ, in redemptiónem

.cquisitiónis, in lau-
:iæ ipsíus.
ctum est. 354.

A N O N.

ıcílio Aquileiensi.
. 1596. tit. 16.
iam in qua fiunt sa-
& cultus divínus
t, externis vacáre
entis cónvenit. Id-
:érnimus concursa-
áuperum quorum-
, étiam miserabí-
ui celebrántibus &
s in Ecclésia impe-
sunt, ab ómnibus
, cùm sacra fiunt,
; esse.

A QUINTA.

Lectio j.

stola ad Ephésios.

cap. 2.

s omnes aliquando
onversáti sumus in
esidériis carnis nos-
cientes voluntátem
: cogitatiónum; &
natúrâ filii iræ, si-
ēteri. Deus autem
:s est in misericór-
opter nímiam cari-
ıam quâ dilexit nos;
essémus mórtui pec-
onvivificávit nos in
, (cujus grátiâ estis
& conresuscitávit,
:dére fecit in cœlés-
. Christo Jesu; ut
ret in sǽculis super-
ibus abundantes di-
vítias grátiæ suæ, in boni-
táte super nos in Christo
Jesu. Grátiâ enim estis salvá-
ti per fidem; & hoc non ex
vobis; Dei enim donum
est; non ex opéribus, ut
ne quis gloriétur. Ipsíus
enim sumus factúra, creáti
in Christo Jesu in opéribus
bonis, quæ præparávit Deus
ut in illis ambulémus.

℟. Adjúva me. 354.

Lectio ij.

PRopter quod mémores estóte, quòd aliquando vos gentes in carne, qui dicímini præpútium, ab ea quæ dícitur circumcísio in carne, manu facta; quia erátis illo in témpore sine Christo, alienáti à conversatióne Israel, & hóspites testamentórum, promissiónis spem non habentes, & sine Deo in hoc mundo. Nunc autem in Christo Jesu, vos, qui aliquando erátis longè, facti estis propè in sánguine Christi. Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum, & médium paríetem macériæ solvens, inimicítias in carne sua, legem mandatórum decrétis evácuans, ut duos condat in semetípso in unum novum hóminem, fáciens pacem; & reconcíliet ambos in uno córpore Deo per crucem, interfíciens inimicítias in semetípso.

℟. Super omnem terram. 354.

ab ipsis, turpe est & dícere. Omnia autem quæ arguuntur, à lúmine manifestántur; omne enim quod manifestátur, lumen est. Propter quod dicit: Surge, qui dormis, & exurge à mórtuis; & illuminábit te Christus.

Lectio iij. *cap. 6.*

DE cétero, fratres, confortámini in Dómino, & in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut posśitis stare adversùs insídias diáboli; quóniam non est nobis colluctátio adversùs carnem & sánguinem, sed adversùs príncipes & potestátes, adversùs mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ, in cœléstibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut posśitis resístere in die malo, & in ómnibus perfecti stare. State ergo succincti lumbos vestros in veritáte, & indúti lorícam justítiæ, & calceáti pedes in præparatióne Evangélii pacis: in ómnibus suméntes scutum fídei, in quo posśitis ómnia tela nequíssimi ígnea extínguere.

CANON.

Ex Concílio Vaurensi.

Ann. 1368. *can.* 86.

SIngŭli Ecclesiárum Rectóres, in quibus Fontes (Baptismáles) sunt fundáti, eos sic claudi clávibus fáciant; & clausos tenéri, quòd nullus ad illos sórdibus patére possit accessus, ne temerária manus ad immundam contrectatiónem exténdere se váleat cómmodè; ut per hujúsmodi obseryántiam illíus quod íníbi percípitur, crescat reveréntia Sacramenti.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. Omnia detriméntum feci, & árbitror ut stércora, ut Christum lucrifáciam. *Philip.* 3.

Coll. ut infrà ad Laudes.

DOMINICA IV.

Quæ superfuit post Epiphaniam.

In I. Nocturno.

Lectio j.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippenses.

cap. 1.

PAulus & Timótheus, servi Jesu Christi; ómnibus sanctis in Christo Jesu qui sunt Philippis, cum Epíscopis, & Diacónibus; Grátia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo in ómni memória vestrî, semper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis, cum gáudio deprecatiónem fáciens super communicatióne vestra in Evangélio Christi à prima die usque nunc: confidens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum,

perficiet usque in diem Christi Jesu ; sicut est mihi justum hoc sentire pro ómnibus vobis ; eò quòd hábeam vos in corde, & in vínculis meis, & in defensióne & confirmatióne Evangélii, sócios gáudii mei omnes vos esse.

℟. Voluntátem timéntium se fáciet Dóminus, & deprecatiónem eórum exáudiet ; & salvos fáciet eos. * Custódit Dóminus omnes diligentes se. ℣. Scimus quia omnis qui natus est ex Deo, non peccat, sed generátio Dei consérvat eum. * Custódit Dóminus. *Ps.* 144. 1. *Joan.* 5.

Lectio ij.

TEstis enim mihi est Deus quómodò cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi. Et hoc oro ut cáritas vestra magis ac magis abundet in sciéntia & in omni sensu ; ut probétis potióra, ut sitis sincéri & in sine offensa in diem Christi, repléti fructu justítiæ per Jesum Christum in glóriam & laudem Dei. Scire autem vos volo, fratres, quia quæ circa me sunt, magis ad proféctum venérunt Evangélii : ita ut víncula mea manifesta fierent in Christo in omni prætório, & in céteris ómnibus ; & plures è frátribus in Dómino confidentes vínculis meis, abundántiùs audérent sine timóre verbum Dei loqui.

℟. Dómine, vísita nos in salutári tuo, * Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ, ut laudéris cum hæreditáte tua. ℣. Iis qui coæquálem nobíscum sortíti sunt fidem in justítia Dei nostri & Salvatóris Jesu Christi, grátia & pax adimpleátur, * Ad videndum in bonitáte. *Ps.* 105. 2. *Petr.* 1.

Lectio iij.

QUidam quidem & propter invídiam & contentiónem, quidam autem & propter bonam voluntátem Christum prædicant, quidam ex caritáte, sciéntes quóniam in defensiónem Evangélii pósitus sum : quidam autem ex contentione Christum annúntiant non sincérè, existimantes pressúram se suscitáre vínculis meis. Quid enim ? Dum omni modo, sive per occasiónem, sive per veritátem Christus annuntiétur, & in hoc gáudeo, sed & gaudébo. Scio enim quia hoc mihi provéniet ad salútem per vestram oratiónem, & subministratiónem spíritûs Jesu Christi.

℟. Salvábis me, Dómine, à contradictiónibus pópuli mei : custódies me in caput géntium : pópulus quem ignóro, sérviet mihi ; * Et

Dómine? ádjuva nos. * Dómine. *Matth.* 8. *Ps.* 43.

LECTIO viij.

QUid est autem, Dormit Jesus? Fides tua, quæ est de Jesu, obdormívit. Surgunt procéllæ stagni hujus, vides malos florére, bonos laboráre; tentátio est, fluctus est. Et dicit ánima tua: O Deus, ipsa est justítia tua, ut mali flóreant, boni labórent? Dicis Deo: Ipsa est justítia tua? Et Deus tibi: Ipsa est fides tua? Hæc enim tibi promísi? ad hoc Christiánus factus es, ut in sǽculo isto floréres? Unde hoc dicis? unde flúctibus stagni & tempestáte turbáris? Quia dormit Jesus, id est, quia fides tua, quæ est de Jesu, sópita est in corde tuo.

℟. Exurgens Jesus, ait discípulis: * Quid tímidi estis? necdum habétis fidem? ℣. Qui timet Dóminum, non pavébit; quóniam ipse est spes ejus. * Quid tímidi. *Marc.* 4. *Eccli.* 34.

LECTIO ix.

QUid facis ut liberéris? Excita Jesum, & dic: Magister, perímus. Movent enim incerta stagni; perímus. Evigilábit ille, id est, rédiet ad te fides tua; & adjuvante illo, considerábis in ánima tua, quia quæ dantur modò malis, non cum illis perseverábunt; tibi autem quod promíttitur, manébit in ætérnum. Evigilante Christo, jam tempestas illa non quátiet cor tuum; non opplébunt fluctus navim tuam; quia fides tua ímperat ventis, & flúctibus, & tránsiet perículum.

℟. Vidérunt ópera Dómini, & mirabília ejus in profundo. Clamavérunt ad Dóminum: * Et státuit procellam in auram; & † Siluérunt fluctus maris. ℣. Comminatus est Jesus vento, & dixit mari: Tace, obmutésce; * Et. Glória. † Siluérunt. *Ps.* 106. *Marc.* 4.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Surgens Jesus, imperávit ventis & mari; & facta est tranquíllitas magna. *Matth.* 8.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere; da nobis salútem mentis & córporis, ut ea quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvante, vincámus; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. *lib.* 1. *can.* 50.

SAcerdótes, Reges, Príncipes, cunctique fidéles summóperè procúrent, ut diéi Domínici débita obsservátio, nunc usque magnâ

ex parte neglecta, devótiùs exhibeátur.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Hómines miráti sunt, dicentes: Qualis est hic, quia venti & mare obédiunt ei? *Matth.* 8.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De Epístola ad Philippenses. *cap.* 2.

SI qua consolátio in Christo, si quod solátium caritátis, si qua sócietas spíritûs, si qua víscera miseratiónis, impléte gáudium meum; ut idem sapiátis, eamdem caritátem habentes, unánimes, idipsum sentientes. Nihil per contentiónem, neque per inánem glóriam; sed in humilitáte superióres sibi ínvicem arbitrantes. Non quæ sua sunt singuli considerantes, sed ea quæ aliórum.

℟. Voluntátem. 365.

Lectio ij.

ITaque, caríssimi mei, (sicut semper obedistis) non ut in præséntia meî tantùm, sed multò magìs nunc in abséntia mea, cum metu & tremóre vestram salútem operámini. Deus est enim, qui operátur in vobis & velle, & perfícere, pro bona voluntáte. Omnia autem fácite sine murmuratiónibus, & hæsitatiónibus; ut sitis sine queréla, & símplices filii Dei, sine reprehensióne, in médio natiónis pravæ & perversæ, inter quos lucétis sicut luminária in mundo.

℟. Dómine. 365.

Lectio iij. *cap.* 4.

DE cétero, fratres, quæcúmque sunt vera, quæcúmque pudíca, quæcúmque justa, quæcúmque sancta, quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte. Quæ & didicistis, & accepistis, & audistis, & vidistis in me, hæc ágite; & Deus pacis erit vobiscum. Gavísus sum autem in Dómino vehementer, quóniam tandem aliquando refloruistis pro me sentíre, sicut & sentiebátis; occupáti autem erátis. Non quasi propter penúriam dico: ego enim dídici, in quibus sum, sufficiens esse. Scio & humiliári, scio & abundáre. (Ubíque & in ómnibus institútus sum,) & satiári, & esuríre; & abundáre, & penúriam pati. Omnia possum in eo qui me confórtat.

℟. Salvábis me. 365.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. *lib.* 1. *can.* 50.

SI Judæi Sábbatum carnáliter custodientes, eo die ab opéribus se ábstinent;

quantò magìs Christi grátiâ redemptis cónvenit ut eo die, quo Auctor vitæ resurrexit, eisque spem resurgendi concessit, ab his se abstíneant, & láudibus cœléstibus toto cordis anníſu vacáre ſátagant.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossenses.

cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, & Timótheus frater; eis qui sunt Colossis, sanctis & fidélibus frátribus in Christo Jesu; Grátia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ágimus Deo, & Patri Dómini nostri Jesu Christi, semper pro vobis orantes, audientes fidem vestram in Christo Jesu, & dilectiónem quam habétis in sanctos omnes, propter spem quæ repósita est vobis in cœlis; quam audistis in verbo veritátis Evangélii, quod pervénit ad vos, sicut & in universo mundo est, & fructíficat, & crescit, sicut in vobis ex ea die quâ audistis & cognovistis grátiam Dei in veritáte.

℟. Clamavérunt. 366.

Lectio ij.

IDeo, & nos ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orantes & postulantes, ut impleámini agnitióne voluntátis ejus, in omni sápiéntia & intellectu spiritáli; ut ambulétis dignè Deo, per ómnia placentes, in omni ópere bono fructificantes, & crescentes in sciéntia Dei: in omni virtúte confortáti secundùm poténtiam claritátis ejus, in omni patiéntia & longanimitáte cum gáudio, grátias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine: qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum.

℟. Confiteantur. 366.

Lectio iij. *cap. 2.*

SIcut ergo accepistis Jesum Christum Dóminum, in ipso ambuláte, radicáti & superædificáti in ipso, & confirmáti fide, sicut & didicistis, abundantes in illo in gratiárum actióne. Vidéte ne quis vos decípiat per philosóphiam & inánem falláciam, secundùm traditiónem hóminum, secundùm elementa mundi, & non secundùm Christum; quia in ipso inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter; & estis in illo repléti, qui est caput omnis principátûs & potestátis: in quo & circumcísi estis cir-

cumcisióne non manu factâ in expoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi: consepulti ei in baptismo, in quo & resurrexistis per fidem operatiónis Dei qui suscitávit illum à mórtuis.

℟. Misericórdiam. 367.

CANON.

Ex Concílio Aurelianensi tértio.

Ann. 538. *c.* 28.

QUia persuásum est pópulis die Domínico agi cum vehículis itínera non debére, neque ullam rem ad victum præparáre, vel ad nitórem domûs vel hóminis pertinentem ullátenus exercére, (quæ res ad Judáicam magìs quàm ad Christiánam observántiam pertinére probátur;) id statúimus ut die Domínico quod ánteà fieri lícuit líceat.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossenses. *cap.* 3.

INdúite vos sicut electi Dei, sancti & dilecti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam; supportantes ínvicem, & donantes vobismetipsis, si quis adversùs áliquem habet querélam; sicut & Dóminus donávit vobis, ita & vos. *Super ómnia autem* hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis. Et pax Christi exultet in córdibus vestris, in qua & vocáti estis in uno córpore: & grati estóte.

℟. Voluntátem. 365.

Lectio ij.

VErbum Christi hábitet in vobis abundanter, in omni sapiéntia: docentes, & commonentes vosmetipsos psalmis, hymnis, & cánticis spirituálibus, in grátia cantantes in córdibus vestris Deo. Omne quodcumque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agentes Deo & Patri per ipsum. Mulíeres, súbditæ estóte viris, sicut opórtet, in Dómino. Viri, dilígite uxóres vestras, & nolíte amári esse ad illas. Filii, obedíte paréntibus per ómnia; hoc enim plácitum est in Dómino. Patres, nolíte ad indignatiónem provocáre fílios vestros, ut non pusillo ánimo fiant

℟. Dómine. 365.

Lectio iij. cap. 3 & 4.

SErvi, obedíte per ómnia dóminis carnálibus; non ad óculum servientes, quasi homínibus placentes, sed in simplicitáte cordis, timentes Deum. Quodcumque fácitis, ex ánimo operámini, sicut Dómino, & non homínibus: scientes

quòd à Dómino accipiétis retributiónem hæreditátis. Dómino Christo servíte. qui enim injúriam facit, recípiet id quod iníquè gessit: & non est personárum accéptio apud Deum. Dómini, quod justum est & æquum servis præstáte: sciéntes quòd & vos Dóminum habétis in cœlo. Oratióni instáte, vigilantes in ea in gratiárum actióne.

℟. Salvábis me. 365.

CANON.

Ex Concílio Rotomagensi.
Circa ann. 650. *Conc. Norm. edit.* 2. *p.* 10. *can.* 14.

ADmonére debent Sacerdótes plebes súbditas sibi, ut pastóres vel aratóres qui in agris assíduè commorantur, vel in sylvis, & ídeò velut more pécudum vivunt, in Domínicis & in áliis festis diébus, saltèm vel ad Missam fáciant, vel permittant veníre: nam & hos Christus pretióso suo sánguine redémit. Quod si negléxerint, pro animábus eórum absque dúbio ratiónem se redditúros sciant.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses. *cap.* 1.

PAulus, & Silvánus, & Timótheus; Ecclésiæ Thessalonicénsium, in Deo Patre, & Dómino Jesu Christo; Grátia vobis & pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestrî facientes in oratiónibus nostris sine intermissióne; mémores óperis fidei vestræ, & labóris, & caritátis, & sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum & Patrem nostrum: sciéntes, fratres dilecti à Deo, electiónem vestram: quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantùm, sed & in virtúte, & in Spíritu sancto, & in plenitúdine multa: sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos.

℟. Clamavérunt. 366.

Lectio ij. *cap.* 2.

EXhortátio nostra, non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo; sed sicut probáti sumus à Deo ut crederétur nobis Evangélium, ita lóquimur, non quasi homínibus placentes, sed Deo qui probat corda nostra. Neque enim aliquando fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis, neque in occasióne avarítiæ; Deus testis est: nec quærentes ab homínibus glóriam, neque à vobis, neque ab áliis. Cùm possémus vobis óneri esse ut Christi Apóstoli: sed facti sumus párvuli in médio vestrûm, tamquam si nutrix fóveat fílios suos. Ita desiderantes

vos, cúpidè volebámus trádere vobis non solùm Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras, quóniam caríssimi nobis facti estis.

℟. Confiteantur. 366.

Lectio iij.

MEmores enim estis, fratres, labóris nostri & fatigatiónis: nocte ac die operantes, ne quem vestrûm gravarémus, prædicávimus in vobis Evangélium Dei. Vos testes estis, & Deus, quàm sanctè, & justè, & sine querélâ, vobis, qui credidistis, fúimus: sicut scitis, quáliter unumquemque vestrûm, (sicut pater filios suos) deprecantes vos, & consolantes testificáti sumus ut ambularétis dignè Deo, qui vocávit vos in suum regnum & glóriam. Ideò & nos grátias ágimus Deo sine intermissióne; quóniam cùm accepissétis à nobis verbum audítûs Dei accepistis illud, non ut verbum hóminum, sed (sicut est verè) verbum Dei qui operátur in vobis qui credidistis.

℟. Misericórdiam. 366.

CANON.

Ex Concílio Arelatensi sexto.

Ann. 813. *can.* 16.

PResbyteri pópulo sibi commisso prædicáre non négligant, ne Domínicis diébus públíca mercáta, neque causatiónes disceptationésque exerceantur, & pénitùs à rurâli & servíli ópere cessétur, his solúmmodò peractis quæ ad Dei cultum & servítium pertinére noscuntur.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De Epístola prima ad Thessalonicenses. *cap.* 4.

DE cétero, fratres, rogámus vos, & obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodum accepistis à nobis quómodo opórteat vos ambuláre, & placére Deo, sic & ambulétis ut abundétis magìs. Scitis enim quæ præcepta déderim vobis per Dóminum Jesum. Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra; ut abstineátis vos à fornicatióne; ut sciat unusquisque vestrûm vas suum possidére in sanctificatióne, & honóre; non in passióne desidérii, sicut & gentes quæ ignórant Deum. Et ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum; quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædíximus vobis, & testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem.

℟. Voluntátem. 365.

Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis : amen. Tu autem.

C A N O N.

Ex Concílio Moguntíno.

Ann. 1549. *can.* 61.

QUò Dei glória in observatióne divíni cultûs magìs illustrétur, & fidélium devótio minùs impediátur ; diébus Domínicis & Festivitátibus, tripúdia, saltatiónes, quas damnat Concílium Toletánum tértium & profána spectácula, non sunt permittenda.

Ad Magníficat.

Ant. 5. *C.* Christus Jesus dedit redemptiónem semetipsum pro ómnibus, testimónium tempóribus suis. 1. *Tim.* 2.

Collecta. ut infrà ad Laudes.

DOMINICA V.

Quæ superfuit post Epiph.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum. *cap.* 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi secundùm impérium Dei Salvatóris nostri, & Christi Jesu spei nostræ : Timótheo dilecto fílio in fide ; Grátia, misericórdia, & pax à Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro. Sicut rogávi te ut remanéres Ephesi, cùm irem in Macedóniam ; ut denuntiáres quibusdam ne áliter docérent, neque inténderent fábulis, & genealógiis interminátis ; quæ quæstiónes præstant magìs quàm ædificatiónem Dei, quæ est in fide. Finis autem præcepti est cáritas de corde puro, & consciéntia bona, & fide non ficta. A quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vanilóquium, volentes esse legis doctóres, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

℟. Díriget Dóminus mansuétos in judício : docébit mites vias suas. * Universæ viæ Dómini, misericórdia & véritas, requiréntibus testamentum ejus. ℣. Sectáre justítiam, fidem, caritátem, & pacem ; stultas autem & sine disciplína quæstiónes devíta. * Universæ. *Ps.* 24. 2. *Tim.* 2.

Lectio ij.

GRátias ago ei, qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério : qui priùs blasphémus fui, & persecútor, & contumeliósus : sed misericórdiam Dei consecútus sum, quia ignórans feci in incredulitáte. Superabundávit autem grátia Dómini nostri, cum fide & dilectióne quæ est in Christo Jesu. Fidélis sermo, &

omni acceptióne dignus; Quòd Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum: sed ídeo misericórdiam consecútus sum; ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam, ad informatiónem eórum qui creditúri sunt illi in vitam ætérnam.

℟. Usquequo, Deus, improperábit inimícus? irrítat adversárius nomen tuum in finem? Deus autem rex noster ante sécula: * Operátus est salútem in médio terræ. ℣. Fílius hóminis non venit ánimas pérdere, sed salváre: * Operátus. *Ps.* 73. *Luc.* 9.

Lectio iij. *cap.* 2.

OBsecro ígitur primùm ómnium, fieri obsecratiónes, oratiónes, postulatiónes, gratiárum actiónes, pro ómnibus homínibus, pro régibus, & ómnibus qui in sublimitáte sunt; ut quiétam & tranquillam vitam agámus in omni pietáte, & castitáte. Hoc enim bonum est, & accéptum coram Salvatóre nostro Deo, qui omnes hómines vult salvos fieri, & ad agnitiónem veritátis veníre. Unus enim Deus, unus & mediátor Dei & hóminum homo Christus Jesus, qui dedit redemptiónem semetipsum pro ómnibus, testimónium tempóribus suis.

℟. Reconciliatus est Dóminus misericórdiæ suæ, & veritátis suæ dómui Israel: * Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri. ℣. Deus erat in Christo mundum reconcílians sibi, non réputans illis delícta ipsórum. * Vidérunt. Glória Patri. * Vidérunt. *Ps.* 97. 2. *Cor.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

De verbis Apost. Serm. 175. *aliàs* 9. *cap.* 1.

FIdélis sermo, & omni acceptióne dignus, Quia Christus Jesus venit in mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. Nulla causa fuit veniendi Christo Dómino, nisi peccatóres salvos fácere. Tolle morbos, tolle vúlnera, & nulla causa est medicínæ. Si venit de cœlo magnus médicus, magnus per totum orbem terræ jacébat ægrótus. Ipse ægrótus, genus humánum est.

℟. Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus: * Anima mea, noli oblivísci omnes retributiónes ejus, qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℣. Misericórdiam consecú-

℟. Zizánia, filii sunt nequam; inimícus autem, qui seminávit ea, est diábolus. * Sicut colliguntur zizánia, & igni comburuntur; sic erit in consummatióne séculi. ℣. In diem perditiónis servátur malus, & ad diem furóris ducétur. * Sicut colliguntur. *Matth.* 13. *Job.* 21.

Lectio ix.

QUi deserúerit unitátem, víolat caritátem: & quisquis víolat caritátem, quódlibet magnum hábeat, ipse nihil est. Si linguis hóminum loquátur & Angelórum, si sciat ómnia sacramenta, si hábeat omnem fidem ut montes tránsferat, si distríbuat ómnia sua paupéribus, si corpus suum tradat ut árdeat, caritátem autem non hábeat; nihil est, nihil ei prodest. Universa inutíliter habet, qui unum illud quo universis utátur, non habet. Ampleċtámur ítaque caritátem, studentes serváre unitátem spíritûs in vínculo pacis. Non nos sedúcant qui carnáliter intélligunt, & corporálem separatiónem facientes, ab Ecclésiæ frumentis toto orbe diffúsis spirituáli sacrilégio separantur. Per totum enim mundum seminátum est bonum semen.

℟. Mittet Fílius hóminis Angelos suos; & cólligent eos qui fáciunt iniquitátem, & mittent eos in camínum ignis. * Tunc † Justi fulgébunt sicut sol in regno Patris eórum. ℣. Justum, & ímpium judicábit Deus, & tempus omnis rei tunc erit. * Tunc. Glória Patri. † Justi. *Matth.* 13. *Eccles.* 3.

Ad Benedictus.

Ant. 3. c. Dómine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Inimícus homo hoc fecit. *Matth.* 13.

Collecta. Orémus.

FAmíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínuâ pietáte custódi; ut quæ in sola spe grátiæ cœlestis innítitur, tuâ semper protectióne muniátur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

CANON.

Ex Concílio Senonensi. *Ann.* 1460. *art.* 4. *c.* 1.

DIes Dómino sanctificáti nullis servílibus opéribus profanentur, nec vanitátibus aut voluptátibus occupentur; sed divínis vacando Officiis, expositióni & auditióni divinórum eloquiórum, laudes, vota & sacrificia Dómino offerantur, & ad hæc ómnia pópuli sæpiùs moneantur.

Ad Magnificat.

Ant. 1. g. Collígite primùm zizánia, & alligáte ea in fascículos ad comburendum; tríticum autem congregáte in hórreum meum. *Matth.* 13.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De Epístola prima ad Timótheum. *cap.* 3.

FIdélis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Oportet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium; prudentem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem; non vinolentum, non percussórem, sed modestum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui benè præpósitum, filios habentem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum; ne, in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Oportet autem illum & testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli.

℟. Díriget Dóminus. 376.

Lectio ij. cap. 4 & 5.

NEmo adolescéntiam tuam contemnat; sed exemplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte. Dum vénio, attende lectióni, exhortatióni, & doctrínæ. Noli neglígere grátiam quæ in te est, quæ data est tibi per prophetíam, cum impositióne mánuum Presbytérii. Hæc meditáre, in his esto; ut proféctus tuus manifestus sit ómnibus. Attende tibi, & doctrínæ: insta in illis; hoc enim fáciens, & teipsum salvum fácies, & eos qui te áudiunt. Senióres ne increpáveris, sed óbsecra ut patrem; júvenes, ut fratres; anus, ut matres; juvénculas, ut soróres in omni castitáte. Víduas honóra, quæ verè víduæ sunt.

℟. Usquequò, Deus 377.

Lectio iij. cap. 6.

EST autem quæstus magnus píetas cum sufficiéntia. Nihil enim intúlimus in hunc mundum: haud dúbium quòd nec auferre quid póssumus. Habentes autem alimenta, & quibus tegámur, his contenti simus. Nam qui volunt dívites fieri, íncidunt in tentatiónem, & in láqueum diáboli, & desidéria multa inutília & nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum & perditiónem. Radix enim ómnium malórum est cupíditas: quam quidam appetentes, erravérunt à fide, & inserué-

teras nosti, quæ te possunt instrúere ad salútem, per fidem quæ est in Christo Jesu.

℟. Usquequò. 377.

Lectio iij. *cap. 4.*

TEstíficor coram Deo, & Jesu Christo, qui judicatúrus est vivos & mórtuos, per adventum ipsíus, & regnum ejus, prædica verbum, insta opportúnè, importúnè: árgue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia & doctrína. Erit enim tempus, cùm sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros prurientes áuribus; & à veritáte quidem audítum avertent, ad fábulas autem convertentur. Tu verò vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelístæ, ministérium tuum imple. Sóbrius esto.

℟. Recordátus. 377.

CANON.

Ex Concílio Constantinopolitáno tértio.

Ann. 692. can. 19.

OMnibus quidem diébus, sed præcípuè Domínicis, oportet eos qui præsunt Ecclésiis, omnem Clerum & pópulum docére pietátis & rectæ religiónis elóquia, ex divína Scriptúra colligentes intelligéntias & judícia veritátis, & non transgredientes jam pósitos términos, secundùm Patrum divinórum traditiónem.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum. *c. 1.*

PAulus, servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi secundùm fidem electórum Dei, & agnitiónem veritátis quæ secundùm pietátem est, in spem vitæ ætérnæ quam promísit, qui non mentitur Deus, ante témpora seculária: manifestávit autem tempóribus suis verbum suum in prædicatióne, quæ crédita est mihi secundùm præceptum Salvatóris nostri Dei; Tito dilecto filio secundùm commúnem fidem; Grátia & pax à Deo Patre, & Christo Jesu Salvatóre nostro.

℟. Bénedic. 377.

Lectio ij.

HUjus rei grátiâ reliqui te Cretæ, ut ea quæ desunt córrigas, & constítuas per civitátes Presbýteros, sicut & ego dispósui tibi. Si quis sine crímine est; unius uxóris vir; fílios habens fidéles, non in accusatióne luxúriæ, aut non súbditos. Oportet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem; non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem,

ilem, benígnum, sóbrium,
justum, sánctum, contiﾭnentem, amplecténtem eum qui secundùm doctrínam est, fidélem sermónem; ut potens sit exhortári in doctrina sana, & eos, qui contradícunt, argúere.

℟. Quómodò miserétur. 78.

Lectio iij.

Sunt enim multi étiam inobedientes, vaníloqui, & seductóres; máxiné qui de circumcisióne sunt; quos oportet redárgui; qui universas domos subvertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri grátiâ. Dixit quidam ex illis, próprius ipsórum prophéta: Cretenses semper mendáces, malæ béstiæ, ventres pigri. Testimónium hoc verum est. Quam ob causam íncrepa illos durè; ut sani sint in fide, non intendentes Judáïcis fábulis, & mandátis hóminum aversántium se à veritáte. Omnia munda mundis; coinquinátis autem & infidélibus nihil est mundum; sed inquinátæ sunt eórum & mens, & consciéntia. Confitentur se nosse Deum; factis autem negant; cùm sint abomináti, & incredíbiles, & ad omne opus bonum réprobi.

℟. Magnificáte Dóminum. 378.

C A N O N.

Ex Concílio Aurelianensi.

Ante seculum XI. apud Yvonem Carnotensem. Decr. part. 2. cap. 120.

Diebus Domínicis vel Festis post sermónem Missarum intrà solémnia hábitum, plebem Sacerdos admóneat, ut juxta Apostólicam institutiónem in commúni pro diversis necessitátibus preces fundant ad Dóminum pro Rege, & Epíscopis, & Rectóribus Ecclesiárum, pro pace, pro peste & pro infirmis qui in ipsa Paróchia lecto decumbunt, pro nuper defunctis.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De Epístola ad Titum.

cap. 2.

Tu lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudentes; sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus similiter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, benè docentes; ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudentes, castas, sóbrias, domûs curam habentes, benignas, súbditas viris suis; ut non blasphemétur verbum Dei: Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In

ómnibus teipsum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrina, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile; ut is qui ex adverso est vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Díriget Dóminus. 376.

Lectio ij. *cap. 3.*

ADmone illos princípibus & potestátibus súbditos esse, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos esse; néminem blasphemáre, non litigiósos esse, sed modéstos, omnem ostendéntes mansuetúdinem ad omnes hómines. Erámus enim aliquándo & nos insipiéntes, incréduli, errántes, serviéntes desidériis & voluptátibus váriis, in malítia & invídia agéntes, odíbiles, odiéntes ínvicem. Cùm autem benígnitas & humánitas appáruit Salvatóris nostri Dei, non ex opéribus justítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndùm suam misericórdiam salvos nos fecit, per lavácrum regeneratiónis & renovatiónis Spíritûs-sancti, quem effúdit in nos abúnde per Jesum Christum Salvatórem nostrum; ut justificáti grátiâ ipsíus, herédes simus secúndùm spem vitæ ætérnæ.

℟. Usquequò, Deus. 377.

Lectio iij.

FIdélis sermo est; & de his volo te confirmáre: Ut curent bonis opéribus præesse, qui credunt Deo. Hæc sunt bona & utília homínibus. Stultas autem quæstiónes, & genealógias, & contentiónes, & pugnas legis devíta; sunt enim inútiles & vanæ. Hæréticum hóminem, post unam & secundam correptiónem, devíta; sciens quia subversus est qui ejúsmodi est, & delinquit, cùm sit próprio judício condemnátus. Cùm mísero ad te Artemam aut Tychicum, festína ad me veníre Nicópolim; ibi enim státui hiemáre. Zenam legis perítum & Apollo sollícitè præmitte, ut nihil illis desit. Discant autem & nostri bonis opéribus præesse ad usus necessários, ut non sint infructuósi. Salútant te qui mecum sunt omnes. Salúta eos qui nos amant in fide. Grátia Dei cum ómnibus vobis. Amen. Tu autem.

℟. Recordátus est. 377.

CANON.

Ex Concílio Matisconensi secundo.

Ann. 585. cap. 4.

DOmínicis diébus altáris oblátio à viris & muliéribus offerátur, ut per has immolatiónes, & peccatórum suórum fáscibus céreant, & cum Abel vel cé-

teris justis promereantur esse consortes.

SABBATO.

Lectio j

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philémonem.

PAulus vinctus Christi Jesu, & Timótheus frater; Philémoni diléсto, & adjutóri nostro, & Appiæ soróri caríssimæ, & Archíppo commilitóni nostro; & Ecclésiæ quæ in domo tua est; Grátia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, semper memóriam tuî fáciens in oratiónibus meis, aúdiens caritátem tuam, & fidem quam habes in Dómino Jesu, & in omnes sanctos; ut communicátio fidei tuæ évidens fiat, in agnitióne omnis óperis boni quod est in vobis in Christo Jesu.

Lectio ij.

GAúdium enim magnum hábui, & consolatiónem in caritáte tua; quia víscera sanctórum requievérunt per te, frater. Propter quod multam fidúciam habens in Christo Jesu imperándi tibi quod ad rem pértinet, propter caritátem magìs óbsecro, cùm sis talis, ut Paulus senex, nunc autem & vinctus Jesu Christi: óbsecro te pro meo filio, quem génui in *vínculis*, Onésimo, qui tibi aliquándo inútilis fuit, nunc autem & mihi & tibi útilis, quem remísi tibi. Tu autem illum, ut mea víscera, súscipe; quem ego volúeram mecum detinére, ut pro te mihi ministráret in vínculis Evangélii: sine consílio autem tuo nihil vólui fácere, uti ne velut ex necessitáte bonum tuum esset, sed voluntárium.

Lectio iij.

FOrsitan enim ídeo discéssit ad horam à te, ut ætérnum illum recíperes; jam non ut servum, sed pro servo caríssimum fratrem, máximè mihi; quantò autem magìs tibi, & in carne, & in Dómino? Si ergo habes me sócium, súscipe illum sicut me. Si autem áliquid nócuit tibi, aut debet; hoc mihi ímputa. Ego Paulus scripsi meâ manu: ego reddam, ut non dicam tibi, quòd & teípsum mihi debes. Ita, frater. Ego te fruar in Dómino: réfice víscera mea in Dómino. Confídens in obediéntia tua, scripsi tibi, sciens quóniam & super id quod dico, fácies. Simul autem & para mihi hospítium; nam spero per oratiónes vestras donári me vobis. Salútat te Epaphras concaptívus meus in Christo Jesu, Marcus, Aristarchus, Demas & Lucas, adjutóres mei. Grátia Do-

mini nostri Jesu Christi cum spíritu vestro : amen. Tu autem.

CANON.

Ex Concílio Aurelianensi quinto.

Ann. 549. *can.* 20.

ID miseratiónis intúitu æquum díximus custodíri, ut qui pro quibuscumque culpis in carcéribus deputantur, cum céteris egéntibus ab Archidiácono seu à Præpósito Ecclésiæ síngulis diébus Domínicis requirantur; ut necéssitas vinctórum secundùm præceptum divínum misericórditer sublevétur, atque à Pontífice instítútâ fidéli & diligenti persónâ quæ necessária eis provídeat, compétens victus de domo Ecclésiæ tribuátur.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Jesus Christus herì & hódie : ipse & in sécula. *Hebr.* 13.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA VI.

Quæ superfuit post Epiph.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

cap. 1.

MUltifáriàm, multísque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis; novíssimè diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit hærédem universórum, per quem fecit & sécula. Qui cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ ejus, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram Majestátis in excélsis : tantò mélior Angelis efféctus, quantò differéntius præ illis nomen hæreditávit.

℟. Speciósus formâ præ fíliis hóminum; diffúsa est grátia in lábiis tuis. * Sedes tua, Deus, in séculum séculi : virga æquitátis, virga regni tui. ℣. Ad Angelos quidem dicit : Qui facit Angelos suos spíritus : ad Fílium autem : * Sedes tua. *Ps.* 44. *Hebr.* 1.

Lectio ij.

CUi enim dixit aliquándo Angelórum : Fílius meus es tu, ego hódie génui te? Et rursum : Ego ero illi in Patrem, & ipse erit mihi in Fílium? Et cùm íterum intr删dúcit Primogénitum in orbem terræ, dicit : Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit : Qui facit Angelos suos spíritus, & Minístros suos flammam ignis. Ad Fílium autem : Thronus tuus, Deus, in séculum séculi; virga æquitátis, virga regni tui. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem; proptérea unxit te Deus, Deus tuus,

xultatiónis præ parti-
s tuis.
Regnum tuum, Dómi-
gnum ómnium sæcu-
; * Et dominátio tua
ni generatióne, & ge-
óne. ℣. Dómine Deus
otens, accepísti vir-
tuam magnam, &
ti ; * Et dominátio
Ps. 144. *Apoc.* 11.

Lectio iij.

: Tu in princípio,
mine, terram fun-
& ópera mánuum
a sunt cœli. Ipsi perí-
tu autem permané-
omnes ut vestimén-
eteráscent; & velut
um mutábis eos, &
untur: tu autem idem
s, & anni tui non
nt. Ad quem autem
orum dixit aliquándo:
dextris meis, quoad-
ponam inimícos tuos
um pedum tuórum?
omnes sunt admi-
órii spíritus, in mi-
um missi propter eos,
reditátem cápient sa-

Tu Dóminus altíssi-
per omnem terram:
is exaltátus es super
deos. ℣. Dignus es,
e Deus noster, accí-
óriam, & honórem,
item; quia tu creasti
: * Nimis. Glória Pa-
Nimis. *Ps.* 96. *Apoc.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo sancti Athanásii Epíscopi.

Orat. 2. contra Arianos. n. 24 & 26.

Nemo disceptantes audíre velit hæréticos, Deum non semper Patrem fuisse, sed póstea factum esse; ut ementiantur áliquo témpore ejus Verbum non extitisse. Nemo, inquam, hæc disputantes patiénter audíerit, cùm multæ sint adversùs illos refutatiónes; tum ex verbis Joannis, qui dicit: Erat Verbum; tum ex Pauli scriptis, cujus hæc senténtia est: Qui est splendor glóriæ, & qui est super ómnia Deus benedíctus in sǽcula: amen. Deus æternáliter est. Æternáliter ígitur existénte Patre, æternáliter quoque existit ejus splendor, quod ipsum est Verbum ejus. Ac rursum Deus existens ex se existens Verbum habet: neque Verbum supervénit, cùm priùs non esset; neque Pater unquam irrationális, hoc est, sine ratióne & Verbo fuit.

℟. Domináre in médio inimicórum tuórum: * Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum; ex útero ante lucíferum génui te. ℣. Ad quem Angelórum dixit Deus

aliquando : Sede à dextris meis, quoadusque ponam inimícos tuos scabellum pedum tuórum? * Tecum princípium. *Ps.* 109. *Hebr.* 1.

LECTIO v. *n.* 53 & 55.

SEd, ínquiunt, in Epístola ad Hebræos ita Apóstolus lóquitur: Tantò mélior Angelis factus, quantò præstántius nomen præ illis sortítus est. Ex his verbis cólligunt Verbum Dei creatúram esse, & opus, & unam ex rebus cónditis. Si persónam, rem, tempus apostólici dicti cognóscerent hærétici, nunquam humána in deitátem transferentes, tam ímpiè & stultè adversùs Christum sese habuissent. Id intuéri licébit, si inítium lectiónis probè excípias. Dicit enim Apóstolus: Multifáriàm multísque modis olim Deus locútus est pátribus nostris per Prophétas; últimis autem diébus locútus est nobis in Fílio. Atque ita pauló pòst dicit, perfectâ ab eo nostrórum peccatórum purificatióne, ipsum sedére ad déxteram majestátis in excelsis, tantò melióorem Angelis factum, quantò præstántius nomen præ illis sortítus est. De eo ígitur témpore quo nobis per Fílium locútus est, cùm peccatórum purgátio fieret, apostólicum dictum mentiónem facit. Quando autem nobis locútus est in Fílio, aut quando purgátio peccatórum facta est, aut quando natus est, homo, nisi post Prophétas; idque in últimis diébus?

℟. Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * Ad audiéndam vocem sermónum ejus. ℣. Vidébitis cœlum apértum, & Angelos Dei ascendéntes & descendéntes supra Fílium hóminis. * Ad audiéndam. *Ps.* 102. *Joan.* 1.

LECTIO vj.

DEinde cùm narrátio institúta esset de humána Verbi dispensatióne, deque últimis tempóribus; consequénter commemorávit Deum neque superióribus ætátibus tacuísse, sed locútum esse per Prophétas: & postquàm Prophétæ suo offício perfúncti sunt, & lex per Angelos pronuntiáta est, & Fílius étiam ad nos descendit, & ad ministrándum accessit, tunc demum necessário subíntulit: Tantò mélior Angelis factus; osténdere volens, quantò Fílius præ servo excellit, tantò functióne officióque servórum, Fílii administratiónem melióerem fuisse.

℟. Quis símilis erit Deo

in filiis Dei? Deus qui glorificátur in concílio sanctórum: * Magnus, & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt. ℣. Qui est de terra, de terra est, & de terra lóquitur; qui de cœlo venit, super omnes est: * Magnus. Glória Patri. * Magnus. *Ps.* 88. *Joan.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. *c.* 13.

IN illo témpore; Parábolam propósuit turbis Jesus, dicens: Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. *in Matth.*

REgnum cœlórum prædicátio Evangélii est, & notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam; & de qua dícitur ad Judæos: [Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti faciénti fructus ejus.] Símile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, à plerísque Salvátor intellígitur, quòd in ánimis credéntium séminet. Ab áliis, ipse homo séminans in agro suo, hoc est, in semetípso, & in corde suo.

℟. Locútus est Jesus in parábolis ad turbas, ut impleréiur quod dictum est per Prophétam: * Eructábo abscóndita à constitutióne mundi. ℣. Apériam in parábolis os meum; loquar propositiónes ab inítio: * Eructábo. *Matth.* 13. *Ps.* 77.

Lectio viij.

QUis est iste qui séminat, nisi sensus noster & ánimus; qui suscípiens granum prædicatiónis, & fovens sementem humóre fídei, facit in agro sui péctoris pullulàre? Prædicátio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Deum mórtuum, & scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, & libris eórum, & splendóri eloquéntiæ, & compositióni sermónum; & vidébis quantò minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

℟. Dimissis turbis, venit Jesus in domum; & * Accessérunt ad eum discípuli ejus, dicentes: Edíssere nobis parábolam. ℣. Cor sapiéntis quærit doctrínam: * Accessérunt. *Matth.* 13. *Prov.* 15.

Lectio ix.

SEd illa cùm créverit, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demonstrat: sed totum fláccidum marcidumque & mollitum ebullit in ólera, & in herbas quæ citò arescunt & córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cùm vel in ánima credentis, vel in toto mundo sata fúerit, non exurgit in ólera, sed crescit in árborem; ita ut vólucres cœli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines Dei servítio mancipátas sentíre debémus,) véniant & hábitent in ramis ejus. Ramos puto evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unaquæque requiescit.

℟. Quæ semináverit homo, hæc & metet; quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem: * Qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam. ℣. Qui séminat iniquitátem, metet mala: * Qui autem séminat. Glória Patri. * Qui autem. *Galat.* 6. *Prov.* 22.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. *d.* Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod mínimum quidem est ómnibus semínibus; cùm autem créverit, majus est ómnibus oléribus. *Matth.* 13.

Collecta. Orémus.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, & dictis exequámur & factis; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

CANON.

Ex Concilio Aquisgranensi. *Ann.* 816. *c.* 116.

REs Ecclésiæ vota sunt fidélium, prétia peccatórum, & patrimónia páuperum. Fidéles namque fidei ardóre succensi, suis própriis facultátibus sanctam locúpletem fecérunt Ecclésiam; ut his & mílites Christi alerentur, & Ecclésiæ exornarentur, páuperes recrearentur, & captívi redimerentur.

Ad Magníficat.

Ant. 1. a. Símile est regnum cœlórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum. *Matth.* 13.

[A SECUNDA.

Lectio j.

ɔístola ad Hebræos.

cap. 2.

ɔptérea abundántiùs
ɔórtet obscerváre nos
ı quæ audívimus, ne
ereffluámus. Si enim
r Angelos dictus est
, factus est firmus, &
prævaricátio & ino-
tia accépit justam
lis retributiónem ;
do nos effugiémus,
m neglexérimus sa-
? quæ cùm inítium
set enarrári per Dó-
, ab eis qui audié-
nos confirmáta est,
ánte Deo signis, &
is, & váriis virtú-
& Spíritûs-sancti
itiónibus secundùm
voluntátem.
peciósus. 388.

Lectio ij.

autem, qui módico
m Angeli minorátus
mus Jesum, propter
em mortis, glóriâ &
coronátum; ut grá-
, pro ómnibus gus-
ortem. Decébat enim
ropter quem ómnia,
quem ómnia, qui
fílios in glóriam ad-
, autórem salútis
per passiónem con-
re. Qui enim sanc-
tíficat, & qui sanctificántur, ex uno omnes. Propter quam causam non confúnditur fratres eos vocáre, dicens : Nuntiábo nomen tuum frátribus meis; in médio Ecclésiæ laudábo te. Et íterum : Ego ero fidens in eum. Et íterum : Ecce ego, & púeri mei quos dedit mihi Deus.

℟. Regnum tuum. 389.

Lectio iij.

Quia ergo púeri communicavérunt carni & sánguini, & ipse simíliter participávit eísdem ; ut per mortem destrúeret eum qui habébat mortis impérium, id est, diábolum; & liberáret eos, qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. Nusquam enim Angelos apprehéndit, sed semen Abrahæ apprehéndit. Unde débuit per ómnia frátribus similári, ut miséricors fieret, & fidélis Póntifex ad Deum, ut repropitiáret delícta pópuli. In eo enim, in quo passus est ipse & tentátus, potens est & eis qui tentántur, auxiliári.

℟. Tu Dóminus. 389.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi.
Ann. 816. *c.* 116.

Vigilanti ac solerti curâ providendum est his qui Ecclésiæ facultátes adminis-

trant, ne eas in suos solúmmodò usus convertant, sed magìs, juxta possibilitátem rerum, Christo famulántium, immò eórum in quibus Christus páscitur & véscitur, curam gérere non négligant.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De Epístola ad Hebræos. *cap.* 3.

UNde, fratres sancti, vocatiónis cœléstis partícipes, consideráte Apóstolum & Pontíficem confessiónis nostræ Jesum; qui fidélis est ei qui fecit illum, sicut & Móyses in omni domo ejus. Amplióris enim glóriæ iste præ Móyse dignus est hábitus, quantò ampliórem honórem habet domûs, qui fabricávit illam. Omnis namque domus fabricátur ab áliquo: qui autem ómnia creávit, Deus est. Et Móyses quidem fidélis erat in tota domo ejus tamquam fámulus, in testimónium eórum quæ dicénda erant: Christus verò tamquam filius in domo sua; quæ domus sumus nos, si fidúciam & glóriam spei, usque ad finem firmam retineámus.

℟. Domináre. 389.

Lectio ij.

VIdéte, fratres, ne fortè sit in áliquo vestrûm cor malum incredulitátis, discedéndi à Deo vivo: sed adhortámini vosmetípsos per síngulos dies, donec Hódie cognominátur; ut non obdurétur quis ex vobis fallácia peccáti. Partícipes enim Christi effécti sumus, si tamen inítium substántiæ ejus, usque ad finem firmum retineámus: dum dícitur: Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, quemádmodum in illa exacerbatióne. Quidam enim audiéntes, exacerbavérunt; sed non univérsi qui profécti sunt ex Ægypto per Móysen.

℟. Benedícite. 390.

Lectio iij. *cap.* 4.

VIvus est enim sermo Dei, & éfficax, & penetrabílior omni gládio ancípiti; ac pertíngens usque ad divisiónem ánimæ & spíritûs, compágum quoque ac medullárum; & discrétor cogitatiónum & intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus; ómnia autem nuda & apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non

enim habémus Pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine, absque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ; ut misericórdiam consequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno.

℟. Quis símilis erit Deo. 390.

CANON.

Ex Concílio Cabilonensi secundo.

Ann. 813. *can.* 6.

IMputátur quibusdam frátribus, eò quòd avarítiæ causâ homínibus persuádeant ut abrenuntiantes sǽculo, res suas Ecclésiæ cónferant; quod pénitùs ab ómnium méntibus eradicandum est. Animárum quippe salútem inquírere Sacerdos, non lucra terréna debet.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De Epístola ad Hebræos. *cap.* 6.

QUapropter intermitténtes inchoatiónis Christi sermónem, ad perfectióra ferámur, non rursum jaciéntes fundaméntum pœniténtiæ ab opéribus mórtuis, & fídei ad Deum, baptísmatum doctrínæ, impositiónis quoque mánuum, ac resurrectiónis mortuórum, & judícii ætérni. Et hoc faciémus, si quidem permíserit Deus. Impossíbile est enim eos, qui semel sunt illumináti, gustavérunt étiam donum cœléste, & partícipes facti sunt Spíritûs-sancti, gustavérunt nihil óminus bonum Dei verbum, virtutésque sǽculi ventúri, & prolápsi sunt; rursus renovári ad pœniténtiam, rursum crucifigéntes sibimetípsis Fílium Dei, & osténtui habentes.

℟. Speciósus formâ. 388.

Lectio ij.

TErra enim sæpe veniéntem super se bibens imbrem, & génerans herbam opportúnam illis à quibus cólitur, áccipit benedictiónem à Deo: próferens autem spinas ac tríbulos, réproba est, & maledícto próxima, cujus consummátio in combustiónem. Confídimus autem de vobis, dilectíssimi, melióra & viciniora salúti; tamétsi ita lóquimur. Non enim injústus Deus, ut oblivíscátur óperis vestri, & dilectiónis quam ostendístis in nómine ipsíus, qui ministrástis sanctis, & ministrátis. Cúpimus autem unumquemque vestrûm eamdem ostentáre sol-

licitúdinem ad expletiónem spei usque in finem, ut non segnes efficiámini, verùm imitatóres eórum qui fide & patiéntiâ hæreditábunt promissiónes.

℟. Regnum tuum. 389.

Lectio iij. *c.* 7 & 8.

LEx hómines constítuit sacerdótes infirmitátem habentes; sermo autem jurisjurandi, qui post legem est, Filium in æternum perféctum. Capítulum autem super ea quæ dicuntur: Talem habémus Pontíficem, qui consédit in déxtera sedis magnitúdinis in cœlis, sanctórum minister, & tabernáculi veri, quod fixit Dóminus, & non homo. Omnis enim Póntifex ad offerendum múnera & hóstias constitúitur; unde necesse est & hunc habére áliquid quod ófferat. Si ergo esset super terram, nec esset sacerdos, cùm essent qui offerrent secundùm legem múnera, qui exemplári & umbræ desérviunt cœléstium, sicut respónsum est Móysi, cùm consummáret tabernáculum: Vide, (inquit) ómnia fácito secundùm exemplar quod tibi osténsum est in monte. Nunc autem mélius sortítus est ministérium, quantò & melióris testamenti mediátor est, quod in melióribus repromissiónibus sancítum est. Nam si illud prius culpâ vacásset, non útique secundi locus inquireretur.

℟. Tu Dóminus. 389.

C A N O N.

Ex Concílio Cabilonensi secundo.

Ann. 813. *c.* 8.

SI quando Sacerdótes fruges vel quosdam réditus terræ cóngregant & prótelant, non ídeò hoc fáciant, ut cáriùs vendant & thesauros cóngregent, sed ut paupéribus témpore necessitátis subvéniant.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De Epístola ad Hebræos.

cap. 10.

VOluntáriè peccántibus nobis post accéptam notítiam veritátis, jam non relínquitur pro peccátis hóstia; terríbilis autem quædam expectátio judícii, & ignis æmulátio quæ consumptúra est advérsarios. Irritam quis fáciens legem Móysi, sine ulla miseratióne duóbus vel tribus téstibus móritur: quantò magìs putátis deterióra meréri supplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, & sánguinem testaménti pollútum dúxerit, in quo sanctificátus est; & spirítui grátiæ contuméliam fécerit? Scimus enim qui dixit: Mihi

, & ego retríbuam.
m : Quia judicábit
s pópulum suum.
lum est incídere in
)ei viventis.
ominárc. 389.
o ij. *cap.* 11.
tem fides sperandá-
substántia rerum,
atum non apparén-
ı hac enim testimó-
nsecúti sunt senes.
ellígimus aptáta esse
erbo Dei; ut ex in-
us visibília fierent.
rimam hóstiam Abel
Caïn óbtulit Deo;
m testimónium con-
est esse justus, testi-
ı perhibénte muné-
ıs Deo; & per illam
ıs adhuc lóquitur.
noch translátus est
et mortem, & non
bátur, quia tránstu-
Deus; ante transla-
enim testimónium
placuísse Deo. Si-
autem imposíbile
cére Deo. Crédere
pórtet accedentem
n quia est, & inqui-
; se remunerátor sit.
enedícite. 390.
E C T I O iij.
Noë, respónso ac-
o de iis quæ adhuc
lebántur, métuens
arcam in salútem
uæ, per quam dam-
undum; & justítiæ,
fidem est, hæres est
ıs. *Fide qui vocátur*

Abraham obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hæreditátem; & éxiit, néściens quò iret. Fide demorátus est in terra repromissiónis, tamquam in aliéna, in cásulis habitándo cum Isaac & Jacob cohærédibus repromissiónis ejúsdem. Expectábat enim fundaménta habéntem civitátem, cujus ártifex, & cónditor Deus.

℟. Quis símilis erit. 390.

C A N O N.

Ex Concílio Moguntíno.

Ann. 1549, *can.* 72.

CUm Apóstolus victu adeòque ipsâ vitâ indignos júdicet hómines otiósos, qui panem non labóre suo partum cum gravámine aliórum edunt; quantò gravióri indignatióni divínæ eos subjacére putandum est, qui census Ecclésiæ, sanctórum Mártyrum patrimónia, & donária piæ plebis, ad divíni ministérii sustentatiónem colláta otiósè absúmunt, pro iis débita ipsis Ecclésiis obséquia repéndere non curantes?

FERIA SEXTA.

L E C T I O j.

De Epístola ad Hebræos.

cap. 12.

DEponentes omne pondus, & circumstans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad pro-

pósitum nobis certámen : aspicientes in auctórem fidei, & consummatórem Jesum, qui propósito sibi gáudio sustínuit crucem, confusióne contémptâ, atque in déxtera sedis Dei sedet. Recogitáte enim eum, qui talem sustínuit à peccatóribus advérsùm semetípsum contradictiónem; ut ne fatigémini, ánimis vestris deficiéntes. Nondum enim usque ad sánguinem restitístis, advérsùs peccátum repugnántes : & obliti estis consolatiónis, quæ vobis tamquam filiis lóquitur, dicens : Fili mi, noli neglígere disciplínam Dómini; neque fatigéris dum ab eo argúeris. Quem enim díligit Dóminus, castígat, flagéllat autem omnem fílium, quem récipit.

℟. Speciósus. 388.

Lectio ij.

IN disciplína perseveráte. Tamquam filiis vobis offert se Deus : quis enim filius, quem non córripit pater? Quòd si extra disciplínam estis, cujus partícipes facti sunt omnes : ergo adúlteri, & non filii estis. Deínde patres quidem carnis nostræ, eruditóres habúimus, & reverebámur eos : non multò magis obtemperábimus Patri spirituum, & vivémus? Et illi quidem in témpore paucórum diérum, secúndùm voluntátem suam erudiébant nos : hic autem ad id quod útile est in recipiéndo sanctificatiónem ejus. Omnis autem disciplína in præsénti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris : póstea autem fructum pacatíssimum, exercitátis per eam, reddet justítiæ.

℟. Regum tuum. 389.

Lectio iij.

PRopter quod remissas manus & solúta génua erígite, & gressus rectos fácite pédibus vestris; ut non claúdicans quis erret, magis autem sanétur. Pacem sequímini cum ómnibus, & sanctimóniam, sine qua nemo vidébit Deum : contemplántes ne quis desit grátiæ Dei, ne qua radix amaritúdinis sursum gérminans impédiat, & per illam inquinéntur multi. Ne quis fornicátor, aut profánus, ut Esaü, qui propter unam escam véndidit primitíva sua. Scitóte enim quóniam & póstea cúpiens hæreditáre benedictiónem, reprobátus est; non enim invénit pœniténtiæ locum, quanquam cum lácrymis inquisísset eam.

℟. Tu Dóminus. 389.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi primo, sub sancto Cárolo. *An.* 1565. *part.* 2. *c.* 62.

QUi beneficia óbtinent, memínerint ea bona non esse sibi crédita ad luxum, neque ad augendos

uíneos; sed ad vi-
nestè, ut pietátis
iæ magistrum de-
ducendam. Ex eo
od supérerit, si ne-
paupéribus alimen-
áverint, intélligant
s non páverint, oc-

BBATO.

ECTIO j.

istola ad Hebræos.

cap. 13.

itas fraternitátis má-
at in vobis. Et hos-
alitátem nolíte obli-
er hanc enim latué-
idam, Angelis hos-
céptis. Mementóte
im, tamquam simul
& laborántium,
n & ipsi in córpo-
ántes. Honorábile
ium in ómnibus,
s immaculátus: For-
s enim & adúlte-
icábit Deus. Sint
ine avarítia, con-
eséntibus; ipse enim
Non te déseram,
erelínquam. Ita ut
iter dicámus: Dó-
mihi adjútor; non
quid fáciat mihi

ECTIO ij.

trinis váriis & pere-
nis nolíte abdúci.
m est enim grátiâ
cor, non escis,
i *profuérunt ambu-*
in eis. Habémus

altáre de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per Pontíficem, horum córpora cremántur extra castra. Propter quod & Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeámus igitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. Non enim habémus hìc manéntem civitátem, sed futúram inquírimus.

Lectio iij.

Obedíte præpósitis vestris, & subjacéte eis; ipsi enim pervígilant, quasi ratiónem pro animábus vestris reddit*ú*ri; ut cum gáudio hoc fáciant, & non geméntes; hoc enim non éxpedit vobis. Oráte pro nobis; confídimus enim quia bonam consciéntiam habémus, in ómnibus benè voléntes conversári. Ampliùs autem déprecor vos hoc fácere, quò celériùs restítuar vobis. Deus autem pacis, qui edúxit de mórtuis Pastórem magnum óvium, in sánguine testaménti ætérni, Dóminum nostrum Jesum Christum, aptet vos in omni bono; ut faciátis ejus voluntátem: fáciens in vobis quod pláceat coram se per Jesum Christum, cui est glória in sécula seculórum: amen. Tu autem.

ad aliquas devotione pro- [illegible]

ROPRIUM SANCTORUM.

ARS AUTUMNALIS.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE I.
In Festo
INCTI ÆGIDII,
Abbatis.
SEMIDUPLEX.
Omnia de Communi Abtum, additis quæ sequunr.

IN I. VESP. *Ant. sola*, aid prodest.
Fit Commem. S. LUPI, *pisc. Ant.* Elégit. ℣. Beás. xxiij. *Collecta*, Tribue. *frà.*

AD NOCT. *Lectio j. de riptura occurrente, è tris fit una; & sic in omnis semiduplicibus.*

LECTIO ij.

EGídius, quem Athénis nóbili génere natum adunt, singulárem pietá; ac sciéntiæ famam adc adolescens sibi compavit. Vitæ in Christo abónditæ cúpidus, relictâ atriâ, in Gállias venit; & l ripam Wardónis amnis in Diœcési Ucetiensi, apud Veredémium Anachorétam sanctíssimum annos áliquot commorátus est. Indè ad oram Rhódani contendit, & in finibus Diœcésis Nemausensis, in antro nemóribus úndique circumsepto, & homínibus ínvio consistens, ibi réliquum vitæ tempus transégit, herbárum radícibus & aquâ víctitans, soli Deo notus & cœléstia solùm cógitans: Plenus méritis ábiit ad Dóminum, qui subindè servi sui sanctitátem multis miráculis pródidit. Hinc pópulis ad ejus túmulum úndique confluéntibus, ædificátum est ibi Monastérium celebérrimum, quod nunc est Canonicórum Collégium. Quin & urbs ibídem constructa est ejus nómine. Cujus nóminis tanta celébritas fuit, ut inférior Occitánia sancti Ægídii província dicerétur; & cultus sancti

Ægídii per totam Occidentem latè diffúsus sit. Hunc in nostris partibus multùm propagávit Raymundus Tolosanórum comes, qui plúrima Ecclésiæ Aniciensi donávit, eâ lege ut sancti Ægídii festum tam in ipsa Cathedráli Ecclésia, quàm in céteris illi subditis in perpétuum celebrarétur.

Lectio iij.

De S. Lupo Senonensi Episcopo.

Lupus in território Aurelianensi, nóbili génere natus, ab avúnculis suis Austréno Aurelianensi, & Aunachário Autissiodorensi Epíscopis adhuc puer propter déditos religióni mores in Clerum cooptátus est. Crescéntibus cum ætáte méritis, Arthémio in Cáthedra Senonensi suffectus est, Clero & pópulo eum in Epíscopum à Rege postulántibus. Audiens se in aula Theodoríci, váriis calúmniis proscindi; Nihil, inquit, aliórum dicta nocent ei, quem própria non máculat consciéntia. Mórtuo Theodoríco, Clotárius secundus calúmniis cujusdam deceptus, Lupum in Neustriam relegávit, ubi multos pagános sanctus Præsul ad fidem adduxit. Innocéntiam ejus tandem agnóvit Clotárius, eumque ab exílio revocávit, & ad ejus pedes advolútus véniam deprecátus est. In prædio Briennonensi suæ Diœcésis, adversâ valetúdine correptus, mórtuus est, vitæ sanctitáte ac miráculis clarus, ac sepultus, ut ipse jússerat sub stillicídio sanctæ Columbæ, Vírginis & Mártyris. Quædam Diœcésis Parochiæ sanctum Lupum sibi Patrónum ascivérunt.

Collecta. Orémus.

Sancti Abbátis Ægídii supplicatiónibus tribue nos, Deus, adjuvári; ut quæ piè crédidit appetámus, & quod justè sperávit consequámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℞. Amen.

Pro Commem. S. Lupi. *Ant.* Ego sum. ℣. Elégit. xxvj.

Collecta. Orémus.

Tríbue nobis, quǽsumus, Dómine, misericórdiam tuam, intercedente beáto Lupo Pontífice; & quæcumque præcipis ut agámus, ipse ádjuva, ut implére possímus; Per Dóminum.

Ad II. Vesp. *Fit Com. S. Justi, Episc. Ant.* Elégit ℣. Beátus. xxiij. *Collecta*, Deus, qui pópulis. xxvj.

DIE II.

In Festo

NCTI JUSTI,

ugdunensis Episcopi.

Simplex.

ua primæ Lectiones de ptura occurrente, ex ius ultimis fit una, & a ceteris simplicibus.

Lectio iij.

ctus virtútibus, & docinâ clarus, ex Diácono inensi Epíscopus Lugensis factus, vigilantis Pastóris partes perfecnè implévit. Subscripsit cílio Valentíno, in quo a tum ad tuendam Caicam fidem, tum circa plínam Ecclesiásticam ssimè sancíta sunt. Nec rò post universæ Eccléallicánæ legátus, Con Aquileinsi intérfuit, in præside S. Ambrósio, ádius & Secundiánus Eopi Ariáni repressi sunt. idè Episcopátu cedens, Aquileíâ rédiens in erén Ægypti unà cum Via lectóre suo secessit. Ibi ctórum Monachórum légio se adjunxit, iisque iitátem, ut abjectióri vacáret ministériis, reit. Cum áliquot annis simam Angelis vitam set, corónam justítiæ eptúrus, migrávit ad ninum prídiè Idus Ocis: cujus sanctum cor una cum óssibus beáti Viatóris ejus ministri Lugdúnum pósteà hâc ipsâ die relátum fuit. Extat in hâc Diœcési Parochía sub nómine sancti Justi Deo sacra.

Collecta, Deus, qui pópulis.

Vesperæ de sequenti, in Communi Doctorum.

DIE III.

In Festo

S. GREGORII MAGNI, Papæ & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex-Majus.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

GRegórius magnus Gordiáni ex Senatório génere, & sanctæ Sylviæ filius, Urbánâ præfectúrâ functus, mórtuo patre, ex própriis facultátibus sex in Sicília monastéria, séptimum Romæ sancti Andreæ nómine in suis ædibus ad clivum Scauri extruxit: ubi sub Valentióne Abbáte mónachi vitam professus, pósteà Abbas fuit: evocátus inde, Diáconus ordinátur. Nec multò post à Pelágio secundo Constantinópolim Apocrisiárius míttitur, sedis apostólicæ responsa factúrus, ubi ne aulæ consuetúdine, & curis seculáribus píetas refrigésceret, scripturárum meditatióni, & conscribendis Morálium li-

bris ánimum adhíbuit. Eâ in urbe Eutychium Patriarcham, qui contra veram & contrectábilem córporum resurrectiónem scrípserat, ita convícit, ut & Imperátor ejus librum in ignem conjécerit, & ipse paulo pòst Eutychius inter morbi dolóres, instante morte, pellem manus suæ contractans, multis astántibus díxerit: Confíteor quia omnes in hac carne resurgémus.

Lectio v.

Romam reversus Gregórius, Pelágio pestiléntiâ subláto, ómnium votis Póntifex elígitur, anno Christi quingentésimo nonagésimo. Totísque licèt víribus renítens, non sine multis lácrymis ordinátus est tértio Nonas Septembris, quæ dies póstea in multis Ecclésiis ejus memóriæ celebrandæ consecráta est. In Epístola synódica, quàm pro more tunc scripsit ad Patriarchas, professus est se sicut sancti Evangélii quátuor libros, sic suscípere quátuor Concília; Nicænum nempe, Constantinopolitánum, Ephesínum, & Chalcedonense: quintum quoque páriter venerári; quas illa Concília persónas réspuunt, se respúere; quasque venerantur, amplecti. Vétuit ne ullus in Sicília Subdiáconus fieret, nisi qui continéntiam se servatúrum pollicerétur. Joanni Patriarchæ Constantinopolitáno fórtiter óbstitit, qui sibi nomen universális Epíscopi arrogábat. Quâ de re ad Constantínam Augustam ita scripsit: Etsi peccáta Gregórii tanta sunt, ut pati tália débeat; Petri tamen peccáta nulla sunt ut vestris tempóribus pati ista mereátur. Ipse verò præ modéstia servum servórum Dei se, primus Romanórum Pontíficum, in suis Epístolis inscripsit.

Lectio vj.

Divini Officii órdinem cantúsque Ecclesiástici méthodum melióri formæ restítuit. Scripsit ad Theodoricum & Theodebertum Reges, ut synodum in Gálliis congregárent, in qua constituerétur, ne ullus pro Ecclesiástico órdine áliquid unquam daret, aut accíperet, nec quisquam de láicis ad sacerdótium contínuò transíret; prohiberentque, ne Judæi Christiána mancípia possidérent. Donatistas repressit in Africa. Manichæos in possessiónibus suis in Sicília degentes ob erróre revocári curávit. Cénsuit ut Judæi prædicatióne pótiùs quàm vi ac necessitáte, ad baptismum compellerentur. Anglórum gentem, missis in Británniam Augustíno & áliis mónachis, ad fidem addúxit; unde Anglórum Apóstolus à Beda

tus est. Admirabília quæ dixit, fecit, scrip- lecrévit, præsertim in- ì semper valetúdine. que, multis éditis mi- lis, Pontificátûs anno no-tértio, mense sex- ad cœlestem beatitúdi- est evocátus. Corpus máxima ex parte in as ad Suessionense san- Medardi monastérium › século translátum est.

III. Nocturno

Lectio vij.

io sancti Evangélii se- cùndùm Matthæum. c. 5. illo témpore; Dixit Je- us discípulis suis: Vos sal terræ: quòd si sal uerit, in quo saliétur? íhilum valet ultrà, nisi mittátur foràs, & con- étur ab homínibus. Vos lux mundi. Et réliqua.

mília sancti Gregórii Papæ.

mil. 17. in Evangelium. n. 16.

Vos estis sal terræ. Si cibus Dei est pópu- lus, condimentum sacerdótes esse debué- . Pensémus ergo qui uam per linguam nos- ı convérsi, qui de per- o suo ópere nostrâ in- atióne correpti, pœni- am egérunt. Quis lu- am ex nostra eruditióne ruit? quis avarítiam, supérbiam declinávit? émus quod lucrum Deo fécimus nos, qui accepto talento, ab eo ad negótium missi sumus, étenim dicit: Negotiámini, dum vénio. Ecce jam venit, ecce de nostro negótio lucrum requírit. Quale ei animárum lucrum de nostra negotiatióne monstrábimus?

Lectio viij. n. 17.

Ponámus ante óculos nostros illum tantæ districtiónis diem, quo Judex véniet, & ratiónem cum servis suis, quibus talenta crédidit, ponet. In illo tanto exámine, electórum ómnium, & reprobórum multitúdo deducétur; & unusquísque quid sit operátus, ostendétur. Ibi Petrus cum Judæa conversa, quam post se traxit, apparébit. Ibi Paulus conversum, ut ita dixerim, mundum ducens. Ibi Andréas post se Achaíam, ibi Joannes Asiam, Thomas Indiam in conspectum sui regis conversam ducet. Ibi omnes Domínici gregis aríetes, cum animárum lucris apparébunt, qui sanctis suis prædicatiónibus Deo post se súbditum gregem trahent. Cùm ígitur tot pastóres cum grégibus suis ante æterni Pastóris óculos vénerint, nos míseri quid dictúri sumus, qui ad Dóminum nostrum post negótium vácui rédimus; qui pastórum nomen habúimus, & oves quas ex nutrimento

nostro debeámus osténdere, non habémus? Hîc pastóres vocáti sumus, & ibi gregem non dúcimus.

Lectio ix. *n.* 18.

ET per nos quidem fidéles ad sanctum baptísma véniunt, nostris précibus benedicuntur, & per impositiónem nostrárum mánuum à Deo Spíritum sanctum percípiunt, atque ipsi ad regnum cœlórum pértingunt; & ecce nos per negligéntiam nostram deorsum téndimus. Ingrediuntur electi, sacerdótum mánibus expiáti, cœlestem pátriam: & sacerdótes ipsi per vitam réprobam ad inferni supplícia festínant. Cui ergo rei, cui símiles díxerim sacerdótes malos, nisi aquæ baptismátis, quæ peccáta baptizatórum díluens, illos ad regnum cœleste mittit, & ipsa pósteà in clóacas descendit! Timeámus hæc, fratres: convéniat actióni nostræ ipsum ministérium nostrum.

Collecta. Orémus.

DEus, coróna Pontíficum & lucerna Doctórum, qui beátum Gregórium Ecclésiæ tuæ providísti Pontíficem & Doctórem: quæsumus, ut ejus nos semper & documentis erúdias, & exemplis informes; Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus, per.

Die VII.

In Festo

SANCTI CLODOALDI,

Presbyteri.

Simplex.

De Communi Presbyterorum.

Lectio iij.

CLodoaldus, Clodovéi magni, regis Francórum, ex Clodomére Aurelianénsium rege nepos, cæso à Burgundiónibus patre, cum duóbus frátribus Theodovaldo, & Guntário, pupillus sub áviæ Clotildis tutéla relictus est: sed pátrui eórum Childebertus Parisiórum & Clotárius Suessiónum rex, ut regnum pupillórum inváderent, ex his duos álterum decennem, septennem álterum interfecérunt. Tértius vero Clodoaldus, cùm ad símile exítium quærerétur, ope virórum fórtium, imò protegente Deo, servátus est. Fugâ elapsus, exhæres factus in terris, hæreditátem quæ de cœlo est, toto ânimo concupívit: neque tam spretus à mundo, quàm mundum ipse spernens, sibi própriâ manu capillos in signum contempti regni incídit; & cléricus factus, divíno se cúltui mancipávit. Tum vitam egit duram & ásperam, humi substráto cilício decumbens, sacrórum librórum

ıi crebrisque oratió-intentus; & quod sibi um erat fa:ultátum ribus distríbuit. In ex-m deinde Gálliæ par-uæ Província dícitur, iæ vitæ libériùs vaca-di ſceſſit. Ubi dum ora-domum conſtrúeret, ri eleemóſynam, pe-cùm áliud non habé-ıcullum tríbuit; & no-quenti cubículum in ıauper exceptus fuit, eſt propter méritum ingenti lúmine coruſ-Paríſios reverſus, & nante pópulo, ab Eu-Epíſcopo Présbyter conſecrátus, monaſtérium cóndidit eo in loco qui di-cebátur Novientum, quem morte, ſepultúrâ, mirácu-lis ac nómine ſuo illuſtrem fecit.

Collecta. Orémus.

Deus, qui beátum Clo-doaldum propter te hu-miliátum in ſéculo, & Sa-cerdótii múnere, & virtú-tum ſplendóre ſublimaſti; tríbue nos ejus exemplo tibi dignè miniſtráre, & per ejus intercessiónem grátiâ ſem-per & mérito profícere; Per Dóminum.

Vesperæ *de ſequenti.*

DIE VIII. SEPTEMBRIS.

IN FESTO

NATIVITATIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

SOLEMNE-MAJUS.

AD I. VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Ant. 3. a. ORiétur ſtella ex Jacob, & conſurget virga de Iſrael. *Num.* 24.

Ant. 1. f. Egrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcendet. *Iſ.* 11.

Ant. 4. E. Erit radix Jeſſe, & qui exurget régere gentes: in eum gentes ſperábunt. *Rom.* 15.

Ant. 6. F. Requieſcet ſuper eum Spíritus Dómini, & replébit eum. *Iſ.* 11.

Ant. 5. C. In diébus illis ſalvábitur Juda, & Iſrael habitábit confidenter. *Jer.* 23.

CAPITULUM. *Jerem.* 23.

ECce dies véniunt, dicit Dóminus, & ſuſcitábo David germen juſtum: & regnábit rex & ſápiens erit; & fáciet judícium & juſtítiam in terra.

℟. Hæc dicit Dóminus: * Si írritum poteſt fieri pactum meum cum die & nocte; & pactum meum írritum eſſe póterit cum David: ut non ſit ex eo filius qui regnet in throno ejus. ℣. Volens Deus oſténdere pollicitatiónis hærédibus immobilitátem consílii ſui, interpóſuit jusjurandum. * Si írritum. Glória. *Repet.* ℟. *uſque ad* ℣. *Jerem.* 33. *Hebr.* 6.

HYMNUS.

DEBITAM morti ſóbolem creârat
Eva peccátrix: nova deſtinátur,
Quæ ſacro partu ſcelus atque mortem
Déſtruat, Eva.

VICTA ſerpentis fuit illa fraude;
Intimis virus récipit medulis:

Vulnus

: hæc sanat, tumi-
e colla
nterit anguis.
us cessit? Dómitâ
nte,
sperat sóbolis ruí-
:
ous reddet Sóboles
ntis
na salútem.
oedunt, Dómino
nte,
ı, dum gratâ vice
Maríam
ıntíquam nova vi-
ıortem,
itia culpam.
mater quoque no-
, Virgo;
oba nostram, pia
o, matrem,
blandis précibus
tum
ştere numen.
æternæ sua Trini-

ıborantem miserá-
undum,
ıos Christi, præ-
e matre,
ıntiat ortus.
Amen.
ue in æternum præ-
men tuum. ℟. Et
in generatiónem
ratiónem sedem
: 88.
gníficat.
. D. *Duplicanda.*
sermo quem lo-
David & super
:jus, confirmétur
lutumnalis, Anic.

in perpétuum, & magnificétur nomen tuum usque in sempitérnum. 1. *Paral.* 17.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 2. D. Ecce ténebræ opérient terram, & calígo pópulos, super te autem oriétur Dóminus. *Is.* 60.

Hymnus, Virgineis. *ut in Ordinario.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. g. In splendóre ortûs tui, omnes vénient, laudem Dómino annuntiantes. *Is.* 60.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 146.

HYMNUS.

Lætis terra sonet pláusibus; huic Dei
Mater virgo datur: múnere quo nova
Se rerum fácies prótinùs éxerit,
Mundo pax redit áurea.

Hæc est illa domus, quâ Deus ádvena
In terris hábitat, digna Deo domus;
Templum grande, sibi quod própria manu
Summus cóndidit Artifex.

S

Aureis arca vetus fúlserit
 úndique
Scintillans rádiis : hæc vácuas decent
Umbras ; intérior Núminis ipsíus
 Arcam nobílitas decet.
Non hîc manna latet, légifer aut lapis,
Non ramus stérilis : flos viget hîc ferax
Virtútum ; sacer hîc panis, homo Deus ;
 Hîc legis résidet dator.
Sit laus summa Patri, summaque Filio :
Ambórum sit idem Spirítui decus,
Arcánis hábilem qui thálamum modis
 Christo præparat hóspiti.
 Amen.

Ps. pro Off. Sol. B. M. V.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Appáruit Móysi Dóminus in flamma ignis de médio rubi ; & vidébat quòd rubus árderet, & non combureréetur. *Exod.* 3.

Ant. 8. G. Cùm virgas posuisset Móyses coram Dómino, invénit germinásse virgam Aaron. *Num.* 17.

Ant. 5. a. Abscissus est lapis de monte sine mánibus : lapis autem factus est mons magnus, & implévit universam terram. *Dan.* 2.

℣. Mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : ℟. Etenim Dóminus habitábit in finem. *Ps.* 67.

LECTIO j.

De Cánticis Canticórum. *cap.* 2.

SUrge, amíca mea, speciósa mea, & veni : columba mea, in foramínibus petræ, in caverna macériæ ; ostende mihi fáciem tuam : sonet vox tua in áuribus meis ; vox enim tua dulcis, & fácies tua decóra. Cápite nobis vulpes párvulas, quæ demoliúntur víneas ; nam vínea nostra flóruit. Diléctus meus mihi, & ego illi qui páscitur inter lília, donec aspíret dies, & inclinéntur umbræ. Revértere : Símilis esto, dilécte mi, cápreæ, hinnulóque cervórum super montes Bethor.

℟. Noli timére ; quia redémi te, & vocavi te nómine tuo : * Ego Dóminus Deus tuus, sanctus Israel, salvátor tuus. ℣. Dóminus tecum : ne tímeas ; invenísti enim grátiam apud Deum : * Ego. *Is.* 43. *Luc.* 1.

LECTIO ij. *cap.* 4.

FAvus distillans lábia tua, sponsa mel & lac sub lingua tua ; & odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. Hortus conclúsus, soror mea sponsa ; hortus conclúsus, fons signátus. Emissiónes tuæ paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. Cypri cum nardo,

ıs & crocus, fiſtula &
mómum cum univer-
;nis Líbani, myrrha &
, cum ómnibus primis
entis. Fons hortórum,
ıs aquárum vivéntium
luunt ímpetu de Líba-
urge, Aquilo; & ve-
ıuſter: perfla hortum
ı, & fluant arómata

Hæc dicit Dóminus,
ıs & formans te ab
: * Effúndam Spíri-
meum ſuper ſemen
, & benedictiónem
ı ſuper ſtirpem tuam.
uod naſcétur ex te,
um, vocábitur Fílius
* Effúndam. *Iſ.* 44.
I.

ctio iij. cap. 5.
niat diléctus meus in
ıortum ſuum, & có-
t fructum pomórum
m. Veni in hortum
ı, ſoror mea, ſponſa;
i myrrham meam cum
ıtibus meis, comédi
ı cum melle meo, bi-
ıum meum cum lacte
comédite, amíci, &
; & inebriámini, ca-
i. Ego dórmio, & cor
ı vígilat. Vox diléćti
ılſantis: Aperi mihi,
mea, amíca mea,
ıba mea, immaculáta
quia caput meum
n eſt rore, & cincin-
i guttis nóctium. Ex-
i me túnicâ meâ,
odò índuar illa? lavi
pedes meos, quómodò in-
quinábo illos?

℟. Benedícam tibi, com-
plens juramentum quod
ſpopondi Abraham patri
tuo: * Et benedicentur in
ſémine tuo omnes gentes
terræ. ℣. Benedicta tu inter
mulíeres, & benedictus
fructus ventris tui: * Et.
Glória. *Repet.* ℟. *uſque ad*
℣. *Gen.* 26. *Luc.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Dixit Gédeon:
Si ros in ſolo véllere fúerit,
& in omni terra síccitas;
ſciam, Dómine, quòd ſicut
locútus es, liberábis Iſrael.
Judic. 6.

Ant. 8. G. Ecce nubécula
parva quaſi veſtígium hó-
minis aſcendébat de mari,
& facta eſt plúvia grandis.
3. *Reg.* 18.

Ant. 6. F. Fons parvus
crevit in flúvium: lux &
ſol ortus eſt, & húmiles
exaltáti ſunt. *Eſther.* 11.

℣. Deſcendet Dóminus
ſicut plúvia in vellus; ℟.
Et ſicut ſtillicídia ſtillántia
ſuper terram. *Pſ.* 71.

Bened. de B. M. V.

Lectio iv.

Sermo ſanct Joannis Da-
maſcéni.

In Nativ. B. M. V.

ADeſte, gentes om-
nes, omne hómi-
num genus, omnes
cujuſvis linguæ, ætátis ac
dignitátis orbis univerſi.
Lætítiæ natálem lætis áni-

mis celebrémus: Dei Genitrícis natálem compleЀtámur, per quam mortálium genus redintegrátum est, per quam primigéniæ matris Evæ mœror in lætítiam mutátus est. Etenim illa per divínam senténtiam hoc audívit, In dolóre páries líberos; hæc, Ave, grátia plena: illa, Ad virum convérsio tua; hæc, Dóminus tecum.

℟. Exultáte in lætítia, Jacob: personáte, & cánite, quia creávit Dóminus novum super terram: * Fémina circúmdabit virum. ℣. Sacramentum abscónditum à séculis in Deo qui ómnia creávit; * Fémina. *Jerem.* 31. *Ephes.* 3.

Lectio v.

QUid autem quòd Virgo mater orta sit ex stérili? Quia scílicet oportébat ut ad id quod solum sub sole novum futúrum erat, ac miraculórum caput, via per mirácula sterner étur, ac paulátim ab humiliόribus ad sublimióra progressus fieret; quanquam ália quoque áltior ac divínior rátio à me afferri potest. Etenim natúra grátiæ cedit, statque subtrémula, non sustinens progredi. Quóniam ítaque futúrum erat ut Dei génitrix Virgo ex Anna nascerétur, natúra grátiæ fœtum antevértere mínimè ausa est; sed mansit infructuósa dum grátia fructum edidisset.

℟. Misericórdia & véritas obviavérunt sibi; justítia & pax osculátæ sunt: * Etenim Dóminus dabit benignitátem, & terra nostra dabit fructum suum. ℣. Propósuit Deus in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia quæ in cœlis & quæ in terra sunt: * Etenim. *Ps.* 84. *Ephes.* 1.

Lectio vj.

HOdie stériles portæ aperiuntur, & virgínea ac divína jánua prodit, ex qua & per quam Deus, qui rebus ómnibus supérior est, in orbem terrárum corporáliter introívit. Hódie de radíce Jesse virga orta est, ex qua mundo flos divínitùs existens ascendit. Hódie ex terréna natúra cœlum in terra ille cóndidit, qui olim firmamentum ex aquis finxerat, atque in altum extúlerat. Ac sanè hoc illo longè divínius est. Nam qui in illo condíderat solem, ex hoc ipse justítiæ Sol ortus est.

℟. Ego sum, ego sum quæ Dómino canam: * Cessavérunt fortes in Israel, & quievérunt, donec surgeret mater in Israel. ℣. Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege; ut eos qui sub le-

:edímeret. * Cel-
Glória. *Repet.* ℞.
℣. *Judic.* 5. *Gal.*

NOCTURNO.
. d. Egressa est
ımini & stetit in
ortæ domûs Dó-
ıtális. *Ezech.* 10.
. D. Dixit Dómi-
a hæc clausa erit,
etiétur; quóniam
Deus Israel in-
: per eam. *Ezech.*

. c. Erit clausa
princeps ipse se-
a. *Ezech.* 44.
nini est assúmptio
ı. Et sancti Israel
:ri. *Ps.* 88.
ECTIO vij.
ıcti Evangélii se-
Matthæum. c. 1.
generatiónis Jesu
ı filii David, filii
. Abraham génuit
aac autem génuit
réliqua.
. sancti Bernardi
Abbátis.
12. *Prærogat. B.*
. *V.* n. 8.
l sídéreum micat
generatióne Ma-
:? Planè quod ex
:ta, quòd ex fémine
quòd generósa ex
vid. Si id parum
adde quòd gene-
i ob singuláre pri-
sanctitátis divíni-
:ur esse concessa;

quòd longè ante eísdem pátribus cœlitùs repromíssa; quòd mysticis præfiguráta miráculis; quòd orâculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radíce flóruit; hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ areæ máduit; hanc in Ezechiélis visióne orientális porta quæ nulli unquam pátuit, præsignábat.

℞. Abrahæ promittens Deus jurávit per semetipsum, dicens: Benedícens benedícam te. * Et sic longanímiter ferens, adeptus est repromissiónem. ℣. Dixit Abrahæ Deus: Reges ex te egrediéntur, & státuam pactum meum inter me, & te, & semen tuum post te: * Et. *Hebr.* 6. *Cant.* 7.

LECTIO viij.

HAnc dénique præ céteris Isáias, nunc virgam de radíce Jesse oritúram promittébat; nunc evidéntiùs vírginem paritúram. Méritò signum hoc magnum in cœlo apparuisse scríbitur, quòd tantò antè de cœlo nóscitur fuisse promíssum. Dóminus ait: Ipse dabit vobis signum: Ecce virgo concípiet. Magnum profectò signum dedit, quia & magnus ipse qui dedit. Hujus ergo prærogatívæ fulgor quorum non vehementer revérberat áciem oculórum?

℟. Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * Semen ejus in ætérnum manébit, & thronus ejus sicut sol in conspectu meo. ℣. Antè promíserat Deus per Prophétas de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secundùm carnem: * Semen ejus. *Ps.* 88. *Rom.* 1.

Lectio ix. *n.* 9.

NIhilóminus fulget étiam novus ille conceptiónis modus, ut non in iniquitáte, quemádmodùm céteræ omnes, sed superveniente Spíritu sancto, sola & de sola sanctificatióne María concíperet. Nam quòd verum Deum, & Dei Fílium génuit, ut idem ipse Dei atque hóminis Fílius, unus omníno Deus & homo prodíret ex María, abyssus est lúminis; nec fácilè díxerim quòd vel angélicus óculus ad hujus fulgóris veheméntiam non calíget. De cétero sanè & virginitátem carnis, & propósitum virginitátis, máximè & ipsíus quoque propósiti nóvitas evidenter illustrat; quòd vidélicèt in libertáte spíritûs, legis Mosáicæ decréta transcendens, illibátam Deo córporis simul & spíritûs sanctimóniam vovit.

℟. Erat virgo desponsáta viro, cui nomen erat Joseph, de domo David; & * Nomen vírginis María. ℣. Tu ipse, Dómine Deus, qui elegisti, posuisti nomen ejus. * Nomen. Glória Patri. *Repetit.* ℟. *usque ad* ℣. *Luc.* 1. 2. *Esdr.* 9.

Te Deum.

℣. Sacerd. Numquid Sion dicet: Homo natus est in ea; ℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus? *Ps.* 86.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. g. QUæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consurgens, pulcra ut luna, electa ut sol? *Cant.* 6.

Ant. 4. E. Una est columba mea, perfecta mea, una est matris suæ, electa genitríci suæ *Cant.* 6.

Ant. 6. C. Vidérunt eam fíliæ, & beatíssimam prædicavérunt; regínæ, & laudavérunt eam. *Cant.* 6.

Canticum. *Judic.* 5.

AUdíte, reges; áuribus percípite, príncipes: * Ego sum, Ego sum quæ Dómino canam, psallam Dómino Deo Israel.

Dómine, cum exíres de Seïr, * & transíres per regiónes Edom,

Terra mota est, * cœlíque ac nubes distillavérunt aquis.

Montes fluxérunt à fácie Dómini, * & Sinaï à fácie Dómini Dei Israel.

:runt fortes in Iſ-
evérunt, * donec
nater in Iſraël.
ɔella elégit Dómi-
k portas hóſtium
ertit.
: ſunt relíquiæ pó-
Dóminus in fórti-
:ávit.
ta inter mulíeres;
átur in tabernácu-

ıtem díligunt te,
* ſicut ſol in ortu
let, ita rútilent.
tur per Octavam,
: de eâ.
a. Surge & veni,
mea: oſtende mihi
am. *Cant.* 2.
..a. Quàm pulcra
um decóra, caríſſi-
elíciis! *Cant.* 7.

LUM. *Baruch* 5.

oſtendet ſplendó-
ſuum in te, omni
elo eſt; nominábi-
tibi nomen tuum
ıx juſtítiæ, & ho-
tis.

[H]YMNUS.

:ALE, cœlo tolle,
us, caput:
tis horror déſiit;
ıbar
tis auróræ propin-
n
uit properáre So-

ımentes gérmine
polus

Terras amícis ímbribus
írrigat:
De ſtirpe Jeſſe virga ſur-
git
Conſpícuum paritura flo-
rem.
CŒLESTIS illum grátia Spí-
ritûs
Inunget: illi juſtítia &
Fides,
Timorque caſtus, Veri-
taſque
Et Píetas cómites præí-
bunt.
HUNC ergo, quem tot ſecla
fidélibus
Votis anhélant; quem
míſero Deus
Promíſit orbi, ſpem ſalú-
tis,
Accélera, pia Virgo, fru-
ctum.
SIT Trinitáti perpétuum de-
cus,
Inflicta mundo quæ míſe-
rans mala,
In matre pignus naſci-
túri
Non dúbium dat habére
Chriſti.
Amen.

℣. Superextollétur ſuper Líbanum fructus ejus: ℟. Sit nomen ejus benedictum in ſécula. *Pſ.* 71.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. *G. Duplicanda.* Benedícta tu à Deo tuo in omni tabernáculo Jacob: quóniam in omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te, Deus Iſraël. *Judith* 13.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui secundùm propósitum voluntátis tuæ mundum tibi reconciliáre voluisti : præsta, quæsumus, ut qui Nativitátem Vírginis Maríæ, de qua natus est nobis Christus Salvátor, cum gáudio celebrámus, ipsam quam Fílius operátus est salútem, Matris intercessióne consequámur; Per eumdem.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, dicitur DOXOLOGIA :

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum, Quicumque.

Ant. 1. g. Quæ est ista.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es, * de María Vírgine.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *An.* 1547. *Sess.* 6. *de justific. can.* 23.

SI quis hóminem semel justificátum dixerit posse in tota vita peccáta ómnia, étiam veniália, vitáre, nisi ex speciáli Dei privilégio, quemádmodùm de beáta Vírgine tenet Ecclésia, anathéma sit.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Una est.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi : in Jacob inhábita, & in Israel hæreditáre, & in electis meis mitte radíces.

℟. *br.* De ventre matris meæ * Deus meus es tu. * Allelúia, allelúia. De ventre. ℣. Spes mea ab ubéribus. * Allelúia. Glória. De ventre. *Ps.* 21.

℣. Dómine, spes mea à juventúte mea : ℟. In te cantátio mea semper. *Ps.* 70.

AD SEXTAM.

Ant. 6. C. Vidérunt.

CAPITULUM. *Judith* 13.

LAudáre Dóminum Deum nostrum, qui non desé-ruit sperantes in se, & in me ancillâ suâ adimplévit misericórdiam suam quam promísit dómui Israel.

℟. *br.* Propè timentes Dóminum * Salutáre ipsíus. * Allelúia, allelúia. Propè. ℣. Ut inhábitet glória * in terra nostra. * Allelúia. Glória. Propè.

℣. Véritas de terra orta est; ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Quam pulchra es.

rulum. *Is.* 41.
te, & non abjéci
ne tímeas, quia ego
um.
Pópuli confitebun-
In ætérnum. * Al-
alleluia. Pópuli. ℣.
es erunt * nóminis
alleluia. Glória. Pó-

oncupiſcet rex decó-
um; ℟. Quóniam
t Dóminus Deus
& adorábunt eum.

.

I. VESPERAS.
Off. Sol. B. M. V.
Auda & lætáre, fi-
lia Sion: quia ecce
io, & habitábo in
tuî, ait Dóminus.
t.
8. G. Rex Iſrael Dó-
n médio tuî; non ti-
alum ultrà. *Soph.* 3.
J. Dóminus Deus
médio tuî; fortis,
vábit. *Soph.* 3.
5. C. Gaudébit ſu-
in lætítia, ſilébit in
ne ſua, exultábit ſu-
n laude. *Soph.* 3.
4. E. Applicabun-
tes multæ ad Dómi-
i die illa, & erunt
pópulum; & habi-
médio tuî. *Zach.* 2.
rulum. *Apoc.* 21.
tabernáculum Dei
n homínibus, & ha-
cum eis: & ipſi pó-
ejus erunt; & ipſe

Deus cum eis erit eórum Deus.
Allelúia, allelúia. ℣. Fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. Allelúia. *Luc.* 1.

HYMNUS.

Unus bonórum fons,
Deus, ómnium,
Quàm liberáli fundis opes
manu!
Non antè conceſſis Maríam
Quot próperas cumuláre
donis!

Inter rigentes, ceu roſa,
cláuditur
Spinas, & acres vincit
acúleos;
Præſens amáram virulenti
Grátia vim frúticis retundit.

Quantum pudícas ínclyta
vírgines
Præſtat, remóto quæ dóminam gradu
Sequuntur, & regis parentem
Sidéreâ comitantur aulâ!

Nec Angelórum par decus:
hi Deo
Adſtant ſedenti; fert hóminem Deum
María, nomen dulce matris
Virgíneo ſócians hónori.

Regina mundi, Virgo
cliéntium
Tutéla, mœſtis perfúgium reis,
Fer noſtra Nato vota:
triſtem

Non pátitur génitrix repulsam.

Sit Trinitáti perpétuum decus,

Inflicta mundo quæ míserans mala,

In matre pignus nascitúri

Non dúbium dat habére Christi.

Amen.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus; ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. *Duplicanda.* Ex te egrediétur qui sit dominátor in Israel, & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis, & erit iste pax. *Mich.* 5.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capit. de Dominica. Reliqua ut heri.

DIEBUS INTRA OCTAVAM NATIVITATIS B. M. V.

Semiduplex.

Omnia ut in die, servatis quæ sequuntur. Psalmi de Feria.

Ad Officium Noct.

Tres Ant. ℣. & ℟℟℟. *sumuntur ex Noct. diei, secundùm Feriam.*

Lect. j. de Scriptura occurrente; tribus in unam junctis.

Lect. ij. & iij. habentur infrà, in qualibet die.

Dicitur Te Deum.

Ad Laudes. *Ant. sola.* 5 a. Surge & veni, columba mea: ostende mihi fáciem tuam. *Cant.* 2.

Ad Horas. *Non dicitur* Allelúia. *in* ℟℟℟. *brevibus.*

Ad Vesperas. *Ant. sola.* 6. F. Lauda & lætáre, filia Sion: quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî; ait Dóminus. *Zach.* 2.

Omittitur Allelúia *cum* ℣.

DOMINICA INTRA OCTAVAM.

Commem. Nativitatis B. M. V. in utrisque Vesperis & Laudibus.

DIE IX. DE OCTAVA.

Lectio ij.

Ex Epístola sancti Athanásii Epíscopi, ad Epictétum.

Non peccávit Verbùm, quod aliórum peccáta redémit; ut mutátum in corpus, seipsum pro seipso in sacrificium offerret, ac seipsum redímeret, sed non ita se res habet; absit. Nam semen Abrahæ apprehendit, ut ait Apóstolus: unde débuit per ómnia frátribus similári, & corpus assúmere

nobis símile. Própterea ígitur adest verè María, ut ab ea illud assúmat, & tamquam próprium pro nobis illud ófferat. Ad réliquos quidem sanctos Verbum factum est, ut propheţárent: ex María autem Verbum, carne assumptâ, homo pródiit, qui natúrâ quidem & substántiâ Verbum Dei erat, secundùm carnem autem ex sémine David, & ex carne Maríæ homo factus est, ut ait Paulus.

Lectio iij.

De S. Gorgonio Martyre.

Gorgónius, unus è Diocletiáni imperatóris cubiculáriis, cùm se Christiánum líberè profiterétur, ipsíus jussu, unà cum plúrimis áliis comprehensus, primùm flagris cæsus, deindè váriis exagitátus suppliciis, tandem elisis láqueo fáucibus, divínæ victóriæ præmium adeptus est, ut refert Eusébius Cæsariensis. Corpus ejus à Christiánis Nicomédiæ sepultum, posteà Romam translátum est, ubi fidélium votis & veneratióne celebrátur. Indè per totam Occidentálem Ecclésiam propagátus est sancti Mártyris cultus.

Ad Laudes, *pro ejusdem Commem. Ant.* Bonum. ℣. Adjútor. *Collecta*, Adesto. xij.

DIE X.

DE OCTAVA.

Lectio ij.

Ex libro sancti Fulgéntii Epíscopi, de fide ad Petrum. *cap.* 2. *n.* 17.

Deus factus est filius Vírginis Maríæ, & María Virgo facta est Mater Unigéniti Dei; ut quem Pater génuit ex æternitáte, ipsum Virgo conceptum proferret in témpore. Illa útique Virgo, quam Deus qui de ea fúerat nascitúrus, ita singulári grátiâ prævénit atque replévit, ut ipsum habéret ventris sui fructum quem ex inítio habet univérsitas Dóminum: & ipsum sibi vidéret nascendi solemnitáte súbditum, quem in unitáte patérnæ substántiæ, non solùm humána, sed étiam angélica creatúra cognoscit & adórat Altíssimum.

Lectio iij.

Sic ergo peccátum & pœna peccáti, quæ per scelus corruptæ mulieris intrávit in mundum, per inviolátæ vírginis partum aufertur à mundo. Illic humánam natúram nequíssimâ deceptióne, sibi diábolus in peccáti similitúdine sociávit: hîc Deus humánam

naturam in unitáte persónæ suscépit. Ibi fœmina decepta est, ut fieret fília diáboli: hîc virgo grátiâ repléta est, ut fieret mater summi Dei, atque incommutábilis Unigéniti Dei. Ibi Angelus dejectus per supérbiam, seductæ mulíeris ánimum obtínuit: hîc Deus humílians se per misericórdiam incorruptæ Vírginis úterum, ex ea nascitúrus implévit.

AD VESP. *fit à Capitulo de S. MARCELLO, Episc. & Mart. ut in Communi unius Martyris. Collecta*, Deus, qui nos. *infrà*.

Fit Commem. Octavæ, Ant. Ex te. ℣. Sanctificávit. *p.* 418. *Collecta*, Deus, qui secundùm. *p.* 416.

DIE XI.
In Festo
SANCTI MARCELLI,
Episcopi & Martyris.

SEMIDUPLEX.

LECTIO ij.

CElebris est & Antíquus in Diœcési Aniciensi sancti Marcelli cultus. Hunc Epíscopum fuisse, ac à pagánis in ódium Christiánæ Religiónis cápite obtruncátum, Martyrii palmam obtinuisse fert traditio. Quâ verò ætáte víxerit, aut cujus sedis fúerit Epíscopus, nullo monumento compertum habémus. Sola apud pósteros intacta remansit eius memória, públicis Ecclésiæ honóribus consecráta. Passus créditur eo in loco, ubi vísitur templum quod, amplióri formâ primùm constructum, sed vel témporum injúriâ, vel bellórum devastatiónibus dírutum, angustióri ámbitu reædificátum, sancti Marcelli nómine etiamnùm insignitur.

LECTIO iij.

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Serm. 21. *n.* 7.

PRíncipes persecúti sunt me gratis: & à verbis tuis trepidávit cor meum. Benè hoc Martyr dicit, quòd injustè persecutiónum tormenta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violentus oppréfferit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violandum: qui nihil légibus débeat, & gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur justa, & non audiátur: qui loquátur plena salútis, & impugnétur: ut possit dícere: Cùm loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine; impugnátur ut nó-

:ùm sit in tali confes-
audábilis : impugná-
asi venéficus, qui in
e Dómini gloriátur,
íetas virtútum óm-
ìundamentum sit. Ve-
trà impugnátur, qui
mpios & infidos im-
s arcessitur, cùm fi-
magister.

ecta. Orémus.

ıs, qui nos beáti
Iarcelli Mártyris tui
Pontíficis natalítia
:a celebráre concé-
tríbue, quæsumus,
os semper & benefi-
eveníri, & orationi-
ljuvári; Per Dómi-

Commem. Oct. Ant.
cta. ℣. Super extol-
μ15. *Collecta*, Deus,
:undùm. *p.* 416.
peræ, à Capitulo de
z, ut in II. Vesp.

Commem. S. Mar-
, Ant. Justum. ℣.
:i. xv. *Collecta*, Deus,
:. *ut suprà.*

Die XII.
OCTAVA.
Lectio ij.
S. Petri Chrysólogi.
Serm. 143.
:tis quibus est virgo
ppigneráta munéri-
ıve, grátiâ plena.
Hæc est grátia quæ dedít
cœlis glóriam, terris Deum,
fidem Géntibus, finem ví-
tiis, vitæ órdinem, móribus
discíplinam. Hanc grátiam
détulit Angelus, accépit
Virgo, salútem séculis red-
ditúra. Ave, grátiâ plena.
Quia síngulis grátia se est
largíta per partes : Maríæ
verò simul se totam dedit
grátiæ plenitúdo. Omnes,
inquit Evangelista, de ple-
nitúdine ejus accépimus.
Unde & David dicit : Des-
cendit sicut plúvia in vellus.
Vellus cùm sit de córpore,
nescit córporis passiónes : sic
virgínitas cùm sit in carne,
vítia carnis ignórat.

Lectio iij.

Benedícta tu inter mulíe-
res. Verè benedícta Vir-
go, quæ & virginitátis pós-
sidet decus, matris & pértu-
lit dignitátem. Verè bene-
dícta, quæ & superni con-
ceptûs méruit grátiam, &
sústulit integritátis coró-
nam. Verè benedícta, quæ
& divíni gérminis suscépit
glóriam, & regína totíus
éxtitit castitátis. Verè bene-
dícta, quæ fuit major cœ-
lo, fórtior terrâ, orbe lá-
tior; nam Deum quem
mundus non capit, sola ce-
pit. Portávit eum qui por-
tat orbem, génuit genitó-
rem suum, nutrívit óm-
nium vivéntium nutritó-
rem.

DIE XIII.
DE OCTAVA.

Lectio ij.

Sermo S. Bernardi Abbátis. *In Nativ. B. M. V. n.* 7.

TOtis medullis córdium, totis præcordiórum afféctibus, & votis ómnibus Maríam venerémur; quia sic est volunta ejus qui totum nos habére vóluit per Maríam. Hæc, inquam, voluntas ejus est, sed pro nobis. In ómnibus síquidem, & per ómnia próvidens míseris, trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem verebáris accédere, Jesum tibi dedit mediatórem, hunc tibi fratrem María dedit. Sed fórsitan & in ipso majestátem vereáre divínam, quòd licèt factus homo, mánserit tamen Deus, Advocátum habére vis & ad ipsum? Ad Maríam recurre: pura síquidem humánitas in María, non modò pura ab omni contaminatióne, sed & pura singularitáte natúræ. Nec dúbius díxerim, exaudiétur & ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique matrem Filius, & exáudiet Filium Pater. Filioli, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátio spei meæ.

Lectio iij.

INvenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum Felíciter. Semper hæc invéniet grátiam, & sola est grátia quâ egémus. Prudens Virgo non sapiéntiam, sicut Sálomon, non divítias, non honóres, non poténtiam, sed grátiam requirébat. Nimirùm sola est grátiâ quâ salvámur. Quid nos ália concupíscimus, fratres? Quærámus grátiam, & per Maríam quærámus; quia quod quærit, invenit, & frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum; nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méritum; nos inveníre grátiam studeámus. Quid enim? Num grátiæ est quòd hîc sumus? Profectò misericórdiæ Dómini est, quòd non sumus consúmpti nos. Qui nos? Nos perjúri, nos adúlteri, nos homicídæ, nos raptóres, purgamenta útique mundi hujus. Consúlite consciéntias vestras, fratres, & vidéte quia ubi abundávit delíctum, superabundat & grátia. María non prætendit méritum, sed grátiam quærit.

Vesperæ *de sequenti.*

DIE XV SEPTEMBRIS.

IN FESTO

EXALTATIONIS SANCTÆ CRUCIS.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, & sic in toto Officio.

Ant. 8. G. RAdix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur; & erit sepulcrum ejus gloriósum. *Is.* 11.

Ant. 3. a. Ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti: non est species ei, neque decor. *Is.* 53.

Ant. 4. E. Sicut ovis ad occisiónem ducétur; & quasi agnus coram tondente se, non apériet os suum. *Is.* 53.

Ant. 1. D. Si posuerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum; & voluntas Dómini in manu ejus dirigétur. *Is.* 53.

Ant. 7. d. Justificábit ipse justus multos, & iniquitátes eórum ipse portábit. *Is.* 53.

CAPITULUM. *Is.* 11.

LEvábit Dóminus signum in natiónes & congregábit profúgos Israel, & dispersos Juda cólliget à quátuor plagis terræ.

℟. Fílius hóminis tradétur Princípibus Sacerdótum, & Scribis; & condemnábunt eum morte, & * Tradent eum géntibus, ad crucifigendum; & tértiâ die resurget. ℣. Occidétur Christus; & non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est. * Tradent. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Matth.* 20. *Dan.* 9.

HYMNUS.

CRux alma, salve, Crux venerábilis,
Torrénte Christi sánguinis ébria:
Testis dolórum, tu supréma
Verba Dei morientis audis.

Tu celsa sedes, unde suos docet;
Vitális, in quo nos péperit, thorus;
Currus triumphantis, tribúnal
Júdicis, atque litantis ara.

Non rapta cæsis hóstibus ímpia
Hîc arma fulgent; nec dómiti duces
Graves caténis hîc trahuntur:
Nobílior Crucis est triumphus.

Orbis redempti quália pígnora!
Crux tincta Christi sanguine adhuc madet.
Speráte, mortáles: salútem
Plena necis monumenta præstant.

Crux certa cœli sémita, quæ patris
Thronum petenti pandis iter Deo:
Nunc álterâ nobis nefas est
Ire viâ malè delicátos.

Laus summa Patri qui creat ómnia,
Natóque mundum qui réparat cruce:
Qui cuncta replet, summa sancto
Spirítui tribus una semper. Amen.

℣. Accípere ánimam meam consiliáti sunt: ℟. Ego autem in te sperávi, Dómine. *Ps.* 20

Ad Magníficat.

Ant. J. *Duplicanda.* Ego quasi Agnus qui portátur ad víctimam; cogitavérunt super me consília, dicentes: Eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs. *Jerem.* 11.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. de Nativitate B. M. V. Ant. Ex te egrediétur. ℣. Sanctificávit 418. *Collecta*, Deus. 416.

AD COMPLETORIUM.

Antiphona ut in Psalterio.

Hymnus, Grates, *cum Doxologia sequenti, quæ dicitur etiam cras ad Horas.*

Qui per Crucem nos líberas,
Fili tibi laus máxima
Cum Patre, nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum, qui crucifixus est, * Veníte; adorémus. *Matth.* 28.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

Lignum Crucis mirábile,
Totum per orbem próminet,
In qua pependit ínnocens
Christus, Redemptor ómnium.

HANC nulla cedrus árborem
Adæquat alto vértice;
Quæ poma nescit nóxia,
Sed ferre vitæ præmia.
TU Christe, Rex piíssime,
Hujus Crucis signáculo,
Diébus, horis ómnibus,
Muníre nos non ábnuas;
UT lingua cordi cónsona,
Comesque cordis púritas,
Laudis tibi perénniter
Munus rependat débitum.
QUI per Crucem nos líberas,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Benedictum est lignum, per quod fit justítia. *Sap.* 14.

Ant. 3. *à.* Ab inítio cùm períirent superbi gigantes, spes orbis terrárum ad ratem confúgiens, remísit século semen nativitátis. *Sap.* 14.

Ant. 8. G. Cùm aqua delére terram, sanávit íterum sapiéntia, per contemptíbile lignum Justum gubernans. *Sap.* 10.

℣. Laudábunt ligna saltûs coram Dómino; ℟. Quia venit judicáre terram. 1. *Paral.* 16.

Lectiones de Scriptura occurente.

Post. j. LECT. ℟. Quóniam potens es, Dómine, ex ómnibus salváre; transeuntes mare hómines; * Exíguo ligno liberáti sunt. ℣. Quem vos interemistis, suspendentes in ligno, hunc príncipem Deus exaltávit ad dandam pœniténtiam Isráéli. * Exíguo. *Sap.* 14. *Act.* 5.

Post. ij. LECT. ℟. Duxit Abraham filium suum secum, & ábiit ad locum quem præcéperat ei Deus, ut immoláret eum: * Ligna quoque holocausti impósuit, & pósuit eum in altáre. ℣. Próprio Fílio suo non pepercit Deus: sed pro nobis ómnibus trádidit illum. * Ligna quoque. *Genes.* 22. *Rom.* 8.

Post. iij. LECT. ℟. De sánguine agni ponent filii Israel super utrumque postem, & in superliminaribus domórum: * Erit autem sanguis vobis in signum, † Nec erit in vobis plaga disperdens. ℣. Redempti estis pretióso sánguine quasi agni immaculáti Christi: * Erit. Glória. † Nec. *Exod.* 12. 1. *Petr.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Dóminus ostendit Móysi lignum: quod cùm misisset in aquas, in dulcédinem versæ sunt. *Exod.* 16.

Ant. 7. b. Nonne à ligno indulcáta est aqua amára? & dedit homínibus scién-

tiam altíssimus, honorári in mirabílibus suis. *Eccli.* 38.

Ant. 4. A. In hoc ostendísti inimícis nostris, quia tu es qui líberas ab omni malo. *Sap.* 16.

℣. In te speravérunt patres nostri, Dómine: ℟. Speravérunt & liberasti eos. *Ps.* 21.

Lectio iv.

Chósroes Persárum rex extrémis Phocæ impérii tempóribus, Ægypto & Africâ occupátis, ac Jerosólymâ captâ, multísque ibi Christianórum míllibus partim cæsis, partim in captivitátem cum Zacharía Patriarcha abductis, Crucem étiam Dómini quam Hélena in monte Calváriæ collocárat, post innúmeras distributiónes, tribus jamtum réliquis portiónibus conflátam, in Pérsidem asportávit, anno Christi sexentésimo décimo quarto. Heráclius qui jam ab annis quátuor Phocæ succésserat, étiam per sequentes annos multis belli incómmodis, & calamitátibus affectus, pacem bis à Chósroa pétiit: sed hanc ille pertináciter utrâque vice denegávit, nisi Crucifixo abnegáto, sol adorarétur à Románis. Quam impietátem detestátus Heráclius, imploráto Dei auxílio bellum, quasi sacrum suscépit, militésque ad martyrium hortátus, signa cum hoste cóntulit. Post diuturnum bellum, anno demum sexcentésimo vigésimo séptimo exeunte, Persas ingenti prælio superávit.

℟. Pugnávit Jósue contra Amalec: cùmque leváret Móyses manus, vincébat Israel; Aaron autem & Hur sustentábant manus ejus ex utrâque parte. * Et dixit Dóminus: Delébo memóriam Amalec. ℣. Preces supplicationésque cum lácrimis ófferens Christus, exaudítus est, & factus est obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ. * Et. *Exod.* 17. *Hebr.* 5.

Lectio v.

Victus ígitur Chósroes, in fuga quâ trajícere Tigrim parábat, Medarsen filium sócium regni desígnat. Quam contuméliam cùm Síroes Chósroæ major natu filius ægrè ferret, patre simul & fratre interemptis, regno Persárum potítus est, pacemque cum Heráclio fecit quibusdam accéptis conditiónibus, quarum ea prima fuit, ut Crucem Dómini restitúeret. Captívos ítaque, in primis Zacharíam Patriarcham dimísit, restitútis étiam Crucis sanctæ partículis, quarum thecam argénteam íntegram, illæsaque sigilla ipse Patriarcha agnóvit. Igitur

ıncta quatuórdecim
nos quà vénerat in
n potestátem, re-
t: & deláta primùm
ıtinópolim, & an-
ıenti Jerosólymam,
n prístinum restitú-
ıctæque Deo de vic-
rátiæ. Exinde Exal-
sanctæ Crucis festí-
uæ hâc die quotan-
ıátur, celébrior ha-
pit.
ugávit Jósue Ama-
lificavitque Móyses
& vocávit nomen
Dóminus exaltátio
icens: * Quia ma-
ii Dómini erit con-
ılec, à generatióne
ratiónem. ℣. Osten-
i Angelus in médio
lignum vitæ: &
ıaledictum non erit
, sed sedes Dei &
illa erunt: * Quia.
17. *Apoc.* 22.

Lectio vj.

eadem die sanctus
lovícus, Francórum
ıo millésimo ducen-
uadragésimo primo,
Domínicæ Crucis,
Syria título pígnoris
ımplários mílites re-
ıt, à Balduíno O-
Imperatóre accep-
m ália non módica
e, ex qua imperató-
ésiis & amícis partí-
are consuéverant,
ia multa Domínicæ
s instrumenta, Pa-
rísios, præcedente Clero, solémniter tránstulit. Tunc rex piíssimus magnum exhíbuit christiánæ pietátis argumentum, cùm, abjectis véstibus régiis, & pedes nudátus, in urbem íntulit instrumentum quo mundi prétium persolútum est. Demum constructâ in régio palátio magnífica Capella, sacrosáncta redemptiónis nostræ insígnia religióse in ea asservári vóluit. Pretiosíssimi pígnoris partes póssidet & religióse colit Ecclésiæ Aniciénsis. Unam servat in Cruce áureâ gemmis & margarítis ornáta, à Philippo tértio Francórum rege sibi dono data; álteram quam accépit ab Innocéntio octávo Pontífice máximo, in cruce argéntea luculenter elaboráta.

℞. Benedixit rex pópulo in nómine Dómini exercítuum, dixitque: Ante Dóminum vílior fiam plusquàm factus sum, & ero húmilis in óculis meis, * Et glorióśior apparébo. ℣. Mihi absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi. * Et. Glória. * Et. 2. *Reg.* 6. *Gal.* 6.

In III. Nocturno.

Ant. 8. c. Mórsibus colubrórum exterminabantur: sed ad correptiónem in brevi turbári sunt, signum habentes salútis. *Sap.* 16.

Ant. 6. *C.* Qui conversus

est, non per hoc quod vidébat sanabátur, sed per te ómnium Salvatórem. *Sap.* 16.

Ant. 5. C. Misericórdia advéniens sanábat illos : in memória enim sermónum tuórum examinabantur. *Sap.* 16.

℣. Tu es Deus qui mandas salútes Jacob : ℟. Salvasti enim nos de affligéntibus nos. *Ps.* 43.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c.* 12.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Nunc judícium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foràs : & ego si exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad meipsum. Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ.

Sem. 8. *de Pass. Domini. cap* 6.

EXaltáto, dilectíssimi, per Crucem Christo, non illa tantùm spécies aspéctui mentis occurrat, quæ fuit in óculis impiórum, quibus per Móysen dictum est : Et er t pendens vita tua ante óculos tuos, & timébis die ac nocte, & non credes vitæ tuæ. Isti enim nihil in crucifixo Dómino præter fácinus suum cogitáre potuérunt, habentes timórem, non quo fides vera justificátur, sed quo consciéntia torquétur. Noster i télleétus, quem Spíi rìtátis illúminat, g Cru:is cœlo terrâq diantem, puro ac corde suscípiat, & i re ácie vídeat, qi quod Dóminus, c passiónis suæ loquen stántiâ, dixit : Nu cium mundi est, nur ceps hujus mundi e foràs; & ego si e: fúero à terra, ómn ham ad me.

℟. Nunc judíci mundi, nunc princ jus mundi ejiciétur & ego si exaltátus terra, ómnia tral meipsum. ℣. Loci Dóminus ad Móyse serpentem æneum, eum pro signo : qui sus aspéxerit eum * Et ego. *Joan.* 1 21.

LECTIO viij.

O Admirábilis Crucis! ô in glória passiónis! in tribúnal Dómini, cium mundi, & pot Crucifixi. Traxisti Dómine, ómnia a cùm expandisses t manus tuas ad p non credentem & c centem tibi, cor majestátis tuæ sen tus mundus accépit sti, Dómine, ómn

in execratiónem judái-
:éleris, unam protulé-
ómnia elementa sen-
iam, cùm obscurátis
ináribus cœli, & con-
o in noctem die, terra
que mótibus quateré-
insólitis, universaque
túra impiórum úsui se
iret. Traxisti, Dómine,
iia ad te, quóniam,
o templi velo, sancta
ctórum ab indignis pon-
ibus recessérunt; ut fi-
ı in veritátem, prophe-
in manifestatiónem, &
in Evangélium verteré-

ℓ. Deus, quæ prænun-
it per os ómnium Pro-
tárum pati Christum
n, sic implévit. * Pœ-
mini ígitur, & conver-
ini, ut deleantur pec-
ı vestra. ℣. Ipse pec-
ı multórum tulit, &
transgressóribus rogá-
* Pœnitémini. *Act.* 3.
53.

Lectio ix.

Raxisti, Dómine, óm-
nia ad te, ut quod in
Judææ templo obum-
:is significatiónibus te-
átur, pleno apertóque
amento, universárum
que natiónum devótio
bráret. Nunc étenim &
o clárior Levitárum, &
iitas ámplior Seniórum,
acrátior est únctio sa-
lótum; quia Crux tua
nium fons benedictió-
num, ómnium est causa
gratiárum; per quam cre-
déntibus datur virtus de in-
firmitáte, glória de oppró-
brio; vita de morte. Nunc
étiam carnálium sacrifició-
rum varietáte cessante, om-
nes differéntias hostiárum
una córporis & sánguinis
tui implet oblátio; quóniam
tu es verus Agnus Dei, qui
tollis peccáta mundi; & ita
in te universa pérficis myſ-
téria, ut sicut unum est pro
omni víctima sacrificium,
ita unum de omni gente sit
regnum,

℟. Hóstiæ quæ secundùm
legem offeruntur, nunquam
possunt offèrre peccáta:
* Christus autem unam pro
peccátis ófferens hóstiam,
unâ oblatióne consummávit
in sempiternum sanctificá-
tos. ℣. Sacrificium & obla-
tiónem noluisti, Deus; ho-
locaustum & pro peccáto
non postulasti: * Christus.
Glória. *Repet.* ℟. *usque ad*
℣. *Hebr.* 10. *Ps,* 39.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Ipse rédimet
Israel, ℟. Ex ómnibus ini-
quitátibus ejus. *Ps.* 129.

AD LAUDES.

Ant. CHristus mórtuus est
7. ç. pro peccátis nos-
tris, & resurrexit tértia die
secùndùm Scriptúras. 1. *Cor.*
15.

Ant. 4 E. Humiliávit se-
metipsum factus obédiens

usque ad mortem, mortem autem Crucis; propter quod & Deus exáltávit illum. *Philipp.* 2.

Ant. 2. D. Cùm esset Fílius Dei, dídicit ex iis quæ passus est obediéntiam; & consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ. *Hebr.* 5.

Canticum. 1. *Par.* 16.

Afferte Dómino, famíliæ populórum: * afferte Dómino glóriam & impérium.

Date Dómino glóriam nómini ejus, * leváte sacrifícium,

Et veníte in conspéctu ejus; * & adoráte Dóminum in decóre sancto.

Commoveátur à fácie ejus omnis terra: * ipse enim fundávit orbem immóbilem.

Læténtur cœli & exultet terra: * & dicant in natiónibus, Dóminus regnávit.

Tonet mare, & plenitúdo ejus: * exultent agri, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc laudábunt ligna saltûs coram Dómino: * quia venit judicáre terram.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dícite: Salva nos, Deus noster; * & cóngrega nos, & érue de géntibus.

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * & exultémus in carmínibus tuis.

Benedictus Dóminus Deus Israel ab ætérno usque in ætérnum: * & dicat omnis pópulus: Amen, & hymnum Dómino.

Ant. 3. a. Sic opportébat Christum pati & resúrgere, & prædicári in nómine ejus pœniténtiam, & remissiónem peccatórum in omnes gentes. *Luc.* 24.

Ant. 8. G. Verbum Crucis pereúntibus quidem stultítia est; iis autem qui salvi fiunt, nobis, Dei virtus est. 1. *Cor.* 1.

Capitulum. 1. *Cor.* 1.

Prædicámus Christum crucifixum, Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam; ipsis autem vocátis Judæis atque Græcis, Christum Dei virtútem, & Dei sapiéntiam.

Hymnus.

Uncta Crux Dei cruóre
Quam potens & éfficax!
Hujus attactu jacentes
Erigunt se mórtui:
Christus olim quâ pepéndit,
Tanta vis fuit Crucis.

Publici fontes salútis,
Sacra Christi vúlnera,
Vulnerátos illa sanant
Anguis instar ænæi:
Quisquis æger speret, & spe
Non sua fraudábitur.

Crux tribúnal, quo sedébit

ultor críminum :
: sed nos judicémus,
ira Júdicis ;
e primi puniámus,
:undus púniat.
rius fons sanctitátis,
quo sunt ómnia,
io quodcumque cri-
ıen
ti sánguine, .
ouros, Christè, serves
iános móribus.
PITERNA laus Pa-
ıtri
:eávit ómnia,
ue qui redémit
nos volens suâ :
illi cujus almo
ámur hálitu.
Amen.
Omnis terra adóret,
lat tibi : ℟. Psalmum
ıómini tuo, Dómine.
ς.
Benedíctus.
t. 1. D. *Duplicanda.*
ıs est agnus qui occí-
t, accípere virtútem,
vinitátem, & sapién-
& fortitúdinem, &
rem, & glóriam, &
lictiónem. *Apoc.* 5.
LECTA. Orémus.
:us, qui nos hodiernâ
lie Exaltatiónis sanctæ
is annuâ solemnitáte
:as : præsta quæsumus,
jus mystérium in terra
óvimus, ejus redemp-
; præmia in cœlo me-
ur; Per eumdem.
o Commem. de Nativ.
1. V. Ant. Benedícta

tu. ℣. Super extollétur. *Coll.* Deus. 384.

AD PRIMAM.

Ant. 7. ς. Christus.

In ℟. *b.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Humiliávit.

CAPITULUM. *Act.* 10.

NOs testes sumus ómnium quæ fecit in regióne Judæórum & Jerúsalem, quem occidérunt suspendentes in ligno : hunc Deus suscitávit tértiâ die.

℟. *br.* Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, * Hic factus est in caput ánguli. * Allelúia, allelúia. Lápidem. ℣. A Dómino factum est istud, * & est mirábile in óculis nostris. * Allelúia. Glória. Lápidem. *Ps.* 117.

℣. Deus noster, Deus salvos faciendi, ℟. Et Dómini Dómini éxitus mortis *Ps.* 67.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Cùm esset.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

DEcébat eum propter quem ómnia, & per quem ómnia, qui multos fílios in glóriam addúxerat auctórem salútis eórum per passiónem consummáre.

℟. *br.* Deus rex noster * Operátus est salútem:

* Allelúia, Allelúia. Deus. ℣. In médio * terræ. * Allelúia. Glória. Deus. *Ps.* 72.

℣. Apud Dóminum misericórdia, ℟. Et copiósa apud eum redémptio. *Ps.* 129.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum Crucis.

CAPITULUM. *Ephes.* 3.

DEus det vobis ut possítis comprehendere cum ómnibus sanctis, quæ sit latitúdo, & longitúdo, & sublímitas, & profundum; scire étiam supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

℟. *br.* Magnus Dóminus noster, * Et magna virtus ejus. * Allelúia, allelúia. Magnus. ℣. Et sapiéntiæ ejus * non est númerus. * Allelúia. Glória. Magnus. *Ps.* 146.

℣. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam: ℟. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum *Ps.* 76.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. CHristus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum; quia scriptum est: Maledíctus omnis qui pendet in ligno. *Galat* 3.

Ant. 8. G. Eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit Deus; ut nos efficerémur justítia Dei in ipso. 2. *Cor.* 5.

Ant. 6. F. Commendat caritátem suam Deus in nobis; quóniam justificáti in sánguine Christi, salvi érimus ab ira per ipsum. *Rom.* 5.

Ant. 5. C. Gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. *Rom.* 5.

Ant. 3. a. Semel oblátus est ad multórum exhauriénda peccáta: secundo sine peccáto apparébit expectántibus se, in salútem. *Hebr.* 9.

CAPITULUM. *Act.* 10.

PRæcépit nobis prædicáre pópulo, & testificári, quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum: Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes qui credunt in eum.

Allelúia, allelúia. ℣. Si commórtui sumus, & convivémus: si sustinébimus, & conregnábimus. Allelúia. 2. *Tim.* 2.

HYMNUS, Crux alma ut in I. *Vesp.* 423.

℣. In te confidit ánima mea, Deus; ℟. Et in umbra alárum tuárum sperábo *Ps.* 56.

Ad

Ad Magníficat.

Ant 7. d. Duplicanda. Parébit signum Filii hóminis in cœlo; & tunc plangent omnes Tribus terræ, & vidébunt Filium hóminis venientem in núbibus cœli cum virtúte multâ & majestáte. *Matth.* 24.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

Fit Commem. diei Octav. Nativ. B. M. V. Ant. Magna eris, & Nomen tuum nominábitur in universa terra. *Judith.* 11.

℣. Mémores erunt Nóminis tui, ℟. In omni generatióne & generatióne. *Ps.* 44.

COLLECTA, Concéde, quæsumus. *infrà.*

AD COMPLETORIUM.

Ut heri.

¶ *QUATUOR TEMPORA Septembris celebrantur Feria iv. Feria vj. & Sabbato post Festum Exaltationis sanctæ Crucis.*

Officium fit de Feria, additis & exceptis quæ hic in his tribus Feriis propria sunt.

Si hodie, vel Feriâ vj. aut Sabbato sequenti occurrat Festum Semiduplex, aut supra Officium fit de Festo cum Commemoratione de Feria per Homiliam in Evangelium, quæ legitur pro ultima Lectione, & ad Laudes per Antiph. ℣. & Collectam Feriæ IV. Temporum.]

FERIA QUARTA.

QUATUOR TEMPORUM.

LECTIO j. & ij. *de Scriptura occurente; è tribus fiunt duæ.*

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum *c.* 9.

IN illo témpore; Respondens Jesu unus de turba, dixit: Magister, áttuli filium meum ad te, habentem spíritum mutum, qui ubicumque eum apprehenderit, allidit illum, & spumat, & stridet déntibus, & arescit: & dixi discípulis tuis ut ejícerent illum, & non potuérunt. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Homiliâ 57. aliàs 58. in Matth.

NOn mihi raro exemplo dicas, quosdam sine jejúnio dæmonas ejecisse. Nam si unus aut alter increpando sic expulisse narrétur, fieri nequit, ut si is qui id pátitur in delíciis vivat, ab hoc unquam furóre liberétur. Jejúnio enim & oratióne máximè opus est ei qui hoc morbo labórat. Sed si fide opus est, inquies, cur opus est & jejúnio? Quia cum fide jejúnium

non parvam addit fortitúdinem : philosóphiam quippe magnam indit, & angelum ex hómine éfficit, ac cum incorpóreis virtútibus pugnat. Verùm non súfficit illud; sed addi debet orátio, quæ étiam præeat oportet. Vide ergo quanta bona ex utróque gignantur.

℟. Quare non potuimus ejícere spíritum immundum? Dixit Jesus: * Hoc genus in nullo potest exíre, nisi in oratióne & jejúnio. ℣. Scitóte quóniam exáudiet Dóminus præces vestras, si permanséritis in jejúniis & oratiónibus. * Hoc. Glória. * Hoc. *Marc.* 9. *Judith.* 4.

Ad Laudes, *post Hymnum.* ℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus; ℟. Et mirabília ejus filiis hóminum. *Ps.* 106.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. d. Increpávit Jesus spíritum immundum, & sanávit púerum, & reddidit illum patri ejus: Stupébant autem omnes in magnitúdine Dei. *Luc.* 9.

Preces flexis genibus.

Collecta. Orémus.

Misericórdiæ tuæ remédiis, quæsumus, Dómine, nostram ádjuva fragilitátem; ut quæ suâ conditióne attéritur, tuâ cleméntiâ reparétur; Per Dóminum.

Et dicitur ad Horas tantùm.

Fiunt suffragia de Cruce, &c.

CANON.

Ex Concílio Munguntino. *Ann.* 813. *can.* 34 & 35.

Quátuor témpora anni ab ómnibus cum jejúnio observentur: jejunétur usque ad horam nonam, & à carne ab ómnibus abstineátur. Quò si quis indictum jejúnium superbiendo contémpserit, & observáre cum céteris Christiánis nolúerit, in Gangrensi Concílio præcípitur ut anathematizétur, nisi emendáre se stúdeat.

Ad Vesperas, *si sint de Feria, omnia ut in Psalterio, cum Collecta Dominica præcedentis, nec dicuntur preces; & sic Feriâ sexta sequenti.*

FERIA SEXTA.

Quatuor Temporum.

Lectio j. & ij. de Script. occurr. è tribus fiunt duæ.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *Cap.* 7.

In illo témpore; Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi, discúbuit. Et reliqua.

ı sancti Gregórii
Papæ.
3. *in Evang. habitâ*
. *S. Clementis, Fe-*
V. Temp. Sept. n. 5.
. ópera ágimus, qui-
pinionis bonæ odó-
ſiam reſpergámus,
Dómini córpore ni-
ntum fundimus. ?
s pedes Jeſu mulier
ontra pedes enim
ſtétimus, cùm in
póſitis ejus itinéri-
iebámur. Sed ſi ad
pœniténtiam post
convértimur; jam
us pedes ſtamus;
; veſtígia ſéquimur
ıpugnabámus. La-
mulier pedes ejus ri-
od nos quoque ve-
gimus, ſi quibuſli-
nis membris Dómi-
compaſſiónis affec-
linámur, ſi ſanctis
ribulatióne compá-
ſi eórum triſtítiam
. putámus.
onverſus Jeſus ad
m, dicit Simóni:
ibi; † Remittuntur
ta multa, quóniam
ıultùm. ℣. Ego ſum
is Deus tuus fortis,
& fáciens miſeri-
ı in míllia his qui
me: * Dico tibi.
† Remittuntur. *Luc.*
d. 20.
AUDES, *poſt Hym-*
Exultábo manè mi-
iam tuam; ℟. Quia
factus eſt ſuſceptor meus
in die tribulatiónis *Pſ.* 58.
Ad Benedictus.
Ant. 6. F. Dixit Jeſus ad
mulíerem: Fides tua te ſal-
vam fecit; vade in pace.
Luc. 7.
Preces flexis genibus.
COLLECTA. Orémus.

ADeſto, quæſumus, om-
nípotens Deus; & in
jejúnio corporáli mentem
noſtram opéribus tuórum
réfice mandatórum; Per.

Et dicitur ad Horas tan-
tùm

CANON.

Ex Synodo Aquenſi.
An. 1585. *tit. de his quæ ad*
ordin. ſpectant. n. 15.

HOrtátur hæc ſynodus
omnes qui ad Ordines
promovendi ſunt, ut ánte-
quam accédant, de peccátis
ómnibus tótius anteactæ vi-
tæ generáliter confiteántur,
ac ſpirituáles exercitatiónes
ab Epíſcopo preſcribendas
óbeant; exíbito ſibi duce
& moderatóre viro religió-
ſo, quem Epíſcopus præfé-
cerit.

SABBATO.

QUATUOR TEMPORUM.

LECTIO j. ij. de Script.
occurr.; è tribus fiunt duæ.

LECTIO *iij.*

Léctio ſancti Evangélii ſe-
cundùm Lucam. *c.* 13.

IN illo témpore; Dicébat
Jeſus & hanc ſimilitúdi-
nem: Arbórem fici habé-

bat quidam plantátam in vínea sua, & venit quærens fructum in illa, & non invénit. Et réliqua.

Lectio iij.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 31. in Evang. habitâ Sabbat. IV. temp. Sept. n. 2. & 3.

Tertiò Dóminus víneæ ad ficúlneam venit; quia natúram géneris humáni ante legem, sub lege, sub grátiâ, expectándo, admonendo, visitando, requisívit. Dixit autem ad cultórem víneæ: Ecce anni tres sunt, ex quo vénio fructum quærens in ficúlnea hac, & non invénio. Venit ante legem, quia per naturálem intellectum, quid unusquisque exemplo sui quáliter erga próximum ágere debuisset, innótuit. Venit in lege, quia præcipiendo dócuit. Venit post legem, per grátiam; quia pietátis suæ præséntiam exhibendo monstrávit. Sed tamen in tribus annis fructum se non invenisse conquéritur; quia quorumdam pravórum mentes, nec inspiráta lex naturális córrigit, nec præcepta erúdiunt, nec incarnatiónis ejus mirácula convertunt. Quid vero per cultórem víneæ, nisi Præpositórum ordo exprímitur; qui dum præsunt Ecclésiæ, nimírum Domínicæ víneæ curam gerunt?

℟. Arbórem fici habébat quidam in vínea sua, & quærens fructum in illa, non invénit. Dixit ad cultórem víneæ: Succíde illam: * Ut quid terram óccupat? Ille dixit: † Dómine, dimitte illam usque dum fódiam circa illam. ℣. Ecce vigil & sanctus de cœlo descendit; clamávit fórtiter, & sic ait: Succídite arborem. * Ut quid. Glória. † Dómine. *Luc.* 13. *Dan.* 4.

Ad Laudes, *post Hymnum.* ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino, ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *Ps.* 102.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. Ecce múlier habébat spíritum infirmitátis, annis decem & octo; & erat inclináta; nec omníno póterat sursum respícere: Quam cum vidéret Jesus, vocávit eam, & impósuit illi manus; & conféstim erecta est, & glorificábat Deum. *Luc.* 13.

Preces flexis genibus.

Collecta. Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per continéntiam salutárem corpóribus medéris & méntibus; majestátem tuam súpplices exorámus, ut piâ jejunántium deprecatióne placátus, & præséntia nobis subsídia tríbuas, & futúra; Per.

Et dicitur ad Horas tantùm.

CANÓN.

Ex Concílio Coloniensi. *Ann.* 1536. *part.* 1. *cap.* 1.

APostolórum exemplis edocémur, quantâ curâ ac delectu manûs impositiónem fieri opórteat.

DIE XV.

OCTAVA NATIVITATIS & Festum NOMINIS B. MARIÆ VIRGINIS.

DUPLEX-MAJUS.

Psalmi de Feria. Cetera ut in die præter sequentia.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

De Sermóne sancti Bernardi Abbátis.

Homilia 2. *super* Missus. *num.* 7.

MAría aptíssimè síderi comparátur; quia sicut sine suî corruptióne sidus suum emittit rádium, sic absque suî læsióne Virgo párturit Fílium. Nec síderi rádius suam minuit claritátem, nec Vírgini Fílius suam integritátem. Ipsa est, ígitur nóbilis illa stella ex Jacob orta, cujus rádius universum orbem illúminat, cujus splendor & præfulget in supernis, & ínferos pénetrat; terras étiam perlustrans, & calefáciens magìs mentes quàm córpora, fovet virtútes, & excóquit vítia.

LECTIO v.

IPsa, inquam, est præclára & exímia stella super hoc mare magnum & spatiósum necessáriò sublevata, micans méritis, illustrans exemplis. O quisquis te intélligis in hujus séculi proflúvio magìs inter procellas & tempestátes fluctuáre, quàm per terram ambuláre, ne avertas óculos à fulgóre hujus síderis, si non vis óbrui procellis. Si insurgant venti tentatiónum, si incurras scópulos tribulatiónum; réspice stellam, voca Maríam. Si jactáris supérbiæ undis, si ambitiónis, si detractiónis, si æmulatiónis; réspice stellam, voca Maríam. Si iracúndia, aut avarítia, aut carnis illécebra navículam concússerit mentis; réspice ad Maríam.

LECTIO vj.

SI críminum immanitáte turbátus, consciéntiæ fœditáte confúsus, judícii horróre pertérritus, bárathro incípias absorbéri trístitiæ, desperatiónis abysso; cógita Maríam. In perículis, in angústiis, in rebus dúbiis, Maríam cógita, Maríam ínvoca. Non recédat ab ore, non recédat à corde; & ut impetres ejus

oratiónis suffrágium, non déseras conversatiónis exemplum. Ipsam sequens, non dévias; ipsam rogans, non déspcras; ipsam cógitans, non erras; ipsâ tenente, non córruis; ipsâ protegente, non métuis; ipsâ duce, non fatigáris; ipsâ propítiâ, pérvenis; & sic in temetipso experíris quàm méritò dictum sit: Et Nomen Vírginis, María.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *c.* 1.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David; & Nomen Vírginis, María. Et réliqua.

Homília sancti Petri Chrysólogi.

Serm. 142. *de Annuntiat.*

AUdistis hódiè, fratres caríssimi, Angelum cum mulíere de hóminis reparatióne tractantem. Audistis agi, ut homo cúrsibus eisdem, quibus dilapsus fúerat ad mortem, redíret ad vitam. Agit, agit cum María Angelus de salúte, quia cum Eva Angelus égerat de ruína. Audistis Angelum de carnis nostræ limo templum divínæ Majestátis arte ineffábili construentem. Audistis in terris Deum, in cœlis hóminem sacramento incomprehensíbili collocári. Audistis inaudítâ ratióne in uno córpore Deum, hominemque miscéri. Audistis frágilem nostræ carnis natúram ad portandam totam deitátis glóriam, angélicâ exhortatióne roborári.

Lectio viij.

DEnique ne tanto pónderi cœlestis fábricæ in María súbtilis nostri córporis aréna succúmberet, & in Vírgine totíus géneris humáni portatúra fructum virga ténuis frangerétur, fugatúra metum vox Angeli mox præcessit, dicens: Ne tímeas, María. Ante causam dígnitas Vírginis annuntiátur ex Nómine; nam María Hebræo sermóne, Latínè Dómina nuncupátur. Vocat ergo Angelus Dóminam, ut Dominatóris Genitrícem trepidátio déserat servitútis, quam nasci, & vocári Dóminam ipsa sui gérminis fecit, & impetrávit auctóritas. Ne tímeas, María; invenisti enim grátiam. Verum est, quia qui invénit grátiam, nescit timére

Lectio ix.

INvenisti grátiam. Apud quem? Apud Deum. Beáta quæ inter hómines audíre sola méruit præ ómnibus: Invenisti grátiam. Quantam? quantam supé-

rius díxerat : plenam. Et verè plenam, quæ largo imbre totam | fúnderet & infúnderet creatúram. Invenisti enim grátiam apud Deum. Hæc cùm dicit, & ipse Angelus mirátur, aut féminam tantum, aut omnes hómines vitam meruisse per féminam : stupet Angelus totum Deum veníre intrà Virginális úteri angústias, cui tota simul angusta est creatúra. Æstimáte, fratres, quâ reveréntiâ, quo tremóre nos tanto intéresse déceat, & convéniat Sacramento, quando ipse Angelus non sine metu discurrit audientis.

Collecta. Orémus.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus; ut fidéles tui, qui sub sanctíssimæ Vírginis Maríæ Nómine & protectióne lætantur, ejus piâ intercessióne à cunctis malis liberentur in terris, & ad gáudia æterna perveníre mereantur in cœlis; Per.

Ad II. Vesp. *post Hymnum*, ℣. Semen servórum ejus possidébit Sion; ℟. Et qui díligunt Nomen ejus, habitábunt in ea. *Ps.* 68.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Nomen tuum Dóminus ità magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, pro quibus subvenisti ruínæ ante conspectum Dei nostri. *Judith.* 13.

Collecta, Concéde. *ut suprà.*

Fit Commemoratio SS. Cornelii & Cypriani, Mart. Ant. Cùm vos óderint. ℣. Viríliter xvj. *Coll.* Beatórum *infrà.*

Die XVI.
In Festo Sanctorum Martyrum CORNELII, Papæ, & CYPRIANI, Episcopi.
Semiduplex.

Lectio ij.

De sancto Cornelio.

Ex Epístola sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris, ad Antoniánum.

Factus est Cornélius Epíscopus de Dei & Christi ejus judício, & Clericórum penè ómnium testimónio de plebis quæ tunc áffuit suffrágio, & de Sacerdótum antiquórum & bonórum virórum collégio cùm nemo ante se factus esset, cùm Fabiáni locus, id est cùm locus Petri & gradus, cáthedræ sacerdotális vacáret : quo occupáto de Dei voluntáte, atque ómnium nostrûm concessióne firmáto, quisquis jam Epíscopus fieri volúerit, foris fiat necesse est, nec hábeat ecclesiásticam ordinatiónem, qui Ecclésiæ non tenet unitátem. Quanta in

ipso suscepto Episcopátu suo virtus! quantum robur ánimi! qualis firmitas fidei! quod nos símplici corde & perspícere pénitùs & laudáre debémus: sedisse intrépidum Romæ in sacerdotáli cáthedra, eo témpore cùm tyrannus infestus Sacerdótibus Dei fanda atque infanda comminarétur; cùm multò patiéntiùs & tolerabílius audíret levári adversùs se æmulum Príncipem, quàm constítui Romæ Dei Sacerdótem. Nonne hic summo virtútis & fidei testimónio prædicandus est? Nonne inter glorióssos Confessóres & Mártyres deputandus, qui tantùm témporis sedit expectans córporis sui carnífices & tyranni ferocientis ultóres? (Centumcellis óbiit anno Christi ducentésimo quinquagésimo secundo, die décimâquartâ septembris.)

Lectio iij.

De sancto Cypriano.

Cypriánus Afer, primùm cum laude Rethóricam dócuit: exinde suadente Presbytero Cæcílio, à quo & cognomentum sortítus est, Christiánus factus, omnem substántiam suam paupéribus erogávit, ac post non multùm témporis, electus in Presbyterum, étiam Carthaginensis Epíscopus constitútus est. Témpore autem Valeriáni & Galliéni, oblátus est Galério Máximo procónsuli, qui Cypriánum intúitus, ait: Tu es Cypriánus, qui te Papam sacrílegæ mentis homínibus præbuisti? Jussérunt te Imperatóres sacrificáre: cónsule tibi, ne péreas. Sanctus Martyr respondit: Ego sum Cypriánus: Christiánus sum, & diis sacrificáre non pótero. Irátus Proconsul dixit: Diu sacrílegâ mente vixisti, & inimícum te diis Románis constituisti: sánguine tuo sanciétur disciplína. Et his dictis decrétum ex tabella recitátum est: Cypriánum gládio animadverti placet. Cypriánus respondit: Deo grátias. Et cùm ducerétur, pópulus plangens & éjulans dicébat: Et nos decollémur cum ipso. Productus autem in agrum extra subúrbium, cùm se lancernâ, byrro, & dalmáticâ expoliasset, stans in línea, spiculatórem expectábat; qui cùm venisset, jussit suis ut ei viginti quinque áureos darent. Posteà verò manu suâ óculos sibi texit, & sic gládio percussus occúbuit.

Collecta. Orémus.

Beatórum Mártyrum atque Pontíficum Cornélii & Cypriáni, quæsumus, Dómine, nos tibi sancta commendet orátio, qui simul & vigóre Sacerdótii claruérunt, & gloriósæ pas-

sionis Triumpho refulsé-runt. Per.

Ad II. Vesp. fit à Capitulo de sequenti, in Communi Pontif. Coll. Deus. Fidélium. xxvij.

Pro Commem. SS. Cornelii & Cypriani, Ant. Datæ sunt. ℣. In ætérnum. xij. Coll. Beatórum, supra.

Die XVIII.

In Festo B. LUDOVICI Alemanni, Epíscopi,

Semiduplex.

Lectio iij.

LUdovícus filius Joannis Alemandi, in Castro Arbéntio in Bugésiis natus, paterno mortuo ab infantia educatus. Clericali militiæ adscriptus & Lugdúnum studiórum causâ missus; brevi summam juris utriusque & sacræ Theológiæ peritiam adeptus est. Mox Canónicus & Comes Lugdunénsis, ac Abbas sancti Petri à turre in Ecclésia Beátæ Maríæ Anicienfis effectus, Clero & pópulo, pietáte, sapiéntiâ & austeritáte vitæ præluxit. Non multò post Epíscopus Magalonénsis ordinátus, Ecclésiam suam magnâ cum laude administrávit. Indè ob virtútum famam, ad Arelaténsem sedem evectus à Martino quinto Ecclésiæ Romanæ Vicecancellárius constitúitur, tandemque Cardinális creátur.

Lectio iij.

INtérfuit Concílio Basileénsi sub Eugénio quarto, ibíque ob prudéntiam, pietátem, patiéntiam & córporis mortificatiónem ómnibus in veneratióne fuit. Peracto Concílio, Arelátem reversus, suæ & gregis salúti totus incúbuit. Eum Nicoláus quintus Legátum in inferiórem Germániam misit. Multa ibi passus est, & legatióne perfecta, Ecclésiæ suæ rédditus, eam sédulò adminis-trávit; mores depravátos refórmans, páuperum & infirmórum curam gerens, Ecclesiasque restítuens & magnífice ornans. Tandem cum magnis pietátis & pœniténtiæ sénsibus ábiit ad Dóminum. Plúrimis post mortem clarus miráculis, à Cleménte séptimo inter beátos ascriptus est. Eum summus Póntifex Christi imitatórem vocans, castam & immaculátam vitam, calcátis hujus mundi illécebris exegísse testátur.

Coll. Deus, fidélium. xxvij.

Vesperæ à Capitulo de sequenti, in Communi unius Mart. Coll. Da nobis, xiij.

Pro Commem. B. Ludovici, Ant. Sacerdótes. ℣. Salvúm. xxviij. Coll. Deus, fidélium. x

. Quem fides veri studiósa trinum

Credit & unum.

Amen.

℣. Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: ℟. Benedícite, omnes Angeli Dómini, Dómino. *Dan.* 3.

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. Quis pósuit mensuras terræ? vel quis tetendit super eam lineam, cum me laudárent simul astra matutína, & jubilárent omnes filii Dei? *Job.* 38.

Collecta, *ut infrà ad Laudes.*

Fit Com. S. Ferreoli, *Ant.* Justum. ℣. Posuisti. xv. *Collecta*, Da nobis. xiij.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum, cui ministrant Angeli, * Veníte, adorémus. *Matth.* 4.

Ps. 94. Veníte. 150.

Hymnus, *ut in I. Vesperis.*

In I. Nocturno.

Ant. 3. a. Exaudítæ sunt preces Tobíæ & Saræ: & missus est Angelus Dómini sanctus Ráphael, ut curáret nos. *Tob.* 3.

Ant. 8. G. Ingressus Angelus salutávit Tobíam, & dixit: Gáudium tibi sit semper. *Tob.* 5.

Ant. 4. E. Ait Tobías, Quale gáudium mihi erit, qui in ténebris sédeo? Ait juvenis: Forti ánimo esto, in próximo est ut à Deo cureris. *Tob.* 5.

℣. Dóminus illúminat cæcos; ℟. Dóminus díligit justos. *Ps.* 145.

Lect. *de Script. occurr.*

Post j. Lect. ℟. Dixit Tobías: Numquid póteris perdúcere filium meum? Dixit autem illi Angelus: * Ego sanum ducam, & sanum tibi redúcam filium tuum. ℣. Quia óculi Dómini super justos, & aures ejus in preces eórum. * Ego sanum. *Tob.* 5. 1. *Petr.* 3.

Post ij. Lect. ℟. Cùm profecti essent, cœpit mater ejus flere: Dixítque ei Tobías: Noli flere: * Credo enim quòd Angelus Dei bonus comitétur ei, & benè dispónat ómnia. ℣. Multa mihi fidúcia est, replétus sum consolatióne. * Credo enim. *Tob.* 5. 2. *Cor.* 7.

Post iij. Lect. ℟. Ecce piscis immánis exívit, quem expavescens Tobías, clamávit: Dómine, invádit me. Et * Dixit ei Angelus: Trahe eum ad te; quod cùm fecisset, palpitáre cœpit ante pedes ejus. ℣. Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, & eripiet eos. * Dixit ei. Glória Patri. * Dixit ei. *Tob.* 6. *Ps.* 33.

In II. Nocturno.

Ant. 7. a. Dixit Angelo Tobías; ubi vis ut maneá-

Respondens Angelus,
ſt hîc Ráguel de tribu
ob. 6.
. 1. f. Hic habet fi-
ómine Saram : Opor-
n te accípere cónju-
pete ergo eam à pa-
s. *Tob. 6.*
. 6. F. Accípies vírgi-
ım timóre Dómini,
émine Abrahæ bene-
ıem in filiis conſequá-
ob. 6.
Adjíciat Dóminus ſu-
ıs : ℟. Super vos &
ilios veſtros. *Pſ.* 113.

Lectio iv.

ıo ſancti Gregórii
Papæ.
. 31. *in Evang. n.* 7.

Ovem Angelórum ór-
dines eſſe, teſtante
ſacro elóquio, ſci-
Angelos, Archánge-
Virtútes, Poteſtátes,
ıátus, Dominatiónes,
os, Chérubim atque
im. Eſſe namque An-
& Archángelos penè
ſacri elóquii páginæ
ur. Chérubim verò
Séraphim ſæpè, ut
eſt, libri Propheta-
oquuntur. Quátuor
: órdinum nómina
Apóſtolus ad Ephé-
ſúmerat dicens : ſu-
nem Principátum, &
ıtem, & Virtútem,
ıinatiónem. Qui rur-
Coloſſenſes ſcribens,
ve Throni, ſive Po-
, ſive Principátus, ſive Dominatiónes. Dum ergo illis quátuor quæ ad Ephéſios dixit, conjúnguntur Throni, quinque ſunt órdines : quibus dum Angeli & Archángeli, Chérubim atque Séraphim adjúncta ſunt, procul dúbio novem eſſe Angelórum órdines inveniuntur.

℟. Angelus dixit Raguéli : Huic timenti Deum debétur conjux filia tua. Tunc dixit Ráguel : * Non dúbito quòd Deus preces & lácrymas meas in conſpectu ſuo admíſerit. ℣. Beáti qui lugent, quóniam ipſi conſolabuntur. * Non dúbito. *Tob.* 7. *Matth.* 5.

Lectio v. n. 8. & 9.

SCiendum quoque quòd Angelórum vocábulum nomen eſt officii, non natúræ. Nam ſancti illi cœleſtis pátriæ Spíritus ſemper quidem ſunt ſpíritus, ſed ſemper vocári Angeli nequáquam poſſunt; quia tunc solùm ſunt Angeli, cum per eos áliqua nunciantur; unde & per Pſalmiſtam dícitur : Qui facit Angelos ſuos, ſpíritus. Ac ſi patenter dicat : Qui eos quos ſemper habet ſpíritus, étiam cùm volúerit, Angelos facit. Hi autem qui mínima núntiant, Angeli; qui verò ſumma annúntiant, Archángeli vocantur. Hinc eſt enim quòd ad Maríam vírginem non quílibet An-

gelus, sed Gábriel Archángelus míttitur. Ad hoc quippe ministérium, summum Angelum veníre dignum fúerat, qui summum ómnium nuntiábat. Qui idcircò étiam privátis nomínibus censentur, ut signétur per vocábula étiam in operatióne quid váleant. Míchael namque, Quis ut Deus? Gábriel autem, Fortitúdo Dei; Ráphael verò dícitur Medicína Dei.

℟. Recordátus Tobías sermónum Angeli, prótulit partem jécoris, pósuitque eam super carbónes vivos: Tunc Ráphael Angelus * Apprehendit dæmónium, & religávit illud. ℣. Vidi Angelum habentem clavem abyssi, & caténam magnam in manu sua. * Apprehendit. *Tob.* 8. *Apoc.* 20.

Lectio vj. *n.* 9.

Et quóties miræ virtútis áliquid ágitur, Míchael mitti perhibétur; ut ex ipso actu & nómine detur intélligi, quia nullus potest fácere quod fácere prævalet Deus. Unde & ille antíquus hostis, qui Deo esse per supérbiam símilis concupívit, dicens: In cœlum conscendam, super astra cœli exaltábo sólium meum, símilis ero altíssimo; dum in fine mundi in sua virtúte relinquétur extrémo supplício periméndus, cum Michaéle Archángelo præliatúrus esse perhibétur; sicut per Joannem dícitur: Factum est prælium cum Michaéle Archángelo. Ad Maríam quoque Gábriel míttitur, qui Dei Fortitúdo nominátur. Illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellandas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. Ráphael quoque interpretátur, ut díximus, Medicína Dei; quia vidélicet dum Tobíæ óculos quasi per officium curatiónis tétigit, cæcitátis ejus ténebras tersit.

℟. Vocávit Tobías Angelum, dixitque ei: Obsecro te ut vadas ad Gabélum: Tunc * Ráphael perrexit; & invéniens Gabélum, recépit ab eo pecúniam: fecitque eum secum veníre. ℣. Angeli sunt administratórii spíritus, in ministérium missi propter eos qui hæreditátem cápient salútis. * Ráphael. Glória. * Ráphael. *Tob.* 9. *Hebr.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Dixit Ráphael ad Tobíam: Ubi introíeris domum tuam, statim adóra Dóminum, & grátias agens ei, accéde ad patrem tuum, & osculáre eum. *Tob.* 11.

Ant. 3. D. Vocávit ad se Tobías fílium suum, dixitque ei: quid póssumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? *Tob.* 12.

Ant. 5. a. Respondens Tobías, dixit patri suo: Pater, bonis ómnibus per eum repléti sumus: Quid illi ad hæc potérimus dignum dare. *Tob.* 12.

℣. Bénedic ánima mea, Dómino; ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. *Ps.* 102.

LECTIO *vij.*

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Cap. 18.

IN illo témpore; Accessérunt discípuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

De Civit. Dei. lib. 11. *cap.* 32 & 33.

ANgelos sanctos in sublímibus cœli sédibus, non quidem Deo coætérnos, sed tamen de sua sempiterna & vera felicitáte secúros & certos esse, nemo ámbigat. Ad quorum societátem pertinére párvulos suos Dóminus, docens, non solùm illud ait: Erunt æquáles Angelis Dei; verùm ipsi quoque Angeli quâ contemplatióne fruantur, ostendit, ubi ait: Vidéte, ne contemnátis unum ex pusillis istis; dico enim vobis quia Angeli eórum in cœlis semper vident fáciem Patris mei qui in cœlis est. Peccasse autem quosdam Angelos, & in hujus mundi ima detrúsos, qui eis velut carcer est, usque ad futúram in die judícii últimam damnatiónem, Apóstolus Petrus apertíssime osténdit, dicens: Quod Deus Angelis peccántibus non pepércerit, sed carcéribus calíginis ínferi retrúdens tradíderit in judício puniendos reservári.

℟. Dixit Ráphael ad Tobiam: * Quando orábas cum lácrymis, & sepeliébas mórtuos, † Ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. ℣. Oratiónes tuæ, & eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspectu Dei: * Quando. *Tob.* 12. *Act.* 10.

LECTIO *viij.*

INter hos ergo & illos, Deum vel presciéntiâ vel ópere divisisse quis dúbitet? Has duas angélicas societátes, unam fruentem Deo, álteram tumentem typho: unam cui dícitur, Adoráte eum, omnes Angeli ejus; áliam cujus princeps dicit, Hæc ómnia tibi dabo, si prostrátus adoráveris me: unam Dei sancto amóre flagrantem; álteram próprie celsitúdinis immundo amóre fumantem; & quóniam sicut scriptum est, Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam: illam cœlis cœlórum habitantem; istam inde ejectam in hoc

infimo aério cœlo tumultuantem: illam luminósa pietáte tranquillam; istam tenebrósis cupiditátibus turbulentam: illam Dei nutu clementer subvenientem, justè ulciscentem; istam suo fastu subdendi & nocendi libídine exæstuantem, illam, ut quantùm vult, consulat, Dei bonitátis ministram; istam, ne quantùm vult nóceat, Dei potestáte frænátam: illam huic illudentem, ut nolens prosit persecutiónibus suis; hanc illi invidentem; cùm peregrínos cólligit suos. Nos ergo has duas societátes angélicas, unam & natúrâ bonam, & voluntáte rectam; áliam verò natúrâ bonam, sed voluntáte perversam, in libro cui nomen est Génesis, lucis tenebrárumque vocábulis significátas existimávimus.

℟. Misit me Dóminus ut curárem te, & Saram à dæmónio liberárem; ego enim sum Ráphael Angelus, unus ex septem qui astámus ante Dóminum: * Pax vobis: nolíte timére. ℣. Grátia vobis & pax ab eo qui est, & à septem Spirítibus qui in conspectu throni ejus sunt: * Pax. *Tob.* 12. *Apoc.* 1.

Lectio ix. lib. 20. *c.* 7.

MEritò illi in cœléstibus sédibus constitúti, immortáles & beáti, qui Creatóris sui participatióne congaudent, cujus æternitáte firmi, cujus veritáte certi, cujus múnere sancti sunt; quóniam nos mortáles & míseros, ut immortáles beatíque simus, misericórditer díligunt: nolunt nos sibi sacrificáre, sed ei cujus & ipsi nobíscum sacrificium se esse novérunt. Cum ipsis enim sumus una cívitas Dei, cui dícitur in Psalmo: Glorióſa dicta sunt de te, cívitas Dei; cujus pars in nobis peregrinátur, pars in illis opitulátur. De illa quippe superna civitáte, ubi Dei volúntas intelligíbilis atque incommutábilis lex est; de illa superna quodámmodò cúria (géritur namque ibi cura de nobis) ad nos ministráta per Angelos sancta Scriptúra descendit.

℟. Dixit Angelus Ráphael: Cùm essem vobíscum, per voluntátem Dei eram; tempus est ut revertar ad eum qui me misit; vos autem, * Benedícite Deum, & narráte ómnia mirabília ejus. ℣. Timéte Dóminum, & date illi honórem, & adoráte eum; * Benedícite. Glória. * Benedícite. *Tob.* 12. *Apoc.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus: ℟. Potentes virtúte, faciéntes verbum illíus. *Ps.* 102.

LAUDES.
[?]di in médio thro-
ni Agnum ſtantem
occíſum; & audí-
Angelórum mul-
circúitu throni.

. a. Erat númerus
ıíllia míllium, di-
voce magnâ: Di-
Agnus qui occíſus
ípere virtútem &
:m. *Apoc.* 5.
. D. Cecidérunt in
ı throni in fácies
doravérunt Deum.

ıcum. *Dan.* 3.
ictus es, Dómine
patrum noſtró-
& laudábilis, &
;, & ſuperexaltátus
ı:
:nedictum nomen
ıæ ſanctum: * &
:, & ſuperexaltá-
›mnibus ſéculis.
ictus es in templo
lóriæ tuæ: * & ſu-
bilis, & ſupergloſ-
ı ſécula.
ictus es in throno
i: * & ſuperlaudá-
ſuperexaltátus in

ictus es, qui intué-
os: & ſedes ſuper
m: * & laudábilis,
:xaltátus in ſécula.
ictus es in firma-
:li: * & laudábilis
ſus in ſécula.

Benedícite, Angeli Dó-
mini, Dómino; * laudáte
& ſuperexaltáte eum in ſé-
cula.

Ant. 6. F. Projectus eſt
accuſátor fratrum noſtró-
rum; & ipſi vicérunt eum:
proptéreà lætámini, cœli, &
qui habitátis in eis. *Apoc.* 12.

Ant. 4. E. Omnes audí-
vi, dicentes: Sedenti in thro-
no, & Agno, benedíctio,
& honor, & glória, & po-
teſtas in ſécula ſeculórum.
Apoc. 5.

CAPITULUM. *Apoc.* 11.

FActæ ſunt voces magnæ
in cœlo, dicentes: Fac-
tum eſt regnum hujus mun-
di, Dómini noſtri & Chriſ-
ti ejus, & regnábit in ſécu-
la ſeculórum. Amen.

HYMNUS.

CHriste, ſanctórum de-
cus Angelórum,
Gentis humánæ ſator & re-
demptor,
Nos gregi quondam ſócies
tuórum,
Optime Paſtor.

Qui prior cunctis Mí-
chael refulget,
Præſidens ſacris ſuper aſtra
turmis,
Adſit, & bello loca cuncta
purget
Inclytus armis.

Gabriel ſánctas réſidens
ad aras,
Núminis juſſus celebráre
laudes,
Quas Deo noſtras póſuit per
oras

Prótegat ædes.
Dulcis humánæ médicus salútis
Ráphael ægros juvet invocátus,
Et vias vitæ, dubiæque mentis
Dírigat actus.
Virgo dux pacis, Genitrixque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assistat, simul & micantis
Régia cœli.
Gratias Regi superûm canámus,
Fonte de cujus bona cuncta manant:
Quem fides veri studiósa trinum
Credit & unum. Amen.

℣. Adoráte Dóminum, omnes Angeli ejus: ℟. Audívit, & lætáta est Sion. *Ps.* 96.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. *D.* Poténtiam virtútis operátus est Deus in Christo, illum constítuens ad déxteram suam, supra omnem Principátum, & Potestátem, & Virtútem, & Dominatiónem. *Ephes.* 1.

Collecta. Orémus.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominumque dispensas; concéde propítius, ut à quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Vidi.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Erat.

Capitulum. *Hebr.* 12.

Accessístis ad Sion montem & civitátem Dei viventis, Jerúsalem cœlestem, & multórum míllium Angelórum frequéntiam, & Ecclésiam primitivórum qui conscripti sunt in cœlis, & júdicem ómnium Deum, & spíritus justórum perfectórum, & testamenti novi mediatórem Jesum.

℟. *br.* Benedícite Dómino, * Omnes virtútes ejus. Benedícite. ℣. Minístri ejus, * qui fácitis voluntátem ejus. Glória. Benedícite.

℣. Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, ℟. In omni loco dominatiónis ejus. *Ps.* 102.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Cecidérunt.

Capitulum. *Apoc.* 22.

Cecidi ut adorárem ante pedes Angeli qui mihi hæc ostendébat; & dixit mihi; Vide ne féceris: conservus enim tuus sum, & fratrum tuórum Prophetárum, & eórum qui servant verba prophetíæ libri hujus: Deum adóra.

℟. *br.* In conspectu Angelórum * Psallam tibi, Dómine. In conspectu. ℣. Ado-

bo* ad templum sanctum
um. Glória. In conspectu.
. 137.
℣. Adorábo ad templum
ctum tuum, ℟. In timó-
uo. Ps. 5.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Omnes.

CAPITULUM. Hebr. 1.

Um introdúcit Primogé-
nitum in orbem terræ,
t; & adórent eum om-
Angeli Dei: Et ad An-
os quidem dicit: Qui
t Angelos suos, spíri-
; & minístros suos, flam-
m ignis.
℟. br. Laudáte Dómi-
n, * Omnes Angeli ejus.
dáte. ℣. Laudáte eum,
mnes Virtútes ejus. Gló-
Laudáte. Ps. 148.
℣. Benedícite, Angeli
mini, Dómino: ℟. Lau-
: & superexaltáte eum in
la. Dan. 3.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. Vidi septem Ange-
los stantes in consp-
tu Dei: & datæ sunt
septem tubæ. Apoc. 8.
Ant. 6. F. Mittet Fílius
minis Angelos suos cum
a, & voce magna; &
gregábunt electos ejus
quatuor ventis. Matth. 24.
Ant. 8. e. Ipse Dóminus
ussu, & in voce Archán-
i, & in tuba Dei descen-
de cœlo; & mórtui qui
in Christo sunt, resurgent
primi. 1. Thess. 4.

Ant. 2. D. Exíbunt Angeli, & separábunt malos de médio justórum. Matth. 13.

Ant. 7. c. Angeli cólligent de regno Dei ómnia scándala, & eos qui fáciunt iniquitátem; & mittent eos in camínum ignis. Matth. 13.

CAPITULUM. 2. Thess. 1.

Digni habeámini in regno Dei, pro quo & patímini; si tamen justum est apud Deum retribúere tribulatiónem iis qui vos tríbulant; & vobis, qui tribulámini, réquiem nobiscum in revelatióne Dómini Jesu de cœlo cum Angelis virtútis ejus.

Allelúia, allel. ℣. Quis in núbibus æquábitur Dómino? Magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt. Allelúia. Ps. 88.

Hymnus, Mille, quem stipant, ut in I. Vesperis.

℣. Qui sedes super Chérubim, manifestáre, ℟. Coram Ephraim, Bénjamin, & Manasse. Ps. 79.

Ad Magníficat.

Ant. 1. Duplicanda. Qui digni habebuntur sǽculo illo, & resurrectióne ex mórtuis, æquáles Angelis sunt, & filii sunt Dei; cùm sint filii resurrectiónis. Luc. 20.

Coll. ut suprà ad Laud.

Fit Com. S. Eustachii & Soc. Mart. Ant. Cùm vos óderint. ℣. Viríliter. xvj. *Collecta*, Deus, qui beátum. *infrà.*

Die XX.
In Festo SS. Eustachii & sociorum, Martyrum.
Semiduplex.

Lectio ij.

EUstáchius, qui & antè Baptismum Plácidus, cum uxóre & duóbus filiis, Romæ, sub Adriáno Imperatóre Martyrium in bove æneo inclúsus consummasse tráditur. In ejus memóriam extructa est pósteà ad domum ejus, cum Diacóniæ título, illustris Ecclésia, in qua Agapárum solémnia frequentári consuéverant, quarum méntio fit in antíquis sacramentórum libris oratióne peculiári in laudem Beáti Eustáchii, qui bonis ómnibus antè Martyrium in páuperes erogátis, huic institutióni inítium déderat & exemplum. Hujus Mártyris & sociórum relíquiæ in Gálliam interiórem circa séculi duodécimi inítia advectæ, ipsórum, cultum in várias províncias diffudérunt. Antiquissimus est in Ecclésiâ Aniciensi in quâ quædam sanctórum Mártyrum relíquiæ recónditæ sunt.

Lectio iij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi. *Serm. 297. al. 107. de div. cap. 2.*

INdè Mártyres magni quia dulcédinem hujus mundi calcavérunt: Indè Mártyres magni, quia amáræ mortis asperitátem duríssimam pertulérunt. Nam si fácilè est mortem ferre, quid magnum Mártyres pro Dómini morte pertulérunt? Undè magni, undè excelsi, undè céteris homínibus multò floréntiùs coronáti? Undè, quod norunt fidéles, distincti à defunctis loco suo Mártyres recitantur, nec pro eis orátur, sed eórum oratiónibus Ecclésia commendátur? Undè hoc, nisi quia mors, quam pro Domínica confessióne elegérunt suscípere quàm Christum negáre, útique amára est? Utique natúra réfugit mortem. Antiquissimus est beatórum Mártyrum cultus in Ecclésia Aniciensi, in quæ nonnullæ ipsórum Relíquiæ asservantur.

Collecta. Orémus.

DEus, qui beátum Eustáchium Mártyrem tuum in tentatiónibus probasti, & probátum fidéliter coronasti: ipsíus, sociorúmque ejus méritis præsta nobis tuum in omni tribulatióne auxílium, & sempitérnæ consolatiónis interminábile gáudium; Per.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXI. SEPTEMBRIS.

IN FESTO

SANCTI MATTHÆI,

APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

SOLEMNE-MINUS.

Omnia de Comm. Apostolorum, exceptis quæ sequuntur.

In I. Vesp. *Post Hymnum*, ℣. Notas mihi fecisti vias vitæ; ℟. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo. *Ps.* 15.

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. *Duplicanda.* Vidit Jesus hóminem sedentem in telónio, Matthæum nómine; & ait illi: Séquere me. *Matth.* 9.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Pro Comm. SS. Eustachii & Socior. Ant. Datæ sunt. ℣. In æternum. xxj. *Coll.* Deus, qui beátum. *ut suprà.*

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ex libro sancti Hierónimi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis. *c.* 3.

Matthæus, qui & Levi, ex publicáno Apóstolus, primus in Judæa propter eos qui ex circumcisióne credíderant, Evangélium Christi Hebráicis lítteris verbisque compósuit: quod quis pósteà in Græcum transtúlerit, non satis certum est. Porrò ipsum Hebráicum habétur usque hódiè in Cæsariensi bibliothéca, quàm Pámphilus martyr studiosíssimè confécit. Mihi quoque à Nazaræis, qui in Berœa, urbe Syriæ, hoc volúmine utuntur, describendi facultas fuit. In quo animadverténdum: quod ubicumque

Evangelista, sive ex persóna sua, sive ex persóna Dómini Salvatóris, véteris Scriptúræ testimóniis útitur, non sequátur septuaginta translatórum auctoritátem; sed Hebráicam, è quibus illa duo sunt, Ex Ægypto vocávi Filium meum; &, Quóniam Nazaræus vocábitur.

Lectio v.

Ex libro sancti Epiphánii Epíscopi, adversùs hæreses. *Hæres.* 51.

MAtthæus, primus Evangélium scríbere aggressus est: ei quippe inítio prædicandi Evangélii munus est commissum, idque méritò. Oportébat enim ut ille qui ad salútem humáni géneris advénerat; qui díxerat: Non veni vocáre justos, sed peccatóres ad pœniténtiam; ad exemplum eórum qui salvandi erant, ei hómini potíssimùm prædicandæ salútis munus injúngeret, qui à peccátis conversus & à telónio suscitátus fúerat; ut ab illo quanta sibi esset adventu Christi benígnitas colláta hómines díscerent. Nam post remissiónem peccatórum, largítus est étiam ipsi suscitatiónem mortuórum, & mundatiónem lepræ, & virtútes sanatiónum, & fugatiónem dæmonum; ut non solùm verbo persuadéret auditóribus, sed facto étiam Evangélia pérditis homínibus prædicáret, quòd scilicèt possent per pœniténtiam recuperári.

Lectio vj.

Sermo sancti Joannnis Chrysóstomi.

In Matth. Hom. 1.

IN véteri testaménto cùm Móyses ascendisset in montem, descendit Deus: in novo verò cum nostra in cœlum esset eleváta natúra, Scriptus sanctus descendit de cœlo. Non descendérunt Apóstoli de monte tábulas lapídeas afferentes in mánibus, sicut Móyses; sed sanctum Spíritum mente portantes, & thesaurum quemdam dógmatum donorumque gestantes. Sic innumerábiles pópulos attraxérunt, Deo per illórum linguam cunctis accedéntibus differente; à quo étiam Matthæus replétus Spíritu Evangélium conscripsit; Matthæus ille publicánus, non enim ab arte sua illum erubúerim nuncupáre, nec réliquos: hoc est enim, quod máximè ostendit Spíritûs sancti grátiam, eórumque virtútem. Non abs re verò scriptiónem suam Evangélium vocávit; síquidem pœnárum sublatiónem, véniam peccatórum, sanctificatiónem, justítiam, redemptiónem, adoptiónem filiórum, cœlórum hæreditátem, & cum Dei Filio fra-

:m, ómnibus nun-
.

I. Nocturno.

Lectio vij.

Sancti Evangélii se-
n Matthæum. c. 9.

tempore; Vidit Je-
hóminem sedentem
io, Matthæum nó-
& ait illi : Séquere
réliqua.

ia sancti Hierónymi
Presbyteri.

tth. lib. 1. cap. 9.
v. 9.

teri Evangelistæ,
ropter verecúndiam
honórem Matthæi,
int eum nómine ap-
vulgáto; sed dixé-
Levi : dúplici quippe
lo fuit. Ipse autem
eus (secundùm illud
. Salomóne præcípi-
ustus accusátor est
princípio sermónis;
io loco, Dic tu pec-
ia, ut justificéris,)
eum se, & publicá-
óminat; ut ostendat
bus nullum debére
n desperáre, si ad
a conversus sit; cùm
publicáno in Após-
sit repentè mutátus.

Lectio viij.

guit in hoc loco Por-
hyrius, & Juliánus
tus, vel imperítiam
ci mentientis, vel
am eórum, qui sta-
cuti sunt Salvatórem, quasi irrationabíliter quémlibet vocantem hóminem sint secúti; cùm tantæ virtútes, tantaque signa præcésserint, quæ Apóstolos ántequàm crédetent, vidisse non dúbium est. Certè fulgor ipse, & majestas divinitátis occultæ quæ étiam in humána fácie relucébat, ex primo ad se videntes tráhere póterat áspectu. Si enim in magnéte lápide & súccinis hæc esse vis dícitur ut ánnulos, & stípulam & festúcas sibi cópulent; quantò magis Dóminus ómnium creaturárum ad se tráhere póterat quos volébat?

Lectio ix. v. 10. 11. &c.

Et factum est discumbente eo in domo, ecce multi publicáni & peccatóres venientes discumbébant cum Jesu. Vidébant Publicánum à peccátis ad melióra conversum, locum invenisse pœniténtiæ, & ob id étiam ipsi non desperábant salútem. Neque verò in prístinis vítiis permanentes véniunt ad Jesum, ut Pharisæi & scribæ múrmurant; sed pœniténtiam agentes, ut sequens Dómini sermo signíficat, dicens : Misericórdiam volo, & non sacrificium; non enim veni vocáre justos, sed peccatóres. Ibat autem Dóminus ad convívia peccatórum, ut occasiónem habéret do-

cendi & spirituáles invitatóribus suis præbéret cibos.

Ad Laudes, *post Hymnum*, ℣. Adhæsit ánima mea post te, ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 61.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. a. *Duplicanda.* Relíctis ómnibus, Levi secútus est Jesum; & fecit ei convívium magnum in domo sua. *Luc.* 5.

Collecta. Orémus.

Deus, qui ineffábili misericórdiâ, beátum Matthæum ex publicáno Apóstolum elígere dignátus es, da nobis, ejus exemplo & intercessióne, ut post te, relíctis ómnibus, ambulantes, tibi firmiter adhærére valeámus; Qui vivis & regnas.

Ad II. Vesp. *post Hymnum*, ℣. Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo: ℟. In generatiónem & generatiónem annuntiábo. *Ps.* 88.

Ad Magníficat.

Ant 6. *C. Duplicanda.* Misericórdiam volo, & non sacrifícium; non enim veni vocáre justos, sed peccatóres ad pœniténtiam *Matt.* 9. *Luc.* 5.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

Fit Commemoratio SS. Mauricii & Sociorum, Mart. Ant. Cùm vos óderint. ℣. Viríliter. *ut in Communi.* xiv. *Collecta,* Deus pro te. *infrà.*

Die XXII.
In Festo
SS. MAURICII
& Sociorum ejus,
Martyrum.
Semiduplex.

Lectio ij.

Sub Maximiáno, qui Diocletiáno cóllega [...] citus Império, statim [...] Gállias est proféctus; [...] in exércitu légio mílitum qui Thébæi appellabant[ur]. Hi in auxílium novo Im[pe]ratóri ab Oriéntis pártib[us] acciti venérant: viri in [re]bus béllicis stréni, nob[iles] virtúte, sed nobilióres [fi]de Evangélici præcepti [...] sub armis non immémo[res]. Maximiánus sacrificatúr[us] idólis Octodúrum conve[ni]re exercítum jussit, atqu[e] propósitâ jussióne, ut [per] aras dæmónibus consec[ra]tas juráren. Soli id Théb[æi] detrectáre ausi sunt. [Quo] ítaque cógnito, Maxim[iá]nus Agaunum mittit, [qui] octávo ab Octodúro mil[liá]ri inter Alpína juga con[se]derant, & décimum que[m]que ex legióne ob negle[cta] impéria gládio feríri jub[et], céteros parére mandá[t]. Ubi ad Thebæos denuntiá[tio] iteráta pervénit; vocif[era]tio passim in castris exc[itá]tur, se idolórum prof[...]

sa

sacra semper detestaturos, extréma experíri sátius esse, quàm advérsùs christiánam fidem veníre. His compertis, Maximiánus ímperat ut iterùm décimus eórum morti detur, & céteri nihilóminus ad ea quæ sprèverant compellantur. Percussus est itaque qui décimus sorte obvénerat.

Lectio iij.

Flagrábat in illis martyrii gloriósus ardor, suadénte imprimis sancto Mauritio tunc primicério legiónis, qui cum Exsupério campi ductóre & Cándido senatóre mílitum exhortabátur síngulos, ut pro sacraménto Christi ánimas ultro profúnderint, sequerenturque contubernáles qui jam in cœlum præcésserant. Itaque hæc Maximiáno mandáta mittunt sicut pia, ita & fórtia: Mílites sumus, Imperátor, tui; sed tamen servi Dei. Tibi milítiam debémus, illi innocéntiam: tenémus ecce arma, & non resístimus. Si quid in nos ultrà statúeris, ignes, torménta, ferrum subíre paráti sumus; Christiános nos fatémur. Maximiánus despérans gloriósam eórum constántiam posse revocári, unâ senténtiâ intérfici omnes decrévit & rem confici, circumfúsis ágminibus, jubet. Cædebantur ítaque passim gládiis, non reclamantes saltèm, aut repugnantes, sed depósitis armis cervíces persecutóribus vel intéctum corpus offerentes. Non vel ipsa suórum multitúdine elati sunt, ut ferro conaréntur assérere justítiæ causam: sed hoc solùm reminiscentes se illum confitéri qui nec reclamando ad occisiónem ductus est, & tamquam agnus non apériens os suum; ipsi quoque tamquam grex Domínicárum óvium laniári se tamquam ab irruéntibus lupis passi sunt. Reveláta sunt post annos ferè centum eórum córpora sancto Theodóro Octodurensi Epíscopo, qui Concílio Aquileiensi sub sancto Ambrósio subscripsit, & hinc delátæ váriæ in partes eórum relíquiæ, & diffúsa venerátio. Célebris præsertim & antíquus est sanctórum Mártyrum cultus in Gálliis, ubi plures Ecclésiæ, étiam Cathedráles sub eórum patrocínio Deo dicátæ conspiciuntur. Horum patrocínio, sacrísque relíquiis jam dúdum gaudébant plures Parróchiæ Diœcesis Aniciensis cum. Ecclésiam moniálium sub régula sancti Augustíni militántium, de novo, suísque sumptibus in urbe Episcopáli erectam, sanctórum Mauricii & Sociórum nómine insignívit Armandus secundus Antistes Po-

diensis, multis ibî recónditis beatórum Mártyrum exúviis, quas ab Abbate Monastérii Agaunensis obtinere curáverat.

Collecta. Orémus.

DEus, pro te certántium fortitúdo, & coróna per te vincéntium: da nobis quæsumus, ut qui in beatórum Mártyrum Mauricii & sociórum passióne virtútem tuam prædicámus, per eamdem contra salútis hostes firmâ fide roborémur; Per Dóminum.

Vesperæ, *à Capitulo de S. Thecla, Virgine & Mart. ut in Comm. Virg.* lvij. *Coll.* Præsta. *infrà.*

Fit Commemoratio SS. Mauricii & Soc. Ant. Datæ sunt. ℣. In æternum. xxj. *Collecta,* Deus, pro te certántium. *suprà.*

Die XXIII.
In Festo
SANCTÆ THECLÆ,
Virginis & Martyris.
Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum, additis quæ sequuntur.

Lectio ij.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Virgínibus.
Lib. 2. cap 3. n. 19 & 20.

THecla cópulam fúgiens nuptiálem, & sponsi furóre damnáta, natúram étiam bestiárum virginitá-
tis veneratióne m
Namque paráta ad
cum aspectus quoq
clináret virórum, a
liâ ipsa sævo offerret
fecit ut qui impudíco
lerant óculos, pudí
ferrent. Cérnere erat
tem pedes béstiam c
humi, muto testific
sono; quòd sacrum v
corpus violáre non
Ergo adorábat p
suam béstia, & p
oblíta natúræ, natúr
dúerat quam hómin
ferant.

Lectio iij.

VIdétes quâdam
transfusióne, h
feritátem indútos
imperáre béstiæ: h
exosculantem pedes
nis, docére quid h
debérent. Non impa
bus flexit, non cica
petus rápuit, non st
tos ira exasperavit,
usus decépit assuéto
feros natúra posséd
cuérunt religiónem
adórant Mártyrem:
runt étiam castitáten
vírgini nihil áliud ni
tas exosculantur; d
in terram óculis, ta
verecundántibus. n
áliquid vel béstia vi
nudam vidéret.

Collecta. Or

PRæsta, quæsumu
nípotens Deus, u
clára virgo Thecla,

muliebri sexu prima Domínicæ passiónis imitátrix enítuit, ita fragilitáti nostræ prompta se adjutrícem exhíbeat; Per.

Ad Vesp. *fit Commem. S. Thyrsi, Mart. Ant.* Ecce. ℣. In Deo. ix. *Coll.* Quæsumus. *ut infrà.*

DIE XXIV.
In Festo
SANCTI THYRSI,
Diaconi & Martyris.
Simplex.
Lectio iij.

Andóchius Presbyter, Thyrsus Diáconus, Andéolus Subdiáconus, à sancto Polycarpo missi ex Asia, ut Gálliæ pópulis Evangélium annuntiárent, circa Rhodánum primùm eo múnere functi sunt, ubi Andéolus substitit, territóriumque Vivariense prædicatióne suâ & Martyrio illustravit: Alii duo, regiónibus quas Arar álluit, peragrátis, tandem ad Æduos pervenérunt, à quibus ut Apóstoli & Mártyres, signáta per passiónem fide quam prædicáverant, celebrantur. Siquidem in castro Sedélocò non longè ab Augustodúno cum Felice hóspite, diversis suppliciórum genéribus cruciáti agónem implevérunt in persecutióne Marci Aurélii Imperatóris. Extat in hac Diœcesi Ecclésia Parochiális sancti Thyrsi nómine insignita.

Collecta. Orémus.

Quæsumus, omnípotens Deus, ut nos virtúte sancti Spíritus dóciles, & ad confiteńdum fortes effícias; qui beáto Thyrso, propter verbum tuum & testimónium Jesu, ánimam suam pónere tribuísti; Per eumdem ..... in unitáte ejúsdem.

DIE XXVII.
In Festo
SS. COSMÆ & DAMIANI,
Martyrum.
Semiduplex.

In I. Vesp. *Ant. sola.* Venit hora. *de Communi plurimum Martyrum.*

Lectio ij.

Cosmas & Damiánus, fratres, natióne Arabes, arte médici, martyres celebérrimi, antiquíssimo ritu coluntur, tum in Occidentáli, tum in Orientáli Ecclésia. In urbe Cyro in quam primum eórum córpora creduntur fuisse translàta, célebrem sub eórum nómine erectam fuisse Basílicam testis est século quintò Theodorétus, ejusdem urbis Epíscopus. Pósteà hanc ipsam urbem Justiniánus Imperátor, referente Procópio, auxit, munívit & decorávit, in memóriam recuperátæ divínitùs, sanc-

tórum Mártyrum benefício, valetúdinis. Idem Imperátor Constantinópoli Basílicam sub eórum nómine, & quidem magnificentíssimam, construxit, destructâ véteri quæ jam à tempóribus Theodósii junióris fuerat sub eórum invocatióne Deo dicáta. Hæc jampridem erat clara miráculis; quorum, ut refert Marcellinus Comes, auxit famam & celebritátem sánitas Sanctórum ope restitúta Lauréntio Epíscopo Lychnídis.

Lectio iij.

IN séptima Synodo œcuménica referuntur miracula quædam, sanctórum Cosmæ & Damiáni patrocínio à Deo impetráta; traditurque coli solére depictas in Basílicis & privátis in ædibus horum Mártyrum imágines, eorumque ope salútem ægris étiam desperátis plerumque fuisse restitútam. Romæ autem eórum cultum non minus cél fuisse testátur, non dicáta Deo sub illóru mine in foro Rom sancto Felice sancti G rii magni átavo, Ecc sed étiam insertum ja teà Cánoni Missæ. E rum Mártyrum nomen rum relíquias Joann Bellomonte eques, du expeditióne sacra, tér Alexandri Papæ tértii verterétur, asportá Gállias, & apud Lu in Basílica sancti Æ Ebroicensis Epíscopi custódia Canonicóru pósuit.

Collecta. Orá

MAgníficet te, Dó sanctórum Cosmæ & Damiáni randa solémnitas, q illis glóriam sempitei & opem nobis ine providéntiâ contulisti Dóminum.

Vesperæ, de sequ

DIE XXIX. SEPTEMBRIS.

IN FESTO

SANCTI MICHAELIS, ARCHANGELI.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, & sic in toto Officio.

Ant. 7. G. CUm introdúcit Deus primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei. *Hebr.* 1.

Ant. 2. D. Omnes Angeli stabant in circúitu throni, & cecidérunt in fácies suas, & adoravérunt Deum, dicentes: Amen. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Unus verò, per supérbiam advérsùs Dóminum rebellis, verbum Dómini contempsit, & præceptum illius fecit írritum. *Num.* 15.

Ant. 4. E. Apéruit os suum in blasphémias ad Deum; & omnes quorum non sunt scripta nómina in libro vitæ, seduxit. *Apoc.* 13.

Ant. 5. a. Ipse est rex super universos filios supérbiæ; ecce spes ejus frustrábitur eum; & vidéntibus cunctis præcipitábitur. *Job.* 40 & 41.

CAPITULUM. *Joël.* 2.

DOminus dedit vocem suam ante fáciem exércitûs sui; quia multa sunt nimis castra ejus; quia fórtia & faciéntia verbum ejus.

℟. Vidi Angelum volantem per médium cœli, * Et clamávit voce magna: Timéte Dóminum, & date illi honórem, & adoráte eum. ℣. Levávi óculos meos, & vidi visiónem grandem; & ecce Míchael venit: * Et clamávit. Glória. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. *Apoc.* 14. *Dan.* 10.

HYMNUS.

DEscende cœlo: nos bonus áspice;
Te festa terris lux, Míchael, vocat:
Ne vota spernas, Christianæ

Grande decus columenque gentis.

Astas ministerio proprior throno,
Mandáta promptus Núminis exequi;
Te, quos fidéles pestitera
Alígeri, duce gloriantur.

Illustre sit fas dícere prælium;
Sit fas triumpho pláudere nobili,
Quo dissipáti perduelles
Æthéreis cecidére regnis.

Movere bellum pacis in átriis
Insánus audet Lúcifer, & polo
Paráre deméntes ruínas,
Atque Dei sólio minári.

Invadit idem mille ácies furor;
Fervent tumultu sydera; grándium
Dux vade bellórum; Tonantis
Jura datur tibi vindicáre.

Hac fulguranti voce; Quis ut Deus?
Pellis superbos; strénuus ímpias
Vexáre turmas, & rebelles
Perpétuis religáre flammis.

Sit laus Parenti qui creat Angelos;
Per quem triumpharia Filio;
Quo roborantur l... almo
Spiritui; tribus ur... per. Amen.

℣. Exurgat Deus ... gentur inimíci ejus; fúgiant qui odérunt ... fácie ejus. *Ps. 67.*

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. *Dupl.* Dóminus Deus ejus est, & clangor victo... gis in illo. Allel. N...

Coll. ut infra, a...

AD OFFICIUM N...

Invit. Caput principátûs & p... Christum; * Veni... rémus. *Coloss.* 2.

Ps. 94. Veníte. 13...

Hymnus

Quæ Christiá... propáginis
Laudum rependat múnera,
Colláta per te dun... vit,
O Michael, be... terris?

Hebræa proles amor Dei
Erepta duro servítii
Dejécit hostes, & ... das
Auspice te popul... bes.

Per te tot amplis a... vóribus,
Vigéret & nunc ínc... suæ

Salútis auctórem negá-
 ret
Impia gens, scelus ausa
 grande.
Hinc perfidórum mœnia
 déseris;
Novum Redemptor quem
 pópulum sibi
Formávit effúso cruóre,
Hunc, Míchael, tibi dat
 regendum.
Jam te patrónum, sol ha-
 bitábiles
Quâ lustrat oras, Relligio
 colit:
Ergo triumpha, Sponsa
 Christi,
Subjícitur tibi totus or-
 bis:
Ut inferórum Dux bonus
 ágmina
Fráta, fasto díruit ímpetu!
Dracónis antíqui miná-
 ces
Ad níhilum rédigit furó-
 res.
Laus summa Patri; qui
 creat Angelos;
Per quem triumphant gló-
 ria Fílio;
Quo roborántur laus sit
 almo
Spíritui; tribus una sem-
 per. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 1. a. Dicébas, Lu-
fer, in corde tuo: super
stra Dei exaltábo sólium
eum, símilis ero Altíssi-
o. *Is.* 14.

Ant. 2. D. Quid te elé-
at cor tuum? Quid tumet
intrà Deum spíritus tuus,
ut próferat de ore suo hu-
jusemodi sermónes? *Job.*
15.

Ant. 3. a. Supérbia cor-
dis tui extulit te: si exaltá-
tus fúeris inter sídera: inde
détraham te, dicit Dó-
minus. *Abd.* 3. & 4.

℣. Pópulum húmilem sal-
vum fácies, Dómine; ℟. Et
óculos superbórum humi-
liábis. *Ps.* 17.

Lectio j.

De libro Exodi, cap. 23.

Locutus est Dóminus ad Móysen, dicens: Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcé-dat te, & custódiat in via, & introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, & audi vocem ejus: nec con-temnendum putes: quia non dimittet cùm peccáveris, & est nomen meum in illo. Quod si audíeris vocem ejus, & féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero, ini-mícis tuis, & afflígam affli-gentes te. Præcedetque te Angelus meus, & introdú-cet te ad Amorrhæum, & Hethæum, & Pheræseum, Chananæumque, & He-væum, & Jebusæum, quos ego conteram.

℟. Visum est signum in cœlo: * Ecce draco mag-gnus, qui vocátur diábolus, trahébat tértiam partem stellárum cœli, habens iram magnam. ℣. Cùm laudárent Deum simul astra

matutína, & jubilárent omnes filii Dei. * Ecce draco. *Apoc.* 12. *Job.* 38.

Lectio ij.

De libro Jósue. *cap.* 5.

CUm esset Jósue in agro urbis Jérico, levávit óculos & vidit virum stantem contra se, evaginátum tenentem gládium, perrexitque ad eum, & ait: Noster es an adversariórum? Qui respondit: Nequáquam: sed sum princeps exércitûs Dómini, & nunc vénio. Cécidit Jósue pronus in terram. Et adórans ait: Quid Dóminus meus lóquitur ad servum suum? Solve, inquit, calceaméntum tuum de pédibus tuis: locus enim in quo stas, sanctus est. Fecitque Jósue ut sibi fúerat imperátum.

℟. Surrexit princeps magnus, & exclamávit voce magnâ, dicens: Omnis qui zelum habet, éxeat post me; & omnes qui fugiébant à malis, additi sunt ad eum. * Et persecúti sunt filios supérbiæ. ℣. Exércitus qui sunt in cœlo, sequebantur eum. * Et persecúti. 1. *Mac.* 2. *Apoc.* 19.

Lectio iij.

De libro secundo Machabæórum. *cap.* 11.

UT Machabæus, & qui cum eo erant, cognovérunt expugnári præsídia, cum fletu & lácrymis rogábant Dóminum, & omnis turba simul, ut bo[...] gelum mítteret ad Israel. Et ipse pri[...] chabæus, sumptis céteros adhortátus secum perículum [...] ferre auxílium frátr[...] Cumque páriter ánimo procéderen[...] Sólimis appáruit p[...] eos eques in veste armis, áureis has[...] brans. Tunc omn[...] benedixérunt mise[...] Dóminum, & co[...] ánimis.

℟. Síngulos su[...] mávit sermónibus & exhortatiónibu[...] hortáti ítaque se[...] ejus, statuérunt di[...] confligere fórtiter clamávit ángelus i[...] dine, dicens: ne [...] sitis delictórum eju[...] tum glorificávit se date illi torméntu[...] hortáti. Glória. *Re[...] usque ad* ℣. 2. *M[...] Apoc.* 18.

In II. Noct[...]

Ant. 5. a. Fa[...] prælium magnum Míchael & Angeli liabantur cum *Apoc.* 12.

Ant. 7. d. Drac[...] bat & Angeli eju[...] valuérunt neque ventus est eórum á cœlo. *Apoc.* 12.

Ant. 8. c. Proj[...] draco ille magnus

ducit universum orbem, & Angeli ejus cum illo missi sunt. *Apoc.* 12.

℣. Erubescant, & conturbentur in sæculum sæculi: ℟. Et confundantur, & péreant. *Ps.* 82.

LECTIO IV.

BEátum Michaélem Archángelum sæpiùs homínibus apparuisse, & sacrórum librórum auctoritáte, & véteri fidélium traditióne, Scriptórum Ecclesiasticórum testimónio firmátâ, comprobátur. Nullus est ferè de toto orbe Christiáno locus, qui plúrima sibi per beátum Archángelum collára benefícia non gratulétur. Qui enim universális Ecclésiæ à Deo patrónus atque defensor est institútus, idem virtúte miraculórum vóluit ubíque innotéscere. Hinc tot in diversis regiónibus sub sancti Michaélis invocatióne constructa Altária, erectæ Basílicæ, institútæ Festivitátes. Amplíssimam propè Bysántium in honórem beáti Archángeli Constantínus magnus ædificávit Ecclésiam, eo in loco qui póstea dictus est Michaélium propter frequentes, ut ait Sozómenus, divíni Michaélis apparitiónes, & innúmera quæ ibi fiébant miracula. Nec minùs apud Græcos célebris fuit apparítio illa sancti Archángeli facta in Chonis apud Colossenses, in cujus memóriam constructa fuit nobilíssima Basílica, & annua festívitas institúta.

℟. Vidi Angelum descendentem de cœlo, * Et apprehendit dracónem, & ligávit eum, & misit eum in abyssum. ℣. Invocáto magno mundi príncipe, vehementer instábat, pýniens profános. * Et apprehendit. *Apoc.* 20. 2. *Mach.* 12.

LECTIO V.

INter álias sancti Michaélis apparitiónes duæ imprímis in Ecclésia Occidentáli celebrantur, quarum prior in Apúlia in vértice Gargáni montis, tempóribus Gelásii Papæ contigit, áltera autem in Gálliis regnante Childeberto tértio, facta est Autberto Abricénsium Epíscopo. Hic Angélicâ revelatióne admónitus, ut in vértice montis qui Tumba dícitur, océano mari ubíque cincti, Ecclésiam in honórem sancti Michaélis Archángeli instrúeret; opus imperátum aggressus, favente Archángelo feliciter promóvit, templumque solémniter dedicávit. Ad locum deinceps crebris illustrátum miráculis, frequentes ex universa Európa peregríni, atque inter eos non pauci Gálliæ Reges, voti causâ concurrére. In hujus Archángeli honórem Ludo-

multùm permóvit Truannus Ecclésiæ Decánus, qui regnante Lothário rege con ſtruxit ædem beáto Archángelo ſacram in vértice ſtupendæ rupis de acu, propè Anícium. Hujus Ecclésiæ ſucceſſu témporis in Abbátiam erectæ tituláris Abbas, dictus de Seguréto ſedem occupábat in Choro Cathedrális Ecclésiæ inter dignitátes. Suppreſſo título, unitiſque eídem Ecclésiæ Aniciensi redítibus, non ídeò celebritátem amíſit locus, quem à pópulis ſinguläri devotióne frequentátum religióſè invíſit rex Chriſtianíſſimus Cárolus octávus.

℟. Detracta eſt ad ínferos ſupérbia tua: * Quómodò cecidiſti de cœlo, Lúcifer, qui manè oriebáris? Qui dicébas: Aſcendam ſuper altitúdinem núbium?

[illegible]

perábilem virtút
tóris benevolén
que bellatóris c
Multæ ſiquidem
coram Deo inter
ritus eſſe cognó
vimus enim in
pernæ civitátis
ſalem prælium
non mínimum.
cœleſtes Spíritus
haſtâ, vel enſe,
táte tantùm cert
ſim. Sanè hujú
rituáli conflictu,
rítibus ſanctis
Míchael, quer
Lucifer malis.
ctórum Angeló
máta ſunt mérita
cípuè glorioſíſſi
lis principátus e
per univerſum c
nomen effectum
ádeò ut ſuprà on
Spíritus, ſingulá
[illegible]

verba cántici hujus: * Quis Deus præter Dóminum? Aut quis Deus præter Deum nostrum, qui præcinxit me virtúte? ℣. Dispersit superbos mente cordis sui; depósuit potentes de sede, & exaltávit húmiles. * Quis Deus. Glória. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. *Ps.* 17. *Luc* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. d. Dixit Rex ad eum: Numquid sapientiórem & consimilem tuî invenire pótero? Tu eris super domum meam. *Gen.* 41.

Ant. 5. c. Dóminus cóntulit ei splendórem, ut incomparábili decóre ómnium óculis apparéret. *Judith.* 10.

Ant. 6. F. Erat pulchérrimus in magnitúdine sua; non fuérunt altióres illo in paradiso Dei. *Ezech.* 31.

℣. Magna es glória ejus, ℟. In salutári tuo, Dómine. *Ps.* 20.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum. *c.* 18.

IN illa hora, accessérunt discípuli ad Jesum; dicentes: Quis putas major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi Abbátis. *De verbis Is. serm.* 1. *num.* 3.

SEmel turbávit supérbia regnum illud, concussit muros, étiam prostrávit ex parte, & parte non módica. Quid ergo? Fácilè-ne deinceps admittenda videtur? Numquid non odit cívitas illa, & vehementer hujúsmodi pestem abominátur? Certi est tóte, fratres, eum qui superbis non pepercit Angelis, nec homínibus parcitúrum. Non est contrárius sibi ipsi, non est personárum acceptor; símilia sunt judícia ejus. Sola ei placet humílitas: sive in Angelo, sive in hómine. Et qui sedet in throno, solos éligit súbditos, è quibus répleat templum. Scriptum quippe est: Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, & humília réspicit in cœlo & in terra! Vide autem ne fortè Michaélis verbum sit, superbo illi dicenti, símilis ero Altíssimo, resisténtis. Míchael quippe interpretátum dícitur, quis ut Deus?

℟. Quis in núbibus æquábitur Dómino, símilis erit Deo in fíliis Dei? * Magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt. Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi. ℣ Allelúia: Salus, & glória, & virtus Deo nostro est: quia vera, & justa judícia sunt ejus. * Magnus. *Ps.* 88. *Apoc.* 19.

LECTIO viij. *n.* 4.

AB inítio creáverat Angelos Deus, in quibus beáti illius templi plenitúdo

constáret: sed non in ómnibus beneplácitum est ei, quia & in ipsis (ut scriptum est) Angelis suis réperit pravitátem. Fuit quippe in eis qui díceret: Ponam sedem meam ad Aquilónem, & pópulum qui sibi créderet hábuit. Miser ipse, qui sine Deo esse máluit, quam sub Deo; míseri & illi qui videntes furent cucurrérunt cum eo. Exiérunt infelíces, & vácuus relíctus est locus, quem accípiat alter. Nonne Deo subjécta eris ánima mea? alioquin nec tibi locus erit in templo, quia quæ sub ipso erant, replébant in templum. Eant superbi, insolescant magìs; extollantur, inflentur, áppetant semper in cúmulo apparére: ut cùm vénerit equitátis línea, à plenitúdine ejiciantur. Tu verò non sic, sed Deo subjécta esto ánima mea, subjécta sanè ex ánimo, subjécta ex fervóre devotiónis.

℟. Cùm Míchael Archángelus cùm diábolo dísputans altercarétur de móysi córpore, non est ausus judícium inferre blasphémiæ; sed dixit: * Imperet tibi Dóminus. ℣. Coram Angelo Dómini Satan stabat ut adversarétur ei; & dixit Dóminus ad Satan: íncrepet in te, Satan, qui elégit Jerúsalem. * Imperet. *Jude.* 9. *Zac.* 3.

Lectio ix.

Serm. 1. in Adv. Dom.

Lucifer ille qui mane oriebátur pro eo quod altíssimi similitúdinem usurpáre tentávit, præcipitátus illícò córruit. Contínuò vidébam Sátanam tamquam fulgur cadentem de cœlo. Quid tu ígitur supérbis terra & cinis? Si superbiéntibus Angelis Deus non pepercit: quantò magis tibi, putrédo & vermis? Nihil ille fuit, nihil operátus est. Tantum cogitávit supérbiam; & in momento, in ictu óculi, irreparabíliter præcipitátus est: quia juxtà Evangélium, in veritáte non stetit. Fúgite supérbiam fratres mei, quæso, multum, fúgite. Inítium omnis peccáti supérbia: quæ tam velóciter ipsum quoque sidéribus cunctis clárius micantem ætérnâ calígine obtenebrávit Lucíferum. Quæ non modò Angelum, sed Angelórum primum in Diábolum commutávit.

℟. Consurget Míchael, & véniet tempus quale non fuit; * Et in témpore illo salvábitur omnis qui inventus fúerit scriptus in libro. ℣. Dóminus in jussu & in voce Archángeli, & in tuba Dei descendet de cœlo; & mórtui resurgent. * Et. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Dan.* 12. 1. *Tess.* 4

Te Deum.

SACERD. Laudáte Dó-
n, omnes Angeli ejus,
udáte eum omnes vir-
tes. Ps. 148.

D LAUDES.

VIdit Jósue virum
evaginátum te-
n gládium, perrexit-
d eum, & ait: noster
adversariórum? qui
idit: sum princeps,
tûs Dómini. Jos. 5.
t. 3. Appáruit
lus Gedeóni, & ait
nus tecum, virórum
ime; vade in hâc forti-
tuâ, & liberábis
: Ego ero tecum. Ju-

t. 6. F. Orávit Eze-
ad Dóminum: Egres-
t autem Angelus Dó-
& percussit in castris
órum centum octo-
quinque míllia. Is.

TICUM. 2. Reg. 22.
Quis est. Deus præter
Dóminum: * & quis
præter Deum no-

us, qui accinxit me
idine: * & compla-
perfectam viam me-

equans pedes meos
, * & super excelsa
tátuens me.
cens manus meas ad
im, * & compónens
arcum æreum bráchia

Dedisti mihi clypeum sa-
lútis tuæ: * & mansuetúdo
tua multiplicávit me.

Pérsequar inimícos meos,
& cónteram * & non con-
vertar donec consúmam
eos.

Consúmam eos & con-
fringam, ut non consur-
gant: * cadent sub pédibus
meis.

Accinxisti me fortitúdi-
ne ad prælium, * incurvasti
resistentes mihi subtùs me.

Vivit Dóminus & bene-
dictus Deus meus: * & ex-
altábitur Deus fortis salútis
meæ.

Ant. 1. D. Machabæus &
qui cum eo erant, rogábant
Dóminum, ut bonum Ange-
lum mitteret ad salútem Is-
rael; & appáruit præcédens
eos eques in veste cándidâ.
2. *Mach.* 11.

Ant 5. C. Nemo est ad-
jútor in ómnibus his, nisi
Míchael princeps vester.
Dan. 10.

CAPITULUM. 1. *Par.* 11.

TU eras qui educébas, &
introducébas Israel:
tibi enim dixit Dóminus
Deus tuus: tu pasces pópu-
lum meum Israel, & tu eris
princeps super eum.

HYMNUS.

AGMINUM cœli decus at-
que Princeps
Cura cui gentis data chri-
stiánæ
Súpplices audi Míchael be-
nignâ

Aure clientes.
En vides quantis agitáta curis
Corda quot tristes rápiant procellæ:
Advola promptus, rege nos, dolósum
Cúrrimus æquor.
Terreas quæ nos inimíca terrent
Castra, crudélis premit hostis, urget:
Arceas nostris procul imminentem
Fínibus hostem.
Ille probrósæ memor usquè cladis;
Triste désperans reparáre damnum;
Sorte jam nobis melióre parta
Invidet astra.
Omnis hinc frendens érebi potestas
In gregem Christi furibunda sævit;
Tu potens vanos, Míchael, cohortis
Sterne furóres.
Gratias regi súperûm canámus:
Fonte de cujus bona cuncta manant;
Quem fides veri studiósa trinum
Credit & unum. Amen.
℣. Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum; ℟. Et erípiet eos. *Ps.* 33.
Ad Benedíctus.
Ant. 8. g. *Duplicanda.* Magnus secundùm nomen suum; máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgentes hostes, ut consequerétur hæreditátem Israel; quam glóriam adeptus est! *Eccli.* 46.

Collecta. Orémus.
Veniat in adjutórium nostrum, quæsumus, Dómine, Míchael Archángelus, Princeps magnus; qui Deitátis sempiternæ jura strénuè vindicando, Ecclésiæ militantis sponsæ tuæ méruit fieri defensor; Qui vivis & regnas.

AD HORAS.
In fine Hymnorum,
Doxologia:
Rex Angelórum sit tibi,
Jesu supréma glória
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.
Ant. 2. D. Vidit Josue.
In ℟. *br.* ℣. Qui es caput omnis principátus * & potestátis. *Coloss.* 2.

CANON.
Ex Concílio Ephesíno.
Part. 1. *n.* 8.
Sanctórum Angelórum eminéntia in hoc pósita est, & quòd à carne sint immúnes, & quòd morte sint superióres. Angeli nomen ministérium denótat, munusque doméstícum subindicat: mittuntur namque in ministérium propter

eos qui hæreditátem salútis consequéntur fiunt.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Appáruit.

CAPITULUM. *Eccli.* 48.

IMpetum fecit contrà gentem hostílem, & in descénsu pérdidit contrários, ut cognóscant gentes poténtiam ejus, quia contrà Deum pugnáre non est fácile.

℟. *br.* Confríngam illos * nec póterunt stare. * Allelúia, allelúia. Confríngam. ℣. Cadent * súbtus pedes meos. * Allelúia. Glória. Confríngam.

℣. Comminuam eos ut púlverem antè fáciem venti: ℟. Ut lutum plateárum delébo eos. *Ps.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Orávit.

CAPITULUM. 1. *Mach.* 15.

TU, Dómine, qui misísti Angelum tuum sub Ezechía rege Juda: & nunc mitte Angelum tuum bonum antè nos in timóre, & tremóre magnitúdinis bráchii tui, ut métuant qui cum blasphémia véniunt advérsùs sanctum pópulum tuum.

℟. *br.* Fúlgura coruscatiónem * & dissipábis eos. * Allelúia, allelúia. Fúlgura. ℣. Emitte sagittas tuas, * Et conturbábis eos; * Allel. Glória. Fúlgura. *Ps.* 143.

℣. Fiant tamquam pulvis antè fáciem venti; ℟. Et Angelus Dómini pérsequens eos. *Ps.* 34.

AD NONAM.

Ant. 5. c. Nemo est.

CAPITULUM. *Deut.* 33.

ASCensor cœli auxiliátor tuus; magnificéntiâ ejus discurrunt nubes, habitáculum ejus sursùm, & subter bráchia sempitérna; ejíciet à fácie tua inimícum dicetque: Contére.

℟. *br.* Corónat te, Dóminus, in misericórdia & miseratiónibus. * Allelúia, allelúia. Corónat. ℣. Replet in bonis * desidérium tuum. * Allelúia. Glória. Corónat. *Ps.* 102.

℣. Dóminus custódit te: ℟. Dóminus protéctio tua. *Ps.* 120.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. IRátus draco ábiit fácere prælium cum réliquis, qui custódiunt mandáta Dei, & habent testimónium Jesu Christi. *Apoc.* 12.

Ant. 6. F. Et ecce Míchael unus de princípibus primis venit in adjutórium. *Dan.* 10.

Ant. 7. G. Protegébat pópulum, & repulsi sunt inimíci præ timóre ejus, & dirécta est salus in manu ejus. 1. *Mach.* 3.

Ant. 5. C. Projectus est accusátor fratrum nostrórum, quia accusábat illos antè conspectum Dei nostri; proptéreà lætámini cœli, & qui habitátis in eis. *Apoc.* 12.

Ant. 4. E. Míchael princeps magnus stat pro filiis pópuli tui usque in finem diérum. *Dan.* 12.

CAPITULUM. *Deut.* 33.

QUis símilis tuî pópule qui salváris in Dómino? Scutum auxílii tui, & gládius glóriæ tuæ: negábunt te inimíci tui, & tu eórum colla calcábis.

Allelúia, allelúia. ℣. Benedictus Dóminus, qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum. Allelúia. *Judith.* 13.

HYMNUS.

CHRISTE, qui sedes olympo,
Par Deo patri Deus,
Quem tremiscunt intuendo
Pluriores Spíritus;
Da choris junctos supernis
Ore puro psállere.

QUOTQUOT astant, sempiternum
Qui tribúnal ámbiunt,
Hi tot ardent imperantis
Ferre jussa præpetes:
Ire terris, & redíre,
Sacra per commércia.

INTER omnes fulguranti
Ense victor émicat,
Qui dracónis insolentem
Contudit feróciam;
De polo trucit rebellem
In profunda tártara.

DUM superbum sternis hostem,
Intonas: Quis ut Deus?
Obstináta turba præceps
Clade commúni ruit:
Te triumphantem corónat
Qui tibi dat víncere.

TU decóre vincis omnes,
Al tum pulchérrime:
Assides Deo propínquius,
Cónsilî tu párticeps:
Astra claudis & reclúdis,
Nosque sistis Júdici.

TE tremendo poscat ager
Mortis in luctámine,
Advolantis efficácem
Sénties præséntiam:
Córporis vinclis solútum
Mox ad astra transferes.

SIT supréma laus Parenti,
Qui creávit ómnia;
Filióque qui redémit
Morte nos volens suâ:
Par & illi, cujus almo
Confovémur hálitu.
Amen.

℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus; ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Ps.* 106.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. *Duplicanda.* Quis in ómnibus servis tuis, Dómine, sicut ille, fidélis, pergens ad impérium tuum, & gloriósus in domo tuâ? 1. *Reg.* 22.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

: XXX.
a Festo
HIERONYMI,
i & Ecclesiæ
octoris.
ex-Majus.

le Communi Do-
additis quæ se-

OCTURNO.
nes de Scriptura

OCTURNO.
ctio iv.

nymus, Eusébii
is, Stridóne in
bus Dalmátiæ &
natus, puer à Do-
ilibus disciplínis
institútus, ubi
níricis sepulcra
m & Mártyrum
ebróque cryptas
a æquálibus con-
Suscepto ibi in
a baptísmo, ad
ras ánimum ad-
állias studiórum
grávit, Trevíris-
r sancti Hilárii
suâ manu des-
lustrátis deindè
onto, Bithyniâ,
ppadóciâ & Ci-
Chálcidis Syriæ
se recépit, ins-
bliothécâ quam
magno stúdio
Ibi, ut impor-
atiónes, quas

jejúniis non víceerat, studiórum assiduitáte abígeret, Judæo ad Christum converso, se in disciplínam dedit, ut linguam hebráicam addísceret. Aliquandò interrogátus, unam an tres confiterétur hypóstases, incertus étiam ad quam se partem adjúngeret, exorto Antiochíæ inter Paulínum, Vitálem & Melétium dissídio, Dàmasum Pontíficem Románum consúluit, an tres hypóstases dícere, & cui ex tribus Epíscopis communicáre debéret.

Lectio v.

Exacto in eo secessu quadriénnio, vexátus ab invidis, & hæréseos postulátus, ex erémo discédens, Antiochíam venit; ubi à Paulíno cui adhæserat, eâ conditióne ordinári se Presbyterum passus est, ut quam amplexus fúerat mónachi vitam, non deséreret. Cùm deindè Jerosólymis & Béthlehem aliquàndiu mansisset, Constantinópolim se contulit; ibíque Gregórium Nazianzénum, sacras lítteras explanantem, frequens audívit. Romam deindè, ob Antiochíæ aliarumque Ecclesiárum dissensiónes, cùm Paulíno & Epiphánio profectum Dàmasus retínuit, ut eo uterétur in conscribendis Epístolis ac reddendis ad synódicas Orientis & Occi-

dentis consultatiónes respónsis. Romæ per triénnium commorátus, post óbitum Dámasi, Béthlehem ad incunábula Redemptóris, in extrúcto à Paula monastério, majórem vitæ partem exégit.

Lectió vj.

SAcros códices commentáriis illustrávit: & quò cértiùs genuínum illórum sensum assequerétur, síngula Palæstínæ loca sédulò invísit, adhíbitis Judæórum erudítissimis. Alexandríam ætáte jam provectus pétiit, de difficilióribus Scriptúræ locis Dídymum consultúrus. Novum Testamentum Græcæ fidei réddidit; vetus juxta Hebráicam tránstulit: Psaltérium quo deinceps Ecclésia Latína usa est, secúndùm septuaginta editiónem correxit. Multa doctórum virórum scripta Latínè réddidit. Luciferiános, Helvídium, Vigilántium, Joviniánum, & Pelágium scriptis ácriter insectátus est. Hujus senténtiam sanctus Augustínus & álii passim, de difficilióribus quæstiónibus rogábant. Captâ eversâque à Gothis Româ, nóbiles Romános, qui ad summam inópiam redacti fúerant, in monastério Bethlehemitáno benignè excépit. In extréma senectúte febre correptus, migrávit ad Dóminum, Theodósio junióre & Honório imperántibus, anno Christi quadringentésimo vigésimò. Ejus corpus apud Béthlehem sepultum, póstea Romam translátum, in Basílica sanctæ Maríæ Majóris ad Præsépe condítum est.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. c. 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Comm. in cap. 2. Aggæi, v. 11. &c.

COnsídera Sacerdótum esse officii, de lege interroganti respondére. Si Sacerdos est, sciat legem Dómini; si ignórat legem, ipse se árguit non esse Dómini Sacerdótem. Sacerdótis enim est scire legem, & ad interrogatiónem respondére de lege. Quod quidem & in Deuteronómio légimus; ut sicubi in úrbibus Israel quæstio fúerit exorta inter sánguinem & sánguinem, inter judícium & judícium, lepram & lepram, contradictiónem & contradictiónem, eant ad Sacerdótes atque Lévitas, & ad Pontíficem qui in diébus illis fúerit

constitútus, & quærant ab eo legem Dómini: Quibus respondéntibus, fáciant quod jubentur. Quòd si non fécerint, exterminentur de pópulo suo.

Lectio viij.

ET ne fórsitan in véteri solùm instrumento hæc præcepta videantur, lóquitur & Apóstolus ad Timótheum, Epíscopum non solùm irreprehensíbilem esse debére, & unius uxóris virum, & sapientem, & pudícum, & ornátum, & hospitálem, sed étiam doctórem. Hæc pósui, ut tam ex véteri quàm ex novo Testamento, Sacerdótum esse officium novérimus, scire legem Dei, & respondére ad quæ fúerint interrogáti; nec simplicitátem, & ciborum continéntiam in magistro sufficere, nisi quod ipse facit, possit & álios erudíre.

Lectio ix.

CErte quia responsuros puto, hoc eorum esse qui se ab adolescéntia præparant ad docendum; frequenter autem judício Dómini, & populórum suffrágio in Sacerdótum simplices éligi: saltem illud hábeant, ut postquàm Sacerdótes fúerint ordináti, discant legem Dei, ut possint docére quod didícerint, & augeant sciéntiam magis quàm opes, & non erubéscant à láicis díscere, qui nóverint ea quæ ad officium pértinent Sacerdótum; magisque noctes & dies in Scripturárum tractátu, quam in ratiocíniis & supputatióne consúmant.

Collecta. Orémus.

DEus, qui Ecclésiæ tuæ in exponendis sacris Scriptúris beátum Hierónymum Doctórem máximum providére dignátus es: præsta, quæsumus, ut ejus suffragántibus méritis, quod ore simul & ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus; Per.

Ad Vesperas, *fit Commem.* S. Remigii, *Episc.* *Ant.* Elégit. ℣. Beátus. xxiij. *Collecta*, Deus, qui per beáti. *infrà.*

FESTA OCTOBRIS.

DOMINICA I. OCTOB.

IN SOLEMNITATE ROSARII BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

DUPLEX-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. DOminus in ancil-
8. G. la sua adimplévit misericórdiam suam, quam promísit domui Israel. *Judith.* 13.

Ant. 4. A. Benedícta inter mulíeres, benedicátur in tabernáculo suo. *Judic.* 5.

Ant. 5. a. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus. *Eccli.* 44.

Ant. 7. a. Immortális est memória illíus; & in perpétuum coronáta triúmphat. *Sap.* 4.

Ant. 3. a. Benedíctus Dóminus; qui exaltávit eam, & sit regnum ejus in sécula super eam. *Tob.* 13.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

EGo quasi vitis fructificávi suavitátem odóris; & flores mei fructus honóris & honestátis. Ego mater pulcræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis, & sanctæ spei.

℟. Ego dilígen[...]
ligo: * Mecum [...]
tiæ, & glória, u[...]
ligentes me, & [...]
eórum répleam. ℣[...]
hi magna qui po[...]
esurientes implé[...]
* Mecum sunt, G[...]
tri. * Mecum sunt
Luc. 1.

HYMN[...]

QUis ote te p[...]
Virgo, can[...]
rens?
Adeste, puri Spír[...]
Vestri sit illud mí[...]
QUIS intret au[...]
Mentis tuæ sacrá[...]
Dotes quis enarra[...]
Pertérritus non h[...]
DIC, Virgo, [...]
tráxerit
Patri coævum Fíli[...]
De Patris æterni [...]
Mortális in matri[...]
AD hos honóru[...]
dus
Non virginális te[...]
Non extulit tantu[...]
Nec igne fervens [...]
SED, quæ sibi [...]
placet,
Deo placens mod[...]
Quâ tu tibi sis víl[...]
Hâc digna sis ma[...]
QUAM celsa, q[...]
primens,
Altum tonantem [...]

... suâ jam non memor,
Descendit è cœlo Deus.
Qui natus es de Virgine,
Jesu tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino. ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps. 34.*

Ad Magníficat.

Ant. 5. c. Exultávit spíritus meus, in Deo salutári meo; quia respexit humilitátem ancillæ suæ. *Luc. 1.*

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. Dominicæ occurrentis.

AD COMPLETORIUM.

Hymnus, Virgineis, *ut in Ordinario.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum; * Veníte, adorémus. *Matth. 1.*

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

Davidis sóboles, glória vírginum,
Christi Virgo parens, te pósuit Deus,
Partu virgíneo, quæ malè súbdoli
Anguis contéreres caput.
Rebus princípium qui dedit ómnibus,
A te princípium sumpsit homo Deus;
Cunctis prospíciens qui tríbuit cibos
Pastus lacte fuit tuo.
Per te quod múlier perdíderat vetus,
Humáno géneri rédditur auctius;
Tu clausas míseris, heu nímium diu!
Cœlórum réseras fores.
Qui lucis pater est, glória sit Patri;
Cujus Virgo parens, glória Fílio:
Quo fœcunda, tibi, nexus amábilis,
Sit par glória, Spíritus.
Amen.

Ps. pro Off. Sol. B.M.V.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Exultáte in lætítia: personáte & cánite; Lætábitur Virgo, & pópulus meus bonis adimplébitur. *Jerem.* 31.

Ant. 4. f. María inventa est in útero habens de spíritu sancto, ut adimplerétur quod dictum est: Ecce Virgo in útero habébit. *Matth.* 1.

Ant. 8. G. Salutávit Elízabeth, & ut audívit salutatiónem Maríæ Elízabeth, exultávit infans in útero ejus, & repléta est Spíritu sancto. *Luc.* 1.

℣. Audívit, & lætáta est Sion; ℟. Et exultavérunt fíliæ Judæ. *Ps.* 96.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Post j. Lect. ℟. Impléti

sunt dies ut paréret María, & péperit Fílium suum primogénitum: * Gáudium erit omni pópulo; quia natus est Salvátor qui est Christus Dóminus. ℣. Párvulus natus est nobis, & filius datus est nobis. * Gaudium. *Luc.* 2. *Is.* 9.

Post ij. Lect. ℟. Tulérunt Jesum in Jerúsalem parentes ejus, ut sísterent eum Dómino; * Et erat pater ejus & mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo. ℣. Obtulérunt púerum, & adoravérunt ibi Dóminum. * Et erat. *Luc.* 2. 1. *Reg.* 1.

Post iij. Lect. ℟. Jesus annórum duódecim remansit in Jerúsalem, & parentes ejus requirébant eum, & non invenientes regressi sunt in Jerúsalem; & * Post tríduum invenérunt illum in templo. ℣. Per vicos & platéas quæsívi quem díligit ánima mea, & non invéni: páululùm cùm pertransíssem, invéni quem díligit ánima mea. * Post tríduum. Glória. * Post tríduum. *Luc.* 2. *Cant.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Quare mœróre contráheris, Fília Sion? numquid rex non est tibi, quia comprehendit te dolor? *Mich.* 4.

Ant. 2. D. Orábat Jesus, ut si fieri posset, transíret ab eo hora: & factus est sudor ejus sicut gu guinis decurrentis ram. *Marc.* 14. *L*

Ant. 6. *C.* Pilátu Barabbam, & trá sum flagellis cæsum cifigerétur. *Marc.*

℣. Quem tu p persecúti sunt; ℟. dolórem vúlnerum addidérunt. *Ps.* 68

LECTIO iv

Sermo sancti B Abbátis.

In Nativ. B. M.

INcomprehensíb Deus & inacce invisíbilis & in bilis omnínò. Nu comprehendi vólu vóluit, cogitári vól nam modo, inquis rum jacens in præ virgináli grémio in monte prædic oratióne pernoct in cruce pendens, pallens, liber int tuos, & in infern rans, seu étiam r resurgens, & Apóst clavórum victóriæ monstrans, novís ram eis cœli secr scendens. Quid hc verè, non piè, nc cogitátur? Quidqu cógito, Deum cc per ómnia ipse meus.

℟. Mílites plect rónam de spinis, i runt cápiti ejus:

... Jesus * Portans corónam spíneam, & purpúreum vestiméntum. ℣. Quid dilécte mi, quid dilécte úteri mei, quid dilécte votórum meórum? * Portans. Joan. 19. Prov. 31.

Lectio v. n. 11. & 16.

HÆc ego meditári dixi sapiéntiam, & prudéntiam judicávi eructáre memóriam suavitátis, quam supernis háuriens, ubéris nobis María refúdit. In supernis planè, & ultrà Angelos, quæ Verbum ex ipso Patris corde suscépit. Fratres, curandum nobis summópere est, ne Verbum quod de ore Patris ad nos egressum est Vírgine mediante, vácuum revertátur: sed per eamdem nihilóminus Vírginem grátiam pro grátia referámus. Eructémus memóriam, donec præsentiam suspirámus, & sua reddantur orígini fluenta grátiæ, ut ubériùs fluant. Alióquin, nisi ad fontem redeant, exsiccantur, & infidéles in módico, quod máximum est accípere non merémur.

℟. Suscepérunt Jesum, et eduxérunt: & * Bajúlans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ locum. ℣. Quo ábiit diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? et quærémus eum tecum. * Bajúlans. Joan. 19. Cant. 5.

Lectio vj. n. 18.

CEterùm quidquid illud est quod offerre paras, Maríæ commendáre meménto, ut eódem álveo ad largitórem grátiæ grátia rédeat, quo influxit. Neque enim ímpotens erat Deus, & sine hoc aquæ ductu infúndere grátiam prout vellet: sed tibi vehículum vóluit providére. Fortè enim manus tuæ, aut sánguine plenæ, aut inféctæ munéribus, quòd non eas ab omni múnere excussísti. Ideóque módicum istud quod offerre desíderas, gratíssimis illis & omni acceptióne digníssimis Maríæ mánibus offerendum trádere cura, si non vis sustinére repulsam. Nimirùm, candidíssima quædam lília sunt: nec causábitur ille liliórum amátor, inter lília non inventum quidquid illud sit quod inter Maríæ manus invénerit.

℟. Suprà modum mater mirábilis, * Bono ánimo ferébat propter spem quam in Deo habébat, repléta sapiéntiâ. ℣. Crucifixérunt Jesum; stabat autem juxtà crucem Jesu mater ejus. * Bono. Glória. * Bono. Mach. 7. Joan. 9.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Exue te stolâ luctûs; & índue te decóre & honóre ejus, quæ à Deo tibi est sempitérnæ glóriæ. Baruch. 5.

Ant. 5. c. Jesum Deus suscitávit: propter hoc lætátum est cor meum. *Act.* 2.

Ant. 6. F. Assumptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei. *Marc.* 16.

℣. Surge, Dómine, in réquiem tuam; ℟. Tu & arca sanctificatiónis tuæ. *Ps.* 131.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap.* 1.

IN illo témpore; Exclamávit voce magnâ Elizabeth, & dixit ad Mariam: Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Expos. in Luc. l. 2. *n.* 26.

SIt in síngulis Maríæ ánima, ut magníficet Dóminum: sit in síngulis spíritus Maríæ, ut exultet in Deo. Si secundùm carnem una mater est Christi; secundùm fidem tamen, ómnium fructus est Christus. Omnis enim ánima áccipit Dei Verbum, si tamen immaculáta & immúnis à vitiis, intemeráto castimóniam pudóre custódiat. Quæcumque ígitur talis esse potúerit ánima, magníficat Dóminum, sicut ánima Maríæ magnificávit Dóminum, & exultávit spíritus ejus in Deo salutári.

℟. Erant Apóstoli perseverantes in oratióne cum María matre Jesu, & frátribus ejus; * & repléti sunt omnes Spíritu sancto. ℣. Ex toto corde suo omnes orábant Deum, ut visitáret pópulum suum. * Et repléti sunt. *Act.* 1. & 2. *Judith.* 4.

Lectio viij.

IMágo Dei Christus est; & ideò si quid justum fécerit ánima aut religiósum, illam imáginem Dei, ad cujus est similitúdinem creáta, magníficat. Et ideò dum magníficat eum, magnitúdinis ejus quâdam participatióne sublímior fit; ut illam imáginem spléndido bonórum colóre factórum, & quâdam æmulatióne virtútis in se videátur exprímere. Magníficat autem ánima Maríæ Dóminum, & exultat spíritus ejus in Deo, eò quòd & ánimâ & spíritu Patri Filióque devóta, unum Deum ex quo ómnia, & unum Dóminum per quem ómnia, pio venerétur affectu.

℟. Quæ est ista, quæ * Ascendit de deserto delíciis áffluens, innixa super dilectum suum? ℣. María de qua natus est Jesus qui vocátur Christus. * Ascendit. *Cant.* 8. *Matth.* 1.

Lectio ix. de Evangelio & Homil. Dominicæ occurrentis.

℟. Signum magnum appáruit in cœlo, múlier amícta sole, & luna sub pédibus

us ejus, * Et † In cápite
us coróna stellárum duó-
cim. ℣. Pósitus est thro-
us matri Regis, quæ sedit
l déxteram ejus. * Et in
pite. Glória. † In cápite.
poc. 12. 3. *Reg.* 2.
Te Deum.
℣. *Sacerd.* Annuntiáte
ter gentes glóriam ejus;
. In ómnibus pópulis mi-
bília ejus. *Ps.* 95.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

ut. POsuit Rex diadé-
D. ma regni in cápite
is, fecitque eam regnáre.
th. 2.

Ant. 6. F. Dixit ad eam
x: Quæ est petítio tua,
detur tibi? & quid vis
ri? *Esth.* 7.

Ant. 1. f. Pete, mater
a; neque enim fas est
avertam fáciem tuam.
Reg. 2.

Canticum, Audíte, Re-
s. *ut in Festo Nativitat. M. V. suprà.* 414.

Ant. 3. a. Si invéni grá-
m in óculis tuis, ô Rex,
si tibi placet, dona mihi
pulum meum, pro quo
secro. *Esth.* 7.

Ant. 4. E. Rex dedit Re-
æ ómnia quæ vóluit, &
ivit ab eo. 3. *Reg.* 10.

Capitulum. *Eccli.* 24.

QUi creávit me, requié-
vit in tabernáculo meo,
dixit mihi: In Jacob in-
bita, & in Israel heredi-
táre, & in eléctis meis
mitte radíces.

HYMNUS.

AUrora, quæ solem paris,
Et ipsa Solis filia,
Quàm spléndidum, cùm náſceris,
Affers diem mortálibus.

Te luce sol vestit suâ,
Tibíque luna stérnitur:
Aptáta sacro vértici
Nectunt corónam sídera.

Te mille virtútum chori,
Te turma cingit cœlitum;
Ambit suo te númine,
Qui te facit matrem Deus.

Uti potens exércitus,
Tu, Virgo, terror hóstium;
Te sic obumbrátam Deo
Pavent, tremuntque tártara.

Qui tabe nos inféceràt,
Serpentis elídis caput;
Attritus æterno jacet,
Non jam timendus, vúlnere.

Fac, Virgo, quem scimus Deum
Venisse terris hóspitem,
Per te, manens nobis adhuc,
Nostri sit hospes péctoris.

¶ Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sǽcula.
Amen.

℣. Deus rex noster operátus est salútem in médio terræ; ℟. Tu confregisti cápita dracónis. *Ps.* 73.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Propter angústias & tribulatiónem géneris tui, subvenísti ruinæ ante conspéctum Dei nostri; Benedícta tu à Deo tuo in omni tabernáculo Jacob. *Judith.* 13.

Collecta. Orémus.

DEus, cujus Unigénitus, per vitam, mortem, & resurrectiónem suam, nobis salútis ætérnæ præmia comparávit: concéde fidélibus tuis hæc mystéria sanctíssimo beátæ Maríæ Vírginis Rosário recoléntibus, & imitári quod cóntinent, & ássequi quod promittunt; Per eumdem Dóminum.

Fit Commem. Dominicæ occurrentis.

AD HORAS.

Psalmi de Dominica.

In fine Hymnorum,

Doxologia:

Qui natus es. *ut suprà ad Laudes.*

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Pósuit Rex.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es, * de María Vírgine. *Matth.* 1.

CANON.

Ex Constitutióne Gregórii Papæ décimi tértii.

Ann. 1573.

ANimadverténtes Fraternitátes omnes sub Rosárii nuncupatióne militantes, pias ad Deum preces effudisse, quas per intercessiónem beatíssimæ Vírginis ad victóriam (de Turcis) consequendam multùm profuisse piè credendum est; óperæ prætium nos factúros esse existimávimus, si ad tantæ victóriæ, cœlitùs procul dúbio concessæ, memóriam conservandam, & ad grátias Deo, & beatíssimæ Vírgini agendas, festum solemne sub nuncupatióne Rosárii, primâ Domínicâ mensis Octóbris síngulis annis celebrandam instituerémus.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Dixit ad eam Rex.

Capitulum. *Gen.* 41.

TU eris super domum meam, & ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet: uno tantùm regni sólio te præcédam.

℟. *br.* Astitit Regína * à dextris tuis, Deus. Astitit. ℣. In vestítu deauráto * circúmdata varietáte. * A dextris. Glória. Astitit. *Ps.* 44.

℣. Pósuisti in cápite ejus corónam, ℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20.

AD SEXTAM.

Ant. 1. F. Pete, mater mea.

Capitulum. *Gen.* 12.

MAgnificábo nomen tuum: benedícam benedicéntibus tibi, & male-

dicéntibus tibi ;
:e benedicentur
gnatiónes terræ.
orónat te Dómi-
isericórdia. Co-
Replet in bonis
tuum , * In mi-
Glória. Coró-
12.
upiscet Rex de-
1 , ℟. Quóniam
.ninus Deus tuus.

C O N A M.

.. Rex dedit.

M. *Prov.* 8.

iomo qui audit
qui vígilat ad
quotídie , & ob-
oostes óstii mei.
énerit , invéniet
háuriet salútem

Super salutáre
ltábit vehemen-
℣. Desidérium
; * tribuisti ei.
. Glória. Super.
a est glória ejus.
ári tuo. *Ps.* 10.

VESPERAS.
ro *Officiis So-*
. *M. V.*
r María , grátiâ
.ena ; Dóminus
nedícta tu in mu-
uc. 1.
A. Benedícta tu
eres , & bene-

dictus fructus ventris tui. *Luc.* 4.

Ant. 8. G. Beáta quæ credidisti , quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

Ant. 6. F. Ne rétrahas manus tuas ab auxílio servórum tuórum : líbera nos , ferque præsídium. *Jos.* 10.

Ant. 7. c. Peccávimus Dómino : Ne cesses pro nobis clamáre ad Dóminum Deum nostrum , ut salvet nos. 1. *Reg.* 7.

CAPITULUM. 1. *Reg.* 12.

Absit à me , ut cessem oráre pro vobis , & docébo vos viam bonam & rectam. Igitur timéte Dóminum , & servíte ei in veritáte , & ex toto corde vestro. Vidistis enim magnífica quæ in vobis gésserit.

HYMN. AVE , maris stella , *ut in Officio B. M. V. in Sabbato.*

℣. Lauda Deum tuum qui benedixit fíliis tuis in te ; ℟. Qui pósuit fines tuos pacem. *Ps.* 47.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Sérviant tibi pópuli : qui maledíxerit tibi , sit ille maledictus : & qui benedíxerit tibi , benedictiónibus repleátur. *Gen.* 27.

COLLECTA , *ut suprà ad Laudes.*

Fit Commem. Dominicæ occurrentis.

DOMINICA III. OCTOBR

IN FESTO

SACERDOTII D. N. J.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. DIxit Dóminus ad 3. g. Móysen : Applica ad te fratrem tuum cum filiis suis, ut Sacerdótio fungantur mihi. *Exod.* 28.

Ant. 2. D. Cunctórum consecrábis manus, sanctificabisque illos. *Exod.* 28.

Ant. 8. G. Indues Aaron vestimentis suis, & pones tiáram in cápite ejus, & óleum unctiónis fundes super caput ejus. *Exod.* 29.

Ant 1. a. Státues Levítas in conspectu Aaron, & consecrábis, ac separábis, ut sérviant mihi. *Num.* 8.

Ant. 4. a. Sacerdótes sancti erunt Deo suo, & non pólluent nomen ejus : incensum enim Dómini, & panes Dei sui ófferunt. *Levit.* 21.

CAPITULUM. *Hebr.* 7.

LEx hómines constítuit Sacerdótes infirmitátem habentes : Sermo autem jurisjurandi, qui post l[...] est, Fílium in æternun[...] fectum.

℟. Christus non sem[...] sum clarificávit ut Pón[...] fíeret : sed qui locút[...] ad eum : * Tu es sa[...] in æternum secundu[...] nem Melchísedech. ℣[...] xit Dóminus Dómino[...] Sede à dextris meis : [...] ro antè lucíferum gé[...] * Tu es sacerdos. G[...] *Repet.* ℟. Christus. [...] 5. *Ps.* 109.

HYMNUS.

CEssant figuræ [...] tat ímpares
Impar Sacerdos ampli[...] tias ;
Jam Póntifex fit [...] ipsum ;
Seque sibi Deus [...] offert.

VITAM cruentus qui óbtulit,
Se non cruentum jugit[...] molat,

Mactátus aris, & renaſ-
ceńs
Perpétuò moriendo vi-
vit.
D grande munus nos Deus
érigit,
ꝑuos ungit intùs ſacríficos
ſibi;
Pondus cadúci ſuſtinémus
Angélicis húmeris tre-
mendum.

) QUAM ſtupendæ, quas
ágimus vices!
Quem prona cœli cúria ſúſ-
picit,
Sacras ad aras imperan-
tes
Nos dócilis Deus ipſe ſen-
tit.

RISTUM, Sacerdos, cœ-
litùs évocas,
te creátur, qui creat
ómnia;
mmótus orbem qui gu-
bernat,
tibi dat fácilem mo-
véri.

impotenti, críminis
rbiter,
reſolvis férrea vín-
la:
fers magiſtrâ voce,
men
ſibi putat eſſe le-

mma Patri, ſum-
e Fílio,
arenti cónſecrat
m:
iniſtri quo di-

C , laus tibi fla-
um. Amen.

℣. Iſrael non accípiam de domo tua vítulos; ℟. Neque de grégibus tuis hircos. *Pſ.* 49.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. *Duplicanda.* Reprobátio fit præcedentis mandáti, propter infirmitátem ejus & inutilitátem: melióris teſtamenti ſponſor factus eſt Jeſus. *Hebr.* 7.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. Dominicæ occurrentis.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 7. a. Ad interióra veláminis præcurſor pro nobis introívit Jeſus, ſecundùm órdinem Melchíſedech Póntifex factus in æternum. *Hebr.* 9.

In fine Hymni, DOXOLOGIA: SUPREME Chriſte, *infrà.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. C. Habentes Pontíficem magnum qui penetrávit cœlos Jeſum Fílium Dei, teneámus confeſſiónem. *Hebr.* 4.

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Pontíficem magnum, Jeſum Fílium Dei, * Veníte, adorémus. *Heb.* 4.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

TALIS decébat Póntifex
Nobis ut eſſet ínnocens,
Qui noſtra factus víctima,

Delicta gentis éxpiet.

TENTATUS est per ómnia,
Promptusque nobis cómpati,
Nos præliantes ádjuvat,
Et cum jacémus érigit.

DEO per ipsum nos decet,
Offerre laudis hóstiam;
Hæc grata laus, quam párturit
Quâ Christus ardet cáritas.

NOVI Sacerdos fœderis,
Tuos ministros réspice;
Ut consecráti spíritu,
In spíritu desérviant.

ALTARE fac per ámplius,
In quo te litas Póntifex,
Nos sancta tecum tángere
Et intuéri límina.

PLACARE quam non désinit
Christus suam per hóstiam,
Sit Trinitáti glória,
Nunc & per omne séculum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ps. 2. Quare fremuérunt gentes. 2.

Ant. 2. D. Melchísedech rex Salem, Sacerdos Dei summi obviávit Abrahæ, & benedixit ei. *Hebr.* 7.

Ps. 8. Dómine Dóminus noster. 38.

Ant. 1.a. Intuémini quantus sit hic, cui décimas dedit Abraham Patriarcha. *Hebr.* 7.

Ps. 19. Exáudiat te. 88.

Ant. 4. f. Per Abraham & Levi, qui décimas accépit, decimátus est: adhuc enim in lumbis Patris erat, quandò obviávit ei Melchísedech. *Hebr.* 7.

℣. Unxit te, Deus, Deus tuus óleo lætítiæ, ℟. Præ consórtibus tuis. *Ps.* 44.

LECTIO j.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos. *c.* 4 & 5.

HAbentes Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris: tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assumptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona & sacrifícia pro peccátis? qui condolére possit iis qui ignórant & errant: quóniam & ipse circumdátus est infirmitáte; & proptérea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam & pro semetipso offerre pro peccátis.

℟. Melchísedech, rex justítiæ, rex pacis, neque inítium diérum, neque finem vitæ habens, * Assimilátus Fílio Dei, manet Sacerdos in perpétuum. ℣. Próferens

panem & vinum, ait: Benedictus Abram Deo excelso. * Assimilátus. *Hebr.* 7. *Gen.* 14.

Lectio ij.

Nec quisquam sumit sibi honórem: sed qui vocátur à Deo, tamquam Aaron: sic & Christus non semetipsum clarificávit ut Póntifex fieret; sed qui locútus est ad eum, Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum & in álio loco dicit: Tu es sacerdos in ætérnum, secúndùm órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cùm esset Fílius Dei, dídicit ex iis quæ passus est obediéntiam; & consummátus factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus à Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

℟. Necessárium fuit secúndùm órdinem Melchísedech álium súrgere sacerdótem, & non secúndùm órdinem Aaron dici: * Nihil enim ad perféctum adduxit lex. ℣. Angelus testaménti ecce venit, dicit Dóminus, & purgábit fílios Levi, & erunt Dómino offerentes sacrifícia in justítia. * Nihil. *Hebr.* 7. *Malach.* 3.

Lectio iij. cap. 8.

Capítulum autem super ea quæ dicúntur: Talem habémus Pontíficem, qui consédit in déxtera sedis magnitúdinis in cælis, sanctórum miníster, & tabernáculi veri, quod fixit Dóminus & non homo. Omnis enim Póntifex ad offeréndum múnera & hóstias constitúitur: unde necésse est & hunc habére áliquid, quod ófferat. Si ergo esset super terram, nec esset Sacerdos, cùm essent qui offerrent secúndùm legem múnera, qui exemplári & umbræ desérviunt cœléstium. Sicut respónsum est Móysi cùm consummáret Tabernáculum: Vide, inquit, ómnia fácito secúndùm exemplar, quod tibi osténsum est in monte. Nunc autem mélius sortítus est ministérium, quantò & melióris testaménti mediátor est, quod in melióribus repromissiónibus sancítum est.

℟. Translláto sacerdótio, necésse est ut & legis translátio fiat. * Secundùm similitúdinem Melchísedech álius sacerdos, non secúndùm legem mandáti carnális factus est, sed secúndùm virtútem vitæ insolúbilis. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, ante lucíferum génui

te: Tu es sacerdos in ætérnum. * Secundùm. Glória. * Secundùm. *Hebr.* 7. *Ps.* 109.

IN II. NOCTURNO.

Ps. 39. Expectans, *cum sua divis.* 117.

Ant. 3. à. Umbram habens lex futurórum bonórum, hóstiis quas ófferunt nunquam potest accedentes salvos fácere. *Hebr.* 10.

Ps. 42. Júdica me, Deus, & discerne. 80.

Ant. 2. *D.* Ideò Christus ingrédiens mundum, dicit: Holocautómata pro peccáto non tibi placuérunt, dixi: Ecce vénio. *Hebr.* 10.

Ps. 49. Deus deórum, *cum suis divisionibus.* 59.

Ant. 7. a. Hic unam pro peccátis ófferens hóstiam, in sempiternum sedet in déxtera Dei. *Hebr.* 10.

℣. Si voluisses sacrificium dedissem útique. ℟. Holocaustis non delectáberis. *Ps.* 50.

LECTIO IV.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Enarr. in Ps. 109. *n.* 17.

CHristus secundùm id quòd natus de Patre, Deus apud Deum, coætérnus gignenti, non Sacerdos; sed Sacerdos propter carnem assumptam, propter víctimam quam pro nobis offerret à nobis acceptam. Jurávit Dóminus. Quid est, jurávit Dóminus? firmávit. Non enim pœnitébit. Non mutábit. Quid? Tu es Sacerdos in ætérnum. Ideo in ætérnum, quia non pœnitébit eum. Sed Sacerdos, secundùm quid? Numquid erunt illæ hóstiæ víctimæ oblátæ à Patriarchis, aræ sánguinis & Tabernáculum, & illa primi testamenti véteris Sacramenta? absit. Jam illa subláta sunt everso jam Templo, remóto illo Sacerdótio, pereunte víctimâ eórum, & sacrifício.

℟. Omnis Sacerdos præstò est quotídiè ministrans, & easdem sæpè ófferens hóstias, quæ nunquàm possunt auferre peccáta: * Jesus autem unâ oblatióne, consummávit in sempitérnum sanctificátos. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen: Per síngulos dies unum agnum manè, álterum verò agnum ófferes ad vésperam. * Jesus autem. *Hebr.* 10. *Exod.* 29.

LECTIO V.

Enarr. 1. *in Ps.* 33. *n.* 5 & 6.

ERat ut nostis sacrifícium Judæórum ántea secundùm órdinem Aaron in víctimis pécorum, & hoc in mystério: nondum erat sacrifícium corporis & sánguinis Dómini quod fidéles norunt, & qui Evangélium legérunt; quod sacrifícium nunc diffúsum est toto orbe terrárum. Propónite ergò

›is ante óculos duo ſa-
:icia, & illud ſecundùm
linem Aaron, & hoc ſe-
ıdùm órdinem Melchíſe-
:h. Scriptum eſt enim:
rávit Dóminus & non pœ-
ébit eum: Tu es Sacerdos
æternum ſecundùm órdi-
m Melchíſedech.
℟. In prióri tabernáculo
nper introíbant Sacerdó-
:: in ſecúndo autem ſe-
:l in anno ſolus Póntifex,
ŋ ſine ſánguine. * Chriſ-
i autem non per ſángui-
m hircórum, ſed per pró-
ium ſánguinem, introívit
nel in ſancta, æternâ re-
mptióne inventâ. ℣. Pón-
:x cùm mactáverit hir-
m pro peccáto pópuli, ín-
ert ſánguinem ejus intrà
lum ſanctuárii. * Chriſ-
:. *Hebr.* 9. *Levit.* 16.

Lectio vj.

DE quo dícitur, Tu es Sacerdos in æternum
:undùm órdinem Melchí-
lech, de Dómino noſtro
:u Chriſto. Quis erat Mel-
iſedech? Rex Salem. Et
ıtus erat Melchíſedech à
o benedicerétur Abra-
m. Prótulit panem & vi-
m, & benedixit Abra-
m, & dedit eis décimas
raham. Vidéte quid pró-
it, & quem benedixit. Et
tum eſt póſteà: Tu es Sa-
dos in æternum ſecun-
n órdinem Melchíſedech.
quo álio dicit (David):
, es Sacerdos in æternum
ſecundùm órdinem Melchí-
ſedech? niſi de illo cujus
noſtis ſacrificium. Caro &
ſanguis Dómini novum ſa-
crificium.

℟. Alii plures facti ſunt Sacerdótes, idcircò quòd morte prohiberentur permanére: * Jeſus eò quòd máneat in æternum ſempiternum habet ſacerdótium. ℣. Aſcendit Aaron Sacerdos in montem Hor, jubente Dómino, & ibi mórtuus eſt. * Jeſus. Glória. * Jeſus. *Hebr.* 7. *Num.* 33.

In III. Nocturno.

Pſ. 64. Te decet hymnus. 75.

Ant. 8. G. Omnis Póntifex ad offerendum múnera, & hóſtias conſtitúitur. *Heb.* 8.

Pſ. 83. Quàm dilecta. 98.

Ant. 6. F. Si ſanguis hircórum inquinátos ſanctíficat ad emundatiónem carnis, quantò magìs ſanguis Chriſti emundábit conſciéntiam noſtram? *Hebr.* 9.

Pſ. 98. Dóminus regnávit, iraſcantur. 42.

Ant. 5. a. Novi Teſtamenti mediátor eſt, ut morte intercedente, repromiſſiónem accípiant, qui vocáti ſunt ætérnæ hæreditátis. *Hebr.* 9.

℣. Congregáte illi ſanctos ejus, ℟. Qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrificia. *Pſ.* 49.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap.* 22.

CUm facta esset hora, discúbuit Jesus, & duódecim Apóstoli cum eo, & ait illis: Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequàm pátiar. Et réliqua.

Homília sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris.

Epist. 63. ad Cæcilium de sacro Domini calice.

IN Sacerdóte Melchísedech sacrificii Domínici sacramentum præfigurátum vidémus, secundùm quod Scriptura divína testátur, & dicit: Et Melchísedech Rex Salem prótulit panem & vinum. Fuit autem Sacerdos Dei summi, & benedixit Abraham. Quòd autem Melchísedech typum Christi portáret, declárat in Psalmis Spíritus sanctus, ex persóna Patris ad Filium, dicens: Ante lucíferum génui te: Tu es Sacerdos in ætérnum secundùm órdinem Melchísedech. Qui ordo útique hîc est de sacrificio illo véniens, & inde descendens, quòd Melchísedech Sacerdos Dei summi fuit, quòd panem & vinum óbtulit, quòd Abraham benedixit. Nam quis magis Sacerdos Dei summi, quàm Dóminus noster Jesus Christus, qui sacrificium Deo Patri óbtulit, hoc idem quod Melchísedech obtúlerat, id est panem & vinum, suum scílicet corpus & sanguinem.

℟. Ait Jesus Apóstolis: Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequàm pátiar: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Sacrificáte sacrificium justítiæ, & speráte in Dómino. * Hoc. *Luc.* 22. *Ps.* 4.

LECTIO viij. *Paulò post.*

UT ergo in Génesi per Melchísedech Sacerdótem benedíctio circa Abraham posset ritè celebrári, præcédit antè imágo sacrificii Christi, in pane & vino scílicet constitúta. Quam rem perficiens & adimplens Dóminus, panem & cálicem mixtum óbtulit; & qui est plenitúdo veritátis, veritátem præfigurátæ imáginis adimplévit. Sed & per Salomónem Spíritus sanctus typum Domínici sacrificii ante præmonstrans, immolátæ hóstiæ, & panis & vini, sed & altáris & Apostolórum fáciens mentiónem, Sapiéntia, inquit, ædificávit sibi domum, & subdidit columnas septem: mactávit suas hóstias, míscuit in cratéra vinum suum, & parávit mensam suam; & misit servos suos cónvocans cum excelsa prædicatióne ad cratérem, dicens: Qui est insi-

piens declínet ad me ; & egéntibus sensu dixit : Veníte, édite de meis pánibus, & bíbite vinum quod míscui vobis. Vinum mixtum declárat, id est, cálicem Dómini aqua & vino mixtum prophéticâ voce prænúntiat, ut appáreat in Passióne Domínica id esse gestum, quod fúerat ante prædíctum.

℟. Sicut misit me Pater, & ego mitto vos : * Accípite Spíritum sanctum : quorum remiséritis peccáta remittuntur eis, & quorum retinuéritis reténta sunt. ℣. Non hóminis exercétis judícium sed Dómini. * Accípite. *Joann.* 20. 2. *Paral.* 19.

Lectio ix. de Homilia in Evang. Dom. occurr.

℟. Euntes docéte omnes gentes, baptizántes eos ; * Docentes eos serváre ómnia quæcumque mandávi vobis, & † Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiónem séculi. ℣. Quóniam vos estis Presbyteri in pópulo Dei, & ex vobis pendet ànima illórum, ad elóquium vestrum corda eórum erígite. * Docentes eos. Glória. *Repetitur.* ℟. *usque ad* ℣. *Matth.* 28. *Judith.* 8.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Dómini est assúmptio nostra, ℟. Et sancti Israel Regis nostri. *Ps.* 88.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. Talis decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, ínnocens, impollútus, segregátus à peccatóribus. *Hebr.* 7.

Ant. 2. D. Débuit per ómnia frátribus similári, ut miséricors fíeret, & fidélis Póntifex ad Deum, ut repropitiáret delícta pópuli. *Hebr.* 2.

Ant. 3. c. Diléxit nos, & trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis. *Ephes.* 5.

CANTICUM. *Is.* 61.

Vos Sacerdótes Dómini vocabímini ; * Minístri Dei nostri dicétur vobis.

Fortitúdinem géntium comedétis, * & in glória eórum superbiétis.

In terra sua duplícia possidébunt ; * lætítia sempitérna erit eis.

Quia ego Dóminus díligens judícium, * & ódio habens rapínam in holocausto.

Et dabo opus eórum in veritáte, * & fœdus perpétuum fériam eis.

Et scient in géntibus semen eórum ; * & [illegible] rmen eórum in médio populórum.

Omnes qui víderint eos cognoscent illos, * quia isti

ſunt ſemen cui benedixit Dóminus.

Ant. 7. d. Conſummátus, factus eſt ómnibus obtemperántibus ſibi cauſa ſalútis ætérnæ, appellátus à Deo Póntifex juxtà órdinem Melchíſedech. *Hebr.* 5.

Ant. 5. a. Salváre in perpétuum poteſt accedentes per ſemetipſum ad Deum, ſemper vivens ad interpellandum pro nobis. *Hebr.* 7.

CAPITULUM. *Hebr.* 8.

MElius ſortítus eſt miniſtérium, quantò & melióris teſtamenti mediátor eſt, quod in melióribus repromiſſiónibus ſancítum eſt.

HYMNUS.

QUos ſibi, noſtram méditans ſalútem,
Néxibus ſanctis Deus alligávit,
Audiant Chriſtum dócili monentem
Aure miniſtri.

Vos gregi Paſtor vóluit præíre:
Inter & ſervos numeráre ceſſans,
Intimos vobis ánimi receſſus
Pandit amícus.

Vos decet pacem pópulis precári,
Móribus ſanctis decet hanc meréri:
Sancta, dùm legem pópulus requíret,
Vita loquátur.

VICTIMAM ſeſe dedit ipſe Chriſtus,
Víctimam rursùm litat hîc Parenti,
Et manu veſtrâ cadit immolátus
Ipſe Sacerdos.

SACRA divínus cruor ora tingit,
Totus & veſtro ſedet ore Chriſtus:
Totus ah! veſtro ſédeat refúſus
Péctore Chriſtus.

LAUS tibi detur, Génitor, perennis:
Juge ſit Nato decus, & perennem
Múneris laudem réferat ſuperni
Spíritus auctor.
Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam ſalutári, ℟. Et ſancti ejus exultatióne exultábunt. *Pſ.* 131.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. *Duplicanda.* Chriſtus Póntifex futurórum bonórum ad deſtitutiónem peccáti, per hóſtiam ſuam appáruit. *Hebr.* 9.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui ad majeſtátis tuæ glóriam, & géneris humáni ſalútem, Unigénitum tuum ſummum conſtituiſti Sacerdótem, eique ad ſacrificandum tibi hóſtiam mundam Sacerdótes Miniſtros ſociáſti; præſta, ut omnes qui vocatióne tam ſanctâ dignáti ſunt, altári tuo devótè miniſtrent, & ſeipſos hóſtiam vivam &

offerre mereantur ;
ıdem
'ommem. Dominica
:tis.

HORAS.

: Hymnorum, Do-
'A :
:ME Christe Pónti-
,
ɔi sit glória,
:re cumque Spíritu,
terna sécula. Amen.
ii de Dominicâ..

PRIMAM.

:. D. Talis decébat.
. *br.* Qui es Sacer-
æternum. *Hebr.* 5.

ANON.

ıcílio Tridentíno.
l. 22. cap. 10.

& Dóminus noster
erdótem secundùm
Melchísedech se in
ı constitútum de-
corpus & sángui-
ım sub speciébus
vini Deo Patri ób-
ıc sub earumdem
symbolis, Apósto-
ɔs tunc novi Tes-
Sacerdótes consti-
ut súmerent trádi-
:ísdem, eorumque
lótio successóribus,
ent præcépit, per
ɔa : Hoc fácite in
ɔmmemoratiónem :
er Ecclésia Cathó-
llexit & dócuit.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Débuit.

CAPITULUM. *Hebr.* 4.

NOn habémus Pontífi-cem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris : tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto : adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ.

℟. *br.* Cálicem salutáris * accípiam. * Allelúia, allelúia. Cálicem. ℣. Et nomen Dómini invocábo. * Allelúia. Glória. Cálicem.

℣. Vota mea Dómino reddam ; ℟. In conspectu omnis pópuli ejus. *Ps.* 115.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Dilexit nos.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

HAbentes fidúciam in intróitu sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem suam, & Sacerdótem magnum super domum Dei, teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem.

℟. *br.* Memor sit Dóminus * sacrifícii tui. * Allelúia, allelúia. Memor sit. ℣. Et holocaustum tuum * pingue fiat. * Allelúia. Glória. Memor sit.

℣. Lætábimur in salutári tuo, ℟. Et in nómine Dei nostri magnificábimur. *Ps.* 19.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Salváre.

CAPITULUM. 1. *Hebr.* 8.

TAlem habémus Pontíficem, qui consédit in déxtera sedis magnitúdinis in cœlis, sanctórum minister, & tabernáculi veri, quod fixit Dóminus, & non homo.

℟. *br.* Salvum fecit Dóminus * Christum suum. * Allelúia, allelúia. Salvum. ℣. Exáudiet illum * de cœlo sancto suo. * Allelúia. Glória. Salvum. *Ps.* 19.

℣. Mirificávit Dóminus sanctum suum : ℟. Dóminus exáudiet me cùm clamávero ad eum. *Ps.* 4.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Dominica, ultimo excepto, cujus loco dicitur Ps. 131. Memento, Dómine, *cum sua div.* 144.

Ant. 1. a. DIgnus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem & divinitátem, & glóriam & benedictiónem. *Apoc.* 5.

Ant. 2. D. Fecit nos regnum & Sacerdótes Deo & patri suo : ipsi glória, & impérium in sécula. *Apoc.* 1.

Ant. 3. a. Per ipsum offerámus hóstiam laudis semper Deo, fructum labiórum confiténtium nómini ejus. *Hebr.* 13.

Ant. 4. a. Calix benedictiónis, cui benedícimus, nonne communic[atio sa]guinis Christi est[? et pa]nis quem frángim[us, non]ne participátio [corporis] Dómini est. 1. *Co*[*r*]

Ant. 7. d. S[…] tui, Dómine Deus […] tur salútem, & […] lætentur in bonis […] *ral.* 6.

CAPITULUM. *Je*[…]

INebriábo ánima[m …] dótum pingué[…] pópulus meus bo[…] adimplébitur, ai[t Domi]nuss.

Allelúia, allelú[ia …] omni loco sacrif[icatur, et] offertur nómini m[eo obla]tio munda. Allelú[ia …] *lach.* 1.

HYMNUS, C[…] figúræ, *ut in I.* […] 504.

℣. Sacrificent sa[crificium] laudis : ℟. Et a[nnuntient] ópera ejus. *Ps.* 10[…]

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. *Du*[…] Fratres sancti voca[tionis cœ]lestis partícipes, co[nsiderate] Apóstolum, & P[ontificem] confessiónis nostra[e …] qui fidélis est ei […] illum. *Hebr.* 3.

COLLECTA, *ut* […] *Laudes.*

Fit Commem. […] *occurrentis.*

AD COMPLET[ORIUM].

Psalmi de D[…] *reliqua ut heri.*

)ctobris.
. Festo
REMIGII,
iscopi.
ex-Minus.
'e Communi Pon-
iddıtis qua se-

tio ij.
s, Laudúni na-
paréntibus Æmí-
ctâ Celíniâ jam
:ctis. Ejus ortum
solitárius qui-
, Montánus nó-
& visum pósteà
dmóto ad óculos
infans Remígius
Annos natus duos
, ob seníles in
ia mores ad Epis-
Remensem præter
n raptus est. Cùm
dovéus Alaman-
bíaci, invocáto
nine, debellásset,
Remígio ut fi-
iterétur, respon-
ri se ut per pópu-
icéret; ubi id res-
lus, statim accla-
ortáles deos abí-
ie rex; & Deum
mígius prædicat
:m, sequi paráti
ım Remígius Clo-
quem fidei docu-
ıbúerat, baptizá-
ie Natális Dómi-
ım verbis allocú-
s depóne colla, Si-
camber; adóra quod incendísti, incende quod adorásti. Baptizátum sacro inunxit chrismáte cum signáculo crucis Christi.

Lectio iij.

De exércitu autem ejus ter mille & ámplius baptísmo initiáti sunt, simul & Albosédis soror Clodovéi: quæ cùm paulò post decessísset, Remígius per lítteras regem est consolátus. Lanthildis quoque áltera ejus soror, ab Ariána hæréſi revocáta, sacro chrismáte reconciliáta est Ecclésiæ. Clodovéum Gothis bellum parantem utilíssimis regno administrando consíliis per lítteras instruxit, eidemque auctor fuit ut Concílium Aurelianense indíceret. Cleméntiâ in pœniténtes erat singulári: neque enim, inquiébat, nos pósuit Dóminus ad iracúndiam, sed ad hóminum curam. Novos Episcopátus instítuit: Teruannæ, ubi sanctum Antimundum; Attrebátis, ubi sanctum Vedastum; Laudúni, ubi sanctum Genebaldum præfécit. Sub finem vitæ, oculórum usu orbátus est, quem tamen paulò ante mortem recuperávit. Sénio tandem conféctus, óbiit die décimâ-tertiâ Januárii. Inter ália quæ édidit mirácula, mórtuum suscitávit, ut refert liber de ejus vita à Gregório Turo-

nensi laudátus, qui & méminit festivitátis ejus quæ jam suo témpore inítio mensis Octobris celebrabátur. Plúribus abhinc séculis beatíssimi Præsulis cultus viget in Diœcesi Aniciensi, extatque in eâ una Paróchia ipsíus nomine appelláta.

Collecta. Orémus.

DEus, qui per beáti Remígii documenta Francórum tibi colla feróxia subdidisti, largíre supplícibus tuis, ut per iter salútis quo sanctus Póntifex incessit, dono tuæ pietátis ad te gradiámur; Per Dóminum nostrum.

Vesperæ *de sequenti.*

DIE II.
In Festo
SS. ANGELORUM CUSTODUM.
Duplex-Majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, & sic in toto Officio.

Ant. 7. a. ECce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, & custódiat in via, & introdúcat in locum quem parávi. *Exod.* 23.

Ant. 4. *D.* Obsérva eum, & audi vocem ejus, nec contemnendum putes, quia non dimittet cùm peccáveris, & post nomen meum in illo. *Exod.* 23.

Ant. 8. G. Si audíeris vocem Angeli mei, & féceris ómnia quæ loquor; inimícus ero inimícis tuis, præcedetque te Angelus meus. *Exod.* 23.

Ant. 5. a. Edúcam vos cum pace, dicit Dóminus; Angelus enim meus vobíscum est; ipse autem exquíram ánimas vestras. *Baruch.* 6.

Ant. 6. *C.* Ne dicas coram Angelo: Non est providéntia; ne irátus Deus dissipet cuncta ópera mánuum tuárum. *Eccles.* 5.

Capitulum. *Is.* 63.

DIxit Dóminus: Pópulus meus est, filii non negantes, & factus est eis Salvátor. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus, & Angelus faciéi ejus salvávit eos: in dilectióne sua & in indulgéntia sua ipse redémit eos, & portávit eos.

℟. Non accédet ad te malum; * Quóniam Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te: † In mánibus portábunt te, ne forte offendas ad lápidem pedem tuum. ℣. Dicit mihi Angelus: Conservus tuus sum, & fratrum tuórum: Deum adóra; * Quóniam. Glória Patri. † In mánibus. *Ps.* 90. *Apoc.* 19.

YMNUS.
ODES hóminum
.mus Angelos,
: frágili quos Pa-
ldidit
is cómites, infi-
ibus.
ccúmberet hósti-

d corrúerit prodí-
ngelus,
fis méritò pulsus
ribus,
invídiâ, péllere
ır
cœlo Deus advo-

os ígitur pérvigil
la,
s pátria de tibi
ta
orbos ánimi, quàm
éscere
id non finit ín-

Pater est, glória
tri:
: ipsa Patris, gló-
lio:
ımque tibi, nexus
ilis,
glória, Spíritus.
nen.
hábitat in adju-
simi, ℟. In pro-
lei cœli commo-
ſ. 90.
gníficat.
D. Deus viros ín-
plínâ, ut avertat
ab his quæ facit:
o eo Angelus lo-
erébitur ejus, &

dicet: Líbera eum; & vidébit fáciem ejus. *Job.* 33.

Collecta, *ut infrà ad Laudes.*

Fit Commemoratio sancti Remigii, *Ant.* Sacerdótes. ℣. Salvum fecit. xxviij. *Collecta*, Deus, qui per beáti. *ut suprà.* 487.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. In conspectu Angelórum, * Veníte, adorémus Dóminum. *Ps.* 137.

Ps. 94. Veníte. 150.

Hymnus, Custodes. *ut suprà.*

In I. Nocturno.

Ant. 1. *D.* Cùm invenísset Angelus Dómini Agar in solitúdine, dixit ad illam: Ecce páries fílium, vocabisque nomen ejus Ismael, eò quòd audíerit Dóminus afflictiónem tuam. *Genes.* 16.

Ant. 7. d. Venérunt duo Angeli; & eos qui vim faciébant Loth, percussérunt cæcitáte; eduxeruntque eum, dicentes: Salva ánimam tuam. *Genes.* 19.

Ant. 3. *a.* Dixit Abraham ad servum seniórem domûs suæ: Dóminus Deus cœli mittet Angelum suum tecum, & díriget viam tuam. *Genes.* 24.

℣. Angelis suis mandávit de te; ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90.

Tres Lectiones de Scriptura occurrente.

Post j. Lect. ℞. Vidit Jacob in somnis scalam stantem super terram, & cacúmen illíus tangens cœlum, Angelos quoque Dei ascendentes, & descendentes per eam; pavensque inquit: * Non est hic áliud nisi domus Dei, & porta cœli. ℣. Amen, amen dico vobis; vidébitis cœlum apertum, & Angelos Dei ascendentes, & descendentes supra Fílium hóminis. * Non est. *Genes.* 28. *Joan.* 1.

Post ij. Lect. ℞. Jacob ábiit itínere quo cœperat; fueruntque ei óbviam Angeli Dei: quos cùm vidisset, ait: * Castra Dei sunt hæc. ℣. Erat Jesus in deserto, & tentabátur à satána; eratque cum béstiis, & Angeli ministrábant illi. * Castra. *Genes.* 32. *Marc.* 1.

Post iij. Lect. ℞. Jacob in fortitúdine sua directus est cum Angelo, & inváluit ad Angelum; * Et † Confortátus est, flevit & rogávit. ℣. Jesus factus in agónia, prolíxiùs orábat: appáruit autem illi Angelus de cœlo, confortans eum: * Et Glória. † Confortátus est. *Osea.* 12. *Luc.* 22.

In II. Nocturno.

Ant. 6. *C.* Benedixit Jacob filiis Joseph, & ait: Angelus qui éruit me de cunctis malis, benedícat púeris istis. *Genes.* 48.

Ant. 8. G. Descendérunt patres nostri in Ægyptum, & clamávimus ad Dóminum, & exaudívit nos, misitque Angelum qui eduxit nos de Ægypto. *Num.* 20.

Ant. 5. C. Angelus Dei qui præcedébat Israel, stetit inter castra Ægyptiórum, & castra Israel. *Exod.* 14.

℣. Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum; ℞. Et erípiet eos. *Ps.* 33.

Lectio iv.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

In Ps. Qui hábitat. *Serm.* 12. *n.* 4.

Angelis suis mandávit de te. Mira dignátio, & verè magna diléctio caritátis! Quis enim, quibus, de quo, quid mandávit? Studiósè considerémus, fratres, diligenter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? Cujus sunt Angeli? cujus mandátis obtémperant? cujus obédiunt voluntáti? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis: nec cunctantur quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergo Majestas mandávit Angelis, & Angelis suis mandávit; illis útique sublímibus, tam

;, tam próximis, sibi
réntibus, tam fami-
:r adhæréntibus, &
doméstícis Dei. Man-
autem de te. Tu quis
ómine, quid est ho-
quòd memor es ejus?
ius hóminis, quóniam
is eum? quasi verò
it homo putrédo, &
hóminis vermis.
Locútus est Dóminus
óysen, dicens: Vade
:rram quam jurávi
iam, Isaac & Jacob;
ttam præcursórem tuî
um,* Ut ejíciam Cha-
um, & intres in ter-
uentem lacte & melle.
go Jesus misi Ange-
aeum testificári in Ec-
: Etiam vénio citò.
Exod. 33. Apoc. 22.
ectio v. n. 6.
' custódiant te in óm-
ibus viis tuis. Quan-
ibi debet hoc verbum
e reveréntiam, afferre
iónem, conferre fidú-
Reveréntiam pro præ-
, devotiónem pro be-
éntia, fidúciam pro
lia. Cautè ámbula, ut
:ét cui adsunt Angeli,
eis mandátum est, in
ous viis tuis. In quo-
:versório, in quovis
o, Angelo tuo reve-
m habe. Tu ne áudeas
:æsente, quod viden-
non audéres? An præ-
a esse dúbitas quem
rides? Adsunt ígitur,
& adsunt tibi; non modò
tecum, sed étiam pro te.
Adsunt ut prótegant, ad-
sunt ut prosint.

℟. Apéruit Dóminus ócu-
los Bálaam, & vidit Ange-
lum stantem in via, evagi-
náto gládio; adorávitque
eum pronus in terram. * Cui
Angelus dixit: Ego veni ut
adversárer tibi, quóniam
pervérsa est via tua. ℣. Di-
cit qui habet romphæam
utráque parte acútam: Há-
beo adversùs te quia habes
tenentes doctrínam Bálaam.
* Cui Angelus dixit. *Num.
22. Apoc. 2.*

Lectio vj. n. 8. & 9.

IN mánibus portábunt te.
In tuis quidem viis custó-
dient te; & dedúcent pár-
vulum, quà potest párvu-
lus ambuláre. Céterum non
te patiéntur tentári suprà
quàm sustinére potes; sed
in mánibus tollent, ut
pertránseas offendículum.
Quàm fácilè transit, qui
illis portátur in mánibus!
Quóties ergo gravíssima
cérnitur urgére tentátio, &
tribulátio véhemens immi-
nére; ínvoca Custódem
tuum, ductórem tuum,
adjutórem tuum in oppor-
tunitátibus, in tribulatió-
ne. Incláma eum, & dic:
Dómine, salva nos; perí-
mus. Non dormit neque
dormítat, etsi ad tempus
quandóque dissímulet; ne
forte periculósiùs ab illius

te mánibus ipse præcípites, si te eis ignoráveris sustentátum.

℟. Cùm vidissent Angelum Dómini ascendentem in flamma altáris Mánue & uxor ejus, dixit Mánue: Morte moriémur, quia vídimus Deum. Cui respondit múlier: * Si Dóminus nos vellet occídere, de mánibus nostris holocaustum non suscepisset. ℣. Habémus grátiam per quam serviámus placentes Deo cum metu & reveréntia: * Si Dóminus. Glória. * Si Dóminus. *Judic.* 13. *Hebr.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Vidit David evaginátum gládium in mánu Angeli, dixitque: Ego sum qui peccávi; præcepitque Dóminus Angelo, & convertit gládium suum in vagínam. 1. *Paral.* 21.

Ant. 5. a. Minister Elísei vidit exércitum in circúitu civitátis, nuntiávitque ei. At ille respondit: Noli timére: plures enim nobiscum sunt, quàm cum illis. 4. *Reg.* 6.

Ant. 1. g. Qui missi erant à rege Sennácherib, quia blasphemavérunt te, Dómine, éxiit Angelus, & percussit ex eis centum octoginta quinque míllia. 1. *Mach.* 7,

℣. Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti; ℟. Et Angelus Dómini eos. *Ps.* 34.

LECTIO V

Léctio sancti Eva[ngelii se]cundùm Matthæu[m.]

IN illo témpore; [dixit Jesus] suis discípulis [...] te ne contemnátis [unum ex] his pusillis; dico [...] bis quia Angeli [...] cœlis semper vide[nt ...] Patris mei, qui in [...] Et relíqua.

Homilia sancti [...] Episcopi, *Comm. in c.* 18. [...] *num.* 5.

VIdéte ne co[...] unum de p[...] qui credur[...] Arctíssimum vínc[...] tui amóris impósu[...] præcípuè qui verè [...] no credidissent. [...] enim Angeli quotí[...] vident; quia Fíliu[...] venit salváre qu[...] sunt. Ergo & Fíl[...] nis salvat; & Deu[...] vident, & Angel[...] rum sunt.

℟. Próferens J[...] put Holofernis, [...] dicens: Vivit ip[...] nus, quóniam [...] me Angelus ejus, [...] cávit me vobis.: * [...] mini illi, omnes, [...] bonus, quóniam [...] lum misericórdia e[...] Petrus dixit: Scio [...] misit Dóminus [...] suum, & erípui[...]

anu Heródis: * Confitémini. *Judith.* 13. *Act.* 12.

Lectio viij. n. 5. & 6.

FIdélium oratiónibus præesse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotidie Deo ófferunt. Ergo periculósè ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad æternum & invisíbilem Deum, ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervehuntur. Atque ut ingentem esse in cœlis lætítiam réditu humánæ salútis osténderet, comparatiónis pósuit exemplum ejus qui oves nonaginta novem in móntibus reliquisset, & errantem unam requisísset; quâ inventâ, plus gáudii sit, quàm habebátur in nonaginta novem conservatióne lætítiæ.

℞. Angelus Dómini descendit cum Azária & sóciis ejus in fornácem: & excussit flammam de fornáce & non tétigit eos omnínò ignis. Tunc hi tres quasi ex uno ore laudábant, * Et benedicébant Deum. ℣. Injecérunt manus in Apóstolos; Angelus autem Dómini éduxit eos qui intravérunt in templum, & docébant, * Et benedicébant. *Dan.* 3. *Act.* 5.

Lectio. ix.

OVis una, homo intelligendus est; & sub hómine uno univérsitas sentienda est. Sed in unius Adæ erróre omne hóminum genus aberrávit. Ergo nonaginta novem non errantes; multitúdo Angelórum cœléstium opinanda est, quibus in cœlo est lætítia & cura salútis humánæ. Igitur, & quærens hóminem, Christus est; & nonaginta novem relicti, cœlestis glóriæ multitúdo est: cui cum máximo gáudio errans homo, in Dómini córpore est relátus.

℞. Dániel regi respondens, ait: Deus meus misit Angelum suum, & conclúsit ora leónum, & non nocuérunt mihi: * Ipse est Deus vivens, & ætérnus in sécula. ℣. Paulus stans in navi, dixit: Astitit mihi Angelus Dei cujus sum ego dicens: Ecce donávit tibi Deus omnes qui návigant tecum * Ipse est. Glória. * Ipse est. *Dan.* 6. *Act.* 27.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Laudáte Dóminum in virtútibus ejus; ℞. Laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus. *Ps.* 150.

AD LAUDES.

Ant. ANgelus Dómini dixit: Dómine exercítuum, úsquequò tu non miseréberis Jerúsalem, & úrbium Juda, quibus irátus es. *Zach.* 1.
4. E.

Ant. 6. F. Respondit Dó-

minus Angelo verba consolatória, dicens : Consolábitur adhuc Dóminus Sion, & éliget adhuc Jerúsalem. *Zach.* 1.

Ant. 1. a. Angelus egrediebátur dicens : Absque muro habitábitur Jerúsalem : & ego ero ei, ait Dóminus, murus ignis in circúitu ejus. *Zach.* 1.

CANTICUM. *Dan.* 3.

BEnedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum : * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula.

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum : * & laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis.

Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ : * & superlaudábilis, & supergloriósus in sécula.

Benedíctus es in throno regni tui : * & superlaudábilis, & superexaltátus in sécula.

Benedíctus es, qui intuéris abyssos : & sedes super Chérubim : * & laudábilis, & superexaltátus in sécula.

Benedíctus es in firmamento cœli : * & laudábilis & gloriósus in sécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Ant. 7. d. Suscitávit me Angelus qui loquebátur in me, & ait : Sciétis quia Dóminus exercítuum misit me ad vos. *Zach.* 4.

Ant. 3. à. Próteget Dóminus habitatóres Jerúsalem ; & erit domus David quasi Dei, sicut Angelus Dómini in conspectu eórum. *Zach.* 12.

CAPITULUM. *Is.* 62.

SUper muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes ; totâ die & totâ nocte, in perpétuum non tacébunt. Qui reminiscímini Dómini, ne taceátis, & ne detis siléntium ei, donec stabíliat, & donec ponat Jerúsalem laudem in terra.

HYMNUS.

REGNATOR orbis summus & árbiter,
Cui prona servit Cúria Cœlitum ;
Quæ voce solâ tu creasti,
Perpétuâ regis ipse curâ.
NOBIS fidéles próvidus Angelos
Missos ólympo suppéditas duces,
Qui nos tot obsessos perîclis
Incólumes sine labe servent.
NE nos malignis fráudibus óccupans,
Incauta fallat péctora súbdolus
Suasor malórum ; ne redemptam
Abrípiat lanietque prædam.
LAUS summa Patri, summaque Filio ;
Tibíque compar glória, Spíritus,

lútis tot minif-

remeáre sedes.
:r.
iávit cœlos ,
it Dóminus :
: super Chéru-
r. ·
íctus.
:. Cùm páriter
mo procéderent
, appáruit præ-
eques in veste
ac omnes simul
t misericordem
2. Mach. 11.
r. Orémus.
ii ineffábili pro-
à sanctos Ange-
nostram custó-
e dignáris ; lar-
bus tuis , & eó-
protectióne de-
eternâ societáte
:r Dóminum.

RIMAM.
. Angelus.

ERTIAM.
. Respondit.
M. Zach. 1.
me Angelus qui
átur in me : Cla-
s : Zelátus sum
t Sion zelo ma-
magnâ ego iras-
entes opulentas ;
tus sum parùm ,
juvérunt in ma-
:éreà hæc dicit
Revertar ad Je-
misericórdiis.

℟. br. Surge , Dómine ; * Et dissipentur inimíci tui. Surge. ℣. Et fúgiant qui odérunt te , * à fácie tua. * Et dissipentur. Glória Patri. Surge , Dómine. Cant. Moysi. Num. 10.

℣. Fiat via illórum ténebræ , & lúbricum ; ℟. Et Angelus Dómini perséquens eos. Ps. 34.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Angelus.

CAPITULUM. Zach. 9.

CIrcúmdabo domum meam ex his qui mílitant mihi , euntes & revertentes : & non transíbit super eos ultrà exactor : quia nunc vidi in óculis meis.

℟. br. Dómine Deus meus , * Magnificátus es vehementer. Dómine. ℣. Qui facis Angelos tuos , Spíritus ; * & minístros tuos , ignem úrentem. * Magnificátus es. Glória. Dómine. Ps. 103.

℣. Currus Dei decem míllibus múltiplex , míllia lætántium : ℟. Dóminus in eis. Ps. 67.

AD NONAM.

Ant. 3. à. Protéget.

CAPITULUM. 2. Mach. 15.

DOminátor cœlórum , mitte Angelum tuum bonum ante nos in timóre & tremóre magnitúdinis brá-

chii tui ; ut métuant qui cum blasphémia véniunt advérsus sanctum pópulum tuum.

℞. br. Qui sedes super Chérubim * Dómine Deus virtútum. Qui sedes. ℣. Osténde fáciem tuam * & salvi érimus, * Dómine. Glória. Qui sedes. Ps. 79.

℣. Dóminus virtútum nobíscum, ℞. Suscéptor noster Deus Jacob. Ps. 45.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. Vidéte ne contemnátis unum de pusíllis qui in me credunt ; dico enim vobis quia Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei qui in cœlis est. Matth. 18.

Ant. 4. E. Dico vobis : Gáudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agente. Luc. 15.

Ant. 6. F. Mittet Dóminus Angelos suos : & congregábunt eléctos ejus. Matth. 24.

Ant. 8. G. Omnes sunt administratórii Spíritus, in ministérium missi, propter eos qui hæreditátem cápient salútis. Hebr. 1.

Ant. 5. C. Cecidérunt coram Agno, habentes sínguli cítharas, & phiálas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum. Apoc. 5.

CAPITULUM. A

Angelus venit, ante altáre, thuríbulum áureu ta sunt illi incens ut daret de oratión ctórum ómnium táre áureum quod thronum Dei, & fumus incensóru tiónibus Sanctóru nu Angeli coram

HYMNUS, Cu ut in I. Vesperis.

℣. In conspectu rum psallam tibi ne : ℞. Adorábo plum sanctum tuur fitébor nómini tuo.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Unu gelis osténdit mih tem sanctam Jerú habébat murum h portas duódecim portis Angelos d Apoc. 21.

COLLECTA, ut Laudes.

Fit Commem. PHIMI, Episc. An ℣. Beátus. xxij. Co qui ad Gentium. ut

Deindè S. Di Areopagitæ.

Ant. Dóminus cor ejus, inténd quæ à Paulo dic Act. 16.

℣. Viam man tuórum cucurri, dilatasti cor meum.

Coll. Illúmina

I E III.
In Festo
[TROPHIMI,
relatensis Episc.
MIDUPLEX.
ECTIO ij.
imus à Sede Apos-
in Gállias missus,
venit, atque in
em venerandum
æ Religiónis no-
lit. Hunc sanctæ
Sacerdótem vocat
Papa, asseritque
fonte totas Gál-
rívulos accepisse.
ùs honorificè de
ntur século quin-
pi Provinciárum
um, sic ad san-
nem scribentes:
regiónibus Galli-
um est, sed nec
ctæ Románæ Ec-
étur incógnitum,
ma intrà Gállias
s cívitas missum
etro Apóstolo san-
óphimum habére
cerdótem, & ex-
paulátim regióni-
árum donum fi-
ligiónis infúsum.
perfunctus Apos-
munéribus, & iis,
Christo Jesu per
m genúerat, ver-
nplo in fide com-
Tróphimus in pa-
:.
utumnalis. Anic.

Lectio iij.
De S. Dionisio Areopagita.

Dionysius, civis Atheniensis, cùm in médio Areópagi, ubi sedébat judex Paulum concionantem audivisset, ei statim adhærens, Christi fidem amplexus est. Eum Atheniensis Ecclésiæ primum fuisse Epíscopum refert sanctus Dionysius Corinthiórum Epíscopus, in ea quam scripsit ad Athenienses Epístola. Tandem verò post claríssimam confessiónem fidei, & gravíssima tormentórum génera glorióso martyrio coronátus est. Extat hujus martyrii ad tértium Octóbris diem Athénis memória, cùm in Martyrológio quod Románus Póntifex olim Aquiléjam transmísit, ac póstmodùm sanctus Ado Viennensis circa médium noni séculi apud Ravennam própriâ manu exscripsit; tum in réliquis Martyrológiis ferè ómnibus Latinórum.

Collecta. Orémus.

Deus, qui ad Géntium illuminatiónem, beátum Tróphimum Pontíficem prædicatiónis Evangélicæ glóriâ decorasti; præsta, ut quos per ipsíus documenta esse donasti fidéles, meritórum imitatóres esse concédas; Per Dóminum.

Fit Commem. S. Dionysii, Areopagitæ.

Ant. Quidam viri adhærentes Paulo, credidérunt; in quibus & Dionysius Areopagíta. *Act.* 17.

℣. In via testimoniórum tuórum delectátus sum, ℟. Sicut in ómnibus divítiis. *Ps.* 118.

Collecta. Orémus.

ILlúmina, quæsumus, Dómine, mentis nostræ ténebras; qui ad beáti Pauli Apóstoli prædicatiónem Dionysium Areopagítam in admirábile lumen Evangélii transtulisti: Per Dóminum.

Vesperæ *à Capitulo de* S. Francisco, *ut in Communi Justorum, Collecta,* Deus, qui te. *infrà.*

Fit Com. S. Trophimi, Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum. xxviij. *Coll.* Deus, qui ad Géntium. *ut suprà.*

Die IV.
In Festo
SANCTI FRANCISCI
Assisinatis.
Semiduplex.

Lectio ij.

FRanciscus Asísii in úmbria natus, à prima ætáte, patris exemplum secútus, mercatúram fecit. Quodam die, páuperem pro Christi amóre pecúniam flagitantem, cùm præter consuetúdinem repulisset, repentè eo facto commótus, largè ei misericórdiam impertívit. Quâ ex die Deo promísit se némini unquam poscenti eleemosynam negatúrum. Cùm verò in gravem morbum incidisset, receptâ sanitáte cœpit ardéntiùs cólere officia caritátis. Quâ in exercitatióne tantùm profécit, ut Evangélicæ perfectiónis cúpidus, quidquid habéret paupéribus largirétur. Cùm autem illud ex Evangélio audisset: Nolíte possidére aurum neque argentum in zonis vestris, non peram in via, neque duas túnicas, neque calceamenta, sibi eam régulam servandam propósuit. Itaque detractis cálceis, & unâ contentus túnicâ, cùm duódecim sócios adhibuisset, Ordinem Minórum instítuit, conscriptâ régulâ, quam anno millésimo ducentésimo nono Innocéntius tértius, ad quem Franciscus supplex cum sóciis Romam accésserat, confirmávit. Inde reversus, habitávit cum iis in tugúrio juxta Asísium, ubi in labóre multo, magnâque inópiâ, piis meditatiónibus vacábant.

Lectio iij.

DOcébat eos honoráre præcípuâ reveréntiâ Sacerdótes, & fidei quam Romána tenet Ecclésia, firmiter adhæréscere. Jubébat quoque mulíerum familiaritátes, collóquia & aspec-

sollicítiùs evitári. O-
, ómnium malárum
tatiónum sentínam,
nópere fugiendum præ-
bat; dicebatque: Volo
es meos laboráre &
citári; ne ótio déditi,
llicita corde aut linguâ
ntur. Eosdem duxit pó-
ad sanctam Maríam
elórum unde in finíti-
locis regnum Dei an-
iábat dicere sólitus, sa-
nimárum nihil esse an-
nendum. Martyrii cúpi-
n Syriam trajécit, ubi à
dino Babylónis Ægyp-
ldáno liberáliter excep-
cùm nihil proficeret,
: in Itáliam. Gráviter
tans deferri vóluit in
siam sanctæ Maríæ
lórum; ut ubi grátiæ
um accéperat, ibi spí-
i vitæ rédderet. Eo in
fratres ad paupertá-
ac patiéntiam, & san-
Románæ Ecclésiæ fi-
servandam cohortátus,
num illum pronun-
, Voce meâ ad Dómi-
clamávi; in eo versí-
, Me expectant justi,
c retríbuas mihi, efflá-
nimam anno Christi
simo ducentésimo vi-
lo sexto. Miráculis cla-
Gregórius nonus paulò
Sanctis ascripsit.

[Co]llecta. Orémus.

[D]Eus, qui te párvulis
& humílibus reveláre
dedignáris: tríbue nobis, quæsumus, imitatióne beáti Francisci, & stultam hujus mundi dediscere sapiéntiam, & solum edíscere Jesum Christum crucifixum; Qui tecum.

DIE VI.

In Festo

SANCTI BRUNONIS,

Carthusiensium Institutoris.

Semiduplex.

In I. Vesp. *Ant. sola*, Quid prodest, *ut in Communi Monachorum. Post Hymnum*, ℣. In umbra. *Ad* Magníficat, *Ant.* Reliquisti. xliij. *Collecta*, sancti Brunónis. *infrà.*

Lectio ij.

BRuno Coloníæ Agrippinæ natus, post emensa Parísiis Grammáticæ, Philosóphiæ, & Theológiæ stúdia, Remensis Ecclésiæ Canónicus, ibidemque magnórum studiórum Rector effectus est. Solitúdinis amóre flagrans, cum sex áliis familiáribus mundo renuntiávit, ac sanctum Hugónem Epíscopum Gratianopolitánum ádiit: qui, causâ eórum adventûs cógnitâ, eosque esse intélligens quos eádem nocte velut septem stellas, ad suos pedes corruentes in somnis víderat, montes suæ Diœcéseos aspérrimos, qui Carthusiáni dicebantur, incolendos concessit. Illìc ædificáto O-

ratório, ac céllulis separátim extructis, bini in singulis habitantes, siléntio, oratióni, & lectióni vacábant. Hugónem Epíscopum nímio solitúdinis amóre diútiùs in Carthúsia commorantem, his verbis admonébat: Redi ad oves tibi commissas, iisque quod debes fidéliter exsolve.

Lectio iij.

POst sex annos in secessu exactos, Bruno ab Urbáno secundo Romam accersítus, postquàm eum in Synodis celebrandis, gerendisque negótiis Ecclesiásticis, consílio suo per triénnium adjuvisset, ab eo demum facultátem obtínuit erémi repetendæ, recusáto Archiepiscopátu Rhegiensis Ecclésiæ, quæ prima est Calábriæ Metrópolis. Cùm autem Urbánus post celebrátum Placéntiæ Concílium, in Gálliam profectúrus esset; métuens Bruno ne si ad optátam Carthúsiam reverterétur, aut Románam Cúriam effúgere non posset, aut eam sequi viderétur, secessit in erémum propè Scyláceum in Calábria, ubi monastérium ædificávit. Morti próximus, fidei suæ professiónem coram frátribus édidit, eamque contra errórem Berengárii conclúsit his verbis: Credo étiam Sacramenta quæ sancta credit & venerátur Ecclésia: & nominátim panem & vinum quæ consecrantur in Altári, post consecratiónem verum Corpus esse Dómini nostri Jesu Christi, veram Carnem & verum Sánguinem, quæ & nos recépimus in remissiónem peccatórum nostrórum & in spe salútis ætérnæ. Quiévit in Dómino anno millésimo centésimo primo.

Ad Laud. *Hymn.* O pulcras ácies. xlv. ℣. Clamávi. *Ant.* Pars mea xlvij.

Collecta. Orémus.

SAncti Brunónis, quæsumus, Dómine, intercessiónibus adjuvémur; ut qui majestátem tuam júgiter delinquendo offéndimus, ejus méritis & précibus, nostrórum delictórum véniam consequámur; Per Dóminum nostrum.

Ad Vesperas. ℣. Plantáti. *Ad* Magníficat. *Ant.* Scimus. l.

Fit Commem. S. Fidis, Virg. & Mart. Ant. Infirma. ℣. Deus. lviij. *Collecta,* Deus, qui inter cétera. lxij.

Die VII.
In Festo
SANCTÆ FIDIS,
Virginis & Martyris.
Simplex.

Lectio iij.

FIdes, Aginni ad Garumnam nata, ab infántia in fide Christi & pietátis

exercítiis institúta est. In persecutióne Diocletiáni & Maximiáni, accusáta quòd Christum cóleret, ultrò se satellítibus óbtulit, & signo Crucis in ore, fronte & péctore se múniens, coram Daciáno Præside, Christiánam fidem professa est. Cùm eam Præses blandítiis & munéribus, ut Diánæ sacrificáret, frustrà tentasset, in lectum æreum inferri, atque igne torquéri jussit. Igitur craticulam virgo conscendit, ibíque caténis constricta est, subjectis ardéntibus prunis, & ádipe superfúso, ut flamma adustis membris tenáciùs inhæréret. Sed repentè copióso imbre ignis fuit extinctus. Cùm ergo à flammis divínâ virtúte incólumis exiisset, amputáto cápite, Martyrium explévit. Corpus ejus Conchas Ruthenórum vicum, in monastérium illíus nómine célebre pósteà delátum est; ubi plúrima édita sunt miracula, quæ scripta per Bernardum Andegavensem Scholásticum, & Fulberto Carnutensi Epíscopo transmissa, sanctæ Mártyris cultum propagárunt. Devotiónem hujus Diœcésis ergà beátam Mártyrem inter cétera commendat Ecclésia Parochiális ipsíus relíquiis ditáta ac patrocínio insignita.

Collecta, Deus, qui inter. lxij.

Vesperæ *de Psalterio, à Capitulo de sequenti ut in Communi Virg. Hymnus*, Vos ô Virgínei. ℣. Audi. *Collecta*, Deus, qui habitáculum. lxiij.

Die VIII.

In Festo

SANCTÆ ENIMIÆ,

Virginis.

Simplex.

Lectio iij.

ENímia virgo stirpis & Domûs Régiæ Francórum, dum ad terréna núptias urgerétur, virginitátem Deo vovit, & Burlæum fontem apud Gábalos ádiit, ad montes Tarno flúvio imminentes. Impetrátâ vix tandem licéntiâ à Rege, ibi duplex Monastérium ædificávit, unum virórum, álterum Sanctimoniálium. A beáto Iléro Gabalórum Epíscopo solémniter consecráta, Monastério Vírginum Abbatissa præficitur; quæ virtútum laude florens, terrenárum rerum ímmemor, in cœléstium contemplatióne & carnis mortificatióne assídua, plena méritis & annis sanctíssimè óbiit; atque in eódem cœnóbio sépulta est, quod usque nunc ejus nómine est insignítum.

Vesperæ *de sequenti.*

Die IX.
In Festo
SS. DIONYSII,
Episcopi, & Sociorum
Martyrum.

Duplex-Minus.

Omnia de Communi plurium Martyrum.

Lectio ij.

DIonysius à Románo Pontífice in Gállias missus, cùm per várias regiónes tránsiens, Evangeliúmque annúntians, coram Tribunálibus Christum conféssus fuísset, tandem Lutétiam advénit. Tum patefacto sibi per vária mirácula prædicatiónis áditu, plúrimos cives Christo subjécit, adlectísque ex eis minístris quibuscum curam pópuli partirétur, Ecclésiam ex clero & pópulo secundùm formam Apostólicam instítuit, quam ipse auctoritáte Episcopáli primus administrávit. Dum autem Christiánam Religiónem in dies propagáre nítitur, gravis súbitò exóritur persecútio, cujus miníster Sisinnius Fescennínus, Dionysium ad necem inquíri jussit, & Parísiis cum Rústico Presbytero, & Eleuthério Diácono repertum cárceri mancipári, donec eum audíret.

Lectio iij.

TUm quæstióne hábitâ, admotisque tormentis, postquàm Præses se nihil proficere intellexit, & fide Mártyrum tormentórum vim & vérberum injúrias superári, cápita illis amputári jussit. Córpora eórum in Sequanam prójici jussa, matróna quædam Evangélii fidem amplexári méditans, elúsis milítibus, secum avexit, & sexto ab urbe lápide sepelívit. Illic deinceps Basílica à Christiánis constructa, magnificentíssimè à Dagoberto rege instauráta est, & mártyrum túmulus arte & óperâ beáti Elígii pretiósis ornamentis decorátus. Ad quem Dagobertus primùm, & exindè céteri Francórum reges, Mártyrum patrocíniis regno speciáliter dicáto, tumulári ambiérunt, & sanctum Dionysium, ut Galliárum Apóstolum omni religiónis officio prosecúti sunt.

Collecta. Orémus.

DEus, qui hodiernâ die beátum Dionysium, Mártyrem tuum atque Pontíficem, virtúte constántiæ in passióne roborasti; quique illi ad prædicandum Géntibus glóriam tuam, Rústicum & Eleuthérium sociáre dignátus es: tribue nobis, quæsumus, ex eórum imitatióne, pro amóre

;pera mundi despí-
nulla ejus adversa
te; Per Dóminum
.

ie XII.

In Festo

Æ COLETÆ,

Virginis.

MPDUPLEX.

Vesperis, *Ant sola*
ómini. ut in Com-
gr. lvij. *Hymnus*,
Virgínei. *Collecta*,
xiij.

Lectio ij.

a, Corbéiæ in Diœ-
Ambianensi nata,
ite ætáte, in officia
itá propensa fuit,
uid habére póterat,
paupéribus largiré-
:ióni assiduè vacans,
loca quærébat, té-
›i corpúsculum iné-
.ciens, aliisque pœ-
exercítiis, vigíliis
:n ac cilícii asperi-
rnem spirítui subjí-
\ dœmónibus fre-
lacessita nihilómi-
im cœléstium con-
óni intenta, ipso-
ıltus írritos sem-
lidit. Mórtuis pa-
, Clarissárum in-
quod à primævo
deflexerat divíno
ingressa, ipsíus re-
›nem invícto áni-
:pit. Quo in ópere
ingruentes difficultátes admirábili constántiâ superans, itá profécit, ut in plúrimis Monastériis sive in Gállia, sive in Hispánia & in áliis regiónibus exactíssimam régulæ observántiam feliciter restitúerit. Charitáte, patiéntiâ, humilitáte, mansuetúdine, paupertátis stúdio, ceterisque virtútibus decoráta, dono étiam prophétiæ illustris, apud omnes sanctitátis famam adepta est.

Lectio iij.

Sub Præsule Guillelmo tértio Anícium venit, ibíque Moniálium sanctæ Claræ domum cóndidit, quam fundávit Cláudia de Rossilónio Armandi Vicecómitis de Podemníaco vídua, sóciam ipsa beátæ Colétæ sese adjungens. Ædificio perfecto, ac Ecclésiâ solemni ritu à Guillelmo Antístite consecrátâ, sancta Coléta comitántibus séxdecim soróribus, ab Epíscopo & Canónicis ac primáriis cívibus processionáliter deducta est in novum Monastérium, quod ipsa Coléta per biénnium rexit. Indè profecta, ut ália cónderet Monastéria, multis & máximis patrátis miráculis, sacramentis muníta, hortatísque soróribus ad regulárem disciplínam, obdormívit in Dómino Gandávi in Flándria.

Extat etiamnum céllula quam dum Anícii versarétur incóluit, quæ in oratórium mutáta, non sine férvidis pietátis sénsibus à moniálibus ínibi Deo serviéntibus crebrò invísitur.

Collecta, Fidéles. lxj.

Ad Vesp. *Fit. Commem. S. Geraldi, Laici, Ant.* Qui confídunt. ℣. Sperent. *ut in Communi Justorum*, lj. *Collecta*, Fac, quæsumus. lv.

Die XIII.

In Festo SANCTI GERALDI, Comitis Aureliacensis.

Simplex.

Lectio iij.

GEraldus, Aurelíaci in Arvérnia Comes, à paréntibus génere claríssimis piè institútus, ad stúdium sacrárum litterárum ultrò se cóntulit. In quo stúdio eos progressus fecit, ut Scriptúram sacram totam tenéret ferè memóriter. Orbátus paréntibus adolescens, amplo património potítus, ad pietátis, misericórdiæ, & justítiæ offícia, divítiis & potestáte usus est. Nunquam duxit uxórem. Puellæ cujusdam aspectu voluptátis acúleo aliquando pércitus, parùm ábfuit quin in peccátum incíderet; sed ad se statim reversus, pœniténtiam egit. Nec mora; cœcitáte percussus concéptæ ánimo libídinis pœnas luit. Mox vigilántior Deo militávit: recuperatóque póstmodùm oculórum usu, nullas passus est unquam apud se diversári mulíeres. Jejúniis, oratióni, sacræ lectióni, páuperum curæ, pupillórum & subditórum defensióni totum se dedit. Romam ad Apostolórum límina visitanda sépties se cóntulit. Orbátus íterùm visu septénnio ante óbitum, nihil de prístina pœniténtia remísit. Sanctè óbiit anno Christi nonagentésimo nono, ætátis quinquagésimo-quarto. Multis ante & pòst óbitum cláruit miráculis, teste sancto Odóne Cluniacensi Abbáte, vitæ ipsíus scriptóre coætáneo.

Collecta, Fac, quæsumus. lv.

Vesperæ *de Psalterio, à Capitulo de sequenti, ut in Communi unius Martyris. Collecta*, Omnípotens. *infrà.*

Die XIV.

In Festo SANCTI CALLISTI, Papæ & Martyris.

Simplex.

Lectio iij.

CAllistus, post óbitum Zephiryni Románæ præfuit Ecclésiæ, sub initium

ncentésimi décimi no-
perante Heliogábalo,
e mortem Callisti suc-
n império Alexander.
npore, quamvis Ec-
Christi summâ pace
tur, is tamen post ex-
in Pontificátu annos
ue, martyrio coro-
est. Extat Romæ viá
vetus cœmetérium,
ómine noncupátum,
plúrimi Mártyres se-
sunt, quod ipse, vel
, vel ampliávit, fa-
Christiánis Alexan-
nperatóre, cujus ma-
amæa, teste Lamprí-
Christi fidem profite-
.

LECTA. Orémus.

Inípotens, sempiterne
Deus, qui beátum Cal-
Apostólici principá-
prærogatívâ conspí-
, Martyrii corónâ il-
órem effecisti; da Ec-
tuæ ejus patrocíniis
ári, cujus labóribus
ta flóruit, & sánguine
t fœcundáta; Per Dó-
m nostrum Jesum
tum Fílium tuum, qui
vivit & regnat in
te Spíritûs sancti Deus,
ómnia sécula sécul ó-
℟. Amen.

SPERÆ *de S.* THERE-
ut in Communi Vir-
n. Ant. sola. Quid
ini.

DIE XV.

In Festo SANCTÆ THERESIÆ, Virginis.

SEMIDUPLEX.

LECTIO ij.

THerésia Abulæ in Hispánia nata, ex perlectis in ténera ætáte Mártyrum actis, magnum hausit pietátis sensum; qui pósteà tum equéstrium fabellárum lectióne, tum affinium consuetúdine, imminútus, ita Moniálium quarum disciplínæ commissa fúerat, institutióne, & Epistolárum beáti Hierónymi lectióne, revixit, ut vigésimo secundo ætátis anno, in Abulensi Carmelitárum cœnóbio, vitæ religiósæ votum emíserit. Ibi humilitátis ac caritátis, máximè erga infirmas soróres, opéribus, patientiâque singulári in váriis tentatiónibus, gravibusque morbis per annos ferè viginti perferendis excélluit. Cùm tamen aliquándiu seculárium familiaritáte, oratiónis intermissióne, & confessariórum imperítiâ, áliquid de fervóre pietátis remisisset, tandem ex lectióne Confessiónum sancti Augustíni ad Deum pénitùs reversa; ingentes in virtúte progressus fecit. Multis exinde illustratióni-

bus à Deo donáta est, quas tamen superiórum arbítrio subjiciébat, dícere sólita, se in revelatiónibus décipi posse, in obediéntia néutiquam. Tanto patiendi tenebátur desidério, ut eos à quibus lædebátur, máximè diligeret, ac sæpè exclamáret: Dómine, aut pati, aut mori.

Lectio iij.

ORdinis Carmelitárum reformatiónem aggressa, multa virórum ac mulíerum monastéria instítuit, plúrimas ob id contumélias, ipsum étiam cárcerem passa. Insignem in Ordine cooperatórem nacta est Joannem à Cruce dictum, admirandæ sanctitátis & patiéntiæ virum, qui tamen ejus exemplo plúrimùm se profecisse in spiritális propósiti perfectióne sæpiùs testátus est. Cujus perfectiónis consílium Therésia tam altè ánimo infixit, ut votum emíserit efficiendi semper quidquid perféctius intellígeret. Soróribus suis oratiónem adversùs grassantes hæreses labórem mánuum & paupertátis stúdium commendávit: nihilque cárius hábuit, quàm ut Vírgines sine dote admítteret. Libros scripsit cœlestem pietátem spirantes. Albæ ad Tormim decumbens, Ecclésiæ sacramentis munita, ánimam Deo réddidit ipsa nocte quæ inter quartum & décimumquintum Octobris diem, detractis in Calendárii reformatióne diébus decem, intercedébat, anno salútis millésimo quingentésimo octogésimo secundo, ætátis sexagésimo octávo. Eam ante & post óbitum miráculis claram Gregórius décimusquintus Sanctis adscripsit.

Collecta. Orémus.

DEus, qui beátæ vírginis Therésiæ mónitis & exemplo servos tibi & ancillas suscitasti, in quos de Spíritu tuo effúnderes, da nobis, ejus imitatióne ac précibus, & cœlestis doctrínæ pábulo nutríri, & veræ perfectiónis desidério accendi; Per Dóminum nostrum.

Vesperæ *de Festo sequenti.*

Die XVII.
In Festo
SANCTI FLORENTII,
Episcopi.

Semiduplex.

In I. Vesp. *Ant. sola*, Suscitábo, *ut in Communi Pontificum. Collecta*, Ecclésiam. *infrà.*

Lectio ij.

FLoréntius Turónis in Gállia natus, à primâ ætáte, in Clerum adscriptus, aliquándiù in cella delítuit, ibique rerum cœlés-

meditatióne ac sacrá- litterárum stúdio áni- egrégiè excóluit. Ro- ad Apostolórum lí- profectus, in itínere anópolim ingressus, Energúmenos à Dæ- s tyránnide liberávit. ynésio monte à latró- in quos incíderat, probris ac contumé- fectus, mortem cápiti am imminentem divi- irtúte evásit. Romæ, iis, Medioláni magno nóre fuit, & miracu- n glóriâ ubíque flóruit. ntíolæ in agro Placen- vísitur Ecclésia sancti ntii nómine insignita ı ædificátam ferunt ob citátam à mórtuis puel- précibus viri Dei; ip- que loci illíus íncolæ lárem ac Patrónum scunt.

Lectio iij.

Gálliam à Rege evo- tus, Arausicánæ Ecclé- præficitur. Eo in mú- , omni virtútum géne- caritáte præsertim & ilitáte cláruit. Multa doctrínæ, tum pietátis gia dedit argumenta, óptimi pastóris múnia óm- nia diligentíssimè éxequens. Concílio Epuonensi subscri- psit anno quingentésimo dé- cimo séptimo. Plenus méri- tis & miráculis conspícuus ánimam Deo réddidit dé- cimo sexto calendas No- vembris. Sepultus est in ur- be Episcopáli, undè trans- láta sacra illíus ossa, hono- rificè asservantur partim in Ecclésia Cathedráli beátæ Maríæ Aniciensis, partim in Parochiáli Ecclesia apud Laussóniam Aniciensis Diœ- césis vicum, partim Floren- tíolæ in suprà dicto Tem- plo, illuc óperâ Dionysii placentíni Epíscopi delátæ.

Collecta. Orémus.

Ecclésiam tuam, Dómi- ne, interveniente beáto Floréntio Pontífice, perpé- tuâ miseratióne proséquere, ut inter séculi túrbines con- stitúta, & præsenti jucun- ditáte respíret, & ætérnæ beatitúdinis præmia percí- piat; Per Dóminum nos- trum Jesum Christum Fí- lium tuum, qui tecum vi- vit & regnat.

Vesperæ *de sequenti.*

DIE XVIII. OCTOBRIS.

IN FESTO

S. LUCÆ, EVANGELISTÆ,

SOLEMNE-MINUS.

AD I. VESPERAS.

Psalmi de Feria, & sic in toto Officio.

Ant. 1. *f.* QUàm speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! *Rom.* 10.

Ant. 7. *d.* Vox speculatórum: levavérunt vocem, simul laudábunt; quia consolátus est Dóminus pópulum suum. *Is.* 52.

Ant. 6. F. Primus ad Sion dicet: Ecce adsunt, & Jerúsalem Evangelistam dabo. *Is.* 41.

Ant. 4. E. Ostendit vobis pactum suum quod præcépit ut facerétis, & verba scripsit: *Deut.* 4.

Ant. 8. G. Consummábitur mystérium, sicut evangelizávit per servos suos. *Apoc.* 10.

CAPITULUM. *Ephes.* 4.

CHristus dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelistas, álios autem Pastóres, & Doctóres, ad consummatiónem Sanctórum in opus ministérii in ædificatiónem córporis Christi.

℟. Implétum est tempus, & appropinquávit regnum Dei: * Pœnitémini, & † Crédite Evangélio. ℣. Ecce super montes pedes evangelizántis, & annuntiantis pacem. * Pœnitémini. Glória Patri. † Crédite Evangélio. *Marc.* 1. *Nahum.* 1.

HYMNUS.

CHRISTI perennes núntii
Retecta qui cœléstibus
Scriptis Dei mystéria
Totum per orbem spárgitis;

OLIM sub umbris cóndita
Vates sacri quæ víderant,
Umbris procul cedéntibus,
Vidistis hæc pleno die.

HUMANA quæ tulit Deus,
Divína quæ gessit homo,
Seris legenda pósteris
Dictante scripsistis Deo.

LOCO remótos, témpore,

dem Spíritus :
: pro ductu Dei,
, Christum réd-

: docéret, índuit
›s verbum Patris :
ıuc in páginis
ıi non désinit.
& trino Deo
laus ; summum
,
, qui nos ad suæ
cávit glóriæ.
ıen.
nus dabit verbum
ıntibus, ℟. Vir-
:. *Ps.* 67.
;níficat.
C. *Duplicanda.*
ortitúdine vocem
: evangelízas Je-
:xalta, noli timé-
›ráchium Dómini
ur. *Is.* 40.
:TA, ut infrà ad

mmem. S. Flo-
Ant. Sacerdótes.
. xxviij. *Collecta,*
ut suprà.

:CIUM NOCT.
:ommuni Aposto-
:eptis quæ sequun-

Deum qui vocá-
fide veritátis per
m, * Veníte, ado-
Thess. 2.
Veníte. 150.
US, CHRISTI, *ut*

IN I. NOCTURNO.

LECTIONES de Scripturâ occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

Ex libro sancti Hierónymi, Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis. *C.* 7.

LUcas, Médicus Antiochénsis, ut ejus scripta indicant, Græci sermónis non ignárus, fuit sectátor Apóstoli Pauli, & omnis peregrinatiónis ejus comes. Scripsit Evangélium, de quò idem Paulus : Mísimus, inquit, cum illo fratrem, cujus laus est in Evangélio per omnes Ecclésias. Et ad Colossenses : Salútat vos Lucas Médicus ; caríssimus. Et ad Timótheum : Lucas est mecum solus. Aliud quoque édidit volúmen egrégium, quod titulo Acta Apostolórum prænotátur : cujus históría usque ad biénnium Romæ commorantis Pauli pervénit, id est, usque ad quartum Nerónis annum. Ex quo intellígimus in eádem urbe librum esse compósitum.

LECTIO v.

IGitur peregrinatiónes Pauli & Theclæ, & totam baptizáti Leónis fábulam ; inter apócryphas scriptúras computámus. Quale enim est, ut indivíduus comes Apóstoli, inter céteras ejus res, hoc solum ignoráverit ? Sed & Tertulliánus vi-

cínus eórum témporum, refert Presbyterum quemdam in Asia, amatórem Apostoli Pauli, convictum apud Joannem quod auctor esset libri, & confessum se hoc Pauli amóre fecisse, loco excidisse.

Lectio vj.

QUidam suspicantur, quotiescumque in Epístolis suis Paulus dicit, Juxta evangélium meum, de Lucæ significáre volúmine; & Lucam non solùm ab Apóstolo Paulo didicisse Evangélium, qui cum Dómino in carne non fúerat, sed & à céteris Apóstolis. Quod ipse quoque in princípio sui volúminis declárat, dicens: sicut tradidérunt nobis qui à princípio ipsi vidérunt, & ministri fuérunt sermónis. Igitur Evangélium, sicut audíerat, scripsit; Acta verò Apostolórum, sicut víderat, compósuit. Sepultus est Constantinópoli; ad quam urbem, vicésimo Constántii anno, ossa ejus cum relíquiis Andréæ Apóstoli transláta sunt.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap.* 1.

QUóniam quidem multi conáti sunt ordináre narratiónem, quæ in nobis complétæ sunt, rerum. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Proœm. Commentarii in Matth.

PLures fuisse qui Evangélia scripsérunt, & Lucas Evangelista testátur, dicens: Quóniam quidem multi conáti sunt ordináre narratiónem rerum quæ in nobis complétæ sunt; & persevérantia usque ad præsens tempus monimenta declárant, quæ à diversis auctóribus édita, diversárum hærésеon fuére princípia. Quibus jure potest illud prophéticum coaptári: Væ qui prophétant de corde suo; qui ámbulant post spíritum suum; qui dicunt. Hæc dicit Dóminus; & Dóminus non misit eos. Ecclésia autem, quæ supra petram, Dómini voce, fundáta est, quátuor flúmina, paradísi instar eructántes, quátuor & ángulos & ánnulos habet, per quos quasi arca testamenti, & custos legis Dómini, lignis immobílibus véhitur.

Lectio viij.

PRimus ómnium Matthæus est, publicánus, qui Evangélium in Judæa Hebræo sermóne édidit. Secundus, Marcus, interpres Apóstoli Petri, & Alexandrínæ Ecclésiæ primus Epíscopus. Tértius, Lucas, médicus, natióne Syrus, Antiochénsis, cujus laus in

ngélio; qui & ipse dis-
lus Apóstoli Pauli, in
aiæ Beotiæque pártibus
men cóndidit, quædam
s répetens; &, ut ipse
oœmio confitétur, au-
magìs quàm visa des-
ens. Ultimus, Joannes;
stolus & Evangelista,
n Jesus amávit plúri-
, qui supra pectus Dó-
recumbens, puríssima
rinárum fluenta potá-

LECTIO IX.

ÆC ígitur quátuor E-
vangélia multò antè
licta Ezechiélis quoque
men probat, in quo
a vísio ita contéxitur:
médio sicut similitú-
uátuor animálium; &
is eórum, fácies hómi-
& fácies leónis, & fá-
vítuli, & fácies áquilæ.
a hóminis fácies Mat-
m signíficat, qui quasi
ómine exorsus est scrí-
: Liber generatiónis
Christi Fílii David, Fí-
braham. Secunda Mar-
, in quo vox leónis in
io rugientis audítur:
clamantis in deserto,
te viam Dómini. Tértia
i, quæ Evangelistam
m à Zacharía Sacerdó-
mpsisse inítium præfi-
t. Quarta Joannem E-
gelistam, qui, assumptis
is áquilæ, & ad altió-
stínans, de Verbo Dei
itat.

Te Deum.

℣. SACERD. Eructávit cor meum verbum bonum:
℟. Dico ego ópera mea Regi. *Ps.* 44.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. SErmónem feci de ómnibus quæ cœpit Jesus fácere & docére usque in diem quâ assumptus est. *Act.* 1.

Ant. 2. D. Visum est mihi, assecúto ómnia à princípio diligenter, ex órdine scríbere. *Luc.* 1.

Ant. 3. a. Notum mihi factum est sacramentum, sicut scripsi, prout potestis legentes intellígere prudéntiam meam in mystério Christi. *Ephes.* 3.

Ant. 4. E. In fide veritátis Deus vocávit vos per evangélium nostrum, in acquisitiónem Dómini nostri Jesu Christi. 2. *Thess.* 3.

Ant. 5. a. Evangélii factus sum minister, secundùm donum grátiæ Dei. *Ephes.* 3.

CAPITULUM. *Josue.* 1.

NOn recédat volúmen legis hujus ab ore tuo; sed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut custódias & fácias ómnia quæ scripta sunt in eo: tunc díriges viam tuam, & intélliges eam.

HYMNUS.

SINÆ sub alto vértice,
Cœlo tonante, lex data;
Inter tubas & fúlgura.
Præsens minabátur Deus.

NUNC, temperáto Númine,
Per vela carnis blándiùs
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans sénsibus.

INSCULPTA saxo lex vetus
Servos coercébat metu:
Inscripta cordi lex nova
Amóre filios regit.

SCRIPSISTIS hanc fidâ manu:
Hanc voce, voci cónsonis
Hanc prædicastis móribus:
Signastis hanc & sánguine.

AFFLANTE divo Spíritu,
Quæ verba vitæ tráditis,
Hæc ille nostris ímprimat
Delenda nunquam córdibus.

UNI sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, ℟. Et intelléctum dat párvulis. *Ps.* 118.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. *Duplicanda.* Illíus laus est in Evangélio per omnes Ecclésias; & ordinátus est ab Ecclésiis comes peregrinatiónis nostræ, in hanc grátiam quæ ministrátur à nobis. 2. *Cor.* 8.

COLLECTA. Orémus.

INtervéniat pro nobis, quæsumus, Dómine, sanctus tuus Lucas Evangelista, qui crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore pro tui nóminis honóre portávit; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Sermónem feci.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Visum est mihi.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

QUómodò nos effugiémus, si tantam neglexérimus salútem? quæ cùm inítium accepisset enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt in nos confirmáta est, contestante Deo signis, & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs sancti distributiónibus.

℟. *br.* Quanta audívimus, *Et cognóvimus ea! Quanta. ℣. Et patres nostri * narravérunt nobis! * Et. Glória Patri. Quanta. *Ps.* 77.

℣. Patres nostri annuntiavérunt nobis, ℟. Opus quod operátus es in diébus eórum. *Ps.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Notum.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 2.

NOn sumus sicut plúrimi, adulterantes verbum Dei, sed ex sinceritáte,

...nt ex Deo, coram in Christo loquimur. ...br. Ecce lábia mea prohibébo. Ecce lá...a. ℣. Dómine, * tu * Non prohibebo. Patri. Ecce.
Justítiam tuam non di in corde meo: ...itátem tuam & salu...um dixi. *Ps.* 39.

...D NONAM.
...5. a. Evangélii.
...ULUM. 1. *Thess.* 2.
probáti sumus à Deo, ederétur nobis Evan...; ita lóquimur, non ...omínibus placentes ...o qui probat corda
...r. Elóquia Dómini, ...uia casta. Elóquia. ...entum * igne exami... * Elóquia casta. Elóquia. *Ps.* 11.
Ignítum elóquium ...ehementer; ℟. Et ...tuus dilexit illud. ...l.

...I. VESPERAS.
...Ervénimus ad vos in Evangélio Chri...n habentes crescen...i vestræ in vobis ...cári. 2. *Cor.* 10.
...7. c. Cúpidè vole... trádere vobis, non Evangélium Dei, ...m ánimas nostras. ...f. 2.
...1. a. Spem quæ re... pósita est vobis in cœlis, audistis in verbo veritátis Evangélii quod pervénit ad vos. *Col.* 1.

Ant. 2. D. Dignè Evangélio conversámini, in uno spíritu unánimes, collaborantes fidei Evangélii; quia vobis donátum est ut in Christum credátis. *Philip.* 1.

Ant. 3. a. Glória, honor, & pax omni operanti bonum in die cùm judicábit Deus occulta hóminum, secundùm Evangélium meum. *Rom.* 2.

CAPITULUM. *Baruch.* 4.

HIc liber mandatórum Dei, & lex quæ est in ætérnum: Omnes qui tenent eam, pervénient ad vitam, qui autem derelíquérunt eam, in mortem.

Allelúia, allel. ℣. Beáti sumus quia quæ Deo placent, manifesta sunt nobis. Allelúia. *Baruch.* 4.

HYMNUS, CHRISTI. 516.

℣. Suscitávit Dóminus testimónium in Jacob, ℟. Et legem pósuit in Israel. *Ps.* 77.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. *Duplicanda.* Lucas est mecum solus: omnes me dereliquérunt; Dóminus autem mihi ástitit, & confortávit me, ut per me prædicátio impleátur, & áudiant omnes gentes. 2. *Tim.* 4.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

DIE XX.

In Festo

SANCTI CAPRASII,

Presbyteri & Martyris.

Simplex.

De Communi unius Martyris.

Lectio iij.

CAprásius Aginni in Gállia natus, Diocletiáno & Maximiáno Imperatóribus cum declinandæ persecutiónis causâ in spelunca delitésceret, áudiens beátæ Fidis, Vírginis & Mártyris agónem, hujus exemplo animátus ad pugnam, Christum palàm confessus est. Hunc repentè accessit Præses; nomen, genus, & pátriam inquírit. Ille se religióne Christiánum, órdine Sacerdótem, nómine Caprásium respondit. Cùmque nec blandítiis mulcéri, nec ullis posset terróribus inflecti; ungulis laniátus, & toto córpore lacerátus, cápite pléctitur. Corpus ejus Christiáni latenter colligentes, sepultúræ mandavérunt. Ex húmili sepulcro, sanctas levávit Relíquias, & Fidélium veneratióni expósuit in Ecclésia Beátæ Maríæ quam construxit apud Aginnum sanctus Dulcítius Epíscopus, ubi Deus frequéntia operátur mirácula. Plures aras sub ejus nómine Deo sacras habet sanctus Martyr in Diœcési Aniciensi, huncque Parochiális Ecclésia civitátis Craponensis Patrónum agnoscit.

Collecta, Deus à quo constántiam. xiij.

Vesperæ *de Festo sequenti.*

DIE XXI.

In Festo

SS. URSULÆ,

ET SOCIARUM EJUS,

Virginum & Martyrum.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, sub sola Antiph. sequenti.

Ant. 3. a. Quid Dómini bonum est, & quid pulcrum ejus, nisi frumentum electórum, & vinum gérminans vírgines. 2. *Zach.* 9.

[*Ubi fit Duplex-minus sumuntur quinque Antiphonæ è I. Vesperis de Communi Virginum.* lvij.]

Capitulum. 2. *Cor.* 6.

SEparámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis: & ego recípiam vos; & ero vobis in patrem & vos éritis mihi in fílios & fílias dicit Dóminus omnípotens.

HYMNUS.

QUæ turma nuptiálibus
Permulcet aures cánticis,
Testes pudóris íntegri
Cum líliis ferens rosas?

Agnosco

o sponsas Vir-

iâ negábitur
le Galliam,
ılébunt cívibus.
. flammas síde-

res émicat,
ic Ursula
ɛit præstántior.
nortáles thoros,
onso vírgini
:ávit vírgines;
úras mártyres.
imis connúbium
táte néctitur!
ıt hæc fœdera:
dissolvet dies.
bilem turbam,

ılére das novis,
puris ígnibus
ı te péctora.

ditas immacula-
æternum erit:
:onfundentur in
ıalo. *Ps.* 36.
níficat.
E. Infirma mun-
'eus, ut confun-
ut non glorié-
'aro in conspectu
'. 1.
TA, ut infrà ad

CIUM NOCT.
Regem in quo
liæ Sion; * Ve-
'émus. *Ps.* 149.
/eníte, 150.

HYMNUS.

SI quid virgínitas, & benè
pródigum
Vitæ Martyrium vos móvet Ursulam
Clarâ voce ducem dícite
vírginum,
Matrem dícite Mártyrum.
SUBDUCTÆ pátriis cládibus,
hinc fugam
Tentábant pélago, cùm
súbitus ratem
Turbo disjíciens, versùs
inhóspita
Rheni réppulit óstia.
PRÆDÆ certus adest, ac vé-
titâ face,
Obscœnus Scytiæ miles
inæstuat;
Et de classe sibi bárbarus
únicâ
Promittit spólium duplex.
CAPTIVUS-NE decor, vel
Dóminos tremens
Ullo vim rédimet múnere
cástitas?
Ni divínus amor, dócta-
que víncere
Mundum subvéniat fi-
des.
TURPES blandítias, horret
amántium,
Contemnit fúrias, tela
minántium;
Vincit morte suâ, flagí-
tio cohors
Vitam quærere néscia.
O fortes ánimas, quæ nece
líberâ
Invenére malis ómnibus
éxitum,
Et captæ véluti, cássibus
áucupum

Fractis, effúgiunt aves!
Sit rerum Dómino summus honor Patri:
Sit par unígene glória Fílio;
Æternóque sacrum Spirítui melos
Tellus astraque cóncinant. Amen.

Psalmi novem de Feria sub tribus Antiphonis sequentibus. Tres Psalmi sub unaquaque Antiphona.

Ant. 6. F. Tua, Pater, providéntia gubernat; quóniam dedisti & in mari viam, & inter fluctus sémitam firmíssimam, osténdens quóniam potens es ex ómnibus salváre. *Sap.* 14.

Ant. 4. f. Dómine, Deus inter gentes dispersisti nos: exaudi, Dómine, preces nostras, & educ nos propter te. *Baruch.* 2.

Ant. 1. a. Vídeant poténtiam tuam: sicut in conspectu eórum sanctificátus in nobis, sic in conspectu nostro magnificáberis in eis. *Eccli.* 36.

℣. Pertransiérunt de gente in gentem: ℟. Non réliquit Deus hóminem nocére eis. *Ps.* 104.

Lectio j. de Scriptura occurr. tribus in unam junctis.

℟. Vidi stantes super mare, habentes cítharas Dei, & cantantes cánticum Agni, dicentes: * Dómine Deus omnípotens, justæ & veræ sunt viæ tuæ non timébit te, & n ficábit nomen tuum Deus patrum nostri laudábile & gloriósu men tuum in sécula justus es in ómnibu fecisti nobis: * D *Apoc* 15. *Dan.* 3.

Lectio ij.

Ursula, quæ & S Martha, Virgi áliæ plures, in excid tánniæ, de quo Gil piens scripsit, cùm pl eódem teste, transm terras péterent, in sum Germániæ littu tæ sunt. Regiónen flammâ ferróque va Hunni, à quibus h abductæ, cùm h Ursulâ mortem póti pétere, quàm castit ctúram pati, invicto decrevissent, propè niam Aggripínam ad Rheni, pro Christi trucidátæ, Martyrii p retulérunt. Eárum C sepulta sunt Colóni plúrimis nobilitáta r lis, magnâ fidélium ratióne multis abh culis coluntur. Aux britátem loci sanctu ejusdem Ecclésiæ Epi qui singulári erga Mártyres pietáte af ad sacros illárum sæpiùs pernoctábat. è sacris hujus Basíl mulis, plurimæ R

; Gálliæ partes al-
rimas regni Ecclé-
rérunt. Has inter
pignóribus gloriá-
ſia Anicienſis, quæ
ſanctæ Urſúlæ ſo-
:orpus, anno mil-
recentéſimo trigé-
arto ex urbe Co-
ad Anicienſem aſ-
ı religióſè aſſervat
átur.
ıàm pulcra eſt ca-
rátio cum claritáte!
ilis eſt enim me-
líus, * Et in per-
coronáta trium-
incoinquinatórum
ıum præmium vin-
. Hæc eſt victória,
ıcit mundum, fides
* Et. Sap. 4. 1.

Lectio iij.
ı ſancti Joannis
Chriſóſtomi.
de SS. Bernice &
loce Virgin. &c.
aſſe non medíocri
ı ſanctas illas amóre
s : Cùm hoc ígi-
óre coram ipſárum
; procidámus, ipſá-
ápſulas compleċtá-
ıultam enim poſſunt
n Cápſulæ Márty-
ıtinére, quemádmo-
oſſa Mártyrum vim
n habent. Neque
tùm hujus feſtivitá-
iliis étiam diébus iis
ous, eas obſecré-
obteſtémur, ut pa-
trónæ ſint noſtræ. Multam enim fidúciam óbtinent non viventes modò, ſed & mórtuæ, multóque magis cùm ſunt mórtuæ. Jam enim ſtígmata ferunt Chriſti; cùm autem ſtígmata hæc oſténderint, ómnia Regi poſſunt perſuadére. Quando ígitur tantâ illæ virtúte pollent, tantâque apud eum amicítiâ, cum contínuâ velut obſeſſióne ac perpétuâ illárum viſitatióne in familiaritátem nos illárum inſinuavérimus, ipſárum óperâ Dei miſericórdiam impetrémus.

℟. Venérunt de tribulatióne magna; * Et † Lavérunt ſtolas ſuas, & dealbavérunt eas in sánguine Agni. ℣. Elegérunt magis mori, quàm coinquinári; & noluérunt infríngere legem Dei ſanctam. * Et lavérunt. Glória. † Lavérunt. *Apoc.* 7. 1. *Mac.* 1.

Te Deum.

℣. Sacerd. Deus, immaculáta via ejus : ℟. Scutum eſt ómnium ſperántium in ſe. 2. *Reg.* 22.

AD LAUDES.

Ant. DOmine Deus noſter, poſſedérunt nos dómini abſque te : tantùm in te recordémur nóminis tui. *Iſ.* 26.
1. f.

Ant. 2. D. Tráditi ſumus in direptiónem, & in captivitátem; & mortem óm-

nibus natiónibus, in quibus dispersísti nos: & nunc, Dómine, fac secundùm voluntátem tuam. *Tob.* 3.

Ant. 3. c. In sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: nomen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ. *Is.* 26.

Ant. 4. d. Volunt tua mutáre promíssa, & cláudere ora laudántium te; ut apériant ora géntium, & laudent idolórum fortitúdinem. *Esther.* 14.

Ant. 5. a. Cadat virtus eórum in iracúndia tua, qui promittunt se violáre sancta tua, & pollúere tabernáculum nóminis tui. *Judith.* 9.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 3.

SI quis templum Dei violáverit, dispérdet illum Deus, templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

HYMNUS.

QUOT fregit uno cástitas
Inermis hostes prælio!
Quot ímpiis de bárbaris
Fides tróphea rétulit!

NON illécebris blándiens
Mentes voluptas mólliit:
Non sæviens crudélitas,
Præsente letho, térruit.

SIC, Christe, quos tuo reples
Amóre fortes éfficis:
Da córdibus nostris quoque
Pellat timórem cáritas.

TU mors beáta, própriis
Quæ consecrasti sánguine
Tot castitátis hóstias
Et veritátis víctimas.

SIT summa laus summo Patri,
Et par coævo Fílio,
Cum Spíritu qui Vírgines
Puris adúrit ígnibus.
Amen.

℣. Conféssio & pulcritúdo in conspectu Dómini:
℟. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. Vicérunt propter sánguinem Agni, & propter verbum testimónii sui; & non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem: proptéreà lætámini, cœli, & qui habitátis in eis. *Apoc.* 12.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui singulári providéntiâ beátam Ursúlam & sócias ejus ad virginitátis & Martyrii palmam provexísti: da nobis eárum intercessióne, ita vários sǽculi æstus pertransíre, ut ad ætérnæ salútis portum felíciter perveníre mereámur. Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Dómine Deus noster.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Tradíti.

ULUM. *Jerem.* 29.
scio cogitatiónes
ego cógito super
Dóminus cogita-
acis, & non afflic-
it dem vobis finem
ntiam : & invocábi-
& íbitis; & orá-
, & ego exáudiam

r. Anima nostra
Dóminum, * Quó-
otector noster est.
℣. Et in nómine
ejus * sperávimus.
am. Glória. Anima.

opter te, Deus,
ámur totâ die: ℟.
, Dómine, & ne
in finem *Ps.* 43.

SEXTAM.
3. c. In sémita.
ULUM. *Is.* 56.
elégerint quæ ego
lui, & tenúerint fœ-
um, dabo eis in
nea, & in muris
um, & nomen mé-
filiis & filiábus :
sempiternum dabo

r. Iníquè non égi-
n testamento tuo,
. Iníquè. ℣. Et non
etrò * cor nostrum.
estamento. Glória.
Ps. 43.
Dómine, ut scuto
luntátis tuæ, ℟. Co-
nos. *Ps.* 5.

AD NONAM.
Ant. 5. a. Cadat.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi non inquinavérunt vestimenta sua, ambulabunt mecum in albis, quia digni sunt. Qui vícerit, sic vestiétur vestimentis albis, & non delébo nomen ejus de libro vitæ.

℟. *br.* Adducentur Regi vírgines * In lætítia & exultatióne. Adducentur. ℣. Adducentur * in templum Regis. * In lætítia. Glória. Adducentur. *Ps.* 44.

℣. Exultavérunt filiæ Judæ, ℟. Propter judícia, Dómine. *Ps.* 96.

AD II. VESPERAS.

Antiph. de Communi Virg. super Psalmos de Feria. Capitulum, Regnávit. lxiv. *Hymnus.* Si qui virgínitas. *ut suprà.*

℣ Delectavérunt te filiæ regum. ℟. In honóre tuo. *Ps.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. In resurrectióne neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. *Matth.* 22.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

Fit Commem. S. HILARIONIS, *Abb. Ant.* Egrédere. ℣. Potens. xliv. *Collecta*, Da nobis. xlviij.

Die XXII.
In Festo
SANCTI HILARIONIS,
Abbatis
Simplex.
Lectio iij.

Hilárion, Tábathæ in Palestína ortus ex paréntibus infidélibus, Alexándriam missus studiórum causâ, ibi Christiánam suscépit Religiónem. Cùm autem Antónii nomen in Ægypto celebérrimum esset, ejus videndi stúdio in solitúdinem contendit: apud quem duórum méntium spátio commorátus, omnem ejus dídicit vivendi ratiónem. Domum reversus, mórtuis paréntibus, partem facultátum frátribus, partem paupéribus dilargítus est. Necdum quintumdécimum annum egressus, rédiit in solitúdinem: ubi constructâ casâ quæ vix ipsum cáperet, humi super strato júnceo cubábat. Scriptúras sacras, quas tenébat memóriter, post oratiónes & Psalmos quasi Deo præsente recitábat. Paucas ficus & succum herbárum ad victum adhibébat: neque ante solis occásum, étiam diébus festis, aut in gravíssima valetúdine, jejúnium solvébat. Labóre mánuum æmulabátur Ægyptiórum Monachórum disciplínam. Variè à dæmónibus vexátus, eos signo crucis, & nómine Jesu invocatióne superávit. Tandem octogésimum annum agens, multis ædificátis monastériis, editísque miráculis; in morbum íncidit; & morte imminente, sic trepidantem ánimam compellábat: Egrédere ánima mea; quid dúbitas? septuaginta propè annis servísti Christo, & mortem times? Quibus in verbis spíritum exhalávit.

Collecta, Da nobis. xlviij.

Die XXV.
In Festo
SANCTI FRONTONIS,
Primi Petrocorensium
Episcopi.
Semiduplex.
De Communi Pontificum.

In I. Vesp. *Ant sola*, Suscitábo. *Collecta*, Deus, cujus. *infrà.*

Fit Com. SS. Crispini & Crispiniani, *Mart.* *Ant.* Cùm vos óderint. ℣. Viríliter. xvj. *Collecta*, Deus, invisíbilis. xix.

Lectio ij.

Beátus Fronto à viris Apostólicis ordinátus Epíscopus, ex illis fuit quos à Sede Petri in Gálliam missos ad prædicandum Evangélium, váriis in Províncíis illud annuntiasse fert illárum tradítio. Is cum beáto

Geórgio diversas regiónes Christum prædicando peragrávit, multosque paganórum superstitióni erípuit. Geórgio in Velaunórum pártibus remanente, Fronto Petrocorénsium gentem ab idolórum cultu ad veri Núminis cognitiónem revocandam suscépit. Petrocórium ingressus, Christiánam fidem cum summo labóre & incredíbili constántia prædicávit, magnamque cívium multitúdinem ad Christum convertit; tandem post immensos labóres plenus méritis, sanctus Pastor in pace quievit.

Lectio iij.

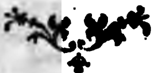
De SS. Crispino & Crispiniano, Martyribus.

Crispínus & Crispiniánus cum beáto Quintíno & sóciis à Románo Pontífice in Gállias missi, Suessiónas venérunt; ubi, cùm multos ad Christi fidem convérterent, comprehensi, sub Rictióvaro Præside post immánia torménta cápite truncáti sunt. De his méntio fit in ómnibus ferè Martyrológiis Ecclésiæ Occidentális. Extructa est Suessióne século sexto sub eórum invocatióne Basílica, in qua Clodobertus Chilperíci regis filius sepultus est. Horum córpora è crypta edúxit sanctus Elígius, eorúmque túmulum mirâ arte decorávit. Sub eórum nómine & patrocínio idem Póntifex Ecclésiam monastérii Solemniacensis, à se in pago Lemovicensi cónditi, consecrandam curávit.

Collecta. Orémus.

Deus, cujus ineffábili misericórdiâ beátus Póntifex Fronto in géntibus evangelizávit investigábiles divítias Christi: da nos ejus intercessióne créscere in sciéntia tua, & in omni ópere bono fructificantes, secundùm Evangélii veritátem coram te ambuláre; Per eumdem.

Pro Com. SS. Crispini & Crispiniani, Mart.
Ant. Beáti. ℣. Multæ. xix.
Coll. Deus invisíbilis. xx.

SOLEMNE-MINU

Omnia de Communi Apostolorum, additis quæ sequuntur. Duplicatur Ant. ad Magníficat. *Collecta*, Deus, qui nos. *infrà.*

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Commentário sancti Hierónymi Presbyteri in Matthæum. *L.* 1. *c.* 10.

SImon Cananæus, ipse est qui in állo Evangelista scríbitur Zelótes; Cana quippe Zelus interpretátur. Thaddæum Apóstolum Ecclesiástica tradit históriа missam Edessam ad Abgarum regem Chosi lé-

mitáte & magnit nominári sunt.

Lecti

Ex libro ejusdem tóribus Ecclesiás

JUdas frater J vam quidem q tem Cathólicis e lam reliquit. Et bro Enoch, qui a est in ea assum nium; à plerisqu tamen auctorität táte jam & usu inter sanctas Scri putátur.

Lectio

Ex libello san Epíscopi, de fe Apostolórum.

mini latè jam fundátam vidérent, martyrium ibi, cursum témporis explentes, beáto certámine consummavérunt; honorificè sepulti à pópulis Christiánis, quos Dómino ipsi genúerant. Quòd quidam putant Simónem Apóstolum unum de Duódecim, ipsum esse qui sub Trajáno crucem passus sit omninò falsum est. Nam & Beda sanctus Présbyter, qui hoc super Acta Apostolórum sentit, Isidórum secútus, in libro Retractatiónum se hoc non bene sensisse reprehendit. Sed & história Ecclesiástica, non de Apóstolo, sed de álio Simóne gesta narrat.

Lectio vij.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem. *c.* 14.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Adhuc módicum, & mundus me jam non videt; vos autem vidétis me. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 76. *n.* 1.

QUia dixerat Dóminus, adhuc módicum, & mundus me jam non videt; vos autem vidébitis me: interrogávit eum de hoc ipso Judas, non ille tráditor ejus qui Iscariótes cognominátus est, sed cujus Epístola inter Scriptúras canónicas légitur: Dómine, quid factum est, quia nobis manifestatúrus es teipsum, & non mundo? Simus cum ipsis tamquam interrogantes discípuli, communemque magistrum audiámus & nos.

Lectio viij. n. 1 & 2.

JUdas enim sanctus, non immundus, nec insectátor Dómini sed sectátor, causam quæsívit quare se non mundo, sed suis manifestatúrus esset Jesus: quare adhuc módicum, & mundus non vidéret eum, ipsi autem vidérent eum. Respondit Jesus, & dixit ei: Si quis díligit me, sermónem meum servábit; & Pater meus díliget eum, & ad eum veniémus, & mansiónem apud eum faciémus. Qui non díligit me, sermónes meos non servat.

Lectio ix.

ECce expósita est causa quare se suis manifestatúrus est, non aliénis, quos mundi nómine appellat; & ipsa est causa quòd hi díligant, illi non díligant. Ipsa causa est de qua facet insonat Psalmus: Júdica me, Deus, & discerne causam meam de gente non sancta. Qui enim díligunt, quia díligunt, deligúntur; qui verò non díligunt, si linguis hóminum loquantur & Angelórum, fiunt æramentum sonans & cymbalum tinniens.

Collecta. Orémus.

DEus, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuisti, da nobis sanctórum tuórum Simónis & Judæ précibus, ut quod Fides cognoscit, spes desíderet, & cáritas apprehendat; Per Dóminum.

DIE XXX.
In Festo
SANCTI LEONIS,
Papæ & Ecclesiæ Doctoris.
Duplex-Minus.
De Communi Doctorum.
In I. Vesp. *fit Commem.*
S. Quintini, Mart.
Ant. Ecce. ℣. In Deo. ix.
Collecta, Benedíctio. *infrà.*

Lectio ij.

LEo, Románus, factus Diáconus, Sixto Pontífici auctor fuit, ne recíperet Juliánum Pelagiánum in communiónem Ecclésiæ subdolè irrepentem, ut sedem amissam recuperáret. Missus in Gálliam, ut dissidentes inter se Albínum & Aétium Romános duces conciliáret, públicâ legatióne revocátur, ut Sixto succéderet. Quatiebátur intérim totus penè orbis christiánus váriis hæreticórum tempestátibus. Orientem Nestoriáni, Occidentem Pelagianórum reliquiæ infestábant. Manichæos qui ex Africa à Vándalis devastáta Romam conflúxerant, cùm cathólicæ communiónis spécie perfidiam suam tégerent, iis præsertim detexit indiciis, quòd Domínicâ die & Fériâ secundâ jejunárent in honórem solis & lunæ, & sánguinem redemptiónis nostræ haurire omninò declinárent. Pelagianórum relíquias extinxit, & de iis ad Ecclésiam redeúntibus ita státuit: Damnent apertis professiónibus suis superbi erróris auctóres; & quidquid in doctrína eórum universális Ecclésia exhórruit, detestentur: omniáque Decréta synodália, quæ ad excisiónem hujus hæréseos Apostólicæ Sedis confirmávit auctóritas, amplecti se, & in ómnibus approbáre, plenis & apertis ac própriâ manu subscriptis protestatiónibus eloquentur.

Lectio iij.

PRiscillanistárum renascentem hæresim, congregátâ in Hispánia Synodo, proscripsit. Præfuit per Legátos Concílio quarto œcuménico apud Chalcédonem celebráto; in quo perlecta est illius ad Flaviánum Epístola de Incarnatiónis mystério, quam ad se missam Galliárum Epíscopi summis láudibus accéperant; & ab ómnibus acclamátum, Petrus per Leónem ita locútus est. Canónum

opugnátor fuit acérrimus; altaque sanctè & utíliter crévit. Clérícum ab exter- Epíscopo, suum in Clem ascríbi; ordinári bímos, solemne baptísma, si pervigílio Paschæ & entecostes, administrári ohíbuit. Epíscopum qui, lictâ suâ civitáte, majóm sedem ambíret, utráue spoliandum esse cénuit. Vóluit ut qui Diáconus ut Sacerdos esset ordinanus, per omnes Officii cleicális órdines proveherétur, ut diuturno dísceret émpore, cujus & doctor sset futúrus. Plúrimis funtus labóribus, multísque uculenter scríptis, cùm Itáiam à Barbarórum vastatióne, & Ecclésiam ab hæreticórum labe vindicasset, explétis in Pontificátu viginti & ámpliùs annis ábiit ad Dóminum, ut habent antiquióra martyrológia ómnia, quarto Idus Novembris, anno quadringentésimo sexagésimo-primo; propter pietátem, erudiriónem, & tot res præclárè gestas, méritò Magni nómine commendátus.

Collecta. Orémus.

DEus, qui beátum Leónem ad sedem Apóstoli tui Petri evectum, & fidei firmitáte, & vitæ integritáte illustrem effecisti; ejus méritis & intercessióne tales Ecclésiæ tuæ próvide pastóres, qui fidélibus tuis sincéræ doctrínæ præbeant alimentum, & rectæ conversatiónis ministrent exemplum; Per Dóminum.

Pro Commem. S. Quintini, Mart. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. xiij.

Collecta. Orémus.

BEnedíctio tua, Deus, ímpleat corda fidélium; ut & dignè Martyris tui Quintini honoríficent passiónem; & remédia salútis æternæ, ejusdem patrocínio consequantur; Per Dóminum.

DIE XXXI.
IN VIGILIA
OMNIUM SANCTORUM.

[*Si venerit in Dominica, Officium fit de Dominica usque ad ℣. tertii Nocturni exclusivè, & dicitur ℣. de Vigilia, ut sequitur. Septima & octava Lectio de Homilia in Evangelium Vigiliæ, divisione factâ ad Asteriscum *. Lectio nona de Homilia in Evangelium Dom. occurrentis, ℟℟℟. ut infrà. Dicitur* Te Deum.

Ad Laudes & Horas, *Psalmi de Dominica, cum Cantico de Vigilia. Commemoratio Dominicæ in Laudibus. Reliqua de Vigilia.*]

¶ *Si Vigilia ista venerit in Feriis, Officium fit ut sequitur.*

AD OFFICIUM NOCT.

Simplex.

Invit. Dóminum, quos amat, arguentem & castigantem, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 3.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

O Vos Deus quos íncola
Totos inundat númine,
Adeste: Vos quondam suos
Tellus reposcit hóspites.

Partos honóres crástina
Vobis dies gratábitur:
Jejúniis hæc æmulis
Luctus émaces éxprimit.

Heu! totus ipse, quantus est
Vitæ tenor jejúnium:
Raptum sibi sponsum sitit
Plorans fides & ésurit.

Sensistis hanc olim famem;
Hæc ipsa, quanquam síngulis,
Non una mors, omnes tamen
Vos fecit esse Mártyres.

Fuit fames: jam Núminis
Haustu beante mens satur
Exultat: O! nobis famem
Haustusque eosdem póscite.

O Sancte sanctórum Deus,
Qui, quos olympo déstinas,
Secas & uris ártifex,
Jugis tibi sit glória. Amen.

Psalmi & Ant. de Feria.

℣. Ostendisti, Deus, pópulo tuo dura; ℟. Potasti nos vino compunctiónis. *Ps.* 59.

Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente, secundâ & tertiâ in unam junctis.

Post j. Lect. ℟. Tamquam aurum in fornáce Deus probávit eos * Et quasi holocausti hóstiam accépit illos. ℣. Alii distenti sunt, álii verò ludibria & vérbera experti, insuper & víncula & cárceres: lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt. * Et quasi. *Sap.* 3. *Hebr.* 11.

Post ij. Lect. ℟. Circuiérunt in melótis, in péllibus caprínis, egentes, angustiáti, afflícti, * Quibus dignus non erat mundus: in solitudínibus errantes, in móntibus & speluncis, & in cavernis terræ. ℣. Deus tentávit eos, & invénit illos dignos se. * Quibus. *Hebr.* 11. *Sap.* 3.

Lectio ix.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap.* 6.

IN illo témpore: Elevátis Jesus óculis in discípulos suos, dicébat: Beáti páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. *offic. c.* 15 & 16.

NOn potest quis prǽmium accípere, nisi legítimè certáverit, nec est

gloriósa victória, nisi fúerint laboriósa certámina. Nonne injustus est, qui antè quærat præmium; quàm certámen fúerit absolútum? Ideóque Dóminus in Evangélio ait: Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Non dixit: Beáti dívites, sed páuperes. Indè íncipit beatitúdo judício divíno, indè ærumna æstimátur humáno. Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolatiónem habébunt. Beáti misericórdes, quóniam ipsis miserébitur Deus. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam, quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Beáti estis cum vobis maledicent hómines, & persequentur, & dicent omne malum adversùm vos propter justítiam. Gaudéte & exultáte quóniam merces vestra copiósa est in cœlo.* Futúram, non præsentem; in cœlo, non in terra mercédem promísit esse reddendam. Quid álibi póscis, quod alibi debétur? Quid præpróperè corónam exigis, ántequàm vincas? Quid detérgere púlverem, quid requiéscere cupis? Quid epulári gestis, ántequàm stádium solvátur? Adhuc pópulus spectat, adhuc athlétæ in scámmate sunt, & tu jam ótium petis? Sed fortè dicas: Cur impii lætantur? cur luxuriantur? cur étiam ipsi non mecum labórant? Quóniam qui non subscripsérint ad corónam, non tenentur ad labórem certáminis: qui in stádium non descénderint, non se perfúndunt óleo, non oblíniunt púlvere. Quos manet glória, expectat injúria.

℟. Beáti éritis, cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquàm malum propter Fílium hóminis: *Gaudéte in illa die, & exultáte: ecce enim †Merces vestra multa est in cœlo. ℣. Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis. * Gaudéte. Glória. †Merces. *Luc.* 6. *Nahum.* 1.

Non dicitur Te Deum, *nisi sit Dominica.*

℣. Sacerd. Castígans castigávit Dóminus: ℟. Hæc porta Dómini: justi intrábunt in eam. *Ps.* 117.

AD LAUDES.

Semiduplex.

Ant. Tentáti sunt Patres 2. D. nostri, ut probarentur si verè cólerent Deum suum. *Judith.* 8

Ant. 7. d. Abraham tentátus est, & per multas tribulatiónes probátus, Dei amícus effectus est. *Judith.* 8.

Ant. 4. D. Sic Isaac, sic Jacob, sic Móyses, & omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes transiérunt fidéles. *Judith.* 8.

Canticum. *Eccli.* 2.

FIli, accédens ad servitútem Dei, sta in justítia & timóre, * & præpara ánimam tuam ad tentatiónem.

Déprime cor tuum, & sústine, * inclína aurem tuam & súscipe verba intelléctûs.

Et ne festínes in témpore obductiónis; * sústine sustentatiónes Dei.

Conjúngere Deo, & sústine * ut crescat in novíssimo vita tua.

Omne quod tibi applícitum fúerit áccipe, & in dolóre sústine * & in humilitáte tua patiéntiam habe.

Quóniam in igne probátur aurum & argentum; * hómines verò receptíbiles in camíno humiliatiónis.

Ant. 8. G. Lex & prophétæ usque ad Joannem: à diébus autem Joannis Baptistæ usque nunc, regnum cœlórum vim pátitur. *Luc.* 8. *Matth.* 11.

Ant. 5. a. Opórtuit pati Christum; & ità intráre in glóriam suam. *Luc.* 24.

Capitulum. *Hebr.* 12.

IN disciplína perseveráte: tamquam filiis vobis offert se Deus; quis enim filius quem non córripit pater? Quod si extrà disciplínam estis, cujus partícipes facti sunt omnes: ergo adúlteri, & non filii estis.

Hymnus.

QUÆ! quanta nubes térrium
Imposta nostro vértici!
Clamant fide, factis viam
Quâ subsequámur índicant.

Venale cœlum per famem
Sitimque, fletus & probra,
Per damna, morbos & neces
Vis, dura vis cœlum rapit.

O fata Sanctórum! leves
Pœnas at ipsi júdicant,
Quæ sempiternæ cónferunt
Sublime pondus glóriæ.

Nos pondus ut quid ínvidum
Partes in adversas rapit,
Vetatque torpor dégener
Audére digna Pátribus?

Piacularis óbvios
Pugnæ labóres ággredi
Nunc tempus: obstantes moras
Fortis pati rumpat fides.

Qui dat fidem, qui pérficit
Dux Christus ipse prælii
Spectétur: affixum cruci
Spectasse, jam triumphus est.

¶ O Sancte sanctórum Deus,
Qui, quos olympos déstinas,
Secas & uris ártifex,
Jugis tibi sit glória.
Amen.

℣. Multæ tribulatiónes [ju]stórum; ℟. Et de ómni[bu]s his liberábit eos Dó[m]inus *Ps.* 33.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Tribulátio pa[tie]ntiam operátur, patiéntia [au]tem probatiónem, pro[ba]tio verò spem, spes au[te]m non confundit. *Rom.* 5.

[C]OLLECTA, Orémus.

DOmine Deus noster, multíplica super nos [gr]átiam tuam, & quorum [pr]ævenímus glorióſa solém[ni]a, tribue patiéntiam in [n]ovis experimento tribu[la]tiónis æmulári, ut perpé[tu]is eórum gáudiis sociári [m]ereámur; Per Dóminum [n]ostrum.

AD HORAS.

Duplex-Minus.

In fine Hymnorum, *Doxologia:*

¶ O Sancte, *ut suprà ad [La]udes.*

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Tentáti sunt.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus ipse, * & tentátus per [om]nia. *Hebr.* 2.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Abraham.

[C]APITULUM. *Hebr.* 11.

[F]Ide óbtulit Abraham Isaac, cùm tentarétur, [et] unigénitum offerébat qui [su]scéperat repromissiónes: [a]d quem dictum est: Quia in Isaac vocábitur tibi semen; árbitrans quia & à mórtuis suscitáre potens est Deus, undè eum & in parábolam accépit.

℟. *br.* Acceptábis, Dómine, * Sacrifícium justítiæ Acceptábis. ℣. Oblatiónes * & holocausta. * Sacrifícium. Glória. Acceptábis.

℣. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus; ℟. Cor contritum & humiliátum, Deus, non despícies. *Ps.* 50.

AD SEXTAM.

Ant. 4. D. Sic Isaac.

Capitulum. *Jac.* 5.

EXemplum accípite, fratres, éxitûs mali, labóris & patiéntiæ, prophétas, qui locúti sunt in nómine Dómini: Ecce beatificámus eos qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis, & finem Dómini vidístis, quóniam miséricors Dóminus & miserátor.

℟. *br.* Euntes * ibant & flebant. Euntes. ℣. Mittentes sémina sua. * Ibant. Glória. Euntes.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Opórtuit.

Capitulum. *Hebr.* 2.

VIdémus Jesum propter passiónem mortis glóriâ & honóre coronátum,

ut grátia Dei pro ómnibus gustáret mortem. Decébat enim eum propter quem ómnia, & per quem ómnia, qui multos filios in glóriam addúxerat, auctórem salútis eórum per passiónem consummáre.

℟. *br.* Minuisti eum paulò minùs ab Angelis: * Glóriâ & honóre coronasti eum. Minuisti. ℣. Et constituisti eum * super ópera mánuum tuárum. * Glória. Glória Patri. Minuisti. *Ps.* 8.

℣. De torrente in via bibet; ℟. Proptéreà exaltábit caput. *Ps.* 109.

FESTA NOVEMBRIS.

DIE I.

IN FESTO OMNIUM SANCTORUM.

ANNUALE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 3. a. FUi in spiritu; & ecce sedes pósita erat in cœlo, & supra sedem sedens. *Apoc.* 4.

Ant. 4. E. Vidi, & ecce in médio throni Agnum stantem tamquam occisum. *Apoc.* 5.

Ant. 7. a. Audivi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, & animálium, & seniórum; & erat númerus eórum míllia míllium. *Apoc.* 5.

Ant. 1. f. Vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus, & tribubus, & pópulis, & linguis. *Apoc.* 7.

Ant. 5. C. Stabant ante thronum, & in conspectu Agni; & clamábant voce magnâ, dicentes: Salus Deo nostro qui sedet super thronum, & Agno. *Apoc.* 7.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

ACcessistis ad Sion montem, & civitátem Dei viventis Jerúsalem cœlestem & multórum míllium Angelórum frequéntiam, & Ecclésiam primitivórum, qui conscripti sunt in cœlis, & júdicem ómnium Deum, & spíritus justórum perfectórum, & testamenti novi mediatórem Jesum.

℟. Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ, Dómine; * Et torrente voluptátis tuæ potábis eos, † Quóniam apud te est fons vitæ. ℣. Agnus qui in médio throni est, reget illos, & dedúcet eos ad vitæ fontes. * Et. Glória. † Quóniam. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Ps.* 35. *Apoc.* 7.

HYMNUS.

CŒLO quos eádem glória consecrat,
Terris vos eádem concélebrat dies:

Læti vestra simul præmia pángimus,
Duris parta labóribus.
JAM vos pascit amor, nudaque Véritas:
De pleno bíbitis gáudia flúmine:
Illic perpétuam mens sátiat sitim
Sacris ébria fóntibus.
ALTIS secum hábitans in penetrálibus
Se Rex ipse suo contúitu beat;
Illabensque, suî pródigus, íntimis
Sese méntibus ínserit.
ALTARI médio, cui Deus ínsidet,
Agni fumat adhuc innócuus cruor;
Quæ mactáta Patri se semel óbtulit,
Se jugis litat hóstia.
PRONIS turba senum cérnua fróntibus,
Inter tot rútili fúlgura lúminis,
Regnánti Dómino dévovet áurea,
Quæ ponit, diadémata.
GENTIS innúmeræ, conspícuæ stolas
Agni purpúreo sánguine cándidas,
Palmis læta cohors, cánticis æmulis
Ter sanctum célebrant eum.
SIT laus summa Patri, summaque Fílio:
Sit par sancte tibi laus quoque Spíritus,
Qui das pro méritis, óptimus árbiter,
Te totum simul ómnibus.
Amen.

℣. Dómine, in justítia tua exaltabuntur; ℟. Quóniam glória virtútis eórum tu es. *Ps.* 88.

Ad Magníficat.

Ant. I. *Duplicanda.* Quos Deus prædestinávit, hos & vocávit; & quos vocávit, hos & justificávit: quos autem justificávit, illos & glorificávit. *Rom.* 8.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Feria.

Ant. 8. G. Nox ultrà non erit, & non egébunt lúmine lucernæ, neque lúmine solis; quóniam Dóminus Deus illuminábit illos. *Apoc.* 22.

HYMNUS, GRATES, *cum* DOXOLOGIA FONS sanctitátis, *ut infrà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. D. Sérvient Dómino, & vidébunt fáciem ejus; & nomen ejus in fróntibus eórum. *Apoc.* 22.

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Deum qui glorificátur in concílio Sanctórum, * Veníte, adorémus. *Ps.* 88.

Ps. 94. Veníte. 150.

MNUS.
ıcti próceres, vos
erûm chori,
quot habet régia
ipes,
nunc date vestris
júngere cántibus.
nte álios, glória
ûm,
rgo parens fulget
ribus;
que sevérum
pígnore Júdicem.
Spirítuum mille
throno;
cta ferunt vota
tium:
rista profundo
úmine mérgitur.
núntia vox, or-
d últimas,
vox résonans
uit plagas,
es duodéni
átibus ássident.
ırpúrei sánguine
yres,
iveæ péctore Vír-
,
ándida fundunt
lília cum rosis.
ère suos Præpósiti
s,
súpero Númine
ùs:
vêre, serénus
git lácrymas Pater.
ncta fluunt, má-
laus Patri:
lum réparat, má-
Fílio:
péctora flagrant,
máxima flámini.
nen.

IN I. NOCTURNO.

Ps. 1. Beátus vir, qui non ábiit. 2.

Ant. 5. C. Ecce servi mei, dicit Dóminus, lætabuntur, & laudábunt præ exultatióne cordis. *Is.* 65.

Ps. 32. Exultáte, justi, in Dómino. 88.

Ant. 6. C. Habitábunt in Jerúsalem, & anathéma non erit ámpliùs; sed sedébit Jerúsalem secúra. *Zach.* 14.

Divis. Psal. 32. Beáta gens. 89.

Ant. 7. d. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio & vox laudis; salus autem in sempitérnum erit. *Is.* 51.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte, justi; ℟. Et gloriámini, omnes recti corde. *Ps.* 31.

LECTIO j.

Ex libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli. *cap.* 4.

Ecce sedes pósita erat in cœlo, & supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis, jáspidis & sárdinis: & iris erat in circúitu sedis, símilis visióni smarágdinæ: & in circúitu sedis sedília viginti quátuor; & super thronos viginti quátuor senióres sedentes, circumamícti vestiméntis albis, & in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fulgúra, & voces, & tonítrua, & septem lam-

pades ardentes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspectu sedis, tamquam mare vítreum símile crystallo; & in médio sedis, & in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis antè & retrò. Et ánimal primum símile leóni, & secundùm ánimal símile vítulo, & tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, & quartum ánimal símile áquilæ volanti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas; & in circúitu & intùs plena sunt óculis; & réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus omnípotens, qui erat, & qui est, & qui ventúrus est.

℟. Grátias ágimus tibi, Dómine, Deus omnípotens, qui es, & qui eras, & qui ventúrus es; * Quia regnasti, & advénit tempus réddere mercédem servis tuis, & Sanctis. ℣. Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, & Sancti tui benedícant tibi. * Quia. Glória. * Quia. *Apoc.* 11. *Ps.* 144.

Lectio ij. *cap.* 5.

Et vidi in déxtera sedentis super thronum, librum scriptum intùs & foris, signátum sigillis septem, & vidi Angelum fortem, prædicantem voce magnâ: Quis est dignus aperíre librum, & sólvere signácula ejus? Et nemo póterat, neque in cœlo, neque in terra, neque subtus terram, aperíre librum, neque respícere illum. Et ego flebam multùm; quóniam nemo dignus inventus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi: Ne fléveris; ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, & sólvere septem signácula ejus. Et vidi, & ecce in médio throni & quátuor animálium, & in médio seniórum, Agnum stantem tamquam occísum, habentem córnua septem, & óculos septem, qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, & accépit de déxtera sedentis in throno librum. Et cùm aperuisset librum, quátuor animália, & viginti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habentes singuli cítharas, & phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum.

℟. Data sunt Angelo incensa multa, ut daret de oratiónibus Sanctórum ómnium super altáre quod est ante thronum Dei: * Et ascendit fumus incensórum de oratiónibus Sanctórum coram Deo. ℣. Oculi Dómini super justos, & aures ejus in preces eórum. * Et. Glória. * Et. *Apoc.* 8. *Ps.* 33.

Lectio iij.

ET cantábant cánticum novum, dicentes: Dignus es, Dómine, accípere librum, & aperíre signácula ejus; quóniam occísus es, & redemisti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne; & fecisti nos Deo nostro regnum, & sacerdótes: & regnábimus super terram. Et vidi, & audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, & animálium, & seniórum; & erat númerus eórum míllia míllium, dicentium voce magnâ: Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cœlo est, & super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eo; omnes audívi dicentes: Sedenti in throno, & Agno, benedíctio, & honor, & glória, & potestas in sécula seculórum. Et quátuor animália dicébant: Amen: Et viginti quátuor senióres cecidérunt in fácies suas, & adoravérunt viventem in sécula seculórum. Tu autem.

℟. Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, & qui timétis Deum, pusilli & magni; * Quóniam regnávit Dóminus Deus noster ómnipotens: † Gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei. ℣. Exultáte, justi, in Dómino: rectos decet collaudátio. * Quóniam. Glória. † Gaudeámus. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Apoc.* 16. *Ps.* 32.

IN II. NOCTURNO.

Ps. 33. Benedícam Dóminum. 100.

Ant. 3. *à.* Omnes Sancti in manu Dei sunt; & qui appropinquant pédibus ejus, accípient de doctrína illíus. *Deut.* 33.

Divis. Ps. 33. Veníte, filii. 100.

Ant. 1. D. Qui cónfidunt in Dómino, intellígent veritátem; quóniam donum & pax est electis ejus. *Sap.* 3.

Ps. 35. Dixit injustus. 74.

Ant. 2. D. Dátio Dei pérmanet justis, & profectus illíus succéssus habébit in ætérnum. *Eccli.* 11.

℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: ℟. Pópulus quem elégit in hæreditátem sibi. *Ps.* 32.

Lectio iv.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. V. in Festo Omnium Sanctorum. n. 1 *&* 2.

FEstíva nobis est dies, & inter præcípuas solemnitátes hodierna solémnitas numerátur. Nó-

vimus festivitátem ómnium Sanctórum dici & esse, quam hódie celebrámus: Omnium inquam: sive cœléstium, sive terréstrium. Sicut enim Sancti de cœlo: & sunt Sancti de terra: itemque eórum qui de terra sunt, quidam adhuc in terra, áliqui jam in cœlo. Celebrátur ergo festívitas ómnium horum commúniter, sed fórsitan non unifórmiter. Nec modò dico, quia álius ália sánctior, sed quòd áliter atque áliter Sanctos dici, & verè dici inveniámus. Et fortè inter Angelos atque hómines assignári possit ista divérsitas sanctitátis páriter & celebritátis. In Angelis enim honoranda benígnitas Dei, non ad pœniténtiam abdúcens, sed abdúcens ab ómnibus, quibus pœniténtia deberétur; non erípiens à tentatióne, sed à tentatióne consérvans. Aliud sanè in his sanctitátis genus, & próprio modo vidébitur honorandum, qui venérunt ex magna tribulatióne; qui post multos agónes jam nunc triumphant in cœlis coronáti, quóniam legítimè certavérunt. Est ne adhuc Sanctórum áliquod tértium genus? Est, sed occultum. Sunt enim Sancti qui adhuc mílitant, adhuc pugnant: currunt adhuc, necdum comprehendérunt. Hæc nimírum divérsitas appellatiónis in nómine sanctitátis: ut álii quidem jam secundùm consummatiónem Sancti vocentur, álii juxta solam adhuc prædestinatiónem.

℟. Hi omnes testimónio fidei probáti sunt: * Ideóque & nos tantam habentes impósitam nubem téstium, † Per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen. ℣. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adepti, viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt. * Ideóque. Glória. † Per. *Hebr.* 11 & 12. *Eccli.* 44.

LECTIO V. *n.* 5.

AD quid Sanctis laus nostra? ad quid glorificátio nostra? ad quid nostra hæc ipsa solémnitas? Quò eis terrénos honóres, quos juxta verácem Fílii promissiónem honoríficat Pater cœlestis? Quò eis præcónia nostra? Pleni sunt. Prorsus ita est, dilectíssimi: bonórum nostrórum Sancti non egent, nec quidquam eis nostra devotióne præstátur. Planè, quòd eórum memóriam venerámur, nostrâ ínterest, non ipsórum. Vultis scire quantùm ínterest nostrâ? Ego in me, fáteor, ex hac recordatióne séntio desidérium véhemens inflammári, ut eórum tam optábili societáte fruámur,

mereámur concíves & ıtubernáles esse spirí-ım beatórum, miscéri tui Patriarchárum, cú-s Prophetárum, senátui ɔstolórum, Mártyrum rcítibus numerósis, Con-órum collégiis, Vírgi-n choris; in ómnium ique cólligi & collætári ımunióne Sanctórum.

ı℟. Datæ sunt illis síngu-tolæ albæ; & dictum est ; ut requiéscerent adhuc ıpus módicum, * Donec npleantur conservi eó-n & fratres eórum. ℣. E-: Dómine, de custódia mam meam ad confiten-n nómini tuo: me ex-ltant justi, donec retrí-as mihi. * Donec. Gló-. * Donec. *Apoc. 6. Ps.* ı.

Lectio vj. *n. 6.*

Ræstolátur nos Ecclésia illa primitivórum, & glígimus: desíderant nos ıcti, & parvipéndimus: ɔectant nos Justi, & dis-ıulámus. Excitémur ali-ando, fratres: resurgá-ıs cum Christo, quærá-ıs quæ sursum sunt: quæ rsum sunt sapiámus. De-.erémus desiderantes nos, operémus ad præstolantes ıs, expectantes nos votis æoccupémus animórum. :ce nihil in hac nostra mmunióne securitátis, ni-l perfectiónis, nihil quié-: & tamen hîc quoque quàm bonum & quàm ju-cundum habitáre fratres in unum! Quidquid enim, sive intérius, sive extériùs, molestum occurrit, ipso útique tam germanórum consórtio fratrum, cum quibus est nobis cor unum & ánima una in Deum, to-lerabílius invénitur. Quàm dúlcior erit, quàm delecta-bílior, quàm beátior únio, ubi nulla suspício esse póte-rit, nulla dissensiónis occá-sio, ubi omnes perfecta cá-ritas indissolúbili fœdere colligábit!

℟. Dóminus Deus servos suos vocábit nómine álio; * Quia oblivióni tráditæ sunt angústiæ prióres. ℣. Mors ultrà non erit: neque luctus, neque clamor, ne-que dolor erit ultrà.; *Quia. Glória. * Quia. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Is.* 63. *Apoc.* 21.

In III. Nocturno.

Ps. 36. Noli æmulári in malignántibus. 60.

Ant. 4. E. Benedictus Deus qui secundùm miseri-córdiam suam magnam re-generávit nos in hæredi-tátem incorruptíbilem. 1. *Petr.* 1.

Divis. Ps. 36. Novit Dó-minus. 61.

Ant. 8. G. Dignos nos fecit in partem sortis Sanc-tórum in lúmine, & trans-tulit in regnum Filii dilec-tiónis suæ. *Coloss.* 1.

Altera Divis. Ps. 36. Os justi meditábitur. 61.

Ant. 6. F. Nos omnes, reveláta fácie, glóriam Dómini speculantes, in eamdem imáginem transformámur à claritáte in claritátem. 2. *Cor.* 3.

℣. Illúminans tu mirabíliter, Dómine, ℟. A móntibus ætérnis. *Ps.* 75.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum. *c.* 5.

IN illo témpore; Videns Jesus turbas, ascendit in montem: & cùm sedisset, accessérunt ad eum discípuli ejus; & apériens os suum, docébat eos, dicens: Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Comment. in c. 5. *Matth.*

BEáti páuperes spíritu, hoc est quod álibi légimus: & húmiles spíritu salvábit. Ne quis autem putáret paupertátem quæ nonnunquam necessitáte portátur, à Dómino prædicári, adjunxit, spíritu; ut humilitátem intellígeres, non penúriam. Beáti páuperes spíritu, qui propter Spíritum sanctum voluntáte sunt páuperes. Unde super hujuscémodi paupéribus & Salvátor noster per Isaíam lóquitur: Dóminus, unxit me; propter quod evangelizáre paupéribus [illegible] Beáti mites, quóniam [illegible] possidébunt terram, [illegible] terram Judæ, nec ter[illegible] istíus mundi; non ter[illegible] maledíctam, spinas & tri[illegible]bulos afferentem, qu[illegible] crudelíssimus quisque [illegible] bellátor magìs póssidet; sed terram quam Psalmista desíderat, dicens: Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℟. Deus qui dives est in misericórdia, propter nímiam caritátem suam qua diléxit nos, convivificávit nos, * Et. † Consedére fecit in cœléstibus in Christo Jesu; ut osténderet abundántes divítias grátiæ suæ. ℣. Addent mites in Dómino lætítiam, & páuperes hómines in Sancto Israel exultábunt, dicit Dóminus qui redémit. *Et. Glória. Patri. † Consedére. *Ephes.* 2. *Is.* 29.

Lectio viij.

BEáti qui lugent, quóniam ipsi consolabuntur. Luctus hîc non mortuórum pónitur commúni lege natúræ, sed peccátis & vítiis mortuórum. Sic flevit & Sámuel Saulem; quia pœnituérat Deum quòd unxisset eum regem super Israel. Sic & Paulus Apóstolus flere ac lugére se dicit eos qui post fornicatiónem & immundítiam non egérunt pœniténtiam. Beáti qui esúriunt &

justítiam. Non no-
ficit velle justítiam,
ıstítiæ patiámur fa-
ut sub hoc exemplo
àm nos satis justos,
nper esuríre justítiæ
intelligámus. Beáti
:ordes. Misericórdia
ılùm in eleemósynis
itur, sed in omni
ɔ fratris, si alter al-
ɔnera portémus.
Repléti sumus miseri-
tuâ, Dómine; &
rimus, & delectáti
: * Lætáti sumus pro
quibus nos humiliaf-
nis quibus vídimus
℣. Momentáneum &
bulatiónis nostræ su-
ɔdum in sublimitáte
m glóriæ pondus ope-
n nobis. * Lætáti.
* Lætáti. *Ps.* 89.
4.

LECTIO IX.

i mundo corde, quó-
m ipsi Deum vidé-
Quos non árguit con-
a ulla peccáti. Mun-
ındo corde conspíci-
emplum Dei non po-
e pollútum. Beáti pa-
qui primùm in corde
deinde & inter fratres
ıtes pacem fáciunt.
enim prodest álios
pacári, cùm in tuo
sint bella vitiórum!
ui persecutiónem pa-
propter justítiam. Si-
r áddidit, propter jus-
: multi enim persecu-

tiónem propter sua peccáta patiuntur, & non sunt justi.

℟. Redemisti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, & linguâ, & pópulo, & natióne; * Et † Fecisti nos Deo nostro regnum & sacerdótes: & regnábimus. ℣. Dux fuisti in misericórdia tua pópulo quem redemisti & portasti eum in fortitúdine tua ad habitáculum sanctum tuum. * Et fecisti nos. Glória. † Fecisti. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. *Apoc.* 5. *Exod.* 15.

Te Deum.

℣. SACERD. Lætámini, justi, in Dómino; ℟. Et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus. *Ps.* 96.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. Agnus Dóminus dominórum est, & Rex regum; & qui cum illo sunt, vocáti, electi, & fidéles. *Apoc.* 17.

Ant. 2. D. Lavérunt stolas suas, & dealbavérunt eas in sánguine Agni; ídeo sunt ante thronum Dei. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Qui sedet in throno, habitábit super illos: non esúrient neque sítient ámpliùs. *Apoc.* 7.

CANTICUM. *Sag.* 10.

Reddidit justis Sapiéntia mercédem labórum suórum, * & deduxit illos in via mirábili.

Et fuit illis in velamento diéi, * & in luce stellárum per noctem.

Tránstulit illos per mare rubrum, * & transvexit illos per aquam nimiam:

Inimícos autem illórum demersit in mare; * & ab altitúdine inferórum eduxit illos.

Ideo justi tulérunt spólia impiórum; * & decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, & victrícem manum tuam laudavérunt páriter:

Quóniam Sapiéntia apéruit os mutórum; * & linguas infántium fecit disertas.

Et dicitur per Octavam.

Ant. 8. G. Benedícite Dóminum, omnes electi ejus: ágite dies lætítiæ, & confitémini illi. *Tob.* 13.

Ant. 7. *d.* Hymnus ómnibus Sanctis ejus, filiis Israël, pópulo appropinquanti sibi: glória hæc est ómnibus Sanctis ejus. *Ps.* 148 & 149.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

DEus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det vobis spíritum sapiéntiæ & revelatiónis in agnitióne ejus; illumináros óculos cordis vestri; ut sciátis quæ sit spes vocatiónis ejus, & quæ divítiæ glóriæ hereditátis ejus in Sanctis.

HYMNUS.

HYmnis dum résonat [illegible]ria Cœlitûm,
Hîc flemus pátriis finib[illegible] éxules:
Hîc suspensa tenémus
Mutis cántibus órgana.

QUANDO mens mísero libera cárcere
Se vestris sóciam cœtibus ínseret;
Et calígine pulsâ,
Cœli lucem habitábimus!

OBSCURÆ fúgient mentis imágines,
Cùm stantes própiùs lúminis ad jubar,
Nos Verum sine nube
Ipso in fonte vidébimus.

NOBIS, sancta cohors, sis bona: flúctibus
Luctantes médiis, quos modo réspicis,
Da portus, duce Christo,
Da contíngere prósperos.

A QUO cuncta fluunt, máxima laus Patri:
Qui mundum réparat, máxima Fílio:
Et quo péctora flagrant,
Sit laus máxima Flámini.
Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória: ℟. Lætabuntur in cubílibus suis. *Ps.* 149.

Ad Benedictus.

Ant. 6. F. *Duplicanda.* Fulgébunt justi, judicábunt natiónes, & dominabuntur pópulis; & regnábit Dóminus illórum in perpétuum. *Sap.* 3.

ECTA. Orémus.
ipotens sempiterne
us, qui nos ómnium
um tuórum mérita
a tríbuis celebritáte
i: quæsumus, ut de-
m nobis tuæ propi-
s abundántiam, mul-
s intercessóribus,
s; Per Dóminum.

HORAS.
ne Hymnorum, Do-
IA,
s sanctitátis, ô Deus,
igna merces es nimis,
a Sanctórum quies,
ibi sit glória.
Amen.
mi de Dominica.

PRIMAM.
. 1. D. Agnus.
t. br. ℣. Qui factus
is à Deo, * sanctifi-
: redémptio. 1. *Cor.* 1.
CANON.
oncílio Tridentino.
63. *Sess.* 25. *Decret.*
ocatione Sanctorum.
ndat sancta Synodus
omnibus docendi mu-
aramque sustinénti-
ut fidéles diligenter
int, docentes eos,
s, unà cum Christo
ites, oratiónes suas
mínibus Deo offerre,
a atque útile esse sup-
r eos invocáre.

TERTIAM.
. 2. D. Lavérunt.

CAPITULUM. *Dan.* 7.

Ecce cornu béstiæ faciébat bellum adversùs Sanctos, & prævalébat eis, donec venit Antiquus diérum: & judícium dedit Sanctis Excelsi; & tempus advénit, & regnum obtinuérunt Sancti.

℟. *br.* Confiteantur tibi, Dómine, * ómnia ópera tua. * Allelúia, allelúia. Confiteantur. ℣. Et sancti tui * benedícant tibi. * Allelúia. Glória. Confiteantur.

℣. Glóriam regni tui dicent; ℟. Et poténtiam tuam loquentur. *Ps.* 144.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Qui sedet.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 6.

Inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos; & ero illórum Deus, & ipsi erunt mihi pópulus.

℟. *br.* Lætentur omnes * qui sperant in te, Dómine. * Allelúia, allelúia. Lætentur. ℣. In ætérnum exultábunt, * & habitábis in eis. * Allelúia. Glória. Lætentur.

℣. Gloriabuntur in te, Dómine, ℟. Omnes qui díligunt nomen tuum. *Ps.* 5.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Hymnus.

CAPITULUM. *Isaïæ.* 65.

Ecce ego creo cœlos novos & terram novam; & non erunt in memória prióra, & non ascendent

super cor; sed gaudébitis & exultábitis usque in sempitérnum.

℟. *br.* Beáti qui hábitant * in domo tua, Dómine. * Allelúia, allelúia. Beáti. ℣. In sécula seculórum * laudábunt te. * Allelúia. Glória. Beáti. *Ps.* 83.

℣. Vox exultatiónis & salútis ℟. In tabernáculis justórum. *Ps.* 117.

AD II. VESPERAS.

Ps. 109. Dixit Dóminus. 22.

Ant. 4. E. BEnedíctus Deus, qui elégit nos in Christo, ut essémus sancti & immaculáti in conspéctu ejus in caritáte. *Ephes.* 1.

Ps. 115. Crédidi, propter quod locútus sum. 102.

Ant. 1. D. Ipsíus sumus factúra, creáti in Christo Jesu in opéribus bonis quæ præparávit Deus, ut in illis ambulémus. *Ephes.* 2.

Ps. 121. Lætátus sum. 64.

Ant. 3. a. Prædestinávit nos in adoptiónem filiórum, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in dilécto Fil o suo. *Ephes.* 1.

Ps. 125. In convertendo Dóminus. 45.

Ant. 6. F. Fílii Dei sumus, herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut & conglorificémur. *Rom.* 8.

Ps. 136. Super flúmina Babylónis. 46.

Ant. 7. a. Fílii sanctorum sumus; & vitam illam expectámus, quam Deus datúrus est his qui fidem suam nunquam mutant ab eo. *Tob.* 2.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 1.

SEcundùm eum qui vocávit vos, Sanctum; & ipsi in omni conversatióne sancti sitis, quóniam scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum.

Allelúia, allelúia. ℣. Oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hóminis ascendit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum. Allelúia. 1. *Cor.* 2.

HYMNUS, Cœlo quos eádem. *ut in I. Vesperis.*

℣. In lúmine tuo vidébimus lumen: ℟. Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, Dómine. *Ps.* 35.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. *Duplicanda.* Scimus quóniam cùm apparúerit símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sícuti est. Allelúia. 1. *Joan.* 3.

COLL. *ut suprà ad Laud.*

Post Benedicámus, *nisi sit Sabbatum, dicuntur Vesperæ de Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum, ut infrà.*

Si sit Sabbatum, fit Comm. Dom. occurrentis.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica; reliqua ut heri.

DIE II.

IN COMMEMORATIONE

OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM.

SOLEMNE-MINUS.

¶ *Si hæc Solemnitas occurrat in Dominica, transfertur in Feriam II. & tunc post Vesperas Dominicæ, dicuntur Vesperæ de Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum.*

Vesperæ & reliquum Officium inchoantur absolutè sine Deus, in adjutórium; *& in fine omnium Psalmorum & Canticorum, loco* Glória Patri, *dicitur,* Réquiem æternam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

AD VESPERAS.

Ps. 114. Dilexi, quóniam exáudiet Dóminus. 44.

Ant. 8. G. PRæcépit Deus Adæ, dicens: De ligno sciéntiæ boni & mali ne cómedas. *Gen.* 2.

Ps. 119. Ad Dóminum, cùm tribulárer. 64.

Ant. 2. D. In quocumque die coméderis ex eo, morte moriéris. *Gen.* 2.

Ps. 120. Levávi óculos meos. 45.

Ant. 1. D. Invídiâ diáboli mors introivit in orbem terrárum. *Sap.* 2.

Ps. 129. De profundis clamávi. 85.

Ant. 4. E. Múlier tulit de fructu, & comédit, deditque viro suo qui comédit. *Gen.* 3.

Ps. 137. Confitébor tibi, Dómine... quóniam audísti. 102.

Ant. 3. b. Adæ dixit Deus: Quia comedisti de ligno, in sudóre vultûs tui vescéris pane, donec revertáris in terram de qua sumptus es. *Gen.* 3.

Capitulum & Hymnus non dicuntur.

℟. Per unum hóminem * Peccátum in hunc mundum intrávit, & per peccátum mors, & ita in omnes

hómines mors pertransívit.

℣. Judícium mortis à Dómino omni carni. * Peccátum. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Rom.* 5. *Eccli.* 41.

℣. Homo vanitáti símilis factus est : ℟. Dies ejus sicut umbra prætereúnt. *Ps.* 143.

Ad Magníficat.

Ant. 8. d. *Duplicanda.* Ibit homo in domum æternitátis suæ ; pulvis in terram suam undè erat, & spíritus ad Deum, qui dedit illum. *Eccli.* 12.

Post Antiphonam dicitur, Dóminus vobiscum.

Collecta, Fidélium, *ut infrà ad Laudes, & post integram conclusionem, dicitur,*

Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Requiescant in pace.

℟. Amen.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà. 540.

Psalmi de Feria.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum cui omnes vivunt, * Veníte, adorémus. *Luc.* 20.

Ps. 94. Veníte. *in cujus fine, loco* Glória Patri, *dicitur,*

Réquiem æternam dona eis, Dómine ; & lux perpétua lúceat eis.

In I. Nocturno.

Ps. 5. Verba mea áuribus. 74.

Ant. 1. a. Homo natus de mulíere, bre témpore, replét misériis. *Job.* 14.

Ps. 6. Dómine róre tuo. 47.

Ant. 4. f. Cùi fúerit, non resu nec atterátur co 14.

Ps. 12. Usque mine, oblivíscér nem. 66.

Ant. 2. D. S ánimæ nihil falli que hómini juxtà *Prov.* 24.

℣. Te decet Deus, in Sion ; omnis caro vénie

Pater noster. *S*

Altâ voce, ℣. indúcas in tentati

℟. Sed libera n

Lectiones legun Benedictionibus, tur Tu autem *in*

Lectio

De Epístola primâ li Apóstoli ad Co

Cap. 15

SI Christus quòd résurre tuis, quón dam dicunt in v niam resurréctic rum non est ? Si surréctio mortu est, neque Chri rexit. Si autem Ch resurrexit, inán prædicátio nostr est & fides vestra mur autem & f

Dei ; quóniam testimónium díximus advérsùs Deum quòd suscitáverit Christum, quem non suscitávit si mórtui non resúrgunt : nam si mórtui non resúrgunt, neque Christus resurrexit. Quòd si Christus non resurrexit, vana est fides vestra, adhuc enim estis in peccátis vestris : ergo & qui dormiérunt in Christo, periérunt. Si in hac vita tantùm in Christo sperantes sumus, miserabilióres sumus ómnibus homínibus. Nunc autem Christus resurrexit à mórtuis, primítiæ dormiéntium ; quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem resurréctio mortuórum : & sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur.

℟. Omnes nos manifestári oportet ante tribúnal Christi ; * Ut réferat unusquisque própria córporis prout gessit, sive bonum, sive malum. ℣. Cuncta quæ fiunt addúcet Deus in judícium, sive bonum, sive malum illud sit. * Ut réferat. 2. *Cor.* 5, *Eccli.* 12.

Lectio ij.

SEd dicet áliquis : Quómodo resúrgunt mórtui? qualive córpore vénient ? Insipiens, tu quod séminas non vivificátur, nisi priùs moriátur : & quod séminas, non corpus quod futúrum est séminas, sed nudum granum, ut putà trítici, aut alicújus ceterórum ; Deus autem dat illi corpus sicut vult, & unicuíque séminum próprium corpus. Non omnis caro, éadem caro : sed ália quidem hóminum, ália verò pécorum, ália vólucrum, ália autem píscium. Et córpora cœléstia, & córpora terréstria ; sed ália quidem cœléstium glória, ália autem terréstrium. Alia cláritas solis, ália cláritas lunæ, & ália cláritas stellárum ; stella enim à stella differt in claritáte. Sic & resurréctio mortuórum. Seminátur in corruptióne, surget in incorruptióne : seminátur in ignobilitáte, surget in glória : seminátur in infirmitáte, surget in virtúte : seminátur corpus animále, surget corpus spiritále.

℟. Uniuscujusque opus manifestum erit. * Si cujus opus mánserit, mercédem accípiet : si cujus opus árserit, detrimentum patiétur ; ipse autem salvus erit, sic tamen quasi per ignem. ℣. Omne opus corruptíbile in fine deficiet : & omne opus eleclum justificábitur. * Si cujus. 1. *Cor.* 3. *Eccli.* 14.

Lectio iij.

ECce mystérium vobis dico : Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur. In momento, in ictu óculi, in no-

víssima tuba: canet enim tuba, & mórtui resurgent incorrupti; & nos immutábimur. Oportet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem. Cùm autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est, Absorpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est; virtus verò peccáti, lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum. Itaque, fratres mei dilecti, stábiles estóte & immóbiles; abundantes in ópere Dómini semper, sciéntes quòd labor vester non est inánis in Dómino.

℟. Quis ascendet in montem Dómini, aut quis stabit in loco sancto ejus? * Innocens mánibus & mundo corde, hic accípiet misericórdiam à Deo salutári suo. ℣. Non intrábit in civitátem sanctam Jerúsalem áliquod coinquinátum. * Innocens. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Ps.* 23. *Apoc.* 21.

IN II. NOCTURNO.

Ps. 22. Dóminus regit me. 99.

Ant. 3. b. Non invénio ópera tua plena coram Deo meo. *Apoc.* 3.

Ps. 24. Ad te, Dómine, levávi. 39.

Ant. 4. *E.* Ego quos amo, árguo, & castigo. *Apoc.* 3.

Divisio Ps. 24. Quis est homo. 39.

Ant. 6. *F.* Non éxies donec étiam novíssimum minútum reddas. *Luc.* 12.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine, ℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

Pater noster.

LECTIO IV.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi, de verbis Apóstoli. *Serm.* 172. *c.* 1.

ADmonet nos beátus Apóstolus, ut de dormiéntibus, hoc est, mórtuis caríssimis nostris, non contristémur sicut & cæteri, qui spem non habent, spem scílicet resurrectiónis & incorruptiónis ætérnæ. Nam ídeo & dormientes eos appellat Scriptúræ veracíssima consuetúdo, ut cùm dormientes audímus, evigilatúros minimè desperémus. Unde étiam cantátur in Psalmo: Numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat? Est ergo de mórtuis, eis qui díligunt, quædam tristítia quodámmodò naturális. Mortem quippe horret, non opínio, sed natúra: nec mors hómini accíderet, nisi ex pœna quam præcésserat culpa. Quapropter si animália quæ ita creáta sunt, ut suo

quæque témpore moriantur, mortem fugiunt, díligunt vitam; quantò magis homo qui sic fuerat creátus, ut si vívere sine peccáto voluisset, sine término víveret? Hinc itaque necesse est ut tristes simus, quando nos moriendo déserunt, quos amámus; quia etsi nóvimus eos non in ætérnum relínquere nos mansúros, sed aliquantùm præcédere secutúros; tamen mors ipsa quam natúra réfugit, cùm occupat diléctum, contrístat in nobis ipsius dilectiónis afféctum. Ideo non admónuit Apóstolus, ut non contristémur; sed non sicut céteri qui spem non habent.

℞. Peccávimus, abscondísti fáciem tuam à nobis, & allisísti nos in manu iniquitátis nostræ: * Ne irascáris, Dómine, satis, & ne ultrà memíneris iniquitátis nostræ, ecce réspice; pópulus tuus omnes nos. ℣. Non sumus subtractiónis fílii in perditiónem, sed fídei in acquisitiónem ánimæ. * Ne irascáris. *Is. 64. Hebr. 10.*

Lectio v. c. 1. & 2.

Contristámur ergo nos in nostrórum mórtibus, necessitáte amittendi, sed cum spe recipiendi. Inde ángimur, hinc consolámur. Inde infírmitas áfficit, hinc fides réficit. Inde dolet humána condítio, hinc sanat divína promíssio. Proinde pompæ fúneris, ágmina exequiárum, sumptuósa diligéntia sepultúræ, monumentórum opulenta constrúctio, vivórum sunt qualiacumque solátia, non adjutória mortuórum. Oratiónibus verò sanctæ Ecclésiæ, & sacrificio salutári, & eleemósynis quæ pro eórum spirítibus erogantur, non est dubitandum mórtuos adjuvári, ut cum eis misericórdiùs agátur à Dómino, quàm eórum peccáta meruérunt. Hoc enim à Pátribus tráditum universa obsérvat Ecclésia, ut pro eis qui in córporis & sánguinis Christi communióne defuncti sunt, cùm ad ipsum sacrifícium loco suo commemorantur, orétur, ac pro illis quoque id offerri commemorétur. Cùm verò eórum commendandórum causâ ópera misericórdiæ celebrantur, quis eis dúbitet suffragári, pro quibus oratiónes Deo non inániter allegantur? Non omníno ambigendum est ista prodesse defunctis; sed tálibus, qui ita víxerint ante mortem, ut possint eis hæc utília esse post mortem. Nam qui sine fide quæ per dilectiónem operátur, ejúsque sacramentis, de corpóribus exiérunt; frustra illis à suis hujúsmodi pietátis impenduntur offícia, cujus, dum hîc essent, pígnore carué-

runt; vel non ſuſcipientes, vel in vácuum ſuſcipientes Dei grátiam, & ſibi non miſericórdiam theſaurizantes, ſed iram.

℟. Ubi eſt multitúdo víſcerum tuórum, & miſeratiónum tuárum? * Tu, Dómine, Pater noſter, Redemptor noſter, convértere propter ſervos tuos, tribus hereditátis tuæ. ℣. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos in ſánguine tuo. * Tu, Dómine. *Iſ. 63. Apoc. 5.*

Lectio vj.

NOn ergo mórtuis nova mérita comparantur; cùm pro eis boni áliquid operantur ſui; ſed eórum præcedéntibus conſequéntia iſta redduntur. Non enim actum eſt, niſi cùm hîc víverent, ut eos hæc áliquid adjuvárent, cùm hîc vívere deſtitiſſent. Et ídeo iſtam finiens quiſque vitam, niſi quod méruit in ipſa, non póterit habére poſt ipſam. Permittantur ítaque pia corda carórum de ſuórum mórtibus contriſtári dolóre ſanábili, & conſolábiles lácrymas fundant conditióne mortáli; quas citò réprimat fídei gáudium, quâ creduntur fidéles quando moriuntur, páululùm à nobis abíre, & ad melióra transíre. Conſolentur eos étiam fraterna obſéquia, ſive quæ funéribus exhibentur, ſive quæ doléntibus adhibentur, ne ſit juſta queréla dicéntium: Suſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit; & conſolantes, & non invéni. Sit pro víribus cura ſepeliendi, & ſepulcra conſtruendi; quia & hæc in Scriptúris ſanctis inter bona ópera deputáta ſunt: nec ſolùm in corpóribus Patriarchárum aliorumque Sanctórum, & humánis cadavéribus quorumcumque jacéntium, verùm étiam in ipsíus Dómini córpore, prædicáti atque collaudáti ſunt, qui iſta fecérunt. Impleant hæc hómines erga ſuos officia poſtrémi múneris, & ſui humáni lenimenta mœróris. Verùm illa quæ ádjuvant ſpíritus defunctórum, oblatiónes, oratiónes, erogatiónes, multò pro eis obſervántiùs, inſtántiùs, abundántiùs impendant, qui ſuos carne, non ſpíritu mórtuos, non ſolùm carnáliter, ſed étiam ſpirituáliter amant.

℟. Sumus Fílii Dei, & hærédes, coherédes autem Chriſti; * Et ipſi intra nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expectántes; ſpe enim ſalvi facti ſumus. ℣. Spes quæ differtur áffligit ánimam. * Et ipſi. *Rep.* ℟. *uſque ad* ℣. *Rom. 8. Prov. 13.*

In III. Nocturno.

Pſ. 26. Dóminus illuminátio mea. 98.

Ant. 3. g. Omnia mem-

bra córporis cùm sint multa, unum tamen corpus sunt: Vos estis corpus Christi, & membra de membro. 1. Cor. 12.

Divisio Ps. 26, Exaudi, Dómine. 98.

Ant. 8. G. Ut non sit schisma in córpore, si quid pátitur unum membrum, compatiuntur ómnia membra. 1. *Cor.* 12.

Ps. 40. Beátus qui intélligit. 127.

Ant. 5. a. Quæ videntur membra córporis infirmióra esse, necessarióra sunt. 1. *Cor.* 12.

℣. Jucundus homo qui miserétur & cómmodat; ℟. Ab auditióne mala non timébit. *Ps.* 111.

Pater noster.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c.* 5.

IN illo témpore; Dixit Jesus Judæis: Amen, amen dico vobis: Quia venit hora, & nunc est, quando mórtui áudient vocem filii Dei; & qui audíerint vivent. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

L. de cura pro mortuis, cap. 2.

GEnere vitæ quod gessit unusquisque per corpus, efficitur ut prosint vel non prosint quæcumque pro illo piè fiunt cùm relíquerit corpus. Nam méritum per quod ista prosint, si nullum comparátum est in hac vita, frustrà quæritur post hanc vitam. Ita fit, ut neque inániter Ecclésia, vel suórum cura pro defunctis quod potúerit religiónis impendat, & tamen ferat unusquisque secundùm ea quæ per corpus gessit, sive bonum, sive malum, reddente Dómino unicuíque secundùm ópera ejus. Ut enim hoc quod impénditur, possit ei prodesse post corpus, in ea vita acquisítum est, quam gessit in córpore.

℟. Estóte misericordes: date & dábitur vobis; *Eâdem quippe mensûrâ, quâ mensi fuéritis, remetiétur vobis. ℣. Fáciet vobiscum Dóminus misericórdiam, sicut fecistis cum mórtuis. * Eâdem. *Luc.* 6. *Ruth.* 1.

Lectio viij.

NOn existimémus ad mórtuos pro quibus curam gérimus perveníre, nisi quod pro eis, sive altáris, sive oratiónum, sive eleemosinárum sacrificiis solémniter supplicámus; quamvis non pro quibus fiunt ómnibus prosint, sed iis tantùm quibus dum vivunt comparatur ut prosint. Sed quia non discérnimus qui sint, oportet ea pro regenerátis ómnibus fácere, ut nullus eórum prætermittátur, ad quos hæc benefi-

cia possint & débeant pervenire. Méliùs enim supérerunt ista eis quibus nec obsunt nec prosunt, quàm eis deérunt quibus prosunt. Diligéntiùs tamen facit hæc quisque pro necessáriis suis, quò pro illo fiant similiter à suis.

℟. Cáritas fraternitátis máneat in vobis : * Mementóte vinctórum tamquam simul vincti. ℣. Sancta & salúbris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis solvantur. * Mementóte. *Hebr.* 13. 2. *Mach.* 12.

LECTIO IX.

CORpori autem humando quidquid impénditur, non est præsídium salútis, sed humanitátis officium, secundùm affectum quo nemo unquam carnem suam ódio habet. Unde oportet, ut quam potest pro carne próximi curam gerat, cùm ille inde recésserit qui gerébat. Et si hæc fáciunt qui carnis resurrectiónem non credunt, quantò magìs debent fácere qui credunt, ut córpori mórtuo, sed tamen resurrectúro & in æternitáte mansúro impensum ejúsmodi officium, sit étiam quodámmodò ejusdem fidei testimónium? Quòd verò quisque apud memórias Mártyrum sepelítur, hoc tantùm mihi vidétur prodesse defuncto, ut commendans eum étiam Mártyrum patrocínio, affectus pro illo supplicatiónis augeátur.

℟. Fortíssimus Judas, * Misit Jerosólymam offerri pro peccátis mortuórum sacrifícium : benè & religiosè de resurrectióne cógitans : considerábat quòd hi, qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repósitam grátiam. ℣. Tálibus hóstiis promerétur Deus. * Misit. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. 2. *Mach.* 12. *Hebr.* 13.

℣. SACERD. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73.

AD LAUDES.

Ps. 50. Miserére meì, Deus. 146.

Ant. 2. D. NOlumus vos ignoráre de dormiéntibus, ut non contristémini, sicut & céteri qui spem non habent. 1. *Thess.* 4.

Ps. 64. Te decet hymnus. 75.

Ant. 8. d. Si crédimus quòd Jesus mórtuus est & resurrexit, ità & Deus eos qui dormiérunt per Jesum addúcet cum eo. 1. *Thess.* 4.

Ps. 142. Dómine, exaudi oratiónem meam, áuribus. *cum sua Divisione.* 137.

Ant. 7. c. Dóminus in tuba Dei descendet de cœlo, & mórtui qui in Christo sunt resurgent primi. 1. *Thess.* 4.

CANTICUM. *Baruch* 3.

DOmine omnípotens, Deus Israël, * ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te:

Audi, Dómine, & miserére, quia Deus es miséricors; * & miserére nostrî quia peccávimus ante te.

Quia tu sedes in sempitérnum, * & nos períbimus in ævum?

Dómine omnípotens, Deus Israël, * audi nunc oratiónem mortuórum Israël,

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei sui: * & agglutináta sunt nobis mala.

Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum; * sed memento manûs tuæ, & nóminis tui in témpore isto.

Quia tu es Dóminus Deus noster; * & laudábimus te, Dómine.

Réquiem.

Ant. 4. *E.* Nos qui resídui sumus in adventum Dómini, non præveniémus eos qui dormiérunt. 1. *Thess.* 4.

Ps. 150. Laudáte Dóminum in sanctis ejus. 56.

Ant. 5. a. Simul rapiémur cum illis in núbibus óbviam Christo in áera, & sic semper cum Dómino érimus. 1. *Thess.* 4.

℣. Credo vidére bona Dómini ℟. In terra vivéntium. *Ps.* 26.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. D. *Duplicanda.* Venit hora, & nunc est, quando mórtui áudient vocem Fílii Dei, & qui audíerint, vivent; sicut enim Pater habet vitam in semetipso, sic dedit & Fílio habére vitam in semetipso. *Joan.* 5.

Dóminus vobiscum.

COLLECTA. Orémus.

FIdélium, Deus, ómnium Cónditor & Redemptor, animábus famulórum, famularumque tuárum remissiónem cunctórum tribue peccatórum: ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

Dóminus vobiscum.

℣. Requiescant in pace.

℟. Amen.

AD HORAS.

Psalmi de Dominica, excepto Psalmo 117. Confitémini Dómino, *ad Primam, cujus loco dicitur Ps.* 53. Deus, in nómine tuo salvum me fac. 111. *Dicuntur autem recto tono, & in fine cujuslibet Psalmi additur* Réquiem æternam dona eis, Dómine, * & lux perpétua lúceat eis. *Deindè dicitur Responsorium & Collecta ut infrà.*

AD PRIMAM.

Hebdomadarius inchoat ℟. Vos caríssimi, *Chorus prosequitur*, superædificantes, vosmetipsos sanctíssimæ vestræ fidei, * In Spíritu sancto orantes, illos salváte, de igne rapientes. *Hebdom.* ℣. Donec *Chorus*, det Dóminus réquiem frátribus vestris, & possídeant ipsi terram, quam Deus vester datúrus est eis. * In Spíritu. *Judæ.* 20. 23. *Josue.* 1. 15.

Iterùm Hebdomadarius inchoat ℟. Vos caríssimi. *Chorus*, superædificantes *usque ad* ℣. *exclusivè.*

Deindè Hebdomadarius dicit Collecta Fidélium, *eodem ritu aut suprà.*

Non fit Officium Capituli, sed dicto Requiescant, &c. *legitur Canon sequens, nulli præmissâ benedict. & in fine non additur*, Tu autem.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Sess.* 25. *decreto de Purgat.*

CUm Cathólica Ecclésia in Synodo Tridentína docúerit, Purgatórium esse, animasque ibi detentas, fidélium suffrágiis, potíssimùm verò acceptábili altáris sacrificio juvári; præcipit eádem sancta Synodus Epíscopis, ut sanam de Purgatório doctrínam à sanctis Pátribus, & sacris Concíliis tráditam, à Christi fidélibus credi, tenéri, docéri, & ubíque prædicári diligenter stúdeant. Curent autem Epíscopi ut fidélium vivórum suffrágia, Missárum sacrifícia, oratiónes, eleemósinæ, aliaque pietátis ópera, quæ à fidélibus pro áliis fidélibus defunctis fieri consuevérunt, secundùm Ecclésiæ institúta piè & devótè fiant.

AD TERTIAM.

Hebdom. ℟. Quóniam *Chorus*, estis Fratres nostri, * Nos in omni témpore sine intermissióne in diébus solémnibus, & céteris quibus oportet, mémores sumus vestri in sacrifíciis quæ offérimus, & in observatiónibus, sicut fas est, & decet meminisse fratrum. *Hebdom.* ℣. Tálibus, *Chorus*, enim hóstiis promerétur Deus. * Nos in. 1. *Machab.* 12. 7. 11. *Hebr.* 13. 16.

Hebdom. repet. ℟. Quóniam estis, *Chorus*, Fratres. *Coll.* Fidélium. *ut suprà.*

AD SEXTAM.

Hebdom. ℟. Ubi est, *Chorus*, multitúdo víscerum tuórum & miseratiónum tuárum? Tu, Dómine, Pater noster, Redemptor noster, * Convértere propter servos tuos, tribus hæreditátis tuæ. *Hebdom.* ℣. Per redemptiónem,

Chorus, quæ est in Christo Jesu, quem propósuit Deus propitiatiónem in sánguine ipsius. * Convértere. *Is.* 63. 15. 16. 17. *Rom.* 3. 24. 25.

Hebdom. repet. ℟. Ubi est, *Chorus*, multitúdo. *Coll.* Fidélium *ut suprà.*

AD NONAM
Quæ dicitur post Missam.

Hebdom. ℟. Expectátio, *Chorus*, creatúræ revelatiónem filiórum Dei expectat: * Sed & nos ipsi primítias spíritûs habentes, & ipsi intra nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expectantes. *Hebdom.* ℣. Tu, Dómine, *Chorus*, in sánguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu. * Sed & nos. *Rom.* 8. 19. 23. *Zach.* 9. 11.

Hebdom. repet. ℟. Expectátio, *Chorus*, creatúræ. *Coll.* Fidélium. *ut suprà.*

Officium Defunctorum terminatur ad Nonam inclusivè.

VESPERÆ *de Octava Omnium Sanctorum, ut notatur infrà pro diebus intrà Octavam.*

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
Omnium Sanctorum.
SEMIDUPLEX.

Omnia ut in die Festi, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCT. *Très Ant.* ℣. & ℟℟℟. *ex Nocturno diei, secundùm Feriam.*

Lectio j. de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis.

Lectio ij. & iij. ut infrà in qualibet die.

AD LAUDES, *dicitur Canticum de die.*

Ant. sola. 8. G. Benedícite Dóminum, omnes electi ejus: ágite dies lætítiæ, & confitémini illi. *Tob.* 13.

AD HORAS, *ut in die Festi.*

AD VESPERAS.

Ant. sola 4. E. Benedictus Deus qui elégit nos in Christo, ut essémus sancti & immaculáti in conspectu ejus in caritáte. *Ephes.* 1.

Omittitur Allelúia *cum suo* ℣. *ante Hymnum.*

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 540.

DOMINICA
INTRA OCTAVAM.

Totum Officium fit de Dominica ut in Psalterio & Ordinario, incipiendo à I. Vesperis quæ erunt integra de Sabb. ante Dom. occurr. cum Commem. Octava in utrisque Vesperis & Laudibus.

Die III.
DE OCTAVA.
Lectio ij.

Sermo venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Hom. 18. inter Æstiv. de Sanctis.

LEgimus in Ecclesiásticis históriis, quòd sanctus Bonifácius, qui quartus à beáto Gregório, Románæ urbis Episcopátum tenébat, suis précibus à Phoca Cæsaræ impetráverit, donári Ecclésiæ Christi templum Romæ, quod ab antíquis Pántheon antè vocabátur, quia hoc quasi simulácrum ómnium viderétur esse deórum: ex quo eliminátâ omni spurcítiâ; fecit Ecclésiam sanctæ Dei Genitrícis atque ómnium Mártyrum Christi; ut exclúsâ multitúdine dæmonum, multitúdo ibi Sanctórum à fidélibus in memória haberétur, & plebs universa in cápite Calendárum Novémbrium, ad Ecclésiam in honóre ómnium Sanctórum consecrátam conveníret: ibíque Missárum solemnitáte à Præsule Sedis Apostólicæ celebrátâ, omnibusque ritè peractis, unusquisque in sua cum gáudio remeáret.

Lectio iij.

EX hac ergo consuetúdine sanctæ Románæ Ecclésiæ, crescente Religióne Christiánâ, decrétum est; ut in Ecclésiis Dei quæ per orbem terrárum longè latèque construuntur honor & memória ómnium Sanctórum, in die quâ prædíximus, haberétur: ut quicquid humána fragílitas per ignorántiam vel negligéntiam, seu per occupatiónem rei seculáris, in Solemnitáte Sanctórum minùs plenè peregisset, in hac observatióne solverétur; quátenùs eórum patrocíniis protecti, ad superna polórum gáudia perveníre valeámus.

Die IV.
DE OCTAVA.
Lectio ij.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

De Mart. quòd aut imitandi sunt, aut non laudandi.

QUi Sanctórum mérita religiosâ caritáte mirátur, quique justórum glórias frequenti laude collóquitur, eórum mores sanctos atque justítiam imitétur; quóniam quem delectat Sancti alicújus méritum, delectáre debet par circa Dei cultum obséquium. Quare aut imitári debet, si laudat, aut laudáre non debet, si imitári detrectat: ut qui álium laudat, laudábilem se reddat; & qui Sanctórum mérita admirátur, mirábilis

ipse vitæ sanctitáte reddátur. Nam si proptéreà justos, fidelesque dilígimus; quòd in ipsis justítiam fidemque suspícimus, póssumus nos quoque esse quod sunt, si faciámus ipsi quod fáciunt. Neque enim difficile nobis est quod ab ipsis géritur imitári, cùm sine præcedenti exemplo ab antíquis tália gesta conspícimus, ut non ipsi aliórum æmuli redderentur, sed æmulandæ virtútis seipsos nobis præberent exemplum; ut dum nos ex ipsis & ex nobis álii profíciunt, sic Christus in suis semper servis in Ecclésia sancta laudétur.

Lectio iij.

UNde ab orígine mundi ínnocens Abel occíditur; Enoch Deo placens transfertur; justus Noë invenítur; Abraham fidélis probátur; Móyses mansuétus agnóscitur; Jesus castus, David lenis, Elías acceptus, Dániel sanctus; tres Púeri victóres redduntur; Apóstoli, Discípuli, Christi, credéntium magistri habentur è quibus erudíti Confessóres, fortíssimi pugnant, Mártyres perfecti triumphant, & Christiáni semper exércitus diábolum, Deo armáti debellant. In istis semper pares virtútes, dissímiles pugnæ, gloriósæ victóriæ. Unde, tu Christiáne, delicátus es miles, si putas te posse sine púgna víncere, sine certámine triumpháre. Exere vires, fórtiter dímica, atróciter in prælio isto concerta. Consídera pactum, conditiónem attende, milítiam nosce; pactum quod spopondisti, conditiónem quâ accessisti, milítiam cui nomen dedisti. Hoc enim pacto, quos miráris cuncti pugnárunt; hâc conditióne universi vicérunt; hâc milítiâ omnes triumphárunt.

DIE V.

DE OCTAVA.

Lectio ij.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi, de Civitáte Dei.

Lib. 22. c. 30. n. 1.

VEra ibi glória erit, ubi laudantis nec erróre quisquam, nec adulatióne laudábitur. Verus honor, qui nulli negábitur digno, nulli deferétur indigno; sed nec ad eum ámbiet ullus indignus, ubi nullus permittétur esse nisi dignus. Vera pax, ubi nihil adversi, nec à seipso, nec ab álio quisquam patiétur. Præmium virtútis erit ipse qui virtútem dedit, eíque seipsum, quo mélius & majus nihil possit esse, promísit. Quid est enim áliud quod per Prophétam dixit. Ero illórum Deus, & ipsi erunt

mihi plebs; nisi, Ego ero unde satientur, ego ero quæcumque ab homínibus honestè desiderantur, & vita; & salus, & victus, & cópia, & glória, & honor. & pax, & ómnia bona? Sic enim & illud rectè intellígitur quod ait Apóstolus: Ut sit Deus ómnia in ómnibus. Ipse finis erit desideriórum nostrórum, qui sine fine vidébitur, sine fastídio amábitur, sine fatigatióne laudábitur.

Lectio iij. n. 1. & 2.

HOc munus, hic affectus, hic actus profectò erit ómnibus, sicut ipsa vita ætérna commúnis. Cæterùm, qui futúri sunt pro méritis præmiórum étiam gradus honórum atque gloriárum, quis est idóneus cogitáre, quantò magìs dícere? Quòd tamen futúri sint, non est ambigendum. Atque id étiam beáta cívitas illa magnum in se bonum vidébit, quod, nulli superióri ullus inférior invidébit, sicut nunc non ínvident Archángelis Angeli céteri: tamque nolet esse unusquisque quod non accépit, quamvis sit pacatíssimo concórdiæ vínculo ei qui accépit obstrictus, quam nec in córpore vult óculus esse qui est dígitus, cùm membrum utrumque contíneat totíus carnis pacáta compágo. Sic ítaque habébit donum álius álio minus, ut hoc quoque donum hábeat, ne velit ámpliùs.

DIE VI.

DE OCTAVA.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 12. de Genes. ad Litt. c. 26. n. 54.

IN cœlo virtútes ánimæ non sunt operósæ ac laborósæ. Neque enim ópere temperántiæ libído frænátur, aut ópere fortitúdinis tolerantur adversa, aut ópere justítiæ iníqua puniuntur, aut ópere prudéntiæ mala devitantur. Una ibi & tota virtus est amáre quod vídeas, & summa felícitas habére quod amas. Ibi enim beáta vita in fonte suo bíbitur: inde aspérgitur áliquid huic humánæ vitæ; ut in tentatiónibus hujus séculi, temperanter, fórtiter, justè, prudenterque vivátur. Propter illud quippe adipiscendum, ubi secúra quies erit, & ineffábilis vísio veritátis, labor suscípitur, & continendi à voluptáte & sustinendi adversitátes, & subveniendi indigéntibus, & resisténdi decipiéntibus. Ibi vidétur cláritas Dómini, non per visiónem significantem sive corporálem, sicut visa est in monte Sina; sive spirituálem, sicut vidit Isaías, vel

Ioannes in Apocalypsi; sed per speciem, non per ænígmata, quantùm eam cápere mens humána potest, secundùm assumentis Dei grátiam, ut os ad os loquátur ei quem dignum tali Deus collóquio fécerit non os córporis, sed mentis.

Lectio iij.

Enarr. in Ps. 83.

DAvid pósitus inter tentatiónes, pósitus inter pressúras, suspírans in superna promissa, Beáti, inquit, qui hábitant in domo tua. Unde beáti? in sécula seculórum laudábunt te. Hoc erit totum negótium nostrum, sine defectu Allelúia. Non vobis, fratres, videátur quasi fastídium ibi futúrum: quia si modò hoc diu dicátis, non durátis, ab illo gáudio necéssitas vos avertit. Cùm absorpta fúerit, mors in victória, cùm mortále hoc indúerit incorruptiónem, nemo dicet: Diu steti; nemo dicet: Diu jejunávi, diu vigilávi. Stabilitas enim magna ibi, & ipsa immortálitas jam córporis nostri suspendétur in contemplatiónem Dei. Securi ergo simus, fratres, non nos satiábit laus Dei, amor Dei. Si deficies ab amóre, deficies à laude. Si autem amor sempiternus erit; quia illa insatiábilis pulcritúdo erit; noli timére ne non possis semper laudáre, quem semper póteris amáre. Ergo beáti qui hábitant in domo tua, in sécula seculórum laudábunt te. Huic vitæ suspirémus.

DIE VII.
DE OCTAVA.

Lectio ij.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris, de Mortalitáte.

AMplectámur diem, qui assignat síngulos domicílio suo; qui nos istinc ereptos, & láqueis seculáribus exsolútos, paradíso restítuit & regno cœlesti. Quis non péregrè constitútus properáret in pátriam régredi? Quis non ad suos navigáre festínans, ventum prósperum cupídiùs optáret, ut velóciter caros licéret amplecti? Pátriam nostram paradísum computámus; parentes Patriarchas habére jam cœpimus: quid non properámus & cúrrimus, ut pátriam nostram vidére, ut parentes salutáre póssimus? Magnus illic nos carórum númerus expectat: parentum, fratrum, filiórum frequens nos & copiósa turba desíderat, jam de sua immortalitáte secúra, & adhuc de nostra salúte sollícita. Ad horum conspectum & complexum veníre quanta & illis & nobis in commúne lætítia est?

LECTIO iij.

QUalis illìc cœléstium regnórum voluptas sine timóre moriendi ! & cum æternitáte vivendi quàm summa & perpétua felícitas ! Illìc Apostolórum gloriósus chórus : illìc Prophetárum exultántium númerus : illìc Mártyrum innumerábilis pópulus, ob certáminis & passiónis victóriam coronátus : triumphantes illìc Vírgines, quæ concupiscéntiam carnis & córporis, continéntiæ róbore subegérunt : remuneráti miséricordes, qui aliméntis & largitiónibus páuperum, justítiæ ópera fecérunt; qui Domínica præcepta servantes, ad cœlestes thesauros terréna patrimónia transtulérunt. Ad hos, fratres dilectíssimi, ávidâ cupiditáte properémus : ut cum his citò esse, ut citò ad Christum veníre contingat, optémus.

VESPERÆ *de sequenti.*

DIE VIII.
OCTAVA
Omnium Sanctorum,
ET VENERATIO
SS. RELIQUIARUM.
DUPLEX-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, & sic ad reliquum Officium.

Ant. 4. E. JUsti quasi virens fólium germinábunt; radix justórum non commovébitur. *Prov.* 11. & 12.

Ant. 6. F. Sit memória illórum in benedictióne; & ossa eórum púllulent de loco suo. *Eccli.* 46.

Ant. 5. a. Ossa eórum púllulent de loco suo; nam corroboravérunt Jacob, & redemérunt se in fide virtútis. *Eccli.* 49.

Ant. 2. D. Illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt; & glória eórum non derelinquétur. *Eccli.* 44.

Ant. 1. F. Córpora ipsórum in pace sepulta sunt; & nomen eórum vivit in generatiónem & generatiónem. *Eccli.* 44.

CAPITULUM. *Rom.* 8.

SI Spíritus ejus qui suscitávit Jesum à mórtuis, hábitat in vobis; qui suscitávit Jesum Christum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora vestra, propter inhabitantem Spíritum ejus in vobis.

℟. Ego consolábor vos : vidébitis, & gaudébit cor vestrum, * Et ossa vestra quasi herba germinábunt; & † Cognoscétur manus Dómini servis ejus. ℣. Absterget Deus omnem lácrymam, & mors ultrà non erit; neque luctus, neque clamor, neque dolor, erit ultrà : * Et ossa. Glória Patri. † Cognoscétur. *Is.* 66. *Apoc.* 21.

YMNUS.

: unánimes Chrif-
ım chori,
n túmulos & cíne-
atrum,
úvias, pígnora Cœ-
a,
icite cántibus.
ıando piis æqua la-
bus
ıimæ gáudia póffi-
,
ı fóciis débita réd-
:
ıs & decus óffibus.
parfa Deus pollíci-
:mor,
ıe péreant, pígno-
ılligit;
ıe fuis próvidus ág-
t
los lápides locis.
& relliquias & tú-
os fibi,
è Deus cónfecrat
ia;
enfque fuis fe ca-
ártubus,
ın fimul ínmolat.
, quorum cíneres
ılícibus pia,
præfídium, plebs
t ófculis;
ıftra movent, fub-
ım, boni,
erte cliéntibus;
ım noftra nobis
ndida dóribus,
ıncta choris fpirí-
n caro,
Trias fit Deus óm-
Nobis femper in ómnibus.
Amen.

℣. Benedíctio Dómini fuper vos: ℟. Benedíximus vobis in nómine Dómine. *Pf.* 128.

Ad. Magníficat.

Ant. 3. a. Amodò jam dicit Spíritus, ut requiefcant à labóribus fuis; ópera enim illórum fequuntur illos. *Apoc.* 14.

Coll. ut infrà ad Laud.

AD COMPLETORIUM.

Ut fuprà, 540.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Mirábilem in Sanctis fuis Dóminum, *Veníte, adorémus, *Pf.* 67.

Pf. 94., Veníte. 150.

Hymnus, O vos unánimes. *ut in I. Vefperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. *D.* Dixit Deus: Ego fum qui fum, Deus Abraham, Deus Ifaac, & Deus Jacob: hoc nomen mihi eft in æternum. *Exod.* 3.

Ant. 3. *à.* De manu mortis liberábo eos: de morte rédimam eos. *Ofea.* 13.

Ant. 8. *c.* Fáciam propter fervos meos, ut non difperdam totum; adhuc illis loquéntibus, ego áudiam. *If.* 65.

℣. Orábit ad te omnis fanctus, ℟. In témpore opportúno. *Pf.* 31.

Lectiones *de Scriptura occurrente.*

Post. j. Lect. ℟. Abel testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibente munéribus ejus Deo, * Et per fidem defunctus adhuc lóquitur. ℣. Dixit Dóminus ad Caïn: Quid fecisti? vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra; * Et. *Hebr.* 11. *Gen.* 4.

Post. ij. Lect. ℟. Cùm emisisset Phárao pópulum, tulit Móyses ossa Joseph secum, eò quód adjurasset filios Israel, dicens: * Visitábit vos Deus, efferte ossa mea hinc vobiscum. ℣. Fide Joseph móriens, de profectióne filiórum Israel memorátus est, & de óssibus suis mandávit. * Visitábit vos. *Exod.* 13. *Hebr.* 11.

Post iij. Lect. ℟. Projecérunt cadáver in sepulcro Eliséi: quod * Cùm tetigisset ossa Eliséi; † Revixit homo, & stetit super pedes suos. ℣. Per fidem accepérunt de resurrectióne mórtuos. * Cùm. Glória. † Revixit. 4. *Reg.* 13. *Heb.* 11.

In II. Nocturno.

Ant. 6. *C.* Dico vobis amícis meis: Ne terreámini ab iis qui occídunt corpus, & post hæc non habent ámplius quid fáciant. *Luc.* 12.

Ant. 7. b. Nonne quinque pásseres væneunt dipóndio? & unus ex illis non est in oblivióne coram Deo. *Luc.* 12.

Ant. 8. G. Capilli cápitis vestri omnes numeráti sunt: nolíte timére, multis passéribus pluris estis vos. *Luc.* 12.

℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: ℟. Unum ex his non conterétur. *Ps.* 33.

Lectio iv.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 26. *in II. ad Cor. n.* 5.

Sepulcra sanctórum qui Crucifixo serviérunt, régias aulas splendóre vincunt, non magnitúdine aut pulcritúdine ædificiórum; (nam hâc parte illa súperant) sed, quod multò majus est coeúntium stúdio. Nam & ille qui púrpuram gestat, ad sepulcra illa se confert, ut ea exosculétur, abjectóque fastu supplex stat, Sanctosque óbsecrat, ut ipsi apud Deum sibi præsídio sint: atque, ut & tentoriórum opíficem, & piscatórem, & quidem fato functos patrónos hábeat; précibus is contendit qui diadémate cinctus est. Ergo-ne, dic, quæso, horum Dóminum mórtuum dícere audébis, cujus servi, étiam defuncti, eórum qui universo orbi ímperant, patróni sunt? Atque id non Romæ solùm fieri quíspiam

víderit, sed étiam Constantinópoli. Nam & hîc quoque Constantínum Magnum fílius ita demum ingenti honóre se affectúrum existimávit, si cum in piscatóris vestíbulo cónderet. Quodque Imperatóribus sunt in aulis janitóres, hoc in sepulcro piscatóribus sunt Imperatóres.

℟. Amen, amen dico vobis: qui credit in me, ópera quæ ego fácio & ipse fáciet, & majóra horum fáciet: * Et quodcumque petiéritis Patrem in nómine meo, hoc fáciam. ℣. Dabo vos in nomen, & in laudem ómnibus pópulis terræ. * Et. *Joan.* 14. *Sophon.* 3.

LECTIO V.

QUòd si cum Imperatóriis áulis hæc sepulcra conferre líbeat, penès hæc rursus victória futúra est. Illîc enim multi sunt, qui turbam submóveant: hîc contrà multi qui ínvitent, atque & dívites, & páuperes, & viros, & féminas, & servos ac líberos áttrahant. Illîc ingens torror: hîc lætítia quæ nullis verbis explicári queat. At dulce spectáculum est Imperatórem auro amictum, & corónâ redímitum vidére, astantesque béllicos duces, præfectos, tribúnos, centurióes, prætóres. Verùm hæc ádeò illis augustióra magisque tremenda sunt, ut præ istis illa scena quædam ac merus ludus censéri possint. Simul enim atque límina transiliéris, locus ipse mentem ad cœlum, ad supernum Regem, ad Angelórum exércitum, ad sublíme illud sólium, ad inaccessam glóriam transmittit.

℟. Per manus Apostolórum fiébant prodígia, ita ut in platéas ejícerent infirmos; ut, veniente Petro, saltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum: * Qui curabantur omnes. ℣. Misericórdia tua, Dómine, advéniens sanábat illos. * Qui curabantur omnes. *Act.* 5. *Sap.* 16.

LECTIO VJ.

SAnctórum ossa dæmones sistunt & excrúciant, acerbissimisque illis vínculis eos qui astricti sunt, sólvunt. Quid hoc tribunáli terribílius fingi potest? cùm nemo cernátur, nemo dæmonis láteri incumbat, voces & dilaceratiónes, vérbera & cruciátus, linguæ conflagrantes audiuntur, dæmone admirábilem poténtiam mínimè ferente. Atque isti qui córpora gestárunt, virtútes córpore vacantes superant: pulvisque, ossa & cinis natúras illas invisíbiles dilácerant. Ideò nemo est qui peregrinatió-

nem unquam iníre sustíneat, ut Imperatórum aulas vídeat: contrà multi plerumquè Imperatóres péregrè profecti sunt, ut hoc spectáculo fruerentur. Síquidem sanctórum Mártyrum templa futúri judícii vestígia & signa éxibent, dum dæmones flagris cæduntur, hominesque castigantur, ac liberantur. Viden quæ Sanctórum, étiam vitâ functórum, vis sit?

℟. Virtútes non quáslibet faciébat Deus per manum Pauli, ita ut super lánguidos deferrentur à córpore ejus sudária & semicínctia; * Et † Recedébant ab eis languóres, & spíritus nequam egrediebantur. ℣. Quis símilis tuî, Dómine, magníficus in sanctitáte, fáciens mirabília? Extendisti manum tuam. * Et recedébant. Glória. † Recedébant. *Act.* 19. *Exod.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Ossa árida, audíte verbum Dómini. *Ezech.* 37.

Ant. 1. *a.* Dicit Dóminus Deus ossibus his: Ecce ego intromittam in vos spíritum & vivétis. *Ezech.* 37.

Ant. 5. a. Dabo super vos nervos, & succréscere fáciam super vos carnes, & superextendam in vobis cutem, & dabo vobis spíritum, & vivétis. *Ezech.* 37.

℣. Dabis gáudium & lætítiam, ℟. Et exultábunt ossa humiliáta. *Ps.* 50.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap.* 20.

IN illo témpore; Accessérunt quidam Sadducæórum, qui negant esse resurrectiónem. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Epist. 37. *aliàs* 75. *script. circa ann.* 406. *adversùs Vigilantium.*

DOlet Vigilántius, Mártyrum Relíquias pretióso operíri velámine, & non vel pannis, vel cilício colligári, vel prójici in sterquilínium, ut solus Vigilántius adorétur. Ergo sacrílegi sumus, quando Apostolórum Basílicas ingrédimur? Sacrílegus fuit Constántius Imperátor, qui sanctas Relíquias Andréæ, Lucæ & Timóthei tránstulit Constantinópolim, apud quas dæmones rúgiunt, & illórum se sentíre præséntiam confitentur? Sacrílegus dicendus est & nunc Augustus Arcádius, qui ossa beáti Samuélis longo post tempore de Judæa tránstulit in Thráciam? Omnes Epíscopi, non solùm sacrílegi, sed & fátui judicandi, qui rem vilíssimam, &

cineres dissolutos, in sérico & vase áureo portavé- rint? Mórtuum suspicáris; & idcírcò blasphémas. Lege Evangélium: Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob non est Deus mortuórum, sed vivórum.

℟. Multi de his qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt in vitam ætérnam, & fulgébunt quasi splendor firmamenti & quasi stellæ in perpétuas æternitátes. ℣. Quia resurgant mórtui, Móyses dicit, Deum Abraham, & Deum Isaac, & Deum Jacob; Deus autem non est mortuórum, sed vivórum. * Evigilábunt. *Dan.* 12. *Luc.* 20.

Lectio viij.

Dicis in libello tuo, quòd dum vívimus, mútuò pro nobis oráre póssumus; postquàm autem mórtui fuérimus: nullíus sit pro álio exaudienda orátio; præsertim cùm Mártyres ultiónem sui sánguinis obsecrantes impetráre non quíverint. Si Apóstoli & Mártyres adhuc in córpore constitúti possunt oráre pro céteris, quando se adhuc debent esse sollíciti; quantò magis post corónas, victórias & triumphos? Unus homo Móyses sexcentis míllibus armatórum ímpetrat à Deo véniam: & Stéphanus imitátor Dómini sui, & primus Martyr in Christo, pro persecutóribus véniam deprecátur: & postquàm cum Christo esse cœperint, minùs valébunt? Paulus Apóstolus ducentas septuaginta sex sibi dicit in navi ánimas condonátas: & postquàm resolútus esse cœperit cum Christo, tunc ora clausurus est; & pro iis qui in toto orbe ad suum Evangélium credidérunt, mutíre non póterit?

℟. Ecce ego apériam túmulos vestros, & edúcam vos de sepulcris vestris, pópulus meus; * Et sciétis quia ego Dóminus locútus sum & feci. ℣. Ego sum resurréctio & vita, qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet. * Et sciétis. *Ezech.* 37. *Joan.* 11.

Lectio ix.

Malè facit ergo Románus Epíscopus, qui super mortuórum hóminum Petri & Pauli, secundùm nos, ossa veneranda, secundùm te, vilem pulvísculum, offert Dómino sacrifícia, & túmulos eórum Christi arbitrátur altária? Et non solùm uníus urbis, sed totíus orbis errant Epíscopi, qui Vigilántium contemnentes, ingrediuntur Basílicas mortuórum, in quibus pulvis vilíssimus, & favilla néscio quæ jacet linteámine convolúta, ut pollúta ómnia

póllúat; & quasi sepulcra pharisáica foris dealbáta sint, cùm intus immúnda cínere juxta te immunda ómnia óleant atque sórdeant? O portentum in terras últimas deportandum!

℟. Mundi Creátor, qui formávit hóminis nativitátem, quique ómnium invénit oríginem, & * Spíritum vobis cum misericórdia reddet & vitam. ℣. Deus qui vivíficat mórtuos, & vocat ea quæ non sunt, tamquam ea quæ sunt. * Spíritum. Glória. * Spíritum. 2. *Mach.* 7. *Rom.* 4.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Psállite Dómino, Sancti ejus; ℟. Et confitémini memóriæ sanctitátis ejus. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Ant. 3. c. Vidi subtus altáre ánimas interfectórum propter verbum Dei: & propter testimónium quod habébant. *Apoc.* 6.

Ant. 7. *d.* Clamábant voce magnâ, dicentes: Usquequò, Dómine, sanctus & verus, non júdicas, & non víndicas sánguinem nostrum? *Apoc.* 6.

Ant. 2. D. Datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ, & dictum est illis ut requiéscerent adhuc tempus módicum, donec compleantur consérvi eórum. *Apoc.* 6.

Canticum, Réddidit justis, *ut in die.*

Ant. 1. a. Hi sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Agnus qui in médio throni est, reget illos, & dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum; & abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum. *Apoc.* 7.

Capitulum. *Is.* 26.

Ecce Dóminus egrediétur de loco suo, ut vísitet iniquitátem habitatóris terræ contra eum; & revelábit terra sánguinem suum, & non opériet ultrà interfectos suos.

Hymnus.

Adeste, Sancti, plúrimo
Dum thure, vestra dum piis
Coluntur ossa rítibus,
Votis favéte súpplicum.

Non illa, quanquám tristibus
Imum redacta in púlverem
Dudum sepulcris squáleant,
Divína virtus déserit.

Sed sancta præsenti fovet
Impletque templa Númine,
Sed & futúræ Spíritus
Post secla servat glóriæ.

Hinc ille qui nostris latet
Cinis sub aris cónditus,
Ægris medétur éfficax,
Torquet fugatque dæmones.

Sit summa, Christe, laus tibi,
Ventúre judex séculi,
Cum Patre & almo Spíritu,
In seculórum sécula.
Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória; ℟. Lætabuntur in cubílibus suis. *Ps.* 149.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Vivent mórtui tui, Israel; interfecti mei resurgent: expergiscímini, & laudáte, qui habitátis in púlvere. Allelúia. *Is.* 26.

Collecta. Orémus.

Auge in nobis, Dómine, resurrectiónis fidem, qui in Sanctórum tuórum Relíquiis mirabília operáris: & fac nos immortális glóriæ partícipes, cujus in eórum cinéribus pígnora venerámur; Per Dóminum.

AD HORAS.

In fine Hymni, Doxologia, Fons sanctitátis. *ut in die Festi*.

AD PRIMAM.

Ant. 3. c. Vidi.

CANON.

Ex Concílio Bituricensi. *An.* 1584. *Tit.* 10. *de Reliquiis Sanctorum*.

Honorámus Relíquias Mártyrum, ut Deum, cujus servi sunt, adorémus; honorámus servos, ut honor servórum redúndet in Dóminum. Si enim ossa Mártyrum pólluunt contingentes, quómodò Eliséus Prophéta mórtuus mórtuum suscitávit?

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Clamábunt.

Capitulum. *Rom.* 8.

Scimus quod omnis creatúra ingemíscit, & párturit usque adhuc; non solùm autem illa, sed & nos ipsi, primítias Spíritus habentes: & ipsi intrà nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expectantes, redemptiónem córporis nostri.

℟. *br.* Caro mea * requiéscet in spe. * Allelúia, allelúia. Caro mea. ℣. Propter hoc * lætátum est cor meum. * Allelúia. Glória. Caro mea. *Ps.* 15.

℣. Cor meum & caro mea exultavérunt ℟. In Deum vivum. *Ps.* 83.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Datæ sunt.

Capitulum. *Coloss.* 3.

Mortui estis, & vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cùm Christus apparúerit, vita vestra, tunc & vos apparébitis cum ipso in glória.

℟. *br.* Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, * Quam abscondisti timéntibus te! * Allelúia, allelúia.

Quam magna. ℣. Perfecísti eis ;* qui sperant in te. * Allelúia. Glória. Quam magna. *Ps.* 30.

℣. Non discédimus à te: vivificábis nos, ℟. Et nomen tuum invocábimus. *Ps.* 79.

AD NONAM.
Ant. 8. G. Agnus.

CAPITULUM. *Philipp.* 3.

NOstra conversátio in cœlis est, unde étiam Salvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ.

℟. *br.* Ambulábunt, Dómine, *in lúmine vultûs tui. * Allelúia, allelúia. Ambulábunt. ℣. In nómine tuo * exultábunt. Allelúia. Glória. Ambulábunt. *Ps.* 88.

℣. In ætérnum exultábunt, ℟. Et habitábis in eis. *Ps.* 5.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. FIdélis sermo: si commórtui sumus Christo, & convivémus: si sustinébimus, & conregnábimus. 2. *Tim.* 2.

Ant. 6. F. In ómnibus tribulatiónem pátimur, semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes; ut & vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris. 2. *Cor.* 4.

Ant. 2. D. Habentes eúmdem spíritum fidei, & nos crédimus; scientes quóniam qui suscitávit Jesum, & nos cum Jesu suscitábit. 2. *Cor.* 4.

Ant. 4. E. Vivificábit nos Dóminus, suscitábit nos; & vivémus in conspectu ejus. *Osee.* 6.

Ant. 7. G. Cùm mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victória. 1. *Cor.* 15.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 15.

SEminátur in corruptióne, surget in incorruptióne: seminátur in ignobilitáte, surget in glória: seminátur in infirmitáte, surget in virtúte: seminátur corpus animále, surget corpus spiritále.

HYMNUS, O vos unánimes. *ut in I. Vesperis.*

℣. Transívimus per ignem & aquam; ℟. Et eduxísti nos in refrigérium. *Ps.* 65.

Ad Magnificat.

Ant. 5. C. Cùm à mórtuis resurréxerint, sunt sicut Angeli in cœlis; neque enim ultrà mori póterunt: & filii sunt Dei, cùm sint filii resurrectiónis. Allelúia. *Marc.* 12. *Luc.* 20.

COLLECTA, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. Anniversarii Dedicationis Ecclesiæ

Ant. Domus
)itur in Jerúſa-
ſolábitur adhuc
)n, & éliget ad-
:m. *Zach.* 1.
tur exultatióne
ræ mons Sion:
dómibus ejus
'. *Pſ.* 47.
'*A*, Deus, qui
: *ad Laudes.*
S. *AMANTII*,
Elégit. ℣. Beá-
llecta, Exaudi.

PLETORIUM.
ſuprà.

E IX.
IVERSARIO
ATIONIS
SALVATORIS.
X-MINUS.
CIUM NOCT.
Dóminum in
ncto ſuo, *Ve-
:mus. *Habac.* 2.
Veníte. 150.
MNUS.
les hîc Tonantis,
eli jánua:
os, ara, Tem-
,
it hóſtia:
norte jugis
itat Deum.
ara, quanta ſedes
x Dei!
univerſa terra,

Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo ſe coarctans
Hîc latére ſuſtinet.

QUAM libenter hîc pudícis
Inſerit ſe córdibus!
Hîc amantis tota Chriſti
Exerit ſe cáritas:
Hîc Pater caros ſedére
Geſtit inter filios.

HINC faceſſe quem profána
Pólluit contágio,
Neu ſacrum transíre limen
Inquinátus áudeas:
Ultor aſtat cum flagellis
Púniens ſontes Deus.

SIT perennis laus Parenti;
Sit perennis Fílio:
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perennis, Spíritus,
Chriſma cujus nos inungens
Viva Templa cónſecrat.
Amen.

Novem Pſalmi de Feria, ſub tribus Antiphonis ſequentibus; tres ſcilicet Pſalmi ſub unaquaque Antiphona.

Ant. 6. F. Salvábit Dóminus Deus gregem Pópuli ſui, quia lápides ſancti elevabuntur ſuper terram ejus. *Zach.* 9.

Ant. 7. d. Glória Líbani véniet ad ornandum locum ſanctificatiónis meæ, & locum pedum meórum glorificábo. *Iſ.* 60.

Ant. 2. D. Dabo ſanctificatiónem meam in médio eórum, & erit Tabernáculum meum in eis. *Ezech.* 37.

℣. Lætátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi : ℟. In domo Dómini íbimus. *Pſ.* 121.

Lectio j. de Scriptura occurrente, ex tribus una.

℟. Non manſi in Domo uſque ad diem hanc, dicit Dóminus ; ſed fui ſemper in tentório manens cum omni Iſrael : * Nunc ígitur dedi locum pópulo meo, plantábitur, & ultrà non commovébitur. ℣. Tabernáculum teſtimónii fuit cum pátribus in deſerto uſque in diébus David : Sálomon autem ædificávit Dómino Domum. : * Nunc ígitur. 1. *Paral.* 17. *Act.* 7.

LECTIO ij.

Etſi jam ab Apoſtolórum témpore loca fúerunt Deo dicáta, quæ à quibuſdam Oratória, ab áliis Ecclésiæ dicebantur, ubi collectæ fiébant, & Chriſtiánus pópulus oráre, Dei verbum audíre, & Euchariſtiam ſúmere ſólitus erat : non tamen illa ádeo ſolemni ritu conſecrabantur, nec in eis adhuc in títulum erectum erat altáre, quod chríſmate delibútum, Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui altáre, hóſtia & ſacerdos noſter eſt, figúram exprímeret. Sed ubi à Conſtantíno Imperatóre pax Ecclésiæ conceſſa eſt, paſſim Templa ædificári cœpérunt à Chriſtiánis : Quos ille non ſolùm edícto, ſed etiam exemplo ad ſacram ædificatiónem eſt cohortátus. Nam & in ſuo Lateranenſi palátio Ecclésiam Salvatóri dedicávit, & ei continentem Baſílicam nómine ſancti Joannis Baptiſtæ cóndidit, quam ſanctus Sylveſter conſecrávit, cujus conſecratiónis memória celebrátur hodierno die, quo primùm Romæ públicè Ecclésia conſecráta eſt. Eamdem Ecclésiam incéndiis, vaſtatiónibus, ac terræ mótibus everſam, ſédulâ ſummórum Pontíficum curâ reparátam, nova póſtmodùm molitióne reſtitútam Benedictus tértius Póntifex máximus die vigéſimâ octavâ Aprílis anni milléſimi ſeptingentéſimi vigéſimi ſexti ritu ſolemni conſecrávit.

℟. In Templo hoc ponam nomen meum in ſempitérnum, & ultrà non fáciam commovéri pedem Iſrael, * Si tamen cuſtodíerint ómnia ópera quæ præcépi eis. ℣. Vos eſtis Templum Dei vivi, ſicut dicit Deus : Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos. * Si. 4. *Reg.* 21. 2. *Cor.* 6.

LECTIO iij.

DE S. AMANTIO.

Amántius ex urbe Ruthéna ortus, in primævæ ætátis flore, abreptis ſéculi láqueis,

liqueis, milítiam Christi suscípiens, in sacris lítteris & virtútibus ità profécit, totque ac tantórum meritórum splendóre éxtitit conspícuus, ut occupandæ Episcopáli sedi de novo apud Ruthénos institútæ, præstántior nemo visus fuerit. Potens ópere & sermóne, ánimas sibi commissas, verbo, exemplo, miráculis, & máximè eâ quâ prædítus erat mansuetúdine, Christo lucrabátur. In extirpandis Idololátriæ relíquiis ardenti stúdio, felicíque succéssu allaborávit. Cárcere detentos & cápite damnátos, libertáti vitæque réddere sollícitus, ipsos ad melióremfrugem conversos Christo lucrabátur. Tandem consumptus jejúniis & labóribus, ætáte provectâ, migrávit ad Dóminum.

℟. Elégi locum istum mihi in Domum sacrifícii: * Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ eréctæ † Ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. ℣. De omni re quamcumque petíerint fiet; ubi enim sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum. * Oculi. Glória. † Ad oratiónem. 2. *Paral.* 7. *Matth.* 18. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino cánticum novum: ℟. Laus ejus in Ecclésia Sanctórum. *Pſ.* 149.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria, & sic ad omnes Horas.

Ant. 3. a. DOmus Dei est Ecclésia Dei vivi, columna & firmaméntum veritátis. 1. *Tim.* 3.

Ant. 4. E. Christi Domus sumus nos, si fidúciam & glóriam spei usque ad finem, firmam retineámus. *Hebr.* 3.

Ant. 8. c. Ad Dóminum accedentes, lápidem vivum & eléctum, & ipsi tamquam lápides vivi superædificámini, Domus spirituális. 1. *Petr.* 2.

Canticum. *Tob.* 13.

JErúsalem cívitas Dei, luce spléndidâ fulgébis, * & omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longínquo ad te vénient: & múnera deferentes adorábunt in te Dóminum, * & terram tuam in sanctificatiónem habébunt;

Nomen enim magnum * invocábunt in te.

Maledícti erunt qui contémpserint te; & condemnáti erunt omnes qui blasphemáverint te; * benedictíque erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis; * quóniam omnes benedicentur & congregabuntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt

te ; * & qui gaudent ſuper pace tua.

Anima mea, bénedic Dóminum ; * quóniam liberávit Jerúſalem civitátem ſuam à cunctis tribulatiónibus ejus Dóminus Deus noſter.

Beátus ero ſi fúerint relíquiæ ſéminis mei * ad vidéndam claritátem Jerúſalem.

Portæ Jerúſalem ex ſapphíro & ſmaragdo ædificabuntur ; * & ex lápide pretióſo omnis circúitus murórum ejus.

Ex lápide cándido & mundo omnes platéæ ejus ſternentur : * & per vicos ejus Allelúia cantábitur.

Benedictus Dóminus qui exaltávit eam ; * & ſit regnum ejus in ſécula ſeculórum ſuper eam. Amen.

Ant. 5. a. Omnis ædificátio conſtructa in Chriſto Jeſu, creſcit in Templum ſanctum in Dómino ; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu. *Epheſ.* 2.

Ant. 1. a. Dei ædificátio eſtis, fundamentum póſui : unuſquiſque videat quómodò ſuperædíficet ; fundamentum enim Chriſtus Jeſus. 1. *Cor.* 3.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 6.

AN neſcítis quóniam membra veſtra Templum ſunt Spíritûs ſancti qui in vobis eſt, quem habétis à Deo, & non eſtis veſtri ? Empti enim eſtis prétio magno, glorificáte & portáte Deum in córpore veſtro.

HYMNUS.

PATRIS æterni Sóboles coæva,
Dum tuæ ſacros pia plebs honóres
Ædis inſtaurat, Deus alme noſtris
Annue votis.

HIC ſacri fontis látices ab ortu
Inditi purgant máculam reátûs :
Hîc & infúſum nova membra Chriſto
Chriſma coaptat.

HIC ſuâ paſcit pópulos fidéles
Carne, qui mundi ſcelus omne tollit
Agnus & fuſi prétium cruóris
Ipſe propínat.

HIC ſalus ægris ánimis parátur :
Hîc reos Judex fácilis relaxat,
Atque lethálem rediviva pellit
Grátia culpam.

CUJUS in cœlo thronus eſt perennis,
Incolit parvam Deus altus ædem :
Hîc adorátor ſibi quiſque ſedem
Præparat aſtris.

NULLUS hanc turbo quatit, irruentis

Nulla vis nimbi, rapidíve
fluctus:
Cedit hanc contra furor
inferórum
Irritus omnis.
Laus Deo, virtus, honor,
& poteſtas
Uno ſit Patri, parilíque
proli:
Par ſit ambórum tibi ne-
xus omni,
Spíritus, ævo.
Amen.

℣. Domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine; ℟. In longitúdinem diérum. *Pſ.* 92.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. a. Domus tua, Dómine, in ſanctificatióne tua permáneat; & omnes gentes agnoſcant quia tu es Deus; & non eſt álius præter te. *Judith.* 9.

Collecta. Orémus.

DEus, qui nobis per ſíngulos annos ſancti Templi tui conſecratiónis réparas diem, & ſacris ſemper myſtériis repræſentas incólumes: exaudi preces pópuli tui, & præſta, ut quiſquis hoc Templum beneficia petitúrus ingréditur cuncta ſe impetraſſe lætétur; Per Dóminum.

Pro Commem. S. Amantii, Ant. Ego ſum. ℣. Elégit. xxvj.

Collecta. Orémus.

EXaudi, quæſumus, Dómine, preces noſtras, quas in beáti Amántii Pontíficis feſtivitáte deférimus; & ejus, qui tibi dignè méruit famulári, intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos abſolve peccátis; Per.

AD HORAS.

In fine Hymnorum,

Doxologia:

Sit laus Patri, laus Fílio,
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Divína cujus únctio
Nos Templa Chriſto cónſecrat. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Domus Dei.

In ℟. *br.* ℣. Qui magníficas in nobis * locum tuum & Templum. 2. *Mach.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Chriſti Domus.

Capitulum. *Hebr.* 10.

HAbentes, fratres, fidúciam in intróitu ſanctórum in ſánguine Chriſti, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, (id eſt, carnem ſuam) & Sacerdótem magnum ſuper Domum Dei; accedámus cum vero corde in plenitúdine fidei.

℟. *br.* In multitúdine miſericórdiæ tuæ * Introíbo in Domum tuam. In multitúdine. ℣. Adorábo ad Templum ſanctum tuum * in timóre tuo. * Introíbo. Glória. In multitúdine. *Pſ.* 5.

℣. Introíbo in Domum

tuam in holocauſtis : ℟. Reddam tibi vota mea. *Pſ.* 65.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Ad Dóminum.

CAPITULUM. *Levit.* 26.

POnam Tabernáculum meum in médio veſtrî, & non abjíciet vos ánima mea : ambulábo inter vos, & ero Deus veſter, voſque éritis pópulus meus.

℟. *br.* Beátus * quem elegiſti & aſſumpſiſti. Beátus. ℣. Inhabitábit * in átriis tuis. * Quem elegiſti. Glória. Beátus. *Pſ.* 64.

℣. Beáti qui hábitant in Domo tua, Dómine : ℟. In ſécula ſeculórum laudábunt te. *Pſ.* 83.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Dei.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 6.

SCimus quóniam ſi terreſtris domus noſtra hujus habitatiónis diſſolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, Domum non manufactam, ætern am in cœlis : Nam & in hoc ingemiſcimus, habitatiónem noſtram, quæ de cœlo eſt, ſuperíndui cupientes.

℟. *br.* Replébimur * in bonis Domûs tuæ. Replébimur. ℣. Sanctum eſt Templum tuum, * mirábile in æquitáte. * In bonis. Glória. Replébimur. *Pſ.* 64.

℣. Quàm dilecta Tabernácula tua, Dómine virtútum ! ℟. Concupiſcit & déficit ánima mea in átria Dómini. *Pſ.* 83.

VESPERÆ *de ſequenti.*

DIE X. NOVEMBRIS.

IN FESTO

SANCTI GEORGII,

VALLAVORUM APOSTOLI,

AC PRIMI EPISCOPI.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. J. ECce ego, ecce ego ad gentem, quæ non nvocábat nomen meum: expandi manus meas ad pópulum incrédulum. *Is.* 65.

Ant. 7. c. Vocans de terra longinqua virum voluntátis meæ, locútus sum, & addúcam; & salus mea non morábitur. *Is.* 46.

Ant. 2. D. Ego, ego locútus sum, & vocávi eum: adduxi eum, & direct̃a est via ejus. *Is.* 48.

Ant. 3. a. Repléta est terra idólis: in die illa projíciet simulácra quæ fécerat sibi ut adoráret. *Is.* 2.

Ant. 5. a. Inclinábitur ad factórem suum, & óculi ejus ad sanctum Israel respícient. *Is.* 17.

Capitulum. *Osee.* 2.

MIserébor ejus quæ fuit absque misericórdia, & dicam non pópulo meo: Pópulus meus es tu: & ipse dicet: Deus meus es tu.

℟. Nunc víncula tua dirrúmpam: interfíciam scúlptile & conflátile: * Ecce super montes pedes evangelizantis, & annuntiantis pacem. ℣. Implétum est tempus, & appropinquávit regnum Dei. * Ecce. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣.

Hymnus.

LUx de luce, Deus, fons quoque lúminum,
Quo stat perpétuus cœlítibus dies,
Tristem sub mísera nocte
Veláuniam

Quanto lúmine récreas.

Huc de sede Petri férvidus ádvolat,
Aras, fana, deos fúnditùs éruit,
Et Christum résonans dédocet ímpios
Christi præco Geórgius.

Proh! quam læta seges, dum rúdibus pia
Committit fidei fémina méntibus!
Sacris bárbara gens, jam dócilis Deo,
Christum fóntibus índuit.

Crescit sancta fides; plebs nova náscitur;
Crux tandem méritis fulget honóribus:
Jam per Valláviam jam levat úndiquè
Victrix Relígio caput.

Felix plaude tibi, plaude, Geórgii
Tellus magnánimis culta labóribus;
Dum sincéra stabit, quam dócuit, fides,
Te fœcunda manet salus.

Sit laus summa Patri, summáque Fílio,
Sit par sancte tibi glória, Spíritus,
Cujus præsídio cógnita véritas
Sese méntibus ínserit.
Amen.

℣. Pópulus quem ignóro, sérviet mihi; ℟. Audítu auris obédient mihi. 2. *Reg.* 22.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Duplicanda. In die qua terra deserta fúerit exculta, quæ quondam erat desoláta, multiplicábo eos ut gregem sanctum; & scient quia ego Dóminus. *Ezech.* 36.

Collecta, *ut infrà ad Laudes.*

Fit Commem. Dedicationis Ecclesiæ Salvatoris, Ant. Si quis Templum Dei violáverit, disperdet illum Deus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. 1. *Cor.* 3.

℣. Adoráte in monte sancto ejus; ℟. Quóniam sanctus Dóminus Deus noster. *Ps.* 98.

Collecta, Deus, qui nobis, *ut suprà.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 3. c. Habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. *Is.* 9.

In fine Hymni, Doxologia: Uni sit. *ut infrà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. A. Salus in nos confirmáta est, contestánte Deo váriis virtútibus. *Hebr.* 2.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum, qui de ténebris nos vocávit in admirábile lumen suum, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS, Lux de luce Deus, *ut in I. Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ps. 1. Beátus vir. 2.

Ant. 1. f. Quæsívit Dóminus sibi virum juxtà cor suum, & præcépit ei ut esset dux super pópulum suum. 1. *Reg.* 12.

Ps. 25. Júdica me, Dómine, quóniam. 58.

Ant. 3. a. Fide obedívit exíre in locum quem acceptúrus erat in hæreditátem. *Hebr.* 11.

Ps. 42. Júdica me, Deus, & discerne. 80.

Ant. 2. D. Ait fratri suo: Ascende mecum, & ábiit cum eo, fuitque Dóminus cum eis. *Judic.* 1.

℣. Benedictus Dóminus die quotídiè: ℟. Prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum. *Ps.* 67.

LECTIO j.

De Isaía Prophéta. *cap.* 54.

LAuda stérilis quæ non paris: decanta laudem, & hymni quæ non pariébas: quóniam multi filii desertæ magis quàm ejus quæ habet virum, dicit Dóminus. Diláta locum tentórii tui, & pelles tabernaculórum tuórum extende, ne parcas: longos fac funículos tuos, & clavos tuos consólida. Ad déxteram enim, & ad lævam penetrábis: & semen tuum gentes hæreditábit, & civitátes desertas inhabitábit. Noli timére quia non confundéris, neque erubesces: non enim te pudébit, quia confusiónis adolescéntiæ tuæ obliviscéris, & oppróbrii viduitátis tuæ non recordáberis ámpliùs. Quia dominábitur qui fecit te, Dóminus exercítuum nomen ejus: & redemptor tuus sanctus Israel, Deus omnis terræ vocábitur.

℟. Pertransiérunt de gente in gentem, & de regno ad pópulum álterum: * Pósuit Deus in eis verba signórum suórum. ℣. Perambulavérunt annuntiantes Dóminum Jesum, & erat manus Dómini cum eis. * Pósuit. *Ps.* 104. *Act.* 2.

LECTIO ij.

MIsericórdia mea non recédet à te, & fœdus pacis meæ non movébitur; dixit miserátor tuus Dóminus. Paupércula tempestáte convulsa, absque ulla consolatióne. Ecce ego sternam per órdinem lápides tuos, & fundábo te in sapphíris, & ponam jáspidem propugnácula tua: & portas tuas in lápides sculptos, & omnes términos tuos in lápides desiderábiles: Universos fílios tuos doctos à Dómino; & multitúdinem pacis filiis tuis. Et in justítia fundáberis: recéde procul à calúmnia, quia non timébis, & à pavóre, quia non appro-

pinquábit tibi. Ecce áccola véniet, qui non erat mecum; ádvena quondam tuus adjungétur tibi.

℟. Pergébant de civitáte in civitátem, prædicantes: illis irridéntibus & subsannántibus eos: áttamen quidam acquiescentes congregáti sunt, * Et surgentes destruxérunt altária in quibus idólis adolebátur incensum. ℣. Cùm audissent, quidam quidem irridébant; quidam verò adhærentes, credidérunt. * Et surgentes. 2. *Paral.* 30. *Act.* 17.

Lectio iij. *cap.* 66.

VEnio ut cóngregem cum ómnibus géntibus & linguis: & vénient, & vidébunt glóriam meam. Et ponam in eis signum, & mittam ex eis qui salváti fúerint ad gentes in mare, in Africam, & Lydiam, tradentes sagittam; in Itáliam & Græciam, ad ínsulas longè, ad eos qui non audiérunt de me, & non vidérunt glóriam meam: & annuntiábunt glóriam meam géntibus. Et addúcent omnes fratres vestros de cunctis géntibus donum Dómino, in equis, & in quadrígis, & in lécticis, & in mulis, & in carrúcis, ad montem sanctum meum Jerúsalem, dicit Dóminus, quómodo si ínferant filii Israel manus in vase mundo in domum Dómini. Et assúmam ex eis in sacerdótes & Levítas, dicit Dóminus.

℟. Cùm páriter prompto ánimo procéderent, convaluérunt ánimis: Ibant igitur prompti, * De cœlo habentes adjutórem, & miserantem super eos Dóminum. ℣. Pertransíbant evangelizantes verbum Dei; & multis regiónibus evangelizábant. * De cœlo. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. 2. *Mach.* 11. *Act.* 8.

In II. Nocturno.

Ps. 46. Omnes gentes. 41.

Ant. 4. A. Pergébant páriter; & venérunt ad locum quem osténderat ei Deus. *Genes.* 22.

Ps. 63. Exaudi, Deus, oratiónem meam cùm déprecor. 129.

Ant. 7. a. Surrexit, & ábiit, juxtà verbum Dómini, & cœpit introíre in civitátem. *Jonæ.* 3.

Ps. 86. Fundamenta ejus. 141.

Ant. 8. c. Incitabátur spíritus ejus in ipso, videns idololátriæ déditam civitátem. *Act.* 17.

℣. Omnes dii géntium, dæmónia; ℟. Dóminus autem cœlos fecit. *Ps.* 95.

Lectio iv.

GEórgius Romæ ordinátus Géntium Episcopus, unâ cum beáto Frontóne ad prædicandum Evangélium à Románo

Pontífice in Gállias missus est. Ad Volsíni lacum appulisse primùm, plúrimos ibi discípulos Christo peperisse, ac demùm ignóto hácteniùs in his regiónibus Deo templum dicavisse, perantíqua fert tradítio. Gállias ingressi, fidei semen undequáque spargentes, Aquitániam usque pervenérunt plúribus pópulis assíduâ utriusque óperâ, indefessóque labóre, fidei & religiónis dono ditátis, Fronto Petrocorénsium gentem veri Núminis cognitióne imbuendam súscipit, Geórgius verò cùm dilatandæ Ecclésiæ stúdio æstuáret, ad últimos Occitániæ fines progressus, partes illas Christo subjícere aggréditur.

℟. Dixit Dóminus illi: Lóquere, & ne táceas: propter quod ego sum tecum, * Quóniam pópulus est mihi multus in hac civitáte. ℣. Ecce dedi verba mea in ore tuo: tu ergo surge, & lóquere: ego tecum sum. * Quóniam. *Act.* 18. *Jerem.* 1.

Lectio v.

Animárum salútis sitientem non retardárunt accessu impérvii montes, agrestis pópuli féritas & ignorántia, superstitiósæ religiónis barbáries, ímpia furéntium Druidárum in veritátem conjurátio. Patefacto sibi per vária mirácula prædicatiónis ádita, mox terram hanc, suis irrigátam sudóribus, videt Crucis vexillo claréscere; pópulum fidei lúmine illustrátum móribus mansuéscere, Christíque jugo colla submíttere. Mendácia silent orácula, ac præ cæteris infelíciter famósum in his regiónibus Appollínis oráculum: idóla comminuuntur: fana vilescunt & deseruntur: crescit in dies Christianórum númerus. Tot tantísque succéssibus irritáti Drúides, urbis Dóminum in Geórgium éxcitant, qui virum sanctum verbéribus cæsum ac lapídibus impetítum è civitáte éjicit; hoc quasi piáculo injúriam deórum suórum ultúrum se arbitrátus.

℟. Factum est ut créderet copiósa multitúdo: * Qui verò incréduli fúerunt, persuásis turbis, lapidantes eum, traxérunt extrà urbem. ℣. Locútus est ómnia verba, quæ díxerat Dóminus; & fecit signa coram pópulo, & crédidit pópulus. * Qui verò. *Act.* 14. *Exod.* 4.

Lectio vj.

Verùm Confessóris Christi sánguine fœcundáta tellus, novos Evangélio filios párturit, quarum óperâ revocátus, urbem quasi

triumphátor ingréditur, verbísque & miráculis ac vitæ sanctitáte, oves adhuc dévias & rebelles gregi Domínico adjungit. Templum hactenùs idolórum ímpio cultu contaminátum, Deo in honórem beátæ Maríæ Vírginis consecrávit; illiusque futúram felicitátem prædixit plúribusque miráculis illustrandam. Sede Epíscopi in ea civitáte, quæ tunc témporis Vétula dicebátur, constitútâ, electísque è nova plebe minístris, quibuscum pópuli curam partirétur, Ecclésiam juxtà formam Apostólicam instítuit, quam Episcopáli auctoritáte primus administrávit, à quo idcircò vétera Vallavórum Ecclésiæ Dyptica Episcopórum suórum ducunt inítium. Perantíqua etiamnum vidére est numísmata cum hac inscriptióne: SANCTUS GEORGIUS VALLAVIÆ PROTOPRÆSUL. Immensis tandem functus labóribus, Christíque fide in hac regióne stabilítâ, in pace óbiit. Sacrum ejus corpus in urbe Vétula sepultum, indè pósteà Anícium translátum in Ecclésia ipsius nómine insigníta, quiescit; Tanta fuit viri Apostólici sanctitátis fama ut in Gálliis Ecclésiæ sub ejus invocatióne, Deo dicátæ fúerint.

℟. Omnis pópulus certábat, dicens: Ipse salvávit nos, & nunc fugit: * Usquequò silétis, & non redúcitis eum? ℣. Sincerâ affectióne pro vobis sollícitus, omnes vos desiderábat. * Usquequò. Glória. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. 2. *Reg.* 19. *Philip.* 2.

IN III. NOCTURNO.

Ps. 95. Cantáte Dómino .... cantáte. 40.

Ant. 3. c. Misérunt ad eum, dicentes: Revértere, & reversus est. 2. *Reg.* 19.

Ps. 96. Dóminus regnávit, èxultet terra. 54.

Ant. 6. F. Mundávit ædes in quibus fúerant simulácra, & intrávit cum hymnis benedícens Dóminum. 1. *Mach.* 13.

Ps. 97. Cantáte Dómino .... quia. 41.

Ant. 5. a. Omnis cívitas exultávit; nova lux oriri visa est; in tantùm ut plures religióni jungerentur. *Esth.* 8.

℣. Annuntiávi, & locútus sum: ℟. Multiplicáti sunt super númerum. *Ps.* 35.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum. *c.* 16.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Euntes in mundum universum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 7. in 1. ad Cor.

OStendámus fieri non potuisse ut instítúerent & cogitárent Apóstoli prædicáre quæ prædicárunt, nisi Christum secum habuissent. Non quóniam imbecilli adversùs fortes, nec quóniam pauci adversùs multos; non quóniam páuperes adversùs dívites, nec rudes & ignári adversùs sapientes struébant áciem; sed quóniam magna quoque vis est præoccupátæ opiniónis. Quando autem in dogmátibus fúerit consuetúdo, ea efficitur firmior & stabílior; facíliùs enim mutáverit ómnia quíspiam quàm quæ pertinent ad religiónem.

℟. Cum fidúcia loquebátur, dísputans & suadens de regno Dei: * Virtutesque non quáslibet faciébat Deus per manum ejus. ℣. Surrexit quasi ignis, & verbum ipsíus quasi fácula ardébat. * Virtutesque. *Act.* 19. *Eccli* 48.

LECTIO viij.

IN Apóstolis autem valídius erat hoc impedimentum, quòd non solùm sic ántequam mutárent consuetúdinem, sed étiam cum perículis fácerent transmutatiónem. Oportébat enim eum qui credébat, statim publicári, expelli, à pátria exuláre, extréma mala pérpeti, ab ómnibus ódio habéri, commúnem esse hostem & suis & aliénis. Cum consuetúdine ac perículis hæc quoque præcepta erant gravióra; ea verò à quibus abducébant, facília: à stupris enim vocábant ad temperántiam, à vitæ amóre ad mortem, ab ebrietáte ad sobrietátem, à risu ad lácrymas & compunctiónem, ab avarítia & habendi cupiditáte ad paupertátem, & suárum facultátum abdicatiónem, à securitáte ad perícula; & per ómnia extrémam exigébant vitæ perfectiónem. Præcepta quidem erant hujúsmodi.

℟. Magnificabátur nomen Dómini Jesu; * Ità fórtiter crescébat verbum Dei, & confirmabátur. ℣. Deserentes cæremónias patrum suórum, quæ in multitúdine Deórum erant, unum Deum cœli colluérunt. * Ità. *Act.* 19. *Judith.* 5.

LECTIO ix.

VIdeámus autem nùm dogma vim habéret alliciendi? Atqui vel hoc ipsum sufficiébat ad abigendos infidéles. Quid enim dicébant qui prædicábant? Quòd adoráre opórteat crucifixum, & eum existimári Deum qui natus esset ex muliere Judæa. At promissis, inquit eos excitárunt,

& verbórum strépitu decepérunt. Hoc ipsum verò ostendit nihil in rebus nostris esse fraudis. Nam quæ erant quidem áspera ac difficília, ex hîc eveniébant ómnia; bona autem post resurrectiónem pollicéri oportébat. Hoc ipsum autem, iterùm dicam, ostendit étiam, præter ómnia quæ dicta sunt, divínam esse nostram prædicatiónem.

℟. Cùm sumpsisset cor ejus audáciam propter vias Dómini, étiam excelsa & lucos ábstulit; * Et † Misit de suis ut docérent in civitátibus. ℣. Credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam æternam; disseminabátur autem verbum Dómini per universam regiónem; * Et misit. Glória. *Repetit.* ℟. *usque ad.* ℣. 2. *Paral.* 17. *Act.* 13.

Te Deum.

℣. SACERD. Deus meus, annuntiávi justítiam tuam ℟. In Ecclésia magna. *Ps.* 39.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. f. GRátia data est mihi in vobis: Evangélii factus sum ego minister secundùm operatiónem virtútis Dei. *Ephes.* 3.

Ant. 2. D. Nonne opus meum vos estis in Dómino? Nam signáculum Apostolátûs mei vos estis. 1. *Cor.* 9.

Ant. 3. à. Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantùm, sed & in virtúte, & in Spíritu sancto, & in plenitúdine multâ. 1. *Thess.* 1.

CANTICUM. *Baruch.* 5.

EXue te, Jerúsalem, stolâ luctûs & vexatiónis tuæ; * & índue te decóre & honóre ejus, quæ à Deo tibi est, sempiternæ glóriæ.

Circumdábit te diplóide justítiæ, * & impónet mitram cápiti honóris æterni.

Deus enim ostendet splendórem suum in te * omni qui sub cœlo est.

Nominábitur enim tibi nomen tuum à Deo in sempiternum: * Pax justítiæ, & honor pietátis.

Exurge, Jerúsalem, & sta in excelso, * & circúmspice ad orientem.

Et vide collectos filios tuos ab oriente sole usque ad occidentem, * in verbo sancti gaudentes Dei memóriâ.

Exiérunt enim abs te pédibus ducti ab inimícis: * addúcet autem illos Dóminus ad te, portátos in honóre sicut filios regni.

[*Et dicitur per Octavam, quando fit de ea.*]

Ant. 7. d. Excipientes verbum cum gáudio Spíritûs sancti, conversi estis ad Deum à simulácris, servíre Deo vivo & vero. 1. *Thess.* 1.

Ant. 5. a. Ut filios meos

carissimos móneo; nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui: rogo ergo vos, imitatóres meî estóte. 1. *Cor.* 4.

CAPITULUM. 1. *Thess.* 4.

FRatres, rogámus vos & obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodùm accepistis à nobis, quómodò opórteat vos ambuláre, & placére Deo, sic & ambulétis, ut abundétis magis.

HYMNUS.

NOSTRA gens, Præsul, modò Christiána
Se tibi debet; tibi cessit error:
Luce lustrasti pópulos sub alta
Nocte jacentes.

HIC labor magnus; sed enim feróces,
Et reluctantes pópulos docéri,
Et jugo Christi, tibi pœna major,
Súbdere gentes.

CARITAS urget; malè contumáces
Increpas audax, Hóminem, Deumque
Prædicas Christum, nece qui piávit
Crímina mundi.

JAM tuæ voci dóciles, Georgi,
Cum suis vertunt simulácra Templis:
Jam fit in sacris renováta lymphis
Plebs sibi dispar.

QUÆ fuit vivo tibi gens amíca,
Illíus nunc te móveant labóres;
Pòstumam vultu plácido, precámur,
Réspice prolem.

SUMMA laus Patri, tibî laus perennis,
Christe, Pastórum caput atque Princeps;
Par sit ambórum tibi cultus omni,
Spíritus, ævo. Amen.

℣. Anima mea Dómino vivet: ℟. Et semen meum sérviet ipsi. *Ps.* 21.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. *Duplicanda.* Judícium Patris audíte, fílii, & sic fácite ut salvi sitis: Deus enim honorávit Patrem in filiis: Benedíctio Patris firmat domos filiórum. *Eccli.* 3.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui nos beáti Geórgii salutáribus documentis, ad agnitiónem tui nóminis perveníre fecisti; concéde, propítius, ut illibátâ fide servátâ, in bonis opéribus usque ad finem perseverantes, æterna virtútum præmia cónsequi mereámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

AD HORAS.

In fine Hymnorum,

DOXOLOGIA:

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Grátia data est mihi.

In ℟. *br.* ℣. Qui eripuisti nos * de potestáte tenebrárum. *Coloss.* 1.

CANON.

Ex Constitutiónibus Ecclésiæ Gallicánæ in Conventu Melodunensi.

Ann. 1579. *de Festorum Cultu.*

NOn parùm stúdii & diligéntiæ in eo adhibendum est, Fratres, ut scílicet dies Festi ità celebrentur, ut juxtà præscriptum Apóstoli, memórias Præpositórum nostrórum, qui nobis locúti sunt verbum Dei, ágere videámur, & meritórum eórum ac precum partícipes, & vitæ ac pietátis eórum strénui simus imitatóres.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Nonne opus meum.

CAPITULUM. *Coloss.* 1.

EVangélii factus sum ego miníster secundùm dispensatiónem Dei quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei.

℟. *br.* Constitútus sum ab eo * Super montem sanctum ejus. * Allelúia, allelúia. Constitútus. ℣. Prædicans * præceptum ejus. * Allelúia. Glória. Constitútus. *Ps.* 2.

℣. In voluntáte tua deduxísti me, Dómine: ℟. Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas. *Ps.* 72.

AD SEXTAM.

Ant. 3. à. Evangélium.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 2.

SErmo meus & prædicátio mea, non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spiritûs & virtútis, ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

℟. *br.* Veritátem tuam, * Et salutáre tuum dixi. * Allelúia, allelúia. Veritátem. ℣. Non abscondi misericórdiam tuam * & veritátem tuam. * Allelúia. Glória. Veritátem. *Ps.* 39.

℣. Ignítum elóquium tuum vehementer; ℟. Et servus tuus dilexit illud. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. à. Ut filios meos.

CAPITULUM. *Philip.* 3.

IMitatóres mei estóte, fratres, & observáte eos qui ità ámbulant sicut habétis formam nostram.

℞. *br.* Veníte, filii, * Audíte me. * Allelúia, allelúia. Veníte. ℣. Timórem Dómini * docébo vos. * Allelúia. Glória. Veníte. *Ps.* 33.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam, ℞. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

AD II. VESPERAS.

Ps. 109. Dixit Dóminus. 22.

Ant. J. HIc est qui fuit in Ecclésia cum pátribus nostris, qui accépit verba vita dare nobis. *Act.* 7.

Ps. 110. Confitébor tibi, Dómine..., in concílio. 22.

Ant. 6. F. Ipse est directus divínitùs in pœniténtiam gentis, & tulit abominatiónes impietátis. *Eccli.* 49.

Ps. 111. Beátus vir qui timet Dóminum. 23.

Ant. 3. a. Máximus in salútem electórum Dei, quam glóriam adeptus est! *Eccli.* 46.

Ps. 125. In convertendo. 45.

Ant. 4. E. Quid dignum póterit esse beneficiis ejus? bonis ómnibus per eum repléti sumus. *Tob.* 13.

Ps. 147. Lauda, Jerúsalem. 95.

Ant. 7. a. Sit memória illíus in benedictióne, & nomen ejus permáneat in ætérnum. *Eccli.* 46.

CAPITULUM. *Eccli.* 47.

DEus non derelinquet misericórdiam suam, & non corrumpet, nec delébit ópera sua, neque perdet à stirpe nepótes Electi sui; & semen ejus, qui díligit Dóminum, non corrumpet.

Allelúia, allelúia. ℣. Jucundábitur in filiis, & in die orationis suæ exaudiétur. Allelúia. *Eccli.* 3.

HYMNUS.

TErris jam satis est, alme Pater, datum:
Quò divínus amor te rapit, évola:
Duro parta labóre
Cœlo præmia te vocant.
ERGO nunc súperis cœtibus ádditus,
Puro lætítiæ flúmine mérgeris;
Et convíva suprémi
Mensæ Príncipis ássides.
DUM te læta poli cúria súscipit;
Dùm te tergéminis tollit honóribus;
Tellus æmula certat
Tantæ pláudere glóriæ.
NOMEN per pópulos jam résonat tuum;
Urbes prodigiis attónitæ silent:
Hinc te quisque Patrónum

Supplex ambit & ínvocat.
Vos, Cives, mémori, vísite péctore,
Tanti Pontíficis vísite límina:
Hîc orántibus, aurem
Clementem Deus éxhibet.
Spes ô nostra, Pater, tempus in últimum;
Votis dexter ades, cántibus ánnue:
Devótam tibi gentem
Blandis subsídiis fove.
Jugis, summa Trias, sit tibi glória;
Quæ solemne tuo præpósitis gregi,
Pro mercéde labóris,
Te das pródiga præmium. Amen.

℣. Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui: ℟. Memento misericordiárum servi tui. 2. *Paral.* 6.

Ad Magníficat.

Ant. 5. c. *Duplicanda.* Hic est fratrum amátor & pópuli: Hic est qui multùm orat pro pópulo, & universa sancta Civitáte. 2. *Mach.* 15.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem S. Martini, Episc. Ant. 5. C. Constítuam te ministrum eórum quibus apparébo tibi, erípiens te de Pópulo, & Géntibus in quas nunc ego mitto te aperíre óculos eórum, ut accípiant remissiónem peccatórum, & sortem inter sanctos, per fidem quæ est in me. *Act.* 26.

℣. Irritavérunt in castris Sanctum Dómini: ℟. Oblíti sunt Deum qui fecit magnália. *Ps.* 105.

Collecta, Deus, qui in beáto; *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica. Cetera ut heri.

Die XI.
In Festo
SANCTI MARTINI,
Turonensis Episcopi.
Duplex-Majus.

[*In Ecclesiis propriis,*
AD I. VESPERAS.
Psalmi de Dominica, propter Festivitatem sancti Georgii.

Ant. 3. a. Nudus eram & cooperuisti me: Quámdiu fecisti uni ex frátribus meis mínimis, mihi fecisti. *Matth.* 25.

Ant. 4. E. Præordinávit te Deus, ut vidéres justum, & audíres vocem ex ore ejus, quia eris testis illíus. *Act.* 22.

Ant. 6. *C.* Quid moráris? Exurge, & baptizáre, & áblue peccáta tua, invocáto nómine ipsíus. *Act.* 22.

Ant. 7. *d.* Labóra sicut bonus miles Christi Jesu: Nemo mílitans Deo, im-

plicat se negótiis seculáribus. 2. *Tim*. 2.

Ant. 8. *G*. Sollícitè cura te ipsum probábilem exhibére Deo operárium inconfusíbilem, rectè tractantem verbum veritátis. 2. *Tim*. 2.

CAPITULUM. *Jerem*. 1.

AD ómnia quæ mittam te ibis, & universa quæcumque mandávero tibi loquéris: Ne tímeas à fácie eórum; quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus.

℟. Dóminus salus mea, quem timébo? Dóminus protéctor vitæ meæ, à quo trepidábo? * Si consistant adversùm me castra, non timébit cor meum. ℣. Ipse dixit: Non te déseram, neque derelinquam; ita ut confidenter dicámus: * Si. Glória Patri. * Si. *Ps*. 26. *Hebr*. 13.

HYMNUS.

ECQUIS ardentes rápitur per auras?
Iste quis pauper petit astra dives?
Cœlites plaudunt: comitémur hymnis
Astra petentem.

FLORE sub primo juvenílis ævi,
Cæsarum jussu tulit arma miles:
Moxque depónet, tibi, Christe, nomen
Tiro professus.

NON furor belli bene christiánum
Pectus infrégit: pius inter arma
Integros servat, semel obligáto
Nómine, mores.

PAUPERI pauper mali membra nudo
Dívidit vestem, mediáque Christus
Obtulit sese túnicâ micantem,
Nocte sequenti.

FONTE lustrátur; melióre testes
Se sacramento vovet inter aras:
Induit Christum, simul ac profána
Exuit arma.

HINC capit vires; velit Imperátor,
Solus adversos penetrábit hostes:
Una Crux Christi, velut ambo, tela
Omnia contrà.

SED novus miles nova bella tentat,
Sævit in sese sibi factus hostis;
Unde majóres sibi pollicétur
Ferre triumphos.

LUMINIS splendor, Patris una Proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per Amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Irritavérunt in castris Sanctum Dómini: ℟. Obli-

ti sunt Deum qui fecit magnália. *Ps.* 105.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Constítuam te ministrum eórum quibus apparébo tibi, erípiens te de pópulo, & géntibus in quas nunc ego mitto te aperíre óculos eórum, ut accípiant remissiónem peccatórum, & sortem inter sanctos, per fidem quæ est in me. *Act.* 26.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Fit Comm. S. Georgii, Ant. Hic est. ℣. Dómine Deus. 592. *Collecta*, Deus, qui nos. 389.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Pastórum príncipem, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 5.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

Quo fugis præceps; latitáre nescit
Mille portentis manifesta virtus:
Præsulem jam te feret in suprémum
Turo tribúnal.

Non tumet fastu, neque splendor auro:
Sórdidam servat, velut antè, vestem:
Ora deformi dabat una virtus
Unde nitéret.

Spreverit vili quis eum lacernâ,
Cujus ad nutus elementa parent?
Scílicet jussi posuere, fractis
Víribus ignes.

Redditur cæco sua lux, & auris
Rédditur surdo, sua lingua muto:
Impari qui vix pede claudus ibat,
Ambulat æquo.

Imperat morbis, ábigit malignos
Spíritus, divûm simulácra vertit,
Luce defunctos vocat ad prióris
Múnera vitæ.

Fertur immáni ruitúra mole
Arbor, excíso trepidássa trunco:
Sústinet lapsum, capitique sacro aversa pepercit.

Luminis splendor, Patris una Proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per Amóris almi,
Flamen inungis.
Amen.

Psalmi de Feria, & sic in toto Officio.

In I. Nocturno.

Ant. 7. d. Quid exístis in desertum vidére? hóminem móllibus vestimentis indútum? Ecce qui in veste pretiósa sunt & delíciis, in dómibus regum sunt. *Luc.* 7.

Ant. 8. G. Deus secundùm se vestívit illum virtúte, & dedit illi potestátem eórum quæ sunt super terram. *Eccli.* 17.

Ant. 3. à. Certè vidétis quem elégit Dóminus: fili verò Bélial despexérunt eum. 1. *Reg.* 10.

℣. Pósui vestimentum meum cilícium, & factus sum illis in parábolam: ℟. Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine. *Ps.* 68.

Tres Lectiones de Scriptura occurrente.

Post j. Lect. ℟. Scitis quia per infirmitátem carnis evangelizávi vobis jampridem, & tentatiónem vestram in carne mea non sprevístis, neque respuístis; sed * Sicut Angelum Dei excepístis me. ℣. Splendébat lucerna Dei super caput meum, quando parábant cáthedram mihi & senes assurgéntes stabant. * Sicut Angelum. *Gal.* 4. *Job.* 29.

Post ij. Lect. ℟. A prima die quâ ingressus sum, nocte & die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrûm. * Argentum & aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis. ℣. Oculus fui cæco, & pes claudo: pater eram páuperum. * Argentum. *Act.* 20. *Job.* 29.

Post iij. Lect. ℟. Die noctúque æstu urébar & gelu, fugiebatque somnus ab óculis meis: * Afflictiónem meam, & labórem mánuum meárum respexit Deus. ℣. Fui in labóre & ærumna, in vigíliis multis, in fame & siti, in frígore & nuditáte: * Afflictiónem. Glória Patri. * Afflictiónem. *Gen.* 31. 2. *Cor.* 11.

In II. Nocturno.

Ant. 5. a. Amplificátus est in mirabílibus suis. Et quis potest símiliter sic gloriári tibi, qui sustulísti mórtuum ab ínferis in verbo Dómini Dei? *Eccli.* 48.

Ant. 1. D. Augebátur credéntium in Dómino multitúdo, ita ut in platéas ejícerent infirmos, & pónerent in léctulis; qui curabantur omnes. *Act.* 5.

Ant. 2. D. Multi eórum qui habébant spíritus immundos, clamantes voce magnâ, exíbant: multi autem paralytici & claudi curáti sunt. *Act.* 8.

℣. Mementóte mirabílium Dei, quæ fecit, ℟. Prodigia ejus, & judícia oris ejus. *Ps.* 104.

Lectio iv.

Martínus, Sabáriæ in Pannónia, patre Tribúno mílitum natus, Papíæ verò in Itália educátus, anno ætátis décimo, invítis paréntibus, ad Ecclésiam confúgiens, inter catechúmenos nomen dedit. Ascriptus milítiæ ex Imperatórum edícto, quo

veteranórum filii sua nómina profitéri cogebantur, sub Constántio méruit. Ambiánis, ad portam urbis, páuperi nudo eleemósynam petenti, cùm nihil habéret præter arma & vestimentum, partem clámydis dedit. Cui sequenti nocte Christus dimidiátâ illâ veste indútus appáruit, circumstantes Angelos sic allocútus: Martinus adhuc catechúmenus hâc me veste contexit. Cùm annum trigésimum octávum attigisset baptizátus est; ac relictâ milítia, sanctum Hilárium Pictaviensem ádiit, à quo Exorcista factus est; cùm priùs Diáconi órdinem præ humilitáte recusasset; nec multò pòst ad suos reversus, matrem ad Christum convertit. Ab Epíscopis Ariánis, quòd solus penè eórum perfidiam frángeret, públicè virgis cæsus, Illyrico pulsus est. Eâdem de causa, Medioláno, ubi Monastérium sibi construxerat, per Auxéntium ejectus, sedem in Pictónibus fixit, ibíque sub Hilário tum Mónachis apud Locociácum congregátis præfuit, tum prædicatiónis lumen per omnem vicíniam spárgere cœpit.

℟. Intendébant turbæ his quæ ab eo dicebantur, videntes signa quæ faciébat: * Cùm verò credidissent evangelizanti, baptizabantur viri ac mulieres. ℣. Deserentes cæremónias patrum suórum, quæ in multitúdine deórum erant, unum Deum cœli coluérunt: * Cùm verò. *Act. 8. Judith. 5.*

Lectio v.

Turonensis Epíscopus ordinátus, secundo ab urbe lápide monastérium cóndidit, in quo discípulos octoginta, nihil proprium habentes, congregávit; ex quibus plures pósteà Epíscopi creáti sunt. Non procul ab eo loco altáre díruit, quod falsò putabátur erectum in memóriam Martyris. Idolórum fana dejécit, & lucos succídit, non véritus aliquando vitæ adire discrímen, ut eórum cultum pénitùs aboléret. Ad comitátum ob máxima negótia ire coactus, à Valentiniáno repulsam passus est; qui tamen séptimo pòst die, redeunti Martíno, è sólio divínitùs excussus, assurrexit, ejusque postulátis ánnuit. Itácium Epíscopum ácriter reprehendit, quòd contra leges ecclesiásticas Priscilliánum in causa cápitis insectarétur. Tréviros profectus, ut apud Máximum Imperatórem grávibus de causis ac præcípuè pro duórum nobiliórum virórum salúte ágeret; cùm nihil impetráre potuisset,

nisi antè permítteret se cum Epíscopis Ithaciánæ partis in comitátu degéntibus communicatúrum; id factúrum se pollícitus est, si his pro quibus rogáverat parcerétur; dúmmodò étiam Tribúni, quos in sedem Priscillanistárum ad Hispánias jam missos accéperat, revocaréntur. Quare congregátis iis ad Ordinatiónem Felícis Epíscopi, ingressus Synodum, illórum communiónem aliquatenùs íniit; sátiùs exístimans ad horam cédere, quàm his non consúlere quorum cervícibus gládius imminébat: nec tamen addúci pótuit, ut communiónem illam subscriptióne firmáret. Exinde facti pœnitens, cavit ne in pósterum Ithaciánæ communiónis párticeps fieret. Cùmque energúmenos tárdiùs quam solébat, & grátiâ minóre curáret, subinde discípulis cum lácrymis fatebátur, se, propter communiónis illíus malum detrimentum sentíre virtútis. Sexdecim póstea vixit annos, quibus ab omni Episcopórum conventu abstínuit.

℟. Pythónes, & aríolos, & figúras idolórum, & immundítias, & abominatiónes ábstulit; ut statúeret verba legis quæ scripta sunt: * Símilis illi non fuit ante eum, neque post eum surrexit. ℣. Fuit gratus Deo, & erat potens in verbis, & in opéribus suis. * Símilis. 4. *Reg.* 23. *Act.* 7.

Lectio vj.

INjuriárum fuit patientíssimus, ádeò ut impúnè vel ab ínfimis cléricis læderétur, ac plerumquè sibi obtrectántium peccáta defléret. Quodam in convívio páteram Presbytero prius porrexit quàm Imperatóri, à quo honóris grátiâ ut prior bíberet accéperat. Innúmeris miráculis cláruit: Tréviris, paralyticam penè exánimem óleo à se benedícto sanávit, Parísiis, ad portam urbis, leprósum ósculo mundávit: próprii córporis óbice flammas aliquandò repressit: tres mórtuos suscitávit. Annis demum gravis, dum Condatensis vici Ecclésiam in sua diœcési visitáret, víribus defectum se séntiens, mortem sibi imminére discípulis indicávit. Ingravescente febre, in cínere & cilício decumbens, ne vile quidem stramen sibi súbjici passus est. Rogátus à Presbyteris ut corpus in álterum latus reclinando subleváret: Sínite me, inquit, cœlum pótiùs respícere quàm terram, ut suo jam itinere itúrus ad Dóminum spíritus dirigátur. Instante jam morte, viso dæmone: Quid hîc astas, inquit, cruenta

béstia? nihil in me, funéste, repéries; Abrahæ me sinus recípiet. Ea in voce anno Christi trecentésimo nonagésimo séptimo ánimam Deo réddidit.

℟. Dilatávit glóriam pópulo suo, persecútus est iníquos: & omnes operárii iniquitátis conturbáti sunt. * Et. † Direća est salus in manu ejus. ℣. Dóminus augébat qui salvi fíerent quotídiè in idipsum. * Et direća est. Glória. † Direća est. 1. *Mach.* 3. *Aćt.* 2.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Obtulit holocausta & pacífica, & invocávit Dóminum; & exaudívit eum in igne de cœlo super altáre. 1. *Paral.* 21.

Ant. 6. *C.* Glorificávit illum in conspećtu Regum, & ostendit illi glóriam suam: in fide & lenitáte ipsíus sanćtum fecit illum. *Eccli.* 45.

Ant. 4. d. Sicut Angelus Dei, sic est, ut nec benedićtióne nec maledićtióne moveátur. 2. *Reg.* 14.

℣. Parátum cor ejus speráre in Dómino: ℟. Confirmátum est cor ejus, non commovébitur. *Ps.* 111.

LECTIO vij.

Léćtio sanćti Evangélii secúndùm Lucam. *c.* 11.

IN illo témpore; Dixit Jesus turbis: Nemo lucernam accendit, & in abscóndito ponit, neque sub módio, sed supra candelá-brum; ut qui ingredi[untur] lumen vídeant. Et rél[iqua].

Homília sanćti Ber[nardi] Abbátis.

In Festo S. Marti[ni] *n.* 12. 13. & 14

MArtínus lucer[na] ardens & l[ucens] eum saltèm r[...] geat imitári; sed im[...] eo quod est imitábil[e] autem quod mirábil[e] bétur. Ad mensam [...] sedes hódiè: diligen[ter] sídera quæ tibi appon[untur] quænam vidélicet ad [imi-] ratiónem, quæ verò [...] tatiónem. Húmilis [...] spíritu pauper iste [...] nus, sicut eviden[ter] probat effećtus ipse [...] grátiæ, quam profećt[o] tam multam nisi n[...] húmili non dedisset. [...] tam adversùs omne[s in-] rias patientiam assu[...] rat, ut cùm esset s[...] sacerdos, impúnè éti[am ab] ínfimis cléricis læd[eretur.] Ad cœlum lácrymæ [...] maxilla ascéndere c[...] verant; quibus sic a[...] bat, ut soléret, pr[...] rum quoque, qui ob[trec-] tóres sui videbantur [...] peccátis.

℟. Surrexit quasi [...] & verbum ipsius qu[asi fa-] cula ardébat: * In[...] illum pauci fašti sun[t...] enim póterant sustiné[re prae-] cepta Dómini. ℣. [...] in diem ánimam just[i...]

s opéribus cruciábant : rit Dóminus pios de tenóne erípere. * Irritantes. :*li*. 48. 2. *Petr*. 2.

ECTIO viij. *n*. 15. & 16.

Anè quantùm justítiam esuríerit, tum in céteris s áctibus, tum speciáli- in idololátriæ persecune probátum est, in temrum destructióne, in sta- :rum dejectióne, in succóne lucórum. Ubi se oque aliquandò non est :itus dare discrímini, ut :ásio tanti críminis de :dio tollerétur. Nam mi- icordem eum in páupere expertum Salvátor ipse ud Angelos gloriabátur, tam sibi medietátem vesosténtans. Porrò mundím cordis ejus illud vel ximè índicat, quòd non : confúsus inimíco lo- ens in porta. Nihil in me, neste, repéries, Abrahæ : sinus recípiet. Céterùm rsecutiónes quas sústinuit opter justítiam, longum t numeráre; pro quibus nnibus dúbium non est ultiplíciter coronári eum, ii quidem etsi non semel fectu consummátæ passiós, sed tóties martyr fuit fectu devotíssimæ voluntis.

℟. Nomen glóriæ ejus que ad extrémum terræ, quòd fécerat justítiam, fidem consérvávit genti æ; * Et in diébus ejus prosperátum est in mánibus ejus, ut tolleréntur gentes de regióne. ℣. Propter opus Christi usque ad mortem, accessit, tradens ánimam suam. * Et. 1. *Mach*. 14. *Philipp*. 2.

[*Ubi sit absque Commemoratione*,

Lectio ix. *n*. 17.

DOmine, inquit, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem; fiat voluntas tua. O verè sanctíssimam ánimam! O inæstimábilem caritátem! O obediéntiam singulárem! Bonum certámen certasti, cursum consummasti, fidem servasti; de réliquo superest tibi coróna justítiæ, quàm reddet tibi Dóminus hódiè justus judex; & adhuc dicis: Non recúso labórem; fiat voluntas tua. Obtulisti planè Isaac; únicum illum quem díligis, quod in te est, jugulasti : immolasti singuláre gáudium tuum piâ devotióne, parátus redíre íterùm in perícula, innováre certámina, dénuò subíre labórem, sustinére tribulatiónem, prolongáre tentatiónem, deinde differri adhuc ab illa tantâ felicitáte, & diu desiderátâ societáte spirítuum beatórum atque in hujus mortalitátis ærumnas ab ipso intróitu glóriæ revocári; postrémo (quod máximum est) à Christo

Primo Arvernorum Episcopo.

Ex libro sancti Gregóri Turonensis Epíscopi, de glória Confessórum. *c.* 30.

PEr sanctumStremónium, qui à Románis Epíscopis est directus, primùm Arverna cívitas verbum salútis accépit, eoque prædicante salutáre mundi Redemptoremque ómnium Christum Dei Fílium crédere cœpit. Hujus autem sepulcrum apud Iciodorensem vicum habétur : ad quod cruda rustícitas, licèt sciens quòd quiésceret, nullum tamen ibi exhibébat honóris cultum. Post longinquam verò annórum currícula, Cautínus qui ipsícus Arvernæ urbis Epíscopus datus est, jussit túmu-

Te Deum.

℣. SACER

pronuntiábo

Dómine, ℟.

nectam & sér

AD LA

Ant. EGo à

1. *f.* comı

hil enim minı

suut supra mo

li ; tametsi ı

Cor. 12.

Ant. 8. c. S

látûs mei fac

vos in omni

signis, & proc

tútibus. 2. *Co*

Ant. 2. D.

sermóne, sed

in ómnibus

festáti sumus

11.

Ant. 7. a. I

Capitulum. *Jerem.* 1.

DIxit Dóminus ad me: Ego dedi te hódiè in civitátem munítam, & in columnam férream, & in murum æreum super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & sacerdótibus, & pópulo terræ: & bellábunt adversùm te, & non prævalébunt.

Hymnus.

THure fumantes quis hîc inter aras,
Vérticem cujus sacra flamma lambit?
Intùs ardébat mélius sacrátâ
Péctoris arâ.

Regis accumbens épulis tuétur
Præsulum præsul benè par honórem:
Ipsa tunc vilem minor ante pannum
Púrpura pallet.

O virum, qualem píetas petébat,
Quem fides nullis labefacta seclis
Non semel sensit médios per enses
Sacra tuentem!

Læditur probris: sibi semper idem
Nescit irasci, fera corda placat;
Et suos tantùm cumulando donis
Súbjicit hostes.

Nec truci quamvìs caput immolandum
Pro Dei causa pósuit sub ense,

Mártyris palmam rétulit, vel isto
Dignus honóre.

Lætus æternum célebret Parentem
Orbis, æternum célebret Parentis
Filium: par sit tibi cultus omni,
Spiritus, ævo.
Amen.

℣. Loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum, ℟. Et non confundébar. *Ps.* 118.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. Confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam protector factus es mihi, & liberasti corpus meum à perditióne, & in conspectu astántium factus es mihi adjútor. *Eccli.* 51.

Collecta. Orémus.

DEus, qui in beáto Martíno Pontífice, sive per vitam, sive per mortem magnificátus es; ínnova eádem grátiæ tuæ mirácula in córdibus nostris; ut neque mors, neque vita separáre nos possit à caritáte Dómini nostri Jesu Christi; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

Fit Commem. Octavæ S. Georgii, Ant. Judicium. ℣. Anima. *Collecta*, Deus, qui nos. 589.

Deindè S. Stremonii, Episc. Ant. Ego sum. ℣. Elégit. xxvj.

Collecta. Orémus.

Deus, qui ad Géntium illuminatiónem beátum Stremónium Pontíficem prædicatiónis evangélicæ glóriâ decorasti: præsta, ut quos per ipsíus documenta esse donasti fidéles, meritórum imitatóres esse concédas; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Ego.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Signa.

Capitulum. *Deut.* 3.

Domine Deus, tu cœpisti osténdere servo tuo magnitúdinem tuam, manumque fortíssimam; neque enim est álius Deus, vel in cœlo, vel in terra, qui possit fácere ópera tua, & comparári fortitúdini tuæ.

℟. *br.* Filii hóminum, * Usquequò gravi corde? Filii. ℣. Scitóte * quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum. * Usquequò. Glória. Filii. *Ps.* 4.

℣. Exáudiet illum de cœ[illegible] lo sancto suo: ℟. In potentátibus salus déxteræ [illegible] *Ps.* 19.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ecce.

Capitulum. 1. *Cor.* 2.

Cum venissem ad vos, fratres, veni, non in sublimitáte sermónis, aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi; non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc crucifixum.

℟. *br.* Veníte, filii, * Audíte me. Veníte. ℣. Timórem Dómini * docébo vos. * Audíte me. Glória. Veníte. *Ps.* 33.

℣. Intellígite, insipiéntes in pópulo: ℟. Et stulti, aliquando sápite. *Ps.* 93.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Ego.

Capitulum. 2. *Cor.* 12.

Pláceo mihi in infirmitátibus meis; in contuméliis, in necessitátibus, in persecutiónibus, in angústiis pro Christo: cùm enim infirmor, nunc potens sum.

℟. *br.* Propter te, Dómine, * Sustínui oppróbrium. Propter. ℣. Quóniam zelus domûs tuæ * comédit me. * Sustínui. Glória. Propter. *Ps.* 68.

lò minùs consum-
t me in terra ; ℟.
em non derelíqui
tua. *Ps.* 118.
RÆ *de sequenti.*

---

cclesiis propriis,
VESPERAS.
i de Dominica,
ultimo, cujus loco
℣. Memento, *cum*
ione, è Vesp. Sab-

Um majóres natu
Ecclésiæ simul es-
xit eis : Ecce ego
ámpliùs non vidé-
em meam. *Act.* 20.
8. G. Coarctor è
desidérium habens
& esse cum Chris-
tò magis méliùs ;
re autem in carne,
um propter vos.
1.
4. d. Juxtà est qui
me : ecce Dóminus
xiliátor meus : quis
ondemnet me ? *Is.*

2. D. Hostis meus
ous óculis me in-
st, cùm habérem
ad Deum preces :
cælo testis meus, &
meus in excelsis.

6. F. Ego ad Dómi-
píciam, expectábo
alvatórem meum ;
e Deus meus : edú-
cet me, vidébo justítiam
éjus. *Mich.* 7.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 3.

NOs omnes reveláta fácie glóriam Dómini speculantes, in eamdem imáginem transformámur à claritáte in claritátem, tamquam à Dómini spíritu.

Allelúia, allelúia. ℣. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi, in réliquo repósita est mihi coróna justitiæ. Allelúia. 2. *Tim.* 4.

HYMNUS.

PERFUSUS ora lácrymis
Martínus astra súspicit :
Et in beáto pátriæ
Defixus obtútu gemit.

O MORS, ait, quid támdiu
Differs leváre víncula ?
Amóre Christi sáucium
Priváre vita munus est.

QUID tu minácì gútture,
Draco cruente síbilas ?
Redi sub umbras tártari ;
Me lucis aula dévocat.

ET vos flagrans quos cáritas
Mihi dat esse fílios,
Fletu molesto párcite
Tardáre patris gáudia.

QUOD si tamen nostros adhuc
Tellus labóres éxigit,
Jam láuream prensans manu,
Reddar libenter prælio.

SIC fortis & constans sibi

Amen.

℣. In justítia apparébo conspéctui tuo, Dómine: ℟. Satiábor, cùm apparúerit glória tua. *Ps.* 16.

ra. *Dan,* 34

Collect

Laudes.

Fit Comn

Aniciensis E

DIE XII. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTI EVODII,

ET SS. SCRUTARII, SUACRII, HERMENTARII, AURELII, BENIGNI,

ET OMNIUM ALIORUM SS. EPISCOPORUM AC MINISTRORUM ECCLESIÆ ANICIENSIS.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.
Psalmi de Feria, & sic toto Officio.

Ant. HÆc dicit Dóminus : Multiplicá- semen servi mei, & Levítas minístros meos. *Jer.*

Ant. 2. D. Erit in loco habitáculum Pastórum : ansíbunt greges ad manum numerantis. *Jer.* 33.

Ant. 6. F. Dabo vobis Pastóres juxtà cor meum, pascent vos sciéntiâ & doctrínâ. *Jerem.* 3.

Ant. 5. a. Fácient super altáre holocausta vestra, placátus ero vobis. *Ezech.*

Ant. 8. G. Invocábunt nomen meum super fílios Israel, & ego benedícam eis. *Num.* 6.

CAPITULUM. *Is.* 62.

VOcábunt eos, pópulus, redempti à Dómino : Tu autem vocáberis, quæsita cívitas : & non derelícta.

℟. Congregábo relíquias gregis mei : * Et † Suscitábo super eos Pastóres, & pascent eos ; non pavébunt, & nullus quærétur ex número. ℣. Oves meæ non períbunt in æternum, & non rápiet eas quisquam de manu meâ. * Et. Glória. † Suscitábo. *Jer.* 23. *Joan.* 10.

HYMNUS.

O QUI pro grégibus das ánimam tuis,
Alto consílio quàm benè próvidos
Care ponis ovíli
Quos tu, Christe, vocas duces!

Hi justo pópulos judício regunt;
Hi de fonte bibunt quem sítiunt Deum;
Et de Númine pleni,
In nos hi superéffluunt.

Hi dùm corda sacris légibus ímbuunt,
Discussis ténebris stat fidei decus;
Sese pandit aperta
Toto lúmine véritas.

Facti forma, Deo quem páriunt, gregis,
Quæ sermóne docent, móribus éxprimunt;
Cùm mandant, amor urget:
Cùm damnant, amor árguit.

Nusquam lenta tenent ótia désides:
Noctes atque dies invígilant agro,
Subrépens inimícus
Ne zizánia séminet.

Quas erráre vident à grege dévias,
Cautè sollíciti per juga móntium,
Per deserta requírunt,
Et portant húmeris oves.

Laus qui Pontífices constítuit, Patri:
Pastórum cápiti, laus quoque Fílio;
Qui pinguédine mentes
Ungis, laus tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam salutári; ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 13.

Ad Magníficat.

Ant. 7. *G. Duplicanda.* Jerúsalem, ponam Præpósitos tuos justítiam: non audiétur iniquitas in terra tua, & occupábit salus muros tuos. *Is.* 60.

Collecta, *ut infrà ad Laudes.*

Fit Commem. Octava S. Georgii, *Ant* Hic est. ℣. Dómine Deus. 592. *Collecta*, Deus, qui nos. 589.

AD COMPLETORIUM.

Ut in die Festi S. Georgii.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum Pastórem & Epíscopum animárum nostrárum: * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Ps. 94. Veníte. 150.

Hymnus, O qui, *ut in I. Vesp.*

In I. Nocturno.

Ant. 1. f. Super muros tuos Jerúsalem, constítui Custódes; totâ die & totâ nocte in perpétuum non tacébunt. *Is.* 62.

Ant. 2. D. Deum Israel prædicábunt, & scient er-

s spíritu intelléctum,
).
t. 3. a. Erunt Dómino
ntes sacrifícia in jus-
, & placébit Dómino
icium. *Malach.* 3.
Sacríficent sacrifí-
laudis: ℞. Et annún-
ópera ejus in exulta-
. *Ps.* 106.
ctiones de Scriptura
rente.
ß j. Lect. ℞. Isti hó-
; dívites in virtúte,
critúdinis stúdium ha-
s, pacificantes in dó-
s suis. ℣. Minístri Dei
in hoc ipsum servién-
Pulcritúdinis. *Eccli.*
om. 13.
ß ij. Lect. Mémores
n veritáte, in bona vi-
in sancta conversa-
; * Accepti erant tam
quàm homínibus, &
is habitántibus in ter-
r. Providentes bona,
tantùm coram Deo,
tiam coram ómnibus
nibus. * Accepti. *Tob.*
om. 12.
ß iij. Lect. Sacerdó-
e mácula, voluntátem
ites in lege Dei, mun-
unt sancta: * Et ado-
unt, & benedixérunt
lum eum qui prospe-
eis. ℣. Prædicavérunt
e, Dómino coope-
, & sermónem con-
nte sequéntibus signis.
Glória. * Et. *Mach.* 4.
. 16.

In II. Nocturno.

Ant. 4. d. Isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adepti sunt, & in diébus suis habentur in láudibus. *Eccli.* 44.

Ant. 5. a. Invocavérunt Dóminum misericordem, & expandentes manus suas extulérunt ad cœlum. *Eccli.* 45.

Ant. 6. F. Obtulérunt holocausta cum lætítia, & ornavérunt fáciem templi. 1. *Mach.* 4.

℣. Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos; ℞. In columna nubis loquebátur ad eos. *Ps.* 99.

Lectio iv.

Evódius, quem apud Arvernos natum ferunt séptimus Vallavórum Póntifex in vetéribus Aniciensis Ecclésiæ Dypticis légitur. Sancti Geórgii Apostólicis labóribus Christo acquisítam, & ab ejus successóribus fidéliter excultam terram indefesso zelo paternáque caritáte administrávit. Sedem Episcopálem ab urbe Vétula, sancti Pauliáni nobilitáta nómine tránstulit ad Montem Anícium, ubi, in ipso montis ápice, Cathedrálem Ecclésiam assúmptâ in Patrónam beatíssimâ Vírgine María condi curávit. Sanctíssimo huic óperi perficien-

do tantâ vigilántiâ incúbuit Evódius, tam ardenti stúdio pia plebs allaborávit, ut intrà paucos annos Templum fúerit absolútum. Quantùm verò sancti Præsulis incepto cœlum fáverit, quàm gratos hîc sibi rédditos honóres Dei génitrix habúerit, labéntibus posthàc séculis confirmávit diffúsa per orbem universum augustíssimæ illíus Basílicæ fama, selectumque divíno quodam afflátu fuisse locum istum, patráta tóties in eo beatíssimæ Vírginis ope mirácula comprobárunt. Perfecto tandem ædificio, omnibusque ad Dei cultum pertinéntibus ritè ordinátis, præcláris ómnium virtútum méritis cumulátus bonus ille Pastor migrávit ad Christum magnum suî desidérium desoláto gregi relinquens. Sacratíssimæ beáti Pontíficis Relíquiæ asservantur in Ecclésia sub ejus patrocínio constructa, in qua étiam requiescunt plúrium aliórum sanctórum Antístitum Córpora.

℟. Beáti servi illi, quos, cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilantes: * Præcinget se, & fáciet illos discúmbere, & tránsiens ministrábit illis. ℣. Accípient regnum decóris, & diadéma speciéi de manu Dómini. * Præcinget se. *Luc. 12. Sap. 5.*

Lectio v.

Sancto Evódio Aniciensi Epíscopo vitâ functo, in ejus locum suffectus est Scrutárius, quem ipsíus sócium, ac in ædificanda Ecclésia Cathedráli coadjutórem fidelíssimum fuisse tradunt. Ob assídua eximiáque ergà gregem sibi commíssum offícia, Pópuli Pater cognominátus est, cultúque religióso post mortem celebrátus. Sedis illíus sicut & sanctitátis hærédes fuérunt Suácrius & Hermentárius, quorum etsi gesta ad nos usque non pervenérunt, hoc saltem nobis compertum est, illos procurandæ animárum salúti verbo & exemplo præeuntes invigilasse, & pro sanctis à fidélibus hábitos semper fuisse. Desinente sexto século Ecclésiam Aniciensem regébat sanctus Aurélius, cujus ætáte, ut refert Gregórius Turonensis, éxtitit quidam scelestus homo qui se Christum per summam blasphémiam jáctitans, secumque ducens meretrícem quam Maríam appellábat, quamdam in ea esse deitátis partem ímpiè & stultè asservérans. Váriis regiónibus peragrátis, plurimísque viris ac muliéribus in errórem inductis, tandem propè civitátem Vallavórum venit. Deceptóri óbviam misit sanctus Præsul, quid cum

tantâ multitúdine velit intérrogans. Cùm verò ímpius præstigiátor respondísset se ab Epíscopo ipsiusque plebe adorári velle, indignátus unus è cívibus zelo religiónis incensus, pseudochristum gládio pércutit; capta verò méretrix, supplíciis torta præstígias declarávit.

℞. Mementóte óperum Patrum, quæ fecérunt in generatiónibus suis; * Vos ergo filii, confortámini, & viríliter ágite in lege, quia in ipsa glorióſi éritis. ℣. Tantam habentes nubem téstium, remissas manus, & solúta génua erígite. * Vos ergo. 1. *Mach.* 2. *Hebr.* 11.

LECTIO vj.

AUrélio ad cœlos vocáto, ad illíus Cáthedram evectus est Benignus, singulári potíssimùm erga páuperes liberalitáte commendábilis. Is prima fertur posuisse fundamenta Domûs hospitális quam largis deindè munéribus ditátam, summi Pontífices indulgéntiis, privilegiísque plúrimis insigniérunt. Cùm Ecclésiam Aniciensem sapientíssimè gubernasset Benignus sanctitáte célebris óbiit, sepultúsque est in Ecclésia sancti Evódii, ubi étiam requiéscunt Scrutárius, Suácrius, Hermentárius & Aurélius. Hàc ipsa festivitáte recólimus sanctos omnes Epíscopos ac Ministros qui à sancto Geórgio Ecclésiam Aniciensem vel rexérunt, vel excoluérunt, quorum plures in totíus anni decursu suum habent peculiárem festum diem, céteri autem público Ecclésiæ cultu licèt non consecráti, tamen, ut piè crédimus, cum Christo regnantes, non debuérunt à nobis prætermitti.

℞. Mementóte Præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei, * Quorum intuentes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. ℣. Sunt quorum non est memória, sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt. * Quorum. Glória. * Quorum. *Hebr.* 11. *Eccli.* 44.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. ç Non nosmetipsos prædicámus, sed Jesum Christum Dóminum nostrum: nos autem servos vestros per Jesum. 2. *Cor.* 4.

Ant. 8. G. Facti sumus párvuli, tamquàm si nutrix fóveat filios suos. 1. *Thess.* 2.

Ant. 1. g. Semper triumphat nos Deus in Christo Jesu, & odórem notítiæ suæ manifestat per nos. 2. *Cor.* 2.

℣. Benedíximus vobis de domo Dómini; ℞. Deus

Dóminus, & illuxit nobis. *Ps.* 117.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c.* 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus quibusdam ex Pharisæis: Ego sum pastor bonus: Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

In Cap. 15. *Ep. ad Rom. Homil.* 29.

PEtro dicébat Christus: Si díligis me, pasce oves meas. Christum enim díligens, & gregem illíus útique díligit. Et Móysen tum primùm super pópulum Judæórum pósuit, quandò quâ esset in illum benevoléntiâ, reipsâ jam declaráverat. David quoque símili modo regno inaugurátus est, pósteàquàm apparúerat quàm amíco esset in pópulum affectu. Et Sámuel quoque benignus erat & amátor pópuli; undè & dicébat: Absit hoc à me peccátum, ut cessem pro vobis oráre Dóminum. Ità & Paulus, imò non ità, sed multò plùs ómnibus ardébat erga súbditos. Et Christus óptimi pastóris régulam próferens, dixit: Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis.

℟. Desiderantes vos cúpidè * Volebámus trádere vobis, non solùm Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras: quóniam caríssimi nobis facti estis. ℣. Fortis est ut mors diléctio, dura sicut infernus æmulátio. * Volebámus. 1. *Thess.* 2. *Cant.* 8.

Lectio viij.

ET hómines quidem qui pópulis præsunt, si quandò de rebus fortúitis consultatúri sunt, diébus non contenti, noctes étiam vigilando ádhibent: nos verò qui pro ipso cœlo certámen habémus, ipso quoque die dormímus. Quis, quæso, ab eo nos supplício erípiet, quod istis debétur? Si enim corpus trucidandum expónere, si innúmeras mortes ferre oportébat, numquid ad hoc munus, tamquam ad nundínas, currendum erat? Hæc autem non solùm pastóres, sed & oves áudiant; ut alacrióres fáciant pastóres, áliud quidem nihil, verum omnem obediéntiam animumque, cui persuadéri queat, exhibentes.

℟. Mémores estis, fratres, labóris nostri, & fatigatiónis: * Nocte ac die operántes prædicávimus vobis Evangélium Dei. ℣. Vos scitis quanta fécimus pro légibus, & pro sanctis, & angústias quales vídimus. * Nocte. 1. *Thess.* 2. 1. *Mach.* 13.

LECTIO ix.

ITa & Paulus præcépit dicens : Obedíte dúcibus vestris, & súbditi estóte : nam ipsi vígilant pro animábus vestris, tamquàm ratiónem datúri. Quandò verò dicit ; Nam ipsi vígilant, innúmeros labóres, curas & perícula compléctitur. Bonus enim pastor, talis qualem Christus vult, innúmeris comparátur martyribus. Propter Christum quippè Martyr semel quidem est mórtuus, hic autem míllies propter gregem ; síquidem talis sit pastor, qualem esse oportet : talis enim pastor síngulis diébus mori potest. Hæc verò mihi de óptimis pastóribus dicuntur, si quis talis sit, qualis erat Paulus, qualis Petrus. Istos ítaque imitémur, & superióres, & súbditi. Licet enim & súbdito pro parte pastórem ágere, nempè domûs suæ, amicórum, domesticórum, uxóris, liberórum.

℟. Scitis quáliter unumquemque vestrum (sicut pater filios suos) deprecantes vos & consolantes, testificáti sumus, ut ambularétis dignè Deo, * Qui vocávit vos in suum regnum & glóriam. ℣. Audíte ergo, filii : servíte Dómino in veritáte, & inquírite ut faciátis quæ plácita sunt illi. *Qui vocávit. Glória. *Qui vocávit. 1. *Thess.* 2. *Tob.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, Sacerdótes Dómini, Dómino : ℟. Laudáte, & superexaltáte eum in sécula. *Dan* 3.

AD LAUDES.

Ant. DEus idóneos nos 3. C. fecit minístros novi testamenti : non lítterâ, sed spíritu. 2. *Cor.* 3.

Ant. 1. a. Christum nos annuntiámus, corripientes & docentes in omni sapiéntia, ut exhibeámus hóminem perfectum in Christo Jesu. *Coloss.* 1.

Ant. 7. d. Non dominámur fidei vestræ, sed adjutóres sumus gáudii vestri. 2. *Cor.* 1.

CANTICUM. *Is.* 61.

VOs Sacerdótes Dómini vocabímini : * minístri Dei nostri, dicétur vobis.

Fortitúdinem géntium comedétis, * & in glória eárum superbiétis.

In terra sua duplícia possidébunt, * lætítia sempiterna erit eis.

Quia ego Dóminus díligens judícium, * & ódio habens rapínam in holocausto.

Et dabo opus eórum in veritáte, * & fœdus sempiternum fériam eis.

Et scient in géntibus semen eórum, * & germen

eórum in médio populórum.

Omnes qui víderint eos, cognoscent illos, * quia isti sunt semen cui benedixit Dóminus.

Ant. 2. D. Prædíximus vobis, quod in córdibus nostris estis, ad commoriendum, & ad convivendum. 2. *Corinth.* 7.

Ant. 5. f. Glória vestra sumus, sicut & vos nostra, in die Dómini nostri Jesu Christi. 2. *Cor.* 1.

CAPITULUM. 1. *Thess.* 2.

QUæ est nostra spes, aut gáudium, aut coróna glóriæ? Nonne vos antè Dóminum nostrum Jesum Christum estis in adventu ejus? vos enim estis glória nostra & gáudium.

HYMNUS.

VOs ô Pontífices! præsídium gregis,
Nostrî tangit amor, sollícitos tenet;
Olim quæ cor adussit,
Urget nunc quoque cáritas.
CHRISTI frugífero vínea pálmite,
Vestris crescit adhuc culta labóribus;
Cœlo sémina surgunt,
Vobis nata satóribus.
VOBIS una fuit cura, salus gregis;
Vobis una quies, contínuus labor,
Vobis vívere, Christus;
Vobis grande lucrum mori.
IN vos turpis opum nil pótuit fames,
Thesaurus pótior péctora móverat;
Æris pródiga dextra
Sparsit quæ méteret polo.
QUA duxére tuum Pontífices gregem,
Quâ nos, Christe, præis, cúrrere fac viam:
Duc, ne lóngiùs errent;
Serva, ne péreant oves.
LAUS, qui Pontífices constítuit, Patri;
Pastórum cápiti, laus quoque Fílio;
Qui pinguédine mentes
Ungis, laus tibi, Spíritus. Amen.

℣. Sacerdótes tui, Dómine, induantur justítiam, ℟. Et sancti tui exultent. *Ps.* 131.

Ad Benedictus.

Ant. J. *Duplicanda.* Christus dedit pastóres ad consummatiónem sanctórum, in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi. *Ephes.* 4.

COLLECTA, Orémus.

OMnípotens sempitérne Deus, qui per Evangélicos labóres, sanctos Pontífices nostros, ad immortálem glóriam evexisti: illórum méritis & intercessióne concéde, ut óvium mansuetúdinem in-

uentes, ad æternum animárum nostrárum Epíscopum pervenírc mereámur; Per Dóminum nostrum.

Fit Commem. Octava S. GEORGII, *Ant.* Judícium. ℣. Anima. *Collecta*, Deus, qui nos. 589.

AD PRIMAM.

Ant. 3. C. Deus.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Christum.

CAPITULUM. 1. *Thess.* 4.

FRatres, Rogámus vos & obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodùm accepistis á nobis, quómodò opórteat vos ambuláre, & placére Deo, sic & ambulétis, ut abundétis magis.

℟. *br.* Quanta audívimus * & cognóvimus ea! Quanta. ℣. Patres nostri * narravérunt nobis. * Et. Glória. Quanta. *Ps.* 77.

℣. Fílii qui nascentur, & exurgent. ℟. Narrábunt fíliis suis. *Ps.* 77.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Non dominámur.

CAPITULUM. 1. *Thess.* 2.

VOs testes estis, & Deus, quàm sanctè, & justè, & sine querela, vobis, qui credidistis fúimus.

℟. *br.* Iníquè non égimus * In testamento tuo, Dómine. Iníquè. ℣. Et non recessit retro * cor nostrum. * In testamento. Glória. Iníquè. *Ps.* 43.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, ℟. Sed nomini tuo da glóriam. *Ps.* 113.

AD NONAM.

Ant. 5. F. Glória vestra.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

GLória nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ, quod in simplicitáte cordis & sinceritáte Dei, & non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo, abundántiùs autem ad vos.

℟. *br.* In nómine tuo, Dómine, * Exultábunt totâ die. In nómine. ℣. Quóniam glória virtútis eórum * tu es. * Exultábunt. Glória. In nómine tuo. *Ps.* 88.

℣. Plantáti in domo Dómini, ℟. In átriis domus Dei nostri florébunt. *Ps.* 91.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. GRátias Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ. *Coloss.* 1.

Ant. 6. F. Os nostrum patet ad vos, cor nostrum dilatátum est: eamdem autem habentes remuneratiónem, dilatámini & vos. 2. *Cor.* 6.

Ant. 3. a. Ipsi scitis quemádmodùm opórteat imitári nos; panem manducávimus in labóre, ut nosmetipsos formam darémus vobis. 2. *Thess.* 3.

Ant. 4. E. State, & tenéte traditiónes quas didicistis: ipse autem Dóminus, exhortétur corda vestra, & confirmet in omni ópere & sermóne bono. 2. *Thess.* 2.

Ant. 5. a. Orámus semper pro vobis, ut dignétur vos vocatióne sua Deus noster, & ímpleat omnem voluntátem bonitátis, & opus fidei in virtúte. 3. *Thess.* 1.

CAPITULUM. 1. *Thess.* 5.

ROgámus vos, fratres, ut novéritis eos, qui labórant inter vos, & præsunt vobis in Dómino, & monent vos, ut habeátis illos abundántiùs in caritáte propter opus illórum: pacem habéte cum eis.

Allelúia, all. ℣. Ad eórum eruditiónem omnis Israel sanctificabátur Dómino. Allelúia. 2. *Paral.* 35.

HYMNUS.

JAM non bella furunt: post data prælia
In longa plácidi pace quiéscitis:
Pastor pro grege pasto
Pleno númine páscitur.

GENS per vos superûm cætibus áddita
Cœlo vos géminis pláusibus éxcipit:
Certat prompta corónas
Vestris néctere fróntibus.

DENSIS quæ fúerat núbibus óbsita,
Puro nuda patet lúmine véritas;
Aris quæ latitábat
Se nunc Hóstia détegit.

Os quondam mádidum sánguine núminis,
De torrente bibit gáudii plénius,
Quem sprevére superbo
Mundum nunc pede cómprimunt.

Qui stelláta poli tángitis átria,
Proles vestra sumus, Pontífices sacri,
Quæ supréma tenétis,
Nati possídeant bona.

PER vos assíduis culta labóribus
Tellus nos ségetes pinguior áttulit;
Vestram ferte superni
Messem Patris in hórrea.

LAUS, qui Pontífices constítuit, Patri;
Pastórum cápiti, laus quoque Fílio;
Qui pinguédine mentes
Ungis, laus tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Mirábilis Deus in sanctis suis: ℟. Deus Israel ipse dabit virtútem & fortitúdinem plebi suæ. *Ps.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Duplicanda. Sit memória illórum in benedictióne, & nomen eórum permáneat in ætérnum pérmanens ad filios illórum, sanctórum virórum glória. *Eccli. 46.*

Coll. ut suprà ad Laud.

Fit Commem. Octavæ S. Georgii, Ant. Hic est. ℣. Dómine Deus. 592. *Collecta*, Deus, qui nos. 589.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
SANCTI GEORGII.

Semiduplex.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Tres Ant. ℣. & ℟℟. *ex Noct. diei secundùm Fer.*

Duæ primæ Lectiones de Scriptura occur. duabus ultimis in unam junctis.

Lectio iij. ut infrà in qualibet die.

AD LAUDES.

Ant. sola. 7. d. Excipientes. *quarta de Laud. Festi.*

Canticum de Festo.

AD HORAS.

℟℟. *br. sine* Allelúia.

AD VESPERAS.

Ant. sola. J. Hic est qui fuit. *prima è Vesp. Festi.*

DOMINICA
INTRA OCTAVAM.

Totum Officium fit de Dominica, cum Commem. Octavæ in utrisque Vesperis & Laudibus.

Die XIII.
DE OCTAVA.

Lectio iij.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

In I. ad Cor. Hom. 6.

Quómodò non omnes nunc credunt? quia in pejus res versæ sunt, & nos in causa sumus. Non enim ex signis tunc solùm credébant; sed étiam ex vita multi ad accedendum inducebantur. Nos vólumus multis frui delíciis, otióque ac licéntiâ, at non illi. Imò clamábant: Ad hanc usque horam esurímus & sitímus, nudi sumus & cólaphis cædimur, & instábiles sumus. Et álius quidem à Jerosólyma usque ad Illyricum currébat; álius in Indórum, álius in Maurórum terram; álius ad álias partes orbis. * Nos autem ne à pátria quidem égredi audémus; sed delícias quærimus ædesque spléndidas, & áliam omnem rerum cópiam. Quis enim nostrûm esurívit unquam propter Verbum Dei? Quis in solitúdine fuit? Quis longè pe-

regrinátus est? Quis ex Doctóribus ex labóre mánuum vivens, áliis opem tulit? Quis mortem sustínuit quotidiánam? Hinc qui nobíscum sunt ignavióres fiunt. Nam etiamsi nunc signa essent, quisnam persuaderétur? aut quis ex externis nobis ánimum adhíberet, nequítiâ sic supergrediente?

[*In Ecclesia propria, Lectio praecedens dividitur ad Asteriscum*, & sic aliis diebus intrà Octavam. Ex tribus autem Lectionibus Scripturæ fit una.*]

Ad Vesp. *fit Commem. Translat. S.* Agrippani, *Aniciensis Episc. & Mart. Ant.* Ecce. ℣ In Deo. ix. *Collecta*, Deus, qui nos. *ut infrà.*

Die XIV.

DE OCTAVA.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi. *Serm.* 23 ˈ.

AUdistis quid Christus dixerit discípulis suis post resurrectiónem. Misit eos ad Evangélium prædicandum, & factum est: prædicátum est Evangélium, pervénit ad nos. Et ecce in omnem terram éxiit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Ambulando & ambulando, Evangélium pervénit ad nos, & ad fines terræ. Bréviter constítuit nobis loquens discípulis suis quid faciámus, quid sperémus. Ait enim, sicut audistis quando loquebátur: Qui credíderit, & baptizátus fúerit, salvus erit. Exígitur à nobis fides, offertur salus. Qui credíderit, & baptizátus fúerit salvus erit. Pretiósum est quod nobis promíttitur, gratis fit quod jubétur.

Lectio iij.

De Translatione S. Agrippani.

SAncti Agrippáni, Aniciensis Epíscopi, corpus eo in loco sepultum, ubi pro Christi nómine agónem consummáverat, váriis miráculis ità cláruit, ut in honórem sancti Mártyris mox extructum fúerit oratórium, quod ab ipso sicut & óppidum, chiníacum ànteà dictum, nomen accépit. Dulcídius verò sancti Agrippáni in sede Aniciensi succéssor, de restituendo Ecclésiæ suæ sacro Mártyris córpore sériò cógitans, à Vivariensi Epíscopo pretiósum depósitum enixè postulávit. Votórum suórum compos factus, sacras Exúvias Anícium asportávit, & in Sacello sancti Stéphani subterráneo collocávit. Inde in Templum beátæ Maríæ Vírginis delátæ, & sub altári primário depósitæ, ibi fidélium veneratióne frequentátæ sunt, donec succedéntibus annis

clésiam sancti Agrip-
nómine insignítam ac
n in Ecclésiam sancti
ii translátæ sunt, ubi
iùm religiósè colun-

Laudes, *fit Comm.*
lationis S. Agrip-
, *Ant.* Bonum. ℣. Ad-
xij.
lecta. Orémus.
us, qui nos sancti
ontíficis & Mártyris
grippáni, & exemplo
dis, & prótegis præ-
éxcita in Translatió-
rporis ejus, quam ad-
pirant sacri cíneres
em; ejusque précibus
ini nos adversitáte cu-
, Per Dóminum.

Die XV.
OCTAVA.
Lectio iij.
no sancti Bernardi
Abbátis.
De S. Benedicto.
lebrámus hódiè magis-
i nostri gloriósi natá-
oro eo vobis & de eo
nis sermo debétur.
dulcíssimum nomen,
omni vobis jucunditá-
mplectendum est & ho-
dum: quóniam ipse
noster, ipse magister
ifer noster est. Refi-
os sánctitas ejus, justí-
us, pietas ejus. Sanc-
m mirácula probant,
ína pietátem, vita jus-
a, sed quómodò ap-
póno ejus mirácula? Vidé-
licet ut confidas & gáudeas,
quòd sub tali pósitus es pas-
tóre, quòd tantum meruísti
habére patrónum. Omnínò
enim valdè potens est in
cœlis, qui tam pollens éx-
titit in terris. * Doctrína
verò ínstruit nos, & dirigit
gressus nostros in viam pa-
cis. Porrò vitæ justítia om-
nínò róborat, & ánimat
nos: ut tantò magis accen-
dámur ad agenda quæ dó-
cuit, quantò certi sumus
eum non ália docuisse quàm
fécerit. Sermo quidem vivus
& éfficax, exemplum ópe-
ris est, plúrimùm fáciens
suadíbile quod dicitur, dum
monstrat factíbile quod sua-
détur. Quantæ pietátis fuit,
quòd non solùm præsénti-
bus prófuit, sed étiam pro
futúris sollícitus fuit? Non
solùm his qui tunc erant,
fructum tulit hæc arbor,
sed usque hódiè fructus ejus,
& manet, & crescit.

Die XVI.
DE OCTAVA.
Lectio iij.
Sermo sancti Gregórii
Papæ.
L. 2. in Ezech. Hom. 6.

Recolámus de quibus té-
nebris vénimus, ut de
luce quam accépimus, grá-
tias agámus. Neque enim di-
vínam misericórdiam intélli-
git, qui suæ misériæ memor
non est. Tunc enim nobis
misericórdiæ Dei miræ sunt,

cùm nobis ad memóriam misériæ nostræ revocantur. Quia recolentes quod fúimus, intellígimus cui debémus quod sumus. Cantémus itaque cum gáudio Creatóri nostro, quia de servítio creatúræ colla mentis excússimus. Gaudeámus in nobis implétum esse quod per Isaíam dictum est: Et frenum erróris quod erat in maxillis populórum, cánticum erit vobis sicut nox sanctificátæ solemnitátis. *Hoc ipsum erróris frenum, jam nobis in cánticum versum est, cùm gaudendo psállimus atque cantámus: Omnes dii géntium dæmónia, Dóminus autem cœlos fecit. Benè autem dícitur: Sicut nox sanctificátæ solemnitátis, quia dum confessiónis laudem Deo réddimus, in sanctificáta solemnitáte gaudémus. Respondeámus ergo móribus tantæ misericórdiæ Redemptóris nostri, & qui lucem cognóvimus, pravórum óperum ténebras declinémus.

Vesperæ *de sequenti.*

DIE XVII.
OCTAVA
SANCTI GEORGII.
Duplex-Majus.

Omnia ut in die Festi, præter sequentia.

Psalmi de Feria in toto Officio.

IN I. NOCTURNO.
Lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.
Lectio iv.
Sermo sancti Bernardi Abbátis.
2. *De sancto Malachia.*

SAnctus Póntifex, qui in spíritu humilitátis hóstias pacíficas cœlis frequenter invéxerat, hodiè per semetipsum introívit ad altáre Dei, ipse hóstia & sacerdos. Migrante sacerdóte, sacrificii ritus in mélius mutátus est, fons lacrymárum siccátus est, holocaustum omne condítur in lætítia & exultatióne. Benedictus Dóminus Deus, qui tanti Pontíficis ministério visitávit plebem suam, & nunc assumpto eo in sanctam civitátem, tantæ recordatióne suavitátis nostram non désinit consolári captivitátem. Domum istam decet sanctitúdo, in qua tantæ frequentátur memória sanctitátis. Sancte Póntifex, serva eam in sanctitáte & justítia, misertus nostrî, qui inter tot & tantas misérias memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructámus.

Lectio v.

FEstívitas tua, quæ méritò tuis virtútibus votíva impénditur, tuis nobis efficiátur méritis & précibus salutáris. Glória sanctitátis tuæ, quæ à nobis frequentátur, continuátur ab Angelis, sic erit nobis dignè

ida, si fuerit & fruc-
i. Esto nobis, quæsu-
, sancte, alter Moyses,
ter Elías, impértiens &
: spíritu tuo nobis: ip-
n síquidem in spíritu &
te venisti. Vita tua,
itæ & disciplínæ: mors
mortis portus, & porta
memória tua, dulcédo
tátis & grátiæ: præsén-
ia, corona glóriæ in
i Dómini Dei tui. O oli-
uctífera in domo Dei!
:um lætítiæ ungens &
is, fovens beneficiis,
cans miráculis? fac nos
quâ fruéris, lucis, sua-
isque partícipes.

Lectio vj.

Odoríferum lílium, in
eternum ante Dómi-
gérminans, & florens &
ens ubique vivíficum
tátis odórem: cujus
nos memória in bene-
one est, apud súperos
entia in honóre? Da
itibus te tantæ plenitú-
partícipio non frau-
O luminare magnum
: in ténebris lucens, sig-
m rádiis & meritórum
inans cárcerem, lætífi-
civitátem! Fuga de
bus nostris, virtútum
dóribus ténebras vitió-
O stela matutína, eò
is clárior, quò diéi
ior, símilior Soli! Di-
: præíre nobis; ut &
n lúmine ambulémus,
filii lucis, & non filii te-
nebrárum. O auróra diescens super terram, sed superióres cœli plagas lux meridiána perlustrans! récipe nòs in consórtio lúminis, quo illùminátus & latè foris luces, & intùs suáviter ardes, præstante Dómino nostro Jesu Christo.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum. C. 16.

In illó témpore; Dixit Jesus discípulis suis; Euntes in mundum universum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

29. *In Evang. n. 2.*

Potest, ómnis creatúræ nómine, omnis nátio Géntium designári. Antè étenim dictum fuerat: In viam Géntium ne abiéritis; nunc autem dícitur: Prædicáte omni creatúræ; ut scílicet priùs à Judæa Apostolórum repulsa prædicátio, tunc nobis in adjutórium fieret, cùm hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium superba repulisset. Sed cùm discípulos ad prædicandum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide. Neque enim in universo mundo tanta fidélium mes-

sis exúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa electa grana prædicántium non venissent.

Lectio viij. *n.* 3.

QUi credíderit & baptizátus fúerit, salvus erit; qui verò non credíderit, condemnábitur. Fortassè unusquísque apud semetipsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quòd de quibusdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confitentur se nosse Deum, factis autem negant. Quod cùm ita sit, fidei nostræ veritátem in vitæ nostræ consideratióne debémus agnóscere. Tunc enim veráciter fidéles sumus, si quod verbis promíttimus, opéribus implémus. In die quippe baptísmatis, ómnibus nos antíqui hostis opéribus, atque ómnibus pompis abrenuntiáre promísimus. Itaque unusquísque vestrûm ad consideratiónem suam mentis óculos redúcat: & si servat post baptísmum quod ante baptísmum spopondit, certus jam quia fidélis est, gáudeat.

Lectio ix. *n.* 4.

SIgna autem eos qui creditúri sunt, hæc sequentur: In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquentur novis, serpentes tollent; & si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, & bene habébunt. Numquidnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, minimè créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim fides crésceret, miráculis fúerat nutriénda. Quia & nos, cùm arbusta plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quousque ea in terra jam convaluisse videámus; & si semel radicem fixerint, in rigando cessámus. Hinc est enim quòd Paulus dicit: Linguæ in signum sunt, non fidélibus, sed infidélibus.

Ad II. Vesp. *fit Comm.* S. *Theofredi, Abbat.* *& Mart.* *Ant.* Ecce. ℣. In Deo. ix. *Collecta*, Deus, qui beáto. *infrà.*

Deinde S. *Odonis, Abbatis. Ant.* Egrédere. ℣. Potens. xliv. *Collecta*, Deus, cujus múnere. xlviij.

Completorium, *ut intrà Octavam.*

Die XVIII.

In Festo

SANCTI THEOFREDI,

Abbatis & Martyris.

Duplex-Minus.

De Comm. unius Mart.

Lectio ij.

THeofrédus Aráusicæ natus à Leufrédo patre qui provínciæ præfectúram ge-

ebat, óptimè edúcátus, grégia adhuc puer pietátis pecímina præbuit. Jam totus rerum cœléstium contemplatióni déditus, cadúcas mundi delícias propter Christum calcáre decrévit. Egrè ádmodùm consentiente patre, adhæsit Eudóni pátruo suo Calmeliacensis Monastérii primo Abbáti. Sub ejus regímine monásticam vitam amplexus, ità virtútum ómnium laude flóruit, ut ab Eudóne morti próximo, máximo Monachórum plausu, Monastério præfectus fúerit. Eo in múnere óptimi pastóris partes omnes implévit. Mulíeres áditu Basílicæ interdixit, nihilque neglexit ut suæ regulári disciplínæ servarétur intégritas. Cùm Saracéni ferro & flammâ cuncta devastantes, Veláuniam occupassent, suis ómnibus ut in vicínam sylvam se recíperent imperávit, ipse furéntium hóstium ímpetum solus intrépidè expectans. Quem præ fóribus Ecclésiæ prostrátum cùm invenissent, verbéribus gráviter cæsum, semiánimem reliquérunt, ínterim ad nefanda sacrifícia properantes. Theofrédus verò ánimos ac vires cólligens ipsos inséquitur, ritus sacrílegos vehementer íncrepans. Ejus objurgatiónibus in rábiem versi, in sanctum Abbátem írruunt, lethalibusque sáuciant vulnéribus, quibus confectus, paucis post diébus, inter discipulórum manus ánimam Deo réddidit. Sepultus est in Monastério suo quod ab ipso nomen accépit.

Lectio iij.

De S. Odone, Abbate Cluniacensi.

Odo Abbónis nóbilis franci fílius, à pueritia Clero Ecclésiæ sancti Martíni Turonensis ascriptus est, ac pósteà inter ejusdem Basílicæ Canónicos cooptátus. A lectióne poetárum divíno mónitu avocátus, sacrárum scripturárum lectióni impénsiùs vacáre cœpit. Perfectiónis desidério flagrans, facultátibus suis paupéribus erogátis, Belmense Monastérium pétiit, & à beáto Bernóne hábitum religiónis accépit. Cluniacensis Abbas institútus, emórtuam jam & penè ubíque sepultam disciplínam restauráre aggressus, Deo juvante, tantum opus felíciter perfécit. A Leóne séptimo, summo Pontífice Romam vocátus, ut exortas inter Hugónem Regem Itáliæ, & Albéricum Romæ Príncipem, lites compóneret, ad pacem utrumque adduxit. Hinc in tota Európa célebris evásit, régibus notus, Epíscopis familiáris, magnátibus ádeò carus, ut & vétera Monastéria in suis domíniis sita

ipsíus regímini ſubjicerent, & plúrima de novo fundárent, ac dotárent ejus légibus ordinanda ac regenda. Bello inter Hugónem & Albéricum recrudeſcente, Romam íterùm accersítus, in morbum íncidit, à quo cùm divínitùs convaluiſſet Turónes rédiit, ubi plenus méritis & clarus miráculis, ad Deum evolávit. Sancti hujus Abbátis erga beatíſſimam Vírginem Maríam pietáti debétur ſanctum illud precum, fœdus quod inter ſe iniérunt Ecclésia Aniciensis & Cluniacensis Ordo.

Collecta. Orémus.

Deus, qui beáto Theofrédo, non tantum propter te ómnia relínquere, ſed & ſánguinem fúndere tribuiſti; concéde, propítius, ut ejus exemplo & interceſſióne, mundum ſive blandientem, ſive ſævientem, pro tui nóminis amóre, deſpiciámus; Per Dóminum.

Fit Comm. S. Odonis, Abbatis, Ant. Ecce. ℣. Veníte. *Collecta*, Deus, cujus múnere. xlviij.

Vesperæ *à Capitulo de ſequenti, in Communi Pontificum. Collecta*, Multíplica. *infrà.*

Fit Comm. S. Theofredi, Ant. Juſtum. ℣. Poſuiſti. xv. *Collecta*, Deus, qui beáto. *ſuprà.*

Die XIX.
In Feſto S. CAROLI BORROMÆI, Epiſcopi.

Duplex-Minus.

Lectio ij.

Carolus, Arónæ in território Mediolanenſi, nóbili Borromæórum gente natus, à pueritia Clero aſcriptus eſt. Jam ab eo témpore patrem enixè rogávit, ne beneficiórum, quibus donátus fúerat, provéntibus rem familiárem augéret, quorum ipſe nactus administratiónem, quidquid ex neceſſáriis ſúmptibus ſupérerat, expendébat in páuperes. Vicéſimum-tértium ætátis annum agens, à Pio quarto avúnculo ſuo in Cardinálium collégium cooptátus, commiſſa ſibi graviſſima Eccléſiæ negótia ſummâ fide ac religióne adminiſtrávit. Mediolanenſis deinde Archiepíſcopus creátus, plúrimam óperam adhíbuit, ut juxta Concílium Tridentínum quod ejus potiſſimùm ſollicitúdine jam tum fúerat abſolútum, Eccléſiam ſibi commiſſam compóneret. Atque ut Eccleſiáſticam diſciplínam reſtitúeret, multas tum Diœceſánas, tum Provinciáles Synodos coégit. Hæréticos è pártibus Rhethórum ac Helvetiórum indeſinenter inſectátus, mul-

eórum fidei cathólicæ
ituit. Caritátem suam in
pères donis amplíssimis
átam fecit. Ecclesiásticos
ventus, quibus ab avún-
copiósè fúerat cumu-
s, dimísit, iis tantùm
ntis qui ad quotidiános
s & egenórum necessi-
s sufficerent. Quo tém-
pestis Mediolàni grass-
itur, doméſticam sup-
éctilem, ne relícto sibi
lem léctulo, in eosdem
dos cóntulit, super nu-
in pósterum tábula de-
ibens: eóque morbo la-
antes sédulo invísens,
erno reficiébat affectu;
cclésiæ sacramenta pró-
s ipse mánibus admini-
ns, mirum in modum
bátur. Humíllimis ínte-
précibus reconciliátor
dens, públicâ suppli-
óne indíctâ, fune sibi
collum alligáto, nudis
ibus, étiam ex offendí-
cruentátis, crucem bá-
ns, semetipsum pro pec-
s pópuli hóstiam offe-
s, divínam indignatió-
n avértere satagébat.

Lectio iij.

Ecclesiásticæ libertátis a-
cérrimus propugnátor
. Disciplínæ reguláris in-
mónachos instaurandæ
ntus, cùm ex more ali-
ndo in priváto oratório
pere cum família oráret,
rditissimo quodam mó-
ho, è Congregatióne
Humiliatórum, sclopo per-
cussus, divínâ virtúte ser-
vátus est. Vitam duxit as-
pérrimam, corpus domans
flagellis, cilício, vigíliis, ac
jejúniis, pane tantum & a-
qua, & solis quandoquè lu-
pínis contentus: oratiónem,
ac verbi Dei prædicatió-
nem, gravíssimis licet curis
occupátus, nunquam inter-
mísit. Multas Ecclésias, Mo-
nastéria, Seminária, Col-
légia ædificávit. Plúrima
scripsit præcepta, Epísco-
pis potissimùm utilíssima;
ejusque óperâ Parochórum
Catechismus pródiit. De-
mum in solitúdinem Varal-
li montis, ubi sculptæ imá-
gines Domínicæ passiónis
mystéria éxprimunt, seces-
sit; ibíque diébus áliquot
voluntáriâ castigatióne, du-
ram sed suávem ex Christi
dolórum meditatióne vitam
agens, in febrem íncidit.
Mediolánum reversus, in-
gravescente morbo, cínere
ac cilício coopertus, & ócu-
lis in Christi imáginem de-
fixis migrávit in cœlum an-
no ætátis quadragésimo-sex-
to, Christi millésimo quin-
gentésimo octogésimo quar-
to. Quem miráculis conspí-
cuum Paulus quintus in San
ctórum númerum ascripsit.

Collecta. Orémus.

Multíplica, quæsumus, Dómine, in Ecclésia tua grátiæ spíritum, quo beátum Cárolum Pontífi-

cem implevisti; ut & gregis tui profíciat ubíque succéssus, & grati fiant nómine tuo, te gubernante, pastóres; Per Dóminum.

Ad II. Vesp. fit Comm. S. Eudonis, Abbatis, *Ant.* Egrédere. ℣. Potens. xliv. *Collecta*, Da nobis. xlviij.

Die XX.
In Festo
SANCTI EUDONIS, Abbatis.
Simplex.
Lectio iij.

Eudo ex nóbili Aráusicæ civitátis génere ortus, relícto sǽculo, in Monastérium Lirinense se recépit, ubi sub disciplína sancti Máximi Abbátis, pósteà Regiensis Epíscopi, religiósæ vitæ institútum ardenter amplexus est. Longè diffúsâ virtútis, ac sanctimóniæ ejus famâ, accersítus ad regendum Calmeliacense Monastérium, quod in honórem Príncipis Apostolórum Calmínius Arvernórum dux in Velaunórum fínibus recens fundáverat. Ibi cum Mónachis secum addúctis vitam Angélicam ducens, non incolárum solùm sed & vicinárum ac étiam remotiórum regiónum veneratiónem sibi conciliávit. Hinc ad ipsum ex váriis provínciis plúrimi concurrérunt discípuli, inter quos Theofrédus fratris sui fílius, qui sub patrui disciplína tantùm profécit, ut pósteà magnâ flórúerit sanctitáte. Ex ejúsdem schola pródiit Meneléus Andegavensis cum duóbus sodálibus, qui Menatense Monastérium apud Arvernos restaurárunt. Tandem plenus méritis Eudo migrávit ad Christum.

Vesperæ *de sequenti.*

DIE XXI. NOVEMBRIS.

IN FESTO

RÆSENTATIONIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

SOLEMNE-MINUS.

I I. VESPERIS.
Psalmi de Feria, & sic toto Officio.

t. Filiæ Jerúsalem, nun- tiáte Dilecto meo, a amóre lángueo. *Cant.*

Ant. 6. F. Totus deside- ilis, talis est Dilectus us; & ipse est amícus us. *Cant.* 5.
Ant. 2. D. Indica mihi, m díligit ánima mea, ubi as. *Cant.* 1.
Ant. 4. d. Quis mihi det ut invéniam te? Appre- dam te, & me docé- *Cant.* 8.
Ant. 3. c. Trahe me: post urrémus in odórem un- ntórum tuórum. *Cant.*

PITULUM. *Is.* 56.
ÆC dicit Dóminus: Qui elégerint quæ ego vó- , & tenúerint fœdus m, dabo eis in domo , & in muris meis lo- cum: nomen sempiternum dabo eis, quod non períbit.

℟. Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intùs; * Afferentur Regi vírgines post eam in lætítia & exultatióne, adducentur in templum Regis. ℣. Unus de Angelis locútus est mecum, dicens: Vini, & ostendam tibi sponsam: * Afferentur. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Ps.* 44. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

QUAM pulchrè gráditur fília Príncipis
Templi cùm próperat límina tangere!
Prælúdit melióri,
Quam mox ófferet hóstiam.

E MATRIS grémio, Núminis in sinum
Infans non dúbiis pássibus ádvolat;
Virgo Núminis ara,
Aris víctima síftitur.

ars Autumnalis. ANIC. Dd

Sponso membra Deo móllia dévovet;
Cordis virgínei dédicat íntima:
Verbo débita mater,
Verbo víscera cónsecrat.
Tecum cuncta Deo pródiga dum voves,
Numen, Virgo, tui péctoris íncola,
Quanto fœnore pensat
Terræ quæ bona déspicis?
Quid nos illáqueant ímproba gáudia?
Cur nos jam pígeat víncula rúmpere?
Dux est Virgo sacerdos,
Fas sit quò próperat sequi.
Ergo nunc tua gens se tibi cónsecrat;
Ergo nostra manes pórtio, tu, Deus,
Qui de Vírgine natus,
Per nos sæpè renásceris.
Sit supréma tibi glória, Trínitas;
Quo Virgo téneram se vovet hóstiam;
Puri flamen amóris,
Fac nos jam tibi vívere. Amen.

℣. Unam pétii à Dómino, hanc requíram; ℟. Ut inhábitem in domo Dómini. *Ps.* 26.

Ad Magníficat.

Ant. J. *Duplicanda.* Circuíbam, quærens sapiéntiam, ut mihi illam assúmerem; & ádii Dóminum. *Sap.* 8.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Hymnus, Virgineis. *hodie & cras.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum Maríæ Fílium, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 150.

Hymnus.

Infans pulsa recens matris ab úbere,
Abscondi tácitis quærit in átriis;
Templum virgo futúra,
Templi crescit in ædibus.
In blanda réquie, plena negótio,
Uni nota Deo vívere cógitat:
Hìc pro lacte parentis
Sugit Núminis úbera.
Sic auróra novi núntia lúminis,
Primo manè latet núbibus óbsita;
Mox solem paritúra,
Plenum qui réferat diem.
Sol in virgíneo péctore præviis
Ardórem rádiis suscitat íntimum:
Hoc fœcunda calóre
Virtus ínsita gérminat.
Ut fert prima novis múnera fróndibus
Arbos irrígui fontis in álveo;
Fructum Virgo datúra,
Sese flóribus índuit.

SIT supréma tibi glória,
Trínitas;
Quo Virgo téneram se vovet hóstiam;
Puri Flamen amóris,
Fac nos jam tibi vívere.
Amen.

Psalmi pro Officiis Solemnibus B. M. V.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. *f.* Præcépit mihi qui creávit me; & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. *Eccli.* 24.

Ant. 3. *à.* Quasi cypressus exaltáta sum in monte Sion; & quasi terebinthus extendi ramos meos: & rami mei honóris & grátiæ. *Eccli.* 24.

Ant. 6. *C.* Quasi vitis fructificávi suavitátem odóris; & flores mei fructus honóris & honestátis. *Eccli.* 24.

℣. Ego sicut olíva fructífera in domo Dei: ℟. Sperávi in misericórdia Dei. *Ps.* 51.

LECT. *de Scrip. occurr.*

Post j. LECT. ℟. En dilectus meus lóquitur mihi: * Surge, própera, amíca mea, columba mea, formósa mea; & veni. ℣. Ecce sto ad óstium, & pulso: si quis aperúerit mihi, intrábo ad illum. * Surge. *Cant.* 2. *Apoc.* 3.

Post ij. LECT. ℟. Surgam, & quæram quem díligit ánima mea: * Donec aspíret dies, vadam, ad montem myrrhæ, & ad collem thuris. ℣. Dicit mihi: Tempus prope est: Etiam vénio citò. * Donec. *Cant.* 3. & 4. *Apoc.* 22.

Post iij. LECT. ℟. Gaudens gaudébo in Dómino, & exultábit ánima mea in Deo meo; * Quia índuit me vestimentis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus suis. ℣. Magníficat ánima mea Dóminum, & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. * Quia. Glória. * Quia. *Is.* 61. *Luc.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. C. Quàm pulcra es: amíca mea, quàm pulcra es! Oculi tui columbárum. *Cant.* 4.

Ant. 8. c. Ostende mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis; vox enim tua dulcis, & fácies tua decóra. *Cant.* 2.

Ant. 2. D. Favus distillans, lábia tua: mel & lac sub lingua tua; & odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. *Cant.* 4.

℣. Myrrha, & gutta, & cásia à vestimentis tuis: ℟. Ex quibus delectavérunt te filiæ regum. *Ps.* 44.

LECTIO iv.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Homil. 2. *de Laud. Virg. Mariæ. n.* 1.

DEo hujúsmodi decébat natívitas, quâ non nisi de Vírgine nascerétur: talis congrué-

bat & Vírgini partus, ut non paréret nisi Deum. Proinde Factor hóminum, ut homo fieret, nascitúrus de hómine, talem sibi ex ómnibus débuit dilígere, imò cóndere matrem, qualem & se decére sciébat, & sibi nóverat placitúram. Vóluit ítaque esse vírginem, de qua immaculáta immaculátus procéderet, ómnium máculas purgatúrus: vóluit & húmilem, de qua mitis & húmilis corde prodíret, harum in se virtútum necessárium ómnibus saluberrimumque exemplum ostensúrus. Dedit ergo Vírgini partum, qui ei jam antè & virginitátis inspiráverat votum & humilitátis prærogáverat méritum.

℟. Audi, filia; & inclína aurem tuam, & * Oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui: & concupíscet rex decórem tuum, quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. ℣. Dóminus tecum, María, ne tímeas. * Oblivíscere. *Ps.* 44. *Luc.* 1.

LECTIO V.

Homil. 3. *n.* 3.

MEritò autem concupívit Rex decórem Vírginis. Fécerat enim quidquid longè ántea præmónita fúerat à patre suo David, dicente sibi: Audi, fília, & vide; & inclína aurem tuam, & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui: & si hoc féceris, concupíscet Rex decórem tuum. Audívit quippe, & vidit, non ut quidam qui audientes non áudiunt, & videntes non intélligunt: sed audívit & crédidit, vidit & intellexit; & inclinávit aurem suam ad obediéntiam, & cor suum ad disciplínam: & oblita est pópulum suum, & domum patris sui; quia nec pópulum suum augére prolis successióne, nec dómui patris sui relínquere curávit hærédem.

℟. Quod relíqueris parentes tuos, reddat tibi Dóminus pro ópere tuo: & * Plenam mercédem recípias à Dómino Deo tuo, ad quem venisti, & sub cujus confugisti alas. ℣. Benedicta tu, & beáta quæ credidisti, * Plenam. *Ruth.* 2. *Luc.* 1.

LECTIO VJ. *n.* 7.

O Virgo prudens! quis te dócuit Deo placére virginitátem? Ubi audíeras, Volo vos omnes esse, sicut & meipsum? &, Bonum est hómini, si sic permáneat secundùm meum consílium? De virgínibus, inquit, præceptum non hábeo, consílium autem do. Tu verò, non dicam præceptum, sed nec consílium, nec exemplum: nisi quod únctio docébat te de ómnibus; ac sermo Dei vivus & éfficax, antè tibi factus magister

quàm fílius, priùs instrúxerit mentem, quàm indúerit carnem. Christo ergo dévoves te exhibére vírginem; & nescis quòd ipsi exhibéri te opórteat étiam matrem. Eligis in Israel esse contemptíbilis, & ut illi pláceas cui te probasti, maledíctum incúrrere sterilitátis: & ecce maledíctio benedictióne commutátur, sterílitas fœcunditáte recompensátur.

℟. Custódiet Dóminus Deus pactum tibi * Et misericórdiam quam jurávit pátribus tuis; † Benedicetque frúctui ventris tui. ℣. Invenisti grátiam apud Deumt * Et. Glória. † Benedicetque. *Deut.* 7. *Luc.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. a Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant.* 2.

Ant. 7. c. Introduxit me Rex in cellária sua: ordinávit in me caritátem. *Cant.* 1. & 2.

Ant. 4. E. Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui páscitur inter lília. *Cant.* 6.

℣. Defécit caro mea & cor meum: ℟. Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum. *Ps.* 72.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam. *c.* 11.

IN illo témpore; Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

De sancta Virg. C. 3. & 4.

BEátior María percipiendo fidem Christi, quàm concipiendo carnem Christi. Nam & dicenti cuídam, Beátus venter qui te portávit, ipse respondit: Imò beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt. Dénique frátribus ejus, id est, secundùm carnem cognátis, qui non in eum crediderunt, quid prófuit illa cognátio? Sic & materna propínquitas nihil Maríæ profuisset, nisi felíciùs Christum corde quàm carne gestasset.

℟. Dictum est à Dómino per Prophétam: Ecce Virgo in útero habébit, & páriet fílium: * Et vocábunt nomen ejus, Emmánuel, quod est interpretátum, Nobiscum Deus. ℣. Dícite fíliæ Sion: Ecce Salvátor tuus venit: * Et. *Matth.* 1. *Is.* 62.

LECTIO viij.

IPsa quoque virgínitas ejus ídeò grátior & accéptior, quia Christus priusquàm conciperétur, jam Deo dicátam de qua nasceretur, elégit. Hoc índicant verba quæ sibi fœtum annúntianti Angelo María réddidit: Quómodò, inquit, fiet istud,

quóniam virum non cognosco? quod profectò non díceret, nisi Deo Vírginem se ante vovisset.

℟. Dixit Deus: Benedícam ei, & ex illa dabo Fílium, * Et ait Deus: Páriet Fílium, & constítuam pactum meum illi in fœdus sempitérnum. ℣. Dixit María; Virum non cognosco. * Et. *Gen.* 17. *Luc.* 1.

Lectio. ix. cap. 5.

NOn est ergo cur Dei Vírgines contristentur, quòd étiam ipsæ, virginitáte servátâ, matres carnis esse non possunt. Illum enim solum virgínitas decenter párere posset, qui in sua nativitáte parem habére non posset. Verúmtamen ille uníus sanctæ Vírginis partus ómnium sanctárum Vírginum est decus. Et ipsæ cum María matres Christi sunt, si Patris ejus fáciunt voluntátem. Hinc enim & María laudabíliùs atque beátiùs Christi mater est, secundùm supra memorátam ejus senténtiam: Quicumque facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est; ipse mihi frater, & soror, & mater est.

℟. Múlier de turba dixit Jesu: Beátus venter qui te portávit: & úbera que suxisti. At ille dixit: Quinímo, * Beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. ℣. Immortálitas est in cognatióne sapiéntiæ, & præcláritas in communicatióne sermónum ipsius. * Beáti. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Luc.* 11. *Sap.* 8.

Te Deum.

℣. Sacerd. Immola Deo sacrificium laudis, ℟. Et redde Altíssimo vota tua. *Ps.* 49.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. PArs mea Dóminus, 5. a. dixit ánima mea: Bonus est ánimæ quærenti illum. *Thren.* 3.

Ant. 2. D. Quæsívi sapiéntiam palàm in oratióne mea: ante templum postulábam pro illa. *Eccli.* 51.

Ant. 4. E. A juventúte mea investigábam eam: inclinávi módicè aurem meam; & excépi illam. *Eccli.* 51.

CANTICUM. *Zach.* 2.

LAuda & lætáre, filia Sion; * quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tuî.

Et scies quia Dóminus exercítuum * misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Judam partem suam in terra sanctificáta; * & éliget adhuc Jerúsalem.

Ant. 7. d. Multam invéni in me sapiéntiam, & multùm profeci in ea: dan-

piéntiam dabo glo-
:*li.* 51.
. F. In voce laudis
o tibi : quæcum-
, reddam Dómino.

ɪʟᴜᴍ. *Eccles.* 4.
li pedem tuum in-
ens domum Dei,
ınqua ut áudias.

ʏ ᴍ ɴ ᴜ s.
ᴀᴄᴛᴇ sanctórum,
ıs,
ıra sese dévovet
risco fœderi,
aras hóstia!
ᴛᴀ sancto Spíritu
rgo, cœlibis
itæ, pérpeti
ıti dévovet.
s coætérnæ Patri
ıater, cœlitum
egi, nésciens
aulam péctoris.
ᴀ pompas séculi
ıescíri studet,
ıcére cui cupit,
beátior.
quanta posthac
inum
in terris seges!
ınta despectæ priùs
:ontinéntiæ.
ʀᴀ beáta Trínitas,
ıtentis grátiæ,
éle:, & pudor
persit cándidus.
Amen.
óminus abscondit
bernáculo suo : ℟.
me in abscóndito
uli sui. *Ps.* 26.

Ad Benedíctus.
Ant. 3. a. *Duplicanda.*
Dábitur illi fidei donum
eléctum, & sors in templo
Dei acceptíssima; bonórum
enim labórum gloriósus est
fructus, & quæ non cónci-
dat radix sapiéntiæ. *Sap.* 3.
Cᴏʟʟᴇᴄᴛᴀ. Orémus.
DEus, qui beátam Ma-
ríam semper vírginem,
Spíritûs sancti habitáculum,
hodiérnâ die in templo præ-
sentári voluisti : præsta,
quæsumus, ut ejus inter-
cessióne in templo glóriæ
tuæ præsentári mereámur ;
Per Dóminum.... in unitáte
ejusdem.

AD HORAS.

In fine Hymnorum,
Dᴏxᴏʟᴏɢɪᴀ:
Qᴜɪ natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíri-
tu,
In sempiterna sécula. Amen.
Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 5. a. Pars mea.
In ℟. *br.* ℣. Qui natus es
* de María Vírgine. *Matth.*
1.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Quæsívi.
Cᴀᴘɪᴛᴜʟᴜᴍ. *Sap.* 6.
CUra disciplínæ diléctio
est, & diléctio custódia
legum illíus est : custod.tio
autem legum consummátio

incorruptiónis est : incorrúptio autem facit esse próximum Deo.

℟. *br.* Propter innocéntiam * suscepísti me, Deus. * Allelúia, allelúia. Propter. ℣. Et confirmásti me in conspéctu tuo * inætérnum. * Allelúia. Glória. Propter. *Ps.* 40.

℣. Adhæsit ánima mea post te ; ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

AD SEXTAM.

Ant. 4. E. A juventúte mea.

CAPITULUM. *Eccli.* 17.

COgnosce justítias & judícia Dei, & sta in sorte propositiónis & oratiónis altíssimi Dei : In partes vade sǽculi sancti, cum vivis & dántibus confessiónem Deo.

℟. *br.* Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, * dum oro ad te. * Allelúia, allelúia. Exaudi. ℣. Dum extollo manus meas * ad templum sanctum tuum. * Allel. Glória. * Exaudi. *Ps.* 27.

℣. Circúmdabo altáre tuum, Dómine ; ℟. Ut áudiam vocem laudis, & énarrem univérsa mirabília tua. *Ps.* 25.

AD NONAM.

Ant. 6. F. In voce.

CAPITULUM. *Judith.* 10.

DEus patrum nostrórum det tibi grátiam, & omne consílium tui cordis suâ virtúte corróboret ; ut gloriétur super te Jerúsalem, & sit nomen tuum in número sanctórum & justórum.

℟. *br.* Apud te laus mea * in ecclésia magna. * Allelúia, allel. Apud te. ℣. Vota mea reddam * in conspéctu timéntium eum. * Allelúia. Glória. Apud te. *Ps.* 21.

℣. Innocentes & recti adhæsérunt mihi, ℟. Quia sustínui te. *Ps.* 24.

AD II. VESPERAS.

Ps. pro Off. Sol. B. M. V.

Ant. 3. a. BEnedícta es tu fília à Dómino Deo excelso, præ ómnibus muliéribus super terram. *Judith.* 13.

Ant. 1. g. Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergressa es univérsas. *Prov.* 31.

Ant. 8. G. Dóminum elegísti hódie, ut sit tibi Deus : & Dóminus elégit te hódie, ut fáciat te in laudem, & nomen, & glóriam suam. *Deut.* 26.

Ant. 4. E. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri. *Judith.* 15.

Ant. 6. F. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israel. *Judith.* 13.

CAPITULUM. *Judith.* 13.

BEnedíctus Dóminus, quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recé-

t laus tua de ore hómi-
ım, qui mémores fúerint
rtútis Dómini in æternum.
Allelúia, allel. ℣. Con-
piſcit & déficit ánima mea
átria Dómini: mélior eſt
es una in átriis tuis ſuper
llia. Allelúia. *Pſ.* 83.

Hymnus, Quam pul-
rè. *ut in 1. Veſp.*

℣. Diffúſa eſt grátia in
biis tuis; ℟. Proptéreà
nedixit te Deus in ætern-
um. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. *Duplicanda.*
cisti viríliter & confortá-
m eſt cor tuum: eò quòd
ſtitátem amáveris; ídeò
is benedícta in æternum.
dith. 15.

Coll. ut ſuprà ad Laud.
Fit Comm. S. Cæciliæ.
irg. & Mart. Ant. Infir-
a. ℣. Deus. lviij. *Collecta*,
eus, qui nos, *infrà*. 634.

Die XXII.

In Feſto

SANCTÆ CÆCILIÆ,

Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Lectio ij.

CÆcília in virginitátis
propóſito, & in fidei
onfeſſióne, Dei múnere ſic
boráta eſt, inquit ſanctus
regórius Magnus in Sa-
amentário, ut nec ætátis
brico ab intentióne mu-
rétur, nec blandimentis
rnálibus demulcerétur, nec ſexus fragilitáte deter-
rerétur, nec tormentórum immanitáte vincerétur; ſed ſervando córporis ac mentis integritátem, cum virginitátis & martyrii palma ætérnam mererétur adipiſci beatitúdinem. Hæc una eſt ex quátuor celebérrimis Eccléſiæ Occidentalis Virginibus martyrio coronátis, quarum nomen antíquitùs ínſertum eſt in Cánone Miſſæ. Corpus ejus in cœmetério Prætextáti, extra urbem viâ Appiâ, vel inítio ſepultum eſt, vel illuc translátum. Cùm autem rumor increbuiſſet ſanctæ Virginis corpus, Aſtulfo Longobardórum rege Romam obſidente, ab hóſtibus furto fuiſſe ablátum; Paſchali Pontífici pro more Vigílias celebranti, & ante Confeſſiónem ſancti Petri Dei laudes canenti, anno octingentéſimo vigéſimo primo, Cæcíliam apparuiſſe ſcribit Anaſtáſius, & quo in loco ſepulta eſſet indicaſſe. Is, cùm ſanctæ Mártyris corpus in ſepulcro áureis indumentis velátum, & ad ejus pedes linteámina ejuſdem ſánguine aſperſa reperiſſet; illud magno cum honóre intrà muros tránſtulit in Eccléſiam quam ſub ejus nómine Gregórius Magnus extrúxerat. Ibi Cæcíliæ corpus, unà cum ſanctórum Valeriáni, Tibúrtii & Má-

ximi, Urbáni quoque ac Lúcii Pontíficum corpóribus, sub altári collocávit.

Lectio iij.

EAm Ecclésiam Paulo Sfondráto Cardinále exornante, vetus excavátum forámen detectum est, pérvium ad corpus sanctæ Mártyris, per quod fidéles sudaríola solébant demíttere, quæ è sepulcri contactu vim restituendæ sanitátis hauríre̜nt. Marmóreum ítaque ibi monumentum inventum est; & in eo arca cypréssina pénitùs illæsa, dúctili clausa opérculo, in qua sanctum jacébat Cæcíliæ corpus séricis pannis involútum, qui cùm essent depressi, situm córporis ostendébant. Sérica quoque fila auro intertexta, circa corpus ejus reperta sunt: & ad pedes, vela sánguine mádida. Visúmque est, non, ut ássolet in sepulcro, resupínum corpus; sed ut in lecto, jacens supra dextrum latus. Tum Clemens octávus, die ipsa sanctæ Mártyri sacrâ, post oblátum ritu solemni Missæ sacrifícium, ministério Diaconórum adjútus, thecam argénteam détulit in Confessiónem; in eâque cypréssinam arcam quæ venerandum vírginis corpus continébat, collocávit; & in lapídeo monumento utramque ita simul compósitam inclúsit, anno Dómini millésimo quingentésimo nonagésimo nono.

Collecta. Orémus.

DEus, qui nos ánnuâ beátæ Cæcíliæ vírginis & mártyris tuæ solemnitáte lætíficas: da ut cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur; Per.

Vesperæ *à Capitulo de* S. Clemente, *Papa & Mart. ut in Communi unius Mart.* viij. *servatis quæ sequuntur.*

Post Hymnum, ℣. Lætábor ego super elóquia tua, ℟. Sicut qui invénit spólia multa. *Ps.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Clemens adjútor meus laborávit mecum in Evangélio; cujus nomen est in libro vitæ. *Philipp.* 4.

Collecta, Omnípotens. *ut infrà.*

Et fit Commemoratio S. Cæciliæ, *Ant.* Casta. ℣. Conféssio. lxiv. *Collecta,* Deus. *suprà.*

Die XXIII.
In Festo
SANCTI CLEMENTIS,
Papæ & Martyris.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex libro sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris adversùs Hæreses. *lib.* 3. *c.* 3.

POst Anaclétum, tértiò loco ab Apóstolis episcopátum sortítur Clemens,

qui & vidit ipſos Apóſtolos & cóntulit cum eis, cùm adhuc inſonantem prædicatiónem Apoſtolórum, & traditiónem ante óculos habéret. Non ſolus, adhuc enim multi ſupérerant tunc ab Apóſtolis docti. Sub hoc ígitur Clemente, diſſenſióne non módicâ inter eos qui Corinthi eſſent fratres, factâ, ſcripſit quæ eſt Romæ Eccléſia potentíſſimas lítteras Corínthiis, ad pacem eos cóngregans, & réparans fidem eórum, & annúntians quam in recenti ab Apóſtolis recéperant traditiónem. Huic Clementi ſuccédit Evariſtus. [Obiit autem juxta Hierónymum, tértio Trajáni anno; & nóminis ejus memóriam jam tum extructa Romæ ejus témpore Eccléſia uſque hódie conſervat.]

Lectio iij.

Ex Epíſtola ſancti Clementis Papæ & Mártyris, ad Corínthios. *Epiſt.* 1. *n.* 7.

NOn tantùm, dilecti, ut vos moneámus, ſcríbimus; ſed étiam ut nos ipſi commonefaciámus: in eódem enim ſtádio verſámur; & certámen idem nobis impóſitum eſt. Quocirca relinquámus inánes & vanas curas, atque veniámus ad glorióſam & venerábilem ſanctæ vocatiónis noſtræ régulam. Quis inter vos generóſus? quis miſéricors? quis caritátis plenus? dicat. Si propter me ſedítio, & diſcórdia, & ſchíſmata, diſcédo, ábeo quocumque voluéritis, & fácio quæ à plebe mandantur; ſolum ovíle Chriſti in pace degat cum conſtitútis Epíſcopis. Qui hoc fécerit ſibi magnum decus in Dómino comparábit, & omnis locus eum ſuſcípiet; Dómini eſt terra & plenitúdo ejus: hæc, qui divínam, ac cujus nunquam pœnitet vitam vivunt, fecérunt & fácient. Multos inter nos cognóvimus, qui ſéipſos in víncula conjecérunt, ut álios redímerent. Multi ſéipſos in ſervitútem dedérunt, & accepto prétio ſuî, álios cibárunt.

Ad Laudes, *poſt Hymnum.* ℣. Reſpondébo exprobrántibus mihi verbum; ℟. Quia ſperávi in ſermónibus tuis. *Pſ.* 118.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. a. In Evangélio labóro uſque ad víncula, quaſi malè óperans, ſed verbum Dei non eſt alligátum. 2. *Tim.* 2.

Collecta. Orémus.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui beátum Clementem Apoſtólici principátûs prærogatívâ conſpícuum, Martyrii corónâ illuſtriórem effeciſti; da Eccléſiæ tuæ ejus patrocíniis adjuvári; cujus labóribus

exculta flóruit, & sánguine crevit fœcundáta; Per.

Ad Vesperas, *Fit à Capitulo de sequenti ut in Communi Pontificum. Collécta*, Da nobis. *infrà.*

Fit Commem. S. Clementis, Ant. Confirmábat Ecclésias, præcípiens custodíre præcepta Apostolórum & Seniórum. *Act.* 15.

℣. Annuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna; ℟. Ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

Collecta, Omnípotens. *suprà.*

Deindè S. Chrysogoni, Mart. Ant. Ecce. ℣. In Deo. ix. *Collecta*, Adesto. xij.

Die XXIV.
In Festo
SANCTI GREGORII,
Thaumaturgi, Neocæsareæ
Episcopi.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex libro sancti Basílii magni de Spíritu sancto.

Tom. 2. *c.* 29.

GRegórium magnum & illíus voces quo loco ponam? Annon cum Apóstolis & Prophétis, virum qui eódem Spíritu quo illi versátus sit, quique sanctórum vestígiis per omnem vitam inhæserit, quique Evangélicæ conversatiónis vigórem, quándiu vixit, præstíterit? Equidem illud dixerim, profectò injúriâ affecérimus veritátem, si non ánimam illam annumerémus iis qui Deo juncti sunt; qui velut insignis magnaque lucerna in Ecclésia Dei respléndui; qui è Spíritûs ope tremendam hábuit adversùs dæmones potestátem. Nam tantam accéperat grátiam ad obediéntiam fidei inter gentes, ut assumptis non plus septémdecim Christiánis, univérsum pópulum & urbánum & rusticánum per agnitiónem adjúnxerit Deo. Ille & flúminum cursus in divérsum vertit, præcípiens illis in magno nómine Christi, & palúdem exsiccávit, belli causam præbentem frátribus avåris. Céterum prædictiónes de futúris ejúsmodi sunt, ut nihilo sit inférior céteris Prophétis. Sed omnínò perlongum fúerit viri percensére mirácula, qui propter donórum excelléntiam quæ in ipso operabátur Spíritus in omni virtúte, signis ac prodígiis, ab ipsis étiam veritátis hóstibus alter Moses appellátus fuit.

Lectio iij.

De S. Chrysogono,

CHrysógonus post longa víncula & cárceres Romæ pro Christi confessióne tolerátos, jubente Diocletiáno, Aquiléiam perductus,

poſtquàm ejuſdem nec blandítiis, nec minis à propóſito detérréri pótuit, ad Aquas gradátas ſecúri percuſſus eſt. Corpus ejus projectum in mare, pauló pòſt inventum, Zóilus présbyter ſepelívit in ædibus ſuis. Vetus eſt Romæ títulus ſancti Chryſógoni, cujus méntio fit in Concílio Románo ſub Symmacho, & à Gregório Magno in Epíſtolis. Hanc ædem Gregórius Papa tértius adornávit, & munéribus auxit. Ejus autem nomen quod per Illyricum, & in Africa étiam célebre fuit, Cánoni Miſſæ quo tota jam Ecclésia Occidentális útitur, à primis tempóribus insértum eſt.

Collecta. Orémus.

DA nobis, quæſumus, Dómine, fámulis tuis inviolábilem fidei firmitátem, ut beáti Gregórii Pontíficis memóriam celebrantes, méritis ipsíus interveniéntibus, regni cœleſtis gáudia conſequámur; Per Dóminum.

Fit Commemoratio. S. Chrysogoni, *Ant.* Bonum ℣. Adjútor. *Collecta*, Adeſto. xij.

Vesperæ *à Capitulo de ſequenti ut in Comm. Virginum & Mart. Collecta*, Omnípotens. lxij.

Fit Commemoratio. S. Gregorii, *Thaumaturgi*, *Ant.* Sacerdótes. ℣. Salvum. xxviij. *Collecta*, Da nobis. *ſuprà.*

Die XXV.

In Feſto SANCTÆ CATHARINÆ, Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Pridiè ad Vesperas, *Ant. ſola.* Quid Dómini. *de Communi Virginum.* lviij.

Lectio ij.

CAtharínæ ſeu Æcatherínes vírginis & mártyris memóriam ſingulári cultu jamprídem venerátur Orientális Ecclésia; ejuſque corpus in Sina Arábiæ monte religióſè ſervátur. Paulus Latrenſis nóbilis Anachoréta, qui médio ſéculo décimo óbiit, ejus feſtum diem ſummâ imprímis ſolemnitáte celebrábat. Sequenti ſéculo; Símeon in monte Sina mónachus, conſuétam Ricardi Normánniæ ducis eleemóſynam quæſitúrus, Rothómagum venit; ac ſecum allátas beátæ Catharínæ relíquias in monaſtério ſupra montem urbi vicínum ædificáto depóſuit. Inde cæpit beátæ Mártyris cultus per Gállias propagári. Obiit Símeon anno milléſimo tricéſimo quinto, apud Tréviros reclúſus, & inter Sanctos cólitur.

Lectio iij.

Ex libro sancti Cypriáni, Epíscopi & Mártyris, de disciplína & hábitu Vírginum.

Edit. Baluz. ann. 1726.

NEminem Christiánum decet, & máximè vírginem non decet claritátem ullam computáre carnis & honórem: sed solum appétere sermónem Dei, & bona in ætérnum mansúra complecti. Aut si in carne sit gloriandum, tunc planè quando in nóminis confessióne cruciátur: quando fórtior fémina viris torquéntibus invénitur: quando ignes, aut cruces, aut ferrum, aut béstias pátitur ut coronétur. Illa sunt carnis pretiósa monília: illa corporis ornamenta melióra.

Collecta, Omnípotens. lxij.

Vesperæ *à Capitulo de S. Lino, Papa & Mart. ut in Comm. unius Mart. Coll.* Omnípotens. *infrà.*

Fit Commemoratio. S. Catharinæ, Ant. Casta. ℣. Conféssio. lxiv. *Collecta*, Omnípotens. lxij.

Deinde S. Petri, Alexandr. Episc. & Martyris, Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Collecta*, Deus, cujus grátia. xiij.

Die XXVI.

In Festo

SANCTI LINI,

Papæ & Martyris.

Semiduplex.

Lectio ij.

LInus Póntifex Románus, unus est ex sanctis illústribus qui in Cánone Missæ memorantur. Ejus mentiónem habet sanctus Paulus in secunda ad Timótheum Epístola. Hic Ecclésiam Románam secundus à sancto Petro rexit, téstibus sancto Irenæo & Eusébio, usque ad annum Vespasiáni décimum, Christi septuagésimum octávum. In vetustíssimis Pontificálibus légitur ipsum Martyrio vitam consummasse. Sepultus est in Vaticáno propè túmulum sancti Petri.

Lectio iij.

De S. Petro Alexandrino.

Ex Apológia secunda sancti Athanásii Epíscopi, contra Ariános. *n.* 59.

PEtrus apud nos antè persecutiónem Epíscopus, in persecutióne Martyr occúbuit. Hic Melétium qui Epíscopus in Ægypto erat, plurimórum convictum scélerum, ac potissimùm quòd immolasset idólis, in commúni Episcopórum synodo depósuit. Melétius verò neque ad áliam confúgit synodum, neque curávit apud

pósteros sese purgáre: sed schísmatis auctor fuit. Hincque factum, ut ejus sectatóres háctenus, pro Christiánis Meletiánis áudiant. Statimque ille Epíscopos maledictis cœpit incéssere; primò quidem ipsum Petrum, dehinc Achillam calumniátus est, & post Achillam, Alexandrum. Hoc autem, Absalónis imitátus exemplum, cállidè est aggressus, eo nempè ánimo, ut quandóquidem depositio ignomíniam inurébat, calúmniis saltem suis simplicióres posset circumveníre.

Collecta. Orémus.

OMnípotens, sempiterne Deus, qui beátum Linum Apostólici principátûs prærogativâ conspícuum, Martyrii corónâ illustrióerem effecisti; da Ecclésiæ tuæ ejus patrocíniis adjuvári, cujus labóribus exculta flóruit, & sánguine crevit fœcundáta; Per Dóminum.

Pro Comm. S. Petri, Alexand. Ant. Justum. ℣. Posuisti. xv. *Coll.* Deus, cujus grátia. xiij.

Die XXVIII.

In Festo SANCTI SATURNINI, Episcopi & Martyris.

Semiduplex.

In I. Vesperis, *Ant. Sola.* Fortitúdo. *de Communi unius Mart.* viij. *Collecta*, Deus, qui. *infrà*.

Lectio ij.

SAturnínus à Románo Pontífice unà cum sex áliis Epíscopis missus in Gállias, & Tolósæ Póntifex constitútus anno Consulátûs Décii & Grati, multos ab idólis ad Christum convertit: dæmónibus qui ibi colebantur ádeò terríbilis, ut frustrà sacrifíciis animálium evocáti, orácula réddere cessáverint. Tam inexpectáto siléntio commóti Gentíles, ímpetu facto, Saturnínum in Capitólium urbis traxérunt, comminátì duríssimam mortem, nisi more pátrio diis sacra fáceret.

Lectio iij.

CUm id Saturnínus renuisset, pedes ejus tauro alligárunt: qui sanctum Præsulem per declíves gradus Capitólii raptátum, collíso cápite, excusso cérebro, membrisque discerptis, interémit. Exánime corpus, tandiù à tauro distractum est, quoad, rupto fune, acceptum, & lígneo immissum féretro, mulíeres duæ in alta scrobe tumultuáriò condidérunt. Inventum est pósteà ab Hilário Tolosáno; qui, effossâ circùm humo, sacras véritus relíquias commovére, túmulum superimpósuit, & Oratórium extruxit.

Collecta. Orémus.

DEus, qui per beátum Saturnínum Mártyrem tuum atque Pontíficem, in-

fidéles pópulos de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuisti, da nobis ejus intercessióne in fide stábiles, & à spe Evangélii quod prædicávit, immóbiles permanére; Per Dóminum nostrum.

DIE XXIX.
In Vigilia
SANCTI ANDREÆ.
Simplex.

Officium fit de Feria ut in psalterio, additis quæ sequuntur.

AD NOCT. *Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente; ex duabus ultimis fit una.*

℟℟. *ex Proprio de Tempore.*

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *C. 1.*

IN illo témpore; Stabat Joannes, & ex discipulis ejus duo, & respíciens Jesum ambulantem, dicit: Ecce Agnus Dei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 7. n. 9.

AUdiérunt eum duo discípuli loquentem, & secúti sunt Jesum. In his duóbus erat Andréas, sicut modò audistis; Andreas autem frater Petri erat: & nóvimus in Evangélio quòd Petrum & Andream Dóminus de navi vocávit, dicens: Veníte post me; & fáciam vos piscatóres hóminum. Et ex illo jam inhæsérunt illi, ut non recéderent. Modò ergo quòd illum sequuntur isti duo, non quasi non recessúri sequuntur; sed vidére voluérunt ubi habitáret, & fácere quod scriptum est: limen ostiórum ejus éxterat pes tuus, surge ad illum veníre assíduè, & erudíre præceptis ejus. Ostendit eis ille ubi manéret: venérunt & fuérunt cum illo. Quàm beátum diem duxérunt! quàm beátam noctem! Quis est qui nobis dicat quæ audierint illi à Dómino? Ædificémus & nosmetipsi in corde nostro, & faciámus domum quò véniat ille & dóceat nos, & colloquátur nobis.

℟. Videns Jesus duos discípulos sequentes se, dixit eis: Quid quæritis? * Dixérunt ei: Rabbi, ubi hábitas? Dicit eis: Veníte, & vidéte. † Venérunt, & apud eum mansérunt die illo. ℣. Desiderábant ut audírent sapiéntiam quam déderat Deus in corde ejus. * Dixérunt. Glória Patri. † Venérunt. *Joan. 1. 2. Paral. 9.*

Collecta. Orémus.

DA nobis, quæsumus, omnípotens & miséricors Deus, ut qui beáti Andréæ Apostóli festum solémnibus jejúniis prævenímus, illíus apud te adjuvémur méritis, & exemplis instruámur; Per Dóminum.

Vesperæ *de sequenti.*

DIE XXX. NOVEMBRIS.

IN FESTO

SANCTI ANDREÆ, APOSTOLI.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 1. D. RÉspíciens Joannes Jesum, dicit: Ecce Agnus Dei: Et audiérunt eum duo discípuli loquentem, & secúti sunt Jesum. *Joan.* 1.

Ant. 2. D. Erat Andreas frater Simónis Petri, unus ex duóbus qui audíerant à Joanne, & secúti fúerant Jesum. *Joan.* 1.

Ant. 3. à. Invénit hic primùm fratrem suum Simónem, & dixit ei: Invénimus Messíam. *Joan.* 1.

Ant. 4. E. Adduxit Andreas fratrem suum Simónem ad Jesum. *Joan.* 1.

Ant. 5. a. Invénit illos dignos se; & fidéles in dilectióne acquiescent illi. *Sap.* 3.

CAPITULUM. *Sap.* 6.

SApiéntia dignos seipsâ círcuit quærens, & in viis ostendit se illis hiláriter, & in omni providéntia occurrit illis.

℟. Prætériens Jesus secùs mare Galilææ, vidit Simónem & Andream fratrem ejus, mittentes rétia in mare; & dixit eis: Veníte post me, * Et fáciam vos fieri piscatóres hóminum. ℣. Fílii, assúmam vos duos de cognatióne, & introdúcam vos in Sion. * Et fáciam. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Marc.* 1. *Jerem.* 3.

HYMNUS.

ANDREA cymbam repetente læto,
Petrus occurrit. Mihi plaude, clamat;
Ecce Messíæ pia tecta, frater,
Oraque vidi.

QUID moras nectis? properémus unà;
Æmulis illum pédibus sequémur,
Quem prophetárum chorus appetenti
Núntiat orbi.

ANDREÆ Petrus comes it; Magistrum
Cernit admírans, venerátur, æstu
Súppari fervet, fierique Christi

Ardet alumnus.

Vix erant ambo réduces, propinquam
Tránsmeat Christus, maris ecce ripam:
Audiunt fratres gémini benignâ
Voce vocantem.

Nave dimissâ, patre derelicto,
Hi statim fiunt cómites vocantis:
Una lux ambos & in omne Christo
Cónsecrat ævum.

Patris ac Nati, pariterque sancti
Spíritûs Numen venerétur orbis:
Et datos terris hílari Magistros
Cármine laudet. Amen.

℣. Oculi mei ad fidéles terræ, ℟. Ut sédeant mecum. *Ps.* 100.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. *Duplicanda.* Ait Jesus Simóni, & Andreæ fratri ejus: Veníte post me: Illi, contínuò relictis rétibus, secúti sunt eum. *Matth.* 4.

Coll. ut infrà ad Laud.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Apostolórum magistrum & dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 13.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

I, perge, Christi, fide comes, vola
Quocumque tendit: suâ duce mílita
Tutus potenti. Castra milles
Nemo sequi melióra possit.

Petri jacentem sive levat socrum;
Seu multa parvo míllia nutriat;
Miraculórum te suórum
Partícipem jubet esse Christus.

Mundi ruínam signaque prævia
Tuis amanter crédidit auribus;
Prænuntiávit destinátas
Discípulis dominóque mortes.

Proh quantus arsit corde tuo crucis
Amor, parátam quando sibi crucem
Dixit Magister! tunc inesse
Delícias crúcibus putasti.

Non una voto crux dabitur tuo;
Tibi ferendam disce prius crucem
Duri labóris, te priusquam
Lígnea crux ferat immolandum.

Laus summa Patri, summaque Fílio,
Sanctoque summum Spirítui decus,
Dignos amanti per ministros
E ténebris revocáre Gentes.
Amen.

Ant. ℣℣℣. & ℟℟℟. *de Communi Apostolorum.*

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ANdreas Bethsáidæ in Galilæa natus, frater Petri, discípulus Joannis Baptistæ, cùm eum de Christo dicentem audisset: Ecce Agnus Dei, secútus Jesum, fratrem quoque suum ad eumdem perduxit. Cùm posteà unà cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo à prætereunte Christo vocáti illis verbis, Veníte post me, fáciam vos fieri piscatóres hóminum, nullam interponentes moram, & rélictis rétibus, secúti sunt eum. Post cujus Resurrectiónem & Ascensiónem Andreas in Scythia prædicávit. Cùmque in Græciam pervenisset, multis ab idolórum cultu ad Christum colendum addúctis, urbem Patras in Achaía, sua morte nobilitávit.

Lectio v.

Sermo sancti Petri Chrysólogi. *Sermo* 133.

BEátus Andreas hódie moriendo pro Dómino, toto virtútis gradu Domínicis incumbit hærére vestígiis. Nec eum cursus fácias dísparem fratri, quem natúra símilem, vocátio sócium, parem grátia ipsa perfécerat. Ad unam vocem Dómini, sicut ille, patrem, pátriam, censum relíquit. Solum est quòd témpore Domínicæ passiónis fugit; sed neque hoc impar, quia non est grávius fúgere quàm negáre. Sed æquávit fratres vénia, quos sic discréverat culpa. Nam crucem quam refúgerant, pósteà conjunctis víribus, ardenter invádunt; ut unde reátum súmpserant, inde conscénderent cœlum, inde præmium súmerent & corónam. Petrus namque crucem, árborem conscendit Andréas; ut qui Christo cómpati gestiébant, in semetipsis figúram formamque ipsíus exprímerent passiónis, & redempti ligno consummarentur ad palmam. Sic Andreas noster etsi cedit órdini, præmio tamen non cedit & labóri.

Lectio vj.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 2. *de S. Andrea*, *n.* 1.

BEáti Andreæ Apóstoli solémnitas hódie celebrátur. Quam si piâ sollicitúdine perscrutémur, multa invénimus in ea, quæ ædíficent ánimas nostras. In ipso síquidem conversiónis suæ inítio, magnum nobis perfectæ obediéntiæ præstat exemplum, quod quidem Christiánis ómnibus necessárium. Sola enim est cáritas quæ obediéntiam gratam facit & acceptábilem Deo; hilárem quippe datórem diligit Deus. Unde ergò in Andrea jamjam moritúro tam spirituális mens

fuit, tam fervens cáritas, ánimus tam robustus? Planè Spíritus erat qui adjuvábat infirmitátem ejus, per quem diffundebátur in corde ipsíus cáritas fortis ut mors, immò & fórtior morte. Cujus ô! si & nos partícipes inveniámur! Et sicut beáto Andreæ crucem & mortem ipsam, sic nobis quoque labórem & pœniténtiam nostram fáceret, non solùm non molestam, sed étiam desiderábilem atque omníno delectábilem esse.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum. *c.* 4.

IN illo témpore, Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem qui vocátur Petrus, & Andream fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

5. in Ev. habita in Basil. S. Andreæ, in die nat. ejus, n. 1.

AUdistis, fratres caríssimi, quia ad uníus jussiónis vocem Petrus & Andreas, relictis rétibus, secúti sunt Redemptórem; & ad unum Dómini præceptum, hoc quod possidére videbantur obliti sunt. In cœlo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet: jam jugo fidei colla Géntium subdidit; jam mundi glóriam strávit; jam ruinis ejus crebrescéntibus, districti sui judícii diem propinquantem denúntiat; et tamen superba mens nostra non vult hoc sponte deserere, quod quotídie perdit invita. Quid ergo, fratres caríssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præsentis séculi, nec præceptis fléctimur, nec verbéribus emendámur.

Lectio viij. *n.* 2.

SEd fortasse áliquis tacitis sibi cogitatiónibus dicat: Ad vocem Domínicam uterque iste piscátor quid aut quantum dimísit, qui penè nihil hábuit? Sed hac in re, fratres caríssimi, affectum debémus pótiùs pensáre quàm censum. Multùm relíquit, qui sibi nihil retínuit: multùm relíquit, qui quantúmlibet parùm, totum deséruit. Certè nos & hábita cum amóre possidémus & ea quæ mínimè habémus, ex desidério quærimus. Multùm ergo Petrus, & Andreas dimísit, quando uterque étiam desidéria habendi derelíquit.

Lectio ix. *n.* 4.

QUia ergo, fratres caríssimi, beáti Andreæ, Apóstoli natalítia celebrámus, debémus imitári quod cólimus. Ostendat nostræ obséquium devotiónis, immutátæ solémnitas mentis: despiciámus quæ terréna

unt; relictis temporálibus, mercémur ætérna. Si autem necdum póssumus relínquere própria, saltem non concupiscámus aliéna. Si necdum mens nostra accénditur igne caritátis, in ambitióne sua hábeat frænum timóris; ut profectûs sui pássibus vegetáta, dum ab alienórum appetítu compéscitur, quandóque ad própria contemnenda perducátur, adjuvante Dómino nostro Jesu Christo.

Resumitur ℟. *ix. post* Glória Patri. Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. de Comm. Apost.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 7.

CUm venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra; sed omnem tribulatiónem passi sumus: foris pugnæ, intùs timóres; sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus.

HYMNUS.

HOstis tartárei victor, ab hórridæ
Vix mortis grémio, Christe, recésseras
In patris grémium, discípulos reples
Sacri flámine Spíritûs.

HAUSTU munífici Núminis ébrius,
Gentes in várias gréssibus, Andrea,
Festínas rápidis. Quò magis est ferox,
Hòc fit gens tibi cárior.

PERNIX in scythiam prótinùs évolas,
Et concréta gelu péctora frígido
Torres igne sacro. Máxima décoquit
Ardens frigóra cáritas.

TE suadente, deos, Thrácia fictiles
Epirusque fugant; & dóminæ crucis
Vexillum, quod amans úndique prædicas,
Graïis figitur Arcibus.

SANCTÆ mox fidei lumen Achálicis
Cæléstis tua fax ínferet úrbibus;
Extinctamque tibi conspícient priùs
Vitam, quàm fidei facem.

SUPREMÆ Tríadi glória, laus, honor;
Quæ nos christíadas lámpadis illíus,
Cæcis quam pópulis prætulit Andreas,
Puro lúmine dírigit. Amen.

℣. Mihi adhærére Deo bonum est, ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam. *Ps.* 72.

Ad Benedictus.

Ant. 6. F. *Duplicanda.* Christo confixus sum cruci; vivo autem, jam non ego: vivit verò in me Christus, qui diléxit me, & trádidit semetipsum prome. *Gal.* 2.

COLLECTA. Orémus.

OMnípotens Deus, qui beáto Andreæ Apóstolo tuo Christo configi in cruce tribuisti; præsta, quæ-

sumus, eódem intercedente, ut terréna in nobismetipsis desidéria crucifigentes, tibi firmiter adhærére valeámus; Per eumdem.

AD HORAS.

Ut in Communi Apostolorum. In ℟℟. brev. Tertiæ, Sextæ & Nonæ, additur duplex Allelúia.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. Cum venísset Achaíam, vehementer Judæos revincébat públicè, osténdens per scriptúras esse Christum Jesum. *Act.* 18.

Ant. 7. d. Factum est ut créderet Judæórum & Græcórum copiósa multitúdo; qui verò incréduli fuérunt Judæi, ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium. *Act.* 14.

Ant. 3. a. Adduxérunt eum ad tribúnal procónsulis, dicentes: quia contrà legem hic persuádet homínibus cólere Deum. *Act.* 18.

Ant. 4. E. Indignátus vehementer, dixit: confixus cades, & non respirábis ultrà; Tunc præcépit servis suis, & accipientes eum ligavérunt ad arbórem mánibus & pédibus. *Judith.* 6.

Ant. 5. C. Manus constanter extendit, & cum fidúcia ait: E cœlo ista possídeo, sed propter Dei leges, nunc hæc ipsa despício. 2. *Mach.* 7.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

Per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen, aspicientes in auctórem fídei, & consummatórem Jesum, qui, propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, confusióne contemptá.

Allelúia, allelúia. ℣. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. Allelúia. *Gal.* 6.

HYMNUS.

Christi multa jugo dum loca súbjicis;
Proconsul mínitans, & rábie fremens,
(Ejuráre fidem si rénuas) tibi
Spondet víncula, cárceres.

Ambis vincla, rogos; non métuis cruces:
Hoc unum métuis, carníficum gregi
Ne quis te rápiat. Supplícii moram
Partem supplícii putas.

Vix erecta procul ligna vides crucis,
O Crux! ô bona Crux! ô mihi Crux, ais,
Exoptáta diu! dulce decus meum,
Cordis delícium mei.

Per te discípulum suscípiat suum,
Per te qui máculas críminis éluit,
Et salvum próprii pígnore sánguinis
Humánum vóluit genus

Christo commóriens sic
pius Andreas
Indúlgere sacris pergit amó-
ribus,
Donec corpóreo líbera cár-
cere
Mens ad sydera démigret.
Qui dat Martyribus vínce-
re, laus Patri;
Qui dat ferre crucem, laus
quoque Fílio;
Qui das mille neces in cruce
pérpeti,
Par sit laus tibi Spíritus.
Amen.

℣. Quid mihi est in cœlo, & à te quid vólui super terram? ℟. Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum. *Ps.* 72.

Ad Magníficat.

Ant. 4. D. *Duplicanda.* Omnia detrimentum feci, ut Christum lucrifáciam, ad cognoscendum illum, & virtútem resurrectiónis ejus, & societátem passiónum illíus. configurátus morti ejus. *Philip.* 3.

Collecta, Omnípotens. *ut suprà.*

FESTA DECEMBRIS.

Die II.

In Festo

S. FRANCISCI XAVERII.

Indiarum Apostoli.

Semiduplex.

Pridie ad Vesperas, Ant. sola, Locútus est *de Communi Presbyterorum.*

Post Hymnum, ℣. Confitébor tibi in natiónibus, Dómine; ℟. Et nómini tuo psalmum dicam. *Ps.* 17.

Ad Magníficat.

Ant. 7. c. Oportet te prophetáre géntibus, & pópulis, & linguis, & régibus multis. *Apoc.* 10.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Lectio ij.

Franciscus Xavérius, nóbilis Cántaber, Parísiis emenso philosóphico stádio, magistérium ártium consecútus, mox Philosophíæ proféssor, ac deinde Baccaláureus, Theológiæ cursum abrúpit, ut se sócium adjúngeret beáto Ignátio qui sæpè repétitis his Christi verbis: Quid prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ verò suæ detrimentum patiátur, eum à terrenórum desidério ad cœléstium amórem totum convertit. Tum sanctióris vitæ genus profitéri cœpit, non jejúniis modò aliisque córporis afflictióni-

bus, & páuperum, præsertìm infirmórum curâ, quibus in Xenodóchiis ministrábat, sed & singulári religiónis propagandæ stúdio, summâ in Epíscopos & Presbyteros observántiâ, eoque in Deum fervóre caritátis, ut ejus incéndium in oratiónibus non ferens, sæpiùs exclamáret: satis est, Dómine, satis est.

Lectio iij.

PRocurante Joanne Lusitániæ rege, à Paulo tértio Románo Pontífice in Indias missus est. Eò appulsus íllicò variárum géntium difficíllimas linguas divínitùs edoctus appáruit: Et primùm quidem multos passim in India Christiános ad meliórem frugem revocávit. Tum fidem in Japóniam & plúrimas álias regiónes invexit, Reges & Príncipes non paucos sacro fonte expiávit, & innúmeros propémodùm pópulos ignorántiæ ténebris involútos ad Christi fidem adduxit. Prophétiæ spíritu afflátus, plúrima & loco & témpore remotíssima enuntiávit; miraculórum dono illustris, cujusvis géneris morbos sanávit, plures mórtuos ad vitam revocávit. Et cùm tanta Deus per eum operarétur, eâ erat humilitáte, ut sancto Ignátio præpósito suo flexis génibus scríberet. Ad Sinas profectúrus, in ínsula Sanciána óbiit, anno ætátis quadragésimo quinto. Corpus ejus post menses quíndecim íntegrum & incorruptum Goam delátum est. Hunc, Indiárum Apóstolum toto orbe appellátum, ipsis étiam pagánis & hæréticis commendábilem, Gregórius décimus quintus Sanctis ascripsit.

Ad Laudes, *post Hymnum.*

℣. Justítiam tuam, Dómine, non abscondi in corde meo; ℟. Veritátem tuam & salutáre tuum dixi. *Ps.* 39.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. g. Prædicávi Evangélium, non ubi nominátus est Christus, sed sicut scriptum est: Quibus non est annuntiátum de eo vidébunt. *Rom.* 15.

Collecta. Orémus.

DEus, qui Indiárum gentes beáti Francisci Xavérii prædicatióne & miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti; concéde, propítius, ut cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exemplo; Per Dóminum.

Fit ejus Comm. in Vesp. de Sabbato ante Dominicam primam Adventûs, ut habetur in Proprio Sanctorum Partis Hyemalis.

COMMUNE

COMMUNE SANCTORUM.

PARS HYEMALIS.

COMMUNE APOSTOLORUM.

[*In hoc Communi, & in ceteris, ad I. Vesperas semper dicuntur Psalmi de Feria.*]

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. D. VOcávit Jesus discípulos suos, & elégit duódecim ex ipsis, quos & Apóstolos nominávit *Luc.* 6.

Ant. 3. a. Vocávit ad se quos vóluit; & dedit illis potestátem curandi infirmitátes, & ejiciendi dæmónia. *Marc.* 3.

Ant. 4. E. Hos misit Jesus præcípiens eis: Ite ad oves quæ periérunt domûs Israel. *Matth.* 10.

Ant. 5. C. Euntes prædicáte, dicentes: Quia appropinquàvit regnum cœlórum. *Matth.* 10.

Ant. 7. d. Egressi autem, circuíbant per castella, evangelizantes, & curantes ubíque. *Luc.* 9.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

CUm inítium accepisset salus enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt, in nos confirmáta est, contestante Deo signis & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritus sancti distributiónibus secundùm suam voluntátem.

[*In Duplicibus majoribus & suprà :*

℟. Ecce dedi vobis potestátem super omnem virtútem inimíci: * Verùmtamen in hoc nolíte gaudére : † Gaudéte quòd nómina vestra scripta sunt in cœlis. ℣. Dabo vos in nomen, & in laudem ómnibus pópulis : * Verùmtamen. Glória Patri. † Gaudéte. *Luc.* 10. *Soph.* 3.]

HYMNUS.

LÆTARE, cœlum; pláusibus
Tellus resultet æmulis;
Apostolórum glóriam
Solemnis instaurat dies.

Vos, ceu tubis sonántibus,
Christum per orbem spárgitis,
Vos illa sacris vátibus

Prædicta mundi lúmina.
Qui, dante Christo, pánditis,
Qui cláuditis cœli fores,
Nos críminum tenácibus
Vinclis ligátos sólvite.
Potente qui nutu graves
Morbos fugátis córporum,
Desiderátam póscite
Ægris medélam móribus;
Sublimis ut cùm vénerit,
Vobis simul sedéntibus,
Ad déxterum Judex latus
Nos inter agnos cóllocet.
Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, ℟. Virtute multâ. *Ps. 67.*

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra antè & post Canticum : & sic in aliis Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Prædicábant ut pœniténtiam ágerent : & dæmónia multa ejiciébant; & ungébant óleo multos ægros, & sanábant. *Marc. 6.*

Collecta ut in Proprio.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, ad Completorium, (in quo semper dicuntur Pss. Feriales*]

Ant. 1. a. Vos estis lux mundi : lúceat lux vestra coram homínibus. *Matth. 5.*

In fine Hymni Doxologia : Uni sit. vj.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox speculatórum Sion : parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium. *Is. 52.*]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Apostolórum Magistrum & Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan. 13.*

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

Supreme, quales, Arbiter,
Tibi ministros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vasis amas commíttere!
Hæc nempè plena lúmine
Tu vasa frangi præcipis:
Lux indè magna rúmpitur,
Ceu, nube scissâ, fulgur.
Totum per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, coruscant, pérpluunt.
Christum sonant; versæ ruunt
Arces superbæ dæmonum:
Circùm tubis clangéntibus,
Sic versa quondam mœnia.
Fac, Christe, cœlestes tubæ
Somno graves nos excitent:
Accensa de te lúmina
Pellant tenebras méntium.
Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,

ꝛcte qui nos ad suæ
ı vocávit glóriæ.
Amen.
ı *Annualibus & So-*
us-majoribus ad Offi-
Noct. itemque ad II.
ras, Psalmi sunt pro-
prout designantur in
'o Ecclesiarum; vel,
i sunt ejusmodi, su-
r de Dominica : ad
s verò, ad Horas, &
npletorium, dicuntur
minica ; & sic in om-
' Communi.
'olemnibus-minoribus
ì, Psalmi in toto Of-
mper sunt de Feria.]
. Nocturno.
. 1. g. Convocátis Je-
ꝛdecim Apóstolis, cœ-
ꝛs míttere binos præ-
regnum Dei. *Luc.* 9.
6.
. 2. D. Præcípiens,
t eis : Infirmos curáte,
ɔs suscitáte, dæmo-
:ite : gratis accepistis,
late. *Matth.* 10.
. 3. c. Nolíte possidé-
.m, neque argentum,
pecúniam in zonis ve-
lignus enim est ope-
:ibo suo. *Matth.* 10.
Custodiébant testimó-
.s, ℟. Et præceptum
ledit illis. *Ps.* 98.
r noster.
'edictiones haben-
Ord. Brev.
prima Lectiones
iptura occurrente.
Annualibus & So-
lemnibus-majoribus, Le-
ctiones sunt propriæ; & sic
in omni alio Communi.]

℟. j. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum: * Estóte ergo prudentes sicut serpentes, & símplices sicut columbæ. ℣. Ex ore Dómini prudéntia; & próteget gradientes simplíciter: * Estóte. *Matth.* 10. *Prov.* 2.

℟. ij. Tradémini à paréntibus, & cognátis, & amícis; & morte affícient ex vobis : & capillus de cápite vestro non períbit. * In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras. ℣. Nolíte timére oppróbrium hóminum, & blasphémias eórum ne metuátis; ego, ego ipse consolábor vos. * In patiéntia. *Luc.* 21. *Is.* 51.

℟. iij. Cùm tradent vos; nolíte cogitáre quómodò, aut quid loquámini; * Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis. ℣. Spíritus meus erit in médio vestrûm, nolíte timére; * Non. Glória Patri. * Non. *Matth.* 10. *Agg.* 2.

In II. Nocturno.

Ant. 4. E. In quamcumque domum intravéritis, dícite : Pax huic dómui; & si ibi fúerit fílius pacis, requiescet super illum pax vestra. *Luc.* 10.

Ant. 5. a. Qui vos audit, me audit; & qui vos spernit, me spernit : qui autem me

spernit, spernit eum qui misit me. *Luc.* 10.

Ant. 6. F. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; & quod in aure audítis, prædicáte super tecta. *Matth.* 10.

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

Pater noster.

Benedictiones habentur in Ord. Brev.

Tres Lectiones, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *iv.* Vos estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis: * Et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum. ℣. Dispósui testamentum eléctis meis: * Et. *Luc.* 22. *Ps.* 88.

℟. *v.* Jam non dicam vos servos: vos autem dixi amícos; * Quia ómnia quæcumque audívi à Patre meo, nota feci vobis. ℣. Antíqua ne intueámini; ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur: útique cognoscétis ea; * Quia. *Joan.* 15. *Is.* 43.

℟. *vj.* Elégi vos, & pósui vos, ut eátis, & fructum afferátis, & fructus vester máneat; * Ut quodcumque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. ℣. Quod salvátum fúerit de domo Juda, fáciet fructum: zelus Dómini exercítuum fáciet istud; * Ut. Glória. * Ut. *Joan.* 15. *Is.* 37.

In III. Nocturno.

Ant. 8. G. Príncipes géntium dominántur eórum; & qui majóres sunt, potestátem exercent in eos: non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Ant. 7. d. Quicumque volúerit inter vos major fíeri, sit vester miníster; sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre. *Matth.* 20.

Ant. 3. à. Cùm fecéritis ómnia quæ præcépta sunt vobis, dícite: Servi inútiles sumus; quod debúimus fácere, fécimus. *Luc.* 17.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, sed nómini tuo da glóriam, ℟. Super misericórdia tua & veritáte tua. *Ps.* 113.

Pater noster.

Benedictiones habentur in Ord. Brev.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *vij.* Mementóte sermónis mei quem ego dixi vobis: * Non est servus major dómino suo: si me persecúti sunt, & vos persequéntur. ℣. Locúti sunt advérsùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me; * Non est. *Joan.* 15. *Ps.* 108.

℟. *viij.* De mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo; proptéreà odit vos

mundus : sed * Confídite, ego vici mundum. ℣. Non derelinquet Dóminus sanctos suos; éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos : * Confídite. *Joan.* 15. *Ps.* 36.

℟. *ix.* Pater sancte, serva eos in nómine tuo quos dedisti mihi. Sicut tu me misisti in mundum, ego misi eos in mundum; & * Pro eis ego sanctífico meipsum, ut sint & ipsi sanctificáti in veritáte. ℣. Sanctificábunt Sanctum Jacob, & Deum Israel prædicábunt.* Pro eis. Glória Patri. * Pro eis. *Joan.* 17. *Is.* 29.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus : ℟. Annuntiáte inter gentes ópera ejus. *Ps.* 104.

AD LAUDES.

Ant. 8. *G.* JEsus locútus est úndecim discípulis, dicens : Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra; euntes ergo, docéte omnes gentes. *Matth.* 28.

Ant. 6. F. Prædicáte Evangélium omni creatúræ, baptizantes eos, docentes serváre ómnia quæcumque mandávi vobis. *Marc.* 16. *Matth.* 28.

Ant. 2. D. Quorum remiséritis peccáta, remittuntur eis; & quorum retinuéritis, retenta sunt. *Joan.* 20.

Ant. 4. *D.* Accipiétis virtútem superveniéntis Spíritûs sancti in vos; & éritis mihi testes usque ad últimum terræ. *Act.* 1.

Ant. 1. a. Ecce ego vobiscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiónem séculi. *Matth.* 28.

CAPITULUM. *Ephes.* 4.

CHristus dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelistas, álios autem Pastóres, & Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi.

HYMNUS.

CŒLESTIS aulæ Príncipes,
Sacri duces exércitûs,
Bisséna mundi lúmina,
Olim futúri júdices ·

MERSIS gravi calígine,
Per vos dies renáscitur :
Quos vanus error lúserat,
Illustrat alma véritas.

NON vi, nec armis mílitum,
Fandi nec ullis ártibus :
Verbo sed irrísæ Crucis,
Christo rebelles súbditis.

QUIBUS gemébat súbditus,
Rumpuntur orbis víncula :
Jam gaudet excusso jugo,
Liber Dei sub légibus.

VULGATA terris ómnibus
Per vos Dei mystéria :
Sic vestra terris ómnibus
Præclára facta pérsonant.

UNI sit & trino Deo

Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham. ℟. Quóniam dii fortes terræ, vehementer eleváti sunt. *Ps.* 46.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra, antè & post Canticum, & sic in aliis Communibus.*]

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Vos qui secúti estis me, in regeneratióne cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos, judicantes duódecim tribus Israel. *Matth.* 19.

Collecta ut in Proprio.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum.*

Doxologia:

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.]

Antiphonæ de Laudibus, quartâ prætermissâ; quod observatur in aliis Communibus nisi aliter notetur.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Jesus.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in* ℟. *br.* ℣. Qui es Apostolórum Magister * & Dóminus. *Joan.* 13.]

Cetera, ut in Ord. Brev.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Prædicáte.

Capitulum. 2. *Cor.* 2.

DEo grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, ac per Octav. Annualium (nisi aliter notetur) in* ℟℟. *brevibus additur* * Allelúia, allelúia. *Isque ritus servatur in quolibet Communi.*]

℟. *br.* In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ *verba eórum. * Exívit. Glória. In omnem.

℣. Non sunt loquélæ neque sermónes, ℟. Quorum non audiantur voces eórum. *Ps.* 18.

Collecta ut in Proprio; & sic ad Sextam & ad Nonam, quod observatur in omni alio Communi.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Quorum.

Capitulum. 2. *Cor.* 5.

POsuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tanquam Deo

tánté per nos. Obse-
is pro Christo, recon-
ini Deo.
br. Dóminus excelsus
)jécit pópulos nobis.
nus. ℣. Elégit nobis
editátem suam: * Sub-
Glória Patri. Dómi-
Ps. 46.
Nimis honorificáti
míci tui, Deus: ℟.
confortátus est prin-
s córum. Ps. 138.

D NONAM.

t. 1. a. Ecce.

ITULUM. 2. Thess. 2.

te, & tenéte traditió-
s quas didicistis sive
rmónem, sive per epí-
a nostram. Ipse autem
nus noster Jesus Chri-
& Deus, & Pater no-
qui dilexit nos, & de-
nsolatiónem ætemam,
m bonam in grátia,
tétur corda vestra, &
met in omni ópere &
ne bono.
br. Confitébimur tibi,
: * Invocábimus no-
uum. Confitébimur ti-
eus. ℣. Narrábimus
abília tua: * Invocá-
. Glória. Confitébi-
Ps. 74.
Confitébimur tibi in
m; ℟. In generatió-
& generatiónem an-
ibimus laudem tuam.
8.

AD II. VESPERAS.

Ant. INjecérunt manus in *6.F.* Apóstolos, & posuérunt eos in custódia. *Act.* 5.

Ant. 2. D. Cæsis denuntiavérunt ne omníno loquerentur in nómine Jesu. *Act.* 5.

Ant. 4. E. Ibant gaudentes à conspectu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. *Act.* 5.

Ant. 1. g. Loquebantur verbum Dei cum fidúciâ; & virtúte magnâ reddébant testimónium resurrectiónis Jesu Christi. *Act.* 4.

Ant. 3. a. Tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. *Act.* 15.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 4.

DEus nos Apóstolos novíssimos ostendit, tanquam morti destinátos; quia spectáculū facti sumus mundo, & ángelis, & homínibus.

[*In Solemnibus minoribus & suprà*: Allelúia, allelúia. ℣. Exulta cœlum, & sancti Apóstoli, quóniam judicávit Deus judícium vestrum. Allelúia. *Apoc.* 18.

Tempore Septuagesimæ, loco Allelúia & ℣. *dicitur* ix. ℟. *Officii Nocturni*: Pater sancte: *v.*]

HYMNUS.

QUEM misit in terras Deus
Ut morte nos servet suâ,
Amóris hîc fidos sui
Vos éligit vicários.

Occisus Agnus à lupis,
Vos misit agnos ad lupos:
Mores ferínos éxuunt,
Agni repentè de lupis.

QUÆ victimárum cædibus
Tellus madébat impiis,
Vestris eam sudóribus,
Vestro piastis sanguine.

Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta surrexit seges!
Et ista nos seges sumus.

QUAM si bonus respéxeris,
Qui das rigátis créscere;
Frumenta nos cœléstibus
Matúra condes hórreis.

UNI sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: ℟. Constítues eos príncipes super omnem terram. *Ps.* 44.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra, antè & post Canticum; & sic in aliis Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. In fundamentis civitátis sanctæ Jerúsalem nómina duódecim Apostolórum Agni; & lucerna ejus est Agnus. *Apoc.* 21.

COLLECTA ut in Proprio.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN I. VESPERIS.

Ant. 8. G. FOrtitúdo símplicis via Dómini: justus in ætérnum non commovébitur. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit; quóniam ipse est spes ejus. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit sapiéntiam, permanébit confidens; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, & in primis éligit eum. *Eccli.* 4.

Ant. 6. C. Timórem, & metum, & probatiónem indúcet super illum, donec credat ánimæ illíus; & firmábit illum. *Eccli.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne Deus illum conservábit, & liberábit à malis; & non illidétur quasi in procella navis. *Eccli.* 33.

CAPITULUM. *Josue.* 1.

ECce præcípio tibi: Confortáre, & esto robustus. Noli metúere, & noli timére; quóniam tecum est Dóminus Deus tuus.

[*In Duplicibus-majoribus, & suprà:*

℟. Cepérunt me inimici

mei gratis : dixi, Périi ; vocem meam, Dómine, audisti : * Dixisti, Ne tímeas : † Judicasti causam ánimæ meæ, redemptor vitæ meæ. ℣. Ego non solùm alligári, sed & mori parátus sum propter nomen Dómini Jesu : * Dixisti. Glória Patri. † Judicasti. *Thren.* 3. *Act.* 21.

HYMNUS.

EX quo, salus mortálium,
Fluxit sacer Dei cruor,
Homo redemptus æmulum
Deo litávit sánguinem.

NON jam crucis Christi pudet :
Quin surgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iste plenus spíritu
Ridet minas, ridet neces ;
Tuâque fretus dézterâ,
Tibi, Redemptor, mílitat.

PARATA spectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat :
Sic pugnat, ut speret mori,
Et morte mortem víncere.

UNUS tot armátas manus
Stupente lassat júdice ;
Et tortus ipsis qui cadit
Torquéntibus fit fórtior.

DA, Christe, tanti mílitis
Æquáre facta fórtia :
Da sustinére pro tuo,
Quodcumque durum, nómine.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus,
Quo roborante, Mártyres,
Victis triúmphant hóstibus.
Amen.

℣. In Deo sperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Ps.* 55.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo ; quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, & factus est mihi in salútem. *Is.* 12.

COLLECTA *ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.*

[*In Solemnibus-majoribus, & suprà, ad* COMPLETORIUM :

Ant. 3. à. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris ; sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus. *Joan.* 8.

In fine Hymni Doxologia : SIT laus. xiij.

Ad Nunc dimíttis.

Ant. 6. C. Ego ad Dóminum aspíciam : expectábo Deum salvatórem meum. *Mich.* 7.]

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Deum patiéntiæ & solátii, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

FELIX morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam,
Et signáre cruóre
Quam Christo déderas fidem !

PŒNIS victa quibus deficeret fides,

Tu pœnas ávidâ mente præóccupas :
Cui non ſufficit una,
Ambis innúmeras neces.

Te pro lege ſua magnánimum mori,
Te Chriſtus púgilem ſpectat ab æthere :
Ne ſuccúmbere poſſis,
Tecum prælia ſuſtinet.

Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infída Deo, quærimus ánxii !
Quid torpémus ? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.

Semper máxima laus ingénito Patri :
Semper laus génito máxima Fílio :
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 1. a. Omnis qui te colit, Dómine, vita ejus, ſi in probatióne fúerit, coronábitur. *Tob.* 3.

Ant. 8. G. Hæc eſt grátia, ſi propter Dei conſciéntiam ſuſtinet quis triſtítias, pátiens injuſtè. 1. *Petr.* 2.

Ant. 6. F. Qui ſuſtinúerit in finem, hic ſalvus erit. *Marc.* 13.

℣. Cepérunt ánimam meam, irruérunt in me fortes : ℟. Neque iníquitas mea, neque peccátum meũ, Dómine. *Pſ.* 58.

Lectiones de Scripturâ occurrente.

℟. *j.* Probávit me Dóminus quaſi aurum quod per ignem tranſit : * Veſtígia ejus ſecútus eſt pes meus ; viam ejus cuſtodívi, & non declinávi ex ea. ℣. Omnia detriméntum feci ad cognoſcendum Chriſtum, & ſocietátem paſſiónum illíus, configurátus morti ejus : * Veſtígia. *Job.* 23. *Philip.* 3.

℟. *ij.* Certámen forte dedit illi Dóminus, * Ut vínceret, & ſciret quóniam ómnium poténtior eſt Sapiéntia. ℣. Confortátus eſt fide, dans glóriam Deo, * Ut vínceret. *Sap.* 10. *Rom.* 4.

℟. *iij.* Cuſtodívit illum Dóminus ab inímicis : * Deſcendit cum illo in fóveam, & † In vínculis non derelíquit illum. ℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus. * Deſcendit. Glória. † In vínculis. *Sap.* 10. *Act.* 7.

In II. Nocturno.

Ant. 1. f. Etſi in præſenti témpore ſupplíciis hóminum erípiar, manum Omnipotentis nec vivus, nec defunctus effúgiam ; quamobrem fórtiter vitâ excedendo, exemplum forte relinquam. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. *d.* Prompto ánimo pro graviſſimis ac ſanctiſſimis légibus honeſtâ morte perfungar. 2. *Mach.* 6.

Ant. 8. c. E cœlo membra iſta poſsídeo ; ſed propter Dei leges hæc ipſa deſpi-

cio, quóniam ab ipso me ea receptúrum spero. 2. *Mach.* 7.

℣. Fortitúdinem meam ad te custódiam; ℟. Quia Deus susceptor meus es. *Ps.* 58.

LECTIONES ut in Proprio.

℟. *iv.* Factus es mihi adjútor, Dómine, & liberásti me * A rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me. ℣. Dóminus mihi ástitit, & confortávit me; & liberátus sum de ore leónis, * A rugiéntibus. *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4.

℟. *v.* Dómine, qui habes sanctam sciéntiam, manifestè tu scis quia cùm à morte possem liberári, * Duros córporis sustíneo dolóres; secundùm ánimam verò, propter timórem tuum libenter hæc pátior. ℣. Gáudeo in passiónibus, & adímpleo ea quæ desunt passiónum Christi in carne mea: * Duros. 2. *Mach.* 6. *Coloss.* 1.

℟. *vj.* Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo; * Et salvum fáciet in regnum suum cœleste. ℣. In die tribulatiónis exultábo in Deo Jesu meo: super excelsa dedúcet me victor; * Et salvum. Glória Patri. * Et. 2. *Tim.* 4. *Habac.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam; & quia sustinuísti propter nomen meum, & non defecísti. *Apoc.* 2.

Ant. 4. d. Scient omnes quia ego dilexi te; quóniam servásti verbum patiéntiæ meæ, & ego servábo te ab hora tentatiónis. *Apoc.* 3.

Ant. 3. c. Qui vícerit, & custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi potestátem super gentes, sicut & ego accépi à Patre meo. *Apoc.* 2.

℣. In die tribulatiónis éruam te, ℟. Et honorificábis me. *Ps.* 49.

EVANGELIUM & HOMILIA, ut in Proprio.

℟. *vij.* Qui volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; * Qui autem perdíderit ánimam suam propter me & Evangélium, salvam fáciet eam. ℣. Erit tibi ánima tua in salútem, quia in me habuísti fidúciam, ait Dóminus. * Qui autem. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.

℟. *viij.* Esto fidélis usque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ: * Qui vícerit, non lædétur à morte secunda. ℣. Usque ad mortem certa pro justítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos: * Qui vícerit. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. *ix.* Qui vícerit, fáciam illum columnam in

templo Dei mei; * Et forás non egrediétur ampliùs: & † Scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúsalem. ℣. Plantábo eum, & non turbábitur ámplius; nec addent filii iniquitátis, ut afflígant eum sicut priùs. * Et forás. Glória Patri. † Scribam super eum. *Apocal.* 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam: ℟. Et exultábo manè misericórdiam tuam. *Ps.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 3. à. DOminus mecum est, quasi bellátor fortis: idcircò qui persequuntur me, cadent, & infirmi erunt. *Jerem.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret: memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis sustinentes te. *Eccli.* 51.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus, & corfortans in die tribulatiónis, & sciens sperantes in se. *Nahum.* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuisti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini. *Eccli.* 51.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, vestiétur vestimentis albis; & non delebo nomen ejus de libro vitæ: & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

HYMNUS.

JAM non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlituum choros:
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.

NON jam vincla manus, non cóhibent pedes;
Tu liber superûm regna perámbulas:
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.

NEc te dira fames, nec sitis ámpliùs,
Nec probrósa premit te modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus & índuit.

SIC tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet;
Confundisque tyrannum,
Dum quos déprimit, élevas.

SEMPER máxima laus ingénito Patri:
Semper laus génito máxima Fílio:
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Adjútor meus, tibi psallam; ℟. Quia Deus suscéptor meus es. *Ps.* 58.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: in réliquo repósita est mihi coróna justítiæ. 2. *Tim.* 4.

COLLECTA. Orémus.

ADesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injustè persequéntium, nec ullis perturbémur adversis; Per.

Alia COLLECTA. Orémus.

DA nobis, quæsumus, Dómine, intercedente beáto *N.* Mártyre tuo, in tua fide & sinceritáte constántiam; ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur.

Si sit PONTIFEX,

COLLECTA. Orémus.

OMnípotens sempiterne Deus, qui in ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis in festivitáte beáti *N.* cum gratiárum actióne lætári, qui Fílii tui Martyr & Póntifex, quod ministério gessit, testimónio comprobávit; & quod prædicávit ore, confirmávit exemplo; Per eumdem.

Alia COLLECTA. Orémus.

DEus, cujus grátia beátum *N.* Pontíficem tuum in Sacerdótium elégit, doctrína ad prædicandum erúdiit, poténtia ad perseverandum confirmávit: da nobis ex ejus imitatióne pópulum christiánum, & instrúere vivendi exemplo, & confirmáre patiendo; Per.

Si sit SACERDOS *tantùm*,

COLLECTA. Orémus.

DEus, à quo constántiam fides, & virtútem sumit infírmitas: quæsumus, ut beáti *N.* Sacerdótis & Mártyris tui exemplo & précibus, quidquid in persecutiónibus sævum est, quidquid in morte terríbile, fácias nos tui nóminis confessióne superáre; Per.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum*

DOXOLOGIA:

SIT laus Patri, laus Fílio;
Par sit tibi laus, Spíritus,
Quo roborante, Mártyres,
Victis triumphant hóstibus.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 3. à. Dóminus.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in* ℟. *br.* ℣. Qui confortas * in die tribulatiónis. *Nahum.* 1.]

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me.

CAPITULUM. *Isaiæ.* 41.

ERunt quasi non sint, & véluti consúmptio, hómines bellantes adversùm te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicensque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℞. *br.* In Deo salutáre meum, * Et glória mea. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & spes mea in Deo est, * Et. Glória Patri. In Deo. *Ps.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum: ℞. Protector meus, & cornu salútis meæ. *Ps.* 17.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes; & sic ad Sextam & ad Nonam.*

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 1.

PAtior, sed non confundor: scio enim cui crédidi; & certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

℞. *br.* Si consistant adversùm me castra, * Non timébit cor meum. Si consistant. ℣. Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo: * Non. Glória Patri. Si consistant. *Ps.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℞. Non timébo quid fáciat mihi homo *Ps.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuisti me.

CAPITULUM. *Tob.* 3.

POst tempestátem tranquillum facis, Dómine; & post lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis. Sit nómen tuum, Deus Israel, benedictum in sécula.

℞. *br.* Factus es, Dómine, * Susceptor meus. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis, * Susceptor. Glória. Factus es. *Ps.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuvisti me, ℞. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. PRopter opus Christi usque ad mortem accessit, tradens ánimam suam. *Philipp.* 2.

Ant. 3. a. Patiénter sustinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remuneratiónem. *Heb.* 11.

Ant. 5. C. Gloriosíssimam mortem magìs quàm odíbilem vitam compléctens, voluntáriè præíbat ad supplícium. 2. *Mach.* 6.

Ant. 1. D. Hoc modo vitâ decessit, universæ gen-

ti memóriam mortis suæ ad exemplum virtútis & fortitúdinis derelinquens. 2. *Mach.* 6.

Capitulum. *Jac.* 1.

BEátus vir qui suffert tentatiónem; quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà :*

Allelúia, allelúia. ℣. Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. Allelúia. *Apoc.* 2.

Tempore Septuagesimæ, loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix. ℟. *Offic. Nocturn.* Qui vícerit. xj.]

Hymnus, Ex quo, salus. *ut in I. Vesperis.*

℣. Posuísti, Dómine, in cápite ejus corónam ℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *D.* Justum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam adversùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem ætemam. *Sap.* 10.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. VEnit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo. *Joan.* 16.

Ant. 3. c. Injícient vobis manus suas, & persequentur trahentes ad reges & prǽsides, propter nomen meum. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; & insurgent filii in parentes, & morte eos affícient. *Matth.* 10.

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os & sapiéntiam, cui non poterunt resístere & contradícere omnes adversárii vestri. *Luc.* 21.

Capitulum. 1. *Petr.* 4.

SI exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit.

[*In Duplicibus-majoribus, & suprà :*

℟. In nullo terreámini ab adversáriis; * Quia vobis donátum est pro Christo, non solùm ut in eum credátis, sed ut étiam pro illo patiámini. ℣. Confortámini, & non dissolvantur manus vestræ: erit enim mer-

ces óperi vestro; * Quia. Glória Patri. * Quia. *Philip.* 1. 2. *Paral.* 15.]

HYMNUS.

CHristi Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómerè cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere séculum.

Cœlestis Pátriæ mens ínhians bonis,
Mundi spernit opes flúxaque gáudia:
Vitæ quin étiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.

Non vultus métuunt carníficum truces:
Fœtas supplíciis despíciunt manus:
Enses, flagra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.

O incredíbilem vim patiéntiæ!
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extorquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.

Ergo nunc própior, Christe, tibi sedet
Palmis turba nitens usque viréntibus,
Victorumque gerens præmia, nóbiles
Multo sánguine láureas.

Sit laus summa Patri, summaque Fílio:
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præsídio prælia sústinent,
Contemptâ nece, Mártyres. Amen.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, ℟. Omnes qui sperátis in Dómino. *Ps.* 30.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Cùm vos óderint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte; ecce enim merces vestra multa est in cœlo. *Luc.* 6.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & suprà, ad Completorium:*

Ant. 2. A. Complebuntur dies luctûs tui, Sion: non óccidet ultrà sol tuus: pópulus tuus omnes justi. *Is.* 60.

In fine Hymni, Doxologia: Sit laus. xx.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deo servi ejus, & vidébunt fáciem ejus; & nomen ejus in fróntibus eórum. *Apoc.* 22.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum legítimè certantes coronantem, * Veníte, adorémus. 2. *Tim.* 2.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

FOrtes cadendo Mártyres,
Quos empta fuso sánguine
Cœlestis ornat púrpura,

Junctis canámus vócibus.
Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, & Christo duce,
Portus beátos óccupant.
Sævit tyrannus, állicit,
Temnunt minas, temnunt
preces,
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.
Quem lictor insánus sitit,
Quem cœcus effundit furor,
Amor sacerdos pródigum
Christo cruórem cónsecrat.
Et ille mixtus sánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non cessat Deum.
Implere vos omnes decet
Passo Deo quod défuit:
Per tot neces læso Patri
Fit plena Christus hóstia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus,
Quo roborante, Mártyres,
Victis triúmphant hóstibus.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 3. c. Convenérunt adversùm nos, ut nos disperdant: quómodò potérimus subsístere, nisi tu, Deus, ádjuves nos? 1. *Mach.* 3.

Ant. 5. a. Séquimur te in toto corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam: érue nos, & da glóriam nómini tuo, Dómine. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Omnes qui ostendunt servis tuis mala, confundantur in omnipoténtia tua; & sciant quia tu es Dóminus Deus solus. *Dan.* 3.

℣. Da nobis auxílium de tribulatióne, ℟. Quia vana salus hóminis. *Ps.* 59.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Nos stulti propter Christum, maledícimur, & benedícimus: * Persecutiónem pátimur, & sustinémus: blasphemámur, & obsecrámus. ℣. Propter te, Dómine, mortificámur totâ die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis: * Persecutiónem. 1. *Cor.* 4. *Ps.* 43.

℟. *ij.* Quis nos separábit à caritáte Christi? Tribulátio? an angústia? an fames? an persecútio? an gládius? * Neque mors, neque vita póterit nos separáre à caritáte Dei. ℣. Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te, Dómine: * Neque mors. *Rom.* 8. *Ps.* 43.

℟. *iij.* Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam suam glóriam in Christo Jesu, * Módicùm passos ipse perfíciet: ipsi glória & impérium † In sécula seculórum. ℣. Rex mundi defunctos nos pro suis légibus in æternæ vitæ resurrectióne suscitábit. * Módicùm. Glória Patri. † In sécula. 1. *Petr.* 5. 2. *Mach.* 7.

In II. Nocturno.

Ant. 7. b. In mortem trádimur propter Jesum,

ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. 2. Cor. 4.

Ant. 3. b. Paráti sumus mori, magìs quàm pátrias Dei leges prævaricári. 2. Mach. 7.

Ant. 6. F. Propítius sit nobis Deus: non est nobis útile relínquere legem & justítias Dei, ut eámus álterâ viâ. 1. Mach. 2.

℣. In Deo faciémus virtútem; ℟. Et ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos. Ps. 59.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Absit à nobis, ut relinquámus Dóminum, & serviámus diis aliénis. * Dómino Deo nostro serviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. ℣. Etsi sunt qui dicantur dii, sive in cœlo, sive in terra; nobis tamen unus Deus. * Dómino. Josue. 24. 1. Cor. 8.

℟. *v.* Dóminus Deus aspíciet veritátem, & consolábitur in nobis. * Pótius est ab homínibus morti datos spem expectáre à Deo, íterùm ab ipso resuscitandos. ℣. Sicut abundant passiónes Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolátio nostra: * Pótius est. 2. Machab. 7. 2. Cor. 1.

℟. *vj.* Exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, * In necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus. ℣. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes transiérunt fidéles, * In. Glória. * In. 2. Cor. 6. Judith. 8.

In III. Nocturno.

Ant. 7. ç. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte; ut conflentur, & dealbentur usque ad tempus præsinítum. Dan. 11.

Ant. 4. A. Distenti sunt, non suscipientes redemptiónem, ut meliórem invenírent resurrectiónem. Hebr. 11.

Ant. 8. c. Ecce quómodò computáti sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illórum est! Sap. 5.

℣. Salus justórum à Dómino; ℟. Et protector eórum in témpore tribulatiónis. Ps. 36.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Ludibria & vérbera experti, ínsuper & víncula & cárceres, * Lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua, ne servírent, & ne adorárent omnem deum, excepto Deo suo: * Lapidáti. Hebr. 11. Dan. 3.

℟. *viij.* Vicérunt propter sánguinem Agni, & propter verbum testimónii sui, & non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem: * Proptéreà lætámini, cœli, & qui

habitátis in eis. ℣. Módico dolóre sustentáto, sub testamento ætærnæ vitæ effecti sunt: * Proptéreà. *Apoc.* 12. 2. *Mach.* 7.

℟. *ix.* Antíquus diérum judícium dedit sanctis Excelsi; * Et † Regnum obtinuérunt sancti. ℣. Per fidem operáti sunt justítiam, adepti sunt repromissiónes; * Et. Glória. † Regnum. *Dan.* 7. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvasti nos, Dómine, de affligéntibus nos; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. Datum est béstiæ bellum fácere cum sanctis, & víncere eos. *Apoc.* 13.

Ant. 7. *d.* Elegérunt magis mori, & noluérunt infríngere legem Dei sanctam; & trucidáti sunt. 1. *Mach.* 1.

Ant. 1. f. Si coram homínibus tormenta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. *Sap.* 3.

Ant. 2. D. In paucis vexáti, in multis benè dispónentur; quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos se. *Sap.* 3.

An. 7. d. Tanquam aurum in fornáce probávit illos, & quasi holocausti hóstiam accépit illos; & in témpore erit respectus illórum. *Sap.* 3.

Capitulum. *Jac.* 1.

Omne gáudium existimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis: sciéntes quòd probátio fidei vestræ patiéntiam operátur; patiéntia autem opus perfectum habet.

HYMNUS.

Quam, Christe, signasti viam
Primus, profúso sánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem sequuntur mílites.

Fossus manus, fossus pedes,
Ovans ad astra tránsvolas;
Et membra trunci Mártyres
Addunt triumpho se tuo.

Omnes in ostro spléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt:
Accepta monstrant vúlnera,
Et per tot ora súpplicant.

Audire si nos réspuis,
Quos críminum moles gravat;
Audi tuos, qui sánguinem
Fudére pro te, Mártyres.

Fac, si tyrannus déficit,
Ne blandiendo molliùs
Frangat voluptas péctora,
Ipsis tyrannis sævior.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus,
Quo roborante, Mártyres,
Victis triúmphant hóstibus.
Amen.

℣. Multæ tribulatiónes justórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Ps.* 33.

Ad Benedictus.

Ant. J. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter

justítiam; quóniam ipsórum est regnũ cœlórũ. *Matth.* 5.

Collecta. Orémus.

DEus invisíbilis fortitúdo certántium, adesto, quæsumus, nobis supplicántibus; ut qui hodiernâ die sanctórum Mártyrum tuórum *N.* & *N.* gloriósum triumphum recólimus, eórum méritis & précibus contra spirituália nequítiæ muniámur; Per Dóminum.

Alia Collecta. Orémus.

OMnípotens sempitérne Deus, qui in sanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis: da méntibus nostris eamdem fidei caritátisque virtútem; ut Mártyrum tuórum *N.* & sociórum, quorum gaudémus victóriis, proficiámus exemplis; Per Dóminum nostrum.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum*

Doxologia:

Sit laus Patri, laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus,
Quo roborante, Mártyres,
Victis triúmphant hóstibus.
Amen.]

AD PRIMAM.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in* ℟. *br.* ℣. Qui legítimè certantes * coronas. 2. *Tim.* 2.]

Ant. 8. G. Datum est béstiæ.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *a.* Elegérunt.

Capitulum. *Sap.* 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, & æstimáta est afflíctio éxitus illórum; & quod à nobis est iter, extermínium: illi autem sunt in pace.

℟. *br.* Custódit Dóminus * Animas sanctórum suórum. Custódit. ℣. De manu peccatóris * liberábit * Animas. Glória Patri. Custódit. *Ps.* 96.

℣. Dóminus loquétur pacem in plebem suam, ℟. Et super sanctos suos. *Ps.* 84.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si coram homínibus.

Capitulum. 2. *Cor.* 4.

QUod in præsenti est momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, suprà modum in sublimitáte ætérnum gloriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália sunt; quæ autem non videntur, ætérna sunt.

℟. *br.* Probasti nos, Deus, * Et eduxisti nos in refrigérium. Probasti. ℣. Igne nos examinasti * sicut examinátur argentum, * Et eduxisti. Glória Patri. Probasti. *Ps.* 65.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

CAPITULUM. *Isaiæ* 9.

LÆtabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exultant victóres captâ prædâ, quando dividunt spólia.

℟. *br.* Qui séminant in lácrymis, * In exultatióne metent. Qui. ℣. Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua; * In exultatióne metent. Glória Patri. Qui séminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. VIdi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testimónium quod habébant. *Apoc.* 6.

Ant. 4. *D.* Stabant ante thronum in conspectu Agni; & palmæ in mánibus eórum. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt stolas suas, & dealbavérunt eas in sánguine Agni. *Apoc.* 7.

Ant. 1. *D.* Ante thronum Dei sunt, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Non esúrient, neque sitient ámpliùs; nec cadet super illos sol, neque ullus æstus. *Apoc.* 7.

CAPITULUM. *Apoc.* 21.

ABsterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum, & mors ultrà non erit; neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà :*

Allelúia, allelúia. ℣. In his secunda mors non habet potestátem, sed erunt Sacerdótes Dei & Christi, & regnábunt cum illo. Allelúia. *Apoc.* 20.

Tempore Septuagesimæ, loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix. ℟. *Offic. Nocturn.* Antiquus. xix.]

HYMNUS, Christi Martyribus. *ut in I. Vesperis.*

℣. In æternum exultábunt, ℟. Et habitábis in eis, *Ps.* 5.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ; & dictum est illis ut requiéscerent, donec compleantur conservi eórum, qui interficiendi sunt sicut & illi. *Apoc.* 6.

COLLECTA, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. SUſcitábo mihi ſacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8. G. Elégi eum ex ómnibus mihi in ſacerdótem, ut aſcénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incenſum. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. D. Ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit coram Chriſto meo cunctis diébus. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipſi pactum ſacerdótii ſempitérnum, quia zelátus eſt pro Deo ſuo, & expiávit ſcelus filiórum Iſrael. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipſe erit ſanctus. *Num.* 16.

CAPITULUM. *Hebr.* 5.

NEc quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo, tanquam Aaron. Sic & Chriſtus non ſemetipſum clarificávit ut póntifex fieret, ſed qui locútus eſt ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es ſacerdos in æternum ſecundum órdinem Melchíſedech.

[*In Duplicibus-majoribus, & ſuprà:*

℟. Locútus es ſanctis tuis, Dómine, & dixiſti: Invéni ſervum meum, * Oleo ſancto meo unxi eum: † Manus mea auxiliábitur ei. ℣. Huic Deus teſtimónium pérhibens, dixit: Invéni virum ſecundùm cor meum: * Oleo. Glória. † Manus. *Pſ.* 88. *Act.* 13.]

HYMNUS.

CHRISTE, Paſtórum caput atque princeps,
Præſulis feſtam venerata lucem,
Débitis ſupplex tua templa votis
Turba frequentat.

ILLE non vano ténuit tremendam
Spíritu ſedem, próprio nec auſu:
Sed ſacrum juſſus, Dómino vocante,
Sumpſit honórem.

STRENUUM bello púgilem ſuperni
Chríſmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, poſuitque ſanctam
Paſcere gentem.

FIT gregis paſtor, pater atque forma:
Lætus impendit ſua, ſeque; ſervus
Omnium, curis gravis, omnibuſque
Omnia factus.

PRO reis orat, réficit gementes,

it lapsos, tenebrast-
ie pellit,
otens verbo, docet
ta, pravum
nterit hostem.
illíus précibus juvé-
ur,
ste; fac Patrem, pa-
erque tecum
tum jugi celebrémus
ymno
ine per ævum. Amen.
Beátus quem elegisti
mpsisti: ℟. Inhabitá-
triis tuis. *Ps.* 64.
Magníficat.
. 4. f. Elégit ipsum
ius ab omni vivente
sacrificium Deo, in-
n & bonum odórem
pulo suo. *Eccli.* 45.
LECTA, ut infrà ad
r.
Solemnibus majori-
suprà, ad COMPLE-
M:
. 3. *à*. Die noctúque
at somnus ab óculis
ro grégibus tuis, Dó-
Gen. 31.
ine Hymni, Doxolo-
SUPREME. xxvj.
Nunc dimittis.
. 7. G. Cùm vénerit
ius, & pulsáverit,
servi quos invénerit
ites. *Luc.* 12.]

OFFICIUM NOCT.
IT. Christum Pastó-
ríncipem, * Veníte,
nus. 1. *Petr.* 5.
94. Veníte. 150.

HYMNUS.

CHRISTE, decrétò Patris
institútus
Póntifex summo, tibi,
qui fidéles
Quos legis, formas pó-
pulis regendis
Ipse ministros.

HUNC juvat festo celebráre
cantu,
Qui licèt magnis méritis
abundans,
Flens & invítus, duce te,
tremendum
Sumpsit honórem.

NOVERAT quantis páteat
períclis
Ille, qui summos ápices
adeptus,
Omnium curas, sibi rap-
tus uni,
Sústinet omnes.

FECERAT fervens amor in-
quiétum:
Quò gregis cari pia cura
poscit,
Advolat promptus: mora
non euntem
Ulla retardat.

DUX iter, vitâ præeunte,
monstrat;
Comprobat factis sua di-
cta magnis;
Et domum sanctam bene
olente Christi
Implet odóre.

LUX erat cæco, cólumen
labanti,
Una spes lapso, misero
levámen,
Próvidus cunctis pater,
omnibusque
Omnia factus.

Christe Pastórum bonus ipse Pastor,
Qui greges pascis próprior cruóre,
Fac ut ætérnæ súbeant opíma
Páscua vitæ. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Vocávit eum Dóminus, & ait: Vidi afflictiónem pópuli mei: veni, & mittam te, ut edúcas pópulum meum. *Exod.* 3.

Ant. 1. g. Dixit ad Deum: Quis sum ego, ut vadam & edúcam fílios Israel? Qui dixit ei: Ego ero tecum. *Exod.* 3.

Ant. 8. G. Vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Israel: scito quòd míserim te. *Judic.* 6.

℣. Pósui adjutórium in potente, ℟. Et exaltávi eléctum de plebe mea. *Ps.* 88.

LECTIONES *de Scriptura occurrente.*

℟. *j.* Rectórem te posuérunt? noli extolli: * Esto in illis quasi unus ex ipsis; curam illórum habe. ℣. Si quis vult primus esse, erit ómnium novíssimus, & ómnium miníster: * Esto. *Eccli.* 32. *Marc.* 9.

℟. *ij.* Speculatórem dedi te dómui Israel: * Audiens ergo ex ore meo sermónem, annuntiábis eis ex me. ℣. In mente habe quáliter accéperis, & audíeris, & serva: * Audiens. *Ezech.* 33. *Apoc.* 3.

℟. *iij.* Accéde ad altáre, & ímmola pro peccáto tuo: * Offer holocaustum, & † Deprecáre pro te & pro pópulo. ℣. Debet Póntifex quemádmodùm pro pópulo, ita étiam & pro semetipso offerre pro peccátis. * Offer. Glória Patri. † Deprecáre. *Levit.* 9. *Hebr.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. In lege Dómini congregatiónem judicávit, & in fide sua probátus est Prophéta; & cógnitus est in verbis suis fidélis. *Eccli.* 46.

Ant. 3. a. Dedit illis legem, ne oblivisceréntur præcepta Dómini, & ut non exerrárent méntibus; & hortabátur ne legem amovérent à corde suo. 2. *Mach.* 2.

Ant. 8. c. Apériet os suum, & in oratióne confitébitur Dómino; & ipse díriget consílium ejus & disciplínam. *Eccli.* 39.

℣. Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos, ℟. In columnâ nubis loquebátur ad eos. *Ps.* 98.

LECTIONES, *ut in Proprio.*

℟. *iv.* Audívit eum Dóminus & vocem ipsíus, & dedit illi præcepta, & legem vitæ & disciplínæ, * Dócere Jacob testaméntum suum, & judícia sua Israel. ℣. Hic est qui fuit in Ecclésia cum pátribus nostris, qui accépit verba vitæ

dare

lare nobis, * Docére. *Eccli.* 47. *Act.* 7.

℟. v. Pactum meum fuit cum eo vitæ & pacis; & dedi ei timórem, & tímuit me: * Lex veritátis fuit in ore ejus; & iníquitas non est inventa in lábiis ejus. ℣. Fidélis erat in tota domo ejus tanquam fámulus, in testimónium eórum quæ dicenda erant: * Lex. *Malach.* 2. *Heb.* 3.

℣. vj. In pace & in æquitáte ambulávit, & multos avertit ab iniquitáte: * Lábia enim sacerdótis custódient sciéntiam, & legem requírent ex ore ejus; † Quia ángelus Dómini exercítuum est. ℣. Oportet Epíscopum amplecti eum, qui secundùm doctrínam est, fidélem sermónem; ut potens sit exhortári in doctrína sana. * Lábia. Glória Patri. † Quia ángelus. *Malach.* 2. *Tit.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. A. In omni ópere dedit confessiónem Sancto & Excelso in verbo glóriæ. *Eccli.* 47.

Ant. 7. d. Erogávit pecúnias multas: justítiam & fidem conservávit genti suæ; & exquisívit omni modo exaltáre pópulum suum. 1. *Mach.* 14.

Ant. 1. a. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. *Eccli.* 39.

℣. Justítia ejus manet in séculum séculi. ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Ps.* 111.

EVANGELIUM & HOMILIA, ut in Proprio.

℟. vij. Quis est fidélis servus & prudens, quem constítuit dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? * Beátus ille servus, quem, cùm vénerit dóminus ejus, invénerit sic facientem. ℣. A dómino suo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domũ: * Beátus. *Matth.* 24. *Genes.* 39.

℟. viij. Dóminus supra ómnia quæ póssidet, constítuet illum: * Omni autem cui multum datum est, multum quærétur ab eo; & cui commendavérunt multum, plus petent ab eo. ℣. In manu Dei potestas terræ, & útilem rectórem suscitábit in tempus super illam. * Omni autem. *Luc.* 12. *Eccli.* 10.

℟. ix. Euge, serve bone & fidélis; quia super pauca fuisti fidélis, super multa te constítuam: * Intra in gáudium dómini tui. ℣. Super pópulum meum constítui te: sapiéntia & sciéntia data sunt tibi; & glóriam dabo tibi: * Intra. Glória. * Intra. *Matth.* 25. 2. *Paral.* 1.

Te Deum.

℣. SACERD. Domus Aaron, benedícite Dómino:

℟. Domus Levi, benedícite Dómino. *Ps.* 134.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. QUi intrat per óstium, pastor est óvium: huic ostiárus áperit; & oves vocem ejus áudiunt. *Joan.* 10.

Ant. 2. D. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus; aliénum autem non sequuntur, sed fúgiunt ab eo. *Joan.* 10.

Ant. 6. F. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam, donec invéniat eam; & cùm invénerit, impónit in húmeros suos gaudens. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat; mercenárius videt lupum, & fugit: bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. *Joan.* 10.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

PAscite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontáneè secundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè; neque ut dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo.

HYMNUS.

JEsu, Sacerdótum decus,
In hâc die, quâ glóriâ
Sanctum corónas Præsulem,
Votis adesto súpplicum.

Sui probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.

Hos novit, & præit vocans
In tuta quemque páscua,
Victumque præbet: áudiunt,
Sequuntur, & vivunt oves.

Quam sentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam suo
Portans ovíli réddere.

Arcet frementes béstias,
Lupi retundit ímpetus,
Dolosque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.

Offert frequentem víctimam
Cum plebe Pastor ínnocens;
Secumque devótum gregem
Pius sacerdos ímmolat.

Supreme Christe Póntifex,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet. *Joan.* 10.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui pópulis tuis indulgentiâ cónsulis, & amóre domináris; quique

ndis vicários cari-
ɔræficis miniſtros :
ùmus, interceden-
N. Pontífice, ſpí-
piéntiæ, quibus
:diſti Ecclésiæ tuæ ;
ofectu ſanctárum
ınt gáudia ætерna
; Per Dóminum.
:LECTA. Orémus.
, fidélium lumen &
ɔr animárum, qui
N. Epíſcopum in
poſuiſti, ut oves
ɔo páſceret, & in-
exemplo : da nobis
ceſſióne, & fidem
ıam verbo dócuit,
equi quam exem-
trávit ; Qui vivis.

HORAS.
Annualibus & So-
majoribus, dicitur
ymnorum
XOLOGIA :
ME Chriſte Pónti-

i ſit glória,
:e, cumque Spíritu,
:erna ſécula.
men.]

PRIMAM.
7. a. Qui intrat per

olemnibus-majori-
ɔrà, in ℟. br.
:i es paſtór * ma-
ɥm. Heb. 13.]

TERTIAM.
., D. Própriás oves.

CAPITULUM. *Prov.* 27.

Diligenter agnoſce vultum pécoris tui, tuoſque greges consídera ; non enim habébis júgiter poteſtátem ; ſed coróna tribuétur in generatiónem & generatiónem.

℟. *br.* Deus protector meus, * In ipſo ſperávi. Deus. ℣. Qui ſubdit * pópulum meum ſub me, * In ipſo. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 143.

℣. Conſtitútus ſum à Deo ſuper montem ſanctum ejus, ℟. Prædicans præceptum ejus. *Pſ.* 2.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

CAPITULUM. *Jerem.* 3.

INtrodúcam vos in Sion, & dabo vobis Paſtóres juxta cor meum ; & paſcent vos ſciéntiâ & doctrínâ.

℟. *br.* Deduxit eos * In viam rectam. Deduxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis, * In viam rectam. Glória Patri. Deduxit. *Pſ.* 106.

℣. Abſtulit ſicut oves pópulum ſúum, ℟. Et deduxit eos in ſpe. *Pſ.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

CAPITULUM. *Act.* 20.

ATténdite vobis, & univerſo gregi, in quo vos Spíritus ſanctus póſuit Epíſcopos régere Eccléſiam Dei.

quam acquisívit sánguine suo.

℟. *br.* Pavit eos * In innocéntia cordis sui. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum suárum * deduxit eos, * In innocéntia. Glória. Pavit eos. *Ps.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páscuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in sǽculum. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. Ecclésiæ factus sum ego minister secundùm dispensatiónem Dei, quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei. *Coloss.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil subtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus sum à sánguine ómnium; non enim subterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodo consúmmem cursum meum, & ministérium verbi quod accépi à Dómino Jesu. *Act.* 20.

Ant. 7. ç. Absit à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam. 1. *Reg.* 12.

CAPITULUM. *Act.* 20.

Nocte & die non cessávi; cum lácrymis monens unumquemque vestrûm: & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsius, qui potens est ædificáre, & dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà:*

Allelúia, allelúia. ℣. Dedit illi Dóminus sacerdótium gentis, & beatificávit illum in glóriâ. Allelúia. *Eccli.* 45.

Tempore Septuagesimæ loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix. ℟. *Officii Nocturni,* Euge, serve. xxv.]

HYMNUS, CHRISTE, Pastórum. *ut in I. Vesperis.*

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum: ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sacerdótes tui induantur salútem: Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui: memento misericordiárum servi tui. 2. *Paral.* 6.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

COMMUNE DOCTORUM.

I. VESPERIS.

A Deo profecta est sapiéntia : & in
léli abundábit ; & Do-
or dabit eam illi. Ec-

. 5. C. Denudábit ab-
sua illi, & thesauri-
uper illum sciéntiam
llectū justítiæ. Eccli. 4.
. 8. G. Firmábitur in
non flectétur ; & con-
t illum, & non con-
tur ; & exaltábit illum
próximos suos. Eccli.

. 3. a. In médio Ec-
aperiet os ejus, & ad-
ait illum spíritu sa-
e & intellectûs. Eccli.

. 1. D. Stolâ glóriæ
illum, & nómine
hæreditábit illum.
15.

ITULUM. Eccli. 51.
imam meam direxi ad
piéntiam, & in agni-
invéni eam : posslédi
sa cor ab inítio ; prop-
e non derelinquar.

Duplicibus-majoribus
rà :

Dóminus dat sapién-
apiéntibus, & sciéncia
intelligéntibus disci-
a :* Ipse revélat pro-
& abscóndita, &
† Lux cum eo est. ℣. Spíri-
tus ómnia scrutátur, étiam
profunda Dei : * Ipse. Gló-
ria Patri. † Lux. Dan. 2.
1. Cor. 2.

HYMNUS.

O Qui perpétuus nos mó-
nitor doces,
Vox ætérna Patris, Chri-
ste, vicários
Doctóres, pátrias cùm ré-
meas domos,
Nobis quàm benè súp-
petis!
Hi semper vígilant, ne quid
adulterum
Corrumpat fidei virgí-
neum decus :
Lædi vel léviter non pá-
titur fides,
His custódibus íntegra.
Infames ábolent relliquias
deûm :
Erróres ábigunt, crímina
dédocent :
Christo restítuunt, quos
malè crédulos
Mendax lúserat hæresis.
Patrum canítiem, tot ve-
nerábiles
Rugas objíciunt, unde ni-
tet fides :
Quæ sunt prisca, docent,
quæ nova súbruunt :
Servant depósitum Dei.
Sit supréma tibi glória ;
Véritas,

Quæ per ſcripta Patrum
quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda
doces, ſono,
Et te méntibus inſeris.
Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine; ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Pſ.* 93.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Beátus qui excógitat vias ſapiéntiæ in corde ſuo, vadens poſt illam quaſi inveſtigátor: protegétur ſub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requieſcet. *Eccli.* 14.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & ſuprà, ad Completorium*:

Ant. 3. à. Dedit illi Dóminus in præceptis ſuis poteſtátem docére Jacob teſtimónia, & in lege ſua lucem dare Iſrael. *Eccli.* 45.

In fine Hymni Doxologia: Suprema. xxxiv.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Qui vigilavérit propter ſapiéntiam, citò ſecúrus erit; quóniam dignos ſeipsâ círcuit quærens, & in viis oſtendit ſe illis hiláriter. *Sap.* 6.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fontem ſapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

Jam nunc, quæ númeras
tot tibi víndices,
Effer ſidéreum Relígio
caput:
Quot ſunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.

Cum per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido péctore
mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæreſis,
Doctóres tibi ſuſcitas.

Quando ſparſa lues úndique críminum,
Hi gliſcens vítium prócinùs ámputant:
Quando plúrima nox
méntibus íncubat,
Hi plenum révehunt
diem.

Firmant inſtábiles, & dúbios regunt:
Monſtrant tuta procul
líttora náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca
per æquora,
Lucent perpétuæ faces.

Quæ dixêre tuis cónſona
ſénſibus,
Noſtris illa, Deus, córdibus ímprimas:
Quos terris cólimus, quos
ſéquimur duces,
Fac nos móribus áſſequi.

Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum,
quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda
doces, ſono,

Et te méntibus ínseris.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Sapiéntia non est multis manifesta; quibus autem cógnita est, pérmanet usque ad conspectum Dei. *Eccli.* 6.

Ant. 4. E. Os prudentis quæritur in Ecclésia, & verba illíus cogitábunt in córdibus suis. *Eccli.* 21.

Ant. 5. a. Sciéntia sapientis tanquam inundátio abundábit, & consílium illíus sicut fons vitæ pérmanet. *Eccli.* 21.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. *Ps.* 36.

LECTIONES de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Sápiens apériet os suum in oratióne; * Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum. ℣. Si quis vestrûm índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo qui dat ómnibus affluenter; * Si enim. *Eccli.* 39. *Jac.* 1.

℟. *ij.* Ipse tanquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ; * Ipse palàm fáciet disciplínam doctrínæ suæ, & in lege testamenti Dómini gloriábitur. ℣. Multos filiórum Israel convertet ad Dóminum Deum ipsórum: * Ipse palam. *Eccli.* 39. *Luc.* 1.

℟. *iij.* Omnis scriba doctus in regno cœlórum, * Símilis est hómini patrifamílias qui † Profert de thesauro suo nova & vétera. ℣. In corde prudentis requiescit sapiéntia, & indoctos quosque erúdiet: * Símilis. Glória Patri. † Profert. *Matth.* 13. *Prov.* 14.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce constítui te ut evellas, & déstruas, & disperdas, & ædífices, & plantes. *Jerem.* 1.

Ant. 8. G. Ne retíneas verbum in témpore salútis: in lingua enim sapiéntia dignóscitur; & sensus, & sciéntia, & doctrína in verbo sensáti. *Eccli.* 4.

Ant. 1. D. Depósitum custódi, devítans profánas vocum novitátes, & oppositiónes falsi nóminis sciéntiæ. 1. *Tim.* 6.

℣. Deus, docuísti me à juventúte mea: ℟. Pronuntiábo mirabília tua. *Ps.* 70.

LECTIONES, ut in Proprio.

℟. *iv.* Qui habet sermónem meum, loquátur sermónem meum verè. * Numquid non verba mea sunt quasi ignis, & quasi málleus cónterens petram? ℣. Si quis volúerit voluntátem fácere ejus qui misit me, cognoscet de doctrína, utrùm ex Deo sit. * Numquid. *Jerem.* 23. *Joan.* 7.

℟. *v.* Ponam verba mea

in ore ejus, loquéturque ómnia quæ præcépero illi; * Qui autem verba ejus audíre nolúerit, ego ultor exístam. ℣. Qui à semetipso lóquitur, glóriam própriam quærit: qui quærit glóriam ejus qui misit eum, hic verax est; * Qui autem. *Deut.* 18. *Joan.* 7.

℟. *vj.* Dabo te, dicit Dóminus, in murum æreum, fortem: * Et bellábunt adversùm te; & † Non prævalébunt, quia ego tecum sum. ℣. Exurgent viri loquentes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se: * Et. Glória Patri. † Non. *Jerem.* 15. *Act.* 20.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Propósui sapiéntiam addúcere mihi ad convivendum; sciens quóniam mecum communicábit de bonis. *Sap.* 8.

Ant. 7. d. Quæsívi sapiéntiam palàm in oratióne mea; & efflóruit tanquam præcox uva. *Eccli.* 51.

Ant. 1. f. Inventi sunt sermónes tui, Dómine; & comédi eos: & factum est mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei. *Jerem.* 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine; ℟. Et custódiam illam in toto corde meo. *Ps.* 118.

EVANGELIUM & HOMILIA, ut in Proprio.

℟. *vij.* Super salútem & spéciem dilexi sapiéntiam; * Et propósui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa. ℣. Quæ desursum est sapiéntia, pudica est, pacífica, plena misericórdiâ & frúctibus bonis; * Et. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *viij* Optávi & datus est mihi sensus: & invocávi, & venit in me spíritus sapiéntiæ: & præpósui illam regnis & sédibus, * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. ℣. Exístimo ómnia detrimentum esse propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei. * Et. *Sap.* 7. *Philipp.* 3.

℟. *ix.* Sapiéntia bonórum ómnium mater est; quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico: infinítus enim thesaurus est; * Quo qui usi sunt, † Partícipes facti sunt amicítiæ Dei. ℣. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum; * Quo. Glória. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Te Deum.

℣. SACERD. Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. DOminus dedit mihi linguam erudítam, ut sciam sustentáre eum qui lassus est, verbo. *Is.* 50.

Ant. 6. F. Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis; sed in ostensióne Spíritûs & virtútis. 1. *Cor.* 2.

Ant. 3. c. Auxílio adjútus Dei isto, testíficans minóri atque majóri, nihil extradicens quàm ea quæ Prophétæ locúti sunt. *Act.* 26.

Ant. 4. f. Non judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc crucifixum. 1. *Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam, caritátem autem non habúero, nihil sum. 1. *Cor.* 13.

CAPITULUM. *Sap.* 7.

MIhi dedit Deus dícere ex senténtia, & præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor: in manu enim illíus, & nos, & sermónes nostri, & omnis sapiéntia, & óperum sciéntia, & disciplína.

HYMNUS.

VOs succensa Deo spléndida lúmina:
Vos sal, nos hómines quo sápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.

PER vos Relígio, tutáque Véritas,
Per vos virgíneis fulget honóribus;
Per vos Christus amat pándere dívites
Thesauros sapiéntiæ.

VESTRIS unda fluit pura canálibus;
Christi floret ager; munda nitet seges:
Lac aptum púeris, & sólidum viris
Cauti sufficitis cibum.

HI sunt, summe Deus, qui tibi mílitant;
Hi sunt, qui stábiles ædíficant domos:
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónstruit álterâ.

VICISTIS stygias vos quibus hæreses,
Hæc nos accípimus tela supérstites:
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu;
His armis quoque víncimus.

SIT supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens, corda doces, sono
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna.
℟. Ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

Ad Benedíctus.

Ant. J. Sapiéntia & fortitúdo Dómini sunt: tibi, Deus, confiteor, teque laudo, quia sapiéntiam &

fortitúdinem dedísti mihi. *Dan.* 12.

COLLECTA. Orémus.

OMnípotens, ætérne Deus, qui Ecclésiæ tuæ filios, ficut non ceffas erudíre, ita non désinis adjuváre: da fidélibus tuis, intercefsióne beáti *N.* quem eis ætérnæ falútis miniftrum tribuifti, ut, te miferante, sciéntiam recta faciendi, & virtútem cápiant exequendi; Per Dóminum.

Alia COLLECTA. Orémus.

EXcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beátus *N.* fervívit; ut eódem nos replente, ftudeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit; Per Dóminum... in unitáte ejufdem.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus dicitur in fine Hymnorum*

DOXOLOGIA:

Suprema, Chrifte, Véritas,
Jugis tibi fit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In fempiterna sécula,
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Dóminus.

[*In Solemnibus-majoribus & fuprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui es fons * fapiéntiæ. *Eccli.* 1.]

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Sermo meus.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

UNicuíque datur manifestátio Spíritûs ad utilitátem: álii quidem per Spíritum datur fermo fapiéntiæ: álii autem fermo sciéntiæ fecundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intelléctum, * Et fcrutábor legem tuam. Da mihi. ℣. Státue fervo tuo * elóquium tuum, Dómine, * Et. Glória. Da mihi. *Pf.* 118.

℣. Os meum loquétur fapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiã. *Pf.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Auxílio.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 6.

SI quis áliter docet, & non acquiefcit fanis fermónibus Dómini noftri Jefu Chrifti, & ei quæ fecundùm pietátem eft doctrinæ, fuperbus eft, nihil fciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * Judícia tua non fum oblítus. Viam. ℣. Adhæfi * teftimóniis tuis, Dómine, * Judícia. Glória. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi; ℟. Quia tu legem pofuifti mihi. *Pf.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

Capitulum. 1. *Tim.* 1.

FInis præcepti est cáritas, de corde puro, & consciéntiâ bonâ, & fide non fictâ: à quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vanilóquium, volentes esse legis doctóres, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affírmant.

℟. *br.* Veritátem tuam * Et salutáre tuum dixi. Veritátem. ℣. Non abscondi misericórdiam tuam, * & veritátem tuam; * Et salutáre. Glória Patri. Veritátem. *Ps.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. FUit gratus Deo, erudítus ómnia sapiéntiâ; & erat potens in verbis & in opéribus suis. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei sui bonam super se, parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret. 1. *Esdr.* 7.

Ant. 8. c. Postquàm se ámpliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & prophetárum, vóluit & ipse scríbere quæ ad doctrínam & sapiéntiam pértinent. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm esset sapientíssimus, dócuit pópulum: quæsívit verba utília, & conscripsit sermónes rectíssimos ac veritáte plenos. *Eccles.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiám ejus enarrábunt gentes; & laudem ejus enuntiábit Ecclésia. *Eccli.* 39.

Capitulum. *Prov.* 3.

BEátus homo qui invénit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior est acquisítio ejus negotiatióne argénti & auri primi; & puríssimi fructus ejus: pretiósior est cunctis ópibus; & ómnia quæ desiderántur, huic non valent comparári.

[*In Solemnibus minóribus & suprà:*

Allelúia, allelúia. ℣. Qui fécerit & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum. Allelúia. *Matth.* 6.

Tempore Septuagesimæ loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ℣. ℟. *Officii Nocturni.* Sapiéntia. xxxij.]

Hymnus, O qui perpétuus. *ut in I. Vesperis.*

℣. Beátus vir qui dispónet sermónes suos in judício: ℟. In ætérnum non commovébitur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti; & qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. *Dan.* 12.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE PRESBYTERORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a. Locútus est Dóminus : Sanctificábor in iis qui appropinquant mihi : & in conspectu omnis pópuli glorificábor. *Levit.* 10.

Ant. 3. a. Ingredientur tabernáculum fœderis, ut sérviant mihi pro Israel, & orent pro eis, ne sit in pópulo plaga. *Num.* 18.

Ant. 4. *D.* Holocausta eórum, & víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo. *Is.* 56.

Ant. 5. C. Invocábunt nomen meum super filios Israel, & ego benedícam eis. *Num.* 6.

Ant. 1. g. Inebriábo ánimam Sacerdótum pinguédine, & pópulus meus bonis adimplébitur. *Jerem.* 31.

CAPITULUM. *Num.* 16.

NOtum fáciet Dóminus qui ad se pertíneant, & sanctos applicábit sibi; & quos elégerit, appropinquábunt ei.

[*In Duplicibus-majoribus & suprà.*

℟. Sacerdótes sancti erunt Deo suo, & non pólluent nomen ejus. * Qui habúerit máculam, non ófferet panes Deo suo, nec accédet ad ministérium. ℣. Sóbrii sint, pudíci, prudentes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia. * Qui habúerit. Glória. * Qui habúerit. *Levit.* 21. *Tit.* 2.]

HYMNUS.

QUID reluctátur, sibi quem ministrum
Christus elégit? Tremor undè tantus?
Scílicet magnum timet imminentis
Pondus honóris.

COLLA submittit, Dómino jubenti
Cedit : en sacris pius astat aris;
Sumit & curas, neque jam recúsat
Ferre labóres.

PROVIDUS cunctis, sibi parcus uni,
Páuperes, ægros, ope sublevábat :
Comis in cunctos ánimus, suprémis
Gratus & imis.

CAMPUS ut ridens dómini virescit
Dum vigil plantat, rigat & minister!
Ut, Deus, largo tribuis rigáta
Créscere fructu!

QUAM docet verbo, stábilit sevéris
Móribus legem : gemit, orat urget;
Usque dum fingens, páriat suórum
Péctore Christum.

QUID venenóso, nóvitas profána
Tentet afflátu violáre mentes?
Excubat vindex fídei Sacerdos,
Arcet & hostem.

QUÆ tuis formas pópulis ministros,
Laus, tibi, jugis, déitas supréma:
Fac ut in Clero sua prima virtus,
Christe, resurgat.
Amen.

℣. Stabit in loco sancto Dómini, ℟. Innocens mánibus & mundo corde. *Ps.* 23.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Quasi thus ardens in igne, in ascensu altáris sancti, glóriam dedit sanctitátis amictum. *Eccli.* 58.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà ad COMPLETORIUM:*

Ant. 6. c. Flebam super eo qui afflictus erat, & compatiebátur ánima mea páuperi. *Job.* 30.

In fine Hymni, Doxologia: JESU Sacerdos. xlj.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Nocte & die non cessávi cum lácrymis monens unumquemque. *Act.* 20.

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Sacerdótem in ætérnum Jesum Christum, * Veníte, adorémus. *Heb.* 6. *Ps.* 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

O Tuâ dignum pietáte munus!
Christe, cùm per te légitur Sacerdos
Ille, qui primum decus & ministris
Reddit & aris.

QUAM pavens, sanctus procul à tumultu,
Cùm dapes Christi meditátur Agni,
In quibus manat sacer incruento
Funere sanguis!

THURE fumantes quis hic inter aras?
Quanta majestas sedet ore sancto!
Nec minùs fervent calefacta puris
Péctora flammis.

NEC sacrum durus sedet ad tribúnal:
Sublévat tristes miseráta casus,
Cáritas, clemens, aliisque mater,
Dum sibi judex.

QUAS relaxávit, luit ipse noxæ
Innocens pœnas; aliéna culpa
Hunc reum fecit; piat acta largo
Non sua fletu.

Luminis splendor, Patris una proles,
Christe; te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 3. a. Hæc dicit Dóminus: Elégi eum mihi in Sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum. 1. *Reg.* 2.

Ant. 1. g. Implévi eum Spíritu Dei, sapientiâ & intelligéntiâ, & scientiâ in omni ópere *Exod.* 31.

Ant. 7. d. Juxta cor meum & ánimam meam fáciet; & ambulábit corã Christo meo cunctis diébus. 1. *Reg.* 2.

℣. Servábo illi misericórdiam meam, ℟. Et testaméntum meum fidéle ipsi. *Ps.* 88.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Dóminum elegisti, ut sit tibi Deus, & ámbules in viis ejus, & custódias ceremónias illius, & * Dóminus elégit te, ut sis ei, & fáciat te in laudem, & nomen, & glóriam suam. ℣. Noli neglígere grátiam quæ in te est, quæ data est tibi, cum impositióne mánuum. * Dóminus. *Deut.* 26. 1. *Tim.* 4.

℟. *ij.* Quia sanctus es Dómino Deo tuo, te elégit Dóminus. * Et scies quia Dóminus Deus tuus, ipse est Deus fortis & fidélis, custódiens pactum & misericórdiam diligéntibus se. ℣. Vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelistæ, ministérium tuum imple. * Et scies. *Deut.* 7. 2. *Tim.* 4.

℟. *iij.* Prædica verbum, insta opportúnè, importúnè: * Argue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia, & doctrína. ℣. Discurre, festína, súscita amícum tuum; ne déderis somnum óculis tuis. * Argue. Glória. * Argue. 2. *Tim.* 4. *Prov.* 6.

In II. Nocturno.

Ant. 5. C. De Sacerdótibus non interíbit vir à fácie mea, qui ófferat holocaútomata, & incendat sacrifícium. *Jerem.* 33.

Ant. 2. D. Exorábit pro peccátis, & continébit se ab illis, & in oratióne diérum exaudiétur. *Eccli* 4.

Ant, 8. c. Rogante pro eis Sacerdóte, propítius erit eis Dóminus. *Levit.* 4.

℣. Exáudiet illum de cœlo sancto suo: ℟. In poténtátibus salus déxteræ ejus. *Ps.* 19.

Lectiones ut in Proprio.

℟. *iv.* Oblátio justi impínguat altáre, * Et odor suavitátis est in conspectu Altíssimi. ℣. Multùm enim valet deprecátio justi assídua. * Et odor. *Eccl.* 35. *Jac.* 5.

℟. *v.* Accédens ad altáre,

* Immolávit holocausti víctimam pro peccáto pópuli, & extendens manus ad pópulum, benedixit ei. ℣. Fidélis dispensátor & prudens, quem constítuit Dóminus suprà famíliam suam. * Immolávit. *Levit.* 9. *Luc.* 12.

℣. *vj.* Obtulit holocaustum Dómino: & * Clamávit ad Dóminum pro Israel, & † Exaudívit eum Dóminus. ℣. Plúrimam hóstiam óbtulit, per quam testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibente munéribus ejus Deo. * Clamávit. Glória Patri. † Exaudívit. 1. *Reg.* 7. *Heb.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. A. Zelo zelátus sum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum tuum filii Israel. 3. *Reg.* 19.

Ant. 7. c. Quis infirmátur, & ego non infirmor? quis scandalizátur, & ego non uror? 2. *Cor.* 11.

Ant. 1. f. Annuntiábam ut pœniténtiam ágerent, & converterentur ad Deum, digna pœniténtiæ ópera faciéntes. *Act.* 25.

℣. Vidi prævaricantes, & tabescébam; ℟. Quia elóquia tua non custodiérunt. *Ps.* 118.

EVANGELIUM & HOMILIA ut in Proprio.

℟. *vij.* Operátus est bonum, & rectum, & verum coram Dómino Deo suo, * In universa cultúra domûs Dómini juxtà legem & ceremónias. ℣. Fidélis erat in tota domo Dei tanquam fámulus, * In universa. 2. *Par.* *Hebr.* 3.

℟. *viij.* Mónita salútis dabat eis, & consolabátur eos: * Esuriéntes alébat, nudísque vestimenta præbébat, & mórtuis sepultúram sollícitus exhibébat. ℣. In opéribus bonis testimónium habens, tribulatiónem patiéntibus subministrávit, omne opus bonum subsecútus est. * Esurientes. *Tob.* 1. 1. *Tim.* 5.

℟. *ix.* Avertit iram meam à filiis Israel; * Quia zelo meo commótus est contrà eos, ut non ipse delérem filios Israel in zelo meo: † Ecce do ei pacem fœderis mei. ℣. Justítiæ quæ per fidem est, hæres est institútus. * Quia. Glória Patri. † Ecce. *Num.* 25. *Heb.* 11.

Te Deum.

℣. SACERD. Benedícite, Sacerdótes Dómini, Dómino; ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Vir Dei es tu, & verbum Dómini in ore tuo verum est. 3. *Reg.* 17.

Ant. 2. D. Ecce docuisti multos: & manus lassas ro-

borasti: vacillantes confirmavérunt sermónes tui. *Job.* 4.

Ant. 6. F. Scriptus es in judíciis témporum lenire iracúndiam Dómini. *Eccli.* 48.

Ant. 7. d. Tu assecútus es doctrínam, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam. 2. *Tim.* 3.

Ant. 8. G. Beátus ille servus, quem cùm vénerit Dóminus ejus, invénerit sic faciéntem: super ómnia bona sua constítuet eũ. *Matth.* 24.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 5.

QUi benè præsunt Presbyteri, dúplici honóre digni habeantur; máximè qui labórant in verbo & doctrínâ.

HYMNUS.

QUAM Deo gratus venit hic Minister,
Qui nihil mundi maculátus aurâ,
Mille virtútum præeunte cœtu
Scandit ad aras!

QUOS docet nondùm stábiles alumnos
Firmat exemplis: potióra dictis
(Instar accensæ facis) anteíbunt
Facta magistri.

HOS alit verbis: alit hos & escis:
Nil suum dicit: sibi vindicáre
Páuperes credit, quasi commodá:
Pródigus auri.

QUIPPE vestígat, meditus altâ
Mente, thesauros, sibi quos latrónum
Nulla vis tollat, neque dente vermis
Rodat iníquo.

HUNC cadens vidit, répperit renascens
Sol humi strátum, lácrymis madentem:
Intimæ menti Deus incubábat
Intimus hospes.

PROSIT ut cunctis sua, seque tradit:
Nulla lex illi nisi lex amóris:
Cáritas nullos renuébat audax
Ferre labóres.

LUMINIS splendor, Patris una proles,
Christe; te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Sacerdótes ejus índuã salutári; ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Euge, serve bone & fidélis; quia super pauca fuisti fidélis, super multa te constítuam, intra in gáudium dómini tui. *Matth.* 25.

COLLECTA. Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum N. ut sacerdótio tibi

fungerétur, à pópulo ſegregaſti : ejus nos interceſſióne à peccatóribus ſégrega ; ut ſecundùm vocatiónem noſtram, gens ſancta, & regále ſacerdótium coram te efficiámur ; Per.

Alia COLLECTA. Orémus.

DEus, qui in Eccléſiæ tuæ decus & ſubsídium, beátum *N*. verendo ſacerdótii miniſtério decoraſti ; præſta ut per quem pópulus tuus Evangélii verbum, & Domínici Corporis Sacramentum ſuſcépit, ejus patrocínio dignos utriúſque fructus percípiat ; Per.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum*

DOXOLOGIA:

JESU, Sacerdos maxime,
Jugis tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In ſempiterna ſécula.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Vir Dei.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, in* ℟. *brevi*, ℣. Qui es Sacerdos * in ætérnum. *Pſ*. 109.]

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Ecce.

CAPITULUM. 1. *Tim*. 4.

ATtende tibi, & doctrínæ : inſta in illis ; hoc enim fáciens, & teipſum ſalvum fácies, & eos qui te áudiunt.

℟. *br*. Veritátem tuam * Et ſalutáre tuum dixi. Veritátem. ℣. Non abſcondi * miſericórdiam tuam. * Et ſalutáre. Glória Patri. Veritátem. *Pſ*. 39.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo, ℟. Dómine, tu ſciſti. *Pſ*. 39.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Scriptus es.

CAPITULUM. 1. *Tim*. 1.

GRátias ago ei, qui me confortávit, Chriſto Jeſu Dómino noſtro, quia fidélem me exiſtimávit, ponens in miniſtério.

℟. *br*. Tríbuat tibi * Secundùm cor tuum. Tríbuat. ℣. Impleat Dóminus * omnes petitiónes tuas. * Secundū. Glória. Tríbuat. *Pſ*. 19.

℣. Memor ſit omnis ſacrifícii tui ; ℟. Et holocauſtum tuum pingue fiat. *Pſ*. 19.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Beátus.

CAPITULUM. 1. *Tim*. 3.

QUi benè miniſtráverint, gradum bonum ſibi acquirent, & multam fidúciā in fide, quæ eſt in Chriſto Jeſu.

℟. *br*. Hic accípiet * Benedictiónem à Dómino. Hic. ℣. Et miſericórdiam à Deo * ſalutári ſuo. * Benedictiónem. Glória. Hic accípiet. *Pſ*. 23.

℣. Beátus quem elegisti, & assumpsisti; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. FIdélis servus & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam. *Matth.* 24.

Ant. 4. E. De omni corde suo laudávit Dóminum: & dedit in celebratiónibus decus. *Eccli.* 47.

Ant. 1. D. Obtulit holocausta super altáre; odoratusque est Dóminus odórem suavitátis. *Gen.* 8.

Ant. 6. F. Confirmávit omnes húmiles pópuli sui, & legem exquisívit, & ábstulit omnem iníquum & malum: sancta glorificávit. 1. *Mach.* 14.

Ant. 7. d. Cógnitus est in verbis suis fidélis: & invocávit Dóminum omnipoténtem, in oppugnando hostes circumstantes úndique, in oblatióne Agni inviolati. *Eccli.* 46.

CAPITULUM. *Eccli.* 44.

BEatificávit illum, Deus, in glóriâ, & circumcinxit eum zonâ glóriæ, & induit eum stolam glóriæ, & coronávit eum in vasis virtútis.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà*:

Allelúia, allelúia. ℣. Agnóvit eum Dóminus in benedictiónibus suis, & dedit illi hæreditátem. Allelúia. *Eccli.* 44.

Tempore Septuagesimæ loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix. ℟. *Officii Nocturni.* Avertit. xxxix.]

HYMNUS.

QUANTIS micas honóribus,
Cœlo Sacerdos áddite
Cùm, præmiórum pródigus
Totum tibi dat se Deus!

PARTIS labóre plúrimo
Quot clarus es virtútibus;
Tot fulgurántem glóriâ
Ornant corónæ vérticem.

QUOS parturisti Númini,
Te filii nunc ámbiunt:
Tuóque lætis cántibus
Certant triumpho pláudere.

CHRISTUS tuum sit præmium,
Quem consecrasti víctimâ;
Dehinc, aperto Númine,
Te pascet escâ Cœlitum.

ADHUC Sacerdos, hóstiam
Gratam Deo, nos dévove;
Undísque mersos náufragis,
Duc ad salútis líttora.

JESU, Sacerdos máxime,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Dómine, dilexi decórem domus tuæ: ℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. *Ps.* 25.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Ubi sum ego, illìc & minister meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus. *Joan.* 12.

COLL. *ut suprà ad Laudes*

COMMUNE SS. ABBATUM, MONACHORUM, COENOBITARUM, ET ANACHORETARUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. QUid prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ verò suæ detriméntum patiátur? *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perféctus esse, vade, vende quæ habes, & da paupéribus; & habébis thesaurum in cœlo. *Matth.* 19.

Ant. 6. F. Nemo est qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat cénties tantùm in témpore hoc, & in século futúro vitam ætérnam. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam tuam: noli respícere post tergum; salvum te fac, ne péreas. *Genes.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, & dimitte mórtuos sepelíre mórtuos suos. *Matth.* 8.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 6.

EXíte de médio eórum, & separámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis: & ego recípiam vos; & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios.

[*In Duplicibus-majoribus & suprà:*

℟. Suscéptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum supersperávi: * Declináte à me, maligni, & † Scrutábor mandáta Dei mei. ℣. Magister, sequar te quocúmque íeris. * Declináte. Glória. † Scrutábor. *Ps.* 118. *Matth.* 8.]

HYMNUS.

FElices némorum pángimus íncolas,
Certò consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio secli
Mores læderet íntegros.

Ut te possídeant, quem sítiunt Deum.
Urbes, regna, suos, se quoque déserunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléstia cógitant.

Nudi, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles ócius ádvolant;
Ut vastum mare tranent,
Prudentes onus éxuunt.

Æternas ut opes, cértaque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confisi melióribus.

Illis summa fuit glória, déspici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis summa voluptas,
Longo supplício mori.

Fac nos, summe Deus, quæ pátimur mala,

In pœnam scélerum ferre
libéntiùs;
Et, tellúre relictâ,
Immortália quærere.
ÆTERNUS sit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

Si sit ABBAS,

℣. Potens in terra erit semen ejus: ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monstrábo tibi: faciamque te in gentem magnam, & benedicam tibi. *Genes.* 12.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

Si non sit ABBAS,

℣. In umbra alárum tuárum sperábo, ℟. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 56.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *D.* Reliquisti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem venisti, & sub cujus confugisti alas. *Ruth.* 2.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, ad* COMPLETORIUM:

Ant. 4. c. Qui hábitant in deserto, secúri dórmient in saltibus; & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem. *Ezech.* 34.

In fine Hymni, Doxologia: SIT laus. xlviij.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. A. Habitábit in solitúdine judícium; & erit opus justítiæ pax, & cultus justítiæ siléntium, & secúritas usque in sempitérnum. *Is.* 32.]

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Remuneratórem inquiréntibus se, Deum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 11.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS, FELICES. *ut suprà.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Omnis ex vobis qui non renúntiat ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus; *Luc.* 14.

Ant. 7. c. Véndite quæ possidétis, & date eleemósynam: fácite vobis thesaurum non deficientem in cœlis. *Luc.* 12.

Ant. 8. G. Nolíte quærere quid manducétis, aut quid bibátis: quærite primum regnum Dei, & justítiam ejus; & hæc ómnia adjicientur vobis. *Luc.* 12.

℣. Non est inópia timéntibus Dóminum: ℟. Divites eguérunt, & esuriérunt. *Ps.* 33.

LECT. *de Scriptura occurrente.*

℟. j. Fúgite de médio Babylónis, & salvet unusquísque ánimam suam; * Quóniam tempus ultiónis est à Dómino. ℣. Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes sitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis; * Quóniam. *Jerem.* 51. *Apoc.* 18.

℟. ij. Vade, pópule meus, intra in cubícula tua, abscóndere módicum, * Donec pertránseat indignátio. ℣. Veníte seorsùm in desertum locum, & requiéscite, * Donec. *Is.* 26. *Marc.* 6.

℟. iij. Exeámus ad Jesum extra castra, impropérium ejus portantes; * Non enim habémus hìc manentem civitátem, sed futúram inquírimus. ℣. Peregríni sumus coram te, Deus; dies nostri quasi umbra super terram; * Non enim. Glória Patri. * Non enim. *Hebr.* 13. 1. *Paral.* 29.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te. *Matth.* 19.

Ant. 7. c. Esurímus, & sitímus, & nudi sumus, & laborámus operantes mánibus nostris. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. D. Non defícimus: sed licèt is qui foris est, noster homo corrumpátur; tamen is qui intùs est, renovátur de die in diem. 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de intéritu vitam tuam: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.

LECTIONES, ut in Proprio.

℟. iv. Omnis qui in agóne contendit, ab ómnibus se ábstinet: * Ego ígitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi áerem vérberans; sed castígo corpus meum, & in servitútem rédigo. ℣. A juventúte mea investigábam sapiéntiam: colluctáta est ánima mea in illa, & in faciendo eam confirmátus sum: * Ego. 1. *Cor.* 9. *Eccli.* 51.

℟. v. Non secundùm carnem ambulámus, sed secundùm spíritum; quóniam sapiéntia carnis inimíca est Deo: * Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. ℣. Excelsus Deus & hábitans cum contríto & húmili spíritu; ut vivíficet spíritum humílium, & vivíficet cor contritórum: * Qui. *Rom.* 8. *Is.* 57.

℟. vj. Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detrimenta; * Ut invéniar in illo habens justítiam quæ ex fide est, configurátus morti ejus. ℣. Elégi abjectus esse in domo Dei mei, magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum; * Ut. Glória Patri. * Ut. *Philipp.* 3. *Ps.* 83.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. *D.* Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in signum & in portentum Israel à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion. *Is.* 8.

Collecta. Orémus.

Deus, cujus múnere beátus *N.* Abbas Christum páuperem sequi, & húmilem corde usque in finem persevérávit imitári: da cunctis sémitam mandatórum tuórum ingressis, ut nec retrò respíciant, nec in via hæreant; sed ad te sine offensióne currentes, vitam ætérnam apprehendant; Per Dóminum.

Alia Collecta. Orémus.

Da nobis, quæsumus, Deus noster, beáti Abbátis *N.* intercessiónibus sublevári, ut per quem servis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donasti, per eum nobis subsídia perpétuæ salútis impendas; Per Dóminum.

Si non sit Abbas,

℣. Clamávi ad te, Dómine, dixi: Tu es spes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141.

Ad Benedíctus.

Ant. 5. C. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea. Bonus est Dóminus ánimæ quærenti illum. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. Thren. 3.

Collecta. Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis: da nobis exemplo & intercessióne beáti *N.* cujus hódie tránsitum celebrámus, temporália ómnia despícere, & ad æterna, totâ mentis intentióne, festináre; Per Dóminum.

Alia Collecta. Orémus.

Quæréntium te, Dómine, Salvátor & custos, qui beáto *N.* ne párticeps esset coinquinatiónis, renuntiáre seculo, & sub alas tuas confúgere tribuisti: ejus intercessióne, da pópulo tuo diabólica vitáre contágia, & te solum Dóminum purâ mente sectári; Per Dóminum.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum*

Doxologia:

Sit laus Patri, laus Fílio,
Cadúca qui linquéntibus,
Se pródigus dat præmium;
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui es remunerátor * inquiréntibus te. *Hebr.* 11.]

AD TERTIAM.

Ant. 1. *g.* Non sedi.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2.

SI quis díligit mundum, non est cáritas Patris in eo; quóniam omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, & concupiscéntia oculórum, & supérbia vitæ; quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, & concupiscéntia ejus. Qui autem facit voluntátem Dei, manet in ætérnum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens: * Mansi in solitúdine. Elongávi. ℣. Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte, * Mansi. Glória Patri. Elongávi. *Ps.* 54.

℣. Confige timóre tuo carnes meas; ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

OMnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris; posteà autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam, reddet justítiæ.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum * Ego custodívi vias duras. Propter. ℣. Pérfice gressus meos * in sémitis tuis: * Ego. Glória. Propter. *Ps.* 16.

℣. Induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. *G.* In voce laudis.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

VIdéte óculis vestris quia módicum laborávi, & invéni mihi multam réquiem. Assúmite disciplínam in multo número argenti, & copiósum aurum possidéte in ea. Lætétur ánima vestra in misericórdia ejus; & non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Sépties in die * Laudem dixi tibi. Sépties in die. ℣. Super judícia * justítiæ tuæ, * Laudem. Glória Patri. Sépties. *Ps.* 118.

℣. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. SUmus húmiles in universa terra, Dómine: sed in ánimo contríto & spíritu humilitátis suscipiámur; quóniam non est confúsio confidéntibus in te. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes; ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. F. Quasi morientes, & ecce vívimus; quasi

tristes, semper autem gaudentes; tanquam nihil habentes, & ómnia possidentes. 2. *Cor.* 6.

. *Ant.* 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, misericórdes, modesti, húmiles. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit) & considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis & bonórum óperum. *Hebr.* 10.

CAPITULUM. *Deut.* 7.

DOminus Deus ipse est fortis & fidélis; custódiens pactum & misericórdiam diligéntibus se, & his qui custódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

[*In Solemnibus minoribus & suprà :*]

Allelúia, allelúia. ℣. In loco solitúdinis, Dóminus eum dócuit, & custodívit quasi pupillam óculi sui. Allelúia. *Deut.* 32.

Tempore Septuagesimæ loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix. ℟. *Officii Nocturni.* Pag. Dómini. xliij.]

HYMNUS, FELICES. xliij.

. *Si sit ABBAS*, ℣. Justus ut palma florébit, ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Atténdite ad patrem vestrum, qui sequimini quod justum est, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum. *Is.* 51.

COLLECTA, ut suprà ad Laudes.

Si non sit ABBAS,

℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Scimus quóniam si terrestris domus nostra dissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus ætérnam in cœlis: nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram quæ de cœlo est, superíndui cupientes. 2. *Cor.* 5.

COLL. ut suprà ad Laud.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a DIcébat Jesus ad omnes: Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, & tollat crucem suam quotídie, & sequátur me. *Luc.* 9.

Ant. 2. D. Dico vobis: Nisi abundáverit justítia vestra plusquam Scribárum &

:órum, non intrá-
ı regnum cœlórum.
. 5.
6. *C.* Nisi conversi
:, & efficiámini sicut
, non intrábitis in re-
:œlórum. *Matth.* 18.
. 8. G. Non omnis
:it mihi : Dómine,
e, intrábit in regnum
m; sed qui facit vo-
m Patris mei qui in
:st, ipse intrábit in
n cœlórum. *Matth.* 7.
. 4. *D.* Conténdite
per angustam por-
quia multi, dico vo-
ærent intráre, & non
nt. *Luc.* 13.
TULUM. *Eccli.* 2.
i timétis Dóminum,
édite illi; & non eva-
ur merces vestra. Qui
Dóminum speráte in
& in oblectatiónem
vobis misericórdia.
imétis Dóminum, di-
llum, & illuminabun-
rda vestra.
: *Duplicibus-majori-*
& suprà :
Qui timent Dóminum,
unt incredíbiles verbo
& * Qui díligunt il-
consevábunt viam
℣. Plenitúdo legis est
:o. * Qui díligunt.
ı. * Qui díligunt. *Ec-*
Rom. 13.]
HYMNUS.
IMI pusillus grex Pa-
ris,
re mentem sólvite;

Sui paternus vos amor
Vult esse regni cómpotes.
EN regnat inter cœlites,
Qui vixit olim século
Ignótus, exósus sibi,
Qui pauper, & sciens pati.
ANGUSTA pœniténtiæ
Ingressus, & viam crucis,
Per dura Christum prælia,
Per damna non timet sequi.
CARNEM terit jejúniis;
Linguam domat siléntio:
In páuperum, parcus sibi,
Abscondit & spargit sinu.
SAPORE verbi páscitur;
Totoque legem péctore
Scrutátus, orat péryigil;
Mens celsa versátur polo.
HAC surgit ad cœlum viâ:
Et nos eâdem da, Pater,
Da, Nate, da cum Spíritu,
Ad te veníre sémitâ. Amen.
℣. Sperent in te qui no-
vérunt nomen tuum; ℟.
Quóniam non dereliquisti
quærentes te, Dómine. *Ps.*
9.
Ad Magníficat.
Ant. J. Qui confidunt in
Dómino, intélligent veritá-
tem: & fidéles in dilectióne
acquiescent illi; quóniam
donum & pax est electis ejus.
Sap. 3.
COLLECTA, ut infrà ad
Laudes.
[*In Solemnibus-majori-*
bus & suprà, ad COMPLE-
TORIUM :
Ant. 2. A. Vigiláte, &
estóte paráti; quia quâ
nescítis horâ Filius hóminis
ventúrus est. *Matth.* 24.

In fine Hymni Doxologia : ÆTERNA. liv.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Oculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te. *Is.* 64.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Diligentem justos Dóminum, * Veníte, adorémus. *Ps.* 145.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

NON parta solo sánguine
Ornat beátos púrpura :
Sunt incruenta, quæ suos
Habent triumphos, prælia.

NON iste flammas, non cruces,
Non sensit uncos péctines :
Crudélis & durus sibi
Se morte lentâ cónficit.

SI lictor illi défuit,
Si vincla, fustes, úngulæ,
Paráta pro Christo mori
Hoc supplet omne cáritas.

CORPUS subégit cástitas,
Et líberam mentem fides;
Amor supernis ígnibus
Totam litávit hóstiam.

VENIS apertis ómnibus,
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ via,
It fusus in fletum cruor.

DA, Christe, sic nos vívere,
Discámus ut semper mori :
Da, post brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.

ÆTERNA Justórum quies,
Jesu, tibi sit glória,
Cùm Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Qui vult vitam díligere, & dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Cùm ingressus fúeris sémitas æquitátis, non arctabuntur gressus tui; & currens, non habébis offendículum. *Prov.* 4.

Ant. 7. d. Inhabitábis cum justítia, & próteget te in sempiternum; & in die agnitiónis invénies firmamentum. *Eccli.* 27.

℣. In nómine tuo exultábunt justi, Dómine, ℟. Et in justítia tua exaltabuntur. *Ps.* 88.

Lect. de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Tóllite jugum meum super vos, & díscite à me quia mitis sum & húmilis corde : * Et inveniétis réquiem animábus vestris; jugum enim meum suáve est, & onus meum leve. ℣. Interrogáte quæ sit via bona, & ambuláte in ea : * Et. *Matth.* 11. *Jerem.* 6.

℟. *ij.* Nihil dúlcius, quàm respícere in mandátis Dómini. * Glória magna est sequi Dóminum. ℣. Si quis mihi ministrat, me sequátur; & ubi sum ego, illic & minister meus erit. * Glória. *Eccli.* 23. *Joan.* 12.

℟. *iij.* Omnis qui venit

ad me, & audit sermónes meos, & facit eos, ostendam vobis cui símilis sit: * Símilis est hómini ædificanti domum, qui † Fodit in altum, & posuit fundamentum super petram. ℣. Beátus homo, cui donátum est habére timórem Dei: qui tenet illum, cui assimilábitur? * Símilis est. Glória. † Fodit. *Luc.* 6. *Eccli.* 25.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Turris fortíssima nomen Dómini: ad ipsum currit justus, & exaltábitur. *Prov.* 18.

Ant. 6. F. Deridétur justi simplícitas: lampas contempta apud cogitatiónes dívitum, paráta ad tempus statútum. *Job.* 12.

Ant. 5. a. Benedíctio Dei in mercédem justi festínat; & in hora velóci procéssus illíus fructíficat. *Eccli.* 11.

℣. Gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, ℟. Quóniam tu benedíces justo. *Ps.* 5.

LECTIONES ut in Prop.

℟. *iv.* Quàm magnus qui invénit sapiéntiam & sciéntiam! sed * Non est super timentem Dóminum. ℣. Mundémus nos ab omni inquinamento carnis & spíritûs, perficientes sanctificatiónem in timóre Dei: * Non est. *Eccli.* 25. 2. *Cor.* 7.

℟. *v.* Si quis emundáverit se, * Erit vas in honórem sanctificátum, & útile Dómino, ad omne opus bonum parátum. ℣. Sápiens cor abstinébit se à peccátis, & in opéribus justítiæ succéssus habébit: * Erit vas. 2. *Tim.* 2. *Eccli.* 3.

℟. *vj.* Beátus qui inventus est sine mácula, & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia & thesauris. * Qui probátus est in illo, & perféctus est, † Erit illi glória ætérna. ℣. Probátio vestræ fídei multo pretiósior auro. * Qui. Glória. † Erit. *Eccli.* 31. 1. *Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Qui sperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem; current, & non laborábunt; ambulábunt & non deficient. *Is.* 40.

Ant. 2. D. Tenébit justus viam suam, & mundis mánibus addet fortitúdinem. *Job.* 17.

Ant. 3. a. Qui fidúciam habet meî, hæreditábit terram, & possidébit montem sanctum meum. *Is.* 57.

℣. Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus; ℟. Et non respexit in vanitátes & insánias falsas. *Ps.* 39.

EVANGELIUM & HOMILIA, ut in Proprio.

℟. *vij.* Sint lumbi vestri præcíncti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum

suum; ut cùm vénerit, confestim apériant ei. ℣. Qui vigiláverint ad illum, justítias quasi lumen accendent: * Et vos símiles. *Luc.* 12. *Eccli.* 32.

℟. *viij.* Ego in justítia apparébo conspéctui tuo, Dómine: * Satiábor cum apparúerit glória tua. ℣. Nunc cognosco ex parte; tunc autem cognoscam sicut & cógnitus sum: * Satiábor. *Ps.* 16. 1. *Cor.* 13.

℟. *ix.* Sapiéntia justum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei; & * Dedit illi sciéntiam sanctórum: † Honestávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus. ℣. Regnum Dei justítia est, & pax in Spíritu sancto: qui in hoc servit Christo, placet Deo; * Dedit. Glória Patri. † Honestávit. *Sap.* 10. *Rom.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, servi Dómini, Dómino; ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. ANte Dóminum qui elégit me, vílior fiam plusquam factus sum; & ero húmilis in óculis meis. 2. *Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quasi tumentes super me fluctus tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui. *Job.* 31.

Ant. 4. d. A mandátis labiórum ejus non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris ejus. *Job.* 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum: zelátus sum bonum, & non confundar. *Eccli.* 51.

Ant. 3. à. Donec supereft hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. *Job.* 27.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

GLória nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ, quòd in simplicitáte cordis & sinceritáte Dei, & non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo.

HYMNUS.

QUi te, Deus, sub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suspírat, oblítus suî.

Quid ergo gaudes néctere
Tristes moras amántibus?
Terris retardas éxules,
Cives polo quos déstinas.

Hinc fervet in dies amor:
In vota toti diffluunt:
Ad astra festinántibus
Fit pœna vita longior.

Vix iste tardi córporis
Pondus molestum sústinet;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo se júngere.

Æterna Justórum quies,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Proba me, Deus, &

vide si via iniquitatis in me est; ℟. Et deduc me in via æterna. *Ps.* 138.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Qui facit veritátem; venit ad lucem, ut manifestentur ópera ejus; quia in Deo sunt facta. *Joan.* 3.

Collecta. Orémus.

FAc, quæsumus, Dómine Deus noster, intercedente beáto *N.* pópulum tuum in tua dilectióne ambuláre; quia perpétua est & plena felícitas, si bonórum ómnium serviámus auctóri; Per Dóminum.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus dicitur in fine Hymnorum,*

Doxologia:

Æterna Justórum quies,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui propè es ómnibus* invocántibus te. *Ps.* 144.]

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Semper.

Capitulum. *Philip.* 2.

CUm metu & tremóre vestram salútem operámini; Deus est enim qui operátur in vobis & velle & perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertantur mihi * Timentes te, Dómine. Convertantur. ℣. Et qui novérunt * testimónia tua, * Timentes. Glória. Convertantur.

℣. Párticeps ego sum ómnium timéntium te, ℟. Et custodiéntium mandáta tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. d. A mandátis.

Capitulum. *Jac.* 1.

QUi perspéxerit in legem perfectam libertátis, & permánserit in ea, non auditor obliviósus factus, sed factor óperis; hic beátus in facto suo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis * Verbum tuum, Dómine. Lucerna. ℣. Et lumen * sémitis meis, * Verbum. Glória. Lucerna.

℣. Servávi mandáta tua & testimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conspectu tuo. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. *à.* Donec súperest.

Capitulum. *Eccli.* 15.

JUstítia longè abest à supérbia & dolo: viri mendáces non erunt illius memóres; & viri veráces in-

venientur in illa, & succéssum habébunt usque ad inspectiónem Dei.

℟. *br.* Justítia tua, Dómine,* Justítia in ætérnum. Justítia. ℣. Et lex tua, * véritas. * Justítia in ætérnum. Glória Patri. Justítia tua.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque; ℟. Quia in judíciis tuis supersperávi. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. ECce verè Israelíta, 6. F. in quo dolus non est. *Joan.* 1.

Ant. 4. f. Erat vir simplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo. *Job.* 1.

Ant. 1. D. Custodívit ánimam suam, & memor fuit Dómini in toto corde suo. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de univérsis mandátis, nec unum quidem verbum quod jússerat Dóminus. *Josue.* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. *Tob.* 2.

CAPITULUM. *Galat.* 6.

FRatres, quæ semináverit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem: qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam.

[*In Solemnibus minoribus & suprà:*

Allelúia, allelúia. ℣. Timenti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiónis suæ benedicétur. Allelúia. *Eccli.* 1.

Tempore Septuagesimæ, loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix. ℟. *Officii Nocturni.* Sapiéntia. lix.]

HYMNUS, SUMMI pusíllus. *ut in I. Vesperis.* lj.

℣. Innocens mánibus & mundo corde, hic accípiet benedictiónem à Dómino: ℟. Et misericórdiam à Deo salutári suo. *Ps.* 23.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Tu fecísti, Dómine, cum servo tuo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspectu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum. 3. *Reg.* 3.

COLL. *ut suprà ad Laud.*

COMMUNE VIRGINUM.

I. VESPERIS.

QUid Dóminibonum est, & quid pul- ejus, nisi frumentum ɪrum, & vinum gérmi- ʋírgines? *Zach. 9.*

t. 6. F. Laudábunt, & ɪent ad bona Dómini; rà non esúrient: tunc itur virgo in choro. *ɪ. 31.*

t. 5. a. Non dicat: ego lignum áridum; hæc dicit Dóminus: enúerint fœdus meum, cis in domo mea lo- *Is. 56.*

ɪt. 1. D. Dabo eis no- mélius à filiis & filiá- nomen sempiternum eis, quod non períbit. *6.*

ɪt. 7. a. Non omnes cá- ve:bum istud, sed qui- atum est. *Matth. 19.*

ɪITULUM. 1. *Cor.* 7.

Ɲusquisque próprium lonum habet ex Deo: quidem sic, álius verò ɪico autem non nuptis, luis: Bonum est illis, si ɪrmáneant.

ɪn Duplicibus-majori- & suprà:

Nescítis quóniam cór- vestra membra sunt sti? membra vestra ɪlum sunt Spíritûs san- cti qui in vobis est. * Glorificáte, & † Portáte Deum in córpore vestro. ℣. Ponam tabernáculum meum in médio vestri: ambulábo inter vos, & ero Deus vester: * Glorificáte & portáte. Glória Patri. † Portáte. 1. *Cor.* 6. *Levit.* 26.]

Si sit MARTYR, HYMNUS.

FESTIS læta sonent æthera cántibus:
Nunc aptáte tubas, súmite tympana,
Cœtus Angélici; dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.

VESTRIS illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula,
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.

SED quid cogis, amor? Fórtiter ámbiit.
Sponso virgíneum fúndere sánguinem:
Oblíti méminit tunc benè córporis,
Præcláræ sítiens necis.

SIC quâ parte minor, vos superéminet,
Immortále genus; quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis, íntegram
Testári Dómino fidem.

Patri máxima laus, máxima Fílio,
Ambórumque sacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia sustinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte, ℟. Et pósuit immaculátam viam meam. *Ps.* 17.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus. 1. *Cor.* 1.

Coll. ut infrà ad Laud.

Si non sit Martyr,

Hymnus.

VOs ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponsum vírgineo progénitum sinu
Puris tóllite láudibus.

Hæc est sacra dies, óbvia quâ suo
Cùm plena rútilans lámpade júngitur
Sponso, stansque throno próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.

Solo digna Deo cònjuge, réspuit
Mortáles thálamos; ut semel óbligat
Sese fida suo, quam benè déperit,
Ultrò se Deus óbligat.

Purum ne máculent pectus imágines,
In se tota sui córporis ínmemor
Mens sese récipit; nil óculi vident,
Surdis nil sonat áuribus.

Ægro vix sua sunt pábula córpori,
Ardet mille modis ante diem mori:
Quidquid mors rápiet, jam sibi præripit;
Unus fit Deus ómnia.

Fac, ô Christe, tuæ Vírginis æmulos
Hâc nos ire tibi, quâ gráditur viâ:
Qui gens sancta sumus, móribus íntegris
Fac soli tibi vívere.

Da te, summe Pater, tóllere láudibus:
Da te, Christe, sequi, láurea Vírginum;
Fac incensa tuis, Spíritûs, árdeant
Flammis frígida péctora.
Amen.

℣. Audi, filia, & vide, & inclína aurem tuam: ℟. Obliviscere pópulum tuum, & domum patris tui. *Ps.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Complácuit Dómino in te: & gaudébit super te Deus tuus. *Is.* 62.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & suprà, ad Completorium:*

Ant. 2. A. Ego dilecto meo; & ad me convérsio ejus. *Cant.* 7.

In fine Hymni Doxologia : Æterna. lxiij.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox dilecti mei púlsantis : Aperi mihi, soror mea, immaculáta mea. *Cant.* 5.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum quem sequuntur Vírgines, * Venite, adorémus. *Apoc.* 14.

Ps. 94. Veníte. 150.

Si sit Martyr. Hymnus.

Virginum robur, Deus, atque custos :
Sexus imbellis, médios per enses,
Dum faves, quas non superat viríli
Péctore mortes!

Pro tuis aris animósa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus ;
Non suos sentit, memor ô! tuórum,
Christe, dolórum.

Non graves plagæ, válidi nec ictus
Integram possunt violáre mentem ;
Quin sacri crescit magis obstinátus
Ardor amóris.

Sponsa dilecto placitúra Sponso,
Déspicit ruptum laniáta corpus :
Est suus truncis honor, & venustas
Est sua membris.

Omnis à recto fluit ille splendor :
Christe, sic olim, cruce tensus altâ,
Obsequens Patri, láceros placébas
Hórridus artus.

Summa laus Patri, genitóque Verbo ;
Et tibi compar, utriusque nexus :
Fac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

Si non sit Martyr, Hymnus.

Cœlestis aula pánditur :
En Sponsus ; omnes óbviæ
Exíte sponso Vírgini,
Exíte, sponsæ Vírgines.

Hæc nuptiális est dies,
Quæ, longa post suspíria,
Dat ómnibus, dat síngulis
Jam pléniùs frui Deo.

Quæ casta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite :
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit ?

Hunc propter unum víluit
Superba regum púrpura :
Dotáta quæ sponso Deo,
Quid virgo terris ámbiat ?

O Virgináles núptiæ,
Per quas caro fit spíritus !
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus !

Sit laus Patri, laus Filio ;
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Oleum effúsum nomen tuum ; ídeò adolescéntulæ dilexérunt te. *Cant.* 1.

Ant. 3. c. Trahe me : post te currémus in odórem unguentórum tuórum. *Cant.* 1.

Ant. 5. a. Exultábimus & lætábimur in te ; recti díligunt te. *Cant.* 1.

℣. Deus meus, impollúta via ejus : ℟. Protector est ómnium sperántium in se. *Ps.* 17.

LECTIONES de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Súscipe me, Dómine, secundùm elóquium tuum, & vivam : * Non confundas me ab expectatióne mea. ℣. Ut Deo vivam, in fide vivo Fílii Dei qui dilexit me : * Non *Ps.* 118. *Galat.* 2.

℟. *ij.* Lex tua, Dómine, meditátio mea est : * Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, ut non confundar. ℣. Secundùm expectatiónem & spem meam, magnificábitur Christus in córpore meo : * Fiat. *Ps.* 118. *Philipp.* 1.

℟. *iij.* Ecce qui elongant se à te, Dómine, períbunt : * Mihi adhærére Deo bonum est, pónere in Dómino Deo spem meam. ℣. Qui adhæret Dómino, unus spíritus est ; * Mihi. Glória Patri. * Mihi. *Ps.* 72. 1. *Cor.* 6.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. In caritáte perpétua dilexi te ; ídeò attraxi te míserans. *Jerem.* 31.

Ant. 4. f. Ingressus sum pactum tecum, & facta es mihi. *Ezech.* 16.

Ant. 7. b. Cave nequando obliviscáris pacti Dómini Dei tui, quod pépigit tecum ; quia Dóminus Deus tuus, Deus æmulátor. *Deut.* 4.

℣. Concupíscet rex decórem tuum ; ℟. Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. *Ps.* 44.

LECTIONES, ut in Proprio.

℟. *iv.* Sponsábo te mihi in sempiternum : * Et sponsábo te in justítia, & judício, & in misericórdia, & in miseratiónibus. ℣. Sectáre justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem : * Et sponsábo. *Os.* 2. 1. *Tim.* 6.

℟. *v.* Scient quia ego dilexi te : * Tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. ℣. Dedi corónam decóris in cápite tuo : & profecísti in regnum ; quia perfecta eras in decóre meo : * Tene. *Apoc.* 3. *Ezech.* 16.

℟. *vj.* Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum ; * Quia † Fortis est

ut mors diléctio. ℣. Neque instántia, neque fortitúdo, neque creatúra ália póterit separáre à caritáte Dei; * Quia fortis est. Glória Patri. † Fortis. *Cant.* 8. *Rom.* 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Grátia cum ómnibus qui díligunt Dóminum nostrum Jesum Christum in incorruptióne. *Ephes.* 6.

Ant. 3. à. Incorrúptio facit esse próximum Deo. *Sap.* 6.

Ant. 1. a. Omnis ponderátio non est digna continéntis ánimæ. *Eccli.* 26.

℣. Beáti immaculáti in via, ℟. Qui ámbulant in lege Dómini. *Ps.* 118.

EVANGELIUM & HOMILIA, ut in Proprio.

℟. *vij.* O quàm pulcra est casta generátio cum claritáte! * Immortális est enim memória illíus; quóniam & apud Deum nota est, & apud hómines. ℣. Relígio munda apud Deum & Patrem hæc est, immaculátum se custodíre ab hoc sǽculo; * Immortális. *Sap.* 4. *Jac.* 1.

℟. *viij.* Felix est stérilis; * Et incoinquináta habébit fructum in respectióne animárum sanctárum. ℟. Deus reddet iis qui secundùm patiéntiam boni óperis incorruptiónem quærunt, vitam ætemam; * Et *Sap.* 3. *Rom.* 2.

℟. *ix.* Dábitur illi sors in templo Dei acceptíssima; * Bonórum enim labórum gloriósus est fructus, & quæ non cóncidat radix sapiéntiæ. ℣. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt; * Bonórum. Glória Patri. * Bonórum. *Sap.* 3. *Matth.* 5.

Te Deum.

℣. SACERD. Cantábo tibi, Dómine: ℟. Psallam, & intélligam in via immaculáta. *Ps.* 100.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. DIlectus meus descendit in hortum suum ad aréolam arómatum, ut lília cólligat. *Cant.* 6.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimíttam. *Cant.* 3.

Ant. 2. D. Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui páscitur inter lília. *Cant.* 6.

Ant. 6. *C.* Dilectus meus ordinávit in me caritátem: fulcíte me flóribus, stipáte me malis. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant.* 2.

CAPITULUM. *Sap.* 8.

UT scivi quóniam áliter non possem esse cóntinens, nisi Deus det; &

hoc ipſum erat ſapiéntiæ, ſcire cujus eſſet hoc donum, ádii Dóminum.

Si ſit Martyr. Hymnus.

Quid ſacram, Virgo, generóſa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempe non unum gémino reportas
Hoſte triumphum.

Mollior fregit neque te voluptas;
Impotens flexit neque te tyrannus:
Tu graves pœnas, paritérque blandos.
Vincis amóres.

Liliis Sponſus récubat, roſiſque;
Tu, tuo ſemper benè fida Sponſo,
Et roſas martyr, ſimul & dediſti
Lília virgo.

Summa laus Patri, genitóque verbo;
Et tibi compar, utriuſque Nexus:
Fac tibi ſemper placeámus uni
Móribus æquis. Amen.

℣. Hæréditas ímmaculatórum in æternum erit: ℟. Non confundentur in témpore malo. *Pſ.* 36.

Ad Benedíctus.

Ant. 5. C. Factus eſt Dóminus firmamentum meum; liberávit me, quia complácui ei: ſecundum mundítiam mánuum meárum reddet mihi. 2. *Reg.* 22.

Collecta. Orémus.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti: concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalitia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per Dóminum.

Alia Collecta. Orémus.

Omnipotens ſempiterne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii palmam adepta eſt: da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis ſerváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per Dóminum.

Si non ſit Martyr,
Hymnus.

Non vana dilectum gregem
Pavêre mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo luſit ſéculi.

Sed hæc tuárum própria
Sunt, Chriſte, ſponſárum bona,
Te ſemper, & tecum tuis
In te potíri gáudiis.

Castis viciſſim tu tibi
In córdibus thorum ſtruis;
Interque flammas íntimo
Amans quieſcis in ſinu.

Hic unus eſt ſponſis amor,
Unuſque tecum ſpíritus;
Beaſque ſponſus ſíngulas,
In teque transformas, Deus.

Te deprecámur ſúpplices,
Noſtris ut addas ſénſibus,
Neſcíre prorſus ómnia

Corruptiónis vúlnera.
SIT laus Patri, laus Fílio;
Sit par tibi laus Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Ps.* 62.

Ad Benedíctus. *Ant.* 7. G. Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestimentis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus suis. *Ps.* 61.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco constituisti: concéde, ut qui fidélis sponsæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obséquio, piæ conversatiónis sequámur exemplo; Per Dóminum.

Alia COLLECTA. Orémus.

FIdéles tuos, quæsumus, Dómine, intercedente beátâ *N.* Vírgine tuâ córpore & mente purífica; ut tuâ inspiratióne compuncti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant; atque ut eárum non capiantur illécebris, tuâ semper suavitáte pascantur; Per Dóminum.

AD HORAS.

In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum,

DOXOLOGIA:

ÆTERNE Sponse Vírginum,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dilectus meus.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui es Agnus * quem sequuntur Vírgines. *Apoc.* 14.]

AD TERTIAM.

Ant. 5. a Invéni.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.

DE Virgínibus præceptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tanquam misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis.

℟. *br.* Lætétur mons Sion, * Exultent fíliæ Judæ. Lætétur. ℣. Propter judícia tua, * Dómine, * Exultent. Glória Patri. Lætétur. *Ps.* 47.

℣. Audívit, & lætáta est Sion; ℟. Et exultavérunt fíliæ Judæ. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ego.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.

MUlier ínnupta, & virgo, cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore & spíritu: quæ autem nupta est cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro.

℟. *br.* Quid mihi est in

cœlo? * Et à te quid vólui super terram? Quid. ℣. Deus cordis mei, * & pars mea Deus in æternum: * Et. Glória Patri. Quid. *Ps.* 72.

℣. Concupiſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini: ℟. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.

Æmulor vos Dei æmulatióne; despondi enim vos uni viro vírginem caſtam exhibére Chriſto.

℟. *br.* Afferentur Regi vírgines * In lætítia & exultatióne. Afferentur. ℣. Adducentur * in templum Regis, * In lætítia & exultatióne. Glória Patri. Afferentur.

℣. Delectavérunt te fíliæ regum, ℟. In honóre tuo. *Ps.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Vírgines accipientes lámpades ſuas, exiérunt óbviam ſponſo & ſponſæ. *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes accepérunt óleum in vaſis ſuis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades ſuas. *Matt.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus eſt: Ecce ſponſus venit, exíte óbviam ei. *Matth.* 25.

Ant. 2. D. Venit ſponſus & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines ſequuntur Agnum quocumque íerit: ſine máculâ enim ſunt ante thronum Dei. *Apoc.* 14.

CAPITULUM. *Apoc.* 19.

Regnávit Dóminus Deus noſter omnípotens: gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit ſe.

[*In Solemnibus-minoribus & ſuprà:*]

Allelúia, allelúia. ℣. Cantábant Vírgines quaſi Cánticum novum ante ſedem Dei & Agni. Allelúia. *Apoc.* 14.

Tempore Septuageſimæ, loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix ℟. *Officii Nocturni.* Dábitur. lxj.]

Si ſit MARTYR, *Hymnus,* FESTIS. *ut in I. Veſperis*, lvij.

℣. Conféſſio & pulcritúdo in conſpectu Dei: ℟. Sanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Caſta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens. *Sap.* 4.

COLLECTA, *ut ſuprà ad Laudes.*

non sit MARTYR,

HYMNUS.

Virgo, pectus cui sacrum,
…is expers ímprobi,
suis ardóribus
…us perussit Spíritus!
…N te voluptas dúlcibus
… venénis mólliit,
amantem pérsequi
…stis Agni núptias.
… ille natus Vírgine
…ecóre céperat,
…us ardens ígnibus.
…lána cuncta temneres.
…ATA cui nunc, Cœli…
…um
canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponsi potíri gáudiis.
ÆTERNE Sponse Vírginum,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus. *Ps.* 148.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. In resurrectióne neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. *Matth.* 22.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

…MMUNE SANCTARUM MULIERUM.

I. VESPERIS.

DOmine, qui habes ómnium sciéntiam, tu scis quòd nun… … lætáta sit ancilla tua n te, Dómine Deus. …r. 14.

…t. 2. D. Ad te, Dómi… …culos meos dirigo: tu quia mundam servávi …am meam ab omni …piscéntia. *Tob.* 3.

…t. 8. c. Nunquam cum …tibus míscui me; ne…um his qui in levitáte …lant, partícipem me …ui. *Tob.* 3.

…t. 3. a. Dómine Pater, … desidérium averte à me, & ánimæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem, nisi te, Dómine, qui nosti quia óderim glóriam iniquórum. *Esther.* 14.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

RElínquet homo patrem, & matrem suam, & adhærébit uxóri suæ; & erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est; ego autem dico in Christo & in Ecclésia. Verúmtamen & vos sínguli unusquisque uxórem suam

sicut seipsum díligat; uxor autem tímeat virum suum.

[*In Duplicibus-Majoribus & suprà* :

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea consensi suscípere: * Sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sǽcula. ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem: * Sit. Glória Patri. * Sit. *Tob.* 3. 1. *Thess.* 4.]

HYMNUS.

AD núptias Agni Pater
Matres & innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque sponsas sors datur!

LEX nuptiárum cáritas;
Dos magna, paupertas, tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde spérnere.

TE multus oblectat labor,
Fusæque jejúnam preces:
Te pœniténtem lácrymæ,
Te cura páuperum juvat.

QUACUMQUE confixam sibi,
Per probra sponsam, per cruces
Trahit Magister; & sequi
Despecta gaudes, & pati.

BEATA quæ sponso Deo
Castis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póssumus,
Sic unus esse spíritus.

HOC præstet almo cum Patre,
Natoque nobis Spíritus,
Qui trinus ac unus Deus
Regnat per omne sǽculum.
Amen.

Si sit MARTYR,

℣. Factus es spes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Ps.* 60.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *D.* Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua misericórdia præsumentem; ut gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te. *Judith.* 9.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

Si non sit MARTYR,

℣. Averte óculos meos ne vídeant vanitátem: ℟. In via tua vivífica me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum est os meum, quia lætáta sum in salutári tuo. 1. *Reg.* 2.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, ad* COMPLETORIUM.

Ant. 2. A. Gustávit, & vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus. *Prov.* 31.

In fine Hymni, Doxologia : DIVINA. lxvij.

Ad Nunc dimittis,

Ant. 1. D. Indue te decóre sempiternæ glóriæ; Deus enim ostendet splen-

a suum in te. *Baruch.*

OFFICIUM NOCT.
vit. Deum in quo spe-
anctæ Mulieres, * Ve-
adorémus. 1. *Petr.* 3.
94. Veníte. 150.
HYMNUS.
)ESTE, sanctæ Cónju-
ges:
a fortis Fémina,
:a quæ virtútibus
triumphat Cœlites.
ANDOS ut hostes vín-
ceret,
fortitúdo véstiit:
osit intuéntibus,
stis ornávit decor.
)N vana pompa séculi
s fefellit, nec malis
:ns voluptas ártibus
pectus móllit.
)N illa luxu véstium,
crine torto splénduit:
: nitens sed símplice,
placébat móribus.
sub serénis vúltibus
ra virtus óccúlit:
t vidéri, ne suum,
prodit, amittat decus.
SCENDA cœlesti cibo,
: studébat litteris;
)lo frequens, sed sé-
lula
)at ad curam domûs.
VINA Proles Féminæ,
tibi sit glória,
Patre, cumque Spíritu,
ıpiterna sécula. Amen.
I. NOCTURNO.
t. 1. a. Inítium sapién-
mor Dómini, & cum

eléctis féminis gráditur.
Eccli. 1.

Ant. 2. D. Sápiens mú-
lier ædíficat domum: mú-
lier gratiósa invéniet gló-
riam. *Prov.* 14.

Ant. 3. à. Pars bona,
múlier bona: in parte ti-
méntium Deum dábitur.
Eccli. 26.

℣. Lex Dei ejus in corde
ipsíus; ℟. Et non supplan-
tabuntur gressus ejus. *Ps.*
36.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Mulíerem fortem
quis invéniet? procul & de
últimis fínibus prétium ejus.
* Confídit in ea cor viri
sui: reddet ei bonum, &
non malum ómnibus dié-
bus vitæ suæ. ℣. Vir imágo
& glória Dei est; múlier
autem glória viri est. *
Confídit. *Prov.* 31. 1. *Cor.*
11.

℟. *ij.* Grátia mulíeris sé-
dulæ delectábit virum suum:
* Disciplína illíus datum
Dei est. ℣. Quæ filios aut
nepótes habet, discat do-
mum suam régere; hoc
enim acceptum est coram
Deo. * Disciplína illíus.
Eccli. 26. 1. *Tim.* 5.

℟. *iij.* Grátia super grá-
tiam, múlier sancta & pu-
dorata: *Fundamenta ætér-
na supra petram sólidam,
mandáta Dei in corde mu-
líeris sanctæ. ℣. Venérunt
flúmina, & flavérunt venti;

& irruérunt in domum, & non cécidit; fundáta enim erat super petram. * Fundamenta. Glória Patri. * Fundamenta. *Eccli.* 26. *Mat.* 7.

In II. Nocturno.

Ant. 4. E. Deprecabátur Dóminum, dicens: Dómine mi, qui rex noster es solus, ádjuva me, cujus præter te nullus est auxiliátor álius. *Esther.* 14.

Ant. 5. a. Ostende quóniam non derelinquis præsumentes de te; & præsumentes de se, & de sua virtúte gloriantes, humílias. *Judith.* 6.

Ant. 6. F. In consílium eórum non véniat ánima mea, & in cœtu illórum non sit glória mea. *Genes.* 49.

℣. Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam: ℟. Qui lóquitur iníqua, non direxit in conspectu oculórum meórum. *Ps.* 100.

Lectiones, *ut in Proprio.*

℟. *iv.* Misericórdia tua, Dómine, ante óculos meos est; & * Complácui in veritáte tua: non sedi cum concílio vanitátis. ℣. Quæ participátio justítiæ cum iniquitáte? * Complácui. *Ps.* 25. 2. *Cor.* 6.

℟. *v.* Dilexi, Dómine, mandáta tua super aurum & topázion; * Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: omnem viam iníquam ódio hábui. ℣. Non in abundántia cujusquam, vita ejus est ex his quæ póssidet. * Proptérea. *Ps.* 118. *Luc.* 12.

℟. *vj.* Ego in Dómino sperávi, * Exultábo & lætábor in misericórdia tua; † Quóniam respexísti humilitátem meam, salvásti de necessitátibus ánimam meam. ℣. Ubi Spíritus Dómini, ibi libertas. * Exultábo. Glória Patri. † Quóniam. *Ps.* 30. 2. *Cor.* 3.

In III. Nocturno.

Ant. 7. d. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri. *Judith.* 15.

Ant. 8. G. Benedícta es à Dómino; scit enim omnis pópulus mulíerem te esse virtútis. *Ruth.* 3.

Ant. 5. C. Gaudébit super te Dóminus in lætitiâ, silébit in dilectióne sua, exultábit super te in laude. *Soph.* 3.

℣. Benedícat te, Dóminus ex Sion; ℟. Et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ *Ps.* 127.

Evangelium & Homilia, *ut in Proprio.*

℟. *vij.* Multæ fíliæ congregáverunt divítias; tu supergressa es universas. * Fallax grátia, & vana est pulcritúdo: múlier timens Dóminum ipsa laudábitur. ℣. In incorruptibilitáte mo-

desti spíritûs, qui est in conspectu Dei lócuples, sanctæ mulíeres ornábant se. * Fallax. *Prov.* 31. 1. *Petr.* 3.

℞. *viij.* Fecisti viríliter, & confortátum est cor tuum, eò quòd castitátem amáveris? * Ideò & manus Dómini confortávit te, & ideò eris benedicta in ætérnum. ℣. O múlier, magna est fides tua: * Ideò *Judith.* 15. *Matth.* 15.

℞. *ix.* Omnia quæ locúta es, vera sunt; & non est in sermónibus tuis ulla reprehénsio; * Nunc ergo † Ora pro nobis, quóniam múlier sancta es, & timens Deum. ℣. Fides tua te salvam fecit. * Nunc ergo ora. Glória. † Ora. *Judith.* 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in ætérnum; ℞. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 85.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. SIcut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornamentum domûs ejus. *Eccli.* 26.

Ant. 2. D. Múlier fortis oblectat virum suum; & annos vitæ illíus in pace implébit. *Eccli.* 26.

Ant. 3. *c.* Múlier sensáta & tácita; non est immutátio erudítæ ánimæ. *Eccli.* 26.

Ant. 4. d. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. *Prov.* 31.

Ant. 5. a. Non discedébat de templo, jejúniis & obsecratiónibus sérviens nocte ac die. *Luc.* 2.

Capitulum. 1. *Petr.* 3.

MUlíeres súbditæ sint viris suis; ut & si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrífiant, considerantes in timóre castam conversatiónem vestram.

Hymnus.

ARdet Deoque Fémina,
Latére frustra cógitat:
Quot índigos hæc súblevat,
Tot próditur præcónibus.

Prodesse quærit ómnibus,
Curis honestis ánxia;
Patróna custos vírginum,
Secunda mater órphanis.

Pannis latentem vílibus
Christum fovébat hóspitem:
Quas dura subtraxit sibi,
Opes refundit pródiga.

Pacem domi, pacem foris
Alto colit siléntio?
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.

Divina Proles Féminæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

Si sit MARTYR,

℣. Adhæsit ánima mea post te, Deus meus: ℞. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Benedíctus. *Ant.* 3. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ; & exaudíta est orátio mea. *Eccli.* 51.

COLLECTA. Orémus.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur: largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ passiónem recoléntibus; ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat; Per.

Si non sit MARTYR,

℣. Humiliábam ánimam meam, ℞. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Ps.* 34.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. Orátio humiliántis se nubes penetrábit; & non discédet, donec Altíssimus aspíciat. *Eccli.* 35.

COLLECTA. Orémus.

TUórum corda fidélium, Deus miserátor, illústra: & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna despícere, & amáre cœléstia; Per.

Si sit VIDUA,

COLLECTA. Orémus.

DEus in quem sperat omnis ánima, quæ longè à te éxulans in terris se verè víduam sentit ac desolátam: tribue nobis, quæsumus, ut exemplo beátæ *N.* nocte ac die obsecratiónibus & oratiónibus instantes, cœléstium consolatiónum mereámur esse partícipes; Per Dóminum.

AD HORAS.

In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum,

DOXOLOGIA.

DIVINA Proles Féminæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sǽcula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut sol.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in* ℞. *br.*

℣. Qui es Pater orphanórum, & Judex Viduárum. *Ps.* 67.]

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Múlier fortis.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

MUlieres viris suis súbditæ sint, sicut Dómino; quóniam vir caput est mulíeris sicut Christus caput est Ecclésiæ; ipse salvátor córporis ejus.

℞. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam, * Quia Deus meus es tu. Doce me. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me, * Quia. Glória. Doce me. *Ps.* 142.

℣. Ab omni via mala pro-

edes meos; ℟. Ut
am verba tua. *Ps.*

SEXTAM.
3. c. Múlier.
ULUM. 1. *Tim.* 2.
lier in siléntio discat
am omni subjectió-
océre autem mulíeri
rmitto, neque do-
in virum, sed esse
tio.
r. Custódiam vias
* Ut non delinquam
a mea. Custódiam.
ui ori meo * custó-
* Ut. Glória Patri.
iam. *Ps.* 38.
pud me orátio Deo
eæ: ℟. Dicam Deo,
or meus es. *Ps.* 41.

) NONAM.
5. a. Non discedébat.
TULUM. 1. *Tim.* 2.
o oráre mulíeres in
bitu ornáto, cum
dia & sobrietáte or-
se, & non in tortis
s, aut auro, aut
ítis, vel veste pre-
sed quod decet mu-
promittentes pietá-
er ópera bona.
r. Expectávi Dómi-
* Et intendit mihi.
ávi. ℣. Et exaudivit,
s meas, * Et inten-
i. Glória Patri. Ex-
i. *Ps.* 39.
Veníte, & vidéte ópe-
, ℟. Qui pósuit áni-
mam meam ad vitam. *Ps.*
65.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. IN ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suam. *Judith.* 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valdè; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith.* 8.

Ant. 7. c. Considerávit sémitas domûs suæ, & panem otiósa non comédit. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hospítio recépit, sanctórum pedes lavit, tribulatiónem patiéntibus subministrávit, omne opus bonum subsecúta est. 1. *Tim.* 5.

Ant. 6. F. Surrexérunt filii ejus, & beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. *Prov.* 31.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

MUlier salvábitur per filiórum generatiónem, si permánserit in fide, & dilectióne, & sanctificatióne cum sobrietáte.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà:*

Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum, ego sum, quæ Dómino canam: psallam Dómino Deo Israel. Allelúia. *Judic.* 5.

Tempore Septuagesimæ

loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix. ℟. *Officii Noct.* Omnia. lxix.]

HYMNUS.

O Jam beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur!

Per quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos solútæ Cónjuges.

Insignis & nos Féminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.

Queis arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.

Divina Proles Féminæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sǽcula.
Amen.

Si sit Marty[...]

℣. Vídeant qui[...] me, & confunda[...] Quóniam tu, [...] adjuvisti me. *Ps.*

Ad Magníficat

Ant. 3. a. Conf[...] mini tuo, Dómi[...] niam adjútor & [...] factus es mihi, [...] corpus meum à p[...] *Eccli.* 51.

Collecta, *ut Laudes.*

Si non sit Ma[...]

℣. Anima mea vivet; ℟. Et sem[...] sérviet ipsi. *Ps.* [...]

Ad Magníficat

Ant. 5. C. Fo[...] decor indumentu[...] date ei de fructu[...] suárum; & laude[...] portis ópera ejus.

Collecta, *ut Laudes.*

CIUM BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

IN SABBATO.

Semiduplex.

I. VESPERIS.
er Psalmos de Feriâ,

. 1. a. Magna eris, &
. tuum nominábitur
versa terra. *Judith.*

TULUM. *Genes.* 3.
Dóminus Deus ad
rpentem : Inimicítias
inter te & muliе-
c semen tuum & se-
llíus : ipsa cónteret
tuum.

HYMNUS.

:, maris stella,
ei mater alma,
semper virgo,
cœli porta.
ENS illud Ave
lis ore,
nos in pace,
s Evæ nomen.
VE vincla reis,
lumen cæcis,
ıostra pelle,
uncta posce.
NSTRA te esse ma-
em;
per te preces,
o nobis natus
sse tuus.
s Autumnalis, ANIC,

VIRGO singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos
Mites fac & castos.
VITAM præsta puram,
Iter para tutum ;
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.
SIT laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto ;
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Deus operátus est salútem in médio terræ : ℟. Tu confregísti cápita dracónis. *Ps.* 73.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Benedíctus Dóminus qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum. *Judith.* 13.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

De Semiduplici aut Simplici occurrente fit Commemoratio.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Psalterio & in Ordinario.

i

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

O Quam glorificâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis résidens, virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!

Tu cùm virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedisti:
Humános Deus hinc índuit artus.

Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne,
A quo, te précibus subveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.

Divinæ sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens, glória Nato;
Quo fœcunda, tibi glória Flamen.
Amen.

Psalmi de Sabbato, sub tribus Antiph. sequentibus.

Ant. 4. A. Benedícta tu inter mulíeres & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Benedicentur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. *Genes.* 28.

Ant. 3. a. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israel. *Judith.* 13.

℣. Gloriósa dicta sunt de te. ℟. Cívitas Dei. *Ps.* 86.

Absolutio & Bened. ut in Ordin. Brev. pro Officiis B. M. V.

Lect. j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una: secunda & tertia, ut infrà pro quolibet mense.

Post j. Lect. ℟. Manus Dómini confortávit te, * Et ídeò eris benedícta in ætérnum. ℣. Beáta quæ credidisti, quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. * Et ídeò. *Judith.* 15. *Luc.* 1.

Post ij. Lect. ℟. Benedícta es tu fília à Dómino Deo Excelso, * Præ ómnibus muliéribus super terram. ℣. Invenisti grátiam apud Deum. * Præ. *Judith.* 13. *Luc.* 1.

Post iij. Lect. ℟. Beátam me dicent omnes generatiónes. * Quia fecit mihi magna qui potens est & sanctum nomen ejus. ℣. Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus no-

men ejus in idipsum. * Quia. Glória. * Quia. *Luc.* 1. *Ps.* 33.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Annuntiáte inter gentes glóriam ejus; ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Multæ filiæ congregavérunt divítias, tu supergressa es universas. *Prov.* 31.

Ant. 3. a. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri. *Judith.* 15.

Ant. 6. F. Beáti omnes qui gaudent super pace tua. *Tob.* 13.

Ant. 7. d. Lætáberis in fíliis tuis, quóniam omnes benedicentur, & converteníur ad Dóminum. *Tob.* 13.

Ant. 2. D. Beáti servi tui, qui stant coram te semper, & áudiunt sapiéntiam tuam. 3. *Reg.* 10.

Capitulum. 2. *Paral.* 9.

Quia díligit Deus Israel, & vult serváre eum in ætetnum, idcircò pósuit te super eum.

Hymnus,

Nunc auróra, novæ
 núntia lucis,
Tristes orbe procul dissipat
 umbras:
O quàm lucídior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo
 résulges!

O Quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas inde tuæ múnera
 lucis:
Te si terra dedit munus
 olympo,
Quæ non dona memor reddet olympus?

Inter perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine
 junctum
Ne dedisce genus: nostra
 fuisti,
Summi facta Parens, Virgo,
 Tonantis.

Divinæ Sóboli qui dare
 matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo Parens, glória
 nato:
Quo fœcunda, tibi glória,
 Flamen. Amen.

℣. Magna est glória ejus, ℟. In salutári tuo, Dómine. *Ps.* 20.

Ad Benedíctus.

Ant. 5. C. Benedíctus Dóminus, quia nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. *Judith.* 13.

Collecta. Orémus.

Deus, qui beátam Maríam semper Vírginem, super choros Angelórum exaltátam, mundi Dóminam constituísti; concéde,

propítius, ut quam toto cordis affectu venerámur, ejus apud te potentíssimam intercessiónem sentiámus; Per Dóminum.

De Semiduplici aut Simplici occurrente fit Commemoratio.

AD HORAS.

In fine Hymnorum,

DOXOLOGIA:

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sǽcula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Multæ fíliæ.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Math.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Tu glória.

CAPITULUM. *Judith.* 13.

NOn pepercisti ánimæ tuæ propter angústias & tribulatiónem géneris tui, sed subvenisti ruínæ antè conspectum Dei nostri.

℟. *br.* Tríbuat tibi Dóminus * Secundùm cor tuum. Tríbuat. ℣. Et omne consílium tuum confírmet. * Secundùm. Glória. Tríbuat. *Ps.* 19.

℣. Benedixit fíliis tuis in te, ℟. Qui pósuit fines tuos pacem. *Ps.* 147.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Beáti omnes.

CAPITULUM. *Tob.* 13.

BEnedíctus Dóminus qui exaltávit eam, & sit regnum ejus in sǽcula sæculórum super eam.

℟. *br.* Thronus ejus sicut sol * In conspectu meo. Thronus. ℣. Et sicut luna perfecta in ætérnum * In conspectu. Glória. Thronus. *Ps.* 88.

℣. Hæc réquies mea in sǽculum sǽculi: ℟. Hic habitábo quóniam elégi eam. *Ps.* 131.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Beáti.

CAPITULUM. *Prov.* 8.

BEátus homo qui audit me, & qui vígilat ad fores meas quotídiè, & obsérvat ad postes óstii mei: Qui me invénerit, invéniet vitam, & hauriet salútem à Dómino.

℟. *br.* Veníte filii, * Audíte me. Veníte. ℣. Timórem Dómini * docébo vos. * Audíte. Glória. Veníte. *Ps.* 33.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam; ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

VESPERÆ *de Dominica sequenti.*

Pro Commem. B. M. V.

Ant. Sérviant tibi pópuli, & incurventur antè te: &

qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur. *Gen.* 27.

℣. Corónat te Dóminus in misericórdia & miseratiónibus: ℟. Replet in bonis desidérium tuum. *Ps.* 102.

Coll. ut suprà ad Laud.

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio Beatæ Mariæ in Sabbato. Si autem occurrat Semiduplex aut Simplex, omissâ tertiâ Lectione hîc positâ, tertia Lectio erit de Festo occurrente.

MENSE SEPTEMBRI.

Lectio ij.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

De Virgine Nat. Dom. Serm. 3.

TRia ópera, tres mixtúras fecit omnípotens illa majestas in assumptióne nostræ carnis, ita singuláriter mirabília, & mirabíliter singulária, ut tália nec facta sint, nec facienda sint ámplius super terram. Conjuncta quippe sunt ad ínvicem Deus & homo, mater & Virgo, fides & cor humánum. In prima vide quid, in secunda per quid, in tértia propter quid Deus déderit tibi. Dedit tibi Christum per Maríam propter sanitátem. In prima remédium est, ex Deo & hómine confectum, quod sanáret omnes infirmitátes tuas.

Lectio iij.

SEd quia indignus eras cui donarétur, datum est Maríæ, ut per illam accíperes quidquid habéres: quæ per hoc quod mater est, génuit tibi Deum: per hoc quod virgo est, exaudíta est pro reveréntia sua in causa tua & totíus géneris humáni. Si sola mater esset, sufficeret ei ut salvarétur per filiórum generatiónem: si sola virgo, sufficeret sibi; nec benedictus fructus ventris ejus, mundi prétium esset. Cùm ergo in prima sit remédium, in secunda adjutórium est: quia nihil nos Deus habére vóluit, quod per Maríæ manus non transíret. In tértia autem méritum est, quia cùm hæc firmiter crédimus, jam méritum habémus: & in fide sánitas est, quia qui credíderit, salvus erit.

MENSE OCTOBRI.

Lectio ij.

Sermo sancti Joannis Damascéni.

Homil. 3. in Dormit. B. M. V.

AVe, grátiâ plena, Dóminus tecum. Ave, quæ prædestináta es Dei mater. Ave Agnum Dei páriens tollentem peccátum mundi, salútis nostræ officína, An-

gélicis potestátibus sublímior, ancilla & mater. Salútem præbe, vitiórum ánimi alienatiónem, ægritúdinum córporis quiétem, adversariórum cásuum solutiónem, vitæ tranquillam conditiónem, Spíritûs illuminatiónem. Amórem in Fílium tuum accende, vitam nostram quæ illi grata sit, instítue; ut beatitátis quæ apud ipsum est, partícipes facti, te Nati tui glória resplendentem intuentes, sacros hymnos emittámus, æternâ oblectatióne, in eórum conventu, qui pro dignitáte Spíritûs festa célebrant, in illíus honórem qui per te salútem nostram est operátus.

LECTIO iij.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In Festo Pentec. Ser. 2.

AD Maríam, sicut ad médium, sicut ad arcam Dei, sicut ad rerum causam, sicut ad negótium seculórum, respíciunt & qui in cœlo hábitant, & qui in inferno, & qui nos præcessérunt, & nos qui sumus, & qui sequentùr, & nati natórum, & qui nascentur ab illis. Illi qui sunt in cœlo, ut resarciantur; & qui in inferno, ut eripiantur; qui præcessérunt, ut prophétæ fidéles inve-
iantur; qui sequuntur, ut
rificentur. Eo beátam te dicent omnes generatiónes, Génitrix Dei, dómina mundi, Regína cœli, quæ ómnibus generatiónibus vitam & glóriam genuisti. In te enim Angeli lætítiam, justi grátiam, peccatóres véniam invéniunt in æternum. Méritò in te respíciunt óculi totíus creatúræ, quia in te & per te, & de te bénigna manus omnipotentis quidquid creáverat recreávit.

MENSIBUS NOVEMBRI & DECEMBRI.

LECTIO ij.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Homil. 1. de Laud. Virg. Matr.

QUæ est hæc Virgo tam venerábilis, ut salutétur ab Angelo: tam húmilis, ut desponsáta sit fabro? Pulcra permíxtio virginitátis & humilitátis: nec mediócriter placet Deo illa ánima, in qua & humílitas commendat virginitátem, & virgínitas exornat humilitátem. Sed quantâ putas veneratióne digna est, in qua humilitátem exaltat fœcúnditas, & partus cónsecrat virginitátem? Audis vírginem, audis húmilem: si non potes virginitátem húmilis, imitáre humilitátem Vírginis. Laudábilis virtus virgínitas, sed magìs necessária humílitas. Illa consúlitur, ista præcipitur.

Ad illam invitáris, ad istam cógeris. Potes dénique sine virginitáte salvári, sine humilitáte non potes.

Lectio iij.

SI María plácuit virginitáte, tamen ex humilitáte concépit. Unde constat, quia étiam ut placéret, virgínitas, humílitas procul dúbio fecit. Si ígitur virginitátem in María non potes nisi mirári, stude humilitátem imitári, & sufficit tibi. Quòd si Virgo, & húmilis es; quisquis es, magnus es. Est tamen majus áliquid quòd miréris in María: scílicet cum virginitáte fœcúndhtas. A século enim non est audítum, ut áliqua simul mater esset, & virgo. O si & cujus est mater attendas! Quò te tua super ejus mirábili celsitúdine dùcet admirátio? Nonne ad hoc, ut te vídeas nec satis posse mirári? Nonne tuo, immo Veritátis judício, illa quæ Deum hábuit Fílium, super omnes étiam choros exaltábitur Angelórum.

Officium parvum B. Mariæ Virginis, ad calcem Supplementi Breviarii. pag. 231.

PSALMI PRO OFFICIIS SOLEMNIBUS
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

AD OFFICIUM NOCT.
IN I. NOCTURNO.
PSALMUS 8.

DOmine, Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis: glóriâ & honóre coronasti eum, * & constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves universas, ínsuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & pisces maris, qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

PSALMUS 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annuntiat firmamentū.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum;

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præ-

ceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si meî non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

PSALMUS 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in ætернum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tua & pulchritúdine tuâ intende, * prósperè procéde;

Et regna propter veritatem, & mansuetúdinem, & justítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justítiam, & odisti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circumdáta varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & obliviscere pópulum tuum, & domum patris tui;

Et concupiscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus; & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs: * in fímbriis áureis, circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia &

exultatióne ; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tui nati sunt tibi filii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatióne.

Proptéreà pópuli confitébuntur tibi in æternum , * & in séculum séculi.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 45.

DEus noster refúgium & virtus : * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra , * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus ; non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes , & inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum ; * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte , & vidéte ópera Dómini , quæ pósuit prodígia super terram , * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret , & confringet arma , * & scuta combúret igni.

Vacáte,& vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus , & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum , * suscéptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 84.

BEnedixísti, Dómine, terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos , Deus , salutáris noster , * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis ? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem ?

Deus , tu convérsus vivificábis nos ; * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis , Dómine , misericórdiam tuam , * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; * quóniam loquétur pacem in plebem suam ,

Et super sanctos suos , * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutáre ip-

sius, * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

PSALMUS 86.

FUndamenta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthíopum; * hi fuerunt illîc.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea; * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, * ómnium habitátio est in te.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 95.

CAntáte Dómino, cánticum novum; * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus;

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulcritúdo in conspectu ejus; * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra; * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra; commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à fácie Dómini, quia venit, * quó-

nire venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exultet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini: * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília; * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta est Sion: * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dílígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

PSALMUS 97.

Cantáte Dómino cánticum novum; * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra, * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara, & voce psalmi,

In tubis dúctilibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

AD VESPERAS.

PSALMUS 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis;

Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in ætérnum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas; * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet;* proptérea exaltábit caput.

PSALMUS 112.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?

Súscitans à terra inopem, * & de stércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli sui?

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

PSALMUS 121.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi: * in domo Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem. * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite, postquàm sedéritis, qui manducátis panem dolóris, cum déderit diléctis suis somnum.

Ecce hæréditas Dómini, fílii ; * merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis, * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis ; * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

PSALMUS 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion ;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus :

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas : * ante fáciem frigóris ejus quis sustinébit ?

Emittet verbum suum, & liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.

PSALMI PŒNITENTIALES.

[*Dicuntur flexis genibus Feria IV. Cinerum, & Feria V. in Cœna Domini, eo ritu qui notatur in Missali*]

Psalmus 6. Dómine, ne in furóre tuo. 47.

Ps. 31. Beáti quorum. 67.

Ps. 37. Dómine, ne in furóre tuo, *cum sua divis.* 125.

Ps. 50. Miserére meî, Deus. 146.

Ps. 101. Dómine, exaudi oratiònem, *cum suis divisionibus.* 119.

Ps. 129. De profundis clamávi. 85.

Ps. 142. Dómine, exaudi oratiónem ...... áuribus, *cum sua divis.* 137.

Ant. Dómine, memor esto meî, & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ SANCTORUM.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis Deus,
miserére nobis.
Fili redemptor mundi, Deus,
miserére nobis.
Spíritus sancte Deus,
miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus,
miserére nobis.
Sancta María,
ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix,
ora pro nobis.
Sancta Virgo vírginum,
ora pro nobis.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli & Archángeli,
oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum spírituum Ordines, oráte.
Sancta María, ora.
Sancte Joannes Baptista, ora.
Sancte Joseph, ora.
Sancte Jóachim, ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancta Maria, ora.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Jacóbe, (*Zeb.*) ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro nobis.
Sancta María, ora.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Agríppane, ora.
Sancte Domnine, ora.
Sancte Theofréde, ora.
Sancti Fabiáne & Sebastiáne, oráte.
Sancti Joannes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Cosma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási & Protási, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancta María, ora.
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Georgi, Pater fidei nostræ, ora.
Sancte Marcellíne, ora.
Sancte Pauliane, ora.
Sancti Evodi cum sóciis tuis, oráte.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte pro nobis.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancta María, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Maióle, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Sancte Joannes Francísce Regis, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Roche, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta María, ora.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Bárbara, ora.
Sancta Consórtia, ora.
Sanctæ Perpétua & Felícitas, oráte.
Sancta Genovéfa, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.

DEPRECATIONES.

Propítius esto, Parce nobis, Dómine.

Propítius esto,
Exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo,
Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea & improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab immundis cogitatiónibus, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líb.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A fúlgure & tempestáte, líb.
A morte perpétua, líbera.

OBSECRATIONES.

Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Adventum tuum, líbera.
Per Nativitátem tuam, líb.
Per Baptismum & sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per Crucem & Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per Adventum Spíritûs sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.

PETITIONES.

Peccatóres,
Te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut remissiónem peccatórum nostrórum nobis dones, te.
Ut compunctiónem cordis, fontémque lacrymárum nobis dones, te.
Ut fidem, spem & caritátem nobis dones, te.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere & conserváre dignéris, te.
Ut Domnum Apostólicum, & omnes gradus Ecclésiæ in sancta religióne conserváre dignéris, te.
Ut Antistitem nostrum, & omnes congregatiónes illi commissas, in tuo sancto obséquio conserváre dignéris, te.
Ut Regem nostrum custodíre dignéris, te.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te.
Ut Régibus & Princípibus Christiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.
Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre & conserváre dignéris, te.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempiterna bona retríbuas, te.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum, ab æterna damnatióne erípias, te.
Ut fructus terræ dare & conserváre dignéris, te.

Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te.
Ut nos exaudíre dignéris, te.
Fili Dei, te rogámus audi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
Exaudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
Miserére nobis.
Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Pater noster *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.
℣. Dómine, non secundùm peccáta nostra fácias nobis; ℟. Neque secundùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. *Ps.* 102.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.
℣. Orémus pro summo Pontífice *N.* ℟. Notam fáciat, Dóminus, filiis hóminum glóriam magnificéntiæ regni tui. *Ps.* 144.
℣. Pro Antístite nostro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.
℣. Pro universâ Ecclésiâ. ℟. Memor esto congregatiónis tuæ, quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73.
℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Dómine, salvum fac Regem; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.
℣. Pro cuncto Pópulo. ℟. Salvum fac Pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ. *Ps.* 27.
℣. Pro Benefactóribus nostris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, & áugeat increménta frugum justítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.
℣. Pro frátribus nostris absséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.
℣. Pro infirmis, afflictis, captívis, & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.
℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.
Ps. Deus, in adjutórium. *suprà*, *pag.* 101.
℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.
℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIONES. Orémus.

DEus, cui próprium est miseréri semper, & párcere, súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

audi, quæsumus, Dó-
.ine, súpplicum preces,
›nfiténtium tibi parce
ıtis; ut páriter nobis in-
:ntiam tríbuas benig-
k pacem.
ffábilem nobis, Dómi-
, misericórdiam tuam
:nter osténde; ut simul
k à peccátis ómnibus
:, & à pœnis quas pro
ıerémur, erípias.
Eus, qui culpas delin-
quéntium distrícté fe-
o pércutis, fletus quo-
ıgéntium non recúsas:
umus, ut qui pondus
nimadversiónis cognó-
s, pietátis tuæ grátiam
ımus.
Eus ómnium fidélium
Pastor & rector, fámu-
uum *N.* quem pastó-
Ecclésiæ tuæ præesse
sti, propítius réspice;
quæsumus, verbo &
plo, quibus præest pro-
, ut ad vitam unâ
grege sibi crédito, per-
t sempiternam.
Mnípotens, sempiterne
Deus, miserére fámu-
› Pontífici nostro *N.* &
: eum secundùm tuam
:ntiam in viam salútis
æ; ut, te donante, ti-
ácita cúpiat, & totâ
:e perfíciat.
Quæsumus, omnípotens
Deus, ut fámulus tuus
ıoster *N.* qui tuâ mise-
ıe suscépit regni gu-
.cula, virtútum étiam
ómnium percípiat incremen-
ta; quibus decenter orná-
tus, vitiórum monstra de-
vitáre, hostes superáre; &
ad te, qui via, véritas &
vita es, gratiósus váleat
perveníre.

DEus, à quo sancta desi-
déria, recta consília
& justa sunt ópera, da ser-
vis tuis illam, quam mun-
dus dare non potest, pa-
cem; ut & corda nostra
mandátis tuis dédita, &,
hóstium sublátâ formídine,
témpora sint tuâ protectió-
ne tranquilla.

URe igne sancti Spíritûs
renes nostros, & cor
nostrum, Dómine; ut tibi
casto córpore serviámus, &
mundo corde placeámus.

ACtiónes nostras, quæ-
sumus, Dómine, aspi-
rando præveni, & adjuvan-
do proséquere; ut cuncta
nostra orátio & operátio à
te semper incípiat, & per
te cœpta finiátur.

FIdélium, Deus, ómnium
cónditor & redemptor
animábus famulórum fa-
mularumque tuárum remis-
siónem cunctórum tríbue
peccatórum; ut indulgén-
tiam quam semper optavé-
runt, piis supplicatiónibus
consequantur.

OMnípotens sempiterne
Deus, qui vivórum
domináris simul & mortuó-
rum, omniumque miseré-
ris, quos tu . fide & ópere

futuros esse prænoscis: te supplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quósque vel præsens séculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum suórum véniam consequantur: Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Exáudiat nos omnípotens & miséricors Dóminus; ℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Sancta María, Ora pro * eo. (*vel* ea.)
Sancte Míchael, ora.
Omnes sancti Angeli & Archángeli, Oráte pro * eo. (*vel* ea.)
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Baptista, ora.
Sancte Joseph, ora.
Sancte Jóachim, ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelistæ, oráte pro * eo. (*vel* ea.)
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro * eo. (*vel* ea.)
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro * eo. (*vel* ea.)
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Georgi, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Francisce, ora.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta Anna, ora.

Sancta María Magdaléne, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro eo. (*vel* ea.)
Propítius esto,
Parce ei, Dómine.
Propitius esto,
Adjúva eum, (*vel* eam) Dómine.
Propítius esto,
Líbera eum, (*vel* eam) Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera * eum, (*vel* eam) Dómine.
Per Agóniam tuam, líbera.
Per Crucem & Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres,
Te rogámus audi nos.
Ut ei parcas,
te rogámus audi nos.
Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Deinde, cùm in agone sui exitûs anxiatur anima, dicuntur sequentia:

Proficíscere Anima Christiána de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíritus sancti, qui in te effúsus est: in nómine Angelórum & Archangelórum: in nómine Thronórum & Dominatiónum: in nómine Principátuum & Potestátum: in nómine Chérubim & Séraphim: in nómine Patriarchárum & Prophetárum: in nómine sanctórum Apostolórum & Evangelistárum: in nómine sanctórum Mártyrum & Confessórum: in nómine sanctórum Monachórum & Eremitárum: in nómine sanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei: hódie sit in pace locus tuus, & habitátio tua in sancta Sion. Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deus miséricors, Deus clemens, Deus qui secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, & præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas; réspice propítius super *hunc fámulum tuum N. (*vel* fámulam tuam N.) & remissiónem ómnium pec-

catórum ſuórum tota cordis confeſſióne poſcentem deprecátus exaudi. Rénova in * eo, (*vel* eâ,) piiſſime Pater, quidquid terréna fragilitáte corruptum, vel quidquid diabólica fraude violátum eſt: & unitáti córporis Eccléſiæ membrum redemptiónis annecte. Miſerére Dómini gemítuum, miſerére lacrymárum ejus: & non habentem fidúciam, niſi in tua miſericórdia, ad tuæ ſacramentum reconciliatiónis admitte. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

COmmendo te omnipotenti Deo, * cariſſime frater, [*vel* cariſſima ſoror,) & ei, cujus es creatúra, committo; ut, cùm humanitátis débitum morte interveniente perſólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egredienti itaque ánimæ tuæ de córpore ſpléndidus Angelórum cœtus occurrat, judex Apoſtolórum tibi ſenátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confeſſórum turma circumdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat: & beátæ quiétis in ſinu Patriarchárum te compléxus aſtringat: mitis atque feſtívus Chriſti Jeſu tibi aſpectus appáreat, qui te inter aſſiſtentes ſibi júgiter intereſſe decernat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod ſtridet in flammis, quod crúciat in tormentis. Cedat tibi tetérrimus ſátanas cum ſatellítibus ſuis. In adventu tuo te comitántibus Angelis contremiſcat, atque in æternæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exurgat Deus, & diſſipentur inimíci ejus: & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus. Sicut déficit ſumus, deficiant: ſicut fluit cera à fácie ignis: ſic péreant peccatóres à fácie Dei: & juſti epulentur, & exultent in conſpectu Dei. Confundantur ígitur & erubeſcant omnes tartáreæ legiónes, & miniſtri ſátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te à Cruciátu Chriſtus, qui pro te crucifixus eſt. Líberet te ab æterna morte Chriſtus, qui pro te mori dignátus eſt. Conſtítuat te Chriſtus Filius Dei vivi intra paradíſi ſui ſemper amœna viréntia, & inter oves ſuas te verus ille Paſtor agnoſcat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te abſolvat, atque ad déxteram ſuam in electórum ſuórum te ſorte conſtítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem videas, & præſens ſemper aſſiſtens, manifeſtiſſimam beátis óculis aſpícias veritátem. *Conſtitútus (*vel* conſtitúta) ígitur inter ágmina beatórum,

contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sécula seculórum. ℟. Amen.

SUscipe Dómine * servum tuum, (*vel* ancillã tuam,) in locum sperandæ sibi salvatiónis à misericórdia tua.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, ex ómnibus perículis inferni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Henoch & Elíam de commmuni morte mundi.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Abraham de Ur Chaldeórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Job de passiónibus suis.

℟. Amen

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Isaac de hóstia, & de manu patris sui Abrahæ.

℟. Amen.

Líbera, Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Loth de Sódomis, & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Daniélem de lacu leónum.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti tres púeros de camíno ignis ardentis, & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Suzannam de falso crímine.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti David de manu regis Saul, & de manu Golíath.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem & Mártyrem tuam de tribus atrocíssimis tormentis liberasti, sic liberáre dignéris ánimam hujus * servi tui, (*vel* ancillæ tuæ,) & tecum fácias in bonis congaudére cœléstibus. ℟. Amen.

COmmendámus tibi Dómine ánimam * fámuli tui *N.* (*vel* fámulæ tuæ *N.*) precamurque te Dómine Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendisti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnosce Dómine creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te

solo Deo vivo, & vero; quia non est álius Deus præter te, & non est secundùm ópera tua. Lætífica Dómine ánimam ejus in conspectu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, & ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit; & zelum Dei in se hábuit, & Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

DElicta juventútis, & ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris Dómine: sed secundùm magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiantur ei cœli, collætentur illi Angeli. In regnum tuum Dómine * servum tuum, (*vel* ancillam tuam,) súscipe. Suscípiat *eum (*vel* eam) sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœlestis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, & perdúcant * eum (*vel* eam) in civitátem cœlestem Jerúsalem. Suscípiat * eum (*vel* eam) beátus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves regni cœlestis tráditæ sunt. Adjúvet * eum (*vel* eam) sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro * eo (*vel* eâ) sanctus Joannes electus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro * eo (*vel* eâ) omnes sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potestas ligandi atque solvendi. Intercédant pro * eo (*vel* eâ) omnes sancti & electi Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sǽculo sustinuérunt; ut vínculis carnis * exútus, (*vel* exúta) perveníre mereátur ad glóriam regni cœlestis; præstante Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicitur Psalmus Confitémini Dómino. *pag.* 12. *& totus Psalmus* Beáti immaculáti, *per Horas distributus. pag.* 13.

Egressa autem anima, dicitur Responsorium sequens.

℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini: * Suscipientes ánimam ejus: † Offerentes eam in conspectu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus qui vocávit te, & in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. * Suscipientes. ℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine: ℟. Et lux perpétua lúceat ei. † Offerentes eam.

Deinde Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Postea

Posteà Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine: ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

COLLECTA. Orémus.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui *N.* ut defúnctus sǽculo, tibi vivat & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis absterge; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

OFFICIUM DEFUNCTORUM, *ut in Supplemento Breviarii.*

INDEX PSALMORUM.

INDEX CANTICORUM PSALTERII ET ORDINARII.

INDEX PSALMORUM GRADUALIUM.

Typis Cl. SIMON, viâ San-Jacobeâ. 1784.

ERRATA

Calamo vel ſcapello facilè corrigenda in hâc Parte Autumnali.

Pag.	*lin.*	*col.*	*ſcribitur,*	*lege*
71	1	1	veniátut	veniátur
104	1	1	generatiónem	generatióne
181	2	11	Ex	De
183	2	28	parvus	pravus
185	1	8	℣.	℟.
188	2	32	uſus	uſum
196	1	6	*cap.*	*L.* 1. *cap.*
205	1	32	Lectio	Lecto
221	2	2	ultam	ullam
xiij	1	26	divellámur.	devellámur; Per
xx	2	2	7. *a.*	7. *d.*
xxiv	1	4	próprior	próprio
xxvij	1	37	paſtor*magnus	paſtor magnus*

In Communi Sanctorum, pag. vij. xv. xxj. xxviij. xxxv. xlij. l. lvj. lxiv & lxxj. *col.* 2. *dele quatuor lineas; Tempore Septuageſimæ*, &c.

